

میّردہ کہی نأسکہ خاتوون

(بهشی دووہم)

میړده کھی نأسکه خاتوون

(بهشی دووهم)

عہلی محہمد نۀ فغانی

وہرگیړانی
سہلاح نیساری

ده‌زگای توژیینه‌وه و بلاوکردنه‌وه‌ی موکریانی

وه‌زاره‌تی رۆشنیبری و لاوان به‌رێوه‌به‌رایه‌تی
گشتی رۆژنامه‌نووسی و چاپ و بلاوکردنه‌وه
به‌رێوه‌به‌رایه‌تی بلاوکردنه‌وه‌ی هه‌ولێر

● **می‌رده‌که‌ی ئاسکه خاتون (به‌شی دووهم)**

● نووسینی: عه‌لی محمهد ته‌فغانی

● وه‌رگێڕانی: سه‌لاح نیساری

● تایپه‌ست: ره‌حیم شاسه‌نهم

● نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: گۆزان جه‌مال رواندزی

● به‌رگ: نادر خه‌یاتی

● نرخ: ۱۰۰۰۰ دینار

● چاپی یه‌که‌م ۲۰۱۱

● تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

● چاپخانه: وه‌زاره‌تی رۆشنیبری و لاوان

● له به‌رێوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتێبخانه‌کان ژماره‌ی سپاردنی (۶۱۸) ی سالی (۲۰۱۱)

پێدراوه.

زنجیره‌ی کتێب (۶۶۱)

ئهو کتێبه و کتێبه‌کانی وه‌زاره‌تی

رۆشنیبری له‌سه‌ر ئهو مالپه‌ره بھۆتێنه‌وه

www.Kurdchop.com

مالپه‌ره: www.mukiryani.com

ئیمه‌یل: info@mukiryani.com

له گهوره و چووک، له ژن و له پياو پتر له سهدان چاو په پووله ناسا له دهوړی شه می هوما ئالا بون. وایان دهزانی بؤ یه که مجار مانگی چارده شه و دابه زیو ته سهرپشتی زهوی هوما ته نیا دهستیکی سووکی به روخساریدا هینابوو تهنگه دهسما لیکي کویستانان خه لخالئ به ئه مانه ت دابوو به سهدا، تاکوو له وئ لای بهرئ. بؤ ئه وهی تیشکی پایزی سهرگونای نه گه زئ، پرووی داپوشیبوو، فانيله و ته نووړه که مه رته نگي له گه ل گوره وی هه وریشمین سهرنج پراکیش هه ر له خوی جوان بوو، سهی میران سه ری رهش کردبووه و ئه مه یه که جار بوو له ژیانیدا تیخ و گویزانی به ردینیدا هینابوو، پالتو و کلاوی قیمة گرانی شان و شکویه کی وهای پیدابوو به میسباحول ئه ده بی دهگوت برؤ به ملاوه! ته نیا ئه مه ئازاری دها، تاکوو له کولانه وه تینه پین و له سه ر سنگی شه قامه که فهیتوونیکیان پراگرت، وایده زانی به سه ر ژنه وه گیراوه و له گه ل ماشقه ی خه تاکاری شار به دهر ده کرین و به رده بارانیان ده که ن. سه ت که پرت مرد و زیندوو بووه، ته نانه ت ئه م حاله ته بؤ هوماش هه روا بوو، وایده زانی له قالبی ژنیته هاتو ته دهرئ و چو ته قاپوولکی پیاوانه وه، به م شکل و شیوازه وه وهختی له مال هاتنه دهرئ ته واو جیی سه رسوورمان بوو، ئه گه رچی ئه وه ئاوات و هیوا ی له میژینه ی ئه و بوو، به لام روخساری شتیکی تری دهر کاند، زور جیی لئ ورد بوونه وه یه ژنیک به به رچاوی هه زاران حه رام و نامه حه رمه وه به سه رو ملی رووت له مال بیته دهرئ! تامه زرو و چاوچنوک و ناسیاو و نه ناسراوی تینیدا بی. شه رمی فره ی له پیر و ته مه نداران بوو نه ک کورپه جحیل و گه نجان. ئه وانه شه بجیی خویی. ده بوو ئه و کوته په رژی ه دابووی به سه ریدا لای به ریت و کلاوی فره نگي، له به ر شه رم و حه یای خوی دهسما لیکي تیوه پیچابوو دابووی به میران بؤی هه لبرگی، ده بوو بیکاته سه ری، ئیستا ئه مه هوما بوو، ئه شیا قو ل ده قو لی میرده که ی بنی و له کور و مه جلیسی پیاواندا به شداری بکا؛ ئه و ئه مرؤ که مانگ له په رده دهره اتو و ئه ویش به مرادی گه یشت، خو ئه گه ر سالی ک له مه وه به ر ئه م دابه نو ییه داکه وتبا و بالی به سه ر ولاتا دکیشایه، ئیستا ئه و له باتی سه ی میرانی پیر و ریش چه رموو دهستی دهخته نیو دهستی پیاویکه وه که ته نیا سالی ک و دوان له خوی به ته مه ن تر بایه، ئه م شنه یه ی که تازه هه لی کردبوو له به ر ژه وه ندی ئا فره تاندا بوو تاکوو چیتر له ژیر سیبه ری عابا و په چه و ئاینیدا نه چه وسینه وه و زینده به چال نه کرین. که وایی هه ر ئاقلیک ده زانی وختی ئه سپه شی له ته ویله دیننه دهرئ و زینی له پشت ده که ن و لغاوی له دم دهکوتن بیگومان سه فه ریک له پیش دایه و ئیتر ئوغر به خیر بی، هوما یه کی کال فام و له ژیر په رده دا قه تیس ماو، نه ههستی به هیچ ده کرد و نه ده زانی ئه سپه شی به ره و کوئ تاو دهرئ، وهختی له پیش میرانه وه چوونه هؤلی کوبوونه وهی شارهداری و دهورگیزانی

کۆر، واته جه نابی شارهدار و خانمه بالابه رزه‌ی هاتنه پیشوازییان و له جیگای تایبته دایاننان، دله کوته و ههیه جانیکی غه‌ریب هه‌ناوی هوما‌ی داگیر کرد، ریگه‌ی داهاتوو، به بروای ئه‌و په‌رینه‌وه بوو له هیلای سووری سنوور و به‌رامبه‌ری مافی ژن له‌گه‌ل پیاواندا، کۆر و مه‌جلیسه‌که ئه‌و ترسه‌ی نه‌بوو که‌وا ئه‌و دلی ده‌ه‌ژا، ساکاربه‌ریوه‌چوو، هۆلی به‌رینی شارهداری له‌گه‌میه‌ی باوه‌نۆح ده‌چوو، جیوت جیوت پر بوو له‌ نیر و میو، هه‌رکه‌سه و به‌ ره‌نگو ده‌نگیکه‌وه، جل‌وبه‌رگ و جوانکاری ژنان به‌ گشتی و ته‌نانه‌ت خیزانی شارهدار مایه‌ی پیکه‌نین بوو، که‌سیک نه‌بوو له‌ویدا جوانتر بخوازی و ئیره‌بیان به‌ یه‌کدی نه‌ده‌برد. هه‌ر نه‌بی وا له‌ روواله‌تیاندا ده‌رده‌که‌وت، ده‌سته‌یه‌کی که‌م به‌ فکریکی دیکه‌وه ده‌ژیان و ئه‌وانی‌تر به‌م جل‌وبه‌رگه‌وه له‌ ئالۆش و په‌ریشانیدا بوون. خۆ ئه‌گه‌ر بزانیان ئه‌و کۆره‌ که‌ کوتوو پر پیکه‌هاتبوو، له‌ نوینه‌رانی سینف و پیشه‌یه‌کان هه‌مه‌جۆره‌ی شار، ئه‌وکاتی ناوه‌رۆکی باسه‌که‌مان بۆ ده‌رده‌که‌وی، دووای ته‌واوبوون و کۆتابی هاتنی کۆر و باسه‌که‌ و هاتنه‌ده‌ریی حه‌شامات و بلاوبونه‌وه‌یان به‌ گۆره‌پانی شارهداریدا، له‌ راست و چه‌پ له‌به‌ر ته‌ماشاجی و چاونه‌زیران ده‌رزیت هه‌لاویشتبا، وه‌عه‌رزی نه‌ده‌که‌وت، وه‌ختی میران و هوما گه‌یشتنه‌وه به‌رده‌رگای خویان، رۆژ په‌ریبوو تاریکی بالی به‌سه‌ر شار کیشابوو، له‌ به‌ختی ره‌شی ئاسکه‌ مه‌هدی له‌گه‌ل دایکی بۆ ته‌مasha چووبونه‌ گۆره‌پانی شارهداری و له‌ کاتژمیر سیوه‌ ون ببوو، هاوساگه‌لی میران له‌ ورد و درشت هه‌ریه‌که‌و به‌ لایه‌کدا بۆ دۆزینه‌وه‌ی وه‌خۆ که‌وتبوون، وایان ده‌زانی له‌و قه‌ره‌بالغیه‌دا خوانه‌خواسته ماشین لینی داوه‌ و یان به‌لایه‌کی به‌سه‌ر هاتوه، ئه‌وانه‌ی له‌ مالی بوون به‌ په‌رۆشه‌وه ده‌گریان، ئاسکه‌ وه‌ک شیت و ماران گه‌سته جینگلی دهدا و هه‌لده‌چۆقا، سه‌ی میران تاوانی خسته ئه‌ستوی ئاسکه‌ و وه‌ک یه‌خسیری ده‌ستکه‌وتی په‌لاماری بۆ ده‌برد تاکوو به‌ شه‌ق و پیله‌قه تیی به‌ری. خاتوو خورشید خۆی خسته نیوانه‌وه و خۆی وه‌سه‌ر کیشا، له‌و بگه‌وه به‌رده‌یه‌دا ته‌قه‌یان له‌ ده‌رگا هینا و پۆلیسیک ده‌ستی منداله‌ی به‌ ده‌سته‌وه وه‌ژووور که‌وتن، هه‌وری په‌ژاره‌ ره‌وی و چرۆی شادی و پیکه‌نین ترووکا، سه‌ی میران ده‌ست خۆشانه‌ی دا به‌ پاسه‌وان و به‌ حورمه‌ته‌وه به‌ری کرد. هه‌رچه‌نده منداله‌ ناوی خۆی و بابی و نازناوی بنه‌ماله‌ی ده‌زانی و ته‌نانه‌ت کار و پیشه‌ی باوکیشی، وه‌ختی له‌ شاره‌وانی لینی ده‌پرسن کۆری کینی، ده‌نگ ناکات و هیه‌ج نالی، له‌وکاته‌دا، ده‌رویش، کریکاره‌که‌ی جارانی بابی، ده‌ی بینی و ده‌یناسیته‌وه به‌چه‌کی کینی.

سه‌ی میران له‌روژده‌وه به‌و نه‌زمه‌ نوییه‌وه چووبوه ده‌ری، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ به‌رچاوی عاله‌مه‌وه کاریکی دزیوی کردی به‌ ماوه‌ی چه‌ند رۆژیک له‌ رووی هه‌لته‌هات له‌ مال سه‌روه‌ده‌ر بنی. هینه‌ده

- له میژ بوو ئه‌وه‌ی ده‌ویست و به‌م ئاواته‌وه بوو. ئه‌وه به‌ مرادی خوی گه‌یشت، جاران به‌ ده‌سمال

و چارشینوهه

نه‌ده‌که‌وته‌وه مالی نه‌خوازه ئیستاکه‌ه پروبه‌ند و چادر باوی نه‌ماوه و به‌ری لی‌به‌رله‌لا بووه.

به‌لام به‌ پینچه‌وانه‌ی ئه‌م نییه‌ت و فکرۆکانه، هوما له‌وه‌به‌دواوه خانمی خانمان و ته‌نانه‌ت قورس و سه‌نگین بوو، زۆر که‌م له‌ مال ده‌هاته‌ه درئ، وه‌ختیکیش به‌ بۆنه‌ی کاریک ده‌رده‌که‌وت نیوه‌ینده‌ی جاران به‌ ده‌وری خویدا نه‌ده‌هات، مه‌گه‌ر بۆ شوینی تاییه‌ت ئه‌گینا به‌ وینه‌ی ئاسکه‌ سنگ و به‌رۆی خوی به‌ خشل و زمبه‌ر نه‌ده‌پازانده‌وه، هه‌ر له‌وه‌ده‌چوو وه‌ک جاری جاران هه‌زی له‌م شتانه‌ نه‌ماوو، هه‌ر له‌وه‌گه‌که‌ی خویان به‌رگ‌دروویه‌کی تازه‌ی په‌یدا کردبوو. جل‌وبه‌رگی خوی به‌و خه‌یاته‌ ده‌دووری و پینه‌و په‌رۆی ده‌برده‌ لای ئه‌وه‌و. ئه‌و پۆژانه‌ی می‌رده‌که‌ی له‌ مال نه‌ده‌بوو ده‌چوو له‌ لای ئه‌و وه‌ستایه‌ و وه‌رزه‌ی خوی له‌وه‌ی ده‌رده‌کرد. له‌ ده‌ره‌وه‌ی مال و کۆلان و بازار، شو‌رشیک‌ی سه‌یر له‌ دژی په‌چه‌ و له‌چکه‌ و چارشینو ده‌ستی پێ‌کردبوو ته‌نانه‌ت رانک‌و‌چۆخه‌ و په‌سته‌ک و پشتین قه‌ده‌غه‌ کرابوو، ژن مافی ئه‌وه‌ی لی‌ زه‌وت کرا پوخسار و مووی سه‌ری به‌ په‌چکه‌ په‌رۆیه‌ک وه‌شاری و نه‌ریتی سه‌هرانشینانی عه‌ره‌به‌ستان ره‌چاو بکات، پاسه‌وان و پۆلیسیش گالۆک به‌ده‌ست چوار چاو له‌ هه‌موو لایه‌ک چاوه‌دیزی خه‌لکیان ده‌کرد، به‌تاییه‌ت ژنان چارشینو و ده‌سمالیان له‌ سه‌ر ئافره‌تان داده‌مالی و بۆ ئه‌وان توفیری نه‌ده‌کرد جوان و جحیله‌ یان سه‌رسپی، شاره‌وانی بۆ ئه‌تک‌کردن و دزیو نیشان‌دانی چارشینو‌پۆشان ده‌ستووری دابوو به‌ جنده‌ و داوین‌ته‌ران به‌ چارشینوی ره‌شه‌وه‌ بینه‌ شه‌قام و بازار، حکومه‌ت که‌ نه‌یده‌ویست یان نه‌یده‌زانی ریگه‌ چاره‌ی باشته‌ر بگریته‌به‌ر بۆ قینات پێ‌کردنی ئه‌و خه‌لکه‌ تاکوو له‌گه‌ل بارو‌دۆخی تازه‌باو رابین، به‌ ناچاری کوته‌کی هه‌ل‌ده‌گرت و ملی‌ده‌نا له‌ ئازاردانی کۆمه‌لگا، وه‌ک ئه‌وه‌ وابوو که‌ ده‌لێن چاکی مه‌که‌ با خراپ نه‌بێ، ئیتر به‌ ماوه‌ی یه‌ک‌دوو مانگ ترس و خه‌فته‌ که‌م بۆوه و کزه‌ی زیرانه‌که‌ نیشه‌ته‌وه، ئه‌و که‌سانه‌ی پینیان‌وابوو که‌ ژن به‌ په‌چه‌ و چارشینوهه سه‌نگینه‌ و حورمه‌تی هه‌یه‌، ورده‌ ورده‌ له‌ باوه‌ری چه‌وتی خویان پاش‌گه‌ز بوونه‌وه‌ و زانیان به‌ هه‌له‌دا چوون. دوا‌ی ئه‌وه‌ی په‌چه‌ و چارشینو کۆ کرایه‌وه‌ و له‌ کۆلی لۆک و مالۆکیان‌نا و په‌وانه‌ی عه‌ره‌به‌ستان کرایه‌وه‌، مۆدی‌ل و دابی نوێ سه‌ری هه‌ل‌دا و کاروباری خه‌یات و به‌رگ‌ دوورین وه‌ک شیر هه‌ل‌چوو ئه‌وانیش نانیان که‌وته‌ پۆنه‌وه‌، ئه‌وه‌ی ته‌قه‌ل و دوورمان و ته‌ریبی ده‌زانی تابلۆیه‌کی کرد به‌ نیوچاوانی کووچه‌ و کۆلان و به‌رۆکی شه‌قامه‌کاندا، له‌ هه‌رچه‌شنه‌ و مۆده‌یه‌ک

جلوبه‌رگیان ده‌خسته بازاره‌وه، شه‌ویک هوما کراسه به‌هارییه‌که‌ی له خه‌یاتی وه‌رگرت‌ه‌وه، هه‌ر ئەم قسه‌یه دووباره بۆوه، سه‌ی‌میران گوتی:

- ئیتر ئەمرۆ موسا چۆته سه‌ر کیوی توور بۆ جوانی جلوبه‌رگی ژنان پاراوه‌ته‌وه، تازه ئەو رۆژگاره نه‌ما که دابنیشی به‌لای پینه و په‌رۆ دوورمانی کولونجه کۆنه‌وه، ئیستا ئەگه‌ر ئافه‌رتیک به دابی نوی پرسی هه‌له‌ناچای و جلی جوان نه‌پۆشی ده‌بی سه‌ر بگری له هه‌ش و له سووچی مال کوشمه بکا!

هوما ئەم قسانه‌ی به دل بوو گوتی:

- ئەوروکه له کن مه‌رزیه‌خاتوون به‌رگدروو بووم، ئەم کراسه‌ی منی به‌م گشته مۆده‌وه به دوو سه‌عات بری و دووری به هۆی ئەوه‌ی هه‌میشه مشتته‌ری ئەوم به پازده قران رازی بوو. کراسی ساده‌ی دوو قران گران کردوه، خۆ ئەگه‌ر زۆریشی تاریف نه‌که‌ین هیشتا رۆژی سی تمه‌ن پاره ده‌باته‌وه بۆ مالی. ئەمه‌ش هه‌ق‌ده‌ستیکه نوقره و کچه‌که‌ی به‌هه‌وتوویه‌ک له کلاش‌چنین وه‌ده‌ستیان ناکه‌وی، خۆشه‌ویسته‌که‌م ئیزم بده‌ری با بچم فی‌ری به‌رگ‌دوورین بم؟

سه‌ی‌میران زۆری هه‌میته به‌م چه‌ند که‌لیمه‌ی ئاخری هوما نه‌دا بۆ ده‌نگی نه‌کرد، له‌به‌ر ئەوه‌ی هوما قسه‌که‌ی دووباره کرده‌وه و گوتی:

- هه‌ر ئەمه‌ت مابوو بچی فی‌ری ته‌قه‌ل و دروومان بی؟ هه‌سته با شیه‌وه‌که‌مان بخوین له برسان باویشکم دی، بانگی گلاره‌م بۆ بکه با بیته‌ ئەو شتانه‌ی پێی‌ده‌لیم له ده‌فته‌ره‌که‌دا بیاننوسن. کیفه چه‌رمه‌که‌ی له گیرفانی هیناده‌ری و به‌ زه‌ین و تیروانینیکی ورده‌وه که‌وته سیایی گرتن و ریکوپییک کردنی یادداشت و پسۆله و فاکتوری گه‌نم و جۆ، وه‌بیری هاته‌وه ده‌بوو چ حیسانیک له ده‌فته‌ردا بنووسی و به‌لای خۆیه‌وه گلی بداته‌وه:

- ره‌جه‌بی ئاشه‌وان پینچ تمه‌ن جومه‌عانه، سی تمه‌ن له‌ولا که‌می هیناوه، بۆ هه‌واله‌ی ره‌حمان کۆلبر، له‌ویش پازده قران، بابه‌تی دوو خه‌روار گه‌نمی ده‌وله‌تی نه‌غدالی، په‌نجا تمه‌ن قه‌رزداره.

وه‌بیری هاته‌وه ئەوه چوار رۆژه کریکاریکی تازه هاتۆته دووکان و ناوی نه‌چۆته پیزی ئەوانی‌تره‌وه بۆ ئەو کارانه به‌ فه‌رمی میرزایه‌کی خۆی نه‌بوو، تاکوو سیایی حیساناتی بۆ بگری و کاره‌کانی بۆ ریکوپییک بکا. باش‌بوو جاروباره میرزا نه‌بی یارمه‌تی ده‌دا، ئەگه‌ر ئەویش له هه‌ویلدا نه‌بوايه په‌نای بۆ کچه‌که‌ی ده‌برد و ده‌نا هه‌رکه‌سینک که‌چه سه‌وادیکی هه‌بوايه په‌نای بۆ ده‌برد و

کارسازی خوی دهکرد. به لأم هوما، ههروهک هیچی نهژنهوتبی وابووا! بوخوی چۆنی لیکدابۆوه ئاوی به مینشکدا هات و گوتی:

- مەرزیه دهلی له لای ژنیک به ناوی شازن که له کولانی خانهقا دووکانی بهرگدوورینی ههیه ئەم کاره فیز بووه، زهمانی کچینی سی سال لهبەر دەستیدا بووه ئەو کاره، ئیستا ههههچنده میزدی نییه خوی و دایکی و مندالیک بهخو دهکا، خوی ئاغا و کوخای خویتی و بهرمتهتی هیچ پیاویک نییه و گوزهرانی زۆر باشه.

بریا من وهک قامکه تیتولهی ئەو دهبووم، بمتوانیایه لهسهه پنی خۆم رابوهستم. من نازانم چۆنه خوا دهستهیهک دهکاته ژن و تاقمیکیش دهکا به پیاو. ئاخۆم تاوانی من چبوو به میوینهی دروست کردم تاکوو پوژ تاکی ئیواری چاوم له دەم و دهستووری تو بی؟ ههموو ئیزن و ئیختیارم له دهستی تودا بی و چاره‌نووسم به تۆوه بهسترا بی؟ تو چی باشت بو خوا کرد و من نه‌مکرد؟ ئیوهی پیاو ئەگەر بتانهوی دهتوان به بیژن گوزهران بکهن و بژین، به لأم ئیمه‌ی ئافرهت بۆمان ناگونجی و نالوی، ژیا نی ئیمه به ئیوهه بهستراوه ده بی لاره‌م و بهردهستی ئیوه بین.

سه‌میران بزهی لیوی ترووکاند و کهیفی بهم قسه‌یه کرد، به رووخوشییه‌وه گوتی:

- بهو هۆیهی ژن به پیاوه‌وه ته‌واوه، له به‌رژه‌وه‌ندی ئەودایه به‌م‌چه‌شنه وه‌مین، دیاره له په‌رتوکی ئاسمانیدا هاتوه که ده‌بی ئافرهت گۆی‌رایه‌لی پیاو و له ئەمرونیای ئەودا بی، پیاو خاوه‌ندی بچوکی ژنه له‌سهه زه‌وی، کردگاری عالم هیچ کریکی به بی‌هۆ ساز نه‌کردوه و وای به باش زانیوه، مشکێ بالدارێ بۆیه دروست کردوه، چو گیانله‌به‌ری ئەم هه‌وش و هه‌ساره‌ راو بکا، هه‌ر ئەوه‌نده‌ی ته‌شقی عه‌رز و ئاسمان شکا، زنده‌وار ده‌بووژینه‌وه و به ئەمری یه‌زدان هه‌ر بوونه‌وه‌ریک درێژه به ژیا نی خۆیده‌دا، ئەگه‌رچی ده‌بیژن شه‌مشه‌مه‌کویره و کو، سازکراوی ده‌ستی عیسان، له‌م دنیا‌یه‌دا بی‌به‌ش له‌ رزقن، به‌لام من باوه‌رم به‌م ره‌وايه‌ته‌ نییه. له‌سهه گۆی زه‌وی هیچ زنده‌واریک بی‌بژیو ناژی. چ گیاندار و بی‌گیانیک نییه ئەرک و فه‌رمانیکی له ئەستۆ نه‌بی. ئەشی ئەمه‌ش بزانی هیچ‌کس بۆی نییه و ناتوانی په‌خنه له کاری خوا بگری. زۆر جار ئەم وته‌یه‌م به تو گوتوه، ژنیکێ موسلمان ئەگه‌ر نوێژ و پوژووی ته‌واو نه‌بی بهو مه‌رجه‌ی میزد لێی رازی بی ده‌چیته به‌هه‌شت. ئافره‌تیک به‌بی په‌زامه‌ندی میزد و خاوه‌نی له ده‌رگای مالی بچیته ده‌ری، له‌گه‌ل هه‌ر هه‌نگاو یکیدا ده‌رگایه‌کی دۆزه‌خی به‌ روودا ده‌کریته‌وه، ئەمه‌ش فه‌رمووده‌ی ره‌سوولی خودایه.

- ئۆيى پياوۋەكە، ديسان لېمبوىى بە مەلای سەر مېنبەر! تۆ ئەمشەو گەرەكتە وانەى مەزەب و ئايىنم پىنلېنى؟ لە من كەرتەر موریدت دەست ناكەوئ؛ جا بۇ ئەو دۆزەخەى تۆ باسى دەكەى چەند دەرگای تىدایە؟ ئەو گریمان وەك تۆ دەللى وایە، وەلامى پرسىيارەكەى من بدەو، دەموئى بچم فىرى خەياتى و بەرگدوورین بىم. ئاخۆم تۆ پازى؟ یان دەتەوئى سەت دەرگای دیکەم بە روودا بکەیتەو؟ تەنیا و بىھاو دەم لەم مالدە پۆژ تاكى ئیوارى جارز دەبىم، حەز دەكەم فىرى ئیش و كارىك بىم لە ژياندا بەكارم بى، ئەگەر منیش وەك ئەو مەرزىیە خانمە تەقەل و دوورمانىك فىر بىم ئەوكتاتى پىنتەلېم ژنىش دەتوانى لەسەر پىنى خۆى راوہستى و لە بەرامبەر پیاوۋا، كەم نەهینى، ژن و پیاو ھەرەك دەستى راست و چەپى یەكدى وان، بە ھەركامىكىان زۆرتەر كار بکەى ئەوہیان بەھیزتەر و لەكار دەرھاتووترە، ئاگات لە داىكى حسین گولزار بوو، مندالەكەى ھەر بە شلكى نایە بەرزەحمەت و كویرەوہرى، وەختىكىش بوو بە پالەوان كەس نەیتوانى پشتى لە زەوىىدا.

- تۆ ناتوانى فىرى خەياتى ببى، ھوما، لەو ماوہیەدا تۆم باش ناسیو، وازى وازى و ھەرتاوى دلت شتىك دەخوازى، خۆ من گولى بەخىل نىم بۇ حەز ناكەم تۆ ببى بە خەيات.

- نا، پياوۋەكەگيان، من دەزانم تۆ ئەو ئىجازەت بە من نادەى. دەتەوئى تكاو داواكارىم بدەى بە عەرزدا، ئىستا من بە دل حەزم لەو كارەى، بۇ تۆ فەرقى چىیە، منیش وەك گلارە حەساو بکە، وابزانە منیش قوتابىم. بۆچى پىت عەیبە با من فىرى كار و ھونەرىك بىم، پىت وایە وەستا مەرزىیە و ئەوانى تر لە زگى داىكىاندا ئەو كارەیان زانىو؟ پۆژى ئەم گشتە داھاتەیان ھەى، یانى تۆ حەزت لە پوول و پارە نىیە؟ چەبى ئىمەش لە چەند لاوہ داھاتمان ھەبى و ژيانىكى شاھانە؟ ھەر نەبى وەختى من فىرى ئەو شوغلە بىم، ئەوسا پارەى دوورینى جلوبەرگى خۆمان نادەین بە بەرگدرووى دەرەو، ھەر ئەو مەرزىیەى من باسى دەكەم پۆژانە لە سى تمەن كەمتر پازى نابى بچیتەو بۇ مالى، بۆئەوہى مشتەرى لە خۆى كو بکاتەو و كەمتر خۆى برەنجىنى وەك شاژن شاگرد وەردەگرى، ئەمە فكرىكى باشە رووى تىكردووم. ھەم سەرەوتە و ھەم سەفا، لەولاشەو بۇ فىركردنى بەردەستەكانى مانگانەیان لى وەردەگرى و فىرىشيان دەكا، تەقەل و تەرىب و سەردوورى و دووگمەلینان و زۆر كارى تریان دەداتە دەست. ئەمانەش گشتى لە بەرژوہندى خۆدایە، ئىتر بۇ نەىكا؟ سەرەپاى ئەوہى ھەموو منەتى ھەلدەگرن، پياوۋەكەگيان خەلك بەمچەشەنە دەرگای داھاتى بە رووى خۆیدا كردۆتەو، لەسەر پىشنىارى خۆى ئەگەر من یەكەم شاگردى ئەو بىم مانگانەم لى وەرناگرى. ئەگەر بىمەوئى بچمە سەر ئەو كارە ئىتر بۇ نەچمە بەردەستى مامۆستا شاژن، بۇ شاگردى شاگردەكەى ئەو بکەم؟

- توزیک پشووت له سه رخو بی، ئەو مەرزینیە ی تو باسی دەکە ی خویندەواری هە یە یان نییە تی؟
 - وە ک مە علومە یە ک دوو کلاسی خویندوو، تو مە بە ستت لە م پرسیارە چییە؟ پینت وایە کە سینک
 خویندەواری نە بی فیری بە رگ دوورین نابی؟ و ابزانم پپیوست ناکا، من هەر له ئە لحنە وە دە توانم
 سانت میتەر وە خوینم، کاریکی هاسانە، تە نیا نووسینە کە ی خویندەواری دە وئ، ئە میش بۆرە سە وادیک،
 هەر ئە وە ندە ی بتوانی تاکوو ژمارە سە ت بنووسی بە سە، قە زات له گیانم، بۆ بە من دە لئیی سەر سەری
 وازی وازی، بە لام من ئە وە حە و تە یە کە خۆم بۆ ئە م ئیشە نامادە دە کە م، قە و ل وایە گلارە و بارام
 فیری نووسینی ژمارە م بکە ن. تاکوو ئیستاش فیری خویندە وە و نووسینی چە ندین ژمارە بووم،
 تە ماشام بکە، ژمارە ی یە ک بە م چە شنە یە، (قامکی ئیشارە ی بە رز کردە وە). ئە گەر خالیکی له پال دانئیی
 له شانی راست نە ک چە پ دە بیته دە، رە قە می پینچ وە ک گوێز خرە، حە و ت رووی له سە رینیە و
 هە شت سەرە و خوارە، من کوێرزە ی نیم، زۆر زوو شت فیر دە م.

- رە نگە بە مندالی زۆرت میوژە رە شه خواردی، زۆر باشە، خوابکا وە ک تو دە لئیی وایی، بتوانی
 بی بە شتیک، خۆ من بە خیل نیم گە شه و نە شه ی تۆم دە وئ، بە لام لە وە دە ترسم بە یانی بیژی
 دە مە وئ بچم بۆ قوتابخانە. یان گرنە م لیبگری ما کینە ی بە رگ دوورینت لیم بوئ.

سە ی میران تە وائ نە ر م ببوو هوما وە ختی زانی میران مە رزە م بوو، گولی روخساری گە شایە وە
 وە ک مندالی پیرە وە کە خۆی دە نامیزی هاویشت و چووە سەر کوشی دانیشت، بۆ ئە وە ی سپاسی بکا و
 وە لامی چاکە ی بداتە وە دە ستی له ئە ستۆی کرد و تیر ماچی کرد:

- نا، پیاو وە کە گیان، دلنیا بە وا نابم، ژنی تو تازه ئە م هە وایە ی بە سەر چوو وە له وە ی رابردوو.
 ئە گەر بە تە مای مە درە سە بیت ریگە ی نادە ن، لە بەر ئە وە ی مال و میزدی هە یە، تو ئیزنی ئە وە م بدە ری
 با بچم فیری خە یاتی بچم، زۆریش سپاست دە کە م، هیچی دیکە م ناوئ، روژیکیش وە ستایە کی قابیلیم
 لی دە رها ت، ئە و چاکە و پیاو تییە ی تو قەرە بوو دە کە مە وە.
 - سە ی میران قاقا پیکە نی:

- بە چاک وە لامی چاکە م ئە دە بیته وە یان بە خراپ؟

- ئە یەرۆ، جا بۆچی بە خراپە؟! بە چاکە، کار دە کە م و پارە پە یدا دە کە م و نە خت و پوخت دە ی کە مە
 مشتیی توو، یانی لیم رانابینی؟ بە م گفتم و کە لامە وە، کلکە وانە ی قامکی دە ستی چە پی سە ی میرانی بە
 فکر و خە یالە وە سووراند، بە دلنیا بییە وە و بە رۆحیکی ژنانە وە گو تی:

- ئەمشەو چ شەويكە، قەولت دەدەممى بە پوول داتپۆشم، بەلئىنت دەدەممى كارىك بكمە حەجەت لى بكمە وئ.

سەىمىران بە بىستى ئەم گەت و ئارەزووانە قاقاى كىشا:

ئەمە چىرۆكى ئەم وشترەيە قورپاى و خۇلاوى ھاتبۇوۋە گوندى و دەيگوت لە گەرماوۋە ھاتووم، تۆ ھەبلەخەرجىم پىمەكە و سەفەرى حەجەم چاوى تۆ خۆش، ھەى، ھەى و اجبالھەج، و اجبالھەج!
- چىبوۋە، ئەم ھەى ھەيەت لە چىيە؟ بۆ سەرت رادەوۋە شىئى؟ يانى پىتوانىيە لە داھاتوودا لەوۋى كە ھەين ژيانمان باشتىر بى؟ يانى پىتوايە مەن قەسەى خۇرايى دەكەم؟

- نا، نا، قەت وانىيە، قەسەكانى تۆ نىشانەى دلپاكى و ھىواو فەكرى مندالانەى تۆ دەردەخات. با ئەمەشت پىيلىم، رابردوۋ بۆ مەن بەتالە و داھاتووش پروت دەبىنم. ھەرۋەك رۆژىك بۆ خۆت ئامازەت پى كىرد، نان ئەم نانەيە ئەمپرۆكە لە خوانە. ھەتا ئەورۆژەى مەن و تۆ پىكەوۋە دەژىن، ئەمە بىر و بىرواى مەن، ئەگەر قەسەى راست لە مەن دەبىستى، دەبى بلىم بەم دەمى پىرىيە چ ئاوات و ئارەزوۋىەكم ھەيە؟ ھىچ! ژيانى خاس و خراب زوو يان درەنگ كوتايى دىت، ناشى خەمى سەبەى لە كۆل بىئىن با ۋەك خەيام بىر بكمەيەوۋە، بەلام خەيامىك كە ئەو دىنيا و بەھەشت و دۆزخە رەت نەكاتەوۋە، زىندوۋبوۋەنەوۋە و ئەو دىنيا بە حەق بزانى و لە خواپەرەستى كالا نەبى، لەبىرمە جارىك خەونىكم بىنى، ھەر ئىستاكە بىرم لىدەكردوۋە، شەويك لەوشەوانە بوو تازە توم ھىتابوو. نا، لە ھەولى ئەوۋدا بووم لەگەل تۆ زەماوۋەند بكمە، ئاى، بمبوورە ھەلەم كىرد، تۆ لىرە بوۋى بەلام مارەم نەكردبوۋى، خەونىكى سەير بوو باوەر ناكەم قەت لە بىرم بچىتەوۋە، ھەرۋەك لە بەخەبەرىدا دىتتىم، زورى كار تى كىردم. مەبەستم لە قەسەكەى تۆيە كە دەلىلى كارىك دەكەم حەجەت بكمە وىتەسەر، چوومە لاي مەلا مەمەد، بۆ لىكدانەوۋەى خەونەكە، بزەنم دەبم بە حاجى، سەرۋەت و سامانىكى زۆرم دەبى، ئىتەر چۆن و كەى؟ ئەوۋە با بىئىن، رەنگە دوۋاى خۆم بى.

ھوما گوتى: ئەيەرۆ ئەمە چ قەسەيەكە، خوا ئەم رۆژەم نىشان نەدا! منىش لەتەك قەسەكەى تۆدا ھەم، ئەگەر لە ژياندا مەبەست ئەشقى، پارە بىمانايە!

سەىمىران بۇئەوۋەى جگەرەيەك دابگىرسىنى دەستى ھوماى لە مىلى كىردوۋە، لەوۋەختەوۋە لەسەر كۆشى رۆنىشتىبوو، ھەولى ئەوۋەى بوو ھەرچۆنىك بى كارىك بكا قەسەكە لە بىر ھوما بەرىتەوۋە ھوما لەسەر رانى ھەستا و شان بە شانى لەسەر قالىيەكە دانىشت ۋەك بلىنى سەرمایەتى شانى لە شانى توند كىرد، بە خۆشحالىيەوۋە گوتى شل كىرد بۆ گىرەنەوۋەى خەونەكەى يان قەسە و باسكى تر. مىران

مژیکى باشى له جگه ره که دا، وادياربوو خه ونه کهى دهاته وه به رزه ينى، نه ختوکه يه يک مات بو، به مشيوه يه دستى پي کرد:

- له شوينیکا بووين هر له مرقه دى ئيمام رها دهچوو، گومبه زى و باغ و باغات، فيکه و جريوه ي په له وهرانى به هه شتى دهات به سهر لک و په لى دار و دره خته وه، باش له بيرم نييه کئ و کئ بووين. ئه وهنده ده زانم باوکى، رحمه تيم له گه لدا بوو. بي ئه وه ي له بزمان له له بزى يه کدى بگه رى، مردوو بيته خه ونت خراپ نييه، پارچه ي ئي حراميان دابوو به سهر شاندا هه ريه ک به رهنگيک، وه کوو حاجيان له ميئا دين و دهچن.

سه ي ميران به دوو چاوى پر له هه سره ته وه له هوما رام، ئه ويش به له رز و تايه که وه، زورت پالى دا به پالييه وه و گو تى:

وه ي به خوا من ده ترسم! له کوئى، له هه وش و هه سارى هه رم خوت ده لاواندا؟ پارچه ي رهنگا وره نگت دابوو به سهر شاندا؟ پارچه ي ئي حرام خو رهنگى سپييه.

به لئى هر له وه هه وش و هه ساره دا، برج و مناره کانيشى جوان دياربوون. من باوه رم وايه خه ون به شيکه له راسته قينه هر ئه وه ي له به خه به ريدا به دل وه هه زى ليده که ي به خه ون يش ده ي بي ني. ئه وانه شتيکن به قسمه تى ئه نييا و ئه وليا ده بن. رۆژيک له پيش ئه م خه ونه دا، خه ريکى هه لواسيني تابلوى دووکان بووم له گه ل پاسه وانىک سه رو کلاومان تيک چوو، قسه مان له يه ک هه لبه زيبه وه، ده مه قاله که و ته نيوانمان کيشه ي له سهر ئه وه بوو، بوچى وشه ي سه يد له سهر تابلوکت لانا به رى، ئه وه له قه ب و نيشانه و پيوست به نووسين ناکا، ئه ويش به چ زمانىک، هه روه ک نه زانى من کيم و له گه ل شوانىک قسه بکا. ئيستا ئه وه به جئى خوى، با بيينه وه سه ر باسه که ي خو مان، وه ختى ته ماشام کرد نه مرقه د ماوه و نه برج و مناره، ته نيا و بيکه س له ده شت و چۆليک ئه وهنده ي چا وه ته ر ده کا رمل و کاتور ويل و سه رليشيو، غه ريب و ئاراگيل ده سوورپيمه وه، نه فرنده يه ک هه س نه درنده يه ک، هر له وه خه ون و خه ياله دا هه ستم به وه کرد ئه مه ي من ده بيينم خه ونه و دوور له راستييه، ئه وهنده ترساو و په ريشان بووم، وامده زانى عيزرائيل له به رده مدايه، له ده روونه وه هه ستم به وه ده کرد که تاکوو ئاخري ته مه نم هه روا ليزه گيروده بم و خلاسيم نايه. له م خه ونه دا ئاوا خو م ده واند: ئيزه سه حراى مه حشه ره، تاکه چرکه يه کى به هه زار ساله، ئه م لم و خيزه گه رمه ش تاوانه کانت نيشان ده دا، يانى تو له م ليده کاته وه - هه رچه نده ده زانم تاکوو ئيستا ميرووله يه کم ئازار نه داوه، به لئى، له پر له دووره وه

چاوم لیبوو پیره‌میزدیکی نیوچاو نورانی ردین له‌سه‌ر سنگی به ئاودامینیکی چه‌رمگ و شالی سه‌وزه‌وه خاویر خاویر بۆلای من دیت وهک بزائم دهستی به‌رز کرده‌وه و به ئاماژه‌وه گوتی:
سه‌ی‌میران، کوری سه‌ی نه‌سروللا، ئیره ئیعرافه، ده‌ست بگره به داوینی جه‌ددی خۆت و بیژه یا خدری زینده‌!

ئاگات لیبه ئه‌مه‌ش به‌خته‌وه‌ریبه، له‌و کات‌وساتی پر له ترس و په‌ریشانییه‌دا ئه‌م وشه‌یه بیته سه‌رزمانی من: گوتم:

- ئه‌وه چل جومعه‌یه، سه‌ی‌میران کوری سه‌ی نه‌سروللا بۆ نوژی به‌یانی دیته مزگه‌وت تاکوو چاوی به چه‌زهرتی خدر بکه‌وی.

رووی تێ‌کردم و به زمانیکی پاراو فه‌رموویی:

زه‌ین‌کویر، مورادی خۆت له به‌رچاوته و که‌چی نای‌ناسی؟!

سه‌رم لئ‌شیاو و به را‌کردن به‌ره‌و رووی هه‌لاتم، تاکوو داوینی بگرم و لیبی‌بیاریمه‌وه و به ئاواته‌کانم بگه‌م. وه‌ختی به تالۆکه له من دوور ده‌که‌وته‌وه و له بوولیله و مژدا بزر ده‌بوو گوتی:
خدری زنده چاوی له وشکا نییه، ده‌بوو تو زووتر ئه‌مه‌ت زانیایه، هانا بۆ ئیلیاس به‌ره ئه‌و پاریزه‌ری زه‌ریا و پووبارانه.

به ژنه‌وتنی ئه‌م قسه‌یه تووکی له‌شم بوون به نه‌شته‌ر، له ده‌ورووبه‌ری خۆم روانی، دیتم ئه‌وه‌نده‌ی چاو کار ده‌کا ده‌ریایه و هه‌ر شه‌پۆله به‌ره‌و رووی من قه‌له‌م‌بازیه‌تی، نه خدر ماوه و نه ئیلیاس دیاره تاکوو من ده‌سته‌وداوینی بم. چ خه‌ونیکی ئالۆز و دل‌هه‌ژین بوو. پشوووم سوار ببوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌رده ئاشیکم له‌سه‌ر سنگ بی. به ترس و خۆفه‌وه شه‌لالی ئاره‌قه له خه‌و راپه‌ریم. هه‌ر له‌وکاته‌دا که هه‌ستم را‌گرت یه‌کیک له ده‌رگا ده‌دا، ئاسکه بوو هاتبوو قه‌رزه‌کانی بداته‌وه و چه‌ساوی وه‌ربگرئ.

هوما گوتی:

ئه‌و به‌رده ناشه‌ی له خه‌ودا سه‌نگاو به‌ردی نابووی بیگومان ئاسکه‌ی ژنت بووه، ده‌ی چۆن ئالۆز و په‌ریشان نابی، قه‌ت وانه‌بووه به پوختی خه‌ونیک ببینم. ئه‌ی چۆنه تاکوو ئه‌م‌رۆ ده‌نگت نه‌کردوه له‌لای من؟ نه‌کا له لیکدانه‌وه‌ی خه‌ونه‌که‌ت ترساییتی؟

به‌لی به‌یانی چووم بۆلای مه‌لا محهممه‌د. هه‌لبه‌ت مه‌به‌ستم ئه‌وه‌بوو له‌مه‌ر تووه پرسی پینکه‌م. له‌وی خه‌ونه‌که‌م وه‌بیر هاته‌وه و هه‌رچه‌ند به نیوه‌چلی، به‌لام بۆم گێرایه‌وه، داوام لیکرد بۆم

لیک بداتوه، پیتی وتم، ئەم خهونه له گه‌ل ئەو کارى خیزهت پيوه‌ندیان به یه‌که‌وه هیه و به چاک دهرده‌چی - هەر ئەو کاره‌ی تو- گوته‌ی ئەم خهونه خیز و خوشی به‌دواوه‌یه. ئەو ژنه بۆ مالى تو قه‌دهم‌خیز ده‌بێ، به هیواى خوا ده‌ست به قولى کابه ده‌گرێ؛ ئاو نیشانه‌ی رووناکییه، به ترسه‌وه گوتم:

ئەى مامۆستا، زۆرى نه‌مابوو له‌و دهرپايه‌دا بخنکیم، وتی سه‌روهت و سامانیکی زۆر به سه‌رتدا دهرپۆی، به‌لام دوور نیه له ژياندا توشى خه‌تایه‌ک بووبیتی و له بیرت نه‌مابى، ده‌بى هه‌ول ده‌ی قه‌ره‌بووی خه‌تا و گونا‌هه‌کانت بکه‌یته‌وه. هوما گوته‌ی:

ئەوه وه‌ک پۆزى روون مه‌علومه‌ من قه‌دهم‌خیز و فریشته‌م بۆ تو، سه‌یر نیه ئە‌گه‌ر پۆزیک ئەو خه‌ونه‌ت سه‌رله‌به‌ر وه‌دی بیت؟ وت مه‌لا پێداگر بوو له‌سه‌ر ئەوه‌ی له‌گه‌ل من زه‌ماوه‌ند بکه‌ی؟

هه‌روایه، ته‌نانه‌ت ریگه‌ی نه‌دام پرس به که‌لامی یه‌زدانیش بکه‌م، ره‌وايه‌تی له ئیمام جه‌عفهری سادق هینایه‌وه که مرۆف نابى له کاراندا به په‌له‌پرووزى بى مه‌گه‌ر له کارى خیزدا، هینده‌ی هاندام بۆ ئەوه‌ی ده‌ست له تو هه‌لنه‌گرم هه‌موو مال و سامانیکم له بێر چۆوه، له کویوه چووبووم هەر به ریگای خۇمدا گه‌رامه‌وه و هاته‌وه بۆ مالى و تووم برد بۆ ده‌فته‌رخانه و ماره‌م کردى، ئیتر ئەوه‌ی که ده‌بوو بېی وه‌راست گه‌را.

بۆ ئەوه‌ی به گالته و جه‌فنگ له‌گه‌ل هوما رابویرى سه‌ى میران ئەم قسانه‌ی به ته‌نگه‌دادا، هوما به لالوونیکه‌وه گوته‌ی:

ئە‌گه‌ر مه‌لا هانى نه‌دabay بیت خوش‌نه‌بوو له‌گه‌ل من زه‌ماوه‌ند بکه‌ی، خیزت پێ‌کردووم؟ له بیرت چۆته‌وه وه‌ک دانه‌ی سه‌ر ساج بۆم هه‌لده‌توقای؟ ئەشق و ئەوینم کارى تێ‌کردى له بیرت ماوه له خسته‌ی بردى، به دل چه‌زم ده‌کرد وه‌لامى ئەم پرسیاره‌م بزانیبا، به‌لام به‌و مه‌رجه‌ی قسه‌ی دلت بکه‌ی، که‌چى تو وه‌ک گوڕیسی نیو هه‌مبانه وایى! لالايم‌دایه بۆ ئەو زمانه‌تا!

ئەوه‌ی راستى بى ئەشقى تو وه‌ک شیخى سه‌نعانى لیکردم. له ژياندا ئەو مرۆفانه‌ی به برشتن، له هەر کاریکدا زوو رای خویان وه‌رده‌گرن و ده‌ست به‌کار ده‌بن و که‌متر دهرده‌که‌ون، له‌وه‌ش که‌متر، کاریک که هەر خویان ده‌گریته‌وه پشت گوته‌ی ناخه‌ن. له لایه‌کی تریشه‌وه له فکرى ئاسکه و شه‌رو هه‌رای مالدا بووم. جگه له‌وه مه‌سه‌له‌ی ژنیک له گوڕیدا بوو زه‌عیفه و لێ‌قه‌وماو بۆ ره‌زای خوداش بوايه ده‌بوو ده‌ست به‌کار بم.

ئەيەرۇ، عەمرم نەمىنى، زەعيفە و لىقەوماوا! (ھوما قامكى ھەرەشەي چەقاندە چاوى مىران) شەرم دەنگرى، بيژى تاكوو «ژنە لىقەوماوت» بىنى ئارواقارات لى ھەلگىرا و ۋەك ژنى مگىرانى كەر تاكوو منت بىنى تاسەي تىرىشت دەكرد. لە تو وايە من ئەو رۇژانەم لە بىر دەچىتەوہ؟! لە من و تو زياتر كەس لىترە نىيە، شەرم مەكە و راستى بيژە، من تارىف لە خۇم ناكەم و مەغرور نىم، ئىستاش كە ئىستايە شىت و شەيداي ئەوينى منى. ئەو ھومايەي دەيبىنى ئەلحانیش نرخ و ئەرزىي بەكەم شەوى خۇي پاراستوۋە، تۇش پىت وانىيە؟

سەي مىران ژارخەندەيەكى بۇ كر:

نا، حاشا دەكەم، واديارە شتەكەت لى تىكچوۋە، ھىچ وانىيە ۋەك تو دەللى.

نەخىر، قەولت دەدەمى ھەروايە، ئەگەر باوەر ناكەي ئىستاش نەچوۋە بچى، دلنىام ژيانى تو بەبى من ناگوزەرى، سەت جار ئەم قسەم لە زمان توۋە بىستوۋە.

دان پىدانان ئەگەر لە كاتى ئاسايىدا نەبى نرخی نىيە، لە داوى ئەمانەش واىدانى با واى، دەتەوى بللى چى، من و تو ھەلال و ھاۋژىنن. ھىچمان بەرمەنتى ھىچمان نىين، ژن دەبى ئە مەرونىاي پياۋدا بى، خودا واى كر دوۋە. مىزدىش دەبى ھاوسەرى خۇي خۇش بوى، ئىستاش بچۇ گلارەم بۇ بانگ بەك، با بىتە ئىرە. سىيائى ئەم ھىساب و قەرزو قۇلەيەم بۇ بگرى، نەكا لە بىرم بچى.

مەترسە لە بىرت ناچىتەوہ، ھەلى بگرە بۇ بەيانى، ئىستا ئەم كچە بىتە ئىرە دادەنىشى و ناروات، يەك يەك و دوودوۋ ئەوانى تىرىش دىنە مووى بەرلووتمان. من ئەمشەو دەمەوى دەواۋ دەرمان بخۇم، پىمخۇشە بەشى توش بەدەم، ھەر بە تەنيا نەبخۇم، ئىتر بەم جۇرە من چىژ ۋەردەگرم. ھوما زەردەيەكى كال ھاتە سەرلىۋى و راست بۇۋە لە تاقەي ئەوسەرى ژوورەكە، كە پەردەيەكى نىۋەتەواۋ بەردەمى ھەلدابوۋ. ئەو شتانەي ئامادەي كر دبوون دەستى دايە و داى گرت، لەو ماۋەيەدا كە ئەو ھەستابوۋ سەي مىران لە جوۋلەۋ لارو لەنجەي رامابوۋ. ھىشتا لە مەبەستى ئەم داويەي ھالى نەبوۋ، بترىيەكى رەشى بىرىقەدار و دوو پىالە و دەفرىك ماست و دەورىيەك ھەنارى داتەكاۋ سەرنجى راكىشا، چاۋەكانى لە بن كەپرى بىرۇكانىيەوہ ماق مابوون:

گوتت چى، دەتەوى دەر خواردى منىشى بەدى؟! منو شەراۋ؟ ۋەللا بابە تەواۋم كر! ھەر ئەوہم كەم بوۋ مەي بخۇمەوہ. لە ھەمووى سەيرتر لە مەكر و مەبەستى تو من تىناگەم. بۇ كەيف و چىژ ۋەرگرتن دوكتور ئەم دەرمانەي بە تو داۋە؟ نەي گوت رۇژى تەنيا پىالەيەك و ھىچى تر؟! نەكا بتەوى خۇت فىرى مەي خۇرى بەكى؟

ژنه، له وهلامدا به دووچاوی مهست و پر سیحیرهوه تیی پاما و به نازیکهوه گوتی: ئەم هه له له قیس مهده، خه مەخۆ، خهفەت دەتسووتینی! لهوکاته دا سه رگونای به شه رمه گورگانه وه ببوونه سووره شیلان به چاو و ئەبرۆی کهوانی به ره مزو ئیشاره وه دهی دوواند. ههستا و یه کی له په نجه رهکانی سه رحه وشه ی پیوه دا، ئالفه ریزی ده رگای هاتنه ژووری هه لپنکا، بۆ چه ند چرکه له شووشه که وه چاویکی به ئامیزی هه ساره نیوه روونا که دا گپرا. کاتیک هات له لای میران رۆنیش، سه ی میران دهستی پین کرده وه:

تو ده زانی، من هه ر له ئیستا وه له وه ده ترسم چون بجم له دووکانی کابرای تاین شووشه یه کی دیکه ت بۆ بینم که س پین نه زانی. تو ههروهختی بهتوئی ئەو ژه هری ماره وه خۆی. پینوایی سه رو کلارمان تیک ده چی، ناچارم بیخه مه سنووقی سه نه د و دهفته رهکانه وه و رۆژانه به دهسته نه ده به شت بدهم. به م شیوه ی دوکتور بۆی دانای.

هوما قاقایه کی خه تاباری بۆ کرد و توزیک لئی دوور که وته وه:

دوینن، براخاس لیزه بوو، پارهم پیندا و هه ر له م دووکانه ی خۆت ناوو نیشانت پیندا بووم ناردم بتریه کی دیکه ی بۆ هینام. ئیتر له مه ودوا ئەم زه حمه ته ده خه مه سه رشانی ئەو. تو پینت وایه ئەو کوریکه ی گپژو ویزه. ئەمه دهستی شه پتانی له پشته وه بستوته وه. رووباری دهست ناکه وی ئەگینا مه له ی باش ده زانی. جیی متمانه و باوه ره. وای تیمه که رۆله له بهر دایک هه لده گری. پیاوه که گیان، ئەشی من تاکه ی ئەم ده واو ده رمانه بخۆم. ئەوه ده رمانی قه له وییه بۆ منت کپیوه ده زانم باشم پینده که وی، چاوت لینه ئەو بازانانه چون له قۆل و مه چه کم تووند بوون. ئەوه نییه له مه زیاتر قۆلی کراسه که م هه ل ناکردی؛ لهوکاته وه ههروهک دوکتور وتی له و ئەندازه ی که بۆی دانام پتر ناخۆمه وه. هه ر نیوه پیا له یه ک. خۆ به خۆرایه نییه شاعیران ئەم گشته شیعره یان بۆ ئەم شه راوه تاله داناه.

سه ی میران، قۆل و زه ندی سه ی و ناسکی هوما ی گرت. بریک دهستی پیندا هینا و خسته ی سه ر ئەستوی خۆی، به ده م رامووسانه وه گوتی:

ئیستا به هاره و توش ده بی به خۆت دا بیی و قه له و بیی، مه گه ر چت ده وی؟ خۆ ئەگه ر زیاده رپۆی بکه ی به پینچه وانه وه کیشه ت بۆ ساز ده کا، هه مووشت به خوی و خویش به مه عنا.

جگه له خۆشه ویستی و دلداری، یان ده بی نه بی، یان ئەگه ر هه یه ئەشی وه ک ئاوی ئوقیانوس گه ل قه ت ته واو نه بی. منیش قه ولت ده ده می هه تا مابیتم نه زیاده رپۆی بکه م و نه که میش بینم. به لام هه ر

ئەمشەو حەز دەكەم دلت نەشكىنم. تا ئىستاش ويستم بە خۇشى و جەفەنگ راي بويرين دەبى ئەمشە
بزاني ئەوين و پەناگرتن قەت بە يەكەوہ سازگار نەبوون.

ئەو بە شيوہەكى ريكوپيك پيالەى نيوہ كرد و سەىميران گوتى:

مەگەر بيژين بەم حيسابە دەرگای دۆزەخت بۆ ھەردووکمان كردهوہ، مەترسە لە ھەرجيئەك بى
بەجيت ناهيلىم، بەلام باوہر ناکەم وايى، لە بيرت نەچى ھەر ئەلحان شتيكى ديکەت بە من وت. مەبەست
لە خواردنەوہى ئەمش تەنيا بۆ قەلەبوونە. دەبى كارىك بەکەين دەرو دراوسى پيمان نەزانن، دەنا
شار و بازارمان لى پر دەکەن. بينجگە لەم ھەموو زيرەكبيەى كە براکەت ھەيەتى پىم خۇش نەبوو
بەمكارە بزاني. ئەگەر راست دەوى من رازى نەبووم. ھەر خۆم و خوت ئەم شتە بزاني باشترە.

ھوما چۆرىكى ديکەى كرده پيالەكەوہ و بە تەوسەوہ گوتى:

حەق بە تۆيە چاوہكەم، دەبى ھەرکەسەى بە كارو كردارى خۇيدا بناسى و پروات پيى ھەبى. بەلام
من بە دلنياييەوہ لە براکەم رادەبينم.

ئەو قسانە ئەوہندە ئاشکرا و بى پەردە ژنە درکاندى، سەىميران بەبى گويدان بە قسەى خەلک، بە
ناخى ھومادا شۆر بۆوہ و گوتى:

لە مالى حاجى بەنناش دەت خواردەوہ؟

بە دزيبەوہ و كەمكەم. لەو وەختەوہ براکەى جواب كردم منيش تەركم كرد.

رەنگە ھەر لەبەر ئەمە بووبى براکەتى دەرکردوہ؟

تا ئەندانەيەك. رايەكيش كورى جيرانەكەمانم نارد شووشەيەكى بۆ ھينام. ئەو داماوہى ميردم
(حاجى بەننا) پيىزاني و چوہ دەستەى يەخدانەكەم نەي ھيشت دەمى لىبىدەم. لەو وەختەوہ تاكوو
ئىستا چەشكەم نەکردوہ.

ھىچوہختى؟

ھەر نەمخواردۆتەوہ.

ھوما پيالەى خستە سەرليوى و بە دوو قوم فرى كرد. نيوچاوى تيکنا، سەىميران وەك ئەوہى
ئەمە يەكەمجارى نەبى چاوى لە ھوما كرد و ئەويش نيوچاوانى گرژ كرد. ژنە، كەوچكىكى ھەنار
خوارد و بە خاترجەمى پيالەى دووھەمى پر كردهوہ، لە سەىميران چوہ پيشى و لە بەردەمى
رايگرت، سەىميران رووى وەرگيتر، ھوما زۆرى لىكرد:

دەبى ئەمە بخۆيەوہ، بە سلامەتى من، نەيخۆيى دلم ديشن.

میران، دستی به دستیه‌وه نا، پیاله‌ی دارمال نه‌ختیکی رژا به سه‌رشان و تەشک و داوینی‌دا،
خیرا خوی کشانده‌وه و به توندی به گژیدا چوو:

وهی بۆ ئاوات‌کردا گیانت نه‌هیشتم، به‌راستی له شه‌یتان خراپتر، خوا به‌له‌حنه‌تت بکا! ژنه، به‌بێ
ئه‌وه‌ی هه‌می‌هت به‌ میژده‌که‌ی بدا، هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی زه‌حمه‌تی بدات، به‌ پیاله‌ی پره‌وه‌ رانی له‌ رانی
جووت کرد. قوڵی خسته سه‌رشانی و به‌ پارانه‌وه‌ گوتی:
چاوه‌که‌م!

سه‌ی‌میران به‌ ته‌واوی پرووی وه‌رگێڤا، به‌ کراسی ته‌ڤ و پیسه‌وه‌ ته‌واو توڤه‌ بوو، به‌لام
وه‌رووی خوی نه‌ده‌هینا، هوما دیسان ده‌ستی پێ‌کرده‌وه‌:

میران چاوه‌که‌م!

سه‌ی‌میران، هه‌زی نه‌ده‌کرد وه‌لامی نه‌داته‌وه‌:

گشت که‌سم!

زۆرت لینکه‌م، هه‌ر ده‌بی بخۆی. هه‌ز ده‌که‌م ئەم پیاله‌یه‌ له‌ ده‌ست پیاوی خۆم وه‌ر‌بگرم و
بیخۆمه‌وه‌، ئەمه‌ رۆحم تازه ده‌کاته‌وه‌، ئوخه‌ی چه‌نده هه‌ست به‌ به‌خته‌وه‌ری ده‌که‌م! منیک که‌ ماوه‌ی
چوار سال به‌ندکراوی سه‌گیک بووم هه‌ر راستی واده‌زانم خه‌ون ده‌بینم، باوهر به‌ خۆم ناکه‌م
هاوسه‌ری پیاویکی ئاوا ژیر و فامیده‌ بم. من ئەمرۆ ته‌واو له‌گه‌ل تۆدا خۆم به‌ به‌خته‌وه‌ر ده‌زانم و شاد
و دلخۆشم. به‌لام ده‌بی بلێم دلم له‌دووی شتیک ویله‌ و خۆشم نازانم ئەوه‌ چیه‌. ئەی بۆ ده‌لێن شه‌راب
هۆشت له‌سه‌ر ناهیلی، من تازه ده‌زانم ژیر و وشیارم؟ هه‌زده‌که‌م زۆر شتی جوان و حیسابی بلێم،
ده‌لێنی تازه هاتومه‌ته‌وه‌ ته‌مه‌نی چارده‌ و پارده‌ سالی.

سه‌ی‌میران به‌ کوێره‌ بزه‌یه‌که‌وه‌ به‌لام ته‌ژی له‌ دلۆفانی پیاله‌که‌ی له‌ ده‌ست وه‌رگرت و بردی بۆ
لیوی نازداره‌که‌ی تاکوو هه‌لی‌قورینی. که‌وچکیکی پرکرد له‌ دنکه‌ هه‌ناری یاقوتی تاکوو نزیک
بکاته‌وه‌ له‌ ده‌می شه‌که‌سه‌یوی. به‌لام هوما خونه‌ی لیوی که‌ شه‌ونمی شه‌راوی له‌سه‌ر که‌وتبوو
برده‌پیشی و سه‌ی‌میران نه‌یکرده‌ نامه‌ردی و رای‌مووسی، مه‌زه‌ی شه‌رابی به‌سه‌ر چرووی لیوی ئاله‌وه
هه‌ست پێ‌کرد. له‌وه‌په‌شتر له‌ ته‌واوی ته‌مه‌نیدا ته‌نیا جاریک، ئەویش نه‌ک به‌ مه‌یلی خوی به‌ ریکه‌وت و
هاورپینانی لاپی زۆریان لیکردبوو پرویان لینابوو تامی ئەم ماده‌ شه‌یتانییه‌ی کردبوو! ئەوکاتی له
باخه‌کانی سه‌راو کاری کردبوو. رۆژیک ده‌سته‌یه‌کی کوڤ وکال و دم‌پووت و خوشگوزه‌ران له
شاره‌وه‌ به‌ ساز و موسیقاوه‌ روو ده‌که‌نه‌ باخه‌که‌ی ئەو، هه‌ر له‌وێ به‌تکا و ئەرجوگلاسیکی ئارق

دەرځوارد ددهن، يه کسه ر گه رووي دسووتيني و ئاو له چاو و لووتی دیت، هر به م گلاسه مه يه بوی روون بۆوه ئه م دسکردی مړۆقه چهنده هيچ و بي مانايه و تهنيا رهنج و رحمه ته. هرچه نده له نيو دوست و هاوړینی ئيداری و پيشه ييدا، ئه و به گفتي خوی له و کهسانه بوو له دژی ئه و ماده ئه لکوليه بوو، هرچه نده پينان گوتبوو سوودی زوره، وهختی لاقه کانی به ژانی روماتيسمه وه ئازاريان ددا، قاچی چه ور نه دکرد. دهیگوت ئه و ژان و ئازاره به عهرق لادهچی، گهره کمه چه سته م دابريزینی! چه زناکه م ناوی بژنوم. ئه گهر ئاره ق شفا به خشه بۆ ناويان لیناوه ئاره ق؟

هوما پيال ه يه کی تری فې کرد و هه ناری به سه ردا خوارد. سه ی میران به ده میه وه ده کرد. ورده ورده شه راو گرتی و سه ری کرده سه رسنگی باوه لئ و به دم نهرمه نازیکه وه ملی نا له چرینی گورانی کوردی، بي واز و سه رخۆش و خومار، له باوه شی میراندا خاو ببۆوه، ئه مه ته واو به دلئ سه ی میران بوو. سه ری له وه سوورما بوو وه ک ده لئین ئه لکول ده بیته هو ی لاری بوون و هه لدیرانی مړۆف، بۆ ماوه يه کيش ده بیته هو ی خۆناسین و ئینسان له خۆبایی بوون دوور ده خاته وه، ورده ورده ژنه مژولی دهنیشه سه ریه ک و پیلوه کانی چه مۆله یان له چاوی دهن، مه ست و سه رخۆش له کۆش و باوه شی میراندا جتی خۆش کردبوو، هر ده ستی لینه ردا بایه به لادا ده هات، سه ی میران به بی هه ست، ده می له سه ر بسک و په رچه می هه وریشمینی دانا بوو، بۆن و به رامه ی عه تر و سابوونی کاستوری هه لده مژی، وه ک دایک چۆن زارۆکی ده خه ویتنی، نهرم نهرم له پشتی ددا تا ئه وه ی خه وی لیکه وت و کۆتایی به گورانییه که ی هات، له روخساری په ری شیوه ی راما، سه رگونای سووری وه ک تۆپه گول ده چوون. ته واو پیلوه کانی نووستبوون. مژولی کالی به جوانی تیک په ری بوون. میران وه ک ئه وه ی چه وت میشی له کونیکدا دیتیته وه وای ده زانی دنیا به به حر و به ری هه وه له قه باله ی ئه ودايه، قولی ده هیشا و دلئیشی نه ده هات له سه ر باوه شی لای به ری، ده شیزانی لاقی ته زیوه، نه یده ویست خوی بجوولئینی و خه وی نازداره که ی بشیوتینی، شنه ی به رامه ی هه ناسه ی به لایه وه خۆشتر بوو له زمزمه ی رووبار و بۆنی به ره به یانی دارستان، به سه رسنگی تووکنیدا که رویشکه ی ده کرد. هه ستی به ترپه ی دلئ ده کرد و تینی له شی نهرم و شلی، که ئه میش له گه رمی خوینی رابوو، به دل پی خۆش بوو دره نگر و هه خه بهر بیت و هر له باوه شیدا بی، ده ست و په نجه ی به سه رو پرچ و شان و باسکی نه رمیدا ده هینا، له چه شنی کویران چیژی له م هه لگوشین و ده ست پینا هینانه دا ورده گرت، شه پۆلی سیخراوی هه ناسه و له شولا ر و جه سه ته ی زیوینی به خه یال له به هه شتی به ریندا دای نابوو.

ھەياران، سەئىمىران، مىزانە خاوەنى قەلا و كۆشك و تەلارىك بوو خامە لە پەسن و تارىقاتى
 كەمى دەھىنى و پىشتى دەچەمى، سەرخۆش بوو بە خۆشى ھوماو، ھەر ئەوئەندەى خۆش دەويست، لە
 چوارقورنەى دنیدا كەس ھىندەى ئەو ھاوسەرى خۆى خۆش نەويستى، وايدەزانى تەنيا ھەر خۆيەتى
 بەسەر دنياو و خودا ھوماى پىنەخشیو، بە ئاوات و ئارەزووى خۆى گەيوە و لە مەرگ و مردن
 ھەوالىك نىيە، ئىتر ھوما كە خۆى ھەويىنى ئەم ئەويىنە بوو، لە نزيكەو ئەگادارى ئەو عەشقە پىر و
 عارفانەيە بوو بەمگشتە غەريزە و ھەواو نەفسانىيەو كە وەك ژنىك ھەيوو، كەمتر لەوئەى كە ھەبوو
 ھەستى پىكردبوو. تا بە ناخى پىاويكى پەنجا و يەكسالەدا رۆبچى لە وىزانى بەختىدا كە حەوت
 كووپەى خوسرەوى تىدا بوو، تەنيا دانەيەكى دۆزىيۆو و بەھردى لىوئەردەگرت، بۆ سەئىمىران،
 ھەرەك ھوما دەيگوت، ژيانى بەبى ئەوين كەلاوئەنشینی و كۆلەمەرگىيە، شتىوا ھەر نابى، بەمخالەو
 كە گلۆلەى پىرى كەوتىووە لىژى پىوانەبوو لە دواى ئەم سانەمىچىنە بىمىنى و ئەگەر ماش تازە
 بتوانى بە بالاي ئاواھا گولندامىكدا بىروانى و وەك لاو لاو قەد لە قەدى ھالىنى، ئەمە مەخالە ھەرەك
 چۆن كەس ناتوانى بەر بە شەنى مەرگ بگىر، بەللى بە گيان و بە دل ھوماى خۆش دەويست،
 ئىستاكەش كەوا لەو ھەل و فرستە باشەدا بەبى رىا و درۆ، بەبى سىنجر و خاپىتوكى خۆرى بەھەشت
 و پەرى دەريايى لە باوئەشيدايە و پىر بە دللى خۆى پىدا دەروانى و بوو بە ماسى لە زەرياي ئەودا
 مەلە دەكا، لە ناخى دلەو دان بەمەدا دەنى كە ھوما نەك ھەر ھاوژنىك بەلكوو ھىزى ھەناويەتى،
 ھاوار لەو چاو و برۆ كەوانىيە، چاو وەك پىالەى شەراب. مرۆف بە بىنىنى مەست دەبى، ئافەتى رۆح و
 قاتلى گيان، ئەو ژنە سەرەپى ئەم گشتە ھەوا و ھەوسەى كە ھەيوو دنيايەكى پىر لە ئەوين و
 خۆشەويستى بۆ ئەو پىرەمىزدە ساز كەردبوو، كە دواى مردنىشى ئاوا دەنگى بزر نەدەبوو، لەوكاتەو
 ئەوى ھىتابوو ئەدگارى ژيانى لە ئاويئەى جەمالى ئەودا دەبىنى، ھەرچەندە پىر و تەمەندار بوو، بەلام
 بە جوانى ھەستى بەو دەكرد كە ئەوينى ھوما وەك ئىكسىرى يەزدانى جوانى كەردۆتەو، بە بىشك
 جوانى يان ئەوين ترووسكەيەك بوو لە تىشكى ئاسمان كە يەزدانى كەردگار لە كاتى خولقاندان
 دەبىخشی بە جەستەى زۆريەك لە بەندەكانى تايەتى خۆى؛ ھەر ئەو ترووسكە پىرنگارەى كە
 ئەگەر دەناخى مرۆف بکەوئ پىاواچاك يان رەسوولانى مەزن بەم جىھانە دەبەخشی، كەوابى دوور
 نەبوو جەستەى ھوما جىلوەيەكى ئاسمانى بىت.

بەمخال و ئەحوالەو ئەخۆم وىدەچوو جەستەى ئەو ژنەى ئاويئە بە رۆحى خۆى كەردبوو، گيانى
 ئەويش تىكەل بە رۆحى ئەو بكا و ھەستى پىيكا؟ شتىكى بنەرەتى لە ئەوينى جىي سەرنجى ئەودا

سه‌بارت به هوما باسیکی دروونی و ئالۆزی ئەو بوو، هه‌روه‌ک راز و نه‌ینی سه‌ره‌تایی سروشت، پیویستی به‌ل‌وردبوونه‌وه و شیکردنه‌وه‌ی پتر هه‌بوو. پال‌هوانی دل‌پاک‌ی چیرۆکی ئی‌مه هه‌روه‌ک شین‌ع‌ر و غزه‌لی دل‌لاری خۆی ده‌هۆنییه‌وه و نووسراوه‌ی خۆی له‌سه‌ر ته‌ته‌له‌ی د‌لی ده‌نوو‌سی و خه‌ریکی تیرامان و پ‌ینداچوونه‌وه بوو، تا‌کوو فه‌لسه‌فه‌ی عارفانه‌ی تازه‌ی خۆی که هه‌تا ئه‌م‌رۆ به‌م‌یشکی که‌سدا نه‌هاتبوو مه‌گه‌ر دل‌لارانی راسته‌قینه، تان‌و‌پۆی به‌سه‌ر یه‌کدا به‌ته‌نی.

بیچم و ر‌واله‌تی هوما به‌ته‌واوی ساخ ببۆوه ئەو په‌له و خالانه‌ی که له‌پ‌یش نه‌خۆشینه‌که‌یدا پ‌زیشکان به‌نه‌خۆشی جه‌رگیان ده‌زانی ته‌واو له‌ناو چووبوون. جوان و قه‌له‌و ببوو، نه‌پ‌شت‌ه‌یشه‌ی مابوو نه‌سه‌ره‌گیژ‌ه و چاو له‌ره‌شه‌وه هاتن. وه‌ختی له‌ش‌ساخت بوو ن‌یشانه‌ی ئەو له‌سه‌ر کولمه‌دا ده‌رده‌که‌وی و چاو ئاشکرای ده‌کا، بزه و که‌نین هه‌موو ر‌استیه‌ک ئه‌درک‌ینی، هه‌ر به‌هۆی ئەم له‌ش‌ساختیه‌وه به‌قه‌ت چله‌پ‌ووشیک فکری له‌ترس و گومانیک که له‌مه‌وبه‌ر هه‌ی‌بوو نه‌ده‌کرده‌وه، هه‌ر ئەو شادی و دل‌خۆشیه‌ی رووی له‌و کردبوو به‌ته‌واوی سه‌ی‌میرانیشی گرتبۆوه.

به‌ل‌ئ‌ی ئەم ژنه‌خواییداوه هه‌روه‌ک له‌دن‌یای ناز و ب‌ینحالی‌دا بوو، وایده‌زانی له‌سه‌ر دۆشه‌ک و لی‌فه‌ی نه‌رم و گه‌رمی خۆی خه‌وتوو، له‌پ‌ر چاوی هه‌ل‌ینا و دیسان خه‌وی لیکه‌وته‌وه، سه‌ی‌میران دایپۆشی، له‌کات‌م‌یره‌که‌ی خۆی ورد بۆوه، پ‌ینچ خوله‌کی مابوو بۆ سه‌عات یازده، بتری و پ‌یاله‌ی شه‌راوخۆری و ده‌فر و ده‌وری ل‌ابرد و له‌ژ‌یر س‌ندوقه‌که‌دا هه‌شاری دان، تا‌کوو دواتر هوما ب‌ییان‌شۆری و له‌سه‌ر شوینی خۆی دایان‌ب‌ینته‌وه، ت‌ای په‌نجه‌ره‌یه‌کی کرده‌وه بۆئ‌ه‌وه‌ی بۆنی ئالکۆل و شه‌راو نه‌م‌ینی، کراسه‌که‌ی به‌ری که‌وا شه‌رابی پ‌یندا ر‌ژابوو وشک ببۆوه، له‌یه‌خدانی ژنه‌که‌ی کراسیکی دیکه‌ی ه‌ینا ده‌ری و له‌پ‌شت‌سه‌ری خۆی داینا، تا‌کوو به‌ر له‌مه‌لابانگدانی به‌یانی بچن بۆ هه‌مام، پ‌یش‌ئ‌ه‌وه‌ی چ‌راکه وه‌کووژینی، پ‌ر به‌دل سه‌یری ر‌وخساری په‌ری‌ش‌یوه‌ی خانمه‌که‌ی کرد. له‌سه‌ر ئە‌دگاری سه‌پ‌یده‌ی به‌یان و زه‌رده‌په‌ری ئ‌یواره و خه‌رمانه‌ی ز‌یوینی مانگی چ‌ارده ئ‌اویته‌ ببوون. ئە‌وه ده‌رکه‌وتنی جوانترین دیمه‌نی سروشتی یه‌زدانی بوو له‌به‌رچاوی، له‌و پ‌یکه‌هاته‌ی ر‌ه‌نگ و جوانیه‌ی و گۆرانی ش‌یوازی ماده و خاک، به‌لام چ‌ه‌له‌یه‌کی مه‌زن، به‌خوا ئە‌م گۆشت و پ‌یسته‌شیاو نه‌بوو ئە‌گه‌ر ناوی عاله‌می خاکی له‌سه‌ر داب‌ینی! ئە‌وه ئ‌ودالیسه‌که نووستوووه که یه‌زدان ئە‌مری به‌فریشته‌کانی کائینات کرد ک‌ر‌نۆشی بۆ به‌رن، تابلۆیه‌کی سی‌حراوی بوو به‌ر‌ه‌نگ و قه‌لافه‌تی جوانه‌وه له‌گه‌ل‌خواه‌نی خۆی خه‌ریکی ئ‌اخافتن بوو، ئ‌اخ‌رین بزه‌ی له‌کاتی به‌خه‌به‌ریدا که خه‌میکی له‌دل ده‌س‌رپ‌یه‌وه ه‌یشتا له‌سه‌ر ل‌یوی مابوو، ئە‌وه چ‌خه‌میک بوو؟ ئ‌اخۆم، بۆ ئە‌و گونجاو بوو ر‌ۆژیک ئە‌و ر‌ازه له‌دروونی ئە‌و ژنه

دەربكيشى؟ بلىنى بۆخۇى بەم رازە بزانى؟ رەنگە ئەوئىش بىئەوئى كەسىك يان شتىكى مانادارى لە زەيندا بى لە دلەوہ ئەوئىندار بوو، خۇ ئەگەر، واشبايە، قەت نەيدەتوانى، بەم جۇرەى دلدارەكەى خۇى نىشان دەدا، وابى، ئەم ژارخەندەى كە ھەرەك ژيان بەروپشتى پەر لە نۇش و ئىشى رووبەروو دەكردوہ بە زمانى حالەوہ ئاواى پىدەگوت: ئىمەى تۆرەمەى ھەو و بابادەم، ماكەى چىژ و خۇشىن، بە بۆنەى چىژ وەرگرتنەوہ شان لە ژىر ھەموو ئازارىكدا رادەگرىن، خۇشى و چىژى جەستە، فرەس بەلام لەو خۇشتر چىژى ھەناو و گيان، ئەى دلەبەرە شىرىنەكەم ئىستا تۆ لەباتى ئەوئى شلوملى سەرچىگاي خەو بى، لە باوئى خۇشەويستەكەتا نووستووى بە نىو دنياى خەون و خەيالە زىوئىنەكانى خۇتدا پىياسە دەكەى و لە زولف و روخسارى مانگى چارە رادەمىنى، ئەى خەسرووى بىتاج و تەخت، خۇ ئەگەر بۆى دەستدابايەى بىگومان ھەوت سال لە شىرىنەكەت دوور نەدەكەوتىبەوہ، تۆم لە دۆستايەتى خۇتدا بە جوانى ناسىوہ، بەم تارىفەوہ ئاخۇم تۆ پىتوايە من ژنىكى زاعىفە نىم. تىناگەم بەھۇى چىبەوہ من ماوم؟ خۇشەويستى تۆ بۆ من فرە بەنرخە و بە دنياى نادەم. بەلام ئەگەر تۆ دەستى منت نەگرتبا و لە كۆلانى پىشەگەران نەجات نەدابام، ھەرچۇنىك بى، پىتوايە نەمدەتوانى لە دنياى زىوئىنى دلەبەرى ھونەردا، وەك ئىلاھەيەكى ھەرمان و خۇلقىنەر بى، ھەرەك مامۇستاي غەزەلىياتى مەزنى ئىرانى، سەعدى لە دنياى بىژەرىدا بوو؟ بەلى دەمتوانى، بەھۇى كردهباشەكانت، لەبەر دلۇقانى خۇت دەستىك بەسەر لەشولارى زەرىفەدا بكىشە و دانى پىدا بىنى، لە ھەر بارىكەوہ دلدارانم نە كەمن، ئىتر نەك ھەر پىاويكى ھەلال و ھاسەرەم، لە ھەر گەرەك و كۆلانىكدا بە ھەزار كەس لە گەنج و پىر بە ھىواى گەيشتن بە باخى ئەوئىم دەستەودۇعا بوون، ئەگەر دەمزانى بوركانى سووتىنەرى ئەشوق، خۇلەمىش و دووكەلى ھەيە و سىبەرى رەشى دەكەويتە سەر جگەرگوشەكانم، روخسارى ئەوانم لە بىر دەباتەوہ، نەدەبوو قەت ھەستى داىكانەم وەلا نابايە، بەم ھەقەوہ بەداح نىم بۆ چارەنووسى خۇم، ئەمەش دىمەنىكە لە بەختەوہرى ژيان. ئەمىش قازانجى خۇى ھەيە، ئەتۆش ئەى مىران لە ھەر بابەتىكەوہ، دلنبايە و بە خەياللىكى ئاسوودە لە تەنىشت من راكشى تا ماوم دەست لە تۆ ھەلناگرم. تۆ بەشى منى ھەرەك من بەشى تۆم.

لە كوتايى ئەوئىشەوہ بەھاربيەدا ئەمە چكىك بوو لە ھەست و ئەندىشەى سەىمىران سەراوى نانەوا، بەلام دەبوو لەوہ پتر بە ناخى خۇيدا شۇر بىتەوہ و بىخەوى بكىشى، ھەناسەيەكى بلىسەدارى بەتاسەوہ لە سىنەوہ دەردا و بە ئەسپايى لە تەنىشت دلەبەرەكەيەوہ خزىە نىو چىگاوہ.

به‌شى يازدهم

ئەو دووكانى بەرگدرووى ھوما ھات وچۆى دەكرد، زۆر لە مالى خۆيانەوہ دور نەبوو، لە ماوہى ھەوتەدا، سى رۆژ دانى بەيانى و سى رۆژ پاش نويزان، لەگەل قوتابيان كە كىف و جانتاي قوتابخانەيان دەكردە شان، ئەمىش بوخچەى كەل وپەلى لەتەك خەت كىش و نمونە، ھەلدەگرت و چارشينويزى دەدا بە سەريدا و لە مال دەھاتە دەرى، ئەگەر دانى بەيانى بايە نيوہرۆ و ئەگەر دوانيوہرۆ بوايە ئىوارى شاد و خۆشحال، بەرەو مال دەبوو، رۆژانى بەرايى، ئەم بەرنامەيە، كەمىك جىي تىرامان و پىكەننى بوو، تەنانتە بۆ خۆشى گالته جارى بوو، بەلام وردە وردە لەگەلى راھات، سەىمىراني مېزدى كە دەيزانى زۆرى پىناچى ھوما وەرەن دەبى و لەم كارە دەكشيتەوہ، بە ناوى «خەياتى دوارۆژ» بانگى دەكرد. ھەر ئەوئەندەى لە دەرگا وەژوور دەكەوت و كەل وپەلى دوورمانى لەسەر رەفحەكە دادەنا، بۆ جەفەنگ دەستى دەنا ژىر چەناگەى، دەيگوت:

كىژۆلەخانم، خانمى نىو خانمان، ماندوو نەبىيەوہ، بىژە بزنام، ئەمرو قوتابخانە چۆن بوو، بمبوورە ھەلەم كرد، كاروبارى بەرگدورين چۆن بوو؟

ھەرچەندە سەىمىران بە پەزنامەندى خۆى ناردبووى، بەلام بەدل رازى بەمكارە نەبوو. چارەيەكى دىكەى نەبوو، ھەرۆك بۆخۆى دەيگوت ھەرۆختى فكرىك لەسەر مېشكى بچووكى ھوما ھەلدەكورما، دەستىك بوو لە گۆزەدا گىرى دەكرد، تەنيا بە شكاندنى گۆزەكە ئەو دەستە رزگارى دەبوو، ئەو پياوہ دل و دەروون خاويئە لەو رۆژانەدا، وەختى دەھاتەوہ بۆ مالى يان دەچووہ دەرى، سەربەخۆ، يان لەسەر بەلپنى پىشتەر، دايمە بە بەردووكانى خەياتى شاژن خانمدا تىدەپەرى، شاژن خانم دەست رەنگين و وەستايەكى قابىل بوو، ھەر ئەوئەندەى لە تارانەوہ دەستوور ھات و چارشينو و لەچكە باوى بەسەر چوو، چارشينو توور ھەلدا و پرچى پەريشان كرد و بە سەرى رپوت ھاتە شەقام و بازار، ئەگەرچى تەمەنى بەرەو ژوور ھەلكشابوو، بەلام وەك بووكى سوور لە مال دەردەكەوت، روخسارى تۆپن و لە چەشنى مانگى چاردە و سەروكاكولى رەش و كۆرپەى ھەبوو، خەلكى شارەكە بە چاكى دەيانناسى و بە پاكى ناويان دەھيتا، ھەرۆختى لە

کوچه و شەقام، ئەگەر لەگەڵ پیاویک ڕووبەروو دەبوو، زۆر خۆمانە قەسە دەگەڵ دەکرد، قەت وانهبوو کەسێک قەسە بۆ هەلبەستنی و ناتۆرەوی وەدوو بخات، بەو خەد و ئاكارە ساکار و جوانەوی کە هەیبوو کەسایەتییهکی میرانە و جوانخاسانەوی بۆخۆی بە دەست هێنابوو، بەم لەمال دەرچوون و دەورەوی خەياتی بینینەوی هوما، هەموو ڕۆژیک نیووی کات و وەختی لەوئ تەواو دەبوو، لە کاروباری نیومال بە تەواوەتی دوا کەوتبوو بە خوردو خۆراک رانەدەگەشت، ئەو ڕۆژی کە خالۆکەرەم لەوئ بوو، سەوی میران بە نیشانەوی نارەزایەتی گوئی:

ئەگەر دەسەلات بە دەست منەو بەبایە، دەستورم دەدا، ئەووی خەياتی ژنانەییە و بەرگ بۆ خانمان ئەدووئ، دەرگای هەر هەموویان کلۆم بدرئ. هەرۆک دەستورمدا دووکانی ئەو نانەواخانانەیان بەست کە هەرکەسە و لەلایەکەووە بۆخۆی تەندووڕیکی دانابوو بە ئازادی کاری دەکرد. من ئەمتوانی ئەو ژنە حالی بکەم کە ئەشی ژن لە مالهووە دابنیشی و خەریکی کاری نیومال بیت و کاری بە کاری دەرەووە نەبیت.

لە سەرەتاوە باس لەووە دەکرا، بۆچی دەولەت کۆبوونەووە و بەیت بیژی لە قاوەخانە و چاخانەکان کە هەر لە کۆنەووە باو بوو و خەلکی بیکار و پێرەپیاوان بۆ پشوووان لەوئ کۆ دەبوونەووە و وەختی بیکاری خۆیان دەبردەسەر قەدەغە و یاساغ کراو، خالۆکەرەم هەرۆک هەموو کوردەکان و بەتایبەت خەلکی خالیسە، کە چۆخە سپی بەشیکی ئەم ناوە بوو، خەلکی ڕووناکبیر و تیگەیشتووی تیدا بوو، ئەویش وەک ئەوان، لە تەنیشت ئەمەشدا بە تەشەر و تانوت پاساوی ئەم کردارانەوی کچە مامی دەدایەو:

سیاسەتی حکومەت بەگشتی لەسەر ئەم تەوەرەییە دەخولیتەووە تاکوو ئەوجییهی لە دەسەلاتیدا بیت خەلک لە یەکدی دێدۆنگ بکات و ڕیگە نەدا لە دەوری یەک کۆ ببەووە، بە هیچ شینووە و مەرامیک، بە هیچ کۆر و کۆبوونەووەیەک رازی نییە و حەز بە یەکبوونی خەلک ناکا، جا با، کۆبوونەووەی سیاسی، ئایینی، پیشەیی، یا هەرەوێزی بیت. وەک بیستومە لە چایخانەکانی شارد، یاری شا و وەزیرت قەدەغە کردوو، ئاخۆم ئەمەش ڕەوزەخوینی و کۆبوونەووەیەکی حیزبییە، کە ڕەخنە لە دەسەلات و دامو دەزگای دەولەت بگرن؟ سەرەڕۆیی و لاساری بۆ هیچ کەس و بنەمالەییەک هەتا سەر نییە و سەقامگیر نابی و هەلوەشان و ئازاوەی بە دواوەی، ئیتر چ بگا بە ولاتیکی گەورە و کەونارا، من وەک دەمراست و کوێخای ئاوەدانی باوەرەم وایە ئەم خەلکە دەبی زەخت و زۆری لەسەر بی، زەخت و زۆر کارسازە، نە سەر بەستی، هەرۆک کووتویانە فیل بە

زەبری دار به رینگادا دەروا، نابی ئیجازەیان بدریتی تەواو لەسەر پێی خۆیان رابووستن. ناشی تەنانت ئەگەر کاریکی خاسیشیان کرد ئافەرمیمان پێبیژی، بەلام ئیستا ئەمە وختیک نییه؛ رەشایی و رەش و رووت خاوەنی ئیش و کاری خۆیان نین. دەست رەنجی ئەوان یەکیکی تر دەبیا و دەخوات، بەلام ئەمڕۆکە لە چوارچێوەی کەوشەن و سنووران دەکری باروودۆخیکی خاوەن دەسلات بێن، وانییه خەلک بەستەزمان بێ و بە قازانج و زەرەدی خۆی نەزانی.

هوما لەوکاتەدا خەریکی رنەکلیدان و کراندنی نینۆخەکانی بوو گوتی:

کارتان بە کاری دەولەت نەبێ، دەولەتمان زۆر باشە، هەرئەبێ بۆ جەنابی نانەوادار خراپ نییه، ئەمە جارێ نییه تێلا بەدەست بە کلاوی گەرگەڕییهو دەو پاسەوانی و دەووی خۆی ئەداو دووکانی ئەو نانکەرانیان گالە دەدا کە بە ئازادی ئیشیان دەکرد. بەلام خۆ ئەگەر ئەو هەرچەندە لە دەروە خاوەن ناوو دەسلاتیش بێ ناتوانی لە مائی بەم تەرزە رەفتار بکا، لێرە کەسیک هەیه و دەسلاتیشی بەدەسته بە ناوی هوما زەندی!

سەر و سنگی هینا پیشی و چاوی لێهەلگێراوه تاکوو بزانی میردەکە ی دەلی چی، سەمی میران گوتی:

ئە ی ئافەرمین! زۆر باشە، چی دیکەش؟

چیدیکی ناوی، ئەوئەندە بە گویمدا مەخوینە و هەرەشە ی نەچوونە خەیاتیم لێمەکە، ئەم وردە فرمایشتانە بە گوئی مندا ناچی.

دە ی باشە، وختی کار بەم جیگایە گەشتووێ من ئیتر لەمەودوا دەم گری دەدم و لە ئەلف نایمە بێ، رەنگە ئەمەش بەشیک بێ لەوانە ی خەباتی کە تۆ دەخوینی، چاوت لێیه ئەم دنیایە چون گوێدراوه، ژن چون جوابە جەنگیی میردەکە ی دەکا، خوای مەزن، ئەم ژنە چون دوو سال شاگردییه کە ی تەواو دەبێ و دەگەرپێتەوه سەر کاروباری نیومال و بە ژبانی ئاسایی خۆی رادەگا؟ ئاخۆم وختی بووی بە خەباتیکی قاییل من ئاگادار دەکەیتەوه؟

دانیابە بەر لە هەمووکەس تۆ ئاگادار دەکەمەوه، لەبەر ئەوە ی لە مزگینی ئەم هەوالە خۆشەدا چەرخیکی بەرگدوورینت پێبکرم ئەمیش ماکیه ی سینگیر، بەلام نازانم مەبەستی تۆ لەم قسەیه چییه؟ رەنگی دیسان بتهوی شوخیم پێبکە ی؟

نانا، جا بۇ شۆخیت پېدەكەم، وەللا بەراستە مەبەستم ئەو، ئەو پۇژەى بووى بە
وہستایەكى مەنشوروى ئەم شارە داوات لىكەم ھەرنەبى بە من رابگەى، دووگمەى كەوا و
كراسەكانم بۇ توند بگەیتەوہ و يان بیدەى بە شاگردەكانت بۇم توند بگەنەوہ و ئاگاشت لە من بى.
ئەيەرۇ، ئىتر ئەمە چ قسەيەكە، ئەم ھەموو شىز و رېويىيەى بۇچىيە، تەواوى كارەكانى تۇ بەشى
يەكدوو دەقىقە ناكات.

فەرقى چىيە كارى يەكچركە بى يان يەككاتزىمىز، من ئەوہ بۇ سىيەم جار دەچى، كە پىتدەلیم و
تۇ گویم پىنادەى.

دەى ئەم مۇرەكردن و نىوچا و تىكناەنى بۇچىيە، ھەر لە ئىستە زووتر نىيە و كۆتەكەت دانى بە
كوىى دپاوه بیدروومەوہ، دەنا بیدە بە خانمە گەورەكەت با ئەو بۇت چاكبكا، خۇ ئەو ماشەللا
لەوچۇرە كارانەدا دەستى سەت خەپاتى لە پشتمەوہ بەستوتەوہ، خۇ من كوئىلە و قەرەواشى
بەردەستى تۇ نىم، ئامۇزا، قەرار وانەبوو لە دى، كچۆلەيەكەم بۇ بىنى تاكوو لەبەر دەستما بى و
يارمەتىم بدات؟ ئەى بوو بەچى؟ ئىتر لازم ناكا پاكانە بۇ خۇت بگەى، تازە نامەوى خۇم كەسىك
پەيدا دەكەم.

ھوما بەم قسەيەى سەىمىران سوور ھەلگەرابوو ھەستا و كۆتەكەى لەبەر مىران داكەند و داى
بەسەر كورسىلەكە دا تاكوو دوانىوہرۇ دووگمەكانى توند بكاتەوہ. دوانىوہرۇش رۇيشت بۇسەر
كارى خۇى، دىسان لە بىرى چۆوہ.

لە كاتى ئاوادا، كە مرۇف سەرقالە و بىر و ھۇشى بە كارىكى تايبەتەوہ گەرمە بە گشتى لەگەل
كارەكانى دىكەى بىگانە دەبى و لىيان دوور دەكەوئتەوہ. حىكايەتى ھوماش لەمباسە دوور نەبوو، بە
برواى سەىمىران كە رۇحىكى سۇفیانە و دەرويشى ھەبوو، كەم و زور سەرنجى ئەدگارى نەدەدا،
ئەو شىئوہ باسانە لازم بە بىر لىكردنەوہ نەبوو، بىكردبا و نەيكربايە بۇ مىران شىرىن و لەبەر دلان
بوو، دايمە لە پىشچاوى جوان بوو لە جوانىش جوانتر، زۇرجار ئەم قسەيەى لەلاى خۇى كرددبوو،
ئاخۇم بەراستى ئەم چاوانە كە ئاشكراترىن نىشانەى جوانى يەزدانى پىوہ بوو، بۇ ئەوہ دروست
كرابوو دووگەلى تەندوور و كوونو بچى بە چاويدا؟ پىتوايە ئەو بىرۇكەيە ناشوكرى نىيە بەرامبەر
بە نىعمەتەكانى پەرودەرگار؟ مەخابن كە نەيدەتوانى بۇ ئەم دلبەرە نازدارەى ھەرەك زۇربەى
ژنانى خواپىداوى ئەم شارە قەرەواش و كارەكەرى بۇ بگرىت.

وهختی ئەم فکر و هزره به میشتکی سه‌ی‌میراندا دههات، نه‌یده‌توانی چاوپۆشی بکا له هه‌له و په‌له‌ی خاتونه‌که‌ی که به ته‌واوی پشتی کردبووه کاروباری نیومال و نان و خواردن سازکردن. له‌پال ئەم هه‌یس و به‌یسه‌شدا ئاسکه تیرو تانوتی تیده‌گرت و لیره و له‌وی دایمه ده‌یگوت:

رووسیا خۆم، وه‌ی له‌به‌ر قه‌و قه‌و ته‌ی ئەم ده‌ور و زه‌مانه، خوا روحممان پینکا!

ئیتیر له‌و ده‌رچوو بوو، ئاسکه بیبوو‌غزینئ و ئیره‌یی پی‌به‌ریت و وه‌ک جاران سه‌یری بکا، ئەمه جیتی سه‌رسوو‌رمان بوو سه‌ی‌میران پۆژ له‌ دوا‌ی پۆژ بۆی ده‌بوو به‌ شیخی سه‌نعان و خۆی له‌ ده‌ور ده‌گیزا، له‌ هه‌موو که‌سیش باشتر به‌ رابردویی ئەو ئاگادار بوو، به‌ ده‌ستی خۆی وینه‌ی کورپه‌ جحیله‌یه‌کی بیگانه‌ی لیگرتیوو، که‌چی ته‌واوی ئەوانه‌ی له‌ بیر چووبۆوه و به‌ هه‌موو باریکا وایده‌زانی ئاسمان کون بووه و ئەو ژنه‌ی پیندا به‌ربۆته‌وه، ئەویش ئەوه‌ی راستی بی له‌ هه‌ناویدا نه‌بوو، وه‌ک گوریسی نیو هه‌مباره‌ وایوو، هه‌رتاوه‌ی ره‌نگیکی ده‌نواند. حورمه‌ت و پیزی به‌لای باوه‌لیوه له‌سه‌ر سه‌ران بوو. له‌ زی‌ر و زه‌مبه‌ر، له‌ به‌رگ و لیاس چی ویستبایه‌ ده‌ستی وه‌رئ نه‌ده‌هینا و بۆی ده‌کری. کوردانی خزم و ئەقره‌بای هوما به‌سه‌ر سه‌روه‌ت و سامانی میرانه‌وه له‌ ته‌ر ده‌یانخوارد و له‌ ویشک ده‌نووستن. هه‌رچی خانم بیفه‌رمووبایه‌ رته‌ بوونه‌وه‌ی بۆ نه‌بوو، ئەگه‌ر ده‌ستووری به‌ سه‌ردا لیدابایه‌ وه‌ک مه‌لۆتکه‌یه‌ک پاک و خاوینی بۆ راده‌گرت و له‌ لانکه‌دا رایده‌ژهند. وهختی به‌ ئاسته‌م بیگوتبایه‌، وه‌ی، ئەو ده‌مرد و ده‌ژبایه‌وه، هزر و میشتکی ئاسکه له‌مه‌ر ئەم ئەشقی پیرانه‌ی میران و هوماوه‌ کۆل بوو به‌ هیچ بایه‌ک شه‌ن و که‌وی بۆ نه‌ده‌کرا، ته‌نیا ئەمه‌ی بۆ ما‌بۆوه به‌ چنگ خه‌م و ده‌رده‌وه‌ بتلیته‌وه و ببۆلینی و بنالینی:

بۆیه ده‌لین ژنی حیز له‌لای میرد خوشه‌ویسته! که‌شم و نه‌شم و بی‌ئابروی هه‌وینی گه‌ره‌که و خوا به‌ هه‌مووکه‌سی نه‌داوه، خواگیان رووسیاخۆم، تۆ خۆت ئاگاداری که‌ ئاسکه هیچ خه‌تایه‌ک له‌ خۆی شک نابات!

ئاسکه له‌لایه‌کی دیکه‌وه به‌وه دلخۆش بوو هه‌ویکه‌ی وه‌دووی فی‌ربوونی خه‌یاتی که‌وتوووه و زۆربه‌ی وهخته‌کانی فراوین و شیویان بۆ ده‌نیرئ، جگه‌ له‌وه‌ی هوما به‌ کاره‌کانی رانه‌ده‌گه‌یشت، مانگی خه‌رمانانیش بوو، پۆژ نه‌بوو یه‌ک دوو که‌س له‌ خزم و ناسیاوی هوما و میران له‌وی نه‌بن. له‌ پیش ئەمه‌شدا که‌ی‌خاتووی ده‌ستاوخۆش و قانون‌زان خواردنی تاییه‌ت و خۆمالی دروست بکردایه‌ میران و خانمه‌ چکوله‌شی له‌ بیر نه‌ده‌کرد. قبوولی، به‌ربه‌سیل، گیپه‌ و سه‌روپی، ف‌ر‌و‌ج به‌ ترش.... بۆ سازکردنی ئەم خواردنانه‌ هوما یاریده‌ی دابایه‌ یان نا، ئەو به‌ ته‌نیا بۆی نه‌ده‌خورا و

به‌شی ئه‌وانی دهنارد. وهختیکیش خواردنی نه‌زری دروست بگردایه، تهنانهت به‌شی خزمه‌کانی هومای دهنارد. ئه‌گهر له‌ویش نه‌بوایه‌ن بۆ خواردن بانگی ده‌کردن. ده‌یگوت نه‌وس گه‌وره و چکوله ناناسی، هوما بۆ ئه‌و خراپ بوو خزمانی خۆ تاوانیان نه‌بوو، ئه‌و له‌ خزم و که‌س بی‌به‌ش بوو هه‌ر بۆیه‌ قه‌وم و قیله‌ی هومای به‌هی خۆی ده‌زانی. هوما پتی‌خۆش بوو ئاسکه‌ خواردنی بۆ ئاماده‌ ده‌کردن. کئی بی و بۆ ئاسوده‌یی خۆی پتی‌خۆش‌نه‌بی. زۆر که‌رته‌ وای‌لیده‌هات، ئاسکه‌ و زارۆله‌کانیش به‌ بیانوی نان و خوان بردن بۆ بابه‌ و هوما له‌ ژووری گه‌وره‌ له‌ ده‌وری سفره‌یه‌ک کۆ ده‌بوونه‌وه‌ و به‌ یه‌که‌وه‌ نانی نیوه‌رۆ یان شتیویان ده‌کرد. ئه‌وه‌ له‌ کاتیکدا بوو که‌ سه‌ی‌میران سویندی خواردبوو سه‌ر به‌ ژووره‌که‌ی ئاسکه‌دا نه‌کات، ئیتر ئه‌و هه‌ل و ده‌رفه‌ته‌ش به‌ قازانجی ئاسکه‌ بوو. هه‌رچه‌نده‌ کابرای دووژنه‌ سه‌بارته‌ به‌ ئاسکه‌ دل و مه‌یلی له‌ زیرانی سه‌راموه‌ن به‌ر‌قتر بوو، دل و هه‌ناوی هه‌ست و نه‌ستی، ده‌مستی هوما نابوو، تهنانهت به‌ نیونیگایه‌ک له‌ ئاسکه‌ی نه‌ده‌روانی. ئه‌و ژنه‌ دل‌کوژراوه‌ به‌ ئاواته‌وه‌ بوو بۆ ته‌نیا جاریکیش‌بی ئه‌و می‌رده‌ بی‌روحم و دل‌ه‌ی وه‌ک سالانی پیشوو به‌ ناوی ئاسکه‌ بانگی بکات و ببیوتنی! هه‌روه‌ختی کار و فه‌رمانیکی هه‌بوایه‌ منداله‌کانی لی‌پاده‌سپارد، پارهی رۆژانه‌ی له‌ چاو سالان دوو قران زیاد کردبوو به‌یانی له‌گه‌ل به‌یانی که‌ مندالان ده‌چوون خه‌رجی خۆیان وه‌رده‌گرت، پوولی ئاسکه‌شی به‌واندا بۆ دهنارد. کوانووی ده‌روونی ئه‌وه‌نده‌ سارد ببۆوه‌ روحم و دلۆفانی بۆ جگه‌رگۆشه‌کانیشی نه‌مابوو، جارچاریک به‌ هه‌لکه‌وت ئه‌گهر مه‌هدی چوارساله‌ی له‌ به‌رده‌رگا بیدیایه، یان له‌ دووکانی کۆلانی خۆیان نوقل و تویشه‌ی بکریبایه‌ و له‌وکاته‌دا بابی توشی هاتبا، ئه‌وه‌ له‌ باوه‌شی ده‌کرد و ده‌هاته‌وه‌ ژووری، ئه‌و منداله‌ تا بلینی قاچ و قولی باریک بوو. بابی ده‌یگوت:

ئێ، مه‌هدی، ئه‌وه‌ تویی؟! به‌م باران و ته‌ر و تووشییه‌ هاتوویی چی‌بستینی؟ ئه‌مه‌ چیه‌ دیسان می‌وژ؟! له‌وه‌ ده‌ترسم رۆژیک ببی به‌ باخه‌ رهن، ده‌میشت بۆنی می‌وژی لیدی.

به‌ دل و مه‌یلی سارد و ته‌زیو، منداله‌ی له‌ باوه‌ش ده‌کرد و له‌ سه‌سارێ دایده‌نا، ئه‌و که‌موسکه‌ خۆشه‌ویستییه‌ له‌ بنی کوپه‌ی هه‌ناویدا مابۆوه‌ بۆ ویکرا منداله‌کانی. له‌مه‌ زیاتر سه‌ری خۆی ده‌گه‌ل نه‌ده‌هیشاندن. شه‌خته‌ی بی‌مه‌یلی وه‌ها ده‌روونی گه‌زبوو موحیبه‌ت و دلۆفانی باوک و فرزه‌ندی له‌ بېر برده‌بووه‌، ده‌بی ئه‌مه‌ش بلین که‌ منداله‌کانی ئه‌ویان خۆش‌ده‌ویست و چه‌زبان ده‌کرد له‌ ده‌وری کۆ ببنه‌وه‌، به‌لام ئه‌م خۆشه‌ویستییه‌ تویژالیک نیگه‌رانی به‌ سه‌روه‌ه‌ بوو. رۆژ له‌ دوا‌ی رۆژیش قورس و ئه‌ستووتر ده‌بوو. ئه‌گه‌رچی بۆیان وه‌ک زرباوک وابوو به‌لام ئه‌وان دل‌پاک و

بئغەل و غەش خۇشيان دەويست، خۇ ئەگەر ھەستيان بە سارد و سېرى باوھلئيان دەکرد، نەشياندەزانی بابیان لەمەر ئەوانەوہ چۆن فکەر دەکاتەوہ، دیارہ کە گلارەخاتوونی کچیان نەرم و نیان تر بوو ھېچ وەختی بزەى ساکارى سەرلیوی لە بابى نەدەشاردەوہ، بیژەن کە مندالیکی پروتەلە و بئفکر و ئاوەز بوو دایمە لە دنیای خۆیدا خولی دەخوارد، غالبەى کات لە شەقام و کۆلان، لە بەردەرگای چاپی خانە و دووکان دەچووہ بەردەمی و دەستیکی ھەمیشە لە گیرفانیدا بوو، ئەو دەستەى دیکەى بە درزی دەمیەوہ دەگرت و دەیگوت:

بابە، دووسى قرانم بەدرئ!

بارامیش بەم گشتە شەرم و حەیا یەوہ، جارجارە سلأویکی لیدەکرد و چوار- پینچ قران یان دە شایى لى وەردەگرت، بۇ کرینی پینووس و تینووس، ئەمانە بیجگە لە خەرجى رۆژانەى خویان بوو. میران بابیکی رەزىل و دەست قوچا و نەبوو. دەگمەن، بیپرسیبا بە پارەتان بۆچیە و دەیدەن بەچی؟ پوولی پیدەدان و لئى نەدەپرسینەوہ، ئەم پارە و دلۇقانییە کە ئەو لە مندالەکانى نەگرتبۆہ ئەو نەندە زۆر و بۆر نەبوو زارۆلەکانى ھەست بە دلخۆشى بەکن. قەوزە و لیتە گونجەى دللى میرانى چنیبوو بەم چۆرە چۆرەش تینوویەتى مندالان نەدەشکا. مندالەکانى وەختى سەرقالى یارى خویان و دەرس و دەورى قوتابخانە بوون فکریان لە ھېچ نەدەکردەوہ، ھەر وەختى میران بە مەھدی دەگوت بارام و بە بارامى دەگوت گلارە! زۆرجار لئى تیکدەچوو، یان ئەگەر لە کۆلندا تووشى دەھاتن خویان لیدەگۆرى ئەمەشيان دەگیزایەوہ بۇ سەرقالى و پیرى، بەلام دایکیان لە وەلامى ئەواندە دەیگوت:

یاخا دایکتان کویر بئ، بابتان ژنى تازەى دیوہ و ئیمەى لە بیر چۆتەوہ.

سەرەرای ئەم ساردوسرپە، ئەم بئمەیلییە، ئەو ھەموو زەخت و زولمەى لە دایکی ئەو مندالانە کرابوو، ھیشتا بەو ھیوا یە بوو ھەورى نەھامەتى ئاسۆى ژيانى بەجى بیلى و مانگی بەختى کە پەناى گرتوہ لە تەم بیته دەرى. ئەو ھیوا یەشى ئەمروکە ھەویى خانم و خاتوونی لە سایەى دانیشتوہ و بەرکۆژەى باخى سینەى بۇ سەى میران ترازاندوہ، ھوما مندالی نەدەبوو ئەمەش حاشای لى نەدەکرا، بەم ھەموو شانس و بەختەوہ کە پرووى تى کردبوو، سەى میران دایمە تەلاقى لە بەرچا و بوو، زۆر کەس باوہریان وابوو، دەیانزانى بەژنى تا سەرى نابى، تەنانەت مندالەکانیش ھەر وایان دەگوت، زۆرجار ھوما، بە راست و بە درۆ، ھاوارى دەکرد:

ئاسکە خاتوون، تۆ دایکی کورە کەچەلە و منیش بابردەلەم، خۆشى لە خۆت.

بەم حەق و حیسابە پۆژیک بە توورەییەوه خاتوو خورشیدی بە تیز و پلارەوه رایسپاردبوو:
جاری تاکوو چەند سالیکی وەختی ماوه، لە زمان منەوه پیتی بێنی هوما هەتاسەر ناتوانی، بۆچی
ئەوهندە من دەبوغزینی؟!

پۆژیک هوما درەنگتر لە جاران هاتەوه بۆ مائی، ئاسکە نانی نیوهرۆی ساز کردبوو بەشی
ئەوانیش، نیوسەعاتیک چاوه‌روان بوون و ئەهاتەوه، بۆ ئەوهی قوتابخانەی مندالان وەدرەنگی
نەکه‌وی، سفرەهی راخست، سەمیران بە رووی خۆشەوه چووه ژوورەکه‌ی ئەوان. هەنووکە
پاروویان لە زار نەنابوو هوما وەژوورکەوت، بوخچە‌ی کەلوپەلی لە ژوورەکه‌ی خۆی دانا و
گەراپەوه، بێئەوهی گۆی بە گۆرینی بەرنامە بدات سلاوی کرد و هاتەسەر سفرە و خوان. وەک
مندالیکی سادە و ساکار ئەم هەوالە‌ی پێدان:

ئەمرۆکە فێری لیباس‌برین بووم.

ئاسکە ئەم هەوالە‌ی پێخۆش نەبوو گۆتی:

هەر بۆیە ئەوهندە درەنگ هاتییەوه، مەبارەکه! پیرۆزه!

سەمیران نانی ورد کرد و تیکوشینی سازکرد بە ساردوسرپییەوه گۆتی:

ئەوه پێنج مانگە هات‌وچۆ دەکه‌ی، تازە خەریکە لیباس‌برینت فێر دەکەن، سەیر نییە ئەگەر
داوای شیرینی و دەست‌خۆشانەش بکەن، سالان ئەگەر سووخته دەگەیشته مریشکە پەشه ئیتر
کتاوه‌که‌یان لێدەبەست هەتاکوو مریشکی رەشی دەبرد بۆ مامۆستا، لە بیرمە ئەوکاتە‌ی دەچومە
مەکتە‌بی شیخ جەعفەر لە چوارسو، وەختی گەیشتمە ئەوی، خوا بابم عافوو بکا لەگە‌ل گۆیدێران،
نە‌ی‌هیشت بچم: ئەوانە‌ی خۆیندە‌وارییان هەیه بوون بەچی، تاکوو تۆش ببی؟! ئەویش لەوکات و
سەردەمانە‌دا وای بیر دەکرده‌وه، نە‌یدە‌زانی دنیا ئا‌وای لێدێ.

گلارە، زۆر جار ئاگادار بوو بابی بە دەست بێ‌سە‌وادییەوه دەینالاند. پە‌پییە نیوقسە‌کانییەوه:

باوه‌گیان، تۆکە حەز دەکه‌ی خۆیندە‌وار بی، ئە‌وا قوتابخانە‌ی شە‌وانە‌یان بۆ تە‌مە‌ندار و
نە‌خۆیندە‌واران داناه، تۆش دەتوانی خۆیندن و نووسین فێر بی.

سە‌میران وە‌ک‌ئە‌وه‌ی قسە‌یه‌کی خراپێ لە زاری کچۆ‌لە‌که‌ی بیستبێ، نیوچاوانی لێ گرز کرد و
گۆتی:

هەر‌وه‌ختی لاوه‌کان، که زە‌ین و هۆشیان لە من بانتره و زیره‌ک‌ترن شتیک فێر بوون و توانییان
بە‌رە‌ی خۆیان لە قوراو دەر‌بینن، ئە‌وه‌وه‌ختی نۆرە‌ی ئیمە‌ش دیت. ئە‌وه‌ی راست‌بێ، من دە‌بێ‌ که‌سیک

بۆ ئەو كارە ھانم بدات و پەلم بگري، دەولەت ئەگەر لە برى ئەوھى بىنى جلوبەرگى خەلكى ئىران
لابەرى و لىباسى يەكجۆرو يەك دەستيان بە بەردا بكا، مەدرەسە بۆ خەلك دابنى نەخويندەوارى
نەھىلى باشترين كارە ئەوسا خەلكيش رۆح و گىيانى بۆ حكومەت دەويست ئەرى كچى خۆم، ئەم
خەمى عەريزە و فاكٹور و سىيى كاروبارى خۆمە، دەنا، كوا تازە بە پىرى فىرى پلاوخواردن دەبم،
من ئەو دەمەنم چۆتە سەرى لە كوئى سوودى بۆ من ھەبە.

گلارە خەجالەت بۆو و سەرى داخست، ھوما خەرىكبوو بۆ نان خواردن دەچوو سەرسفرە،
گوتى:

من ئەگەر بمەوئ شىرنى بدەم ئەو دەيدەم بە ئاسكە خاتون، لەو ماوھەدا زەحمەتەكانى منى
و ئەستو گرتوو، ئاسكە خاتون، بەخوا لەلای تو سەرم ھەلئايات. خۆم بە خەجالەتى تو دەزانم.
ئىنشەللا نەرم و تۆلەى بکەمەو، لە شايى گلارە و بارامخاندا شەرم کردوو ئەوھلین كراسىك
من بیدورم كراسى تو بیت.

ئاسكە بۆ ئاھىنان ھەستا بچیتە بەرھەيوانەكە لە دەرگای ژوروى دا راوھستا و بە خىسەيەكەو
چاوى لە ھوما كرد، سەىمىران ئەم رۆانينەى بە قسەكانى خوى تەواو كرد:

بووبەچى، ئەوھل نانى تەندوور بۆ سەگ دادەنن؟ ئاسكەى يەكەم كراسى توى بۆچيپە؟ مندال
ھەلەخەلەتيني؟! جارئ تو دەبى برين و دوورين فيز ببى، چوار پينج كراسى كوردى خراپ بکەى،
ئەو وەختى ئەگەر بتوانى كراسىك بدوورى.

نانا، قەولت دەدەمى ئەوھى من تەواوى بکەم ئەوھندەى ئەرزش ھەيە ئاسكە بە منەتەوھ بيكاتە
بەرى.

يانى ئاسكە وەختى ھاتەوھ ژوورى نەيدەزانى ھەويكەى بە تەوس و توانجەوھ پىگوتوو، لە
وھلامدا وتى:

دەستچن و دروومانى تو وەك تەلای دەستەوشار وايە، با ببينين و تارىفى بکەين.
بۆ تو پیت وانينە؟ بەرى رۆژئ بە تۆپە قور ناگيرى، من كە تەلای دەستەوشارم، جوانيشە
كاروبارم. ئەگەر باوھريش ناکەى لە ميزدەكەت بپرسە.

پنويست ناکا ئەوھندە خۆت ھەلگيشى ھوما، قسەكەشت مەخۆو، لە پيش ئەوھيدا تو باسى بکەى
ئەو شتانەى بە من گوتوو، ئەگەر تو ئەم قسەيەت بە راستە و فریوم نادەى، لەباتى قەولى
سەرخەرمانم بدەيتى، ئەو قەوارە پارچە سلکايەى وا بۆ كراس دەبى جافرى خزمت لە

قەسرى شىرىنەۋە بۇ ھىناۋى بىدە بە من، زەھمەتى دوورىنەكەشى لە بالاي خۇم، رەنگى ئەم پارچەم زور پى جوانە، با بزنام بە دلەۋە وادەلئى، بزنام چاكەت لە بەرچاۋە.

ئەى لە خۇم خەجالەتئى! تاكوو ئەمرو كئ دىويەتى كەسىك دىارى و سەۋقاتى خۇى بىبەخشى؟ ئەگەر وايە توش ئەو مەخمەرە شىنەى مەشەدى لە خورسان بۇى ھىناۋى بىدە بە من. بۇ لەو يەخانەدا ھەلت گرتوۋە كۆن بئ و بپوئ؟ ئەگەرچى تازە مەخمەر مۇدى نەماۋە، منىش گەرەكم نىبە، بەلام بزنام بەراستى دىارى خۆت بە من دەبەخشى، توش ئەۋەندە منەتم بە سەردا مەكە، خۇ بەردت بە كۆل بۇ نەكىشاوم. ئىتر ئەۋەندەش ترو منەتم بە سەردا مەكە، كەۋچكىك چىشتەت بۇ مىزد و مندالەكانى خۆت دروست كردوۋە، منىش سايلى ئەوان پاروۋىكەم خواردوۋە، ئىنسان نابئ ئەۋەندەش دل چكۆلە و بەرچاۋ تەنگ بئ، وای دابنى منىش يەكىكم وەك گلارە.

دەستى برد لەو تىرىيە كە لە كەندۆلەرا بۇيان ھىنابوون بە نىمنازىكەۋە چەند دەنگى نابە دەمى و توبەرى گوتى. ئاسكە گوتى:

ئۇى حەرم نەمىنى، سەتى كردوۋە بە قونەۋە تازە گول و گوارەى زىپى دەۋى، وەى كتوپرەكى تازە چاردە سالئە! خۇى دىنىتە رىزەى گلارە، (دەمى لىبادا) منىش وەك گلارە حەساۋكەن! ئەمجارىش ئەۋە چۆنە لەو شوپىنەدا مىردى منە و لە جىبەكى تىرش پىاۋى تۋىە؟ دەجوابم بدەۋە بۇ قروقەپت كردوۋە؟

ھەرچەندە ھوما و سەىمىران لەگەلى مەشرەفخۆش بوون بەلام ئەو بە زمانى تالى چزەى لەوان ھەلدەستاند. مندالەكان خودا خودايان بوو شەرو ھەرا ساز نەبئ، سەىمىران چاۋىكى لە ھوما داگرت و قاقايەكى بۇ كىشا، خانمە چكۆلەش زەردە ھاتە سەرلىۋى و دەنگى نەكرد. بۇنى لىمۇى تىرش و شۆرپاۋ و گۆشتى ئاسكە ئەۋەى برسىش نەبوايە برسى دەكرد. گورپە بۇرىش بەم بۇنە خۆشەى زانىبوۋ بەتەماى چەشكەى دەستاۋى ئاسكە لە بەردەرگای ژوورەكەۋە دەىمىاۋاند، ھەنوۋكە كەس يەكەم پاروۋى دەزارى نەنابوۋ، ھوما و گلارە لە بەىنى خۇياندا سرتو خورتىان بوو، ئەگەرچى ژنە ئەۋى ئەدواند، بەلام مەنزورى لە سەىمىران بوو، وتى:

ئەمرو شاگردىكى ھاورپم بە ناۋى سۇسن، لىپرسىم، تو كچى سەىمىران سەراۋى نانەۋاى؟ وتم بەلئ، گوتى، مىردەكەت كىبە و كارى چىبە؟ وتم، ئىستا مىردم نەكردوۋە؛ گوتى ئەى بۇ دەمۋچاۋ ھەلدەگرى و خۆت سافو لوس دەكەى؟ - لە بەيانىبەۋە بەتەمام بە بئ ئارپىشت بچمە

سەرکار، ئیتر لەمەولا برۆکانم ھەلناگرم، ئەم نینۆخانەشم سوور ناکەم، ھەرۆک کێژۆلە یەکی قوتابی سادە و ساکار، بەبێ خۆتێف تیفەدان لە مال دەچمە دەری.

گلارە دەستی گرت و چاوی لیکرد. پەنجە بە خەنە و قامکی قەلەمی، شووش و باریک لەو پەری جوانیدا بوون، ئاماژە ی کردەسەر لاکى عەننابی نینۆخی و گوتی:

ئەمەیان ھەر بۆخۆی پاک بۆتەو.

ئەمیشیان کلکەوانە و قووچەکە ی دورمان لیتی کردۆتەو، ئەمانەش پاک بکەمەو دەست و پەنجەم وەک دەست و پەنجە ی تۆی لیدی.

بە دەم ئەم قسانەو دەستی خۆی لە پەنا دەستی کچۆلە کە راگرت، لە ژیرەو بە سیلە ی چاوی دەپروانییە میردەکە ی و بە لەسەرەخۆی گوتی:

پێم بلی بزەم، دەستی من جوانە یان دەستی تۆ؟

ئاسکە لە لای خوار ی دانیشتبوو خەریکی ھەل شیلانی گوشت و نۆک بوو، قسەکە ی ئەوانی بیست، ئەم خۆتاریفدان و ئەداو مەکرانە ی تازە لە ھەویکە ی نەبیستبوو، ھەرۆک ھەنگ لە سەرۆشتی خۆیدا شیرە و ھەلەلە ی گولان بە لاقی ھەلدەگرتی و بە دەمی دەپچیژی ئاسکەش، ئەگەرچی پشتی لە خیزانە کە بوو بەلام بە چاوی دەروون لە مەبەستی ژنە حالی دەبوو. ئاگای لیبوو سە ی میران دەست و پەنجە ی خانمە چکۆلە ی گرت و پڕ بەدل ھەلە لگۆفی، منداڵە کان لە شەرمان سەریان داخست. بە تەمەناو بە دەموچاوی خۆیدا ھینا و ماچی کرد. ھەرۆک کەسیان لیدیار نەبێ و لە ژووری خەوی خۆیاندا بن. تین و تاوی ھەووس و خۆ بەزلزانی وای لیکردبوون لە خۆیان بەولاوە چاویان کەسیکی تری نەدەبینی، ھوما بە نازو مەکری کێژۆلانەو بە نیشانە ی مەکە دەستی ھینا دواو و لیبی مۆر بۆو:

وہی، ریشت زبەر!

ئاسکە، ئەوئەندە پیشی خواردبۆو ھیندە ی نەمابوو فیچجە بکا، بەلام ئە ی خۆزیا، ئیرەیی، ئەو خۆرە بوو ھەناوی ئەوی دەخوار و دای دەقناند. دیتی ئەم دیمەنە بۆ ئەو ژنە کلۆلە لەو بەرپیتتر بوو کە بیری لیبکەیتەو، ئەگەر ئەوانە ی نەدیبا یە رەنگە دیمەنی ئەو رۆژانە ی خۆی لەگەل میردەکە ی دلگەرمی پێ بەخشیبایە کە لە پابردوودا یە کدل و یە کسە رین و یە کەنگا و بوون خۆزگە ی دەخواست لەتە کە منداڵە کانیدا سالی جاریک سە ی میران نەبینی، ئاوا زالمەنە بە بەرچاوی ئەوئەو خەریکی ترلیلان و تەراتین نەبن. نەفرەت و رق و قین سەرتاپای وجودی داپۆشیبوو،

حهزى به كوڤر بوونى خۇى دهكرد نهك به بينينى ميران و ئه و ژنه داوڤن ته په. چ شتى دهيتوانى ئەم ههوره تالە برهوينى و ئەم به لايەى له سههه لابه رى؟ خۇ له بهر ئه و مندالە ههناسه ساردانه نه بوايه زور له ميژ بوو خۇى له تنهگه ژهى ئەم خه مه رزگار دهكرد. دهى توانى بايى دوو قران ترياك بخوا و بۇ دايمه وهحهسى! ترياك زور به هاسانى گير دهكه ويى. ته نيا له و ريگه يه وه سهى ميران ههستى به ئازارهكانى ئه و ژنه دهكرد. جارى گردهنشين نيبه و ئه و له كهيفى خۇيدايه و هه ميه تى وينادا، ئه و ههتا نه مري نازانى چ گه وهه ريكي له دهست بوته وه، تازه داى مردنيش قورپيوان چ فايده.

ئاسكه كاس و وړ له م گشته عهزاب و خهفه تهى وهك ته م دورى ليدابوو نيوه وړ خوانى له بهردم دانان. نه سهى ميران و هوما، نه مندالانىش ههچ كام نه ياندانه زانى ئاسكه له ناخه وه چ ئازاريك دهچيژى. سهى ميران ئه و ورده نانهى ئامادهى كردبوو كردييه نيو گوستاوه كهى خۇى و تليتى سازكرد. ئاسكه نه بى بۇى قوت نه ده درا، هه موويان مليان نا له خواردن. ئه و له وه دلپرتر بوو ئيشتيابى بۇ خواردن بچى، ئەمجارش، ئەوه نان نه بوو، سندان بوو، قوزه لقورت بوو، ههزى دهكرد به جينان بهيللى وهك پشيله يهكى نه خوش خۇ بخزينيته په سيوى مدبه خ و پاشخانه و كرومات كوشمه بكا؛ دهست له ئەژنو وه رينى و فكر و خه م جهرگى توى توى بكن. ئەگه رچى جارى جوانى له ههوارى روخسارى بارگهى نه پيچابوو و گولى جوانى شهختهى پايزى نهى گه زيوو ميژدى دل دوپاوى به يهكجارى پشتى تى كردبوو، لىنى دوور كه وتبووه، به بى قسه ليكردن بۇى مه علوم ببوو هوماى دهوى و ئاسكهى فريداوه، ژهنگ و ژارى ترس و رهنج به خهسارى جهرگ و دلى له سهد لاهه كون كون و هه لاهه لا كردبوو، بهردم زينده خه وه وه ههستى به مردووى خۇى دهكرد. فكر و خه يال به رداشى عهزابى له سههه سنگى دانابوو. به دهست و پهنجهى خۇيدا دهروانى وشك و بى خوين ههه وهك ليموى ئاوچنراو، ته نيا چهرم و پيسته. ئه و دهستانه، دهستى كار كردن بوو، زهحمهت و چهوسانه وهى زور، نهك ههه جهسته به لكوو شيرهى ژيانى چنى بوو. ئەوهى له و ماپوه پيسته و پيشه بوو. كه م دووكه لى ته ندوور به چاويدا چوو، وهك نانهكانى به سههه ساچه وه سووتا؟ كه م سههه رماى زستان دهست و لاقى له گو خست و رهش و شينى كرده وه؟ ئه و دهستانه زريف نه بوون، به لام خوشى و جوانيان بۇ ئەم ماله به ديارى هيتابوو. چوار مندالى نازدار و عاملاو، بهرو بووى ئەم باخ و باخه وانه بوو بۇ تير و پرى و ژيانى ته ژى له ته سهلى و بهخته وهرى، ئه و دهستانه شه و وړژ چهوسانه وه و نهحه سانه وه، ههه ئه و دهست و پهنجهى كه له قامكهكانى گه وههه و هونهه دهبارى، به لام ئيستاجى؟ ئەم پهنجه ئازار چهشتوانه له هه مبهه خه نيمى

روپه شيدا تيك شكاوه و بئناز كه وتووه. ئاخوم كه سيك هه بوو چيروكي پر له كارسات و كلولي و غه درليكراوي ئهم خاتوونه بنووسيته وه؟ خو ئه گهر هه موو مروفتيك ئهم سه ربورده ي وه خو يندبايه وه ئه وا رووندك له دوو چاوي لووزه وي ده به ست. «ريشت زبره». - له خورا نه بوو سه ي ميران روژ ناپوژي، رديني پاك ده تاشي، هه ر ئه و سه ي ميرانه ي خوي به پياوي خودا ده زاني و ده يگوت تيخ هه رامه و نابي رديني پي بتاشي! ئه وانه ي به هه رام ده زاني، بو يه هه وته ي جاريك سه ري رهنگ ده كرده وه، ئهم كاكول و شاننه كرده ي بو ئه و نه بوو، ئه ي بو هه تا هوما نه هاتبوو واي نه ده كرد؟ ياني ئاسكه شاياني ئه وه نه بوو؟ يان ئه وكاتي ئيماندار تر بوو؟ تف له روخسارت ئه ي شه رمه زاربي پياوي بئ وه فا و دل و ده روون بو گهن، به ته مه نت نه تزانيوه دلوقاني و وه فا چييه! به خوا ئه و چاوه ي جوانييه كان نابيني كووژه كه ي شينه به ته ويله وه.

خوشي و خوشه ويستي كه هه وييني ژيان بوو له مالدا له ميژ بوو كاتوري كر دبوو، ببووه وشكارو و تينو و رق و ته ماح و بوغزانن شوييني پر كر دبووه، ته نانه ت ده بوو جيرانه كانيش و رياي خويان بن، به پاريز بين و بچن، وريا نه بن سهريان ده شكئ! ئه وانيش به ئاوري زماني ئهم دوو هه وييه ده سووتين. ئاسكه ده يزاني. له بهر ئه وه ي ئافره تيك ي رووراست و بيگري بوو، له ميژ ده كه ي نه ده شارد وه كه هه ويكه ي له و جوانتر و هه وه سباز تره. ئيره يي به جواني هوما ده برد، به لام دلي لئ پيس نه ده كرد. چونكه ئه وه خودا پني دابوو. جگه له وه ش ئهم به شي خوي جوان بوو، نه شل و گير بوو، نه لال و نه خيل، هه ر بو يه دل پاك بوو. روژيك له پاش تورانيكي زور و نه خوش كه وتن، بو ماوه يه كي كورت ناشت بوونه وه و ئاسكه به يي مه به ستيك ي خراپ وتي:

هوما به راستي زوردار و بيعاري، به م روخسار و كولمه گولينه وه، به م گهردنه بلوورينه وه نه ك هه ر پياوان ميوي نه شت عاشق و شهيدا كر دووه، به م چه شنه نه بوو كه ئاسكه مه به ستيك ي كريتي له م پر هوما وه هه يي، هوما به سيله ي چاو تبي راما و به دم زه ده يه كه وه گوتي:

كچي ئاسكه، نه كا تو ش هه زم لييكه ي، كه وابي من چه نده خودا پنداوم، بيستومه ده لين ئه گهر ژن هه ز له ژن بكا، ئه وا شوومه و پيروزي ناهيني.

ده نا، هه روايه و ئه وينداري تومه.

هه ر به راستي، ئاسكه؟

به گياني تو نا، به گياني «بازه» بسك و ئه گريجه ت و ئهم ددانه زيړه ت هينده م پي جوانن وهخته سويم بو ت بيته وه!

ئەگەر ھەز دەكەي ۋەكۆۋ مەن بى ئەۋە دەبى جارىكىدى دايكى پۇژگار بىزى و دووانەيەكى

بى!

ئەي كە لە مەكربازىدا ھىچكەس تات ناكە چەند جادووبازى.

خودا دەزانى، تۆش لە دەستتەدى بۇ وانابى! كەسى راۋچى بى دەبى بزانى ئەمال ھەستىنى، ژن

و ژيانىان گوتىۋە، لەۋە زىاترە؟

ھوما بە خىسەيەكەۋە تىي راما بزانى ئەۋ چى دەلى ئەمەي قسەي ئاسكە بوو خاتوخورشىد

بۇي گىرابۇۋە، لە ۋەلامدا گوتى:

بەلى، لەلای خۇشت ھەر ئەمە دەلىم، تۆ دەرھەق بە مەن زۆر خراپى، بە بەشى خۇت قىنات

ناكەي، دادۇش و زۆرزانى، مېزدەكەمت ناۋەتە قەبالى خۇت. ھەرچەندە مېزدى ھەردوۋكمانە و

ناشى زۆرىش تاۋانى بىخەمە ئەستۆي تۆ. ەمرو چاۋى مەن، تۆ ژنى و بۇئەۋەي دلى ئەۋ پىاۋە

ۋەدەست بىنى دەبى زۆر شت بىكەي. بەلام مەن لە تۆ دلپەر نىم. ئەۋە، ئەۋە خەتاي زۆرە و تاۋانبارە،

ئەۋە دەرھەق بە مەن و جىگەرگۇشەكانى خراپە.

ئاسكە مات بوو بىر و فەكرى بۇلای خاتوخورشىد خوشى، بىتۋەنەبى، ئەۋ ژنە قسەكانى ئەۋى

بۇ ھەۋىكەي گىراۋەتەۋە. ژنەتۋەي سېلە و پىنەزان، ئاۋاش شەرمى نەدەكرد و خۇي دەخزانە

پەناي، چەند دەقىقە لەمەۋبەر ھاتوۋ داۋاي سى چۋار گونتك ترخىنەي لىكرد. دياربوو زۆرىش بە

خۇيدا شكاۋە و ئاسكە ۋەپروۋى نەھىنا و بە پرويدا نەداۋە، پىيىدا، ھوما بزەيەكى كالى ھاتە

سەرلىۋى و گوتى:

تەنيا لەگەل تۆ خراپە، مەندالەكان خەمى چىيانە، قەۋلت دەدەمى ۋەختى مەن لىزە پۇيشتەم

ھەموۋشت چاك دەبى، تۆ پىتۋايە مەن تاسەر بەلای ئەم كابرەيەۋە دادەنىشم و خۇم پىر دەكەم؟ تۆ

پىتۋايە گىژداخ كراۋم نازانم ئەۋ مەنى بۇ تاسەر ناۋى، ئەمپۇبى يان سەت سالى تر ۋەلام دەنى. خۇ

لە خۇرا نىيە شەۋ و پۇژ لە ھەۋلى ئەۋەدام خۇم فىرى دورمان بىكەم و شوغلىكەم ھەبى، سەرىنى

خاترەمى بىنمە بن سەرت ھەر ئەۋەندەي لە خۇم رابىبىنم پۇژى تەمەنىك لە كارى خەياتى پەيدا

دەكەم، سەعاتىك لەلای دانانىشم و لەم مالاۋە نامىنم. ئەم ملوچكەت دىتۋە بەسەر لىقى ئەم دارەۋە.

مىش ھەرۋەك ئەۋ وام ئەھا چۇن فرى و لەۋى نەما.

ئاسكە لە كۆيتەى خەيال دابەزى، رەنگى رووراستى و دلۆقانى بەسەر پوخسارى هوماوه بەدى كرد. بىزارى و هەلاتنى لە چاويدا دەبينى. ئاخۆم بەراستى بوو يان خەرىكى گەوجاندى ئاسكە بوو؟ تەنيا خودا بوو دەيزانى دللى ئەم ژنە چى تىدايه.

لە راستيدا بۆ ئاسكە زۆر باش بوو هوما دەچوو فېرى خەياتى بېن، باش بوو رۆژى دانىك چاوى بە چاوى نەدەكەوت. تۆزىك دللى ئارامى دەگرت. هەرەك خۆى باسى كردبوو هەويكەى ئەوەندە نەدەپرژا سەرئەوى بە خۆيدا رابگا، ئەم سۆز و ئەشقه بە فېربوونى خەياتى دەرد و خەمى لەسەر ئاسكەش كەم كردبووه، لە لايەكەوه فكرى لەسەر كارەكەى بوو. لە لايەكى تىرشەوه دللى نەدەهات لە سووراو و سىپىياوى دەموچاوى دەست هەلبگرى، لە هەر فرسەتىكدا خۆى دەگەياند بەر جامەكە و لە بەژن و بالاي خۆى دەروانى، چاوى نوقمى ئەم گشتە دەواو دەرمانانە دەكرد. هەرەك چۆن حەزەتى عوسمان پەراوى قورئانى لە دەورى خۆى كۆ دەكردەوه، حەزى دەبزوا بەمچەشەنە دابىشى و تاكوو زەردەپەر سەىمىران دىتەوه جوولە نەكا، ئىتر ئەو رۆژە پىنچۆش نەبوو بىچىتەوه بۆ خەياتخانە و لە مال بىن. لە كاتوساتى ئاوادا ئاسكە كە لە دەرگاوه يان لە پەنجەرەوه تىر رادەما و كاتىك دەيبىنى هەروا سەرقالى خۆجان كەردنە، لە پىشتەوه چەند جارىك چەمۆلە و پووگاوى لىدەنا، لەبەرخۆيهوه يان بۆ ئەوهى هاوساگەل بژنەون دەيگوت:

چاوقولكە بگرى ژنە، ئەشا ئەم لاق و لەتەرەى برىا خودا ئەم چاو و برۆيهى پىنەدابايەى!
ناشروات بەرچاومان چۆل بكا!

ئەگەر بىژن لە مالبايه ئەوه دەبوو بە شايبەر و دەيگوت:

جوانە گىلگىلەدارى، كلى لە چاو دەبارى.

ئاسكە بە ئەموسى هەرەشەى لىدەكرد و دەيترساند:

وست! سەرەخۆره، گەرەكتە شەرم بۆ ساز بكەى.

پىخەبەر لەوهى هەويكەى لە ژوورى خۆيهوه هەرچى ئەوان دەيلين ئەو دەيبىستى. بەلام بەدەم

بىدەنگىيهوه زەردە دەيگرت.

حەزى هوما هەرەختى گۆلى دەكرد، بە دەورى خۆيدا دەهات و ملیدەنا لە ئارايشت و تىفتىفەى هەنىى و سەرگۆناى. ئەو لەو كارەيدا وەستايەكى قابىل بوو. لەباتى ئەوهى ئەبرۆى پان و وەسمەكىش بكا، كەوانى دەكرد، مژۆلى هەلدەگىرايهوه و لىوى خونچە دەكرد و سەرکولمەكانى دەپشكوتن. ئەوهى ئەو دەيگرت، وەستاي جوانكارى لە ئاستيدا شەرمەندە و دەستەوستان و لارەمل

دهما، ئەم گزشتە ھونەرەى له مالى سەىمىران وەسەرەىك نابوو، ئەم پىاوه ھونەرناسه دايمه له پەسنى ويدا دەىگوت:

ژن بۆ پىاوى خۆى ھەرچۆنىك پىنى خۆش بى دەسەلاتى ھەيه خۆى وەرازىنى.

زۆرجار پىنى دەگوت وەختى له مال دەچىتە دەرى سادە و ساكار بى، بۆ ئەوەى نەچىتە دووكانى زەمبەرفرۆش و دەرمان فرۆشان بە دزى ئاسكە وە كلو دەرمانى بۆ دەكرى و دەى ھىناپە وە. بۆ يەكەم جار كە ئاسكە بەمەى زانى واقىكى بردە وە! پىنى سەىرەىو ئەو پىاوه كە جارن ئىجازەى بە ئاسكە نەدەدا بە بىگورەوى بىتە دەركى ھەسارى ئەوە چۆنە بەم لەونە لەلای ئەو سووزمانىيە خۆى سووك و چرووك كەردوو و لە بازارەوە سووراو و سىپىاوى بۆ دىنىتە وە، ھەر ئەمانەش بوو داخ و دىقى كەردبووە دلى ئەو ژنە وە، ئەك ئەو جوانىيەى خودا بە ھومای دابوو. تەنانتە ئاسكە له پىش رۆژانى سەربە ھەوىدا بە سى مانگ جارىك نەدەچوو دەستى بە دەمووچاويدا بىنى. ئەو ئاوينە بچووكەى له چىوگىرا بوو، پوروى بە ديارى پىنى دابوو له رۆژى زەماوئەندەكەيدا خوى پىنگرتبوو قەت داينەدەنا، بەلام لەمىز بوو مندالان يارىيان پىندەكرد و لىزە و لەوى كەوتبوو. له دواى ئەوىش، له ماوەى ئەم چەند سالەدا كە ئەو لەو مالەدا ژيا بوو، زۆر ئاوينە و جامى گەرە و بچووك ھاتبوو ئەم مالە، بەلام تەنيا ئەوەيان بۆ ئەو ژنە جىنى تايبەتى خۆى پەيدا كەردبوو. ھەر لە سەرەتای ژيانىيە وە قەت بە سەرنجەوە خەرىكى خوجوان كەردن و ئارايشت نەبوو، نەك بەھوى ئەوەى كار و پىشەى ژيان و كەمى كات دەرفەتى بۆ نەرخساندبى، يان چوارچىوەى نىومال و دەروجىران ئەم ئىجازەى لىگرتبۆو، ھەمىشە وای دەزانى مىزدەكەى زۆر ھەز بەم خۆ لە گولدانە ناك، سەىمىران سەراوى له راستىدا ئەم ساف و لووسى و سووراو و سىپىاوى بۆ ژنىكى مندالار و كەىخاتووى مال بە دزىو و ناماقول دەزانى. ئەوە باوەرەىك بوو بە درىژاى مەژوو ھەلىان گرتبوو، بەلام ئەوەى ھەنووكە ئاسكە لەبەر چاوى بوو جيا لەم شتانە بوو. ئەوانەى ئەو دەبىنى واقى و رەدەما و بىرواى بە چاوى خۆى نەدەكرد. راستە يان درۆ، ھوما، ھەر وەختى نەدەچووە دووكانى بەرگدوروىن تا چىشتەنگاؤ لە خەوى بەيانى ھەلنەدەستا، بۆى گرینگ نەبوو ئەم ھەوش و ھەسارە پىاوى تىداپە يان نا، بە سەر و مىلى پووت، دەھاتە ھەسارى، نىو سەعات زياتر خەرىكى شوشتنى دەم و ددانى دەبوو و مسواك و فلچەى لە ددانى دەدا، دەست و دەموو چاوى بە سابوونى بۆن خۆش دەشۆرد و جوانى و زەرىفى دەپاراست. بەم حال و بالە وە، سەىمىران چاوى لىخافل نەدەكرد و لە ھەستان و دانىشتن دا ئاگادارى دەكرد، لەسەر تەختى

خهوهكهى حهسارى دهمايهوه و له مال نهدهچروه دهري، له پهنجرههى حهساريوه سهيرى دهكرد و چاوهپروانى دهمايهوه، به عادهت و دابى خوى تاريك و پرونى بهياني له خهوهلهدهستا و سهماوهري ههلهدهكرد و به خورايى دهكولا، چايى دم دهكرد و له حال و ههواى خويدا مهحتل دهما، ئاسكه و جيرانهكان وهختى، هومايان دهبينى دواى نيم سهعات دهست و چاوشوشتن و خوخافلاندن دهچروه ژوروى، ئاگايان لئبووه سهىميران به گهرموگورى بهيانيباشى پيگوتوه و پهنجهى گوشيوه:

بهيانيت باش خانمى خانمان!

يان دلدارانه وهلامى سهلامى داوهتهوه:

سلاو سهرچاوم، خانمه خاسهكهه، پاو بنى وهبان چاوه راستهكهه! ئهمرؤ حالت چونه؟ به زهردهى سهرليوهوه پيشوازي ليدهكرد و له فينجانى تازه و خاويندا چايى يان شيرى كولوى بؤ تيدهكرد. ئهوكاتهى شهوانه له ژوردهكهدا دهخوتن پيى عيب نهبوو كه جىوبانهكشى بؤ كو بكاتهوه، هوما ههموو رهفتاريكى ئهوى پيى جوان بوو، بيئهى هويهكهى بزاني لهمكاره بيزار بوو. سهىميران بهبي سهرنچدان بهمشتانه يان نارهبازيهتى خانم، لهوكاتهوه هوما له نهخوشخانه گهراپوه، ههروهك ئوكهريكى خورايىبايى سهر له پيناو كارى بؤ ژنه دهكرد و نهشيدهزاني ماندوووبون چييه.

براكاني هوما، كهمدؤ و خوبهزلزان نهبوون، له مالى خوشك دههسانهوه و كاريشيان به كاروبارى بنهماله نهدابوو، ميشكى به رهفتار و ژياني ئهوانهوه ماندوو نهدهكرد. له راستيدا مافى ئهوهيان نهبوو خو له كاروبارى ئهوان ههلقوتينن، ژنه ميردى نهبوو؟... لهو نيوهدا تهنيا خالوكههم بوو به زمانى ئهوى دهزاني و قسهى خوى دهكرد. پلارى تيدهگرت و به ناوى ئهرمهنى قاوى دهكرد، مهبهستى تايبهتى نهبوو تهنيا بؤ گالته و جهفنگ دهگوت:

ئهرمهنى تو چهنده دههوبازى، ئهگهر بيتو روژيك ئه و دانانته نهساوى كهلامى خوا ههلهى تيدهكهوى؟

سهى مرانيش به رواهت لهتهك خالوكههم هاودهنگ بوو، بهلام سهرسهرى پشتيوانى له خانمه چكولهى دهكرد:

مسواكليدان له شهريعتى ئيمهدا لازمه. رهسوولى ئيسلام ههميشه ئهمهى به ياراني فهرمووه، پاك و خاويى بهشيكه له ئيمان. خواى بانى سهر رهفتارى فهرعونهى پيى جوان بوو ههرچهنده

زۆرىش تاوانبار بو، بۇئەھى پىشى ۋەك دېك پادەگرت، منىش بۇ ھوما ئەم گىشتە سابوونە دەكېم دىسان بەشى ناكا، دلنىام توش ئاگادارى كوئىخا، بۇئەھى فەرەون نەتوانى پىدېنى بە شانە بكا، شەيتان كلالوى نايە سەرى تاكوو مروارى پىن بھۇنىتتە ۋە. بەمەساۋە تەنیا جىيەك كە شكى دەبرد بەلای خوداۋە لە دەستى بۇۋە!

ۋەختى ئاسكە ئەم شتانەى دەبىنى بەم كەمۋىستىيەى خۇى بۇى گرېنگ نەبوو زۆر بە دەۋرۋەبەرى خۇيدا بېت. ئەمەى بۇيە دەكرد تاكوو ھوما قرەتر خۇى لەبەر چاۋى ئەمۋئەو بجا، ئەگەر جارناچارىك دەستىكى بە پوومەتەكانى خۇيدا دەھىنا، ھەرۋەك سالانى رابردوو ئەبىرۇى بە ۋەسمە دەساۋى ۋەك پەرى رەشەدالى لىدەكرد ۋ پەيوەست دەبوون. سوورمەى بە چاۋيدا دەھىنا ۋ خالى لای لىۋى بە قەۋلى جىرانەكان ھەموو جوانىيەكەى ھوماى دەھىنا پەشتىرى دەكرد. بلىى ۋ نەلىى سووراۋىكى بە دەموو چاۋيدا دەھىنا؟ جابۇ ئەو ژن نەبوو؟ دلى نەبوو؟ مېردەكەى روالەت بىن بوو نەك لە ناخەۋە جوانىيەكان بىبىنى، خۇ ئەگەر كەسىك بە سەرنجەۋە تىپى رادەما جوانىيەكى شايانى لەو ژنەدا دەدېتەۋە، ئاسكە سەرەژن ۋ خاۋەن كەمال بوو جوانى ئەو لە دل دەچەسپا ۋ لە ناخدا رەگى دادەكوتا، ئەو ژنە ئەگەر تۈزىك بە داروبار بايە ۋ قەلافتى سەرنج پاكىش بوايە، دەبوو مندالى ئەو ۋەك قۇلە مېرېان، جاران لە ھەموو شتىكى دەگرتەۋە، تەنانەت ژىركراس ۋ ئاۋەلگراسى خۇى نەدەدا بە خەلك بۇى بدوورن، بەلام ئىستا چۆن لەو رۇژەۋە ھەۋىي بەسەر ھاتوۋە، لەۋكاتەۋە مەقنە ۋ عەبا كۆكراۋەتەۋە، ئەۋىش فەكرى گۇراۋە، سەىمىران دايمە بە فەكرى كۈنەۋە ژياۋە ۋ باۋەرى وايە ناشى قولاپەى ژن ۋەدەر بکەۋى. ئاسكەى گوى لەمست ۋ بەشەرم ۋ حەيا، بە فەرمائىشتى مېردەكەى شروالى (بېت)ى حاجى عەلى ئەكەبەرى دەكردە پىن لەسەر پەنجەى پىن رادەۋەستا، داۋىنى كراسى لەبەر درىژى عەرزى دەمالى، ئەمەش لە نىۋ ژنانى كوردەۋاريدا باۋ بوو، بەلام تاكەى دەكرا ئەم ئافردەتە ھەرئاۋا ۋەمىتى؟ ھەۋىكەى گالتەى پىدەكرد ۋ دەىگوت، ئەم جۆرە لىياسە مۇدى نەماۋە ۋ ھى رۇژگارى نەنكى باپىرمە! بەلام حەزى دەكرد پاتۆلى پىاۋان دەپى بكا. تونكەى چوار قامكى دەكردە پىن كە ئىتر ھەر بۇ باس كردن نابى، بە ختو نەخش ۋ نىگارى تايبەتەۋە، كە خۇى لە خۇيدا دەبوۋە ھۇى بزۋاندنى ئارەزوۋ! حەزى نەدەكرد بۇ دوورىنى جلوبەرگى خۇى كۆتالى فرە لەكار بكا، كەيفى لە لىياسى تەنگ ۋ قۇل كورت بوو، ۋادىاربوو دەورو زەمان لەگەل سەلىقە ۋ ئىشتىاي ئەۋان يەك مەپام بوو. ئاسكەش پىن خۇش بوو لاسايى ھەۋىكەى بکاتەۋە، بەلام چاۋلىكەرى ژىرانە، لەبەرئەۋى ئاسكە داىكى چوار

مندالی گهوره و بچوک بو، هەر نه‌بئ، ده‌بوو شهرم له ئەوان بکا، مندالەکانی هەمووشتیکیان دەزانی، تەنیا ئەو ویستە ئینسانییە دایکیان نه‌بئ، کاتیک به نازاری دەرورنی خوی راده‌گرتوو ئارەزووی دەشاردوه و به مندالەکانی ده‌گوت به بابتان بیژن با بیت له ژورده‌که‌ی خۆمان قەندمان بۆ بشکینئ، بارام له وه‌لامدا ده‌یگوت:

نامانه‌وئ! خۆمان ده‌ی‌شکینئ؟

پیم‌خۆشه ئەو بیت بیشکینئ، مه‌گەر بابی ئیوه نییه؟ بۆ ده‌بی شه‌و و رۆژ له‌م ژنه‌تیوه دوور نه‌که‌ویتوه، خۆ نه‌ دز ده‌بیا، نه‌ گورگ ده‌یخوا، ئەو باشتر قەند ده‌شکینئ، ئیمه هەمووی ورد ده‌که‌ین، ده‌یکه‌ین به‌ خاکه‌.

له‌باتی که‌وشی جیر، که‌وشی پاژنه‌بلندی هه‌لبژارد، ده‌وره‌ گۆرابوو، ئەویش چاوی له‌ مۆده و شتی تازه‌ بوو، به‌لام له‌ کاراندا چاویکی له‌لای هوما بوو، جاریک ویستی سه‌رو پرچی به‌ مۆدی ئەو کورت بکاته‌وه جیرانه‌کان ده‌ستیان گرت و نه‌یان‌ه‌یشت. خاتونوقره داوای لیکرد و گوتی:

جا توخوا دایکه‌که‌م، پینت‌حه‌یف نییه، ئەم پرچه‌ جوانه‌ت به‌ ده‌می مقه‌ست بسپیزی؟ خه‌لک ئیره‌ییته‌ پینده‌به‌ن، خودا خودایانه سه‌رو پرچی تویان هه‌بی ده‌لئی به‌ره‌زای شاخانه‌.

دشه‌که‌ی ئەو گوتی:

ئەو که‌ پرچ و کاکۆلی به‌ مۆده‌ی ئالاگارسۆن ده‌ردینئ، له‌لایه‌کی دیکه‌وه‌ حالئ باش نییه، قژی سه‌ری هه‌لده‌وه‌رئ.

هه‌روایه‌ خاتوو خورشید، قسه‌ی تویه. داخی ناوه‌ته سه‌ر دلئ ئیمه، ئەوه‌نده‌ی خواردن دروست ده‌کا مووی سه‌ری خوی تیدایه، چه‌ندجار ئەم‌شته‌م له‌ ده‌می سه‌ی‌میران بیستوه. ئەو ژنه هه‌رکاریک بکات، هه‌ر ئۆینیک ده‌ربینئ، ناتوانئ کاریک بکا، مووی سه‌ری هه‌لنه‌وه‌رئ، هه‌ربینا رۆژیک تووک به‌ سه‌رییه‌وه نه‌ما و ته‌واو که‌چه‌ل بوو، ئەوسا ناچار ده‌بی کلاومووی ده‌ست‌کرد بکاته سه‌ری!

خاتوو نوقره له‌ولاوه هه‌لیدایه و گوتی:

خه‌فته مه‌خۆ، ئەگەر وای‌لیبئ حورمه‌تی ده‌چیته سه‌رئ. که‌چه‌ل به‌خت و شانسی هه‌یه، ئەگەر کویریش بی به‌ختی چه‌رمگه‌.

ئەو به‌ قوربانی ئەو ده‌مه‌ت نوقره، چتوت، ئەو پیاوه، هه‌ر ده‌لئی جادوویی لیکراوه، نازانم بۆچی ئەم ژنه‌ی ئەوه‌نده له‌کن شیرین بووه. بۆ ئەم هه‌نگوینه‌ی له‌ مندا نه‌دۆزیوه‌ته‌وه. له‌وه‌ده‌چی

ھوما بۆ ئەو، ئەو مریشكە بیت كە ھیلكەى دوو زەردینەى بۆ دەكا، یان بزەنە مەرەزە و دوو كاریلەى بۆ دەبىنى، ئاى پۇژگار عەمرت با بیبا! ئاين و ئوین و رەفتارى ئەوانە ھېرو كاسى كرددوم. ئاسكە مەبەستى چاولیکەرى نەبوو، پرچەكانى تاقو جوت زیادە لەھەددى خۇى شۇر ببونەو ھەر بۆیە تەمای بوو بیبیریتەو، دەبوو لە گەراوھەكە دەلالیک سەرى بۆ بشۇرى، ئەم ھەموو شانەكردن و وشك كەردنەو ھەپە ئەرك و زەحمەت و دەردى سەرى بوو. ھەرۆختى ژنىكى لە ریگەى ھەمام دەبىنى سەرو پرچی قولە كرددۆتەو دەیگوت:

ئەى خۇزگەم بەخۆت، بریا سەرى منیشت لەگەل خۆت بردبايە!

ھەرچەندە حاجى خانم، ھەرۆك سەىمیران دەیگوت ئەو دوانە كەین و بەبىیان ھەپە، لەوئى نەمابوو ئاومالیکى دیکە جینگەى ئەوانى گرتبۆو و بۆ پەلكە گرتنەو ھەپە یارمەتى دەدا، ئەو پەلكانەى وەختى دادەنىشت لە ھەرزى دەخشا، كەمتر كەسك ھەبوو ھەزى پەنەكا و پىچوان نەبى، خاتوو خورشید دەیگوت، پەلكە ئاوى دل دەمژى و شادى و خوش بەختى ھەر كەسك بە ئەندازى پرچ و پەلكەپەتەى! كەوابى بەم بسك و پەرچەمە كورت و ھەلوەرپو ھوما لەو پەرى بەختەورى دا نەدەژیا؟ خۇش بەختى ئەو لە چەشنى چەپكە گولیک بوو، ھەرۆختى رەنگ و بۆنى بەسەرچوو لە پەنجەرەو فرپى دەدەنە دیوى دەرى، لە روانگەى پیاوھەكانەو دەموو لىوو بچمى ئاسكە لەو پەرى جوانیدا بوو ئەو ھەپە بۆ جاریک چاوى پىپى دەكەوت ھەزى دەكرد بۆ راپەكەى تر پە بەدل ببىنى و تىر تەماشای نەدەبوو، ھەرۆختى لە بەرامبەر ئاوينەى بالانویتدا رادەو ھەستا عەپبى لە ئەندام و قەلەفتى خۇیدا نەدەبىنى، تەننەت وەك ھەزكردن ھەزى لە بەژن و بالای خۇى دەكرد. چاوو برۆ و برژانگى درىژ و رەش و دوو چاوى لە چەشنى بادامى ھیندە نەرم و نىان و دلبەر بوون ھەلچوونى تەمەن و مندال بوونیش تىكى نەدابوو، بەم ھەموو خەم و كۆفانەو ھەرۆك خۇى دەیگوت ئەمەش بەخت و بەشى ئەو بوو، ھیشتا ئاسۆى روون دەبىنى و دەستى لە بەژنى ھومید بەرنەدابوو، دەتوانى نیشانەى ھیوا و رووناكى لە گۆمى مەندى چاوانیدا وەبىنى. ھەنپە و ئەدگارى خرو توپنى، پىستى زەریف و كۆلمەى گولین و چرۆى لىوى ھەرۆك دەلین: لىو بەكەنن، لە ھەركات و ساندە دلبەر و رووخوش بوو. جوانى نۇجوانان بوو، قەت وانەبوو كەس لىى برەنجى و بە مپروو مۆچى ببىنى. بۆ مال و مىزد و مندالى خانم و كابان و بە تەواوى مانا دایك بوو. چەندە ھەویكەى خاوەن نازو عىشوو و ئەدا بوو، ئەویش ئەو ھەندە خۇراگر و كەخوواژن و دلۇقان بوو، خۇشەویستى دایكانەى لە دللى ژن و پیاویدا دەچاند، نەك ھەو ھەس و ئارەزووى راپواردن و درۆزانە، فاتمە دوو

رەنگە، ئاراپىشتگەرى تايىپەتى ئەو، لەم دوايىانەدا ھەر بېست رۆژ جارىك دەھات چاۋو بىرۆى بۇ ھەلدەگرت و دەستىكى بە دەموو چاۋيدا دەھىنا و دوو قىران پارەى لىۋەردەگرت، لە كاتى كارەكەيدا يان ئەوكاتەى كەلۋەپەكەى دەپىنچاىو، پىر بە دل پىنىدا دەروانى و زەردە دەھاتە سەرلىۋى و پىئىدەگوت:

ئاسكەخانم، بەخودا خانم ھەر ئەۋەندە جوانى پىياۋ تەماحت تىدەكا، لە نىۋو مشتەرىيەكانمدا كەسم نەدىۋە ھىندەى تو جوان بى! من بەم ژىيەتتەى خۆمەۋە تەماح گرتوۋمى ئەم دەمو و لىۋەت رامووسم. پىمبلى با بزائم ئەتو راتچۆنە؟

ئىنجا، ئاسكە ئاۋىتەى لىۋەردەگرت و بە سىمى خۇيدا دەروانى و لە جوانى خۇيدا دەتۋايەۋە، لىۋە سوورەكەى چەند جارىك بە يەكدا دەھىنا و نەختۈكەيەك ئالى دەكردەۋە و بەم شىۋەيە كە پەسنى ۋەستەى جوانكارى بدات دەيگوت:

فاتمە خاتون، بەبى مەراىى دەلىم، تو زور لەمىژە منت رەمۆدى دەست و پەنجەى خۆت كر دوۋە، ئەم چاۋو بىرۆيەى من ھەر بە دەستى تو دەپازىتەۋە، مالت ئاۋابى نەجاتدام لە ۋەسمەكىشان، بسك و ئەگرىجەشم جوانە، بەلام ھەر ۋەك دەلىن ھەزار بە ھەى ھەرمى فرۆش بە نا. يەكى مشتى ناپى.

لەبەر ئەۋەى يەك. دوو جار بە گوئى ھەلىنابوۋ پىرچەكانى بۇ كورت بكاتەۋە، بەلام فاتمەخانم زۆرى پىجوان بو، دللى نەدەھات، تا ۋاى لىھات رۆژىك زور لە خۇرادیۋانە مقەستى دەستدايە و لە ژوور شانىيەۋە پەلكەكانى بۇ قولە كر دەۋە، ۋەختى ئاسكە ئاۋوپى داۋە پەلكەى نەمابو، چوۋە بەرئاۋىنە و سەبرى خۆى كرد، لە خەجالەتتە دەستى بە دەمىيەۋە گرت و بە كەنىنەۋە گوتى:

لەۋەناچى جوان بى فاتمەخاتون.

تو جارى سەبرىكم لىبگرە، بزائە چىيان لىدەكەم، ھەر تال و لۆيەكى دەكەمە قولف و داۋىك و دللى دلدارىكى پىۋە دەبەستمەۋە، من تاكوۋ ئىستا بۆيە سەبىرم گرتوۋە و نەمقرتاندوۋە پىمچەپىف بو، نەشەدەبوۋ ئاۋا بە خىزراى لىت بگەرپم لە ئاۋىتەدا خۆت بىيى.

دەرگای ژوورەكە تەنبا بۇ گلارە نەبى، لەبەر ئەۋەى كچ بو، بۇ مندالەكانى دىكە قەدەغە و داخراۋ بو، ھەر بۆيە ئەۋان بە ئاسوودەى و بە كەيفى خۇيان سەرقال بوون. فاتمەخاتون زور ۋەستايانە خەرىكى رىكوپىك كىردنى بسك و كاكوۋلى ئاسكەخانم بو شەلالى ئارەقە بو، ئەۋەندەى لە دەستى دەھات درىخى نەبوۋ لە كارى خۇيدا، تاكوۋ ئەۋەساتەى بە شەرمەۋە حەق دەستى خۆى

وهرگرت و خودحافیزی لیکرد. ئاسکه چهندجار له ئاوینه‌دا سه‌یری خۆی کرد. زۆر له رازی نه‌ده‌چوو، پرچی کورت له‌گه‌ل دهموو پرومه‌تی خری ئه‌و نه‌ده‌هاته‌وه، دوودل بوو ئاخۆم میترده‌که‌ی به‌م بیجم و سیمایه‌وه حزی پنده‌کا یان نا؟

فاتمه‌ی کارجوان به‌ دلنیا‌یه‌وه پیتی‌وت:

تۆ که پیت‌وا‌یه ئاوا جوان نی، بزانه ته‌واو به‌هه‌له‌دا چوویی، جارێ رهنگت پیوه نه‌گرتوه. به‌لام شه‌وی، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی سه‌ی‌میران هاته‌وه خیرا ناردی به‌ شوینیدا، ئاسکه به‌ ده‌ست‌تیکه‌ل هاته‌وه چارشینوونیژی دا به‌سه‌ریدا و چوو بۆلای، بۆی ده‌رکه‌وت له‌م رۆژانه‌دا میترده‌که‌ی میوانی دیت، واته‌ رۆژی هه‌ینی، بۆ سه‌به‌ینیدا، له‌ باخی قامیشه‌لان میوانان کۆ ده‌بنه‌وه و ئه‌شی باش خزمه‌تیان بکه‌ن، ئه‌و میوان‌دارییه‌ بۆ شارهداری تازه‌ی شار بوو که له‌ تاران‌ه‌وه ره‌وانه‌ی به‌شی رۆژئاوا کرابوو.

شازده‌موحسین میرزا و نایب‌حسین‌خان، مو‌عین‌مالیک و یه‌ک‌دوو که‌س ر‌دین سپی و ده‌مراستی شار له‌ته‌ک ئه‌واندا بوون، هه‌لبه‌ت چه‌ند نانه‌واداریک ره‌گه‌ل که‌وتبوون، به‌لام که‌س پینانی نه‌گوتبوو، ئه‌م میوان‌گه‌له هه‌ر حه‌وت که‌س ده‌بوون به‌لام ئه‌وان له‌وه دلنیا‌بوون سی‌چل که‌س ده‌بن، سه‌ی‌میران مه‌شره‌ف‌خۆش بوو، بزهی له‌سه‌ر لیوی نه‌ده‌تورا، وادیار‌بوو وه‌ک هه‌نگ بۆنی گۆلی تازه‌ی به‌سه‌ردا چوویی و که‌سپ و داهاتی روو له‌ زیاد‌بوون کردی. وه‌ک خاوه‌ن‌مالیکی به‌ ئه‌زمون و به‌ دابی ر‌ابردوو له‌گه‌لی که‌وته پرس و مه‌شوه‌رت. چیبکه‌ن و چۆن باشه ئاوا خزمه‌تی میوانان بکه‌ن. به‌ گلاره‌ی گوت، قه‌له‌م و کاغه‌ز بینئ و ئه‌و خه‌رجه‌ی له‌ به‌رچاویان گرتبوو سیایی بگری، خان‌بابا، برای هوما، جافر، که‌ ئه‌ویش خه‌لکی چۆخه‌سپی بوو شه‌ویک بوو میوانی ئه‌وان بوون و خه‌ریک‌بوو برۆنه‌وه، سه‌ی‌میران داوای لیکردن، په‌له نه‌که‌ن و دوو ر‌وژ دواتر برۆنه‌وه تاکوو ر‌وژی میوان‌دارییه‌که یارمه‌تیان بکه‌ن و به‌ میوانان ر‌ابگه‌ن. هوما وای‌به‌باش زانی، که‌ل‌وپه‌لی پیویست به‌ن له‌ باخی داینین، ژنه‌کانیش پیتان باش‌بوو، ئه‌و که‌سه‌ی خواردنه‌که‌ش دروست ده‌کا هه‌ر له‌ باخی ده‌ست‌به‌کار بیت. به‌لام سه‌ی‌میران پیتی‌خۆش‌بوو نانی نیوه‌رۆ، له‌ مالی ساز بگری، به‌ فه‌یتوون و درۆشکه‌ بۆیان به‌ن بۆ باخی، ئه‌م پیشنیا‌ره هه‌رچه‌نده زه‌حمه‌تی که‌متر بوو، ده‌شبووه هۆی سه‌رسوو‌رمانی میوانان. هوما و ئاسکه‌ش ر‌ازی بوون و ده‌نگیان نه‌کرد. دیا‌ره سفره و خوان ر‌ازاندنه‌وه به‌بی ژنان کاریکی ساکار نه‌بوو دانانی زه‌غفران له‌سه‌ر برنج و کاره‌کانی دیکه‌ش، وایان‌دانا له‌گه‌ل ئه‌و فه‌یتوونه‌ی چیشته و خواردنه‌که ده‌با

ئاسكەش بېچتە باخى. سەي مىران ھەپشەي لە مندالەكان كرد ئەو رۆژە بەردەستى دايكيان نەگرن و عەزىبەتە نەدەن. ئەگەر پېشىيان خۇشە بىن بۇ باخى، ئەوا دوواي نانى نيوەرۆ بىن و ژىر و عاقل بىن. لەو نيوەدا بارام كەيفى ساز بوو، دايكى رۇخسەتەي بۇ لە مىران وەرگرتبوو كە بەيانى زوو لەگەل ئەو بچى بۇ نيو باخ.

ئەو رۆژە دانى بەيانى ئاسكە چارشىوي لە خوي نەكردەو و سەرچاوي داپۇشى. لەبەر ئەو نەبوو كە دوو كەسى بىگانە لەو مالە ميوان بوون. بەلكو شەرمى لە سەي مىران دەكرد، تەنيا بۇ جاريكەش ھەولەي نەدا سەر پەچكى بۇ وەدەر بخا، ديارە ئەو پياوھ مېزدى بوو، بەلام رۆژ لە دوای رۆژ لە يەككى نامۆ و دوور دەكەوتتەو، ئەمە سى ھاوین بەسەر ئەم ژيانەدا تىدەپەرى و ئەويش ھەرەك پىلاوي كۆن و تۆزلىنىشتوو لە سووچىك كەوتبوو خەرىك بوو لە بىر دەچۆو، تەمەن و جوانىيەكەي بە بى ھۆ تىدەپەرى و ھەر نەبى ئەم ھىوايەي نەبوو كە رۆژىك بەكارى ئەم خاوەنە سارد و سەرەي بىت. وەختى خانبابا و جافر رۆيشتن بۇ كاروانسەرا سەرى و لاخەكانيان بەدەن، ئاسكە ھەر وەك بووكىكى شەرميون ھەنووكە چارشىوي لە سەر و سىماي خوي نەكردبۆو، ھوماي چۆلبەر و كۆنەكار، كە بە ھەمووشتىكى دەزانى و لە ژىرەو پىدەكەنى و دەترىقاوھ بۇ شۇخى و جەفەنگ پرى كرد بە چارشىو نوپۆي ئاسكەدا و توورى ھەلدا، بەشكەم سەي مىران پىر بەدل تەماشاي بكا. سەرەراي ئەم گشتە بەخىلىيەي كە ھىبوو سەبارەت بە ھەويكەي ھەرەك ئارگوس بە سەت چاوەو پىدا دەروانى، نەكا مېردەكەي لى ھەلگىرپتەو و بىبا بۆخوي، ھەرەك ئەو وای كىردبوو، بەلام لە دلەو بەم كىردارەي خوي رازى نەبوو كە دەرەق بە ئاسكە دەيكا، دلەي تەكانى دەدا و بەزەي پىدا دەھات، بە عالەمى ئاشكرا دەيزانى ئەمەي ئەو كىردوويەتەي تاوانىكى گەورەي بەرامبەر بەم ئافەرەتە ھەيا بەخويە، ئەو ژنە سايلۇخ و ھەپۆلە نەبوو، تەنيا بە وىژدانەو دەژيا و عەبىيەي بەلاوھ گرىنگ بوو. دەيوست تاقي بكا تەو، بزانی سەي مىران ئەم ھەموو سوپىندەي بۇ خواردبوو ئاخۆ بەراستى دايكى مندالانى لە بىر بردۆتەو و مەيلى ناو، لەو ماوەدا كە ھوما رۆژى دانىك لە مال نەدەبوو، دەچوو بۇ فېربوونى بەرگدوورين، يانى ئەم پياوھ بۇ تەنيا جاريكەش دەستى و دەدەستى ئەم ھەلال و ھاوسەرەي خوي نەكەوتتەو؟ مەگەر ھەر ئەو رۆژانەي بوو بە ژنەتوھ ھەمامى كىردبوو؟ بە دەورى خۆيدا دەھات و بە بيانووي نان و چاي نيوەرۆ بانگى دەكرد بىتە ديوەكەي ئەوان؟ ئەويش چارى ناچار بوو ئەم چوئە خىاتيئەي بۇ ئەو بوو لە مالى دانەنىشى و دىق نەكا.

له راستیدا، وهختی سه‌میران ئاسکه‌ی به سه‌ری پووتی بینی، به‌راست یان به درۆ، که‌وته
 تاریف و په‌سنی جوانی ژنه و مودی تازه، به‌لام دواتر قاقا پیکه‌نی. ئەم پیکه‌نینه‌کاری له‌وانی
 دیکه‌ش کرد. منداڵان که ئەم ئارایشته‌یان به‌لاوه نامۆ بوو زۆریان به‌دل نه‌بوو، مه‌هدی ده‌ستی‌کرد
 به یاری و جه‌ف‌ه‌نگ و له‌و کاته‌دا که دایکی خه‌ریک‌بوو چارشینوه‌که بداته‌وه به سه‌ریدا پ‌فاندی و
 هه‌لات، بیژهن گوتی: دایکم بۆته مل‌چه‌که‌کی - به‌م قسه‌یه سه‌میران و هوما، بارام و گلاره،
 ئەمه‌یان له که‌یه‌وه خه‌ریک‌بوو مه‌شق و ته‌کل‌یفی ده‌نوسیه‌وه و بی‌ده‌نگ بوو له قاقای پیکه‌نینیان‌دا،
 منداڵه بۆئه‌وه‌ی زۆرتر قاقا بک‌یشن، له پشت‌ه‌وه له دایکی نزیک بۆوه، ده‌ستی به گواره و گو‌یچ‌که‌ی‌دا
 هینا. جارن له ژیر پرچ و بسکی زۆریدا که‌س نه‌ی‌ده‌بینی، به لاس‌کردنه‌وه‌ی مام‌فروشان‌ی بازاری
 حه‌سه‌ن‌خان - گوران‌دی:

پاره‌ی یه‌ک م‌ریشکی لاری.

ئاسکه زه‌رده‌ی له‌سه‌ر لیو و دلی پر له قین بوو ئاو‌ری له بیژهن داوه و مۆ‌ره‌یه‌کی لیک‌رد.
 پوولی م‌ریشکیکی لاری و خرتو خۆل. ئاسکه، ویستی بیژهن دوور بخاته‌وه، به‌لام ئەو لاساری
 ده‌کرد، به‌ته‌ما بوو به‌بن هیچ مه‌به‌ستیکی ناخۆش بابه و باوه‌ژن پیکه‌ن. ئاسکه تو‌وره بوو، خۆی
 بۆ راگیر نه‌کرا و به هه‌موو که‌یفی خۆی ده‌بن‌گوتی منداڵه‌ی سه‌ره‌واند. خیرا شوینی چوار قامکی
 له‌سه‌ر روومه‌تی شووخالی هه‌لدا و ره‌ش بۆوه، سه‌میران زۆر به‌م ره‌فتاره قه‌لس بوو به
 بیزاریه‌وه گوتی:

ئه‌ی داوه‌شینی چ ژنیکی!

بیژهن نه‌گ‌ریا، به‌لام وسکوت بوو. وهختی زانی جه‌ف‌ه‌نگ و پیکه‌نین ته‌واو بوو، دل‌پر و په‌ریشان
 خۆی لوول کرد و به ئەسه‌پایی له ده‌رگای ژووره گه‌وره‌که‌وه فیزمالکی‌دایه و بۆی ده‌رچوو،
 له‌وکاته‌دا ئاسکه و عیلو عاشیره‌تی له ژووره‌که هاتنه ده‌ری له‌به‌رخۆیه‌وه گوتی:
 به‌خوا ئەم شاباش و مه‌رابی‌کردنه‌ی پیناو‌ی سووری دیتووه و سه‌مای له بیر چۆته‌وه. من
 وه‌دوای کلاوی لار که‌وتووم، لووتم پینا ناهین. ئەشقی خانم له دلی کاری کردووه، تازه منی له
 بیر بردۆته‌وه، شت به زۆره‌ملی ناب.

ئه‌وه‌نده‌ی به نه‌رم‌ن‌یانی و سه‌بری خۆی وه‌ره‌ز بوو ده ئەوه‌نده‌ش په‌شیمانی په‌لکه‌کانی بوو،
 به‌لام ئەمه‌یان هینده جی داخ نه‌بوو. هه‌ر یه‌ک‌دوو مانگی دیکه پرچی درێژ ده‌بۆوه و شان و ملی

رووتی داده پویشی. تا کوو سئ چوار هه وتوو له چکه ی دا به سه ریدا و له و ژنهش تورا که ده موو
چاوی بۆ هه لده گرت.

به بی نه وه ستان گه ردوون ده سوورا و ئاسکهش هات بووه سه ر ئه م بر وایه تازه میردی
دل دۆراوی به لاق و له تهری ئه و قینات ناکا، ئه گه ر تان و پووی له هه وریشم بی و خووری و په ری
ده ست به سه روچاویدا بیننی، تازه کابرای تاین مهیلی ناوه، سه ی میران بۆ شانیه که شاریکی ویران
کرد، هه ساره ی به ختی له که ل ئاوا بوو و که ی تیشکی هه تاوی به رکه وی ئیتر ئه وه که س نازانی.

ئه مه سه روشتی مرؤفه، له هه مبه ر کو سپ و له مپه ر و ده رد و مهینه تیدا خو را گه ر و زۆری
پیده چی تا کوو به چوکدا بی، به لام له ژیر ئه شکه نجه و نازاری هه ناو دا نا، ژیا نی ئاسکه نازار دانیکی
رو ح و په وان بوو، هه رچه نده دایمه ده ورو به ری پر بوو، را گه یشتن به مندالان، خزمه ت کردن و
لا واندنه وه ی ئه وان، نه ختیکی تای ته رازووی خه مه کانی سووک ده کرد، به لام له لایه کی دیکه وه دل
هه لکه ندرانی میرده که ی بیوو به خو ره ی گیانی. هه رو هختی منداله کان پیکه هه لده پر ژان و به قیژه و
هه را کاسیان ده کرد و جوا به جه نگیان ده کرد، ده یزانی بی ده سه لاته و لی نیا تر سن، ده ی زیریکانده:

ده به سه وازم لی بیینن، خودا عه مه رکو رتووکا، سه ره خو ره ی جوا نه مه رگانه. خودا بتا نباه ته وه،
ژیانتان لی تال کردووم! بریا ئیوه م نه بایه هه وت زه مان بوو له م کاول بووه ده رچوو بووم! مه گه ر
خودا شیتی کردووم، بۆ کئ، له به ر چی به بی تا وان بسووتیم و بتویمه وه!

هه ر له وکات و ساتانه دا بوو، زۆر به ی جار بیژن لاساری ده کرد و زمانی لی ده رده هینا و
عه زیه تی ده کرد:

هه سه ته برۆ یاللا ده ی، هه ر ئیستا برۆ، چیده که ی لی ره؟! ده ی، پی وایه ئه گه ر به جیمان به یلی له
برسان ده مرین!

ئاسکه رووی تیده کات و ده لی:

بیژن تو گووت برۆم، ها؟ زۆر باشه تازه من دایکی ئیوه نیم. ئه وه ده رۆم و نا گه ریمه وه، بچۆ
دایکی دیکه بۆ خو ت په یدا بکه، بچۆ بۆ لای هوما گیان، ئه و دایکی تو یه، با هه لتان چینی، با داغتان
بکا، که مم شیر پیداون، ئیستا لیم یاخی بوون. ئاخری ده که ونه به رده ستی زردایکا!

ئاسکه خیرا چوو چارشینوی دا به سه ریدا و به نیشانه ی ئه وه ی ده تو ری، به دزییه وه خو ی کرد
به ژووره که ی خاتوو خورشید یان نو قره خانمدا. زۆر جار به تو وره بوونه وه ئه و کاره ی ده کرد و
دواتریش به پیکه نینه وه ته واوی ده کرد. نیو سه عاتی نه ده برد ده یانزانی دایکیان له کو ی خو ی

شاردۆتەوه. هه‌موویان به‌یه‌که‌وه‌ په‌شیمان ده‌بوونه‌وه و ده‌چرون به‌ ده‌ست و قاچیدا ده‌نووسان، ده‌یان‌هینایه‌وه‌ بۆ ژووره‌که‌ی خۆیان. وه‌ختی جیرانه‌کان ئامۆژگاری ئه‌و مندالانه‌یان ده‌کرد له‌گه‌ڵ دایکیان باش‌بن و عه‌زه‌یه‌تی نه‌که‌ن، قه‌دری بگرن حورمه‌تی پێبکه‌ن و دلی نه‌شکینن، ئاسکه‌ ڤووی لی‌وه‌رده‌گه‌ی‌پان و ده‌یگوت:

ره‌نج به‌خه‌سار خۆم، بابیان زۆری قه‌در گرتم، تاکوو ئه‌وان له‌گه‌لم به‌ حورمه‌ت بن!
ئه‌وه‌ی بۆ ئاسکه‌ ببووه‌ مایه‌ی خه‌فه‌ت و دلته‌نگی لاساری و پێکه‌هه‌لپه‌رژانی منداله‌کانی بوو. وه‌ک بلیی ملکی بابیان به‌ش ده‌که‌ن. حه‌زیان ده‌کرد گوشتی یه‌کدی بکروژن. بیژهن چه‌قه‌سرو و ناڤه‌سه‌ن، هه‌له‌ده‌ستا و داده‌نیشت له‌ سه‌رو سه‌کو‌تی مه‌هدی کزه‌لوکینه و به‌ر گایله‌که‌ی ده‌سه‌رواند. بارامیش له‌ گلاره‌ی ده‌دا، زۆرجاریش ده‌ستی له‌ دایکی هه‌له‌هه‌یتاوه، به‌یانان مه‌هدی داوای چایی ده‌کرد و ده‌تورا، تاکوو دووسه‌ شه‌پلاخه و یه‌ک‌دوو نقورچکی وه‌به‌ر نه‌که‌وتبایه‌ دانه‌ده‌که‌وت و سه‌روه‌تی نه‌بوو، سه‌ی‌میران وه‌ختی گویی له‌ قیژه و هه‌را و هوریا‌ی مندالان ده‌بوو، به‌ ڤواله‌ت بێده‌نگ ده‌بوو، به‌لام له‌ ده‌روونه‌وه‌ خه‌فه‌تی ده‌خوارد و ددانی به‌ جه‌رگی خۆیدا ده‌گرت، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئاسکه‌ ده‌ره‌قه‌تی مندالان نه‌ده‌هات، ناچار سه‌رو قژی خوی ده‌رپی و به‌ سه‌ریاندا ده‌قیژاند، دوعا و نزای له‌ ڤۆژ ره‌شی و دایک و بابی مندالان ده‌کرد. بۆئه‌وه‌ی بابی مندالان گویی له‌ ده‌نگی بیت هاواری ده‌کرد. سه‌ی‌میران به‌م کرداره‌ دزیوه‌ی له‌مه‌ڤ دایکی جگه‌رگۆشه‌کانیه‌وه‌ کړوکپ ورته‌ی ده‌رنه‌ده‌هات و زیندانی بۆ ئاسکه‌ ساز کردبوو، شیش و له‌مه‌په‌ریش ئه‌و مندالانه‌ بوون که‌ ڤیگای ده‌ربازبوونی لیگرتبوو، هه‌ر ئه‌و مندالانه‌ش بوون ده‌لاقه‌یه‌کی ڤووناکیان به‌ ڤووی ئاسکه‌دا ده‌کرده‌وه. ئه‌و جگه‌رگۆشانه‌ی که‌ به‌بی ئه‌وان ژیا‌نی ئاسکه‌ مانایه‌کی نه‌بوو، ئه‌و زا‌رۆکانه‌ی ته‌نانه‌ت له‌ وه‌ختی لاساریشدا بۆ دایکیان خۆشه‌ویست و شیرین بوون. بلیی ئه‌و دایکه‌ ئاماده‌ بیت تالیک له‌ قژی سه‌ری ئه‌و بیژهنه‌ لاساره‌ی کۆری بدا به‌ ته‌واوی دنیا؟ به‌بی دوودلی کاری‌وا ناکا، ده‌ی چۆن ده‌بی ناشکوری بکات و به‌ داخ و دیقه‌وه‌ سه‌ر بنیته‌وه؟ که‌وابی زۆرجار شه‌وانه‌ وه‌ختی منداله‌کانی ده‌خه‌وتن ئه‌و به‌لایانه‌وه‌ داده‌نیشت و به‌ دم‌ فکر و خه‌یاله‌وه‌ بۆ دووری ده‌ڤوانی:

ئه‌گه‌ر من ئه‌و مندالانه‌م نه‌بوایه‌ چکه‌رده‌ن، ده‌بوو چیم بکرایه‌؟ خوايه‌ قه‌ت شوکری تۆ ته‌واو ناکه‌م ئه‌وانه‌ گۆچانی پیری منن. ئه‌وانه‌ دلی منن، منیش به‌بی دل ناژیم، داها‌تووی من هه‌ر بۆ ئه‌وانه‌، بۆچی ئه‌وه‌نده‌ به‌ په‌رۆش و دلته‌نگم؟ ئه‌وه‌نده‌م خه‌م خواردووه‌ خه‌ریکه‌ ده‌تویمه‌وه. له‌ به‌ینی

مندالەكاندا، مەھدی نەدەچووە قوتابخانە، شەو و رۆژ لەگەڵ دایکی بوو لێی جوی نەدەبۆوە، ئەوی، لە ھەمووان خۆشتر دەویست. ھەرچەندە زۆر مندال نەبوو بەلام وەك كۆرپەییەکی دوو سالە لە باوەشی دەکرد و ھەلی دەخستەو، پڕ بە دل ماچی دەکرد و شەقەیی لێدەھینا كە دەروجیران گۆبیان لێدەبوو. بە گەرمی بە سینگییەو دەكوشی و دەگوت:

چاوی دابە، بابی دابە، كەس و كارم. تا تۆم ھەبێ خەمی ھیچم نییە و لە ھیچم كەم نییە.

ئەم قسە و ھەنەك و لایەلایانە تەواوی بۆ دلخۆشی دانەوھێ خۆی بوو، سەرەرای ئەم ھەموو زولم و زۆرەیی لەو پیاوھ پینەزان و سەرلێشێواوھێ دیتبوو، ھیشتا نەیدەویست دەروجیران بەخۆی خۆش بكا. زۆربەیی شەوانە لە ژووری خۆیدا لەگەڵ جگەرگۆشەكانی بە كایە و یاری و گالته و جەفەنگ رای دەبوارد. بارام چارشینی دایکی وەك مەندیلی مەلایانە دەبەستە سەری و عەبا زەرپە كۆنەكەیی بابی دەدا بە شانیدا، دەبوو بە رەوزەخوین و ئامۆژگار، دەچوو سەرمەنەر و بە ھەنگی زولال و خۆشبیژەو دەپەیفی و ھاوساگەلی لە خۆی كۆ دەكردەو، زارو زیچ لاسای گەرۆكانیان دەكردەو و سەر لەسەر ئەژنۆ لە سنگی خۆیان دەدا و بە درۆ دەگریان لە ژێرەو پێدەكەنین، سیخورمەیان لە خالیگەیی یەكدی دەسرواند. دەكەوتنە ھەلەكەسەما و ھورایان دەكیشا، ھەر شیرین بوو تەماشایان بكە، پینت وایە ئەو دوو كوندە نێرو مینەیی خزابوونە ژوورەكەیی خۆیان بەقەیی ئەوان لە خۆشی دا بوون؟ ئەو كەسانەیی بە تەوھزلی و بی دەسەلاتی لە سووچی مایلكدا كوشمە دەكەن و دەرگا لەسەر خۆیان پێو دەدەن دلنابە نەخۆش و دوورە پەریز و وازیان لە ھیچ خیز و خۆشییەكی ئەم دنیا یە نییە! ئاسكەش لە چەشنی ماكووكی جولا وەستانی بۆ نەبوو خزمەتی مندالانی خۆی دەكرد و ئاگای لێیان بوو. بەلێ ھەر ئەو مندالانە پشٹیوانی ئەمپۆ و سبەیی ئەم دایكەیان بوون. بۆ چەند دەقیقە یەك چاوی لێ خافل دەكردن و بە بیانووی نیرگەلە كیشانیک دەچوو مالا جیرانی، وەختی دەگەراییەو بۆ ژوورەكە چ بیینی، دەتگوت شەرە كەلی تیدا كراو. وەختی لە خرپەیی خەودا بوون، یان دەچوونە قوتابخانە، یان نەخۆش دەبوون، ئەو پینیانەو سەرقال بوو. فەكری ئەو مندالانە و پیراگە یشتیان ئەوی ماندو و شەكەت دەكرد و ماندوو بوونیش خەفەت و ئازار لە بیر دەباتەو، كەوایی ھەر ئەو ھەندە ماوھ بلین چەندە بیابانی لووت، دارو درەخت و گۆلی تیدابوو، دلی ئاسكەش ئەو ھەندەیی خۆشی ھەلگرتبوو، خەفەت تەواوی ھەلس و كەوت و ژبانی لە ھەش نابوو، بۆی ببوو بە لوویی نینچاوانی و ھەرچیەكی دەكرد نەیدەتوانی ھەشاری بدات، ناھەقیشی نەبوو كە وەك كۆست كەوتن نەبوو خولی رۆژگار لە بییری بەرپتەو، ئەشكەنجە و

عهزیه و ئازاریک بو، پۆژ به پۆژ ههلاهه لای دهکرد. ئەم فرمیسیک و ههناسانهی ئەو بیوون به مله‌ی بیستانی رۆحی، ته‌نیا دلخۆشیه‌ک که بۆی مابووه، قوژبنی چۆلی ژووره‌که بوو دهستی له ئەژنوی هه‌لپیکێ و به کۆلی گریانێ دهستی شه‌قار شه‌قاری هه‌ناوی ساپیژ بکا. یان ئەوه‌ی هاواراز و خه‌م‌خۆریک وه‌بینی و هه‌توانیک ببنته‌ سه‌ر دلێ له کۆلی، زیده له جیرانه‌کان، خاتوو نوقره و کچه‌که‌ی زۆر پییه‌وه ده‌سووتان و دلخۆشیان ئەدایه‌وه، نه‌نکه بی‌بی، چه‌ماوه جارچاره ته‌شی به‌دهست ده‌هاته سه‌ردانی و دووسی شه‌و له‌لای ده‌مایه‌وه، بارگه‌ی خه‌می بۆ له کۆل ده‌نا و دۆعی به‌خیزی بۆ ده‌کرد. هه‌رچه‌نده ئیستا، له هوما قه‌له‌وتر بوو، به‌لام وهختی مه‌هدی له‌دایک بوو ته‌نیا چه‌رم و پیشه‌ی مابووه، به‌لام نه‌و له‌وانه‌یه وه‌گه‌رێ بۆ ئەوکاتی، ئەوه نزیکه‌ی سی‌سال ده‌بوو سه‌ی‌میران هاوژین و خۆشه‌ویستی، وه‌ک کۆتری سه‌ربه‌کلاو میوینه‌ی خۆی به‌جی ده‌هیلێ و ناگه‌رپه‌ته‌وه بۆ سه‌رهیلانه‌ی، ئەویش ده‌سته‌ملانی خاتوهوما بیوو ئەوی له بیر چوو‌بووه. ته‌نانه‌ت چاوی دیتنی ئەوی نه‌مابوو، هه‌روه‌ک ئەوه‌ی ئاسکه‌ مرده‌بیت و کیل و مه‌زاریشی کورژابیته‌وه.

رۆحی ئەم هه‌ناسه‌سارده‌ هیشتا ناگاداری ئاکار و ره‌فتاری ئەم پیاوه‌ هه‌وه‌سبازه‌ بیت؟

نیوه‌رۆ یان شه‌وی، ئەوه‌نده‌ی گوێی له‌ ده‌نگی کۆخینی به‌ ئەسپایی میرده‌که‌ی ده‌بوو که به‌ هه‌ساره‌که‌دا ده‌هات و ده‌چوو، وایده‌زانی دلێ تیشکی دلۆفانی ویکه‌وتوه و رۆحم و دلێ تلیساوه‌ته‌وه، ده‌یه‌وی بیت سه‌ریک له‌ و ژن و مندالانه‌ی هه‌لینێ.

به‌لام سه‌ت حه‌یف و خه‌سار بۆ دلێ پر هومییدی ئاسکه‌! ئەگه‌ر کیوی بیستون له‌ شوینی خۆی بچوولێ، ئەوه سه‌ی‌میرانه و دیاری، له‌ جینی خۆی واوه‌ نایات و سه‌ر ناکا به‌ ژووری ئاسکه‌دا، له‌و پۆژه‌وه قه‌دی له‌ قه‌دی هوما هالاندبوو پیاسه‌کردنی حه‌وشه و هه‌ساره‌که‌شی ته‌رک کردبوو، ته‌نانه‌ت نه‌ده‌هات باخچه‌ و گۆلی نیو هه‌ساریش ئاو بدات، ئەم شتانه‌ی له‌ بیر چوووه، هه‌ر وه‌ک خاوه‌نی ئەم مال و ملکه‌ش نه‌بی، نه‌ کاری به‌ هاوما‌له‌کان بوو، نه‌ له‌ که‌سی ده‌پرسی، هه‌ر ئەوه‌نده‌ی مابوو بیژی به‌سه‌ر زیندووه، سه‌ری داده‌خست و به‌ قه‌راخ هه‌وزه‌که‌دا یه‌ک‌راست ده‌هات و به‌ دالانه‌که‌دا تیده‌په‌رێ و خۆی ده‌کرد به‌ ژووره‌که‌ی خۆیدا. ده‌تگوت میوانه و غه‌ریبه‌یه و به‌ شه‌رمه‌وه راده‌برێ. هه‌ر له‌ به‌ره‌یوانه‌که‌دا ده‌ست‌نوێژی هه‌لده‌گرت و بۆ ئەوه‌ی مه‌حتله‌ نه‌بی خۆی له‌ قه‌ره‌ی هه‌ساری نه‌ده‌دا، وهختی بریار درا له‌ باخی قامیشان میوانداری بکن، ئاسکه‌ دلێ به‌وه‌ خۆش‌بوو که ده‌توانی دوور له‌ چاوی هوما چه‌ند نه‌نپیه‌یکه‌ هه‌یه له‌لای ئەو بیدرکینی، به‌لام هه‌نوکه‌ هه‌ویکه‌ی نه‌ناسیبوو، پێی‌وابوو له‌ مالی ده‌مینپه‌ته‌وه، هه‌ر به‌ دوا‌ی ئەودا، وه‌ک ئەوه‌ی بچی

بۆ شایى و زهماوند خۆى له گول دابوو، دهستی بیژهنى گرت و له تهك خانبابا و جافردا كه نان و خوانى نیوه پرویان دهبرد بۆ باخى سواری فهیتوون بوو، ئهو له پینش ئاسكه دا گه یشته خزمهت سهى میران. بئى ئه وهى پرسى به پیاوه كهى كردبى له وئى قوت بۆوه. سهید هه زى نه ده كرد میوانان خانمه چكوله ی ببینن.

له و رۆژه به دواو، هه موو به یانییهك ئاسكه ئه وهنده ی غیرهت پهیدا كردبوو بۆ چه ند چركه یهك بانگى بكاته ژووره كه ی خۆى و پى ی بلن: تاكه ی، ئه م ته فره دانه ت له چیه! بۆ فكرىك به حالى من تاكه ی؟! كه ی ئه مه رهفته ره تو له گه ل من هه ته؟! بۆ غه درم لى ده كه ی؟! له به رچى؟! بۆ، بۆ؟! لى نه ده پرسى بۆچى مه یلى ناوه و توخنى ئه م مال و مندالانه ی تاكه وئى؟! بۆ به دوو چاو له هوما ده پروانى و سه یله ی چاویك ناداته ئاسكه. به لام هه ركاریكى ده كرد ئه م بازه هه لفریوه ی بۆ حالى نه ده بوو، ئهو ئه وینداری ته واریكى دیکه ببوو، زورجار تاكوو به ره یوانه كه ده كه وته شوینى، زمانى له گۆ ده كه وت و هیزى ئه ژنۆى نه ده ما به سه ر پیوه راوه ستى، به م گشته ئازاره وه ددانى به خۆیدا ده گرت و به شه رمه وه له ناخه وه ده سووتا. ئه م مات بوون و سه رداخسته ی سهى میران هه روهك ئه ویشى نه دیبى زورتر خه یالى له لا ساز ده كرد. هه تا وای لیهات رۆژىك بانگى كرد:

مه شه دى!... زه حمه ت نه بى ده ده قیفه یهك كارم...

سهى میران رووى ده كرد به ره یوانه كه و به بزیه كى كړچ و كاله وه، چاو و برۆى تىكده نى، وهك ئه وهى هه ز به چاره ی نه كا ده لى:

چت ده وئى، بۆ رىگه ت پىگرتووم؟!

ئاسكه، به لیوى سووره وه، بسكى به دم شنه ی به یانییه وه كه رویشكه ی ده كرد، ده یزانى میران واهه ست ده كا به سه ر په نگره وه راوه ستاوه. ئه ویش وهك ئه وهى له گه ل كا برایه كى چاوحیز به ره وروو بووبى كه وته ده كوته و سه رلى شیواوى، وىستى تۆزىك و ره ی به رز بیته وه سه رى هه لته كاند و بسكى به لا دا خست، به پچرپچره وه گوتى:

كاتمیزه كه مان دوا ده كه وئى، وىستم بیبه ی بۆسه ر وه ستا، منداله كان به بى سه عات وهخت و كاتیان لى تىك چوو ه.

بۆ كار تاكا؟ له كه نگیوه وای لیهاتووه؟

ئهو به يك مانگه خراب بووه، وهره ژوورئى ده ستىكى لى بده، له وانیه وه ستای نه وئى.

سهى میران نیوچاوى تىكنا و له سه ر پاژنه ی پى وه رسوورا بروات، گوتى:

باشه، باشه بۆ رۆژئیکى تر.

ئاسكە ھەردوو دەستى بەسەر سنگى خۆيەو ھەردە خاچ، وەختى پىي نايە ژوورەكەى خۆى بە زەردەخەندەيەكەو ھە گوتى:

ئۆى، ھەلات و بۆى دەرچوو!

سەيرە من و ئەو پياو ھەردە لىي جىنۆكە و بىسمىلاين. ئەو ھەندە خۆى رانەگرت قسەكەم تەواو بى وای دەزانى خىرا قوتى دەدەم!

ھىندە كەوتبوو ژیگر گۆشارى رىق و توورەبوونەو، دلى پرىشى لووزوى نەخستە سەر ھىلوونى چاوى، مەھدى لە بەرھەيوانى راوھستابوو، وەك ھەنكەچيان لاساى بابى دەكردەو، دايكى ھەناسەساردى بە دەم قولپى گريانەو ھە بۆ بەختى رەشى دای لە قاقاى پىكەنين!

ئاسكە بە دواى ئەم دىمەنەدا خاتوو خورشىدى راسپارد، ئەو ژنە لەمىژ بوو لەگەل ھوما كەينوبەينى ھەبوو، بەلام بە بىھۆ لە ئاسكە دىرۆنگ بوو قسەى دەھىنا و دەبرد، دەمامكى دەدا بە روى ئاكارە دىزىوھەكانى سەىمىراند، تىزو تانوتى دەگرتە ئاسكە، لە بەرامبەر پياواندا بە زىرەكىيەو قسەى دەكرد و كەمى نەدەھىنا و سەرى بۆ كەسىكىش دانەدەنەواند. مىرانيش لە قسەى دەرنەدەچوون. ئىتر رۆژىك خاتووخورشىد لە چەقى دەرگای دالانەكەدا بەرۆكى سەىمىرانى گرت و بە زمانى خۆى پىوت بچى بزانى ژنە گەورەكەى چ كارئىكى پىيەتى!

چەند رۆژىك بەسەر ئەم گەفتەدا تىپەرى، شەختە و سەرما تەنكەبەفرى دا بەسەر شاردا، وشكەسەرما دەرگای بە فەقىر و ھەژاران گرت، رۆژىك پىيشنىوھرۆ بۆ ئەوھى كالى دىپى بكا، زووتر لە رۆژان ھاتەو ھە بۆ مالى، ھوما چووبوو بۆ دووكانى بەرگدوورين. بەبى ئەوھى پىلاوى داكەنى وەسەر فەرش و مافوورە پەرى و پالى بە تاقەكەو ھەدا و گوتى:

بەلى، ئاسكە، ئەو ھەم ھاتم، چت لە من دەوى؟!

ژنە بە روى خۆشەو، كە چاوپروانى وەفا و خۆشپىيەكەى جارانى لىدەكرد گوتى:

چم لە تۆ دەوى؟! تۆ نازانى داواى چى دەكەم؟ ھەز دەكەم بت بىنم، ئەو ھەقەم نىيە، تۆ مىردى

من نى؟!

چاوى تەژى لە ئارەزوو و خۆشەويستى لەرئو ھە پر بوو لە فرمىسك، بۆئەوھى ددان بە خۆيدا بگرى؟! لىوى خۆى گەزى، سەرى داخست و دەستو پلى خۆى ھەلگۆفى. سەىمىران خۆى گەيانە تاقەكەى ئەولاتر، شتومەكى بارامى تىدابوو، كەموسكەيەك سەيرى كاردەستى و كرددەكانى

جگه رگۆشه کهی کرد. ریکوپیک له وی ریز کرابوون. هەر له و کاته دا به زمانیکی گالته جاری خۆی لێ گیل کرد:

ئهو نیهی هه موو رۆژی چاوت پیم ده که وی! به ست نیهی؟ ئیتر بۆچی بيم بۆ ژووری تۆ؟
ئاسکه وتی:

هەر ئه وه نده و هیچی تر؟! و اما نانا، تۆ میردی من نی، یانی خۆت شۆردۆته وه، ئاخۆم ده توانی منداله کانت وه لا بنیی؟ ئه وانیش ت فری داوه؟

کئ ده لی خۆم شۆردۆته وه، جا بۆ ئه و مندالانه چ ناگوزره نیهی کیان هه یه؟
هیچ، ئه وان له هیچیان که م نیه!

ئاسکه قسه ی بۆ نه ده هات، وه ک بلی تووشی له رزوتا، بووه، ده تگوت ئه وکی ریک ده گۆشن. نووزه ی دهر نه ده هات، وه ک نار ه زاییه ک کړوکپ به بوغزیک تابه ته وه رووی له میران وه رسو و راند، چو و پالی دا به لاشیپانه ی دهرگا ر ه نگ هه لوه ریوه که وه، به بی ئه وه ی و ته یه کی ئاویته به سه فا و دلۆقانی له میز ده که ی بژنه وی، سه رنجی بۆ دهری ره وانه کرد و له و په ری گو یسوانه وه له ئاسوی سامال رام، له پر خوی له میران نزیک کرده وه، زۆر به غیره ته وه که قهت ئه و چاوه روانیه ی لێ نه ده کرا، رووه ل ما لوانه ده می کرده وه:

بۆ له گه ل من ئاوا سارد و سه ری، ئه مرۆ لیره و به یانی له بازاری قیامت، له هه مبه ر خودادا چی ده لی؟!

سه ی میران سه ری داخست. له پیشدا نه ی ده ویست و ه پرووی خۆی بین، ئاسکه چارشینو به سه ر قیت له بهر ده میدا راوه ستابوو. دلپر و چاوه روانی په شیمان بوونه وه بوو، دیسان هەر وه ک پیشتر تیهه لچۆوه:

ده ته وی تا که نگی ئاوا ده ستخه رۆم به ی؟ نابی بزانه من له م ماله دا کیم و چکاره م؟!
میران، به شه رم و حه یایه کی پر له په شیمانی تیی رام:

حه قی خۆته ئاسکه، ئه گه ر راست ده وی سه رم له خۆم شیواندوه، خۆشم نازانه چۆن له م زه لکاوه دهر باز بم!

ئاسکه به نه ترسی چاوی له چاوی بری:

سه یره! تۆ خۆت نازانی چۆن دهر باز بی؟ چاره ی دهردی خۆت نازانی؟ ته نیا تۆ له م دنیا یه دا دوو ژنت هه بووه؟! ئه یه رۆ چه نده پیاویکی به زییک و زا کونه! بۆ هەر ده بی تۆ ده سته وستان

پاوهستی؟ بۆ دهبی تاي تهرازووت لهنگ بی؟ ئای بمرم بۆ تو، تا ئیستا کهس وای لی نهقه و ماوه!
 داوت نه بووه به داوی کهسیکه وه خیرا نه جانت بیت! ئەمه هیشتا خهریکه ئەمه کاریهتی، ئەگەر پیر
 بن دهبی بهچی؟ دهبیته فهراهادکوژ مهشدهی میران! کارهکه ئەوهنده گری پووچکه نییه باولهی، تو
 سهرت لی شیواوه! تو خاوهنی دوو ژنی و دهبی تاي تهرازووت بهرامبهر بی! ئەگەر ئەمهت بۆ
 ناکری ئەشی له من و لهو یه کمان مال ئاوا! ئەگەر تو حازری دهست له منداله کانت ههلبگری قهیناکا
 هوما بۆ تو و دهست له من بهرده!

قسه ی خورایی دهکه ی ئاسکه!

سهی میران، پیش ئەوهی بچیته دیوهکه ی ئاسکه، دهیزانی کابانی گورهی مال چی دهوی و داوی
 چی لیدهکا. ئەگەرچی زۆری بی وهفایی و زولم و زور له شووکه ی دیتبوو بهلام هیشتا باوهری به
 ئەشق و خۆشهویستی نیوان میران و هوما نه بوو، بیجگه له وهش دژوین و قسهی ناحهزی
 پیدهگوت، سهی میران کوپه ریکی له تاقهکه هه لگرت و چاویکی به په رهکانیدا گیرا و له سهر جیی
 خوی داینايه وه، وهک بلئی چیدی تاقهتی گوگیرتنی نه ماوه، یان ئەوهی ترسی هه یه کاتوساتی به
 نرخه له کیس بچی، ورده ورده بۆلای ده رگا که رۆیشت، ئاسکه له وه نیگه ران بوو بپرواته ده ری،
 به په له چوو به ردهمی به رهفتاریکی مندالانه وه له بهرچاوی میران، که له وکاته وه سه رکۆنه ی
 ده کرد، توند به رۆکی گرت و قۆلی کرده قۆلی، به نیوه شه ر و نیوه ئاشتی گوتی:

به ته مای هه لیبی له دهستم، من لیت ناگه ریم من... من... دهبی هه ر ئەمرو ژیا نی من پروون
 بکه یته وه، ئەوه ژیا نییه منی تیدام، خو من کوپله و لیقه و ماو نیم به سه دهقه سه ری به ری بچم. ئیتر
 به جه رگم گه یشتوو، ئەشی هه ر ئەمرو لایه کمان به لایه کدا به ی!

سهی میران، خوی بۆ ژنه شل کرد و له به رده رگای ژووره که واوه هاتن، تاکوو هاوما له کان
 نه یان بیین، له به رخوايه وه گوتی:

خودا لایه کی به لایه کدا خستوی، ئەوه نییه ئەم ئەرکه پیرۆزه ی پی ئەسپاردوی، منداله کانت
 گوره ده که ی، مه گه ر نه ت بیستوو به هه شت له ژیر پینی دایکان دایه، ئیتر بۆ ژنیکی وهک تو که
 دایکی چوار مندالی گوره و بچووکه جیگای شه رمه و بۆ چاوه روانیش نابی...

چی شه رمه؟ ئەوهی که ده لیم پروونا کایی بخه ژیا نم؟

هه رچییه ک تو وت، ژیا نت گوزه رانت، ژن دهبی قینا ت بکا، دهبی خوراگر و به سه بر بی، خو
 نابی من ئاموژگاری تو بکه م. سالانی زوو، بووک هه ر شه وی زاوایی میردی خوی ده بیینی، سالی

جاریک به یه که وه نه ده خه وتن! کورپی ده بوو به پیاو ئینجا باوکی خوئی ده بینی. ئاسکه له وکاته دا دهست و دلی سارد ده بووه لووتی لی باده دا و دهیگوت:

دهی زور باشه، له م پوژگاره ی ئیستاشدا زور پیاو هه ن له پاش دوو سال و نیو هینشتا شهوی په رده یان نه گه یوه ته به یانی، چیرۆکم بۆ ده گێرییه وه، به لایه لایه ده مخه وینتی؟! ئه ی بۆ سی شه و سی شه و له دیوه که ی ئه و نایه دره ی، بۆ ئه و هه نکوینه و من قوزه لقوورتم؟! تو هه ر ئه وه نده که من دایکی منداله کانتم ریشه ی جه رگی من، ریز و ئیخته رامی دایه نیکت بۆ دانا بایه م خه می چم هه بوو، گله ییم بۆ لیده کردی، ئه م هه ز و خو شه و یستییه ی من بروام پنی هه بوو هه مووی با بردی، بیره وه ری و کویره وه ری نیوانمان بوو به بلقی سه ر ئاو، بۆ له خورا بوومه ته وشکه چیو، ئه وه ی په له وه ریک له قه فه زدا رابگری رۆژی جاریک سه ری ده دات و دانی بۆ رۆ ده کا، به لام تو به سال و مانگ سه ر به م ژوورده نا که ی بزانی ماوین، مردووین، بۆ سه ده قه سه ریش بی، له به ر قسه ی خه لکیش بی من و منداله کان بدوینه، ئه ی بۆ بۆ خزم و که سی ئه و ئاماده ی ده سته و نه زه ر راوه ستی، به لام هه ز به دیتنی ئیمه نا که ی، ئه گه ر من دایکی ئه و مندالانه م توش باوکیانی. پینت وایه له بیرم ده چی ئه و رۆژه ی به سه رکه و تنه وه له شه ره داریییه وه هاتییه وه، وه ختی زانیت مه هدی ون بووه، هه روه ک کورپی تو نه بی بۆت گرینگ نه بوو. به هه وته و مانگ نه خو ش بیت لی نا پرسی و دل سو زیت نییه، مه گه ر هه ر ئه و منداله ی جاران نییه، له باوه شت ده کرد و ده تبه رده به رتاقه ی ژوورده که و ئیستیکانی پارسی به رده داوه و ده یشکاند و قاقات بۆ ده کیشا؟ یانی ئه وه بوو ژن و میردایه تی نیوان من و تو؟ به سه یه تی میران، چیدی زوخوا و مه که هه ناوی منه و! تاقه ت و سه بریش ئه ندازه ی خو ی هه یه، ئه وه سی سه له گورپه م پیده ره خسینی، شیشه ی داغ به جه رگمدا ده که ی، سی سه له قوروقه پم کرد و له ئه لف نه هاتومه بی، ئیتر منیش کاسه ی سه برم لیوپیژ بووه، هه ر ئه مپرو، دانیشه و ریگای روون بنی به رده می من و زارۆله کانم ئه من دایکی ئه و مندالانه م توش میردی منی؟

زور باشه، ئه وه ی له سه ر سه برانه له سه ر خیرانه، هه روه ک خو ت وتت سی سه لته سه بر کردوه، یه ک دوو رۆژیک ده نگ مه که، با بزانه م فکریک، چاره یه ک، ریگایه ک ده بینمه وه.

ئاسکه ده سته خسته سه رشانی به نه رمی چاوی پارانه وه ی تیبیری و به بزیه که وه:

ئه ی بۆ ئیستانا؟ به خاتری منداله کانیشته بی تو زیک روحم و دلته هه بی، دلمان لی مه بره، وه بزانه

به دلۆقانی خو ت نانیک ده کپی و ده یده ی به گه دایه ک!.

ئىستا كارى بەپەلەم ھەيە و دەبى بېرۇم. ميرزانەبى و زۆرىكە لە ھاورپىيانى خاۋەن نانەۋا، لە قاۋەخانەى بازار چاۋەرپىن، بچىن سەردانى ھەمبارى دانەۋىلە بگەين. لەۋى لەگەل نوينەرى ئاشەۋانەكان كۆ دەبىنەۋە لە نىۋان شارەدارى و ئابوورىدا لەسەر دانەۋىلەى شار دووبەرەكى و كىشە ساز بوۋە. جارى با بزائىن ئەۋانە لايەكيان بە لايەكدا دەكەۋى، ئاشەۋانەكان پىنيان خۇشە دەسەلات بەدەست شارەدارى بىت. ۋادەزانن بە قازانچى ئەۋانە، بەلام بەھەلەدا چوون، جگە لەمانەش زۆر شتى دىكە ھەيە دەبى چارەسەريان بگەين.

سەىمىران دەستى كرد بە گىرفانى بالئەكەيدا دەسمايىكى گرى دراۋى نىشان ئاسكەدا، دوو پاكەت ئاردى تىدابوو، يەكيان ورد و يەكيان درشت، ھەرىكەى ھى ئاشىك بوون. قەرارە قەۋل لە ئاشەۋان بىستىن باشترى بەبارى، لە دىۋى ھەسارىۋە لە بەرھەيۋانى ژوورەكە، دەنگى پىي كەسىك ھات، مىران پەردەى دەرگاگەى داداۋە و لە شووشەكەۋە سەبرى دەرىي كرد، ئاسكە گوتى:

مەترسە، ھەتا نىۋەرۇ ھوما نايەتەۋە، من سەرم سوورپاۋە ئەم ژنە چ سىچر و جادۋىۋەكى لە تو كر دوۋە ئاۋا ەرز وەخۆت ناگرى! ئەرى، مىرەگيان، ناتەۋى ئەم رازە بدركىنى؟ بەلى دەزانم! درەنگە دەبى بېرۇم.

ھىچ پەلەيەكت نىبە، ھەر قسەكەى خۇمە، دەتەۋى لە چىنگ من دەر باز بى، لەۋە دەترسى خانمەكەت پىنيانى ھاتۋىۋە ژوورەكەى من. تو ويژدان و شەپافەتت، ژيانى خۆت بە ھەۋدايەكەۋە بەستوۋە و داۋتەتە دەست ئەۋ ژنە، كەچى خۇشت باۋەرت پىي نىبە، ھەر بۆيە ناچارى دوۋل بى و بترسى. لەمەش ناخۇشتر بەرامەى ئەم ژوورەت پىناكەۋى! ئەۋانەى لەم ژوورەدا دەژىن جارن خاۋوخىزان و ئەمىرۇ مشكمارن بۇ تو. بۆيە لەبەريان ھەلدېنى ۋەك من دەبىنم نازانم ئاخىرى كارى تو و ئەۋ ژنە و ئىمە بەكۆى دەگا!

ئاسكە لە بەرامبەرىدا زۆرى لى توند بوو، رق و قىن پەردەيەكى تارىكى بەسەر چاۋىدا دابوو، ددانى بە خۇيدا گرت چىدى ئەسرىن ھەلئەۋەرىنى، ھەر بۆيە ھىدى و لەسەرەخۇ بوو، بەم ھەموو ھەۋلەۋە سەىمىران پىمىل نەدەبوو، ھەر زمانى نەدەگەرا، تەنيا بە رستەيەك دلى بەدەست بىنى، ھەرنەبى بە جۆرىك بە دل خۇشى بەجىنى بىلى، ئەۋ بەراستى پىۋىكى خاپىنۇك و رىكار نەبوو، نەيدەۋىست ئەم ژنە تەفرە بدات خۇ لەۋانەيە پىي خۇش نەبوو بى لەۋ ھەل ۋمەر جەدا بە قسەى پوۋچ و بىن شېر ھەلى خەلتىنى، ئىتر ۋەختى ئاسكە زانى مىران خەرىكە دەپۋاتە دەرى بۆئەۋەى مەرھەم بىنپتە سەردلى زامارى، خۇى گەياندە بەردەمى و ھەردوۋ دەستى كردە مىلى، لەۋ كورتە بالاتر بوو،

له سەر پهنجەى پىن پارهستا، ملې بهرز كردهوه تاكوو ماچى بكا، ئەو كارەى ئەو به بېرواى سەىمىران زۆر بىن ئاماده بوون و مندا لانه بوو، ئەگەرچى له پيشدا سەرى سوورما، به لام وريايى خۆى له دەست نه دا، تيز ته ماشاى زهردەى سەرليو و دوو چاوى پر له پارانه وەى ئاسكەى كرد ئەو كه نه يتوانى ليو به ليوى ميرانه وه بنووسينى ئەوكى رامووسى، هەر دهنگوت قاتى به دهمه وه به وهك برسى و تينوى نان و ئاو پرى به گەردنى دا كرد. سەىمىران وايدە زانى بۆق به ملييه وه نووساوه، موچركى پيداها. به دەستى تهرايى سەرملى سېپيه وه، ئەم كارەى ژنه زۆرتر بيزارى پيوه بوو، (هه مووشت به پاره و پارانه وه دەست ده كه وئى به لام ئەوين و خوشه ويستى نا)، حيسابى دل ماوه راى ئەم شتانه يه، ههنگى دلئى سەىمىران له سەر گولئى ئاسكە نه دەنيشته وه. ههولى ئاسكە هه ناسەى عيسا نه بوو مردوو زيندوو بكا ته وه به لكوو زينده تر گوپى مردووئى گلە بان ده كردا گريان و لالانه وەى ئەو له بهردهم ئەم پياوه دل په قه دا وهك فرميسكى كه باب و ابوو تينى ئاگرى خۆشتر ده كرد. مه هدى ماشينيكى په لاستيكى به دهسته وه بوو له به ره يوانه كه يارى پيده كرد. سەىمىران له وه تووره بوو ئەم سەرژنه بۆ شه رم له و مندا له ناكات، گوئى:

به روكم بهرده با بروم. ليم گه رى ژنى چاك، ده ليم كارم هه يه ده بروم. ئەوه نيبه ده ليم به په له م؟
خۆ من دارى سەرچاكي نيم به رم نادهى، حه فته يهك، پاژه روژ مۆله تم بده يه با چاره سه ريبه ك
به دۆزمه وه بۆ توش و ئەو يش.

سەىمىران ويستى له دەست ئاسكە هه لئى به لام ئەو به رى نه ده دا، چارشينوى سەرى داكه وتبوو،
وهختى دانيشت و باوه شى به لاقى ميراندا كرد، هه رهك جارى جارن په لكه كانى له عەرزى
ده خشكا.

كوره به سيه تى ميران، به جه ددى خۆت سويندت ئەدهم، به شالى سه وزت، له وهى زياتر جه رگم
مه كۆله، بۆ ئەوه نده بى وه فا و دل به ردى تو، (قاچ و قول و پيلا وه كانى ماچ كرد.)
ميران، كه زانى زۆر وه درهنگى كه وتوه، دايكى مندا لانيش ده ست به ردار نيبه، زالمانه خۆى
راپسكاند و گوړاندئى:

تو چت ده وئى ئاسكە؟ چت له گيانى من ده وئى، دهستم له كۆل بكه وه، تو م ناوئى ده بېرۆ وازم
لئى بينه، شت به زۆر نيبه، ده وه به كووژه، خوشه ويستى خۆ سنگ نيبه له ديوارى دابكوئى،
ئاخت و چار ده كه م دل م توى ناوئى!

من چيم كر دووه، تاوانم چيبه، حيز و دزم، له من بيزارى؟ پيس و نه خو شم؟!

نه دزیت کردووه و نه مالانگه‌ری خوشم ناویتی ته‌واوبوو، ناچارم ده‌کە‌ی ئەوه‌ی له دلم‌دایه بۆتی هه‌ل‌ل‌رێژم. ئاسکه، خۆ هه‌ر خرابی مه‌رج نییه. له تو وه‌رژم، له پیش‌چاوم ره‌ش بووی له به‌رچاوم له دیو و درنج دزیوتری، هه‌ز به کویربوونی خۆم ده‌که‌م به دیتتی تو نا، مه‌یلی منداله‌کانم نه‌ناوه و ناشینیم، به‌لام هه‌ر ئەوه‌ی خوینی تو‌یان له ده‌ماردایه، خوشم‌ناوین، ئەوه بۆم له بنی کوله‌که‌دای، تو‌م ناوی و ببی به ئاوی هه‌یات به‌گه‌روودا ناچیته‌ خوارئ!

ئاسکه هه‌ردوو ده‌ستی سارد بۆوه، ئەژنۆی له‌رزى و له جیى خۆی دانیشت. زمان له ده‌میدا وشک بوو، هه‌ست و خوستی لێبړا، هه‌رچه‌نده ره‌فتاری میران له رابردودا هه‌مووی دهرد و ئازار بوو، به‌لام ئەو ئەم قسانه‌ی ئیستا له ده‌می ده‌ره‌په‌ری، ماوه‌رای هه‌ر شتیکی‌تر بوو، ئەم قسانه‌ی میران به‌ندی دلی داخست، ئیتر چی‌دیکه مابوو بییستی، ژووره‌که به ده‌وری سه‌ریدا هه‌له‌ده‌خولا، ئەم قسه‌یه‌ی میران بۆ ئەو وه‌ک ژه‌هری هه‌لایه‌ل وایوو، به‌لام به زه‌حمه‌ت ده‌یتوانی باوه‌ر بکا، ئەمه تیرو تانوت نه‌بوو ته‌نیا دل‌هیشانی لی‌په‌یدا بئ. ئەوه زه‌بریکی گورچوو بر بوو وه‌ک برووسکه‌یه‌کی ئاسمانی کوشک و ته‌لاری ئاسکه‌ی به ژین و ژیا‌نه‌وه به‌سه‌ر یه‌کدا خاپوور کرد. رۆح و جه‌سته‌ی به‌سه‌ر یه‌کدا هه‌لقه‌چاند. ئاسکه‌ی هه‌ناسه‌سارد به به‌رچاوی خۆیه‌وه ئەوین و خوشه‌ویستی چه‌ندین سه‌له‌ی زینده‌به‌گور ده‌کرا، خۆزیا ئەم په‌ستانه‌ی نه‌بیستبایه!

به‌دوای هه‌لچوونی ئەم بورکانه‌دا سه‌ی‌میران ئەوه‌ی له ناخیدا بوو ده‌ری‌بړی، له په‌نا ده‌رگای ژووره‌که هه‌لترووشکا، قوتووی جگه‌ره‌ی له باخه‌لی ده‌ره‌ینا و جگه‌ره‌یه‌کی داگیرساند و لقه‌شه‌مچه‌که‌ی فری‌دا دیوی هه‌ساری، هه‌رچه‌نده کاله و می‌شکی ده‌هه‌ژا، به‌لام له‌مه‌ر ویزدانه‌وه خۆی به ئاسووده ده‌زانی، ئەدگاری تیک‌چرژابوو، ئەو که هه‌ستی ده‌کرد باریکی گرانى له‌سه‌ر شانى خۆی داناوه، چاوه‌روان بوو بزانی خیزانی که به بئ‌په‌رده له راز و مه‌به‌ستی ئەو گه‌یشتووه به چ قسه‌یه‌ک په‌رسیفی ده‌داته‌وه؟ به‌لام ئاسکه هیچی بۆ وتن بئ‌نه‌بوو، په‌ژاره و خه‌م وه‌ک کوتکی ئاسنگه‌ران ده‌درا به ته‌وقی سه‌ریدا و نه‌هامه‌تی و چاره‌ره‌شی له هه‌ناویدا تریتانه‌ی ده‌کرد، دلی له کولی قولتی ئەدا و به لووزه و ئەسرینی به‌پێی سه‌ر پلوسکی چاوی ده‌کرد. ده‌یتوانی چی بئ‌بلی؟ هه‌ر رینگیه‌ک ئاسکه پینیدا راده‌برد به کوتایی ده‌گه‌یشت ته‌نیا شتیکی که بیتوانیبایه ئەو به هه‌سانه‌وه بگه‌یه‌نی ده‌رچوونی رۆحی بوو! ده‌لین رۆح له جیه‌کی سه‌خت‌دایه و نایه‌ته ده‌ری، ئەو ده‌یتوانی له هه‌مبه‌ر دنیا‌یه‌ک کویره‌وه‌ری و ژیره‌چه‌پۆکه‌یدا بمینیته‌وه و شانى دانه‌خزئ، به‌لام نه‌یده‌توانی تیک‌شکانی ئەشق و ئەوین قه‌بوول بکا، ئەویش ئاواها تیک‌شکانیک، زالمانه و به‌دوور له ویزدانی

مرقفايه تى. له پاش حه قده سال ژيانى تال و شيرين، پر له چزه وبزه، دواى ئه ودى گولى تهمه نى و هويى ژيانى به خاترى به لىن و پهيمانى كى كاغزى، كه ئىستا موتوربه دراوه، به چوار عه ولاده وه، به چوار جگه رگوشه وه، هه مووى بوو به بلقى سه رئاو و وهك به فرده كى پار توواوه، مىردى بن وهفا بهم قسه گورچووبره، شووشه تهمه نى به رقه ودا به بهردى بيستوندا، له كوئى و له لاي كئى گازنده بكات و دادى خوى بولاي كئى به ريت؟ قسه ئه م پياوه حهق نه بوو به لام قانونى بوو. قوم ناوى، ته واو و براه وه! تهنه ت له بازارپش وهختى كالايهك ده كرن، وهرى ناگرنه وه! كه چى ئه م پياوه بن وهفايه له پاش حه قده سال پيكه وه ژيان، خهريكه به چاوى دهرىكى له كار كه وتوو له ئاسكه دهروانى و به برواى خوى مه سره فى نه ماوه، خهريكه له په نجه روهه فرى داته ديوى دهرى، ئه شقى هوما به چه شنىك ره گى به ناخيدا بردبووه خوارى، كه جىگاي هيجى نه هيشتوبوه، حهز و تاسه، خوشه ويستى و دل قانى، ويژدان و حورمهت، چ شتى له مانه رووى خوشيان له گه ل ئاسكه نه مايو، ئه گه ر ههش بووبن ئىستا بؤ ئه ودى ئه م ئافره ته بهخت وه رگه راوه نه بينن په رده يه كى ره شيان به سه ردا كشاوه. فكو زكرى هوما له سه ر ميشك و زمانى مىران له چه شنى ههنگ شانەى هه لبه ستبوو، له خه و به خه به ريدا، له ئاو و ئاوينه و دارو ديواردا سيماي هوماى دهبىنى و چزه ئه وى له بزه ئاسكه به لاوه شيرين تر بوو. كه وا بى چؤن مندالى له بىر ده مينى. ئه و سه هله خوى، ئاماده بوو سه رى جگه رگوشه كانى به ئاسكه شه وه بكاته به رده بازى هوما بؤ په رينه وه له رووبارى ژيان. ئاسكه برواى وا بوو هوما مارى حه وت سه ره و له سه ر خه زينەى دلى سه مىران پا پؤكه مى خوار دؤ ته وه. بؤ چوونىكى راست بوو، به لام سه مىيران ئه م گفته نى كه به ده ميدا هاتن له كات وساتىكى ئاساييدا نه بوو، زورچار هؤگه لى ناشياو هه مووشت ئه دا به يه كدا، ئه گه ر ئه و نه يده ويست حورمه تى خوى و منداله كانى بخاته نيوان خوشه ويستى ژن و مىرده وه، هه موو رؤژى عه زابى ويژدان به چاوى مىرده كه يدا نه ده دايه، بئى گومان سه مىيران بهم چؤره ئى له به رچاوى نه ده كه وت. ئه گه ر ئه و پياويك بوايه فه رق و جياوازى له نيوان ئه م دوو ژنه دانه نايه و يان خاوه نى خووخده يه كى پوچ بوايه رهنگه ئه وه منده ش دل دؤ راوى هوما نه بوايه، هه رنه بى سه باره ت به دا يكى منداله كانى ئه وه نده دلى ره ش نه ده بوو. هه رنه بوايه بهم شيوه يه دلى نه ده شكاند. ئه و ژيانى شارستانيه تى ره چاو كرد بوو، وهك ده لىن ره ئيسى ئيداره ئى نانه واو پيشه بيه كان بوو، خه لك به چاوى مىريك سه يريان ده كرد. ئه و له مه پريك بوو بؤ سازبوون و هه لگىر ساندنى كيشه و ناخوشيه بيه كان، ريش چه رمووى گه رهك و ده مراستى ئاوا بى بوو، به لام بؤ له ژوانگه ئى دلداريدا بؤ ته شىرى درنده؟

لهولاشهوه بهم گشته زولم و غه درهوه له گهل خاتوونه گه وره، پورپاست قسه دهكا، له تاريخستاني ليدا ته نيا ميحراب و پروگه يهك هه بوو، ويژدان و سه بووري ته نيا په راويكي يه زداني بوو به دست ناسكه هوه كه له بهرامبر ئه ودا هيتابويه ئه رجوو پارانه وه. جهسته و قه لافه تي دهه ژاند. كه چي چراي دلوقاني له دهروندا هه لئه ده كرد، ئه م ئاكاره ي خو ي پي په سند بوو، له بهر ئه وه ي گيروده ي داوي دلداري بوو. وهختي بهم وشه ئاورينانه جه رگي ناسكه ي بري و دلي خو ي ناسوده كرد، له ژوره كه هاته ده ري، به دليك په شيمان و به دليك رازي بوو. له به رخويه وه بولهي ده هات و به دالانه كه دا تيه ري:

ئه گه ر خو شم هه راج كردي، باغه كه شم فروشتي، ده بي قوره كاري بكه م و خانووبه ره سازكه م، له م كاو ل بووه بيمه ده ري، له م كه لاويه دا جه رگيان خوار دووم، ده بي شهنگي خوم له قور ده ري نيم. وهك بابه قوش دايمه له بن گويم ده خو نين، وهختي بزاني لبيان دوورم ئيتر سه ري ني خاترجه مي ده نيته ژير سه ري. خو به شه مالي بابي له لاي من نييه، مانگانه خه رجي خو ي و منداله كاني بو دانه نيم و جار جاره ش سهريان ده دم. ده بي زوريش مه منون بيت، ته نيا به م جو ره ده توانم چاره ي ده ردي بكه م. ته واو بوو خه لاس.

به لام ئه وه ي ناسكه ده يو يست ئه وه نه بوو سه ي ميران فكري ليده كرده وه، مه به ست ته نيا ده ست تيكه ل كردن و ئاره زووي جه سته يي نه بوو له سه ي ميران بخوازي، ئه وه هه ناسه ي ژياني پيوست بوو دلوقاني و خو شه ويستي، سي سالي ته واو بوو ده ستي له ده ستي ميران نه كه وتبوو، به لام كيويك خه فه تي له سه ر دل دانا بوو. ببووه مله ي بيستاني ته مه ني و ره گي حه ياتي كرتاند بوو، له و ماله دا، له لاي خزم و كه س، ته نانه ت له كن منداله كاني شي هه ستي به قوربه سه ري و دامواي ده كرد. روحي هه لقرچابوو، خو يني جه رگي خو ي ده خوارد. روحي تينو بوو نهك جه سته ي، خو ئه گه ر وا ز له باري سروشتي بينين هه وه س و ئاره زووي ته واو مر دبوو، له راستيدا بژاري ئيشتياو ئاره زووي خو ي كر دبوو. به لكه بتواني نه مامي هيواي بپاريزي و سه رماي بي مه يلي نه يكوژي، ته نانه ت له پيش ئه مه شدا ئه وكاته ي كه سه ي ميران نوره ي بو دانا بوون خو رآگر و به حه يا بوو، وهك بليي جنوكه قفلي ليدا وه، ئه مه رازي دلي ناسكه بوو شه قل نه شكاو و سه ره بوور، ئه م كه يخاتووه ئاوا ته خوازي ئه م شته نه بوو. ئه و بو سه ي ميران كاباني گه وره مال و دا يكي چوار مندالي جوان بوو. به ده روديواري ماله كه وه، به دارو به رد و فه رش و حاجه توه دل خوش و مالداري و هيوا و هوميد ده بيندرا، ناسكه له م ماله دا له ژن، ژن و له پياو، پياو بوو، به لام ئيستا، له با تي ريو ي

شیری به پیره هاتوه، سهی میران ناسک و نازدری و ده دست که وتوه و له و بیزاره: یا خوا ژنه کهس به دنگت رانهگا، وهک کولای منی هه ناسه ساردهت کوتاوه. رچی زیندانی کردبوو هه رنه وهی مابوو دلایشی دابیژ، دابیژ بکا، ئەمه ئەستیره ی ئاورین بوو که له و مهنزوومه یه نزیک ببووه و ویژدان و که رامهت و خوشه ویستی ئەوی سووتاندبوو، دوو که له کەشی کردبوو به چاوی ئاسکه دا، ده لاین مندال قه لای میردانه یه بو دایک، به لام ئیستا ئەم گفته به راوه ژووه، کی ده یزانی چ سړو سیحریک له ئارادایه؟ ئەوهی به رینان بو ئیمه یان به میرات جی هیشتوه له هه مبه ر ئەم دوابراوه به باریکی تر دا خو دهنوینی، ئەم ژنه! ئەم ژنه! له حه زیا خراپتره بیتو بین بنی به زریاره وه هه لای دلووشی که وای چۆن موحیبهت و دل سووتان بو میران ده هیلیته وه؟ ئەوه تاریکی چین و جادوو بازه، به خورایی ئەم پیاوه خوی له پیناوی نه ناوه! له و رۆژوه پئی ناوته ئەم ماله، تالو دهکا به دم ئەو ژنه دا، ده لاین وهختی بووی به میتر خودات نه چی له بیر، به لام مه خابن بو سهی میران، به رداشی رۆژگار هه ژار و مروقی حه یابه خو ده هاری، دنیا یان زۆردار ده بخوا، یان بیعار، (چت دهوی له من؟ برۆ خوت بکوژه!) سهی میرانیک که گری کویزه ی خه لکی ده کرده وه دوژمنایه تی راو دهنه و ژنه توراوی ناشت ده کرده وه، ئیستا به م پرسته یه خوی رزگار دهکا، ته نانهت به وه رازی بوو وهک قه ره واش و کاره که ر له به رده ستی هه ردووکیاندا بیت و بچی، به م شه رته ی ده رگای دلۆقانی و به زه یی له سه ر دانه خا، له به رچاوی بیژن و بارامیش بی دلی پئی بسووتی، با نه بیته قالدور و به هه ناسه ساردی خوی تیک نه قرمی، لئی بیزار نه بی، سه ده قه سه ری منداله کانی له گه لی نه رمونیان بیت. منداله کانی خوش بو، هه ر وهک جارن، نه ک زیاتر بیان گریته ئامیز و ماچیان بکا، بیدرکینی و فوو له چرای خوشه ویستی ئەوان نه کا، رهفتار و ئاکاری ئەم بابه، ژانی منداله کانی کردبووه که که ره، وهختی خه یال هه لای ده گرت، رۆژه ره شتر له وه بوو هوما وهک کاره که ریک قه بوولی بکا، چیرۆکی ژانی ئەو به دوای چوار مندالدا، به تیپه پینی سی سال، که خه م و دلشکاندن ته وای خوشیه کانی رابردوی وه بندا، به دوو که لیمه ی سهی میران گه یشته لیواری هه له مومت و ئاوابوون. له وهش خراپتر، ئەمه بوو سهی میران به بیزاری و نه فره ته وه پئی وتبوو: هه ر ده لئی مووی گورگت پیوه یه، له به رچاوم ده لئی ده له ورچی! خۆزگه هه ر لئی وه په زبایه، وایده زانی دیو و درنجه له پیش چاوی زور سهیره! زور! ئاخوم ئەمه سهید خوی بوو ئەم قسه ی له دم ده هاته ده ری، یان که سیکه مه سخکراو و گۆپا؟ کئ وه لامی ئەم زولمه ی ئەدایه وه؟ مه لکه مومت! یانی به راستی وایوو، ئاسکه به ته ما بوو به نه پنی ده رمان داوی بکا؟ ئەو

هیچ وهختی ئەم کارەى له گەل کەس نەدەکرد، چبگا بە میزدهکەى، بابى عەولادهکانى. بۆچی؟ تەماحى له مالهکەى کردبوو؟ هوما وەدەربنى و له گەل مندالەکانى سەر پینکەوه بینن؟ ئەم داوین تەرە جارىک قسەىەکی وای بەدەمدا هاتبوو، ئەم گفتهى هوما هەرچەندە بە دەمامکى جەفەنگ داپۆشرا بوو، بەلام هەرەک له کۆنەوه گوتویانە له دز وایە هەمووکەس دزە، چ راست و چ درۆ له دلى خۆیەوه سەبرى ئاسکەى دەکرد. عەکسى خۆى له نيو چاوانى ئەودا دەبینى. قسەى ئەو ژنەى دەموو چاوى بۆ هەلدهگرت درۆ بوو؟ کە دەيگوت، هوما بە دزییەوه رۆن گورگى له پیللاوهکانى داوه، تەنانەت گيانیشى، له بەرچاوى میزدهکەى رەش کردووه، درۆى نەکردبوو! کى بنى ئەوهى پى بادەدرى؟ هەزار فەنن و فىلى دەزانى و تا ئیستا هەر یەکیانى بەکار هیناوه! مەگەر هەر ئەم حەیتەىە نەبوو له گەل خاتووخورشید دەچوووه مالى سەى هیندى، له قەرەجەکان پىوى ورچ و دەواو دەرمانى سەیر و سەمەرى وەردهگرت و بۆ چاوبەستى بەکارى دەهینا؟ هەر ئەو نەبوو؟ هوما جوان بوو، بەلام ناخۆم چاو و برۆى ئەو جوانتر بوو له چاو و برۆى کیزهکەى ئاغابزرگ، هەموو رۆژى چەندجار هات وچۆى ئەو مالهى دەکرد؟ دلنیام ئەوهى جارىک ئەم کچەى دىبایە وەبالی بۆ دەکیشا، زۆرباشە، میزدهکەى شەو نەبوو دارکارى نەکا! بیجگە لهوهى تازهبووک بوو له مالى بابى دەژیا وەک کلفەت له بەردهستیدا دەهات و دەچوو. له مالى خۆیانەوه دەچوو لهو ماله بە گۆزە ئاوى دەهینا. کەوابى سەىمیران بە تىرى نىگای نەپیکرابوو؟! ئەمە رەمزو رازى خۆى هەبوو! کەوى کویستانیش بۆئەوهى نیرەکەى له خۆى نزیک بکاتەوه تەنیا بە رەوت و رەنگى کارى تیناکا، بەلکە بە زمانى بە خویندى، بە قاسپە قاسپى، (دووپشک بە کلک پىوه دەدا و ژن بە زمان!) مانگ تەلاخانم دەستەخوشکى رۆژانى مندالى ئاسکە، له سەراو گەرە ببوو، سىچوار سال دەبوو بۆ کاروبارى وەرزیرى له گەل میزدهکەى چووبوونە کەنگاوەر، ديسان هاتبوونەوه، بە دلنیاییەوه لەسەر ئەمە سوور بوو، حەوتەیهک بەرلهوهى له گەل ئاسکە چاویان بە یەک بکەوى دوواى هەلرشتنى زووخواى زۆر و دانیشتنى چوار سەعاتە، چەندرا نیرگەله کیشان، دواتر دوو پیاڵەى تەلەسمکراوى زەرد و نالەشکاوێک کە دۆعا و جادووى تیدا نووسرا بوو، لى وەردهگرى و دەبیاتەوه بۆ مالى، تاکوو نالەکە بسووتینى و له بەرەکتى ئەو میزدهکەى بخاتە قەبالى خۆیەوه، تەلەسمەکش بخاتە نيو ئاوى سەماوهرەکەوه و له ئاوى چایى بدا بە میزدهکەى، بۆئەوهى رۆح و جەستەى میران بە یەکجارى خاوین ببیتەوه و چاوى بە ئاسکە هەلبى! دوواى حەوتەیهک چاوهروانى، ئەو رۆژەى کەسى بە هیند نەگرت و داواى له سەىمیران کرد بێتە ژوورەکەى، له راستیدا شەویک پیتشتر

نالەكەى لەسەر ئاور دانابوو، میران هات بۆلای، بەلام سەدخۆزگە ھەر نەھاتبایە! ئەم وئەو زۆر شتیان لەمەر ژیانەو دەزانى و ئەو لىنى بىن ھەوال بوو، ھەرچەندە لەم ھەولەى نوشوستى ھىتابوو، بەلام دیسان بەتەمابوو، زیدەتر ھەول بەدات، ئەو دلىنا بوو كە ھىچ ھەرگەرېك يەكەم دیزە و گۆزەى بە ساغى لە كل نەھاتوتە دەرى، بۆ چارەسەرى دەرد و ئازارى، لەگەل پرو پېرەژنان دەكەوتە وت وویژ. ھەرکەسېك چىرۆكى ژيانى ئەوى دەژنەوت لە پشتى دەستى خۆى دەدا و بە سەرسامییەو دەىگوت:

ئەيەرۆ ەمرم نەمىنى، خوشكى گيان ئەم بەدەوارە، نوشتە و جادووى لە مېردەكەت كردووە. ئەىچۆنە تاكوو ئىستا دەست لەسەر دەست بىكار دانىشتووى. جا ئىتر چىماو دەرحەق بە تۆ نەيكەن! بەستەزمانەى ھەناسەساردە، تۆ چاوەرپوانى مېردەكەت بەخىرايى خۆى ئاورت لى بەداتەو؟! ئېمە كە ھەوئىشمان بەسەر نەھاتووە بۆئەوئەى لە پىشچاوى مېرد رەش نەبىن سەت نووشتە و دوعاى بەبەردا دەخوئىنن. كىتە مېردى خۆى گەرەك بىت و ھەروا بە ھاسانى پشتى لى بكتاوە؟!

لە گەرەكى سىنەگول زەرد، لە قەراغ ئابشوران لە ژىر دارەگوزىزەكەدا، پىاويكى دوعانوس دووكانى ھەبوو، ھەرچەندە بىناو و نىشان بوو، دەيانگوت، بە ئىشارە مار و دووپشك وشك دەكا! جۆ بە دىواردا ھەلدەگىرئى، ئەو پىاو ھەو دووكانوكەيەدا دەژيا و تەقيلەى يەزدى دەنا سەرى و بە رىشو پەشمى درىژىيەو ھەر لە بانگىژى مزگەوت دەچوو، مشتەرى خۆى دلىنا دەكرد بە دەست پىداهىتانىك دەرد و ژانى ددان ئىشە دەشكىنى، زۆر سەير بوو، ھەرەك ئەو پىاو دەىگوت، ژيانى ئەم ژنە بەبى سىحر و جادوو ناسوورئى، ھوما بەبى قسەو باس، بۆ بەرەگەى كارى خۆى، قالدونچەى لە چال نابوو، دوو قالدونچەى بە قزەسەرى ئەو پىشتاوپشت بە يەكەو گرى دابوو لەگەل چلكى لەشى خۆى دەئاوەرۆى خستبوون. بەم تارىفە، ئەشق و خۆشەويستى ئەو لە دلى مېردەكەيدا بكووژىنئىتەو، بەو ھىوايە تاكوو درەنگ نەبوو، چارەبەك بۆ ئەم كارە وەدۆزئى.

ئاسكە قەدرى مالى دنياى دەزانى و باوهرى وابوو ناى بەفېرۆ خەرچ بكرئى و بە بادا بچئى، ئەم ھەولەى ئەو ھەلات ھەلاتىكى بى فایدەيە. بۆئەوئەى مېردەكەى بىنئىتەو سەررېگا ئەم ھەموو نەزر و نيازە، كردى و خىزو خىراتەى بۆ بىبى سى شەممە و كراس بۆ ھەتو بردن و نووشتە و دوعا ھىچى نەكرد و سىحر و جادوو چىدەكا، ئەوانە كارى شەيتانن، لە كاتى مانگ و **خۆرگىراندا** كە تەشت و تاسيان دەكوتا بۆ بەربوونى مانگ و پۆژ چەندە كارساز بوو نووشتە و سىحرى مامەرېشەى دوعانوسىش ھەر ئەوئەندە كارى دەكرد. ئەم كۆشك و تەلارەى مېرانى مېردى لەسەر

ئەوینی کریتی ژنیکی تر دایمەزراندبوو، حەسار و قەلایەکی پۆلاین و لەرمان نەهاتوو بوو بە توپەکەیی وەستا پەجەب نەدەرپوخا، ئەو ئەشقیکی هەوا و هەوەسبازی بوو کە هەر بۆ باسکردن نابێ. ئەم ئەشقە وەک بەردەنووس و پەیکەرەکانی ئێران و رۆم لە کۆندا بەم هەموو ساکارییەوه، هەنووکەش ئەوێ دەیبینی سەری سوور دەمینی و بە ئەوسانەیی دەزانێ. هەر لە یەکەم شەوی پاییزەوه، ئەم ژن و مێردە دوای ئەوێ کە شتیویان دەخوارد، دەرگا و پەنجەرەیان پێوه دەدا و ئالقەرێزیان هەلەدەپیکا، تاکوو کەس سەر بە وەتاغی ئەواندا نەکات لە چەشنی ئاشقە و ماشقە تیک دەهالان و ژیانیکی تریان دەست پێدەکرد، دیارە ئاقل و ئاوەزی ئاسکە ئەم پارەیی نەدەبێ. ئەگەر چیرۆکی خەلکی ئەو شارە راستبێ کە شەوانە دەبوون بە سەگ، بۆ ئەوێ غەریب و غەوارە ئازار نەدەن هەر ئەوێ ئیوارێ، یانی ئەوکاتەیی کە هیشتا بنیادەم بوون دەچوونە سەر سەربانەکانیان، ئەوا گومان لەویدا نەبوو، ئەو دلدار و دل بەرەش لەوکاتەدا لە پێستی ئینسانی بێنەدەری و لە عالەمیکی دیکەدا بژین، مەگەر هەر خۆیان بە رەمز و رازی ژیانی خۆیان زانیی، پەلەیان نەبوو تاکوو ئەوێ لەو مالهەدایە دەستەملانی پەریخەو بیت، ئەوسا هەردووکیان لە وەتاغەکە بێنەدەری و لەم حەسارە تاریک و روونەدا بخزینە پێخەفی نوستنەوه، لە رۆژدا ئاسکە، زۆربەیی ژنانی ئەم حەسارە لە پەنجەرەوه چاویان تێدەبێن، هوما و میران لە خەیاڵی خۆیاندا بەم تاریکییە قسەو باسی خۆیان هەبوو، دەتۆران و لەگەڵ یەکدی ئاشت دەبوونەوه، میران بە قوتووی جگەرەکەیی بە شەمچە و دارسیگار، قەلای دروست دەکرد و هوما وەک کایە و یاری مندالان تیکی دەداوه، چاوی لە چاوی دەبێ و پێدەکەنی، وەختی توورە بوونەکەیی وەبیر دەهاتەوه لوتی لێهەلەدەکرد، زینە لە ژنەکان، لەو حەسارەدا، ئەکرەم، ئیستاکە زیاتر لە دوو سال دەبوو، لەو مالهەدا دەژیا و چەند جارێک وەتاغی گۆریبوو، زۆرتر لە جیرانەکانی تر سەرەتاتکی دەکرد. زینە لەحەد خۆی لە کارو ژیانی ئەم و ئەو هەلەدەقوتاند. هەر ئەمەش بوو هۆی هەسەدانەوهی، قۆلەبنە و چاویزیت و دەمشێر و شۆفار بوو، وەک گۆلی بەخیل وایوو، ئاژاوەساز و بەکرەشەپتان، تەنانەت سەد مردوویی لە گۆرێبایە قاقای لە دەم نەدەبێ، لەگەڵ مێردەکەیی کە شاگردی (چەرخساز)بوو زۆر نیوان خۆش نەبوو ویکیان هەلنەدەکرد. هەربۆ ئەمەش بوو، پیاووەکەیی بە زەحمەت کردار و گوفتاری ئەم ژنەیی بۆ قەبوول دەکرد، حەزی دەکرد بۆ هەمیشە هەر لەو کەسپەیی خۆیدا بێنیتەوه، بە زیلۆ شریک و حەسیر و یەکدوو دەفرو گلینەوه لە کوخیدا دەژیا و بە کەوای پێنەکراوی خۆی رازی و ژن پێپەتی و لە سەرما و گەرما، بە زەحمەت کرێی ئەم کەلاوہیەشی بۆ جێبەجێ دەبوو

هرچه نده ناسکه دهيزانی نه کرهم نافرته تیکی ریک و پیک نییه و دوستیکی سه رزاره کییه، به لام که یفی به قسه ی دهات و پی خوش بوو له گه لی دانیشی، له بهر نه وه ی شهوانه میزده که ی تا مال نووستان نده هاته وه. بوئوه ی به تنیا وهره ز نه بی دهاته نه م ژوره و چنگیکی توو سویر ده کرد و دهستی ده دایه شیشه و فریتی کلاش چین و دهات داده نیش، مندان خه ریکی نووسینی دهرس و مه شقی خوین ده بوون و به گیزه ی سه ماوهر که یفیان ده کرد. نه مه مؤسیقیه کی ناخوش نه بوو بوئوان. له ویراکه، ژوری نه کرهم روو به رووی وه تاغه که ی هوما بوو، هرچییه کی له نه و ژنه بدیایه سه ت نه ونده ی دیکه ی پیوه دنا و دهات بو ناسکه ی باس ده کرد، له گه ل هوماش که ی نه بوینه ی هه بوو. زور زور له و زیاتر هؤگری رهنگو دهرمان و تیف تیفه دانی روخساری بوو، خودا به نه دازه ی خوی جوانی به ش دابوو، چه ند سالیک له هوما چوکوکه تر بوو، به لام له مالدا وه که نه و نه بوو. نه ویش باوهری و ابوو، هوما له جوانیدا هیچی که نه بوو، نه ویش خوین شیرین و دم به پیکه نین بوو. هه ردوویکیان ویشکاوین هاتبوو، شنه ی بلاوینی مانگی ره زبه ر گهرمای سه ر شاری کرماشانی راونا و ئوخزنی دا به شار و دئ، دوو هه وتوو ده بوو ناسکه جی و بانی مندا له کانی برده بوو ژور، به لام (خانم و ناغا) جارئ له هه وشه دهنوستن، سهیره که له وه دابوو سه رمایان نه ده بوو، شه ویک زور درهنگ سه ی میران که بو شوینه ونکی و تبووی ده چی بو مالی میرزا نه بی، به لام وه ختی روون بووه چووبوو بو سهیری تیاتر و شانو، نه وشه وه درهنگتر له جاران هاته وه، وه ختی ته ق تهق له دهرگای هه وشه که ی دا، نه کرهم و ایزانی میزده که ی هاته وه، به بو له بوئل خوی گه یانده دالانه که، ناسکه به خه بهر بوو، زانی هاوسا که ی لی تیک چوو، به لام پیش نه وه ی بچی دهرگاکه بکاته وه نه م خاتوونه گه نجه دهرگای کرده وه، سه ی میران وه لامی سه لامی نه ی دابوو، به نارامی رویشت بو لای ته ختی نووستنه که له وسه ری باخچه چکوله، شه وخوشیان به یه کدی گوت، به لام نه و شه وه هه روه که سه دان شه وی تپیه ربوو، نازار و ژان که وته گیانی نه م ژنه به سته زمانه و خه وی لی تال کرد. ناسکه له نیوه ی هه یوانه که وه ده گه رایه وه، خانمه جیحلیه ی حیران به چه چه بانگی کرد بچی بو لای، له ویوه سهیری تهخت و به ختی هوما بکه ن. زوری به لاهه سهیر بوو، ده بی نه کرهم چی دبیی ناوا به ناماژه و دزه دزه بانگی دهکا، نه و ته ختی میران و هه ویکه ی له سه ری دهنوستن له ته نیشتی دیواره که نه بی له گشت لایه که وه کونب کرابوو، ئیتر به بی نه وه ی پیلاو بکاته پنی به تالوکه خوی گه یانده نه وسه ری هه ساره که و له په نا داربیه که دا خوی خزنده پشت جیرانه که ی، به بهرچاوی نه وانه وه له ویدیوی په رده ی سپی دهوری ته ختی خه و، دیمه نیکی سهیر

دەببندرا، میران و ھوما، ھەرھەک ئادەم و ھەوا، کە دوای دووسەت سال لیکدایران و لەسوێتی یەکدی پوندگ ھەلۆھەراندن و ئاراگیلی ھەک دار و لاولو لەیەک ھالابوون، تیشکی مانگەشەو جوان ئەنگاوتبوونی لاق و لەتەر و لەشولاری ھەستبزوین و نیوہپووتی ناسکەھوما لە باوہشی میراندا کوێر نەبێ ھەموو کەس دەیبینی، کە بە چ ھەوا و ھەوہسیکەوہ کەوتوتە سەرپەرەدەکە، ئاشقەو ماشقە ھیندە مەست و ھەیرانی یەکدی بوون، ئەوہندە ئاگا لەخۆ براو بوون، ھەستیان بە جیرە یەکی لەو تەختانە نەدەکرد، ھەک پەراسووی ئینسان چووبوو بە قوولدا، وەختی ھاوێریوون و کەوتتە سەر رەقی پشت، ھوما بەبێ ئەوہی بە پیویستی بزانی، کراسەکە ی بکاتەوہ بەری، یان لە پشت سەری خۆی ھەلیواسیبوو لەگەڵ خۆی بیبا، چارشینوئیژی دا بەخۆیدا و بە یارمەتی میران لە تەختەکە ھاتە خوار، لە شانی دیوارەکەوہ کەس نەیدەدیتن، بە قاچەکوئی سەرپینێکانی دیتەوہ لەو کاتدا، کەمیک خۆی کووڕ کردبووہ ئەو لە پیشەوہ و سەمی میران بە شوینیدا ھەردووکیان رویشتن بۆ وەتاغەکە.

ژنەکان لە کەیەوہ کە واقیان و پەمابوو، لە یەکدی پامان! ئەمجار ئەکرەم وەقسە ھات و بە بزەییەکی تالەوہ کە توورپەبوونی پیوہ دیاربوو گوتی:

رویشتن بەلای گوزەراندنی خۆیانەوہ، ھەر دەلێی پیشیلە نەورۆن، ئەوہیە بەخت و ئیقبال! ئەگەر بزانی ئەو دووانە ھەر لە روژی بناوانەوہ بۆ یەکدی دروست کراون، ئەگەر وەک فلان زانای ئایینی باوہرم بە گەرانەوہی رۆح ھەبوا، دەمگوت ئەوانە بەر لە دایکبوون، رەنگبێ لە یەکی لە سەدەکانی بەر لە میژوو پیکەوہ ژیاون، دوای مردنیش لە قەلافەتیکی باشتردا دیسان ژیانی خویان دەست پیندەکەنەوہ، ئیتەر من بەپاستی سەرم لە کار و کرداری ئەمانە سووڕ ماوہ، ماندوو بووم، ئاسکەگیان خوا رۆح بە تۆ بکا!

ئاسکە لە جیبی خۆی ماق مابوو مەقی نەدەکرد. دلێ بە پرتاو لێی دەدا، ھەناسە ی دەرنەدەھات، بی ئەوہی بە خۆی بزانی رووی کردە ژووری جیرانەکە ی، لەوێ ھەردوو دەستی کردە ھیلانە بۆ دەموو چاوی و زۆر پەریشان بوو ھەناسەییەکی ھەلکیشا:

پەکوو خودایە، بۆ گیانم دەرنایچ!

ئەکرەم گوتی:

ھەتا ئەمرۆ خودا قەت بەلای ئاوا خراپی بەرپی سەر عەرز نەکردووہ، ئاور تیبەر بوو! چەندە بی ئابرووہ ئەم میردە ی تو، ئەو میردە ی تو! لە ئەشق و دلداریدا قال بووہ، بە پیری گەراوہتەوہ

هەرەتی چار دەسالی! بەخو ئە قلم ئیزەو ھۆی بر ناکا، خوا لئی گۆرپو، بەتوش وانییە ئاسکە؟ (ئەکرەم بە دەنگینی ژیرانەو) گەرەکم بوو ئەمەت لئ پیرسم، ئەوانە تا کوو درەنگانیکى شەو لەو ژوورەدا چى دەکن، دەرگا و پەنجەرە لەسەر خویان کپ دەکن و هەست و خوستیان نییە؟ تۆ پیت وانییە بە سلامەتی سەری یەکدی خەریکی بادە تۆشى بن؟ من ئاوا دلم بۆی دەچن، هەر ئیستا کە دەرگای حەوشەکەم لئ دەکردهو، نەمزانی و دەستم لە گیرفانی کۆتەکەى کەوت، هەستم کرد بتری تیدایە، وەختی هاتە بەر شوقی مانگەشەوی حەوشەکە شووشە یەکی رەشى سەربەمۆرم چاوپیکەوت، من زۆر جار سەرنج پێداون، ئەو ژن و میزده، بەیانی کە لە خەو هەستان وەکن ئەو هی سی و شەکیان بئ رادەکن بۆ سەرگۆزەى ئاوەکە، میزدهکەم دەلئ بۆی مەگەرئ ئەوانە مەى دەخۆنەو. ئاسکە هەرچەندە بە دل گۆیى بۆ قسەکانی ئەکرەم شل کردبوو، بەلام باوەرپی بەم گفتمەى نەبوو، خەيال لەگەل خۆی بردی، سەى میران لە سەر وەخواری هەلەمووتی ژياندايە، جا ئیتر چەندە بە خۆی دەزانی ئەمە با بمینئ:

کچن! چۆن شتی وا دەلئى، ئەم شووشە یە لەوانە یە شەربەتی قەلەوی بووبئ، من ئاگام لینیە زۆر جار بۆ ئەم ژنەتیو هی دەهینیتەو، خۆ ئەگەر عارەقیش بووبئ، رەنگە لاق و لاتەری پئ چەور بکا!

ئەکرەم بۆ ئەو هی زۆر شتی نەگوتراوی و دەست بەکەوئ و قسە لە زمانى ئاسکە راکیشئى، ئەو زمانەى کە بۆ چاوبەستی بەکاری دەهینا خستیه گەر:

میزدهکەم دەیگوت شەوانە سەى میران لە ژوورەکەى خۆیدا خەریکی راستەو پاستەکردنى کەل و پەلی قاچاخە، ئەم خەياتی چوونەى هوما،ش هەر بۆ شوینەگومکى ئەم کارەیه تی، ئەم شتانەى کە یاساغن، لە نیو کووتال و پارچەدا هەلیان دەگرئ و دەیان داتە دەست مشتەرى، یان لە ملیوانە و ئاتەنگى جل و بەرگدا قایمی دەکا، من وتم، پیاوی باش، گریمان کارى وا بکا، تۆ کارت بە کارى خەلک نەبئ، توش ئەگەر زیرەکی چۆ خەریک بە، بەلام نەچى لە جیبەکی دیکە ئەم قسە یە بلاو بەکە یەو. ئاسکە رەنگى تیکچوو گوتى:

کەل و پەلی یاساخ؟ نا خوشکى گیان، قەت شتی وا نابئ، هینشتا ئەگەر ئارەق و شەراب بیژى شک بۆی دەچن، خۆم زۆر جار لە کونى قفلەکەو، چاوم لیکردوون و خۆم لئ گرتوون، هەر وەک چۆن ئیستا کە یفییان سازە، خەریکی عەیش و نۆشن، بەلئ، هەواو هەوەس بۆ گەنجان شەرم نییە، میزدهکەم تازە هەرەتی پیاوەتییه تی ئەگەر شکت لەو قەوارە ئەتلەسە یە هوما لە سندوقەکەیدا

هەلی گرتوو، هەر ئەو دەنکەییە و هیچی تر، ئەوەندەیی حەولم لە گەل داوێ بە لکە لێ بکرم بۆم رازی نەبوو، دەلی پێم عەیبە دیاری و سەوقات بفرۆشم یان بیبەخشم. تەنانهت بۆ خوشکیشم بێ، یان لە هەمووی خراپتر بفرۆشم.

خوشکی گیان، ئەم سێ گەزە پارچەییە جافری خزمی بە دیاری بۆی هیناوه، قسەکەیی تۆش کەمیک بە راست دەزانم. پەردەیی شەرمیان درێو و حەیا یان لێ هەلگیراوه، خراپ نییە، ئەمەش جوړیک گوزەرانه، هەرکەسە و بە شیوەیەک دەژی، هەرۆک ئەو دەلی، ئەمە کاروان سەرایە و دەیی رۆژیک بە جینی بێلین، کەوابی ئەم پینج و دوو رۆژەیی هەین بۆ بە خوشی نەژین؟ ئەگەر ژیانمان خوش نییە، با وەبزانین بە خوشی تێدەپەڕی. من نازانم تۆ سەبارەت بەم هەوێتە چۆن بیر دەکەیتەوه؟ ئاخۆم بە راستی ئەمە چۆن دلخوازیکن، بێی ئەو پیاوێ تۆ ئەوەندە هۆش و ئاوەزی خەریک بێ؟ ئەم دوو وەبپاوه دل و مێشکی بە جارێک شۆردۆتەوه لە خۆشەویستی خۆی بە وەلاوه چی دیکەیی تێدا نەهێشتوو، پیاوی هەناسەسارد، چەندە زوو فریو دەخوا و نەرم دەبی، ئەو تالانکەری عەقلە، هەر بۆیە مووی لە بەر ناپسینتی، هەموو شتیکی وەلا ناوێ بۆ ئەو ژنەتیوێ! ئەمە بۆ لە بالای گیرفانی ئەو هەردوو کمان چووین بۆ گەرماوی سەرتیپ، بۆ ژووری تایبەتی، با ئەمەشت پێ بێم، لە پاش ماوێهێکی زۆر ئاخری توانیم، قسەیی لە زار دەرکیشم، تۆ خوشت دەزانی ئەو دوو حەوتوو دەبی نیوانمان خۆشە و موو بە بەیماندا ناچی، هەرۆختی دەروا بە شوین کاری بەرگ دووریندا، چیشت و خواردنی نیوهرۆ و شەوی بە من دەسپێری، زۆر جار وریایی کردوومەتەوه نەکا کەسیک دەرمان بکاتە چیشتەکەوه!

ئاسکە بە دوو چاوی ماتەوه، کە ئیتر پەپوولەیی خەوی لێ تورا بوو، رووی کرد بە وەلاوه و گوتی:

ئەیی لە گۆلەجەرگە، ئەو مەنزووری لە منە، لەو رۆژەوه ئێوه بوون بە شەکر و مێش، کە باسی دلدارە کۆنەکەیی هاتە گۆرچ، سەمیران هیشتا بەم حەیسو بەیسەیی نەزانێوه، لای من وت کوریکیی جوان چاکی چاوشینی چوارشانه بە ناوی ئەلبورن، وەختی زانیویەتی میزدەکەیی تۆ لەم ماله دایە، خۆی لە گەلدا کردۆتە دۆست و هاوڕی، زۆربەیی رۆژەکان لە دووکان دەچی بۆلای، شەوانەش دەبیاتە چایخانه و بە بیانووی جۆراوجۆر دەیدوینتی و باسی ئەم ماله و هومای لێ دەپرسی، ئەگەر راستت دەوی ئەم کورەلاوه، بەو ناوو نیشانهیی تۆ دەبێی، هەر ئەو کەسەییە لە پیش سەمیراندا، چەند رۆژیک لە گەل ئەو بوو لە مالی زارا رەشتی دا. باوەر ناکەم لە لای هوما

دەنگت كوردى؟ ئەگەر دەنگت كوردى ئەو بزانە ھى من و تۆ تەواو بوو، دەزانم ئەو لەلای سەيد باسى دەكا، ئىتر دەبالى بەئەستوى مىردەكەتە، قەسى ئەو دەم نىيە بە ھۆى ئەو ھى نىوانىن خۇشە و لەويدا مەحتەل بىنى.

نا، وانىيە، ئەو ھەندى من بزانم لەگەل ئەودا كەين و بەينى نەبوو. دەك بزانم خۇشى نەويستوو، تەنيا ئەو ھى بۇ ئەو جىي سەرنج بوو ئەو ھى، وەختى لە نەخۇشخانەى ئەمريكايى دەبى، ئەو كەسەى چەپكە گولەكەى بۇ ناردبوو بىجگە لەو گەنجە كەسى تر نەبوو. ئەويش ھەر بۆيە لەگەل من نىوانى خۇشە، وادەزانى ئەو قەسەيەم بۇ تۆ نەگىزاو تەو و دەنگىش ناكەم، جارىك پىم گوت، ھوما دەمەوى پرسىيارىك لى بگەم، سەت كەرەت پرسىومە و وەلامت نەداومە تەو، ئاخەر ئەم دۆستايەتى و دەستە خۇشكىيە بۇ كەى دەبى؟ ھاوخەمى و پرس ورا بۇچى دەبى؟ منىش دەك تۆ ئافرەتم، ھەز دەكەم منىش لەكن مىردەكەم خۇشەويست بىم. بەلكە بتوانم ئەو سىچر و جادوۋەى تۆ بەكار بىنم با ئەو مىردە حول حولى مەزەبەى منىش بىتە سەرپىگا و تۆزىك بە فەكرى مال و ھالى خۇى بىت بلىى لەو دىنبايەدا شۆپىنىك ھەبى وانەى دلۇقانى و خۇشەويستى فىرى ئىنسان بكا؟ خىرا وتى:

مەگەر دايك، بەلام با ئەمەشت لى نەشارمەو ھە من ئەو ھەتاي لە بىرم دەى ھەر ئاوا بار ھاتووم.

دەك بزانم دەبى تۆ لە جىيەكى تر دەرگاى رازى خۆت بشكىنى، دللى ئەو مىردەى تۆ لە بەر دەستندا دەك مېو روڭ وايە، من بەخىلى بە ژيانى تۆ نابەم، بەلام ئەو پياو ھەتا لە ژوورپدا ھىلانە خۇش بكا، دەك كۆترى مالى وايە و دەنووك لە نووكت ناكاتەو پىتە وانىيە رەمز و رازىك لەگۆرپدا بى؟ ئەگەر مووروى ماره يان مېوئەى كەمتيار تۆ بىژە، كارى نوشتە و جادوۋە پىم بلى، باو ھەم وايە نازو ھەزو چاوى دل رىنى ژن كەمەندى ئاشقانە و دل بەر، بۆن و بەرامەى سوورەگولە بۆ راكىشانى پەپولەى ئەو ىندار، ئالىردە، من تەواو باو ھەم بە ھاو ھەم و ھاو دل و ھاو رازى خۆم ھەيە لە دل بەر و نەرم كەردنى دللى دلدارەكەيدا، ھەروەك ئەو ژنانەى لە ھەرمەى پاشاكانى عوسماندا دل بەر بىيان دەكرد. من پىم وايە، تۆ بە شىو ھەكى تايبەت ھەلس و كەوت دەكەى، من و زۆر كەسى دىكەش بە پۇچى بى ئەزمونمان ناتوانىن بەم خەتەدا بچىن. بەم ھەساو ھە رازى تەوانەو ھى سەيد لە تۇدا من بە شىو ھەگەلى نامۇ و جىي تىرامان دەبىنم. لە نىوان تۆ و ئەودا، بەر لە ھەرش تە دەبى لىك تىگەشتن ھەبى، تەواوى كىشە و زەحمەتەكانى ژيان بە لايەكدا بخت، باو ھەم ناكەم بتەوى تۆ ئەو شتانە لە من بشارىيەو، مەگەر ئەو ھى تۆش ئاگادارى زۆر شتى شاراو ھى، كە ئەمەش نەگونجاو ھە.

قسهکه له نیوانماندا وهختی دهستی پی کرد، داوای لیکردم به شیوهی پیاوان پشتهی بۆ بشورم، مشتومالی بدهم و شان و شهپیلکی بۆ دامالم، پینمخوشه توزیک سهر بخرمه سهری و بیدوینم، نهمدهزانی ئەم شتانه م بۆ باس دهکا، بهبئ راوهستان گوتی:

بهلام ئەو لیکحالییوونه، وهک پردی (ویتریسک) وایه که به نیوان دوو شیوو دۆلی ههلدیرهوه ههلمان بهستوه، ههر بۆیه من قهت باوهر ناکهم بهسهر ئەم پردهدا بگهمه ئەوهبهری، پیتوانییه، حهز و تاسهی مرۆف به ژیان و خوشیهکانی ئەم دنیا به رۆژیک بهرهو کوتایی و ئاوابون بچئ؟ ههر له م بهستیتهشدا پهرده لهسهر رازی من و سهراوی ههلدهوه، که بۆچی ئەوهنده ئاویتهی یهکدی بووین، من بۆ ئەو پیاوه له چهشنی ئەم کانیوهم که کاروانچی هیلاک و ماندوو دهگاته سهری و چاندهدا و دهحهستیتهوه، زۆرکس پینان وایه و تهنیا روالهتی شتهکه دهبینن، با ئەمهش بیژم، ئەوه منم پیاویکم به رهمزو رازی خۆم له داو خستوه، بهلام له تو دهپرسم، ئەوه تهمن و جوانی کتیبه که به خۆرایی بهفیرۆ دهچئ؟ داهاتوویی کتیبه، وهکوو بهختی بهگهرو شاهان تهختی وهردهگهچئ؟ ئەو و ئاسکه له کاتی پیریو زوورهانیدا وهکوو جهمشید وان، هیوایهکیان به فهرهیدوون ههیه و گوچانی پیریانه. بهلام من کیم؟ رهنکه زوحاکی خوینخۆر و مال ویزان! ئەو منی خوشدهوئ، ئەم راستییه حاشای لی ناکرئ، بهلام ئەو کۆشکه زیترینه له بیوانیکی لماویدایه و به کاری چیدئ؟ تهنانهت کوندهبووش، هیالانهی تیندا ناکا، ویرانه خۆر و پیرهشه، تاریکی له ههناوی دهبارئ، به باوهری خۆت ههروهک له بۆ چوونهکهتدا دردهکهوئ، من وهک ئەو ماره کوپرایه وام، له وهختی دیاری کراودا و له عادووسهدی دامرکاندنن بلئسهی ههوهس و ئارهزوو بهبئ ئەوهی له هیچ لهمپهر و بهرههلهستیک سل بکا، که ژو کو دهپیوئ و ناوهستی تاکوو دهگا به حهز و ئاواتی، بهلای منهوه ئەو مارتاسه به ئەزمونهی که ئاخریهکهی ههر به چهزی ماریک وای نهمدهزانی زههراوییه مردووویو به قوربانی خۆ بهزلزانی و ئیفادهکانی، زور سهیره ئیوه وادهزانن ئەو ئازادییهی ئەم به منی داوه کاکلی راسییهکانه. رۆچی بهندکراوی من وهکوو پیستی پلنگ بهسهر تهختی میرییهوه چوارمیخه کیشراوه، نهتدیوه، ئەگهر ههویکهی من له دست میردهکهی کویرهوهری و عهزاب نهسیبی بوو، لهملاشهوه ریگای روونی له بهردهمه و دهتوانی دردهدلی خۆی لهلای ئەوان بیژئ. بهلام خۆ من ئەمهشم نییه و کهس شک نابه. ناتوانم ههیبئ! ههروهختی چاوم به ئاسکه دهکهوئ، بهوهپهری سهرو رووخوشییهوه خهریکی راپه راندنی ئەرکی دایکایهتی خۆیهتی و تهنانهت بیژی نایات سهر ههلپهچ و له پهنجهرهی ژوورهکهی من بپروانی له بهخیلی خۆمدا حهز دهکم قامکی

نەبى نانى پىنخوات ئەرک و زەحمەتش شىۋەيەكە لە دل سۆزى و دلۇقانى كە بنەمالە و كۆمەلگا
 وەك حەق دەستىكى زىندوو داويەتى بە ئىمە و منىش لەمە بن بەشم. زۆرم ھەول داو، لەو مالەدا بۇ
 ئەوھى كات وەختم بە خۇرابى نەروا، خۇم بە كارىكى بچووكەو ە خەرىك بەكم جىگى ئەركىكى باش
 بگرىتەو، بەلام حەيف و خەسارى، ئەو ەندەى خۇم ماندوو كر دوو كر دەم كۆنەبوو ە رىسەكەم
 بۆتەو خورى و بە چ جىگىكە نەگەيشتووم، مېردەكەم ئەوھى لە منى دەوى خۇشى و رابوارنە،
 يان وەك دلەين كەيف و نەھەنگە، ئەمەش وەك مادەيەكى سېرکەر بە بىژان و زەحمەت مرؤف
 دەتاوئىتتەو ە دەى كووژئ؛ لە شىۋەى جورىك خۇكوژى ژاپۇننىيە، لەو نىو ەدا دلدار و دلەبەر بە
 يەكەو ە تەفرو توونا دەبن. من بۇ ئەو وەك ئەو ئەكتەرە وام كە تەنيا دەتوانئ لە يەك نەخشا بەكار
 بىت. دەئىتر تۇبى لەباتى من چى دەكەى؟ لەو مالەدا، ئەو ەندە بە بەرچاوى ئەم و ئەو ەو ە خۇ دەبىنم
 دەبم بە قەترەيك ئا و بە ەرزىدا رۆ دەچم، چبەكم، من وەك سەگى بارھاتوو وام، ئەگەر
 خاوەنەكەم داوام لىيكا تەنانەت لاسايى پەلەو ەرانىشى بۇ دەكەمەو، بەخۇم نىيە و خۇشم دەوى، من
 لە دەروون و بىروونى ئەو پىاو ەدا، كانگى تەژى لە كەرامەت و جوامىرى و پوراستىم
 دۆزىو ەتەو، تا ئەمرۆ ەيچ ژنىك سووسەى ئەم پاستىيانەى نەكر دوو لە ناخى مېردى خۇيدا، تو
 بزانه ئەم مېردەى من چ پىاويكە، لە خاس و خراو، لە ەموو رەنگى، وەك عىل و عاشىرەت و خىلى
 حەشىلى و حەمىلى ەرەب دىنە ئەم شارە و لە مېوانخانەى خىمى خۇياندا دەمىننەو، من حەز بەم
 گىشتە ھام وشۆيە ناكەم تەنانەت كەمتر روويان دەدەمى، بەلام نەمدىو ە جارىك ئەم پىاو ە رووگرژ
 بكات و نىوچاوى تىكبنى، نەبوو ە جارىك بزەى لەسەر لىو نەبى و لە بەرامبەر ئەواندا دەست
 قوچاو بىت. دلپاكى و مەشرەف خۇشى ئەو، ھىمەت و پىاو ەتى، ئەو ە زەمبەرى ئاكارجوانىيە كە
 خودا بە ەمووكەسى نەداو، ئەوانە لە دەروونى ئەودا ەروا دارمال و سەربەمۆرە، ەروەك ئەو
 جلەوى جوانىيەى تو لە بەژن و بالا و لەختو لارى مندا دىتوتە. بەلام ئەمەش بزانه ەيچ زىر و
 زىويك ناگاتە جوانى زەمبەرى ئاوەزو ژىرى، من لە ئوقيانووسى رۆخى ئەودا بۇ ژن، ئەو بىنكى
 راستەقىنە و كانىاويكى زولال شك دەبەم، يان شىعەرىكى خودايى كە رۆخى ەرمان و ەناسەيەكى
 سىخراوى بە ژيان دەبەخشى. بەلاى مەو ە ئەگەر ئەم پىاو ە تەنانەت نانى وشكى نەبوايە، ەر
 چونكە خاوەنى ئەم رۆخە مەزنىە شىاوى سوژدە بۇبردنە! دىسانىش لە قوولايى دلەمەو ە
 خۇشم دەوى، ەر بۆيە ەردووكمان خاچىكمان بە زنجىرەو ە لە ئەشق و دلدارى راستەقىنە لە
 ئەستودايە و ئەگەر رۆژىكىش بە ئاورى مردن سووتايىن و بوويىن بە خۇلەمىش با نىشانەيەكمان

له پاش به جی بمینئ. تو ئه م پیاوهی من (سه راوی) له تهک پیاوی خه لکدا مه خه تای ته رازووهوه، قهت ئه م داوایه م لئ مه که پیت بیژم تو چون له گه ل میردی خوت هه ل سو که وت بکه ی، خانجانی میردت، وهک کونه میرده که ی من نه ئه و رهنده یه فرئی نه ده ی، نه ئه و گهنده یه فرئی بده ی، من نازانم له نئوان ئه م دووه دا چی بلیم. رهنکه ئه و پیاوه، نیوه پیاو بیت و هیچ و پووچ. حه تمن سنگ شیرئ پشتماکه ره! نه شیرئ نووستووه نه ریوی گه ریده، ئه وه هه ر وهک ره شه ورچیکی مفته خور وایه هه روه ختی راوچییان سندمیان کرد، له ویدیوی ته ل به ندهکانی باخچه ی ناژه لانه وه داوای پرزولیک گوشت دهکا له ته ماشاچییان، به م حیسابه رهنکه بتوانم، فیرت بکه م چون بیعاملینی و بیهینیه سه رریگا. ئه مجار ده ست بکه به شیلان و دامالینی شان و ملم، به م رونه ش ته و او پشتم بۆ چه ور بکه، دواتریش سه رم بۆ بشوره. پیت ده لیم چیبکه ی، به لام به ر له هه مووشتی پرسیاریکت لیده که م، ناخوم به م جوړه ی حه ز ده که ی ئه گه ر تو ی خو ش بوئ، قه در و قیمه تی ئه م خو شه ویسته یی که ئه و ده یه وی رایده گری و ده یزانی؟ - من گوتم:

هه ل به ت، بۆ ده بی نه زانم.

ده ی ئه گه ر وایه به ر له هه رشته هه ول بده تاکوو له و مه به سه ته ت تیگا، ئه وه ی که بی زاق و زوو قین، من خوم نه زوکم، توش له میرده که ته، ئیتر بۆ له خورا یه خه له تو هه لته کینی، که وایی ده مگوت، وه ختی میزدیک دل سو ز و پیاو خاسه، له خوا ترس و ئیماندار و دلوفان بی، پیاو حه زده کا دایمه له عه مرونیای ئه و دا بی ده ست رابگری به سه ریدا بروات، ته نانه ت بۆی بمری. چونکه چاکه له چاکه ئاوسه، من که ده بوو ئه و موحیبه ت و دل سو زییه بۆ عه ولاد بکه م و نیمه جا بۆ له پیناوی ئه وی دانه نیم. وهک باخه وانیکی لیزان خزمه تی پیره نه مامی خوم ده که م و له سایه یدا رای ده بویرم. بۆ سه عاتیک و چه ند چرکه ش بی تازه دلی ته کان نادا پی بنیته ژووره که ی ئاسکه، چرایه کم له دلیدا هه لته کردوو له کووژاننه وه ی ترسی نه بی! ئه و جووله و ته کانه، یان هه روکه تو وتت ره وت و رۆینه داوی راوه! مؤسیقای خه لوه تی دل به به رچاوی ئه وه وه له له شو لاری من ده رژی. ئه وه به هاراتی ئاره زوو بزوینی خواردنه که هیندروه کان که لگی لئ وه رده گرن. ئیتر ئه وه تازه بۆ ئه و بووه به عاده ت و خو، بۆ ئه و من، خواردنیک بی ته مام، هه رچه نده هه ر ئه و شنه یه که هه میشه ده ووباره و سه ت باره ده بیته وه، هه ر رۆژه ی به تامیک و به رامه و شیوه یه که ده چیته به رده ستی، ئه وینی راسته قینه له ژبانی مرؤفا، به بریوی زانایان دل که شه هه روکه که لام و ئاوازی یه زدانی هیچ وه ختی تام و چیژ و متمانه ی خو ی له ده ست نادا و نامری، ئه و کرداره بی غه ل و غه شه ی ئه و

دەرحەق بە من کە زۆر زۆر لە بەرامبەردا خۆم بە کەم دەزانم، لەوانەیە بەپیتی ئەو پەنجەیی کە ئەو دەزانێ من لە ناخی خۆمدا پێوهی دەسووتیم. یان بۆ دڵخۆشی دانەوهی ئەو پوژانەبێ کە من ئەشێ بە ئەژتوی خۆمدا بدهم و ئەسیرینی پەشیمانی بە دوودا هەلەورینم. ئەو بە بۆ من، وەک تۆ ئاوا ژنیکی پەیمان شکین و ناپەسەن، میردکردن ئاویتەبوونی ئەوینە لە ژبانی دوو کەسدا، بەلام ئەقل و ئاوەزم لە ژبانمدا ئاوام پێدەلێ، کات و سات لە دەست مەدە، تاکوو لەش و لارم کێراری هەیه و تەواری چاوم بازان دەرفینێ، خۆ لەم قەفەزە ئالتوونییە دەریاز بکەم، خۆم بە کەسیکەوه متووڕە بدهم، با کەسیکی وەک ئەلبورز بێ، هەژار و بێدار و بار، هەرنەبێ هیوا دەتوانی تا مردن دەست لە ئەستوی من نەکاتەوه، بەلام من هەست بۆ ترپەیی دلم پادەگرم، کە دايمە یادی سەراوی لە ناخدايه، تەواوبوو، هەر ئەو دلەیی کە دەلێن لە زگی دایکدا چەند مانگ زووتر لە مێشک وەکار دەکەوی و ترپەیی دێ.

ئاسکە بە شوپێن ئەم وردە خەیاڵانەوه بەسەر شانەیی مێشکییهوه دەهاتن و دەچوون. قەسەکانی بە ئەکرەم بێری، بە دەم ماندوو بوون و گێژییهوه گوتی:

ئەگەر باسی ئەلبورز و نیوان خوشی ئەو لەگەڵ میردەکەت بۆ و دەدەست هێنایی هوما بە گوێی سەئەمیران بگا، کراسی قورئان لەبەر بکەن هەدووکتان لەبەریەک هەلەدەری، خانی کاریکی باش ناکا.

ئەکرەم گوتی:

ئەو میردەیی من هەر بۆئەوه باشە، ئەم جۆرە کەسانە کەلکی خێزانی لێ وەر بگرن. یان باشتر بلییم، لەو کەسانە بەهره وەر بگرن، خۆ ئەگەر لە دلبیسی و بێویژدانی نان و ئاویک و دەدەست کەوتبایه، دیسانیش شوکرانە بژیر بووم کە هەرنەبێ لە برسان قەمان نایات. من هەتا بۆم بکری لەم مالهەدا ئەم تەلەسمە دەشکینم و تۆقی تەلاقی لە ئەستوی خۆم دادەمالم، خۆم لە دەست ئەو پیاوه نەجات دەدەم. ئەو ئینسان نییه.

ئاسکە هەستی بۆ بیدەنگی شەو راگرت، نەکا مندالەکانی لە ژووریدا وەخەبەر هاتیتن. لە تریفەیی مانگەشەوهکە پاما کە تەواوی دارو دیواری حەسارەکەیی زبۆکفت کردبوو، دواتر گوتی:

بەم هەموو کە ئازادی و بۆ گۆزەرانی لە هەرباریکەوه هوما هەیهتی و بە بیانووی فیزبوونی خەیاتی کوێی پێخۆش بێ دەچێ - بەم گۆشتە پاکێ و دلبسۆزییه رواله تیبهوه دوودل نیم لەوهی کە سەرقالییهکی تری هەیه. میردەکەیی توش ئەمشەو درەنگتر لە جاران هاتەوه، زۆرباشە، پێمبلی چی دەیکەیی و ت؟ زانیویهتی گوێی بۆ شل دەکەیی، بە کەیفی خۆی فەرموویهتی:

ھەروايە، شتى سەيرى دەگوت، دەيگوت، ئەم دووانەمان بۇ ئەوھى خەفەتى ھىچمان نەبى، لە
 دنيای خۇماندا بەلئىمانداوھ، يەكدل و يەكگيان، ژيانىكى شىتانه بۇ خۇمان دەستەبەر بەكەين و
 دوور لە چاوى نەيار و ئەغيار بۇ يەك بژين و بۇ يەكتر بمرين. بە وینەى مندالان، يان وەك گەنج و
 لاو و کرچو كالان، لە قسەى خۇش و خەيال پلاو و دنيايەكى ئەفسانەييدا بژين و چ شتى لە تفت و
 تالى بە زمانماندا نەيات. وەختى پیکەوھەين و دەستەملانى يەکدين، بەسەر عەرزوھ نين، بەلکە بە
 شابالى پەريانەوھ بە عاسمانيدا ديين و دەچين. وەك شاهين و باز بەسەر بەحر و بەردا، بە کيو و
 چيادا، بەسەر باخ و بيستان و گولجاراندا، دەفرين و دەچريکينين. وەکنئەوھى ئەم دنيايە سەرلەبەر
 لە قەبالى ئيمەدا بن، بۇ ئيمە بمينى، کاتيک بەم خەيالەوھ دەژين، ئەوسا بە خەيالى پر لە ھەوای
 گەنجيیەوھ سواری قالچەى حەزرەتى سليمان دەبين و بە ئاسمانى ئەنديشە و خەيال و بيرەوھريدا
 دەخوليينەوھ، کە ئيتر لەوھ بىکەنار و بىبەستين تر وەدەست ناکەوئى، تەواوئى ئەمانەش دەگەریتەوھ
 بۇ ژيانىكى مەجنونى و خۇ دزينەوھ لەدەست خەفەتى رۆژگار. ئيتر بۇ وا نەکەين و نەبين؟ ئاخۇ
 ھيمي ھەبوون و کرى گەردوون ھەر لەسەر بناخەى ئارەزووى پوچ و خۇرايى و تەنيایى بيکارى
 يەزدان رۆ نەزاوھ؟ ئاخۇم خوا تەنيا بۇ سەيرو سەفای خۇى ئەم کەون و تەوئەى ھەلنەبەستوھ؟
 بەلام سەرقالى و سەير و سەفای ئيمە لە خۇمانەوھ دەستپيدەکا و ھەر بۇخوشمان دەگەریتەوھ،
 ئەگەر کەسيکمان کردۆتە دەستخەرۆ و گالتهجاری خۇمان، ھەر خۇمانين نەک کەسيکى تر، تا
 ئەوجيیەى بۇمان کراوھ پليتەى تەمەنمان ھەلکيشاوھ بۆئەوھى خۇرا بەلام گەرمتر بليسەدار و
 دل بژوين بسووتى و بگا بە کوتايى. ئەو گرە مشقالەى کە ئيمە بە تين و تاوى ئەوين و نزمفامى
 ھەلمان گيرساندوھ، بە دەوریدا سەما دەکەين و بە خۇشيبیەوھ ھەلدەپەرين. ئەگەر رۆژیک
 ھەردووکمان ببينە دەستە چيلەى ھەواو و ھەوھسى سروشتى خۇمان ھيچ گرينگ نيبە و بەتوون!
 چونکە مەبەستى ئيمە لەو ريازەت و سەختيیە دابەزینە، تيکەلبوونىكى ئاشکرايە بە تەواوئى
 راستيیەکان کە زيندەوار شەو و رۆژ لەدووى ويئە و لە چەشنى سەراب و تەراويلکە ھەرگيز
 پيئىناگات. بەختەوھرى لە روانگەى ئيمەوھ ئەو ھەناسە و نەفەسەيە کە ھەيە و ماباقى ئيتر ھيچ،
 ھەتا ئەوکاتەى ئەو پياوھ منى ھەيە و ئەوھ بە يەکەوھين و دلئان زور خوشە. ئەو فەلسەفە و
 سلووکە عارفانەيە کە بى دەمامکە و من خۇشم دەوئى، ھەر وەك خۇى راوہستاوھ و دەمينيتەوھ،
 دوای ئەوھش ھيچى دیکەمان بۇ پيشبيني ناکردرى، ئەمەش بەشیکە لە رازى کارى ئيمە، بەبى زياد
 و کەم حەز بە ئەوينى يەکتر دەکەين، بۆئەوھى خوشەويستى خومان دزيو نەکەين خۇمان دوور

گرتوه له چاولیکه‌ری و پرومان له زور شتی هیچه‌که و پوچه‌که وهرگیرپاوه. بۆ گوزهرانی خومان زور شهرت و به‌لین و خووخده‌ی شیاومان هیناوته ئاراوه و پینانه‌وه پابه‌ندین. بۆوینه، ئەو رۆژە‌ی هه‌رکامیکمان تووشی په‌ژاره و ئاریشه‌یه‌ک هاتین، ئەشی بتوانین خومان له‌و غه‌مه‌ دور بگرین و نه‌بینه‌ دانه‌وێله، ناشی رۆژگار نه‌مان‌هاړی، ئەو هه‌توان و شه‌ربه‌تی خه‌فته‌به‌ره‌ی عارفانی ده‌سه‌ده‌ له‌مه‌وبه‌ر له‌ که‌لین و قوژبنی مه‌یخاناندا بۆی ده‌گه‌ران و نه‌یان‌دیته‌وه. ئیمه‌ له‌ ئەوینی یه‌کتهدا پیتی‌گه‌یشتوین، که‌وابی ئەو نیوانی له‌ دایک‌بوون و مردنه، که‌ پیتی‌ده‌لین ژیان، وه‌ختی ئینسان ده‌توانی‌ مرای بی، بۆچی بیی به‌ شاوه‌شینکه؟ ئەو ئه‌رک و زه‌حمه‌ته‌ی من بۆ ئەو پیاوه‌ بی‌وینه‌ی خومی ده‌کیشم له‌وه‌ زیاتر نییه، ئەگه‌ر وانه‌بویه‌ چووزانی ئیستا چاره‌نووسیکی‌ترم نه‌بویه، ئەوه‌یه‌ مانای پیکه‌وه‌ ژیان، و تیکه‌لا‌وبوونی گیانیک له‌ دوو جه‌سته‌دا، یان هه‌روه‌ک خۆت وت لیک‌تیکه‌یشتن و بۆ یه‌کتر مردن. رۆحی ئیمه‌ له‌ خرپه‌ی خه‌ویکی خۆش‌دابه‌ و سه‌روه‌ی به‌ره‌به‌یان و خه‌ونی شیرین جۆلانه‌مان بۆ راده‌ژینتی. به‌ هه‌وینیکی به‌هه‌شتی مه‌یوین. مه‌ستی باده‌ی غه‌زله‌کانی ئاسمانی حافزین و گوی به‌ ژیان‌ی فه‌ریکی سه‌رزوی ناده‌ین. هه‌ر بۆیه‌ وازمان نه‌هیناوه‌ له‌ ژیان‌ی ساکاری خه‌لگی ئاسایی و مه‌یلیشی نانیین. منیش تا ئەوجییه‌ی بۆم ده‌لوئ ده‌بی که‌لک وهر‌بگرم، له‌ ره‌مزو رازی ئەوین‌داری و دل‌رفینی، ئەشی به‌خۆم رابگه‌م. میرانیش له‌ سایه‌ی یه‌زنده‌وه‌ سامان و داهاتی باشی هه‌یه‌ و پرو له‌ زیادبوونه. داوای هه‌رچییه‌ک بکه‌م، دووپاته‌ کردنه‌وه‌ی ناوی. به‌پینکه‌ فه‌رمان لیک‌رده‌ته‌وه، په‌رده و فه‌رش و قالی و میزو کورسی و که‌ل‌وپه‌لی نیو ژووره‌که‌ ره‌نگو روویان له‌ به‌رچاومان که‌وتوو به‌یان‌گۆرینه‌وه. زور له‌وه‌ده‌چی لیره‌ بیگۆزینه‌وه‌ و بچین بۆ که‌ره‌کیکی دیکه. پیاوه‌که‌م ده‌لی، خۆشه‌ویستی ئەگه‌ر له‌ پیش فه‌ری خه‌لگی ئەم رۆژگاره‌وه‌بی‌ وابه‌شه‌ شوینی ژیانیشی بۆ بگۆری. هه‌رشته‌ی شوینی تاییه‌تی خوی گه‌ره‌که، تاکوو بتوانی‌ خۆ وه‌ده‌ر بخات، هه‌روه‌ک ئاو وایه‌ وینه‌ی ده‌فهره‌که‌ له‌ خوی ده‌گرێ.

من چی‌وا له‌و قسه‌ سه‌ره‌به‌مۆرانه‌ی ئەو حالی نه‌ده‌بووم، گوتم:

له‌ یه‌کتیکه‌یشتن باشه‌ و به‌جییه، به‌لام له‌راستیدا، ئەو هیزه‌ سی‌حراوییه، که‌ تا ئە‌وراده‌یه‌ بتوانی له‌سه‌ر دلی‌ پیاو کاردانه‌وه‌ی هه‌بی، له‌ چ کانیاییکی ئەفسانه‌یی دیته‌ ده‌ری و سه‌رچاوه‌ی له‌ کویرایه؟ ئەمه‌ چ شه‌میکی جاوودییه‌ له‌ ژیر ئەم ده‌فهدا ده‌سووتی و بی‌کوژانه‌وه‌ گه‌رم رای‌ده‌گرێ؟ من ته‌نیا مانای ئەم وشه‌یه‌م بۆ روون بیته‌وه‌ به‌سمه. پیم‌وایه‌ ئەگه‌ر تو ئەو ژنه‌ ئەفسانه‌یه‌ نه‌بی که‌ شه‌وانی هه‌ینی ده‌بووه‌ به‌ کچ، بی‌گومان جادووبازیکی شه‌وانه‌ کووله‌که‌ی رۆحی

میزدهکته به دست خۆتهویه. دهلین رازی کاری تو چۆته نیو ئەو شانەزەردە خالدارەى دۆم و قەرەچییەکان له قاپوورپی کیسهل بۆیان دروست کردویى و زۆر بەى رۆژانى تاییهت له پشتهوه دهیدهى له پرچت.

وهک ئەوهى دەرۆزهى قهلاى رازی ئەوم شکاندى، یان ئەوهى پنی وابوو گالتهى پیندهکەم و خەریکم توورەى دهکەم، به زەردەخەندهکى تالەوه لیم مۆر بۆوه و پرسى:

کى ئەم شتهى به تو گوتوه، ئاسکە؟ هەزەدهکەم وهک دەسته خوشکیک ئەم شانەیهت پین بسپیرم، بهو مەرجهى ونى نهکەى، جگە له وهش رازی کاری من له شتیکی دیکهش دایه، پین خوشه بچى بۆلاى هەویکەم و ئەمەشى پین بلینى، شتهکەش ئەمەیه، من میزدهکەم به ناوى (سهراوى) قار دهکەم و ئاسکە بانگى دهکا، مەشەدى؛ هەرچەندى بۆم بکری کهک وەردەگرم له توق و ته له سمان. بهلام جادووى من ئەوهیه، ئەه - دەستى برد و هەردوو مەمكى قوت کردوه و لاق و به له کى خۆى هەلمالى من دەزانم ئەو لایبزیانه له زارى کى دیتەدەرى، هەر ئەو کهسانەى له کونى ژووریدا خەریکی سووتاندنى کوتەنالیکن، هەر ئەوانەى کچهکەى ماتە لاخانم به یانییهک تاکوو نیوه رۆ له ژیر پلووسکدا، دژە سىحری له دەستاونگدا بۆ دهارین! پین دهلین سهى میرانم دەرمان خواردوو کردوه، بهلنى له دەستم دى، کردوومه و دهیکەم و دەست بەر داریش نابم. بهلام ئەو شته نه ئاوى دوعایه و نه سىحر و چاوبهستن، ئەوه شهراوى سوورى بازو شاهینه که شهوانه سهر نهنى به باخى سینه و بارۆکدا و سهرخۆش و بى هۆش بهرامه و چىژى سهفا نه بى وهک کورە لاوى روت نه دیتوو تاکوو ئۆخزنى به دلدا نه یات ناسرهوى و داناکهوى. ئەوهى له ناخه وه شهیدا و سووتاوى عهشق و جوانییه، ئیتر پیویستی به سىحر و جادوو نییه؟ له مەر خۆشمه وه، وهک تو دهلینى نهک هەر شهوانى هەینى، بهلکه هەر هەموو شهوى گهوره کچیکى چاره ده سالانەم. پین دهلیم چون ئافره تیک له کچینى خۆم پاراستوه، هەر له وههختى کچ بوونه شدا زارۆیه کم له زگدایه که رۆژیک له دایک ده بى و ههروهک فریشته و پهریان په رۆبالی ده بى. ئەکرەم به راستى من ئەم چاوه روانییهم له تو نه بوو، جا ئەمەش قسه یه تو دهیکەى. بهلام بۆ ئەو زهحمه تهى تو به منه وه کیشات، سه رمت شووشت و شان و پشتت بۆ دامالیم. ئەگەرچى قازانجى بۆ تو نه بوو، با ئەمەشت پین بلیم، قسه هه زاره و یه کى به کاره: بۆ پیاوانى شوخ و چاونه زیر، یان ئەوانه ی که رۆحى شاعیرانه یان هه یه، ئەگەر ناتوانى پیاوتویهک یان سازیکى شهش تال (ژى) بى هەر نه بى وهک ئەو بووکه شووشه یه وابه، که به و په رى

ساکاربییه وه مندال خاوه نییه تی و ناشیزانی چی له زگدایه. دهبن ئەمەش بزانی کەس هەدی نییه بۆ سەراوی وەکوو من بێ.

ئاسکە، چاوی لیلی خەو بوو، بە دەم هەناسە ساردی خۆیە وه جوولە یەکێ کرد، بەو مانایە ی کە خەیاڵ راپێچەکی داوه و جگە له شەرم و حەمتەل مان له هیچ تێنەگە یشتوو. ئەم ژنە زۆربلە و مالانگەرە، سووسە ی زۆر شتی کردوو و بە هەست و نەستی ئەوان دەزانی، کە یخاتووی مال له بیاوانی فکر و خەیاڵدا سەرلیشیواو بوو رۆخساری چەرژاوی له ژیر بەر داشی پەژارەدا بەم درەنگانی شەوه زۆرتر له جاران هاواری دەکرد. دیسان دەرگای حەسارە کە یان کوتا، ئەمجارە میژدە کە ی ئەکرەم بوو، ئاسکە ماندوو و دلپەر له خەم گوتی:

بچۆ دەرگا کە بکەوه، دەزانم ویستوو یە تی بەم قسە پرپووچانە ی داخ بێتتە سەر دلمان. ئەمانە ئاشقە و ماشقەن هەرچونیک بلێی ئاوا دەکەن. چووزانی دەم له ویی نەنی و ابزانی شەراو دەخواتە وه، ئەمەش بۆخۆی نەخوشییە کە.

هەردووکیان له ژووری هاتتە دەری و ئاسکە درێژە ی دا یە:

پیرە میژدی من نوشی گیانی بێ، بادە ی ئەوین و دلداری دەردی چارە دەکا، له چاوی پیس بەدوور بێ، خەریکە مالی ئەو دنیای چراخان دەکا. تۆلە ی رۆژگاری لاوی دەکاتە وه.

بەلام زۆر درەنگ وەخۆ کە وتوو، بەرماو خۆر! له نزیک دالانە کە، بستیک له تەرکی حەساری بەر زتر بوو، ئەکرەم گە پاپە وه:

ئێستا من جۆریکی تر بۆی دەچم، ئەو پیپاوه دەبن شەو و رۆژ پەسنی هوما بدا و بە بالایدا هەلخوینی، هیوا و هەوه سە ی لاوی وەر هەمی خستۆتە دلە وه، بەلام تازە له ئاژووتن کە وتوو و گا بە دەنگی ناپوا، ئەمەش بەدبەختی و کلۆلییە توشی بووه.

ئاسکە، رانە وهستا، لەم قسە تازە یە ی وردبیتە وه و ئەویش شتی بلێ، بۆ بزە ی سەرلێو هەر ئەوه ندە ی بە زماندا هات: ئە ی بابە ی عە یار توش میژدە کە ی منت تا قی کردۆتە وه کە پیپا نییه؟! - تاریکی بەر دەرگای دالانە کە ئەکرەمی قوت دابوو، ئەوکاتە ی ئاسکە له پێخە فی خەو خزا، نە یزانی شەو چە ندە ی بە بەر وه ماوه، له دلی خۆیدا وەلامی ئاخیرین قسە ی هاوسامالی دەدایە وه:

ئەگەر وایە ئە ی بۆ ئەوه وەختی هوما له هەولی ئەوه دابوو مندالی لێی بێی؟ یان ئەمەش دا یە مەمدە بەگورگی بوو؟

زۆرتر له جاران له ژیر تاولی په ژاردا لووتی داژهنی، فکر و خهپال وهک ئاو مالک هه رتاوی له دارو بهرد و کهنده لانیکیان دهسه رواند. دهیزانی هوما بۆ تیکسمپانی خوی خهریکی باده نووشییه، بهلام فکری بۆ ئهوه نه چوو بوو، وهخت و بی وهخت ئه مه کاری بی، یان میترده کهی شان بهشانی ئه و بخواته وه، ئه مجار ده بوو بزانی ئه و گیرفانانه ی براخاس، وهختی خوی کووزوو ده کرد و ههتا پوژئی رانه ده وهستا، بوچی ههلمسابوون، هه ر ئه و براخاسه ی نهیده توانی میش له ده می خوی ده ربکا، ئه م ئه رکه ی له ئه ستو بوو، شووشه یه کی ده برد و یه کی تری ده هینایه وه. بپوات نه ده کرد، سه ی میران ئه وهنده گو رابن، ئه و سه ی میرانه ی سه ری چووبا، نوژی نه ده چوو، سی پوژهی رهمه زان و شه شه کانیشی ده گرت. زهکات و سه رفتره ی دها، وهختی خاوه نی هوما بی سه یر نییه نه گو ری، هه چ به عید نییه له و، ئه و پوژهی له وه تاغه کهدا دهستی کرده ملی تاکوو ماچی بکا، هه ر له بهر بونی ئه لکو ل نه بوو خوی کشانده دواوه؟

ئه وه شتی نه بوو ئاشکرا نه کری، ئه وشه وه ی بی شه رمانه له ژیر تیشکی مانگه شه و، له سه ر تهختی خه وه که له و چه ساره دا هه ر بۆ باس کردن نابن! له گه ل ئه کره م ئاگایان له هه موو سرت و خور تیکیان بوو. ئه وانه وه ک دهنگی ده هو ل له سه ر میشکی له ره ی ده هات:

ئه مه یه جادووی من، ئه هانی - رهنگه خودا ئه مه ی به و ره وا بینیی!

پیدا هه لدان و په سنکی خورایی چرو چاوی خانمه خاسه که ی، سه رت سوو پ ده مینی، ئه کره م، جا بۆ شتی واش ده بی؟

ئهی بۆ نابن، له چه شنه زوره! ئه مه ئه شقی پیرییه.

رهنگه، رهنگه، سه لا له چاوی خۆم، ئه وه چوار سهاله لینی دوورم، ئه گه ر واش بی زور سه یر نییه! به لام شتی وا نابن، ئه گه ر ئه مه راست بی چون تاکوو ئیستا هوما به لایه وه داده نیشته. شه ویک له لای نه ده بوو، سه ی میران جائی ئه وهنده پیر نه بووه، په نجا سال ده بی و نابن، ئه کره م ئه م قسه یه ی تو قهت وانیه با وه ریم به م قسه یه نییه، ئه گه ر واش بی چ راست و چ درۆ، ده رمانی پیدا وه، دلنایام کاری خوی کردووه ژنه تیوه ی ناز فرۆشی مه کر بازه، کونه پاوچی و چاوبه ست، داخۆم چ به لایه کی به سه ر ئه و میزده به سه ته زمانه ی من هینابن!

په پوله ی خه و له سه ر چاوی هه لفری و پیلووی هه لینا، تاریکی بارگه و بنه ی تیکه وه پینچا بوو ئاسۆ روونا کایی که وه نیو چاوانی.

بەشى دوازدهەم

بەرگدوورى، يان دووكانى شاژنخانم لە دوولايەنەو بەبوو چقى چاوى سەميران. بەكيان، ئەوئەوى پووبەرووى سىنەما فروهەر بوو، هەرچەندە سىنەمايەكى بىدەنگ و كەمغەوئا بوو بەلام لە دواى باربۆد ئەو دووهەم سىنەما و شوينى پشودان و كاترابواردنى خەلكى شار بوو، لە لايەكى دىكەشەو هوما لە نيو شاگردەكاندا لەگەل كچىك نىوانى خۆش كردبوو - كچى كارمەندى دارابى و مالىيە كە هاوشانى ئەو نەبوو، لەو رۆژەو بەبوو بە هاوړيى ئەم قەيرەكچە جارنەبوو بە برو و بيانوويەكەو پوونەكاتەو مالى، رۆژىك دەيگوت:

خوشكى سووسەن لە بەيرووت خويندكارە و بۆ مامانى و دوكتورى ژنان دەخوينى نامەى بۆ بابى نارووه، بەتەمايە نەگەپتەو بۆ ئيران، يان ئەوئەوى ئەگەر هاتيشەو لە پايتەخت دادەنيشى و مەتەبى ژنانە دەكاتەو. رۆژىكش هيندە بەتام باسى دەكرد دەمى پڕ ببوو لە ئاو. ئەمانەش حەز و ئارەزووى دەروونى خوى بوو:

بابى سووسەن حەوتەيەك لەمەوبەر چووبوو بۆ تاران، دوو رۆژە گەراوئەو. بەلتەيەكى بارانى شين و جووتىك چەكمەى كچانەى بۆ هيناو، قوربانى ئەم خوايە بم، سەرودت و سامان بە كى دەدا، ئەم دوانيوەرۆيش بيتاقەى وەرگرتووه خاوى خيزانى ببات بۆ سىنەما باربۆد. سووسەن بەليني داوە سەبەى بەياني كە هاتەو بۆ دووكان هەرچىيەكى ديتووه، سەرلەبەر بۆمان بگيرپتەو، وەك ئەوئەوى ئيمەش لەوئى بووبيتين. سىنەما فروهەر بەهوى ئەوئەوى هۆلى هاوينى نيبە، سى مانگەى هاوين دەرگاي داخراوه، ئەو چەند رۆژىكە كراوئەو، ئەرى باشە سەراوى، ئەى بى بەلا بى، تۆ بۆچى جاريك ئيمە نابەى بۆ سىنەما؟ بۆ جاريك نالىي ئەو ژنەى من بەتاقى تەنيا لەو ژوورەدا خەريكە كەرو لال دەبى! مەگەر نازانى من وەك زۆربەى ژنان هيج سەرقاليبەك شك نابەم تاكوو پيوهى خەريكەم، نە كەسم هەيە بچم بۆلاى، نە كەسش ميوانم دەبى، نە شوينىك و نە سەيرو سايەحەتىك، هيشتا خۆ ئەگەر مندالىكم هەبوايە، ديسانيش باشبوو دەمتوانى پيوهى خەريكەم و وەرەزى خۆم دەرەكەم. سەراوى گيان كەوايە من لەو مالەى تودا دلم بەچى خۆش بى؟ هەرنەبى شەويك بمبە بۆ سىنەما.

سەي میران گوتى:

سینەما، باسى شتى و مەكە، ئەو دەست كىردى شەيتانە! تاوانە و گوناح! بىنچەگە لەو دەش جارىكى تر پىنموتى، ئەم سەير و سینەمايە بۇ ئىمەي كاسبكار و زەحمەتكىش نەھاتوۋە. ئەي تاوانى من چىيە مېردم كىردوۋە بە كابرايەكى كاسبكار؟ ئەي بۇ ئەوسالە بەبى ئەو دەي كەس لىت بپارىتەۋە، خۆت و دەپىشمان كەوتى و ئىمەت - ئاسكە و مندالەكانىش چوۋىن بۇ سینەما، ئەو رۇژە گوناح نەبوۋ؟!

فېلمى سەفەرى شا، بۇ توركىيە دەلىنى؟ يەكەم، ئەو فېلمە مۇسىقا و سەماي تىدا نەبوۋ، كە ئەمەش گوناح نىيە. دوۋم، بە زۇردارى بلىتيان بە سەردا برىۋوۋىن. ھەموو سونف و پىشەيىەكان وەك يەك، منىش كە سەرۋكى نانەواخانەكانم، چەند بلىتيان پىداۋوم، لە نيوان دۇستاندا، دابەشى بەكەم. زۇريان پارەيان دەدا و بلىتيان وەرئەدەگرت، يان وەريان دەگرت نەياندا بە كەسكى تر، خۇيان نەدەچون، ئاگات لىۋو چەندە بلىتى زىادىم پىماۋو، چەند دانەدا بە مېردەكەي خورشىد. بە ژن و مندالەۋە چوۋن بۇ تەماشاش، منىش ئەگەر سەرۋكى ئەو پىشەيە نەبوايەم پىم نەدەچوۋ.

پىمئاللى كوتى خراپ بوۋ؟ ئەم ھەموو كچە جوانەت دىتتوۋ بە بەردەمى شادا رىژەيان دەكرد، تو ئەم شتانەت پىنخۆشە. ئەو كچە شەلە، لە ئاخىرى سەفەكەدا دەشەلى و دەرۋىشت، لە بىرتە؟ بەلى، شا، ھەر ئەو رىژەيەي بىنى بۆيە تەلگرافى دەستورىدا بە وەزىرى فېركردن و بارھىتان: بە ھاتنى من كچانى قوتابخانە سەر رووت - ئەمە ئابروۋچوۋن بوۋ كە ھەرگىز ناگەرپتەۋە.

ھوما مۇنەيەكى لىكرد و لووتى لىبادا:

چ ئابروۋچوۋنىك؟ خۇ ئاسمان بە زەۋىدا نەدرا؟ چى بوۋە؟ من نازانم ئىۋە پىاۋگەل بۇ ئەۋەندە وشكەسۇفى و رىبابزن! ئەگەر ئىمەي ئافرەت لەو بەرگە رەش و نامۇيە ھاتوۋىنە دەرى، چ زەرەدىكىمان بۇ پەزىۋوۋە؟ چ تەلەزمىكىان لە دارو بەردى مەزەب و نامووس كىردۆتەۋە؟ بۇ ھەر لە كۈنەۋە نەكە و دايكى ئىمە لە ئاۋايىپەكاندا بە روۋى ئاۋالا و بىپەچە و چارشىۋ نەژىاۋن؟ شەو و رۇژ لە كەسب و كاردا تىكەل بە پىاۋان نەبوۋن، ئىۋە پىتانۋايە نىرى و بەرانى رايان بواردوۋە؟ بۇ مەگەر من و تو بنەچەك كورد نىن؟ بۇ دەبىن ھەرۋەختى لە ھەسارەكەي خۇمان كە پىاۋىك لە مال نىيە، بە سەرى رووتى ئەمبىنى گرى دەكەۋىتە نىۋچاۋت؟ ئافرەتى كورد سوارچاكيان تىدايە، لە شايبى و دىلاننى دۆيى دەستى جىل و لاو و پىاۋانن. چۆپى دەكىشن و شايبى دەكەن. بەلام تو - پىتۋايە لە بىرم دەچى لىم توۋرە بوۋى وت بۆچى لە دەستى كورى خاتو سەفییەدا ھەلپەرىۋى؟!

سهی میران، به دوو چاوی تامه زړووه زهرده کهوته سه رلیوی:

بۆ سینه ماچوونیک ناوا جه رگم ده کولی؟ (به ئاسته م مووی سه ری گرت و جوولاندی) دته وی به م قسانه خۆت له بهر چاوی تال بکهی؟ شنه نازت مه که به زیران با به گژ ته لاری دلما نه چن، مه گه رنازانی هه ر خۆت له ویدا که سپره ده بی؟ داوای چی ده که ی با بۆت بستینم، به سیه چرووی لیوت بتروو کینه.

هوما په نجه ی دا به ژیر ده ستیدا:

شانوی ئاکارت پینچونه؟ له گه ل ئه وه یان هه ی ئه وشه وه ی درهنگانیک هاتیه وه بی ئه وه ی ناوی بی نی، له گه ل میرزا نه بی بلیتی (لوژ) ده گری و ده چی؟ پیتوایه من نازانم، شانوی مه شه دی عیبا، له مه ر پیاوی دووژنه وه، ده ی، ئه مجار پیم بلی خه ریکی کلاوم له سه ر ده نئی. تازه ده زانم بۆ شانته که سه ر له گه ل خۆت بمبه ی بۆ ئه وجۆره جیگایانه.

سهی میران پیکه نی:

کی ئه مه ی پینگوتی؟

کی هه یه له میرزا نه بی زیاتر، به لی ئه و بۆی گیرامه وه، ئه گه ر هه وه سه له ت بی ئه وه ی تۆ دیتووته مووبه موو بۆت تاریف بکه م. به لام نا، ویستم شتت له زار ده رکیشم، ئه مه درۆ بوو و هیچم نه بیستوه. ژنه که ی میرزانه بی، هاجه ر، قسه ی بۆ کردم، سه ت شوکر، به میرزانه بی، خۆ ئه گه ر خیزانی له گه ل خۆی نابات، لیشی ناشاریته وه.

شتیکی گرینگ نه بو له توی وه شارم. پیاو زۆر کار هه یه ده یکا، پیویست نییه به خیزانی بلن، وه ک کاروباری ده ره وه، ئالو و پیرو بیته وه به ره، که هه رده بی پیاو بۆخۆی بزانی.

له وان هه یه، دیتنی ئه م شانویه ش هه ر له م ته قالا یانه بووی؟

چووزانی هه روا نه بووی؟ ئه ی بۆ ئه و میواندارییه ی باغی قامیشه لان که سه ت و بیست ته نه ی دا به کۆلما چیده لئی؟ منیکی شان و قول ئارداوی بۆ ده بی هاوری و دوستی ره ئیسی شاره داری و کارمه ندی سه فت و ئه سناد بم؟ چاره مان نییه، به رحوکی ئه وانین، کاتیک بۆخۆی پیم ده لی میوانت ده بم، چوار که س له خاوو خیزان ده خاته سه رزگم ئیتر ده توانم بلنم مه یه ن. که سیک ره ئیسی به شی پیشه ی نانه وایان بی ده بی ئه م جه وره ش بکیشی، ئیستاش خۆت و ئیستاش ئه گه ر پوژیک هاتوو دووسی که سم بانگه یشتن کرد بۆ بیینی شانویه ک ده کرئ توش وه دووی خۆم بده م. ئه گه ر تۆبا به ی له باتی من ئه و کاره ت ده کرد؟!

ئەگەر من دەبووم لە جینگای تو، لە پێشدا بە ژنەكەم دەگوت و دەنگم دەکرد. دواى ئەمەش
شەوى دواتر لەگەڵ خۆم دەمبەرد.

چىم پىگوتى؟ تو ژنى و هەرجىيەك دلت هەزى لىيى ناتوانى خوى تىخى! خەلك باشت نالىين.
لەمەش بەملاوه، من تاكوو ئەمىرق فێر نەبووم بۆ هەرجىيەك بچم خىزانم وەدووى خوى بەم.
دەى وەختى وادەزانى، ئەم شىر و رىويىيەى بۆچىيە، قسەكەت دەسەلمىنم، تو هەر پىتەعەيە
ژنەكەت لە دەرى شان بەشانت بىروات، لەو رۆژەوه، چارشىو دواى برا، بە ئاواتەوهم دوانىوەرۆيەك
بىيەوه بۆ مالى و پىمبلىنى هوما هەستە با چەند دەقىقەيەك بچىن بۆ پىاسەكردن با تۆزىك باى
دەرى لىمان بەدا، هەروەختى داواى شتىكم كرىيى، خىرا گوتوتە لەگەل خورشىد بچۆ بىكرە، ئەگەر
جارىك بەختم هىنابىتى و پىكەوه چوو بىتەين بۆ مىوانى، هەمىشە هۆگانىك لە پىشەوه رۆيشتووى، تا
شوىنى مەبەست هەر ئەوهەندە بووه لە كەوشى پاژنە بلندا گۆزىنگى لاقم دەرنەپەريوه، حەيفە بە
هەنارى بلىنى بەد مەزەب! دەبوو من لەگەل تو پىمەيب بى بىم بۆدەرى، گەشت و سەيرانت بۆخۆت
دەوى! خو ئەگەر لە ترسى لۆمى خەلك بوىرى يان دەسەلاتت هەبىن لە چارشىو و عابام دەپىچى.
زۆر باشە وەختى ئەمە حالمة دەزانم كوئى مالمة! ئەوجار پىمخۆش بى بۆ هەرلایەك بچم، پرست
پىناكەم و دەشچم! ئاخۆم بەخشىنى ئازادى بە ژنان ئەوهەندە بوو، لە كۆر و كۆبوونەوهى پىاواندا بە
گشتى بەشداربن؟ پىتەوانىيە ئەم شوىنانه هەر بە ئافەرەتەوه جوانە؟ وەختى تو من لەگەل خۆت
نابەى بۆ سىنەما خو شەل و كوئىر نىم، خۆم دەچم بىتاقە دەكرم كورسىيەك دەگرم و لاق لەسەر
لاقم دادەنىم و تەماشاش دەكەم!

هوما، سىنگ و بەرۆكى بردهپىيش و خوى قىت كردهوه، سەرى هەلتهكاند و بسك و كاكولى بەلادا
خست، بە ناز و غەمزەوه ئەبرۆى هەلتهكاند. سەىمىران نىوچاوى تىكنا و گوتى:
تەواوم كرد ئەمجار نۆبەى سىنەمايە! بىجات كرد كارى وا دەكەى! تو حەيا و حورمەتى خۆت بۆ
موهيم نىيە، تو جارى ئەم خەلكەت نەناسىوه.

وانىيە، ئابرووى خۆم بۆ گرىنگە، خەلكىش دەناسم، رەنگە زۆر لە تو باشتەر ئەم خەلكە بناسم.
خۆ من هەنگوین نىم قوتم بەدن. خەلك! خەلك! چاك ئەمەت كردهوتە بىيانوو. با بچم، ئەوكاتى
لىتەحالى دەبى كە دەتوانم. (تارزان لە دارستانەكانى ئەفرىقا) من دەبى بزانم راستە، پىاويك بە تەنيا
لەگەل بەور و شىر بەشەردى، خو شەوىستەكەى لەوان دەستىنپتەوه و رزگارى دەكا.
ئەمانە گشتى درۆيە، بۆ لارى كرىنى خەلكە بۆ درۆنگىيە.

راست و درۆ، كه يفي خۆيه تي، خۆ هه رنه بي ته ماشاكر دنه كه ي خوشه، ئه گه ر خوش نه بوايه ئه و
خه لكه نه ده چوون ته ماشاي بكن. بۆ من له قه ره واشه كه ي كارمه ندى دارايي كه مترم، چاوم به و
شته باشانه نه كه وي؟ ئه م هه مووه دلم به سه ما و هه لپه رينه وه بوو، نه ته هيشته پتي پيدا بدهم. له وه
ده ترسم رۆژيك قه له مي ده ستوو پيتم بيشكني، به ينيكه و ابزانم خه ريكه زۆر قه له و ده بم، بۆئه وه ي
له ش و لارم دانه گيري رۆژانه له سه ر كاره كه م له ژووري وانه ي خه ياتي سوورنيكيان به نيودا ليده ده م
و بته وي و نه ته وي به سووكه سه مايه ك تۆزيك ئه وان شاد ده كه م و وه رزشيكه بۆخوشم. ئيتر ئه و
شوينه ي ئيمه ته واو بۆته فيزگه ي سه ما و هه لپه ركي. زۆر باشه، ريگه له قه له و بوونم ده گري و بۆ
ئه و فكر و بيروكه ي له سه رمدايه ورده ورده ئاماده ده بم. به لام هه نووكه سه رم له وه سوورماوه
چۆن ده توانم به بي موسيqa سه ما بكه م؟ مه گه ر ئه وه ي پياوه باشه كه م له لاي من ده نكي نه كردي و
له كن ژه نياريك خه ريكي فير بووني سازيك بيت. بۆئه وه ي له كاتي خويدا به سۆزي ئاوازيك
سه رخۆشم بكا، وانبييه سه راوي؟ من تۆم ديتووه، له رابردوودا، چۆن به ده نكي موسيqa خه يال
ده بيردبييه وه، پيتم وانبييه خراي بۆ چووبيتم. جاري گرينگ نبييه ئه وه ي له دلدايه پيتم بلن، (ئه و مه له ي
چاوي له عاسمانه تينووي هه لپه رينه.)

ئينجا خه زاله شوپري سه ي ميران، به زماني داها ت و هه رو هك كيژۆ له يه كي نزمقام داني به وه دانا
كه ئه و پۆژه هه له يه كي كر دووه، داواي له سه راوي كر دي خوش بن، هه رو هك ده يگوت بۆئه وه ي
نموونه ي كار و مۆديل وه ر بگري له گه ل سووسه ني هاوړي له پاش ته وا بووني وانه ي به رگ دوورين
چۆته مالي ئه وان، له وي چاوي به باوكي هاوړي كه وه توه كه له باغه كه دا خه ريكي پياسه كرين
بووه، كارمه ندى شه ست سه له ي سه رتاسي دارايي به دوو چاوي به قولدا چوو ده مو و روومه تي
وشك و ره قه لي، قه لافه تي بي دارو بار، وه ك داري جۆلا له حه جمين نه ده كه وت، ئينسان به ديتني
ئه و تابووت و مردووي وه بير ده كه وه ته وه، له داوي مردني خيزاني حه وت سال ده بوو، له گه ل
قه ره واش و نۆكه ر و كچيكي له و خانووه دا، كه هه ر له پارك ده چوو، له ته نيشتي ئيجالاييه ده ژيا،
ره نكه له و زه رده په رده ا فكري له وه كر دبيته وه ئيتر هه تاكه ي، ره بن و ته نيا له ژير پيخه في وشك و
سرپا وه مينتي و ژني نه بن. هه ر بۆئه وه ي هاوړي له ته ك قه ره واش و كچه كه يدا به ره و سه ينه ما وه ري
ده كه وتن. وه ختي هوما مال ئاوايي ليكر دن، به ريز و سۆزيكي تاييه ت كه ريباز و شياوي فه رنگيانه،
داواي ليكر د ئه گه ر ده كري ئه م سه ره رزييه بكا به نسبيي ئه وان و له گه ليان بچي، سووسه ن كه
هه رواي ده زاني هوما، وه ك خۆي قه يره كچه له مالد، به دل سۆزي و ده رووني ساماله وه گو تيووي:

پاپا، ئەمە چ داخووزییه که تۆ دیکه شتی واهرنابی، ئەگەر دە دەقیقه له وهختی خۆی درهنگتر بچیتهوه بۆ مائی، دایک و بابی بۆی دلتهنگ دەبن و نان و ئاوییان بۆ ناخوری؟! بۆ تۆ نازانی لهگه‌ل گیژیکی نازدار قسه دهکهی نهک پیاویکا! هوماخانم ته‌نانهت دهرفه‌تی نه‌هینا چاو له ته‌قه‌ل و دروومان و کاره‌کانی منیش بکا، هه‌ربۆیه هاتوته ئیره.

ببوره که‌که‌م، هیوادارم هاوپیکه‌ت دل‌مه‌ند نه‌بی، فکرم باش کار ناکا، ئیمه تازه له دارایی و‌ابار هاتووین. ئەوه‌ی ده‌یزانین ته‌نیا سیایی و ره‌قه‌م و یه‌ک و دووه، ئەمه‌ش ده‌ردی بی‌ژنییه، حه‌وت سالی ته‌واوه ره‌به‌نم. لیم‌گه‌رئ و ده‌ست له دل‌م مه‌ده، ژیانم روخواوه و فکر و بیرم ئالۆزه، زۆرباشه، تۆ گوته هوماخانم دوورمان و کاره جوانه‌کانی تۆی نه‌دی؟ قه‌یدی چیده‌کا، روژیکی تر بانگی بکه، بۆ تۆ ئەوه‌ندهت له‌ده‌ست نایا، روژیکی بانگ‌ه‌یشتنی بکه‌ی و خزمه‌تی بکه‌ی؟ بۆ من جیی سه‌ره‌زییه، تۆ له‌گه‌ل ئەو که‌چه فامیده و خانمانه‌دا هاو‌رئ و دۆستی، ئاخۆم ئەو ئالبۆمی سه‌مایه‌ی خوشکت له به‌یرووته‌وه بۆی نار‌دوویی نیشانت داوه؟

سوسه‌ن به‌ ئەده‌ب و حورمه‌تی ته‌واوه‌وه که پازیکی هه‌لگرتبی چاویکی له هوما کرد و گوته:

ئوی باوکه گیان، ئەمه خۆی سه‌رچۆپی‌کیش و مامۆستای سه‌ما و هه‌له‌په‌رکییه!

ئهم راستی‌وته وه‌ک ده‌نگی تیک‌چوونی ماتۆری فرۆکه‌که چون فرۆکه‌وان هه‌ست به مه‌ترسی ده‌کا، ئاوا می‌شک و پوخساری سه‌ی‌میرانی تیک‌دا، ئەم رسته‌ی ئاخری که هوما وه‌ک مندالیک باسی ده‌کرد. ئەوه‌بوو، ئەو پیره‌میرده بی‌ژن و سه‌لته سه‌باره‌ت به ره‌گ و ریشه‌ی ئەم که‌چه بی‌میرده که هه‌ر ده‌لیی حۆری له‌قایه، بلیی چه‌نده‌ی پرسیار کردب، به یادی ئەم مانگی چاره‌یه که خیرا له به‌رچاوی چووه پشت هه‌ورانه‌وه و په‌نای گرتبوو، ئاخۆم چ خه‌ون و خه‌یالیک به دل و می‌شکیدا هاتب. سه‌ی‌میران ئەگه‌ر تووره‌ بوو، ئەوا گرژییه‌که‌ی بۆخۆی ده‌گه‌رايه‌وه و ده‌بوو خۆی سه‌رکونه بکا، بۆ ده‌بوو ریگه‌ی پینیدا بچئ بۆ فیربوونی خه‌یاتی. ژنیکی ئاوا جوان و جحیل، به له‌بزی شیرین و زمانیکی باوکه‌نه‌وه که تووه‌ر و گله‌یی پتوه دیاربوو، که‌وته ئامۆژگاری کردنی. له‌وه‌به‌ولاوه وهختی ده‌چیته‌ ده‌رئ وریای ئاکار و ره‌فتاری خۆی بیته، به‌تایبه‌ت له‌گه‌ل ئەو که‌چه، که خۆیان به هاوشانی ئیمه‌مانان نازانن. دایکی نییه و هه‌لس‌وه‌وتی له‌ته‌ک ئیمه‌دا جیاوازی هه‌یه. ئیمه ناتوانین هاو‌رپی ئەم مووچه‌خۆر و خوش‌گوزه‌رانانه بین. ئەوه‌ی هوما ده‌یگوت، هه‌له‌بت مه‌نزووری ئەوه نه‌بوو لاسایی ئەوان بکاته‌وه و به‌م ریگه‌یه‌دا بچئ، سه‌ی‌میران ئەمه‌ی ده‌زانی. به‌لام ئەمه‌شی ده‌زانی، ئەو قسانه‌ی ئەو ئاوات و ئاره‌زوویه‌کی سه‌رچله و تیپه‌ر، هه‌ر بۆ سه‌یر و سه‌فایه، گۆران

و تازه‌بوونه‌وه، ئیتر له‌مه‌ودوا ده‌بی چاوی به سه‌رییه‌وه بیټ و زۆری وریا بی، به دلّه‌وه داوای لیکرد له‌مه‌ودوا کاتژمیر چواری ئیواری ئه‌و وهخته‌ی ده‌ست له‌کار ده‌کیشنه‌وه تا چوارو چاره‌گیك ده‌بی بگاته‌وه مائی. بارامی راسپارد به ئاسکه بلّی له‌و سه‌عاته‌ی بۆی داناوه ئه‌گه‌ر دره‌نگتر هاته‌وه بۆ مائی خیرا پتی بلّین. به‌لام کابانی گه‌وره‌مال یه‌خه‌ی خۆی هه‌له‌تەکاند و گوتی:

من لیڤه‌دا بۆخۆم پیاوخراب ده‌که‌م، خۆ ده‌زانم ئه‌گه‌ر کاتژمیر سیی شه‌و بیته‌وه له‌ گول کالتری بینالی. نیوچاوه‌که‌م نایکا و کارم به‌ کاری نییه. ئه‌گه‌ر ئه‌وان وازم لیبینن من کارم به‌وان نییه. چاک و خراپی خۆیان بۆ خۆیان. ئەم ئه‌رکه‌ بخاته سه‌رشانی خاتووخورشید.

واهه‌لکه‌وت شه‌ویک سه‌ی‌میران له‌ مال بوو هوما تاریکان هاته‌وه، وتی کچی شازن‌خانم ماره ده‌کرا، به‌ تکاو پارانه‌وه ئه‌و و شاگردیکی‌تری گل دابۆوه، به‌ سه‌ر و کاکولی ئالۆزو پوخساری ره‌نگ‌په‌ریو و هه‌ناسه‌بهرکی و جگه‌ له‌مانه‌ش، ئه‌و چه‌پکه‌ گوله‌ی پینشکه‌شیان کردبوو دیاربوو سه‌مای کردبوو له‌و کۆر و مه‌جلیسه‌دا. میران چاوی له‌ده‌ره‌په‌راند و که‌وته پرسیارکردن. بوو به‌ چه‌له‌حانی و دم‌به‌دمه. چاوی له‌سور کرده‌وه و نمونه‌ی کاره‌کانی لیدراند، میتر و خه‌ت‌کیشی له‌شکاند و سویندی خوارد، که‌ پتی به‌ خه‌یاتیدا ناچی. هه‌ر له‌وکاته‌دا پشیله‌کانی مائی دیارنه‌بوو چه‌ند دانه‌ن، هه‌ریه‌که‌ و له‌ سووچیکی‌هه‌سار و سه‌ربه‌نه‌وه ده‌یان‌میواند و پیکه‌هه‌لده‌په‌رژان. هواساگه‌ل ئه‌مه‌یان به‌ قازانجی هوما نه‌ده‌زانی. ئه‌کره‌م به‌ په‌له‌په‌روزی و به‌ تالۆکه‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی چاکه‌ی ده‌رحه‌ق به‌ ئاسکه‌ کردبێ به‌ بیانووی ئه‌وه‌ی خه‌ریکه‌ گونجه‌ی هه‌زه‌که‌ ده‌کاته‌وه. یانی‌ها گیراوه‌ چوه‌ نزیك ژووری میران و هوما، خۆی خه‌ریک‌کرد. هه‌ستی راگرت، هه‌ر له‌وکاته‌دا جیرانه‌کانیش ئاگایان له‌و شه‌ره‌ده‌نوکه‌یه‌ بوو، ئه‌میش خیراخیرا نینۆخه‌کانی خۆی له‌یه‌ک ده‌خشاندن. تاکوو شه‌په‌که‌ خۆشتر بێ، قسه‌ی هوما ئه‌وه‌بوو، میزد ناتوانی زیندانی بکات و پێگه‌ی چوونه‌ ده‌رتی لیبگرێ، جوابی ناداته‌وه و به‌قسه‌ی ناکا. سه‌ی‌میران زۆر به‌ توند و تیژی به‌ سه‌ری‌دا گوران‌دی. ئه‌گه‌ر بیه‌وه‌ی ته‌نانه‌ت ئیزنی ناداتی له‌ ده‌رگای ژووری هه‌نگاوێک بچیته‌ ده‌ری، ئیتر ئیتره و ئه‌وی هه‌ره‌یچ. ژن و میزد وه‌ک ئاور و پووشوو دژ به‌یه‌ک راوه‌ستابوون. هه‌رئان مابووی ده‌ست‌داته‌ دارو پشتی له‌ زگی نه‌رمتر بکا! هوما هه‌رچه‌نده‌ وه‌ک شیر هه‌لده‌چوو، زوو خاو ده‌بۆوه، شیله‌ی زمانی خسته‌ کار و میرانی هیور کرده‌وه، به‌راستی سه‌ی‌میران تووره‌ بوو ئاور له‌ چاوی ده‌باری. شه‌وی دلدار و دل‌به‌ر ئاشت بوونه‌وه، سه‌ی‌میران قه‌ولی‌دا چه‌رخه‌ به‌رگ‌دووری سینگری ماکوخری بۆ بکری. هه‌ر له‌ مائی دانیشی و بیی به‌ وه‌ستا! هوما گفتی‌دا ئیتر له‌مه‌ولا نه‌چیته‌ خه‌یاتی

و له مالىدا به كاروبارى نيومال و ژيانى خوځيوه خهريك بى، وهرزى سه رما و بهسته لهك خهريك بوو دهرگاي پيندهگرتن و كووچه و كولانى پر له قورپو چلپاو و به فر و سه هولى زستان به كارى ئوه نه ده هات سهر له مال بينييه دهرى و شه قام و بازپيش چيژى نه ما بوو.

له ولاشه وه، ئاسكه، ههروهك وتبووى كارى به كارى ئه وان نه دابوو، له كوله كهى ته پيشدا ناوى نه ده هينان. سهى ميران به رى وايد ه زانى، خانمه گه و رهى مال دواى ئه و ديدار و قسه لوكانهى دابووى به تنگهى ميراندا دياره كه نازاردانىشى پيوه بوو، له و ابوو لالوته و لىي توراوه، ئه مهش عاده تى ژنانه و وهك شه رمه گيلاخه وايه، بۇ له داو خستى دلى ميرد. به لام ئه م هه له يه زورى خوړانه گرت. وهختى لىي ورد ده بووه، ده يزانى، ئاسكه هيچ نه خشه و پيلانىكى له بن سه ردا نييه. پوژ و مانگ به بى وهستان ده سووران، جارى و ابوو سهى ميران وه پيرى ده هاته وه سهى چوار پوژيكه نه يديتووه، پيى و ابوو نه خوځشه و راكشاه، له هوماى ده پرسى، داخوم ئاسكه چونه، وهختى ده يزانى ساخ و سلامته و خه ريكي مال و مندالى خوځيه تى پيى سه ير بوو، هه ر ئه و ژنه بوو جاران هه تا ئه و ده هاته وه بۇ مالى، هه ر ئه وه ندهى دنكي پيى ده بيست به ره و پيرى ده چوو، له كاتى چونه ده ريدا هه تا ون ده بوو له دهرگاي دهرى له بهر هه يوانه كه راده وه ستا، وهك ته وارى تامه زرؤ له دووره وه بوى ده روانى، ئه گه ر جاروباره ده بيىنى به شه رمه وه چاوى داده خست. زور ئاسايى، به لام به حورمه تىكى تاييه ته وه چارشيوى سه رى ريكو پيك ده كرد به هيمنى روى ده كرده وه ژوره كهى خوځى. قهت وانه بوو، بچى ئه م سووراو و سپياوه له ده موو چاوى هه لساوچ. هه روهك له كوندا ده يانكرد، ده تگوت، ده له ديو و سووره مه يموونن! وهك جيرانىكى ژير و به وهج نه گويت له قاقا كيشانى ده بوو نه بوله و ناله و گريانى، له گه ل منداله كانى سه ريان به سه ر يه كه وه نابوو، وهك بلپى له تهك ئه م چاره نووسه دا سازابوو، وهك بيوه ژنيك خوځى به خولى پوژگار بسپيرى، يان واى به باش زانبيو نه بيته مووى به رلووتى ميرده كهى، نه زالهى له ده ست جه ورى يار هه بوو، نه له جه فای خه نيم. وازى هينا بوو ئيره يى و هه سوودى چونكه كوشندهى جهسته و خوځه رى روى مروقه بۇ دواندى ئه و تنيا ئه م و ته يه له سه ر زارى سهى ميران بوو، ئه گه ر ده ته وى خوځشه ويستبى، يان دووربه يان كوربه، له راستيدا ئه و نه يده توانى دوور كه و يته وه، به لام كويز ببوو، وهختى به هه لكه وت ئه گه ر له گه ل سهى ميران لووتيان به لووتى يه كدا ده كه وت، رووبه روو بوونه كهى به م جوړه بوو، يان چاوى له چاوى ده برى، وهك ئه وهى له زاتى پادشاياندا هه بى، ژنه رهنگى ده گورا، ده شله ژا و زمانى گيرى ده كرد و قسه ي بۇ نه ده هات، ئه و له گه ل هوما زور ژيرانه

هه‌لس‌وه‌وتی ده‌کرد، وه‌ک خوشکیکی گه‌وره‌تر گولی گوزروانی بۆ ده‌م ده‌کرد. شان و قولى بۆ ده‌شيانا، له چالاره قووله‌که حه‌فده هه‌ژده گه‌ز قول بوو ئاوی بۆ هه‌لده‌گويزا و ده‌فر و گوزه‌ی بۆ پر ده‌کرد. هه‌ررۆژیک شيو و کولى بکردايه، جل‌وبه‌رگی سه‌ی‌میرانی لئ‌وه‌رده‌گرت و ده‌ی‌شووش، هه‌رچه‌نده ده‌بوو هوما ئه‌وکاره بکا، ده‌چوو جله‌کانی له پشت یه‌خدانه‌که‌ی هوما هه‌لده‌گرت و ده‌ی‌هینا، به‌بێ ئه‌وه‌ی بۆله و خوته‌ی بژنه‌وی، یان منت بکا، ده‌ی‌گوت:

خۆ من هه‌رده‌بێ ئه‌م ته‌رمه‌که جالانه بشۆرم، با ئه‌م کراس و پاتوله‌شی له‌گه‌ل بێ، کئ به کار کردن گیانی ده‌رچوو.

جا، پێش‌ئه‌وه‌ی هوما بلێ باشه، یان نا، ئه‌و جله‌کانی له ته‌شته‌که‌دا خووساندبوو، ئه‌وسا ده‌یدی هه‌ویکه‌ی جل‌وبه‌رگی چلکه‌سووی به ده‌سته‌وه بوو به خێشه‌خێشی سه‌رپایی ده‌هاته پێش، به زمانی لووسی خۆی ده‌ی‌گوت تازه ئه‌م دووسی کوته‌جالانه‌ش بشۆره، هه‌رجاره‌ی ده‌چوو ده‌ژوره‌که و شتیکی ده‌هینا، خۆ تۆ هه‌ر چاکه‌ت کردوو خا خیرت بنووسن:

زۆر باشه، خیرت کردوو، خوشکی، چاکه‌ش بکه، ئه‌مه‌ش بشۆره، ئه‌و جووته گۆره‌وی و ده‌سه‌ماله‌ش له ئاو وه‌رده، سیمای که‌ی‌خاتووی مال، له وه‌ختی کارکردن و له کاتی پشوو‌داندا هه‌روه‌که‌یه‌ک وابوو. نه شاد و نه خۆشحال بوو، به‌لکه ئارام و له‌سه‌ره‌خۆ و سه‌ربه‌ست بوو، دلگه‌رمی و ئارامیه‌ک له هه‌ناویدا بوو، وه‌ک شنه‌ی به‌یانی ئۆخزنی به هه‌ردووکیان ده‌به‌خشی. دلخۆشیه‌کی مه‌زانه شه‌پۆلی ئه‌دا، که به‌رامبه‌ره‌که‌ی هه‌ستی به بێ‌خه‌می و حه‌سانه‌وه ده‌کرد گۆلبه‌زی سه‌رلیوی نیشانه‌ی له قینات‌کردن و به‌خشه‌نده‌یی پاکترین ژنانی ته‌رکه‌دنیا ئاشکرا ده‌کرد. ئه‌م ژیریه‌ی رۆخساریکی یه‌زدانی به‌و دابوو. که تۆلستوی ئه‌وینداری بوو، ئه‌و قالم‌بوون و بێده‌نگیه‌ی رازیکی سه‌ربه‌مۆری له سینه‌دا بوو یان ئیله‌هامیکی خودایی ده‌روونی تیشکاوێژ کردبوو. به‌بێ حاشالی‌کردن ژنیکی داوین‌پاک، خۆپاریز، ماندوونه‌ناس، نییه‌ت‌پاک و رازی بوو. سه‌ی‌میران، پێش‌ئه‌وه‌ی ژنی به‌سه‌ر بێنی هه‌میشه تاريفی سه‌بر و خۆراگری و به‌حورمه‌تی ئاسکه‌ی ده‌کرد. به‌لام ئیستا مه‌حته‌ل مابوو ئه‌مه‌ چ کاریک بوو له‌گه‌ل ئه‌م فریشته‌یه کردی. دلێکی خاوین و به‌بێ کینه، به‌شهری ده‌خسته‌وه بیری راهیتانه‌کانی مه‌سیح، دلێ ئه‌و هیلانه‌ی وه‌فاداری و به‌زه‌یی بوو نه‌ک چلکنی و بیزاری، ئه‌م جوانی و پاکي و مه‌زنايه‌تیه‌ی له هه‌موو باریکه‌وه زۆرچار خۆکردی پێوه دیاربوو، به‌لام به سه‌ختی ده‌توانی به ناخی ئه‌و ژنه‌دا بچیته خوارئ و نییه‌تی مه‌لوم‌وه‌ نه‌بوو. ئاخۆم به‌چه‌شنه به‌ته‌ما بوو ئه‌و هه‌لدیره سامناکه‌ی خولی رۆژگار یان ده‌ستی ئه‌نقه‌ست و ته‌قدیر

له نښان ښو و و ښو مړدی چنډین ساله‌ی دا پیکي هینابو لایبه‌ری؟ یان هره‌وک به‌عزیک له فره‌زانان له‌سهر ښم بروایه‌ن چاکه‌ی له راده‌به‌دهر خراپه‌یه، ویژدانی ښوانی پیده‌هه‌ژانده؟ هه‌رچه‌نده له مال‌دها خه‌رجی بؤ ژنه‌کان جوئ کرډبؤوه ښو ژنه، هه‌روهختی خوارډنیکي دروست ده‌کرد و ده‌یزانی سه‌ید ښو چیشته‌ی پیخؤشه، پش‌ښو‌ه‌ی بؤ منداله‌کانی دابنی، سه‌رگولی خوارډنه‌که‌ی بؤ ښوان ده‌نارد. هوما ښو‌وکاتی ښوانی له‌گه‌لی خؤش‌بوو، ده‌میان له خوارډنه‌که‌ی خؤیان نه‌ده‌دا و ده‌ستاوی ښاسکه‌یان ده‌خوارد. زورچار، سه‌ی‌میران ده‌مه‌و رؤژ‌ئاوایون ده‌هاته‌وه بؤ مالی، هوما وه‌ک بووکی تازه به جواترین جل‌وبه‌رگه‌وه، به تازه‌ترین مؤدی ښارایشته و لیوی یاقووتی و چاوی سوورمه تیکیشراوه‌وه، منه‌تی به‌سه‌ر عه‌رزدا ده‌کرد و فیزی به سه‌ر ښاسماندا لیده‌دا، له‌گه‌ل خوی ده‌یبرد و درؤیشتن، وهختیکیش ده‌هاتنه‌وه بؤ مال، شه‌و شه‌ق ده‌بوو، خه‌لک چینیکي خه‌و کرډبوو، ښاسکه که تا ښو حه‌له خه‌وی لینه‌که‌وتبوو ده‌رگای حه‌ساره‌که‌ی لی هه‌لده‌گرتن، قه‌ت وانه‌بوو تاقه‌چاریک لینان پیرسی به‌م هه‌وا سارده گورگ له کون نایه‌ته ده‌ری، ښوه شه‌و ته‌واو بوو له‌کوئی بوون و چیتان ده‌کرد؟ له سه‌ینه‌ما بوون یان له مالی خؤش‌نشین و ښاغواتان؟ پیاسه‌کردن و هه‌لمژینی هه‌وای نیوه‌شه‌و له نیو دارو درهختی باغی ره‌فعه‌تیه و لیجان، یان دانیشتن له کافه و قاوه‌خانه‌ی خه‌لوه‌ت و تاییه‌تی شار، ته‌نیا هه‌ر ښو دوانه به‌م ره‌مز و رازه‌ی ده‌زانن؟ ښاسکه نه به ښوانه‌ی ده‌زانی و نه پیشی خؤش بوو بزانی. ښه‌گینا بیزانیا جگه له خه‌فته و په‌ژاره چیتری به نه‌سیب نه‌ده‌بوو. ښو ژنه سه‌بوور و خؤراگره قه‌ت وه‌رووی خوی نه‌ده‌هینا، ښو دوو دل‌به‌ر و دل‌دؤراوه پیر و لاره به وشیاری له مال‌چوونه ده‌ری و مه‌ست و مه‌خموور ده‌گه‌رانه‌وه، هوما، دوگمه‌ی شاخی بالته ره‌شه‌که‌ی به‌ری، که به‌وپه‌ری جوانیه‌وه پر به به‌ری بوو، سه‌رتا به خوار هه‌لیپیکابوو، جانتاکه‌ی له قولی کرډبوو، ده‌ست‌کیش له ده‌ستیدا، جارچار ده‌ستی ده‌خسته گیرفانی به‌ژن و بالا و سنگ و که‌مه‌ر هه‌ر له خوی جوان بوو. بسک و په‌رچه‌می سه‌ری بچووکي رازاندبؤوه و له‌میژ بوو مه‌یلی له‌چکه و ده‌سمالی نابوو. مه‌ستی شادی و دلخوشی و گيژ له یانه‌ی سه‌ره‌رزیدا، هه‌روه‌ک گانمید Ganimede مه‌گیډری کوډری خویان، له‌وکاته‌دا که کوډری مه‌ست و مه‌ده‌وشانی به‌جن ده‌هیشته و له چپای ښوله‌مپرا ده‌هاته خوارچ. سه‌ری ده‌کرد به نیو به‌روکی خؤیدا بؤ‌ښو‌ه‌ی گه‌رم بیتیه‌وه؛ میران ره‌نگ‌زه‌رد و دؤژداماو گلینه‌ی له هیلوونی چاویدا بچووک ببوونه‌وه سه‌پینه‌ی لیل و روومه‌ته‌کانی وه‌ک خؤله‌میثی بالی په‌پوله‌ی له‌سه‌ر که‌وتنی، رووناکایی له سه‌یمایدا نه‌مابوو، به‌بی ښو‌ه‌ی به هیچ لایه‌ک و ته‌نانه‌ت به ښاسکه‌شدا بروانی که ده‌رگای

لیکړدبوونه، یان قسه‌یه‌ک بکا، ږیگای به‌رز و نه‌وی دالانه‌ک‌ه‌ی گرت‌ه‌ب‌ر و به ه‌نگ‌ا‌وی شل و له‌رزو‌که‌وه خ‌ا‌و‌یز خ‌ا‌و‌یز که‌وته شوین دل‌ه‌ره‌ک‌ه‌ی له ن‌ز‌یک پ‌ل‌یک‌ان‌ی ه‌ی‌وا‌نه‌که خ‌و‌ی ده‌گه‌ی‌اند‌ی تا‌کو‌و له وه‌سه‌ر‌که‌وت‌ندا ده‌س‌تی ب‌گ‌ر‌ی و ی‌ار‌مه‌تی ب‌دا، ث‌اب‌ه‌م‌ج‌و‌ره ه‌ر‌د‌و د‌ل‌د‌ار‌ه‌که مه‌س‌ت و ش‌ی‌وا‌و لا‌ته‌ی سه‌ری‌ان ده‌ه‌ات، خ‌و‌ی‌ان ده‌خ‌ز‌اند‌ه ک‌وش‌ی ژ‌و‌ور‌ی س‌ار‌د و ت‌ار‌یک‌ه‌وه، به‌ل‌گو‌و له دن‌ی‌ای ب‌ی‌خ‌ه‌ب‌ری و ت‌ار‌یک‌ه‌سه‌لا‌ت‌ی‌دا ده‌س‌ته‌م‌ل‌ان‌ی پ‌اش‌ما‌وه‌ی شه‌و ب‌ن. ئ‌اس‌که چه‌ند‌ه له ه‌م‌ب‌ه‌ر به‌رز‌ه‌خ‌و‌ی‌ی و ش‌ک‌و و گ‌ه‌ره‌ی‌ی‌دا ی‌ان وه‌ک ده‌ل‌ین ج‌اد‌و‌ب‌از‌ی شه‌ی‌ت‌ان‌ی ئ‌اک‌اری ئ‌ه‌و ژ‌نه و ه‌روه‌ها پ‌ش‌و‌ود‌ر‌ی‌ژ‌ی و سه‌ن‌گ‌ی‌نی س‌ر‌وش‌تی ئ‌ه‌و ه‌ه‌س‌تی به ب‌چ‌و‌و‌کی خ‌و‌ی ده‌ک‌رد. ئ‌ی‌تر وه‌خت‌ی ئ‌ه‌وان د‌و‌ور و ن‌ز‌یک ئ‌ا‌گ‌اد‌اری ه‌م‌و‌ش‌ت بو‌ون، له چ‌اک و خ‌راپ ه‌ی‌چ‌ی‌ان له پ‌ی‌ش‌چ‌ا‌و و ن‌ده‌د‌ه‌بو‌و، وه‌ک ب‌ل‌ی‌ی ده‌ن‌گ‌ی‌کی ش‌ار‌ا‌وه، د‌ای‌مه به که‌ی‌خ‌ات‌و‌وی م‌الی ده‌گ‌وت:

سه‌رت ه‌ه‌ب‌ی، با ف‌وار‌ه‌کان ه‌ل‌چ‌ن ئ‌ه‌وسا ده‌ب‌ی‌نی چ‌ون سه‌روه‌خ‌وار ده‌ب‌نه‌وه.

به‌لام ئ‌اس‌که قه‌ت ئ‌ه‌و خ‌و‌ش‌ی و ه‌ی‌وا‌یه له د‌ل‌ی‌دا نه‌بو‌و، ه‌ه‌ناس‌ه‌ی خ‌و‌ی ده‌خ‌وار‌ده‌وه و به ز‌ه‌ر‌ده‌خ‌ه‌ند‌ه‌ی ب‌ی‌غ‌ل و غ‌ه‌ش وه‌ک ئ‌ه‌و ک‌ی‌ژ‌و‌له ک‌و‌ی‌لان‌ه‌ی که پ‌ی‌ش‌مه‌ر‌گه‌یه‌ک بو‌ون. ئ‌ه‌ش‌ن می‌ژ‌و‌وی سه‌ده‌گ‌لی وه‌ند‌ی‌دا، به‌ج‌ی به‌ی‌لی و له سه‌ر‌را به نا‌وی ئ‌ه‌وان‌ه‌وه ب‌ی‌ن‌و‌س‌ی، د‌ای‌مه سه‌رو پ‌و‌خ‌وش نه‌کا و ا‌ب‌زان‌ن م‌ړ‌و و م‌وچ و د‌ل پ‌ر له‌ق‌ین و د‌وژ‌د‌ام‌ا‌وه. ک‌اری به‌وه نه‌بو‌و م‌یر‌ان و ه‌وما له د‌ه‌ر‌ی ش‌ی‌و‌ی‌ان خ‌وار‌د‌و‌وه ی‌ان نه‌ی‌ان خ‌وار‌د‌و‌وه. و‌ای خ‌و ن‌ی‌شان ده‌دا، وه‌ک‌ئ‌ه‌وه‌ی ه‌ر ئ‌ه‌وان ن‌اب‌ی‌نی ئ‌ا‌گ‌ای له حال و ئ‌ه‌حو‌الی ش‌پ‌ر‌ی‌وی ئ‌ه‌وان ن‌ی‌ه. به‌را‌س‌تی ج‌ی‌ی ت‌ی‌رام‌ان و ل‌ی‌و‌ر‌د‌بو‌ونه‌وه‌یه، ژ‌ن‌ی‌کی ئ‌ا‌وا ئ‌از‌ار‌چه‌ش‌ت‌و، به‌م‌ش‌ی‌وه‌یه د‌دان به خ‌و‌ی‌دا ب‌گ‌ر‌ی، ه‌ه‌روه‌ک ئ‌ه‌وان‌ه‌ی شه‌و‌ی‌ان شه‌ق ده‌ک‌رد و تا سپ‌ی‌ده‌ی به‌ی‌انی ر‌ی‌از‌ه‌ت ک‌ی‌شان د‌اده‌ن‌ی‌ش‌تن، د‌ر‌د‌و‌ن‌گی و چه‌که‌ره‌ی بو‌غ‌ز و ک‌ی‌نه‌ی له د‌ه‌رو‌ونی ه‌ه‌ل‌ده‌ک‌ی‌شا و ده‌س‌که‌نه‌ی ده‌ک‌رد. ه‌ه‌ول‌ی ده‌دا، ف‌کر و خ‌ه‌ی‌الی د‌ر‌ک‌ا‌وی له د‌ل و م‌ی‌ش‌کی د‌ه‌ر‌با‌و‌ی و له ک‌وش‌کی ه‌ی‌وا و ئ‌ه‌رک و را‌گه‌ی‌ش‌تن به مند‌اله‌کان‌ی‌دا چ‌الا‌کی ه‌ه‌ب‌ی و س‌س‌تی و ب‌ی‌ز‌اری ب‌ن‌ی‌ته‌لا‌وه، ته‌نان‌ه‌ت گ‌ر‌ی‌نگ نه‌ب‌ی خ‌و‌ر له ک‌و‌ی‌ی ه‌ه‌ل‌دی و مان‌گ به ک‌و‌ی‌دا ئ‌ا‌وا ده‌ب‌ی. ده‌ن‌گی له ئ‌ه‌کر‌ه‌م‌ی، د‌ی‌وار به د‌ی‌وار و ج‌ح‌ی‌ل و له ق‌سه‌گه‌ر و خ‌و‌ه‌ل‌ق‌وت‌ین دا‌گ‌و‌ر‌ی‌بو‌و، ب‌و‌ئ‌ه‌وه‌ی ئ‌ه‌و‌ی‌ش پ‌ی‌ی نه‌چ‌ی به ز‌ه‌ل‌ک‌ا‌وی ق‌سه‌گ‌ی‌ره‌وه و گ‌ونا‌حه‌کان‌ی ئ‌ه‌ودا، خ‌و ئ‌ه‌گه‌ر خ‌و‌ی که‌ر ده‌ک‌رد له‌ح‌اند ق‌سه‌ل‌وک و چه‌و س‌ر‌ته‌ی ئ‌ه‌وان، به چ‌او سه‌ره‌ل‌ته‌کان‌دن و ئ‌ام‌اژ‌ه و ئ‌ی‌ش‌ار‌اتی مان‌اد‌اری ئ‌ه‌وان‌ی ده‌ب‌ی‌نی. ج‌ار‌ی س‌ی مان‌گ له چ‌ی‌ر‌و‌کی شه‌ون‌ش‌ی‌نی و ئ‌ه‌م‌لا‌و‌ئ‌ه‌ول‌ای عاش‌قه‌و ماش‌قه‌ی سه‌ی‌م‌یر‌ان و ه‌وما ته‌وا‌و نه‌ب‌ی‌وو، مان‌د‌و‌ان و خ‌و‌ت‌یه‌ل‌ق‌وت‌ی‌ن‌انی ب‌ی‌کار‌وب‌ار، که له ه‌م‌و‌و ک‌اسه‌یه‌ک‌دا که‌و‌چ‌کن ی‌ان ئ‌ه‌وان‌ه‌ی که بو‌غ‌ز و ق‌ی‌ن‌یک

ھەناوى داگرتوون، پيوشوئىنى ئەوانيان ھەلگرت و ئەودىوى پەردەيان بىنى، بەلى سەىمىران و
 ھوماى كىلگەردن شەوانە دەپۈنە دەرى و قول لە قولى يەكئىدا، بە خويىھەكى دايىمى، پىاسە دەكەن
 و بەسەر شۆسە و شەقاماندا پىشتى رەشى شەو دەشىلن. لەم بىدەنگىيەدا، دوور لە چاوى خىلى
 بەخىلان عاشقانى ھەنگاۋ دەننن، دەلىنى فرىشتەى ھەز و دلدارى بەبى ئەۋەى ئەوان ئاگايان لىتى،
 چەترى (نامرئى) نەبىنى بۇ راگرتوون. بە شابالى شەقامى چۆل و سازگارى پەھەلەۋىدا
 سەرەوخوار دەبوونەۋە، بە بارىكەرىگى چىمەنى زەۋىيەكان كە جارى بىنا و كوشك و تەلار
 سەنگاۋ بەردى نەنابوو، پىچيان كەدەۋە و بەسەر پردى شىروخورشىدا پەرىنەۋە بۇ كوۋچە و
 كۆلانى خانوۋى تازە مۇد و خۇشنىشىنى رووبەروۋى پارىزگا. ئىتر لەۋىدا لە چاۋبۇز دەبن. ھەر
 بۇيە گەران بە دواى ئەۋاندا لەۋ شۆينە، بە ھۆى ئەۋەى ھاۋتەرىبە لەگەل خورپىنگى ئاۋشۆران،
 ۋەك بلىنى شىۋە دوۋرگەيەكى بۇ شارەكە پىكەھىناۋە، دىتتەۋەى ئەۋان تەنيا كارى پۆلىس و
 نۆبەدارى لە زەبرى موختارىيە بوو. ئەلبورز بە ھۆى بىكاربوۋنى خانجان دۇشدا مابوو. بەلام
 ئەۋانەى دىكە و تاسەبارانى دلدۇراۋى خۇرايى، ئەۋ بازو تەۋارە، كە بەرو پىشتى خۇى نەدەبىنى،
 بەراستى داماۋى خەيالىكى دەروۋنى بوو، كە ھەلچۇقانى پىنۋەيە، ئەۋ دەلاقەيەى بە نەپىنى ھەۋتەى
 دوو شەۋ، لە كاتوساتى دىارى كراۋدا بۇ ئەۋ دوو دلبەر و سوۋتاۋە دەكرايەۋە، ئەۋ ئەسپە
 بالداردى ئەۋان سوۋارى پىشتى دەبوون و بە ئاسمانىدا دەگىگىران، دەمامكى لە روو لادراۋ ناسىانەۋە،
 ۋەدوۋكەۋتنى ئەم ئەركە ئىتر ئەۋەندە دژۋار نەبوو. ھسپىنخان (زەربى)، گۆرانى بىژ و ژەنىارى
 بەناۋبانگى شار، ئىستا بىۋە ژەنىارى تايىتەى يەكى لە خانە خاۋەن شۇق و زەۋق و
 دەۋلەمەندەكانى ئەم دەقەرە، زۇر لەمىژ بوو مالا كۆنەكەى فرۇشتىبوو، ھەرئەۋەى لەۋ گەرەكە بەۋ
 ناۋەى كۆلانى سەنەتەى بوو، چوۋبوۋە گەرەكى تازەتر و لە رووبەروۋى پارىزگا گىرساۋوۋە،
 يەكەم كەسىك كە ئەم نىزىك بوونەۋە و ئەۋ ھەۋالە تازەى بە ئاسكەدا، كە پىرى خەرابات و مىران و
 ھوما شەۋانە يەك دەگرنەۋە، ئەكرەم بوو. ھوما لە مالى ھسپىنخان دوور لە چاۋى نەيار و ئەغيار
 بە سۆزى سازى تارى موترەبى پىر بە بەردەمى مىرانى دلدۇراۋدا سەما دەكات و دىت و دەچى.
 باۋەر نەكردن و بە درۆزانىنى ئەم ھەۋالە، لەلەين ئاسكەۋە ۋەك ئەۋەۋابوو، كەسىك بىژئى ئەم
 كەون و مەكانە راست نىيە و خەيالپلاۋە و ھەلەى فكر و بىر و مىشكى ئىمەيە. ھەرچەندە تازە
 لەگەل ئەم جىرانەى ئاشت بىۋوۋە، فكرى كەدەۋە ھەرچۇنىك بى ۋەفرىاى ھەيا و حورمەتى
 مىزدەكەى بکەۋى، خىرا بەگژ خات نائەكرەمدا چوۋ! ئەمانە گىشتى درۆ و دەلەسەن، شتىۋا بە

چاوی خۆم ببینم باوهر ناکهه. ئەمه دیتوانی له نیو خه‌لکی خۆش‌باوهری ئەم شارهدا بیهته بنیشته‌خۆشکه و زوو بلاو بیهته‌وه، ئیتر هه‌ر ره‌هیلێ تیرو تانوت بوو هه‌واله‌ی ئەم بنه‌ماله‌یه ده‌کرا، ئەکره‌م کرمات وستە‌ی له‌به‌ر نه‌هاته‌ ده‌ری، بیده‌نگیه‌ک له‌ چه‌شنی چالاویکی سه‌رداپۆشراو له‌ به‌رپینی ئاسکه‌دا زار داپچڕی، هه‌ربۆیه‌ ئه‌و ژنه‌ خه‌مه‌له‌به‌ر و خۆراگره‌ فکری ده‌کرده‌وه و ده‌ست و پلێ خۆی هه‌له‌گلۆفی. هه‌رچۆنیک بی‌ ده‌بی ئەم شه‌رمه‌زارییه‌ی سه‌ی‌میران به‌ ده‌لیل و به‌لگه‌ وه‌ مه‌علوم بکات و وه‌ده‌ری بخا، ئیتر ئه‌وه‌ هه‌ل و ده‌رفه‌تیکی باش بوو، که‌ تازه‌ هاتبووه‌ به‌ره‌وه‌.

شه‌ویکی ته‌مه‌ن کورت و فینک و خه‌وخۆشی به‌هار بوو، ئەوکاته‌ی مه‌ل و موور و مار و مردوو و زیندوو، ته‌نانه‌ت ئاخ‌رین فریشته‌ی به‌خه‌به‌ری ئاسمانیش که‌ چاوی لیله‌ بۆ خه‌وئ، ئاسکه‌ سه‌ر له‌سه‌ر سه‌رین، بی‌ئوه‌ی پیلوو له‌سه‌ر یه‌ک دابنێ و له‌گه‌ل په‌ری‌خه‌و ده‌سته‌ملان بی، هه‌ستی‌کرد که‌ ده‌ چرکه‌یه‌ک ده‌بی به‌ قه‌و ده‌رگای هه‌ساری ده‌ژهنن، له‌په‌ر له‌سه‌ر جیگاکه‌ی خۆی راست‌بووه‌، که‌ بزانی کیه‌ ناوا به‌ توندی له‌ ده‌رگا ده‌دا، به‌لام جگه‌ له‌ بیده‌نگی شه‌و و چرکه‌چرکی سامناکی کاتژمیره‌که‌، چیدی له‌ ژیر په‌رده‌ی ره‌شی شه‌ودا به‌رگۆی نه‌ده‌که‌وت. له‌ بی‌خه‌ویدا چاوی سوور ببوو، ئارام و له‌سه‌ره‌خۆ به‌ نیو تاریکی‌دا که‌ سه‌عاته‌که‌ به‌سه‌ر پشتی سۆباکه‌وه‌، چرکه‌ژمیر له‌ دووی نیوه‌شه‌و لایدا‌بوو، هه‌رچه‌نده‌ هه‌ستی به‌ چرکه‌چرکی هه‌نگاوی کاتژمیره‌که‌ ده‌کرد، به‌ ئەسه‌پایی هه‌لی‌گرت و گویی پێه‌ونا، سه‌عاته‌که‌ جوان کاری ده‌کرد، ئاسکه‌ی دلساف به‌ده‌ست تیکه‌له‌هاتنه‌وه‌ وه‌ک ئه‌وه‌ی وه‌زیفه‌یه‌کی گه‌وره‌ی وه‌پشت گۆی خه‌ستی، به‌په‌له‌ خۆی گه‌یانه‌ به‌ره‌ه‌یوانه‌که‌، هه‌ساریکی کړوکپ، به‌لام چرای ژووری هه‌ویکه‌ی دایبسا، پێش‌ئوه‌ی به‌ خه‌یالی خۆی بزانی چی‌بووه‌، له‌ دالانه‌که‌وه‌ گویی له‌ ترپه‌ی پێ بوو. که‌ سه‌رنجی‌دا، ئەکره‌م و میزده‌که‌ی له‌ده‌رگای ده‌ریوه‌ ده‌هاتنه‌ نیو هه‌ساری، ئاسکه‌، جارێ به‌ چاوی خه‌والووه‌وه‌ مه‌حتهل مابو، به‌بی ئه‌وه‌ی به‌خۆی بزانی چوو بۆلایان، دلێ هه‌والی پێده‌دا، هه‌بی و نه‌بی له‌م ماله‌دا شتیک رووی داوه‌، ژنه‌ جیران خۆی خزانده‌ بن گۆیچکه‌یه‌وه‌ و گوتی:

خورشید و منداله‌کانیشی وه‌خه‌به‌ر هاتوون چۆنه‌ تق‌خه‌به‌رت نه‌بوته‌وه؟! باشتر. نیوسه‌عاتیک ده‌بی ئەوان هاتوونه‌ته‌وه‌ مالی، به‌لام چ هاتنه‌وه‌یه‌ک. ئاگام لیبوو یه‌کیک ته‌قو کۆت له‌ ده‌رگای ده‌دا، وه‌ختی ده‌رگام کرده‌وه‌، هوما بوخچه‌یه‌کی گه‌وره‌ی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو، سه‌راوی له‌گه‌لدا نه‌بوو، به‌بی ئه‌وه‌ی بیهته‌ ژووری بوخچه‌که‌ی له‌ دالانی دانا و ملی‌نا له‌ گریان و پارانه‌وه‌:

ئەكرەم، فریام بکەو، تۆ خوا یارمەتیم بدە! مێردەكەم لە سەرەوخواری گەرماوی سەرتیپ، بئسەرۆ زمان کەوتوو بە عەرزیدا، دەستم بە داوینت. کومەکم پینکە با بیھینینەو، توبە، خودایە توبە پەشیمان بوومەو تازە کاریوا ناکەم. - لەو وەختەدا خانی بە تویی کراسیک بە شوینمدا ھاتبوو دەرئ بزانی چیبوو، بەبئ ئەوئ پرسیاریک بینینەگۆرئ، لەگەلئ چووین و ئەم کابرایەمان ھینامانەو، لە رینگادا قۆلئ خستبوو سەرشانی مێردەكەئ من و بەو قەلافەتەو بە لارەو لارەو و خیشەخیش ھینامانەو، وایدەزانی جگە لە ھوما کەسئ بە دەورو بەرەو نییە بۆلەئ دەھات و دەگیوت:

ھەلپەرین و سەماکردن بە رووتئ، ھەئ فریشتەئ شەیتان سەفت، تۆ چۆن زانیت بەم چەشەنە تیکەل بە زرمەئ مزابئ ئەو دئیوی دۆژەئ بئ، تەواوی ئەم ھەوايە لە جوولەئ لەشو لارت دادەبارئ! با پیت بلیم ئەو سەماکردنە، ئاواتئ لە دەست چووی من بوو لە تەمەنئ پەنجاو چەندسالیدا پئی گیشتم، وایە، ئەمشەو ھاواری خۆنوندن لە ھونەردا گەیاندە گەردوون، قوربانئ ئەم کردگارە کەوا ئەم گشتە ھونەردەئ بە توی بوتی بتخانە، ئەگەر ژئی تارەكەئ ئەو مێردەزمەئ نەپچرایە ھەتاكوو ھەتاو سەرئ لە ئاسۆ دەھیناردئ سەمات دەکرد و لە ھەلپەرین نەدەو سەستائ. ئاخ کە شەراوی چاوەكانت چیبكەم تیرم ناکا!

ئاسكە نەختۆكەئ ھەتبوو سەرخوئ وەزەكەئ بۆ گرینگ نەبوو بۆئەوئ قسەكان كورت بکاتەو پرسئ:

ئێو ھەردووكتان لە كوئو دینەو؟ پیاو كەئ منتان نەبردۆتەو ژوورئ؟

مێردەكە تمان برد و خەواندمان، وەختئ کەوتوو بە زەویدا کلاو كەئ سەرئ بەربۆتەو ئەو وەختئ لەبەر پەلە پرووزئ لە بیرمان چوو، ئیستا چوو بووین بۆئ بینینەو، بەلام ئەو ھەندەئ بۆئ گەپان نەمان دیتەو، لەوانەئ بەدوای ئیمەدا، کەسك تووشئ ھاتبئ و ھەلئ گرتبیتەو، لەو دەھەئ چئ خۆر بووبیتەو، یان با کردبیتئ بە پەناو پەستیوئكدا، ئیتر ھەر بەوئ باشبوو تۆ بەخەبەر نەبووئ، ئەرئ، باشبوو وەبیرم ھاتەو، ھۆئ خانئ، لە بیرمان چوو، بوخچەئ ئەو ژنە بدەینەو، ئەو ھەئ، لەسەر پلئکانئ بەرھەئوانئ دامناوو، چاکە لەو ھات و چۆئەدا کەس پئی لئناو، یان بدرئ بە عەرزیدا و ئەوئ تئ دایە بشكئ، بئتە با بیکەئینەو بزائین چیبە، لەو دەھەئ گولدانئكئ بەردین بئ، نانا، زۆر سەر ھەئ پەئ کەرەئەئكئ مەرمەرە، بە! بە! ھەر بۆئ مەگەرئ لەو دەھەئ خەلات بئ میوانەكان ئەمشەو بە دیاری دابئتیان بە سەماکاری ھونەرمەند، یان خاوەن مال پئشكەشئ کردوو.

بۆئەوئەى شەۋىكى تر بەبى ئەۋەى روى لى بنىن بۇخۇى كۆرى مەستان ۋە رازىنى. پەيكە رەى مەرمەرىن ۋەختى ئەكرەم پىشانى دان، كۆتەلى پىۋىك بوو پالەۋان ئاسا، بەرگىكى ئاۋدامىن لە بەردا، چاۋى گەورە ۋە تولىلى پان ۋە روخسارى نوورانى بوو، دەستىكى ئازاد ۋە ئەۋەى ترى لەسەر تەلەكانى چەنگىكى ئىرانى، دەبزۈاند. ئەۋ دوو ژن ۋە پىۋەى لەم تارىكە شەۋى بەھارىيەدا سەرقالى تەماشای قەلافەتى ئەم پەيكە رەى بەون هېچكامىان نەياندەزانى (ئاپۇلۇن) خۋاى ھونەر كىيە، بەلام لە ساي ئەۋ فكر ۋە خەيالەى لەمەر ھوماۋە ھەيانبوو، ئەۋ شتەيان ۋەك عەنتىكە يەك چاۋ لىدەكرد ۋ بەلايانەۋە گرینگ بوو، لە ئاخريدا خانجان دەستى خىزانى گرت ۋ بە زور بەرەۋ ژوررەكەى خۇيان بردى ۋ گوتى:

دەۋان بىنە با ئەم ژنە فەقىرە بچى بخەۋى. بەم جۆرەى تۆ سەپرى ئەم كۆتەلە قورپنە دەكەى لەۋەدەچى بەتەماى بى، سەبىنى تۆلەى نەخەۋتنى ئەمشەۋت لى بکەمەۋە.

جارى بەزى نەينى مىران ۋ ھوما ھەرچەندە لىرەدا تەۋاۋ بوو، بەلام رەۋشتى ئاسكە چۆن بوو ھەروا بوو، شەۋانى ھەينى ۋەك ئەۋەى ئەركى لە ئەستۋ بى ۋ ئەبى راي پەرىنى چوونە سەرمەزارى مردوۋانى تەرك نەدەكرد. كاتى دەگەرپاىۋە ھەلۋاى دروست دەكرد ۋ دەببەخشىيەۋە، ئوۋژى دەكرد ۋ لە كۆرى رەۋزەخوینى ۋ پرسەدا بەشدارى دەكرد. سۋالگەر ۋ دەرۋزەكەر لە دەرگای ناھومىد نەدەبوون، نان ۋ پارەى دەدانى، گف ۋ ئاكارى خۇى بە گۋلى سېى ۋ بۇنخۇش ۋ بىنپازى راستەقىنە رازاندبۆۋە. ھەربۆيە بەرامەى ئۇخۇنى بە دل ۋ دەروون دەبەخشى ۋ دەۋرۋبەرى خۇى پىركردبوو، ئاخۇ ئەۋ ژنە بەم رەۋشت ۋ بەرزیيەى ھاۋار ۋ گازندەى لە يەزدان نەدەكرد، فرىاى بکەۋى ۋ دادى بستىنى؟ تۆ بلىى ئالايەكى سېى ھەلنەدابی تاكوو متمانەى لە دەست چوۋى سەىمىران بۆلاى خۇى ۋەگىرئى؟ لەۋ رۆژەۋە خۇشەۋىستى لە ژيانى ئەۋدا بىراۋو ھىۋا ۋ ھومىدیش ھىلانەى دللى چۆل كىردبوو، دەرگايەك لە سەبىر ۋ قىنات كىرد بە رېۋىدا كرابۆۋە، بەلام بەۋ ھالەشەۋە دلشكانى ئەۋ لە ھىۋابراۋىدا ۋەك برىنىكى تەراپى چەشتوۋ ماسىبوو، ھەستى دەكرد. تەنبا بەخاترى چەند شىتك زىندوۋە، ئەۋانەش جگەرگۇشەكانى بوون، لەۋ ژيانەيدا تۋوشى ترس ۋ خۇف ھاتبوو، ھەر لەۋ رۆژەۋە ھەۋى بەسەر ھاتبوو، ئازارىك، خورپەيەك رۇابوۋە دلىيەۋە، بۆيە ئىستا دل ۋ دەروونى ھەلاھەلا بوۋە ھەستىكى نامۇ بە سەرىدا زال بوو، ھەموۋشت لەۋ دىنپايەدا، بوون، شۋىنى ژيان، خۇشەۋىستى تەنناتە مندالەكانىشى ۋەبەرچاۋ نەدەھات، دللى لە ھەموۋشت بىزار بوو، دالى مەرگ لە سەرى نىشتىبوو، ھەرچەندە بە روالەت ۋە پروۋى خۇى نەدەھىتا، ئەۋ

دل‌ه‌لگه‌ندنه سینه‌ری خستبووه سەر هه‌لس‌وکه‌وت و ئاوات و هه‌ناسه‌ی ژیا‌نی، تو بلی‌ی ئه‌و هه‌ناسه‌ سارده‌ چه‌ندجاریک هه‌ول‌ی نه‌دابی به‌ تلیاک‌خواردن‌ خوی‌ بکووژی؟ ئایا، زوربه‌ی شه‌وان‌ له‌ خه‌ونیدا‌ خوی‌ نه‌خستوته‌ چالوده‌که‌وه، یان‌ خه‌ریک‌بووبی‌ خوی‌ به‌رداته‌وه؟ شه‌و نه‌بوو‌ خه‌و به‌ مه‌رگی‌ خۆیه‌وه‌ نه‌بینی‌ و له‌گه‌ل‌ خه‌لکی‌ گه‌رک‌ به‌ شوین‌ تابووته‌که‌یدا‌ نه‌چی‌ بۆسه‌ر‌ قه‌بران، ئیتر‌ له‌ فکری‌ خۆه‌له‌داشتن‌دا‌ نه‌بوو. چونکه‌ به‌راستی‌ هه‌ستی‌ به‌ زیندوو‌بوونی‌ خوی‌ نه‌ده‌کرد. هه‌روه‌ک‌ شه‌وانه‌ خه‌ونی‌ ده‌بینی‌ ده‌مرد‌ و زیندوو‌ ده‌بووه، تیده‌کوشا‌ به‌ کوشتنی‌ نه‌فسی، ئه‌م‌ په‌رده‌یه‌ لابدا‌ وا‌ له‌ نیوان‌ خوی‌ و په‌سلان‌دا‌ بوو، تاریکی‌ له‌سه‌ر‌ جه‌سته‌ و رۆحی‌ بتاریتی، وشه‌ی‌ به‌خته‌وه‌ری‌ که‌ جاران‌ له‌ به‌رامبه‌ر‌ هومادا‌ به‌راستی‌ ده‌زانی، ئه‌مرۆکه‌ به‌ به‌رچاوبییه‌وه‌ وشک‌ و مردوو‌ بوو. ئه‌گه‌ر‌ هه‌نوکه‌ش‌ له‌ نیوان‌ ژیا‌ن‌ و هه‌بووندا‌ هه‌ستی‌ به‌ مانه‌وه‌ی‌ خوی‌ کردبوو، ته‌نیا‌ ئه‌وه‌بوو‌ منداله‌کانی‌ به‌ ده‌ورو‌به‌ری‌ خۆیه‌وه‌ ده‌بینی‌ و پێیان‌را‌ده‌گه‌یشت. سه‌رو‌ دل‌خۆشی‌ ئه‌وانی‌ بۆ‌ گرینگ‌ بوو‌ له‌ خودا‌ ده‌پارایه‌وه‌ عومریان‌ درێژ‌ بکات‌ و رۆژیک‌ تۆله‌ی‌ دایکیان‌ له‌و‌ باب‌ه‌ پینه‌زان‌ و جه‌فاکاره‌ بستین. له‌ پیریدا‌ له‌سه‌ر‌ ساحی‌ عه‌لی‌ دانین. ئه‌ورۆژه‌ی‌ گۆل‌مه‌مه‌د‌ مرد‌ - به‌ل‌ی‌ له‌ بیرمان‌ چوو‌ باسی‌ مردنی‌ نوقره‌ی‌ ژنی‌ بکه‌ین‌ هه‌ر‌ شه‌ش‌ مانگ‌ پێش‌مردنی‌ ئه‌و‌بوو، هه‌رچۆنیک‌بێ‌ ناكری‌ چیرۆکی‌ ئه‌وان‌ له‌م‌ کوپه‌رده‌ پشته‌گۆی‌ بخه‌ین. دوا‌ی‌ مردنی‌ نوقره‌ زۆری‌ پینه‌چوو‌ منداله‌کانیان‌ به‌بێ‌ دایک‌ و باب‌ مانه‌وه، له‌ رۆحی‌ مرۆفدا‌ زنجیری‌ک‌ هه‌یه‌ هه‌روه‌ختی‌ رهوداویک‌ بیه‌ته‌گۆرێ، وێژدان‌ راده‌تله‌کین‌ ته‌کان‌ و جووله‌یه‌ک‌ له‌ ده‌ست‌ پێکه‌وه‌ ئالووگۆرێ‌ ده‌خاته‌ سه‌ر‌ بیر‌ و میشک‌ و روانگه‌کان‌ له‌مه‌ر‌ ژیا‌نه‌وه‌ ده‌گۆرێ. سه‌ره‌تا‌ پایزی‌ رابردوو‌ که‌ هوما‌ ده‌چوو‌ بۆ‌ فیروونی‌ خه‌یاتی‌ رۆژیک‌ ده‌رگای‌ چه‌ساری‌ زاری‌ داچرێ‌ و گۆل‌مه‌مه‌د‌ و منداله‌کانی‌ به‌بێ‌ نوقره‌ وه‌ژوو‌ر‌ که‌وتن. ئه‌وان‌ پینچ‌ مانگ‌ بوو، چوو‌بوونه‌ ماهی‌ده‌شت. له‌وێ‌ خه‌ریکی‌ بیستان‌ و ته‌رپه‌کالی‌ بوون. ده‌مه‌وعه‌سر‌ بوو، ژنه‌کان‌ به‌تایبه‌ت‌ خاتوو‌خورشید‌ خوشکی‌ گۆل‌مه‌مه‌د، له‌ هه‌یوانه‌که‌دا‌ له‌ به‌ر‌به‌رۆچکه‌ دانیشتیوون‌ و مه‌حتله‌ی‌ زه‌رده‌په‌ر‌ بوون‌ کوپه‌ر‌ مام‌ و ژنه‌که‌ی، تاووس‌ میوانی‌ بوون، له‌سه‌ر‌ به‌رده‌گۆشته‌که‌، خه‌ریک‌ بوو‌ گۆشتی‌ ده‌کوتا، بۆ‌ کفته‌ و که‌باب. ئه‌و‌ ژنه‌ی‌ که‌ خه‌لکی‌ ئه‌و‌ ماله‌ نه‌بوو‌ له‌ بیره‌که‌ ئاوی‌ هه‌لده‌گۆیژا، گۆل‌مه‌مه‌د‌ ئاره‌ق‌چنی‌ وه‌لاغه‌ به‌رزه‌یه‌ک‌ به‌سه‌ر‌ شانه‌وه‌ و هه‌مبانه‌یه‌ک‌ له‌ بن‌ هه‌نگلدا، که‌ردو‌ کیشیک‌ و گوریس‌ به‌ ده‌سته‌وه‌ هیلاک‌ و ماندوو‌ گه‌یشته‌ چه‌قی‌ چه‌ساری، ده‌موو‌چاوی‌ تاو‌ سووتاندبووی‌ ده‌ست‌و‌ پلی‌ قه‌له‌شیوی، سه‌رو‌ قژی‌ ئالوزاو‌ و به‌رگو‌ لیباسی‌ شرو‌ تاو‌بردووی‌ هینده‌ سه‌یربوو، که‌ له‌ یه‌که‌م‌ نیگادا‌ که‌س‌ نه‌پناسییه‌وه، ژنه‌کان‌ ئه‌وه‌له‌ جار‌ زۆری‌

لئترسان، ئەمە كى بوو ئاوا بە شپړيوى خوى بهو حەساردا كردووه؟ به كولى گوناھو ھاواردهو په نای بۇ ئەم ماله ھاوردووه، دواتر خوشكى به جيرانه كانى وتبوو، ھەر ئەو وخته ى براكه م له نيو درگای حەساريدا ديت وهك ئەوه ى شتيك له دلوه دامچله كينى. ئيتړ گول محەممەد، به بهرچاوى ژنه كانه وه به خويدا شكابووه، ئاوا شان و پيل دراو، كه ل و په له كه ى بردبووه ژيرخان و له پال ديواره كه دا ه ل ترووشكابوو، جيرانه كان هيشتا به سه رسو و پمانه وه تى پامابوون. له وكاته دا بوو كه زه پى وهك ئەوه ى مردوو يان زيندوو بوو بيته توه و له قه برانه وه گه رابيتته وه بۇ مالى، له بن لئووه گوتى:

وهى خوايه، خالم!

خاتوو خورشيد، كراسه كه ى بهرى داكه ندبوو له بهر خوره كه ه لى خستبوو، كردييه وه بهرى و بى ئەوه ى راپه رى هستا و چوو بۇلاى براكه ى، جهلال، به دواى ئەودا رووبابه، له پيشدا كلاشه بن لاسيقه كه ى نهك له بهر ئەوه نه درى، به لکه چونكه سه ره كه ى ته واو خور سووتانديوى نايه بن پيلى، هيله كيك به دهسته وه، ئەوى تريش بوخچه يهك له بان سهرى، هاتنه به ره وه، ژن و مندال لييان كو بوونه وه:

نوقره له كوئيه؟

گول محەممەد رووى كرده هوما، گوتى:

- نوقره مرد!

به دووچاوى دارمال له خەم و په ژاره، كوسپ كه وته ويرانه مال، له دارو ديوارى ئەو ماله ى روانى، وهك بلئى ئەوانه بۇ ئەو شتيكى تازه و نامون. به دهنگى نووساو و تيك رووخواه وه گوتى:

- دهتان زانى، وهختى ليره رويشتين حالى باش نه بوو، له ريگا ته واو تيك چوو، كاتى گه يشتينه كاروان سه راي ماهى دهشت له پى كه وت، هه رچەند ويستان له سه ر ولاخ داي به ستين: به لام خوى نه گرت، دوو روژ له وى مهحتل ماين به يانى سنييم روژ - كوتايى رسته كه ى قوتدا و به دهست ته واوى كرد. چاوه مات و مەيوه كانى پربوون له ئەسرين و له قولكه ى چاويدا توانه وه، ئيتړ له برسان بوو يان هيلاكى و په ژاره ى ئەم كوسپه گرانه هيزى قسه كردنى نه بوو، ئەو هه واله پړ له داخ و كه سه ره بۇ دانيشتوانى ئەم حەساره ئەوه نده به پرتاو بوو، چاوكه ى گريان له هه ناوى هه موياندا وشكى كرد. كه س نووكه ى لئوونه هات، ته واويان وړو كاس مهحتل مابوون، نهو

خاتوخورشید باوه‌ری نه‌ده‌کرد، به قسه‌ی براهه‌ی، به زمانیکی زبر، وه‌ک‌ئه‌وه‌ی خه‌تای ئه‌وبی
په‌یتا په‌یتا به سه‌ریدا ده‌یزریکاند و ده‌یگوت:

نوقره مرد؟! نوقره مرد؟! من‌داله‌کانی بی‌دایک که‌وتن؟!

ئاسکه، ده‌ست و قاچی ته‌زی و به‌بی ئه‌وه‌ی ئاگای له خوی بمینی پالی به دیواره‌که‌وه‌دا و
دانیشت. روخساری وشک و دال‌گۆشتی ئه‌و ژنه دل‌سۆز و زه‌حمه‌ت‌کیش و ئازار‌چیش‌تووه که هه‌ر
سی‌سال ده‌بوو، به زه‌رده‌خه‌نده‌ی پر له هه‌سره‌ت و جه‌فاوه هاته‌وه به‌رزه‌بینی و وه‌ک چۆن له‌پر
سیمایه‌ک له ئاوینه‌دا ببینی، خیزا تپیه‌ری، دای له قولپه‌ی گریان و گلارگلار پۆندکی له چاو داباری،
کچۆله هیلاک و ماندووی چوار پوژ به پینان رۆیشتن بوو چاوی ته‌ر نه‌کرد. ژنان هه‌رکه‌سه و
له‌به‌رخۆپه‌وه غوربه‌تی دای‌گرتن و فرمیسکیان هه‌لوهراند. ئه‌مه‌ش هه‌ر ساتیک بوو، سووری
ده‌وران چت پیناکا، نوقره پینچ مانگ بوو له شاری خاموشان دوور له چه‌وسانه‌وه‌ی ئه‌م دنیاپه‌ له
کۆشی خاکی ره‌شا بوو. زینده‌واری ئه‌م ماله به هه‌والی مه‌رگیان نه‌زانیبوو! ده‌روجیران له ده‌وری
بوونه په‌رژین و زیده‌تر هه‌والیان پرسی! قه‌لافه‌تی تیک‌پروخواوی به‌ردی چپای ده‌هینا گریان،
جارجاره‌ مژیکی له سه‌بیله‌که‌ی ده‌دا و به‌سه‌ر قۆلی کۆته‌که‌ی ئاوی لووتی ده‌سری، دیاربوو به‌م
ئێواره‌یه له‌گه‌ل دوو من‌داله‌که‌ی له برسان هیزی پینان لێبرابوو، ئاسکه و هوما له‌گه‌ل ژنی
هاوساکان هه‌ریه‌که‌و شتیکی بۆ هینان. چاییان ده‌م کرد، گۆلمحه‌مه‌د به له‌بزیک که توزی په‌ژاره
له دلی بته‌کینی بانگی جه‌لالی کرد بیته‌لای تاکوو ئه‌و دیاریانه‌ی بۆ هاو‌پریکانی هینابووی دابه‌شی
بکا به سه‌ریاندا، ئه‌م دیاری و سه‌وقاته هه‌ژارانه‌یه، بریتی بوو له چه‌ند دانه شه‌مامه‌ی گه‌وره و
کچۆله. خالدار و بۆن‌خۆش و پاراو، له‌گه‌ل گۆچکه‌ماسی، گۆلمحه‌مه‌د پریسکه و هه‌مبانه‌ی به‌تال
کرد. چه‌ند مست تووی شووتی و گرکه، تووی گۆله‌به‌رۆژه هه‌شت. نۆ کیلو چه‌وه‌نده‌ر بوو، دایکانه،
له نیوان ئه‌واندا به‌شی کرد. ده‌ پازده ده‌نک چه‌قاله تاله‌ی بۆ خوشکی هینابوو ئه‌ویشی توند له لکی
چاره‌که‌ی نانه‌که‌یان گریدابوو، ده‌یانگوت، بیهاری و له‌گه‌ل هه‌نگوین تیکه‌لی بکه‌ی بۆ نه‌خۆشینی
سه‌فرا و جه‌رگ باشه، خاتوخورشید دایمه به ده‌ست یه‌که‌م نه‌خۆشیه‌وه ده‌ینالاند. گۆلمحه‌مه‌د
سه‌ری داخست و به شه‌رمه‌وه گوتی: بۆ جیرانه‌کانیش گرکه و کاله‌کم هینابوو، به‌لام ریگا دوور و
من‌داله‌کانیش برسی و توونی، زۆریش مزرو مه‌یخۆش بوون، ناچار ئه‌وان خواردیان. جه‌لال، چاوی
به هاو‌پریکانی که‌وتبوو مردنی دایکی له بیر چووبۆوه شادی و خۆشحالی به روخسارییه‌وه
دیاربوو، دارده‌ستیکی ساف و لووسی له دیوه، له‌گه‌ل خوی هینابوو، له‌رپوه به‌خشی به بارام -

به لام بۆ به یانیدا لئی سەندەوه دەیگوت بەم دارە رۆژیک گورگی کوشتووه، نیشانه کەشی ئەوه بوو پشتی دەستی رۆوشابوو، هەلماتیکی رەشی بە دەستەوه بوو بە دوو قامک دەیگرت و دەیخولاندەوه، دەیگوت، هەرکەسیک ئەم بەردەدی پێنێ، بە شەوی تاریک لە جنۆکە و دیو ناترسی، جەلال ئەم بەردەدی لەگەڵ چی دەگۆرێیەوه؟ بە هیچ شینتک عەوهزی نەدەکرد، تەنانت بەو خانووەی نەدەدا، بیژن لەگەڵ بارامی برای شەریان ببوو، لە داخی ئەو هەرچی جەلال دەیگوت، خێرا دەیوت وایە! جەلال زۆرزان و درۆزن بوو، هەریۆیە منداڵەکان زیاتر پیکهەلدەپەرژان، ئەوهی ئەو کۆرە لە بیرى نەمابوو، مردنی دایکی بوو، شەوی سەی میران هاتەوه بۆ مائی، گۆلمەمەدی بانگکرد بۆلای خۆی؛ زۆر بەداخەوه بوو بۆ مردنی نوقرە، لە کاروباری پرسى، خاوەن مەلک لەو رۆژەوه خەیار گۆلی دابوو بیستانه کەى دابوو بە ئیجارە، ئەویش بە ناچاری وەک کریکاریک رۆژانە کاری بۆ شەریکەکان کردبوو. بیستانچی دەست بەتالی ماھی دەشت بۆ خاوەن ماله کەى کيسه یەک تووتنی لە تەرەدرای هینابوو، ئەمەیان بە کەیفی سەى میران بوو، هیشتا مانگیک بەسەر هاتنەوهی گۆلمەمەددا پانەبردبوو کە تووشی نەخۆشى ژانی دل بوو، خورشید وایدەزانی برک و ژانی کردووه. ئاو لە زاری دەهات نەباتی بۆ کردە نیو ئاوه کۆل و پینی دا، خراپتر بوو، گۆلی بەیبووون و رەزبانەى بۆ دەم کرد، جۆشى شیرین سوودی نەبوو، ئاسکە دەیگوت نیوکی کەوتووه، هەر ئەورۆژە لە کانەى بەردبەرى دەستی دابوو بەردی زل، شان و زگ و پشتیان بۆ دامالی ساتیک ئارام بۆوه و وردەوردە خراپتر بوو، مەشەدی شابازی دەرمان فرۆش، هەر وەک کاری دەلاکیشی دەکرد. مەلحەم و دەرمان سازى دەکرد. دووکان و شوینی ئیش و کاری لە چالە دەرویش بوو، ئاوی (مقل ازرق)ی بۆ نارد، تاکوو بەیانی بیخواتەوه و ژان و ئازاری نەمینى و ساخ بیتەوه، بەلام فریشتەى مەرگ پەلپی گیانی لیگرتبوو، جەستەى بەجی هینشت و رۆجی لەگەل خۆی برد. کەس نەیزانی ئەم نەخۆشییە چی بوو ئاوا کتوو پەر مۆلەتی نەدا و بە تالۆکە رفاندی. نە لەرزووتا بوو نە زەخت و گوشار، نە لە شوینیکدا بوو نەک لەتەواوی جەستەیدا، ئەم چارەره شە تاقووقەى کەلە شیر هەلبەزى و هاواری نیو زگ و پشت و سەر و لاقى کرد. لەسەر بەرە شەرى ژوررەکەى خوشکی خۆی تلاندەوه و هاواری کرد. بالیفەکەى دەنا بن زگی و گازى لیدەگرت، خۆی دەدا بەسەر لیفەکەدا و بە ددانی هەرچی وەبەر دەهات دەى پچرى، لەوکاتەدا جیرانەکان لە ژوورەکانى خۆیان، یان ئەوانەى بە دەورییەوه بوون وایاندەزانی دەرد و ژانەکەى نیشتۆتەوه، مرد، ئەگەر کەسینک بیزانیاپە پیاویک بەو قەد و قەلافەتەوه ئاوا بە ئاسانى سەتل و جەم دەکا و دەمرى بەبى یەک دوو لیکردن

دەياندە بە كۆل ھەمبەلەيكا و دەيانبرد بۆلای ھەكیم، دور نەبوو ئەگەر بە ھەرقیمەتیکە بێ دوكتۆر بێنن بۆلای ئەو، دەيانتوانی ھەولی خویان بدن و پرگاری بکەن، بەلام ئیستا لە شین و گریان بەولاو ھی تریان لە دەست نەدەھات، ئەو نەھەساوھە بە نەخۆشی برک و ژان مرد. ھیشتا کفەنەکی نوقرە زەرد نەببوو مێردی وەفادار و بەش مەینەتی بە نامورادی سەری نایەو و پۆھی تیکەل بە پۆھی ئەو بوو.

گولی گیانی گول مەھمەد بای مەرگ پفاندی و کاروان سەرای ئەم دنیایەش کە لە بەریکی تێنەکەوت. ئاسکە بە خۆیدا چۆو و لە کەحیلی خۆپەرەستی دابەزی و لەو قورژین و خەلوەتی ژووڕە خزا کە لە مێژ بوو خویی پیگر تېبوو، ئەم شەقەل و خەتەلە ئەدگاریدا دەخویندرايەو، ئەم کاروان سەرایە بیوھفا و ھیچە، ھیچی ئەو وەفای نییە، - بزە لەسەر خەم، خەتیکی ھەکیمانە، کە پازینەری سروشت لەسەر سیمای ئەو نەخشاندنی تا ئەو پۆژەي مەلکە مووت چۆکی لەسەر دلی داکوتا، لەم پۆژەو دەستی پێ کرد، بەھۆی ئەوھي لەو ماوھە کەمەدا دوو کەس لە خیزانی ئەم مالا بەرگی سەفەریان تیکەو پینچاو و نەگەرانیو، لە بەرخۆیەو دەیگوت سینیەم کەس من دەبم. ئەو خۆنەویستتە وای لیکرد ھەر وەک فریشتە یەکی ئاسمانی لە زەوی و ئارەزووھەکانی خاکی دور دەکەوتەو، سەي میران دیسان لاقو قولی دایەو ژان و دەستی کردەو بە ئاخ و ئوف، لە مێژ بوو گۆرەوییە بەنەکانی لە مالدیدا ون ببوو، پيس و شیشی ھەلگرتەو جوتیکی خۆمالی بۆ چنی، تاکوو لەپاش مەرگی ئاخیرین یادگاری بی بەلای سەي میرانەو، ئەو ھەندەي پەشیمانی و ھەناسە یەکی ھەلدەکیشا بۆ ئەوھبوو لەو ماوھەیدا بۆچی بە شین و گریانی خۆرایی ژيانی لە خوی و مندالەکانی کردبوو بە ژەھری مار، بە خاتوو خورشیدی پیش ئەوھي سال وەرگەرئ براکەي بیتەو خەمی ئەوي لەدل دەچوو بوو، وتبوو:

ھیچ گلە و بناشتیکم لە مێردە کەم نییە، ئەگەر لەم دنیایەدا پیاویک ھەبێ، بئشک مێردە کەي منە. خواوھندی سەرزەوي ژنە، ھەرچۆنی لەگەل وەجولئی بۆ رەخنە و تانە نابێ، برایمی نەبیش ژنی بەسەر ھاجەرە خاتون ھینا، ژن گەلی رەسوولی خودا ھەوئیان بەسەر ھاتوو، بۆ مەگەر چاوو برۆي من لەوان جانتەرە؟ لەوان پاکترم؟ یاخو ەمروکەم نەمینێ ھەر وەختی برازا کانت دەبینم بە سەرما و گەرما بە دووی پاروھ نانیکا رادەکەن جەرگم جەرگ دەخواتەو، ھەر ئەو ھەندەي ئەو پیرمێردەم بەسەر سەرمانەوھەي و مندالەکانم ھەتیو نین شوکرانە بژیری دەرگای یەزدانم. رەنگە پۆژی بەرئ ئەو چارەنوسی من بووبی، چەدەکا با بیکا، ھەر لەشی ساخ بی.

سهی میران ئەم قسانەى بیستەوه، خیرا به هوماى گوت:

تەماشای بکە و فیزبە، موسلمان یانی ئەوه، ئەگەر ئەوین داری وەک شاعیر دەلی، دلت بۆ تیری بەلا رابگرە، ئەگەر عارفی گیانت لە بەرامبەر عەزاب و پەژارەى قەزادا بکە بە مەتال، ئەگەر بەندە و کۆیلەى پازى بە بە پەزای ئەو، لە خەو و بەخەبەریدا لە یادى خودا دەرمەچۆ و متمانەت هەبن. بەلى خاس و خراوى ئەم جیهانە هەمووی هەر خواستی خودایە و تەقدیرە، وەختی خواوەند، سەبەر و خۆراگری ئیبراهیمی تاقی کردەوه، بە دلێکی ئاوالاوه لە هەمبەر یەزانداندا ملی کەچ کرد. جگەرگۆشەى خۆى بردە قوربانگا و کێردى تیژی نایە سەرملى، هەر ئەمە لە قورئاندا بە ناوی (اسلاماً) هاتوو، پەسوولی خوا لەم رێچکەیهوه دینی خۆى وەرگرتوو، واتە مرؤف مل کەچی ویستی خودایە ئەوهى بەندەى خودایە ئەشى شوکرانەبژیری زۆرکەم و بوون و نەبوون بێ. لە پەسوولی خودا دەگێرنەوه، هەر ژنیک بە میزردى بلێ لە تو یان لە مالى تو، چاکەم نەدیتووە دەرگای بەهەشتی بەروودا ناکریتەوه.

هوما گوتی:

پیاوان خۆویست و لەخۆبایی، دایمە حەزەدەکەن هەرچەندە کارو پەفتاریان ناحەز و خراو بێ، خۆیان بە وەج و ماقوول نیشان بەدن. بەلام ئەشوق و لەخۆبایی دوو شتی دژ بە یەکن. سهی میران مژیکى لە جگەرەکەدا، بێ ئەوهى قسەیهک بکا، کەوتە بێرکردنەوه: ئەوینی راستەقینە یانی خۆبەخشى و فیداکارى بەبێ چاوه‌روانى، واتە هەر ئەوهى ئەو هەیه‌یتى، ئاسکە ژنیکی بە سەبەر و حەوسەلە و نەفس بەرزە، دەبێ خۆم ئاشتى بکەمەوه و دلخۆشى بەدەمەوه.

لەوه بەدواوه دایمە لە بیری ئەوه‌دابوو هەرچونیک دلێ بێ ژنە گەورەکەى لە خۆى پازى بکا، بێرەوه‌رى ئەم هەموو خۆراگری و گیان‌بەخشینە بێ‌ریایەى لە ماوه‌ى چەند سال ژبانی هاوبەشدا بۆ ساتیک لە بەرچاوى ون نەدەبوو، بەم فکەرەشەوه رەوشت و ئاکارى لە راستیدا نەگۆرى، چونکە زستان نزیک دەبۆوه، بۆ هوما مانتۆى پشتین‌داری کړیبوو لەگەل جووتیک پیلایى تەخت و چەند وردەشتى ژنانە. کلاویکی کاسیکت و چاکەتیکی هەوریشمی بۆ ئاسکە کړى و دوو حەوتە دواتر هەر لەو چاکەتەش دانەیه‌کى بۆ هوما سەند.

زستان بەبێ دەرد و کەسەر هات و بەسەر چوو، زستانیک خوشتر لە بەهار و هاوین و بە دلێ سهی میران بوو، ماله‌کەى ئارام ببۆوه و سازگارى و تەبا و رەبایی رووى تی‌کردبوون، توژی

دووبه رهکی و دزایه تی و فیتنه و رقه به رقه نیشتیووه و بونی ژهر و دردوونگی نه مابوو، ناسکه ناوینتهی دها دست هوما، ئه ویش به له فزی شیرین دهیواند و په لکهی بۆ دهگرته وه، له و ماوه یه دا بپوون به دوو دسته خوشک، به تاییهت هوما وهختی دهیوانی ناسکه به چاوی هه وینیهک سه سیری ناکات، به بهختو ساتی هه لئاشاخ و له لای سهی میران ئیرهیی پینابات، خه ریکی فرتوفیل و خۆشیرین کردن و هه لفریواندن نییه، له یه که قسه دا وازی هیناوه له حه قی شه رعی خۆی، بته وئ و نه ته وئ ئه ویش ناکار و ره وشتی خۆی گورپیوو. دل سۆزی خۆی بۆ منداله کان نیشان دها، ئیتر لفه و دووانه که ی خۆی نه ده هاتن بۆ لای، تیی که یانددبوون هه تا مردن مه یلی ئه م دایکه بی وه فا و بی روحم دله بنین. ئاخیرین جار که خورشید چوو بوو خه به ری ئه وان بینئ بۆ هوما توندو تیژیان له گه ل کردبوو زور به ناحه زی و ده دریان نابوو، هوما که هیشتا غه ریزه و توانایی دایکایه تی له هه ناویدا نه مردبوو، به سۆز و ئه شقیکی دایکانه وه به ده وری منداله کانی ناسکه دا ده هات، ئه و شه وانیه که خالۆ که ره م له وئ ده بوو، بارام یان ههروهک خۆی ده یگوت شابارامی بانگ ده کرد بۆ ژوره که ی خۆیان. ئه و شانامه یه ی که له راستیدا هی میرزا نه بی بوو له به رگه که ی ده ریان ده هینا و هوما چه ند بالیفه و سه رینی بۆ ئه و کوره چاره سه آله یه داده نا و لاقی ده کیشا ژیر کورسییه که وه، بارام له سه ر هه لپژاردنی بابی به شیکی خۆشی له کتیه که ده کرده وه، به ده نگیکی ناسک و هه ست بزوین ملی ده نا له خویندنه وه ی. سه ی میران سه راوی به دل شه یدا ی شانامه بوو، ئه م گه رم و گوپی و ته باییه بی زیاد و که م به که یفی خالۆ که ره م بوو، له پاش چه ند سال ئه وه یه که م جار بوو ده ی دیت ئه و هه وینانه نیوانیان خۆشه، سه ره و خولکی خۆش له نیو مالدا بۆ ئه و یان هه ر میوانیکی تر، وهختی ده هاته ژووری ده بووه هوی خۆشحالی و ئه وه ی بۆیان داده نا به راحه تی له گه رووی ده چوووه خوارئ. هه ر ئه و پیاوه له شه و یکی به هاریدا، له و کاته دا که هوما چوو بوو له وه تاغه چکۆله که جینی بۆ رابخات، سه ی میران له لای دانیشتیوو، گوئی:

فلانی ورده ورده خه ریکه دپته سه ره رئ، وادیاره قسه کانی من کاری تی کردوووه.

ناسکه ته ماشایه کی خالۆ که ره می کرد و بۆ چرکه یه ک له میرده که ی رام، به بی ئه وه ی قسه کانی

بۆ گرینگ بی له به رخویه وه پرسئ:

مه به ست چیه، بۆ تۆ چت پیگوتوو؟

حه ی، که وایی تۆ ئاگات له هیه نییه، من دایمه قسه ی پیده ئیم، له و به ینانه دا که رۆیشتنه وه

زوری لی قه لس بووم، وتم ئه گه ر چاوی خورد نه کاته وه و ئه م خووه ی وه لا نه نی، نه بیرده دا دیمه وه

و نه تازه من دهبین، له مالې حاجې چوڼې له گه ل جووه لامه وه لیزهش هر ناوا دهم. ئیتر هه تاهه تايه نه دهیناسم و نه بمناسی، ژنه تیوه ی به فیز و ئه دا، ئاسکه خاتون له تو گه وره تره، له و ماله دا، دایکې چوار منداله، هیوا و هومیدی به مال و میزدی خوی هه یه، ئیستاش توی کرچ و کال، گیل فام و له دنیا بی خه بهر، دل ته و هه له و هرزه، له و ماله دا خوت کردو ته کوڅای ئاوه دانی خوت نه بی که س نابینې. هه لدهستی و داده نیشی هر من منته! خراپی لی حالی، سهرت بگاته په رپه رچکه ی ئاسمان ریت ناکه وی که وشې بو داننې به خو لی ژیر پیی نابې، کاریک مه که له به رچاوی میزده که شت بکه وی، خو به زل زانی و بی ئینسافی له هر شتیکدا و له هر جیگایه که ده بیته هوی نزم بوونه وه و دو ورووی و بیزارې.

به گه وره یی خودا و به مهرگی ئه و مه شه دیه بیتو و قسه ی منی له گوڼ نه گرتایه هه تا ئاخری عومری چاوی به چاوم نه ده که وت.

سه ی میران وتی:

ساویلکه یه، ده بی به سه ری دا بی، ئاموژگاری بکه ی.

خالو که رهم به سه ر پیوه بوو، خریک بوو به بیانوی کاریک بچینه ده ری، له نیو ده رگا که راوه ستا، به ده نگیکی میزانه وه، به بی ئه وه ی بوی موهم بی ئاموژای هوما له بهر هه یوانه که وه ده ژنه وی، گو تی:

ساویلکه یه؟ به پیچه وانه وه، هه تا بلې زورزان و کونه مه کره، ده بی ریوی ده رسی له کن بخوینې، چاو له خو مات کردن و بزهی مندالانه ی مه که ن. ئه وه ئه گه ر ترسی نه بی شاریک ده ره قه تی نایات! شانسه که ی له وه دایه هه ویکه ی خانم و خاتون و میهره بانه، به خودا ئه گه ر من له باتی توبایه م، مه شه دی، وه ک بوت سووژده م بو ئه م ژنه ده برد. بو ئه وه وانا لیم خوی لیزه یه، ئاسکه خاتون ژن نییه، فریشته یه. ئینسانی ئاقل ئه و پرده نارووخینې به سه ری دا په ریوه ته وه.

ئاسکه، تیشکی شهرم ئه نگاوتی و سه رگو نای سووره له گه را، روومه تی له بن سیپه ری چارشینودا شارده وه، وه ختی خالو که رهم چوه سه ساری، سه ی میران چند جاریک ته سیپه که ی هه لسو وړاند. پاش نه ختیک بیده نگی و تیرامان، ئاسکه له وه ترسا، بلې چی پیلې، له وکاته دا به سیله ی چاو سهیری ده رگای ژووره که ی ده کرد. به م چه شنه مه بهستی خوی درکاند:

ئاسکه، ده مه وی له بابه ت ئه م ژنه وه پرسپاریکت لیکه م. (ئاسکه به ترس و سه رسو وړمانه وه چاویکی لی کرد و میران دریزه ی به قسه که ی دا) ئه گه رچی ده لېن قه ت وانه بوو، دوو هه وی دانوویان

به يه كه وه بکولى، هر چه نده ئەم پرسياره شت لى ده كه م و ده زانم كه س به قه ی تو دروست و پرو راست نيبه، هر چه نده ئەوه پينج ساله من له گه لى ژن و ميژدين و ته نانه ت سه عاتيك نه بووه چاوم به سه ريه وه نه بن، ئيتير چت لى وه شيرم هميشه ئەم پرسياره له سه ر ميشكم كورك كه وتووه، له و ژنه دوو دلم نازانم بلیم چى، زور شت هه يه له ژيانى ژن و ميژدانا، ده بى رهوتى رۆژگار دايتە قينى و ئەوسا پياو ئەوديوى په رده كه ببينى، ئيستاش ژنان به وردبينى و سه رنج دانىكى تايبه ته وه به خويان له بهر ئەوه ی ئافره تن، زور زووتر به ناخى يه كيدا رۆده چن و به رهمز و رازى يه كتر ده زانن.

سه ی ميران توزيك خوى گنخاند و به ترس و دلە راو كيوه لى پرسى:

ده مويست ئەمه ت پى بلیم ئاخو خووخده و ئاكارى هوما له جى خويدايه؟ يان باشتير بيزم تو بلی ئەو ژنىكى جى باوه ر بى؟

ئاسكه مه حته ل مابوو چۆنى وه لام بداته وه، گوتى:

جى باوه ر؟ تو ده بى له هه موو كه س باشتيرى بناسى، هوما ژنىكى به فيز و مه كرابزه، واده زانى له لووتى فيل كه وتوته خوارى، خوى له هه موو كه س به خاستر ده زانى و پنى عه يبه پا بنى به سه ر زه ويدا.

ئەمه شتىكى ئاساييه، لى به هيند مه گره، ئايا له ماوه ی ئەم چه ند ساله دا تو هچت پيوه ديوه، يان بيستووته؟

ئاسكه زانى ميژده كه ی مه به ستى چيبه، زور له ميژ بوو شه قلى ئەم پرسياره ی له سه ر روخسارى ميران خويئيدبووه، جا با ئەويش دهنگى نه كرد بن. ئيتير وهك ئەوه ی ناسۆرى وهكولينن له پر له جى خوى راست بووه، رهنگى بزركا و به نيگه رانييه وه سه رى هه لته كاند. به پچرپچر، گوتى:

من ... من... ناتوانم درۆ بکه م... زۆرم خۆ ليداگرتووه، به شكه م بتوانم شتىكى پيوه ببينم، به لام درۆ دوو ژمنى خودايه، ئەم ژنه له وانه نيبه، ئەوه ی من ده يناسم، خودا عه بدى خوى باش ده ناسى تو كه خوت له من باشتير ئاگادارى، ئەو ژنه ده رحه ق به من چۆن بوو، ئيستاش هه روايه، له وه زياتر ناوم نه هيناوه، خۆ ئەگه ر ناويشم هيتابى له بيرم نيبه و توبه ده كه م، ئا، ئا، (له حالئىكا له داره راي بن ميچه كه رامابوو، ورته ی ده هات و به نيشانه ی توبه گازى له زمانى گرت.)

سه بى ده مرم و بستى خاك جيگامه، بۆ ده بى درۆ و ده له سه بکه م، كارم به وه نيبه له رابردوودا چۆن بووه، ئەو هومايه ی من ده ببينم له هه رباريکه وه خراب بى، له م باره يه وه خراب نيبه.

ئەو نزم فامە و ھەوا و ھەوەسبىيە و بلحە! نەك بە مانای داوین پىسى، مال و حالى بەلاوہ گرینگ نىيە، بە فيزو ئەدايە، لە ھەر كۆر و كۆبونەوہ و شايى و زەماوہ ندىكد، ئەگەر پياويك پىي جوان نەبى و پەسنى ئەداتوو بۆى پىنەكەنى خەفەت دەخوات، پىي خۆشە ھەمووكەس پىي بلئى جوانە و تازە چارە سالىەتى! بەلام خۆ ئەمانە نابنە ھۆى داوین پىسى ژن، لەوانە يە كەسيك بۆ يەكەم جار دەبىينى وابزانى سووك و داوین تەرە! من بەم چاوە سەبرى ناكەم. ئەو ژنە ھەموو خەتابەك لە رەوشت و روخسارى دەبارى بەلام داوین پىسى نا، پاكي ئەویش ھەر لەوہ دايە. ژن، ژن دەناسى، چا و رازى دەروون ناشاريتەوہ. ھوما بى ئەوہى ئاگای لە قسەى ئەوان بى دەرگای وەتاغەكەى كردوہ، لەبەر ھووناكى چراكە سەرپاييەكانى لە پىن كرد و چوہە حسارى. سەىميران بە نيشانەى خۆشحالى زەردە ھاتە سەرليوى، گوتى:

خو من ناليم تو پاشملە قسەت كردوہ؟ يانى تو ئاوا لە مەبەستى من حالى بوويى؟ تەنيا ويستم بزائم بە پىچەوانەى بۆچوونى من ئاكارى چونە؟ يان دەروجيران سەبارەت بەو چۆن بىر دەكەنەوہ، تو خەبەرت ھەيە دوينى بەبى ئەوہى من ئاگام لىين، يان بە من بلئى چۆتە بازار. پارچەى كړيوہ، ھەر نەي ھىشتووہ پارچەكەش ببينم. بردوويەتى بۆ پەروانەى خەيات، لەوسەرى مەيدانەكە، كراسى بەدوورين داوہ، وتم ژنى باش چبوو خيزا لە كارى خەياتى ماندوو بووى يان لە خۆت رانابىينى، خيزا خۆ دەكەى بە دووكانى پەروانەدا؟! وتى پارچەكە قىمەت گرانە، گول مريەمى پىدەلئين. پىمەحەيف بوو بىدەم بە ژن بىدوورئ. خەياتى ژن كارىشى جوان بى، ھىشتا وەك پياو جوانى نادوورئ، مۆدى رۆژ نازانن و...

لەگەل كى چوہ، خورشيد، يان بە تەنيا؟

لەگەل خورشيد.

دووكان دارەكەشى پياوہ.

ئەگەر ژن بایە من قسەيەكەم نەبوو، وەك دەلئين دانەپەك لە شاگردەكان كچ يان ژنە، لەوہ پىشتەر لە خەياتى شای ژنان كارى كردوہ، لەگەل ھوما يەكدى دەناسن. بەلام من سەرم لە كارى ئەو ژنە سوورماوہ.

دلئى لئى پىس مەكە، ئەمروكە، زۆر بەى ژنى ئەم شارە دەچنە ئەم شوینانە، بۆ مۆدى تازە دەچنە لای پياوان. سەردانى ھۆلى كۆبونەوہكان دەكەن، لەگەل پياوان ھەستان و دانىشتنيان ھەيە، ھات وچۆى سىنەما و تياتر و ئەم جۆرە جىگايانە دەكەن. ئەوہ يە نيشانەى لادانى چارشىو و عابا،

تۆكە دژى ئازادى بوى بەم بەشەش دەبى پازى بى! گويى مەدەرى و ئەوئەندەش توندى مەگرە، ژن چىدەكا با بىكا، ويژدانى پاك بى. ھەر ئەوئەندە تەواو، بەلام تو پىمبلى مەگر ئەو ژنە بەتەمايە تەرمەكە كراس دروست بكا؟ چەند كراسى گەرەكە؟! سەىمىران بە دل پىپىيەو سەرى راوەشاندا:

بەتەمايە، فرۆشگەى جلوبەگ دانى، دل تەر و جوان پەرسەتە، ھەرچى دەبىنى دلى دەيخوازى، ھەر ئەوئەندەى كراسىك لەبەر ژنىكا دبىنى، خىرا نەيكىرئى فەججە دەكا، ئەوئەى ئەم مۆدو مۆدبازىيەى داھىنا خىر لە خوى نەبىنى، ئەوانە لە قازانجى خۇيان دەگەرپىن. جاران ژن چارشىو شارىدبوويەو، ھەر كەسەو بە بەشى خوى پازى بوو. ئەگەر چاولىكەرى ھەبوايە لە ھەد و مىزانى خۇياندا بوو، كەس پارووى زلى نەدەبرد بۇ زارى، بەلام ئەمپۆكە ئەگەرچى گىزى و پىشكارى دارايى لەو كاولبووئەو ھەستى و بى بۇ ئىرە و تاى پىلاوئەكەى بنىتە بان سەرى، بەيانى ژنى ئەمئەو لاسايى دەكەتەو و ئىفادەى پىئە لىدەدەن. ئەمەش لە نەگەتەى پىپاوانە! روى لە ولات كردو، ئاسكە قامكى بە گولى قالىيەكەدا ھىتا:

تو دەبى كەيفت سەز بى، ئەم رۆژگارە بە دلى تويە! ئەگەر ئەوئەش وانەبوايە بەخىرى خودا نەتەدەويست. وەختى دنيا ئاوا گۇراو، دەبى پىتەبلىم خەزمەتبان پىكردووى ئىتر لەخۇرا ناخەزبان مەلى و سەركۆنەشى مەكە. لەمەش بىرازى، چاوى دلداران خەتا نابىنى، ئەگەر وەلامى پىرسىيارەكەت راست بوايە ھىشتا خۆشت دەويست ھەرەك ئىستاش رۆح و گىانى تويە. بىر سەرىنى خاترەمى بنى ژىرسەرت، ھوما، ھەرئەوئەيە كە دەيتوتە و ھىچى دىكە نىيە، ئەگەر وابوايە ھەتا ئىستا سەتجار عالەمى بە خوى خۆش كردبوو، ئەم ھەموو خۆلەگولدان و سافو لووس كردنە ھەر بۇ تويە، لە دل بەرىدا زور جادوبازە ئەگەر رۆژ بۆو چاوا رادەخا، ھەست و ھەزى دەبزوئى وەك ھەنگ شىلەى گولان دەمژى سەرنجى مىزدى رادەكىشى، ئەمەش بزائە جوانان ھەمويان شىرىن نىن. سەىمىران وەك يارانى ساكارى پەسەنى پىامبەر گوتى:

مەگەر تو لە من خوشباوئەرتەر بى. ئەو ژنە ئاوى لە ئاوەرۆ دەركردو، وەك مندال گرو دەگرى، ھەرچىيەك بە چاوا دبىنى بە دل داواى دەكا، ناوئىرەم بەبەر فرۆشگە و دووكانى خىشل و زەمبەرفرۆشاندا بىرۆم ھەرشوئىتىك كوتال فرۆشى لىبى دەبى خوى لىنەدەم پەلەم لىدەگرى و دەبى بوى بىكەم. خوانەكا شتىكى جوان دبىنى دەبى بوى بىنم. ھەستان و دانىشتى سەيرە و قسەو گوفتارى جىنى سەرسوورمانە. ھەر دەلى رۆحى (مادەموزال) يىكى پارىسى خزاوئە جەستەى كچى چۆخە سىپىيەو. بەوئەھالەشەو زور نەزمقام و مندالۆچكەيە، دەلى بۆيە بە جلوبەرگى جوان و

تازمۆدوه سواری فهیتون دهبم و به نیوشاردا دهگه ریم تاکوو حاجی بهننا بمبینی و له داخان لیکبیتتهوه. هیشتا باوهپی وایه، ژنی ئیرانی پوخساری ئازاده بهلام دست و پیتی سندمکراوه، نازانم، ئەگەر دست و لاقی ئازاد بوايه ئیتر چ بهلایه کمان بهسەر دههات. هوما هاته ژووری و قسه کانی پی برین. ئاسکه بۆ ساتیک بیدهنگ بوو ههستا و له ژووره که چوو ده ری. (له هه رجیته ک خۆشه ویستی هه بی به خیلی و دل پیسیش هه یه). سه ی میران سه راوی وهختی ژنی تازه ی وهک بوت ده په رست، هه ر ئەوه ی مابوو له سه ر سه ری رای بگری، نه یده توانی دل پیسی ل نه کا. ئەو پی ره میزد بوو و هوماش، جوان و جحیل. له مانهش بترازی که لکه له باز و بیانووگر و بی ئارامه. ئەمانه گشتی وهک ته نافی وه رژی وایه له ژیانیدا له هه ردوو سه ره وه ده ی کیشن هه تاکوو له نیو قه ددا ده پچری. ئەم جۆره ی هوما بۆی ده چوو ه سه ری، به بی هه چ له مه پهر و په رژی نیک له و ماله دا، هه ر ده بوو ترس و دوو دلێش له ئارادا بی. هه ره وک په له هه وریک چۆن به ری هه تاو ده گری، ئەویش ئاوا دلی تاریک ببوو، ئەم حه قه ی به خۆی نه ددها به ئاشکرا شتی ک بیژی. له به ره ئه وه ی تاکوو ئیستا هه چی پیوه نه دیبوو، دوا ی ئەوه ی که مه سه له ی وینه که ی داریوش هاته گو ری، هه رچه نده دلی لئی کر می بوو به لام ئەوانه ی به هه له یه کی مندالانه ده بینی و ده یزانی مه به ستی خرا پی نییه. سه ی میران دا یمه چاویکی به سه ری وه بوو، له دلی خۆیدا ده یگوت، ئەگەر ئەو ژنه بهم جۆره بی که من فکری لیده که مه وه، و ابواویه و وهک ئەم و ئەو دهلین شه ی تان دهرس دادهدا، له شار یکی وهک کرماشاندا نه یده توانی له ژیر چاوی تیژی نیی ئەو خه لکه ده باز بی، ئەو خه لکه هه میشه له قسه یه کی ئاوا ده گه رین شتیکیان بۆ هه لکه وئ و زهنگی بزپین. کارو پی شه یان ئەوه یه عه بیی ئەم وئ و بینن و ئیراد له خه لکی بگرن. جاری واش هه یه ئەم مقومقویه ی ئەوان وه راست ده گه ری. سه ی میران سه راوی، بهم ئەزمونه وه که له ماوه ی سی بیست سه له دا وه سه ری که نابوو، بروای بهم راستیه هه بوو، به لام وای بیر ده کرده وه، ئەگەر شتیکی واش هه بی که سه دهنگ ناکات و نه ی بیستی ته وه ئاخۆم ده کرا، له سه ر قسه ی ئاسکه حه ساو بکا و یانی ئەم خه لکه وهک ئەم ژنه بیر ده که نه وه؟ ئایا به راستی ئەو ژنه بهم سه رو سیما یه وه، بهم لاروله نجه و دل ئەستی نییه وه که به چا و شه ر ده کا، چه بگا به پیاو، ژن ناشقی ده بی. ئافره تی ک بهم هه موو ناز و نه زمه وه له رۆژدا دانیک وه مال ناکه وئ، دوور له چاوی ده رو جیران و به تاقی ته نیا واهه یه به سه لامهت بیته وه بۆ مالی؟ ئاخۆم هه ره وک خالۆ که ره م ده یگوت مه عسوومی و نه رمونیانی رواله تی ئەو نیشانه ی داوین پاک ی و حه یا و حورمه تی ئەوه؟ ئەگه رچی

مه به سستی کوئخا له م قسه یه هه له و هه زه یی و بی چاو و پووی ئه و بوو، نهک پاکی و ناپاکی ئاکاری. پیت وانییه ئه و ژنه مه کرباز و نازفرۆشه، له حهوت ئاو هدا و گوینگی لاقیشی ته ر نابی؟

گفتی ئاسکه قهت نهیده توانی سه رچاوهی دلئ سهی میران بۆ هه تاهه تایه له گومان و تاریکی پرووناک بکاته وه، ئه مه ی له دهست نه ده هات، به لام دهیتوانی وهک شیر ی هه لچوو ئارامی بکاته وه، ئه ستووندهکی دوو دلئ بیه رینئ و ره شمالی در دۆنگی وه بیچی و پرووناکی بخاته دلئ یه وه. هه ربۆیه به ژنه وتنی ئه م قسانه له ده می خیزانی گه وره یه وه ئاو له دلئ پرژاو خونچه ی روخساری ده می کرده وه. دوو پرۆژ دوا ی ئه وه ی سه ی میران بۆ وه رگرتنه وه ی کراسه که و پاره ی دوورینی بدا به وه ستا، له گه ل هوما چوون بۆ به رگ دووری له مه ی دانه که، بۆی ده رکه وت خیزانی له هه لبژاردنی کوتال و پارچه ی جسندا به راستی سه لیه ی باشی هه یه و جوان شت ده ناسئ، وهختی زانی کراسه که قۆل کورته لیوی خۆی کرۆشت و له بنه وه مۆره یه کی لی کرد. هوما به گۆل بزه یه ک ئاوری توور هیی دامرکاند و به خۆبادانیکه وه شانی له شانی دا، سه ی میران که زۆر له میژ بوو له به رده سستی هومادا وهک میوو رۆنی لیها تبوو رقی خۆارده وه و وه پووی خۆی نه هینا، زۆر جار به هوما ی وتبوو، ئه گه ر ته لیس له بهر بکا، بۆ ئه و گرینگ نییه و به هه موو باریک له به رچاوی ئه و هه ر جوانه. وتبووی ئه و له زیتر و زه مبه ری ئه قل و ئاوه زی ده روانئ که نیشانه ی ره وشت پاکی و تاجی سه ری هتی. نهک مت و موور و سلسله و پهلپه ی چاو خۆر و فریو ده ر. کراسه که دوا ی ئه وه ی دوورا له بهر کرا و تا قی کرایه وه، حازر و ئاماده له به رده سستی خاوه نیدا بوو، وهختی سه ی میران پاره ی حه قده سستی ده ده سستی وه ستانا، له ده رگای خه یات ها تنه ده ری تۆزی توور هیی له نیوچاوی نیشتبوو، به یانی پرۆژیک ی مانگی خا که لیوه بوو، شه قام خاوین و ئاو پرژین کرا و بیزووی به ریبواران ده کرد تاکوته را که سیک ده بینئ، هوما مانتۆ که مه رداره که ی زستانی رابردوو کریبووی له به ردیدا بوو، ده سما لئیک ی شینی ناسکی دابوو به سه ری دا، کۆلمو هه نیه و بلووری پووتی گه ردنی له دووره وه سه رنجی په پوله ی چاوانی بۆ لای خۆی راده کیشا، دوا ی سن سال به سه ر توور هه لدانی په چه و عابادا رابرد ده مارگرژی و زهخت و زالی له و بنه مالا نه دا که م بۆوه وهک شیر ی هه لچوو خاوبوونه وه که له ژیر سه یوانی ئاییندا ته عه سووی زه بریان به کار ده هینا بۆ سه رکوتی خا و خیزانیان. ژنان ئیتر ته قیله یان نه ده نا سه ری خۆیان و له چکه ببوو به مۆد و هیوا هه بوو ده یدا به سه ری دا. که م یان زۆر رویشتن ه یچیان له بزبان له له بز یه کدی نه گه را، ئاخری هوما گوتی:

خۆ تۇ ناچىيە ژىر ھەژگەل و چىپى و دار؟ ھەر بەخاتىرى قولى كورتى ئەم كراسەيە نىوچاوت تىكناوہ؟ تۇ باش دەزانى ھاويىنان ژىر باغەلم ئارەقە دەكا، پىم حەيفبوو ئەم پارچەيە خىرا خراب بىن، گفقت ئەدەمى تەنيا لە زەماوەند و ميواندارى ژناندا بىكەمە بەرم.

تىخى زمانى دېك و چقىلى توورپەيى سەي مىراني ھەلپەرتاوت، سەيد ھىور بۇو، تا گەيشتە جەم سەرى كۆلانى خانەقا لەگەلى چوو، لەويو گەراپەو و كەوتە شوين كاروبارى خۇى، لەپىشتا بە تەمابوو تاكوو مەيدانى فەردەوسى و دەروازەى باشوورى شار بۇ كرىنى ئاوردوو، بچى بۇلاى دارو كۆلكەفرۇشان. بەلام نزيك نيوەرۇ بوو تاقتەى ئەوەى نەبوو چەند ھەنگاوشور بىتتەو و خۇى مەحتەل بكات. واى بەباش زانى بچى لە چاخانەيك پشووويەك بدا و تۇزىك وەحەسى. ھەرنەبى يەككىك لەو ھاوکارانەى كە زۇريان خۇش دەوى ئەم زەحمەتەى بۇ بكىشى و ئەرکەكە راپەرتىنى. بۇ جىبەجى كىردنى كارى ئاوا ھەتا بىژى قونگران و تەوەزل بوو.

ھىشتا ھەوتەيەك بەسەر ئەم رۇژانەدا تىنەپەرىبوو، ھوما لەگەل ئەكرەم قەول و قەرارى داناوو بە يەكەو بچن بۇ بازار چەند شتىك بكرن. قسەكەى ئەكرەم واى نىشان دەدا، كرىنى جووتىك دەستكىشى سىپى ھاوينى، لەوەپىش بە يەكەو قىمەتيان كىردبوو، لەم سالى تازەيەدا ھوما بەنياز بوو بە شان و شكويەكى تەواوہو بەرەوپىرى ھاوين بچى، چەتريكى خۇش دەستى ھاوينى كرىبوو، ئىتر وەختى ئەم چەترە بە دەستىيەوہ جوان بوو، كە دەستكىشى دەكرە دەستى ژن و كچى دراوسى و بەتايبەت ئەكرەم چاوەرى دەبوون تاكوو بووكى رازاوە لە مالى بىتتەدەر، ھاوپرى لەگەل ئاسكە لە بەرھەيوانى ژوورەكە كۆمىلكەيان كىردبوو، ھەمويان لەوہ ئاگادار بوون ھوما كراسى قۇل كورتى كرىو، بەلام جارى كەس لە بەرىدا نەيدىبوو، ئەورۇژەى لە خەياتى وەرى گرتىوہ شىرىنى كراسەكەى نوقلى بىدموشكى كرىبوو، پىياندا ھاتوو سەرو دەنكى نوقلى دانى. ھىشتا مندالان لە قوتابخانە نەھاتىبونەوہ. ھەسارىكى بىدەنگ و ھەرا، دەتگوت ئاشە و ئاوى كەوتوہ. شنەى بەھارى لە سەربانەكانەوہ بەرەوپىدى ھەوشە دەخزى بەرامەى شىنكە و گل و گولى دەكرە بە ژوورەكاندا، لە ديوەكەى ئاسكەرا كاتژمىز لەسەر چوار زەنگى لىدەدا، ھوما لە چەشنى نۇجوانان بە كراسى تازەوہ، كەوشى لە پىستى مار، پارژنە سننارى، گۆرەوى مل كورت لە پىيدا، جانتا و چەترى دەستسەدەف بە دەستەوہ وەك مانگ لە كەل وەسەرکەوى ھاتە بەرھەيوانەكە، قۇل و باسكى سىپى و ناسكى لەگەل زەندوبازن و سەعاتى دەستى ھەر لەخوى جوان بوو، ئىتر بىنەرانى كوشى ھەسارەكە ناھەقيان نەبوو واقيان وىر بىمىنى و دەميان بىنى بە

تاقی چرا. ههروهک ئەکتەریکی لەکار دەرھاتوو، کە خۆی نیشانی تەماشاجیانی چاوەرپوان بەدا، هەلۆیستەیهکی شیرینی کرد و ئەوسا نەرم نەرم، بە لارو لەنجه بەسەر پلیکانەکاندا ھاتەخواری. ئەو رەوت و ھەنگاونانە، زیاتر بەھۆی پێلاری پاژنەبڵیند و داوینی تەنگی کراسە قۆل کورتەوہ بوو، ژنان ھیچ نەدیتوو کەللائی چاویان تیگرت و دەمیان بوو بە ھیلانە، ئەو ئەگەر ئەو ژنە، ئەمانە چین؟ ئەگەر ئەوانە ژن، ئەو چیپوو؟ وەختی ھاتە بەرەوہ و لە بەردەمیاندراوہستا، ھەرۆک زێری سوور بریقەیی دەھات، سەرگۆنای سووری ئارەزووی پیاوہتی دەبزواند و چاوی بە شەرمی لەبەر ھەلنەدەھات. بەرامەیی عەتر و عەبیری جەللای ھەنگی خەیاالی نیرینە بوو. وەک تاووسی ھیندوستان سووریکی بە دەوری خۆیدا لیدا، تاکوو لە پاشو پیش ھەموو ببینن. ئەم کارەشی بۆ شکاندنی ئەوژمی ئەم شەرمە کرد، کە ژنەکان بە سەریاندا دابوو، یانی بەتەمابوو بەم دیمەنە ئالو و الایوہ بچیتە شەقام و بە نیو بازاردا بگەڕی؟ بەراستی خاوەنی جەسارەتییکی گەورە و رۆحییکی نەترسە! ژنەکان نەیان دەزانن بۆ ئەم غیرتە بڵینچی نەک بۆ ئەم کراسەیی بەری، پارچەکە ھەوریشمین و تەختی گەنم پەنگ گۆلی وردی ھەر لە بالی پەپوولە دەچوو، لەبەر سینیەردا ئامال سوور دەینواند و کە تیشکی خۆر دەئەنگاوت لەبەر جوانی وریشەیی دەھات. ئەمەش نیشانەیی چنن و ئەم تاروپۆیە بوو کە لەم پارچەبەدا بەکار ھاتبوو، جوانی و دلرفینی پارچەکە لەلایەک، ھونەری دەست و پەنجەیی و ھەستای دوورمان لە لایەکی تر کە پڕ بە بالای دەری ھینابوو، دەتگوت خۆری و پەرییە و لەو ھەسارە گەورەدا میوانە، کەس گومانێ نەدەکرد، خەیا تیک لەبەر خاتری پوول و پارە مقەست و دەرزی بە دەستەوہ گرتیی و ئەم دەست کردەیی بە بالای دووریی، ئەو کەسەیی خاوەنی ھونەر بی چیژ لە کار و بەرھەمی دەبیینی نەک لەم پارەو پوولەیی کە وەری دەگرتی، ئیتر ژنان لە جوانی بەرگ و لیباسی فکریان تەزی و تیر نەدەبوون لە سەیری. ملیوانەیی کراسی دووچین لەسەر یەک، بە ریزیکی دووگەمی سەدەفی لەسەر بەرۆکی سلای میکانیان دەسەندەوہ، قۆلی کورتی زۆر و ھەستایانە تەقەل دراوو بەئاستەم ببوونە سەیوانی شانی. بیگومان سەمی میران سەراوی، ھەنووکە ئەم کراسە گۆل بالە پەپوولەیی لەبەردا نەدیوو، خۆ ئەگەر لە بازار و لە راستەیی خەیا بانی ببیدیایە ھەنگی تامەرزوی چاوی بەرامەیی ئەم گۆلە دەقوزیوہ و ھەللائی سەرلیوی دەچنی، بۆ ماوہیەکیش رۆحی دەتاسا کە ئاخۆم ئەم قەدە رەعنایە کەژاوەنشینی ھەرەمخانەیی خۆیەتی؟ دەیی بەم گفەت و بەلینەیی ھوما بە میرانی دابوو کەس نەیدەزانن پیش بینی ئەوہەکا، ئالەم و ھەخت و سەعاتەدا میژدەکەیی چۆنی لەگەل دەجوولیتەوہ؟ چی پێ دەلی؟ شان و ملی

پروتی سوئی له خهلوته دههینا درئی و وزهه هوهس و کهلکهلهی له میزانی دل مردوو وهگه پر دهخت، ئیتر خو باسی کراسی پر به بهر و سینگ و بهرۆک و کهلهکهی باریکی ته نیا چاوی ههستیاریان دهیان توانی په سنی بدن و له تاریفی راجن. پووز و بهلهک و پاشهل و رانی به ههنگاوی نهرم و پهوتی کهوی دلی له دلدار دهسهند و ئاوهزی له ژیران دهرفان. به بیجم و قهلافت و بهژن و بالایهوه تهواو پهیکه رهیهک بوو له بوتی جوانی و له چوارچیوه و سهرو سیما و خانمیکی دل به دنیا دا. له نازو دل به ریدا، به ههیکه لی یونانی پیده کهنی و بینه رانی سهری کرنوشیان بو سانعی نهوی دهکرد. له ماوهی ئهم چهند ساله دا که دهستی زانست چارشینو و پهچهی لادا و نهو کاری کریتی نه هیشت، هوما به دهیان جور مؤدی جل و بهرگی گۆری و تاقی کردهوه، ههر مؤدلیکی له ئارایشت و جوانکاری تاقی کردبیته وه پیوهی چۆته درئی. به لام ئهو رۆژه له گهل کاته کانی تر جیاوازی هه بوو، حورمهت مه سه له یهکی گه ورهیی و که رامه ته، ئیتر بهم جورهی که دل حهزی لییی خه یاتی په روانه کاری خۆی کردبوو له ختو لارو قهلافتی ئهم نازهنینهی له جوانیدا وه درر خستبوو، به تاییهت به کراسی کوله باله وه.

جوانی سه رسوور هینه ری جل و بهرگ و خۆناندنی بی شه زمانه ی هوما وهختی پیی ده نایه حه ساری زمان و ههستی خهستی دهویست له تاریفی را بچی و به بالایا هه لیلی، زمانی ئهم په سنه له دهمی هه مواندا وشک هه لاتبوو، ئه کرهم بیر بلاو و په ریشان و ئالۆز، ههروهک شانۆکاریک له نیوه راستی بهرنامه دا ئه رک و نواندنی رۆلی خۆی له بیر چوو بیته وه، له سه ر سه کۆی به ره ه یوانه که هه ستا سه رپین، له دهمی درنه هات بوچی له وهخته وه رایگرتووه و ماتلی کرده، به کهوش و گۆرهوی و لاق و له تهری خۆیدا روانی و په قهلی و وشک و باریک ئهو له کوئی و بهلهک و پاوو پووزی هوما له کوئی؟! قاچو قولی ههروهک ته شیهلی خۆی به چارشینوی سهری داپۆشی، وهکه ئه وهی پیاویک چاوه روانی بیت. به شه رمه وه گوتی:

برۆین، من ئاماده م.

دوودل بوونی ئه کرهم کاری له هوما کرد:

وه ره سواری فهیتوون ده بین.

داوینی کراسه کهی به ئاسته م له ئه ژنۆی ده کهوت و له شلکهی رانی توند ده بوو، ههر ئهو تهنگی ته نووره یه ببوو هوی ئه وهی به شلو ملی ههنگاو بنی و له کاتی رۆیشتندا جووله و سووریک بدا به که مه ر و به ژن و بالایی، هه رچه نده ئهم دۆخه بهر پیوار بوو به لام به بی خۆشی و

جوانی جووله‌ی ئەو توئیکۆلی بێ کاکل بوو، وهختی پەری ئاسا هەنگاوی دەنا پاوو پوووز و شلکە‌ی پانی پەردە‌ی شەرمی دەدا بەسەر چاوی حەیا بەخۆیاندا، لە رەوت و چووندا لانکە‌ی پاشە‌لی بە راست و چەپدا هەر جوان بوو تەماشای بکە‌ی، سینگ و کەمەری لە جوانیدا وەک مینیا تۆرەکانی رەزا عەباسی هەلگری پەسن و پێدا هەل‌دان بوو؛ سروشت چما بە پەیرەوی کردن لە ئەرک و فەرمانی یەزدانی بە حەیفی زانیبوو و عەولادی بداتی و لەخت و لاری هەست‌بزوینی بە هۆی مندال بوونەوه شل و شیواو بێ. ئەوەندە‌ی لە حەسارە‌کە‌دا راوەستا بوون، ئاسکە لە پێش‌تەوه پێیدا دەروانی. لە جوانی هەویکە‌یدا تاساو حەبەسابوو، بە دل دەیزانی دەرو جیرانیش هەروەکوو ئەو بیریان دەکردهوه، بەراستی میزده‌کە‌ی ناحەقی نەبوو دەست‌پاگری و وەک بووت بیپەرستێ. هوما ژن نەبوو، نەخش و نیگار و دەست‌کردی راستە‌قینە‌ی یەزدان بوو، کە ئاوازی رۆحیکی ئاهورایی لە هەناوی گەرابوو، جل‌وبەرگی تازه لە جوانی ئەودا ئەوەندە کاری کردبوو، وەک تیشکی فانوس برژیتە سەرئەلماس، وهختی ئەم دوو دەستە خوشکە لاقیان لەسەر پلێکانەکان دانا و لە دالانە‌کە چوونە‌دەری، خاتوو خورشید بانگی کرد:

وهختی سواری فەیتوون بووی نە‌کە‌ویە خواری هوماخانم، ئەم کراسە نە‌بیتە قاتلی گیانت. ئەگەر بەستەنی یان هەرشتیکت خوارد، ئیمەت لە بیر نە‌چێ، بە دەستی بەتال نە‌گەرێتێه‌وه، ئەو ژنە گوێی بە قسە‌ی کەس نابزوێ، ئەگەر ئەو کراسە‌ی ئاو‌ه‌ژوو دە‌بەر کرد‌بوایە جوانتر بوو، نازانم ئەو میزده‌ی بەم جل‌وبەرگە‌وه بینیویەتی یان نا؟ بریا بابی لە قە‌بران هات‌بایە‌تە‌وه و ئەم هەموو مە‌کر و نازە‌ی کچە‌کە‌ی بدیبا‌یە. قوربانتەم نیوچاوان!

ئەم وشانە‌ی لە ئاخریدا لە بن‌لیو‌ه‌وه گوت:

بی‌بی، خوشکی ئەو، ئەو رۆژە لە‌وئ میوان بوو گوتی:

ئینسان خۆی بمرئ و خۆشە‌ویستی نە‌مرئ.

هوما بۆ ئە‌وه‌ی بسک و کاکۆلی هە‌نیە‌ی راموسن لە‌پەر ئاوری دایە‌وه و گوتی:

نا، نا، دلنایە خاتوو خورشید، هەرشتی بک‌رین بە‌بی شیرینی نابێ.

سەرگۆنای بە وریشە‌ی هوما لە کاتی ئەم قسانە‌دا هیشتا ناگرپ‌ژین بوون، ئە‌وه‌ی ژن و کچ لە کۆشی حەسارە‌کە‌دا بوون، تا دەرگای دەری و دە‌وویان کە‌وتن. دەیان‌ویست بزانتن ژنی تازه‌مۆد، یان باشتەر بیژین، ئەو ژنە‌ی کە بە بای کات و سەردەم دەشنیتە‌وه، هەر رۆژە‌ی بە مۆدیک دیتە‌دە‌ری و بە عیش‌وه‌یه‌کە‌وه ناز دە‌فرۆشی و بە خە‌ندە دە‌ردی میران دە‌دوینی، چۆن لاق لە‌سەر پشتی

کولانه که داده نئ؟ زه پى کچى خاتوو خورشيد، خوشکه به رمه مکهانه کهى به باوه شه وه بوو، دلئ به کراسه کهى هوماوه بيوه زهنگوله و له خورا ئه و کراسه ي به کراسه پووله که داره کهى ئاسکه که جاروباره له به رديدا ديتبووى ده شوپهاند.

رووبابه ش ئه وهنده ي ئه م کراسه پى جوان بوو نه يده زانى بلئ وهک جل و به رگى کئ ده چئ! ئه م کچه هه ژده ساله يه، هه رچه نده هيشتا سالئک به سه ر مردنى ناوه ختى بابيدا تينه په ريبوو، که لکه له ي ميردکردن له سه ريدا بوو، پوورى گيان هه ر به پئى ئاقلئ خو بينئ نه يو يست يه که م داواکارى له سه ر به رى هه ستئى. ئه م قسانه له گورپندا نه بوو، حسين کارئزکه ن ئاورت تينه ردايه بو سوئى لئ هه لئه ده ستا، سوئندت لئ نه ده که وت بتگوتبايه چله موويه ک به سه ريه وه نييه، که وا بئ پاره ي شان هه کربنى بؤ ده گه رايه وه، بئرى لئ نه دا و کارئزکه نئ ده کرد و به هئزى ده ست و مه چه کى پاروه نانئکى په يدا ده کرد. ده بوو شووکرانه بژئير بئ و مته ق نه کا، هه روه ک ده لئ ن ده روئش هئچى نه بئ که شکولئک شک ده با، له و با شتر و اهه بوو که سيکئ تر بؤ ئه م کچه بئ دايکه په يدا بئى؟ به لام ئاره زووى دوور و چاوه روانئ له خو رايئ بؤ کچى عازوب، هه ميشه به دلئ ئه و نابئ، پوحمئ يه زدان و ودمئ عيساى ده وئ، دواى ئه مه ش، خاتوو خورشيد به په له بوو به دواى رووبابه دا کچه که ي خوئ به ميرد بادت، رووبابه کچئکئ وريا بوو، هه رچه نده گوئى گران بوو، که متر بؤ له و خورته ي پوورى بئ وه فائ ده بيست، به لام له ورد بئني دا باز و هه لئ ئئره بيان پئ نه بئرد. ئه گه رچئ بؤ ساتئکئش شئش و ته به نه ي کلاش چئنين له ده ستئ نه ده که وته خوارئ، برا چکوله که ي که متر و ابو به کاروباره وه خه رئک نه بئ. خوئ به سه ربارى پوورى ده زانى، که حئلى خه يالئ ده ئاژووت هئواى ده چاند و ئاره زووى ئه دوور بئيه وه تا کوو هه رچئ زووتر په نايه ک وه دوئزئ له گه ل برا که ي ده سه تملانى ژيانئکئ ئاسووده و بئ منه ت بن. ميردئک ئه گه ر گورگئ هارئش بئ هيشتا له وه با شتره، ئاغا گيان ميردئ پوورى به مؤرديه که وه ته ماشايان بکا. يه که م داواکارئ پئى رازئ نه بوو، هه روه ختى ده چووه هه سارئ و ده هاته وه ژوورئ، که وش و گوره وئ و سئ گه ز پارچه ي سوور که له سه ر تاقه که داندرابوو، له جئئ خوئ مه حته لئ ده کرد. دله راو کئ ده ي هه ژاند. فکر و خه يال وهک پؤلئک په رسي لکه ي به جربوه جربو له سه ر ئارائئ ميشکئ ده نئشته وه:

«ئه گه ر ماندووى راکشئ برا گيان. ئه م سووچئ ژووره جئگائ ئه تئ بئ، که ربه يه يانئ هه لت ده ستئتم، له م کاره نوئيه ت رازئ؟»

هیشتا پینج دهقیقه له چرونه دهرفتی ئەم دوو ژنه تهواو نهیبوو، تهماشچیان جارێ هەر خه یالی خویان دهرفست و دارو تهوینان هه لده بهست، گه رانه وه بۆ چه وشه که، تاکوو له کاتی خویدا زیاتر قسه بکه ن و له تهونی خه یال بچنن. ئەکره م له پینشه وه و هوما به داویدا، دههاتنه وه بۆ مائی، له ئانیسکی کولانه که وه ده رکه وتن، ئەکره م هەر دهتگوت راپوی ده نین، دوو شه قاوی به شه قاویک ده بری، با چارشویه که ی ده فراند و به ئاسته م به سه ر سه ریه وه مابوو. به که نینکی گوناخ بارانه وه گو تی:

خودایه توبه، خه لکی کووچه و کولان هەر ده لئی گورگیان دیتوه، چۆن سه یرمان ده که ن، خه ریکن به چاو قوتمان ده ن!
خاتوو خورشید گو تی:

خۆت ره گه ل مه خه، ئەویان ده وئ، تو قوت ناده ن! دلێ خۆشه، چبوو گه رانه وه؟ هەر ئەوه نده بوو گه شته که ی هوما؟ بریا هوما توش چارشویو چه رمگت دابایه به سه ردا.
شوخی گواره زیڕ، سه ری داخست و پیلووی له شه رمان چه مۆله ی له چاوی نا و سه رگونیای بوون به میلاقه، دوو دل بوو له وه ی ئەورۆ هەر نه چیته ده ری، به لام ئەو پرشنگه ی به ولاتدا هاتبوو ترس و تاریکی په راندبوو سو له ی خسته دلیه وه، کیفه که ی دا به شانیدا و چه تری له سه ر سه ری خۆی هه لدا و بی ئەوه ی ئاور له ئەکره م بداته وه وه ری که وت:

مه گه ر چووم بۆ حیزی و دزی؟! ئەوه ی پیی باش نییه چاو هه لنه هینی، ئەو ساتو سه رده مه رویشت و ناگه ریته وه ژنان کوچکه یان له سه ر ده کرد و په چه یان به روودا ددا و له ژیر چارشویدا خویان دهشارده وه، له پشت په رده وه له گه ل پیاوان قسه یان ده کرد و وهختی نان و ئاو خواردن پشتیان هه لده کرد. سه لا له ئەقلتان ئاوا سواری فه یتوون نابم و به پینان ده رۆم با بزانه م خه لکی ئەم شاره قووتم ده ده ن؟!

خورشید دهنگی هه لینا و غیره تی وه به رنا:

ئەم تیزو پلاره ی ناوئ، برۆ خوشکی گیان چوونه ده ری و کووچه و کولان ترسی بۆچییه؟ ئەکره م با، هەر نه یات، ئەو ژنه ئەگه ر خیری هه بوایه، ناویان دنا قه ده م خیر، بۆ پینان ده گوت ئەکره م. ئەکره م گو تی:

تو که ئەوه نده ئەوت بۆ گرینگه، بۆچی خۆت له گه لی ناچی؟

ده چم له گه لی، شانازی پینوه ده که م، هەر نه بی سه ت که ره ت له ته کیا چوومه ته ده ری، من وه ک تو ئیفا ده م نییه، وهختی ئەم قسانه ی ده کرد تلپشی کراسه که ی سه رزگی به چارشویه که دا پۆشی،

چون له وکاته دا ئيران بوکه تازه که ی ساحه ب خانم، جيرانه که ی ئهوشانيان به دنگی ژنه کان له گه ل دايکی هاتبووه دهري، له گه ل زهري قسه يان ده کرد. زهري دهست و پلي خوی نيشان ددها و دهی خوراند، گوتی:

ئاوم به پشيله دا کردووه ته وای پستی دهستم بۆته بالووکه، نازانم چۆن چاک ده بی؟ ژنه دهسمالیکي گول جو قه ی خوش پهنگی دابوو به سهدا، لکه کانی له ژیر چه نه ی گریدا بوو، ئه و جل و به رگه ی بووکه خان ده به ريدا بوو وای نيشان ددها، دايکی زۆری خوش دهوی و ناهیلی دهست له رهش و سپی بدا، هه ر وهک رووی له کومیلکه ی ژنان بوو له نیو کولانه که دا، گوتی:

ده بی به سافیک له بنه وه توند بیان بهستی بۆخویان وشک دهن و هه لده وه رین. ئه وه باسی چیده که ن خاتوو خورشید؟ ئه و به ته نیا ده چی بۆ شار و بازار، ئیتر که سی ناوی وه دووی بکه وئ. خۆ گورگ نه هاتوو که س بخوات، بۆچی بترسی؟ با خه لک ئه وه نده ی پيدا برون تاکوو ئاوی چاویان رۆ ده رژی، ئه مه چ قسه یه که.

دایکی بووکی، بۆئوه ی فکر و بیرى نوپخواری کچه که ی بدا به چاوی مادام ئه رمه نیدا، له به رده رگای هه ساری خویانه وه گوپی هه لختبوو، جوانی و خۆله گول دانی کچه که ی له لای ئه وان هه لکیشی گوتی:

هه لبهت نابی بترسی، بۆ مه گه ر ئه م گۆرانییه کوردییه تان نه بیستوه؟ (نازادییه و دهور، دهوری ئیمه) بیجا ده کن ئه وانه ی به مۆروه ته نانهت سه یری پیلاره کانیشی ده کن. هه دیان چیبه، کچه که م دوینی له رۆژنامه دا خویندیه وه، که ئافره تی ئیرانی به فریدانی چارشینو ریز و مه قامی شایانی له نیو کۆمه لگادا به نسپ بووه. ئاده ی، ئیران بۆ خاتوو مادامی بگیره وه، چی نووسیوو.

مادام ئه رمه نی به دلکی خاوین وهک ئاوینه زه رده هاته سه رلیوی، به لام نه په ریبه نیو قسه و باسی ئه وانه وه.

بی بی خوشکه چکۆله ی خورشید، ژنیکی که م دۆ و خۆه ل نه قوتین له کاروباری ئه م و ئه ودا یارمه تی رووبابه ی ددها، تاکوو سه ره تای هه وداکه وه دۆزن، له وکاته دا دهستی گیرابوو به خورشیدی گوت:

من پیم سه یره تو بۆ ده بی ئه وه نده پاپای ئه و ژنه بی و بی به سینیه ر به شوینییه وه؟ وهختی ئه و ده چی له نیو خه لگی کووچه و بازاردا خوی دهنوتی، ئیتر من و تو بۆ له گه ل خوی ده با؟ ئه گه ر میرده که ی هه زناکا به ته نیا له مال بچیته ده ری، خۆ چاوی کویر نییه، ده با کلفهت و قه ره واشی بۆ

بگری، بۆ که می ههیه؟ باران بیاری ناشی دهگهړی، باران نهباری جووتی دهگهړی. بۆ تهخشان و پهخشان خهرجی بۆ دهکا، رۆژئ تمه نیک کرئی فهیتون ددها، بهلام ناتوانی کچوله یهکی بۆ بگری له مالیدا له بهردهستیدا بی؟ ئەم خهرجهش وهک ئەوانی تر. پیاو بۆ دهبی ئاوبی، ئەوهتانی چاوی لهحاند ئەو ژن و مندالهی نووقاندوه، کلفهت هه نهگری، دستوور بدا، ههروهختی بهتەمای دهری بوو ههویکهی لهگهڵ خۆی بهریت، تو بۆچی خۆت به ژبانی خه لکهوه هیلاک دهکە؟!

بی بی، پشتی به دهرگای هه وشه کهوه بوو، نهیزانی له کهنگیوه ئاسکه هاتوه و لهوی راوه ستاوه، بهبی ئەوهی قسه یهک بکا مهحتل بوو بزانی باسی چیده کهن. وهختی ئەی زانی، گوتی: سی سال! بۆ مهگه ر من بیکارم، یان جیره خوری دهستی شاجوانم! رۆژ تاکی ئیواری به شوینی هه ویم، بۆ من نوشتهی چاوه زارم، یان علی دهله شیرم هه رجینهک چو به دوویه وهیم ئەو کوچه و کۆلان نهماوه نهیکا، شه قام و بازار نهماوه پپی دا نه پوات، خۆ هه رچه نده من، له پیش چاوی ئەم پیاوه وهک قه رهواشیکوام، کاره کهریکی بی خه لات و به راتم.

بی بی، قسه کهی ئەوی ته واو کرد:

یاخوا خیر و خوشی له خۆی نه بیینی! دواي هه ژده سال رهنج و زحمهت یه کیکی تر بیت مفت و مهرحه با بیخوات، له ته ر بخوا و له وشک بنوی، ده رکی به قور گیر، جینه ما گوشتی تینه کا! ده لپی دابه سته یه! بۆته چوالوو چی پی جوانه ده یکاته بهری، بۆ خۆی رانادا و چون خۆنانوینی، ئیمه له خۆرا سه ری خۆمان ده هیشینین! ئاش کاری خۆی دهکا چه قه نه سه روچاوی خۆی ده شکینی! ئاخ گه ردوونی دوون!

رووبابه هه ر به تیرامانیدا دهیزانی باسی چیده کهن. مندال هه رمه مکانه کهی پووری دهیزیراند، له باوه شی زه ری سه ند و به هه ول و هه یه جانه وه گوتی:

که سیک نییه بیت و بهم خامنه بلی، خوشکی چ زه ره دیکی له تو دابوو، نه دیوو و نه ناس، هاتی و چرای ماله کهت لی کوو ژانده وه؟!

رووبابه به ئاسکه خاتوونی دهگوت خوشکی، ئاسکه به دلپری و بیتاقه تیبیه وه، به لام له به رخویه وه بۆلاندی.

ئهی بۆ ئەو پیاوه نالین رهنجی چند ساله ی منی به زایه دا؟! ته فرو تونای کردم؟! وه رن بچینه وه ژووری، برۆن، به خودا ئیتر تاقه تی سکالا و هاواریشم نهماوه، نازانم ئەمه چ به لایهک بوو

ئاوقاي من بوو ئەو وشترەي لە دەرگاي من چۆكي داداوه، تۇخوا لىمگەرىن با بە دەردى خۆم
بتلىمەوه. دەينم بە ملت مەشەدى!

ئاسكە راستى دەکرد. دەبوو ئەم ھەموو تىروتانووتە ئاراستەي ھوما بکرى، ھەموو گياندارىک
لەکاتى مەترسىدا جگەرگۆشەكەي بەجى دەھىلى و کەم و زۆر لىي دوور دەکەويتەوه، مروڤ نەبى،
بەتابىت دايک، بەلام ئەو ژنە ئەگەر ئىنسان بوايە چۆن بۆ چىژ و لەزەتى دنيا مندالەکانى لە
ھىلانەدا بەجى دەھىشت!

بەدوواي قسەکانى ئاسکەدا ژنان مات و بىدەنگ ھەستانە سەرى و چوونەوه ژوورى،
ساحەبخانم و ئىران و مادامئەرمەنىش کۆلانە کۆيرەکەيان قەلپوچ کرد و چوونەوه ژوورى و
دەرگايان لەسەر خۇيان پىوھدا ھەر نىو کاتژمىز دەبوو ھەما چووبووه دەرى، پىداويستى خۇي
کرىبوو بەرھومال بۆوه، لىو بەبزه و سەرو رووخۆش. بەلام چاوى رەشى کال بۆوه و کراسى
تازەي پىوھ نەھات، شەو رابرد و کەوتە بەيانى، ھىشتا سەي مىران نەيزانىبوو ھوما بە کراسى
بىقۆلەوه چۆتە نىو بازار، لە دىوھ ھەواليان ھىتا کە، عەزىن، كورى خالۆکەرەم مردووه! لە
گوندەکان چەند نەخۆشيبەک نەبى کە بۆ خەلک ناسراون وەک مالاريا (تۆبەتى) و سەردل خرىبون،
ئىتر ھەرکەسىک بە ھەر دەردىک بمرى، دەلین نەخۆش بوو، کورە گەرەکەي خالۆ کەرەمىش ھەر
بە نەخۆشى مردبوو، ھەر ئەوئەندەي ئەم ھەوالەيان بىست، ھوما و سەي مىران، وەک لە قۆچەقانىان
بنىي رانەوستان. ئەوئەي زۆر جىگاي داخ بوو، ئەمەبوو خالۆکەرەم نىازى وابوو تاكوو ماوہىەكى تر
ژن بۆ كورەكەي بەھىن. وەختى ھوما بە يەكجارى چۆخە سىي بەجى ھىشتبوو عەزىز حەوت سالى
بوو. لەو رۆژووه تاكوو ئىستا، ئەوہ يازدە سالى تەواوہ لە ماوہى ئەم چەندسالەدا تەنيا جارىک
لەگەل بابى ھاتبوو بۆ شار، ئىتر ھوما نەيدىبوو، ھەرچەندە ھىشتا كرىچو كال بوو، بەلام بە قەلافەت
وہك بابى خاوەنى شان و باھۆ بوو، ساكار و بىفرو فىل، وريا و كاركەر حەوت بەھارى تەمەن
بوو، وەك پىاويكى تەواو يارىدەي بابى دەدا، خالۆ کەرەم بىجگە لە عەزىز دوو كورى چكۆلەترى
ھەبوو، ئىتر چۆن لەگەل ئەم كۆسپە گرانە دەيتوانى رابى، خۆدا دەيزانى. ئەو دوانىوہرۆيەي
سەي مىران و ھوما، بە سواری فەيتوون وەرئىكەوتن، براخاس و خانبابا بە سواری ماين،
خالۆکەرەم و ئەوگەسەي ھەوالەكەي لەلايەن (خىزاباشى) يەوہ لە گوندەي را ناردبووى بۆ
مىرزانەبى، بەپەلە خۇيان گەياندە شار، بەپىي راسپاردەكە، خۇي مەحتەل نەکرد و لە بەردەرگاي
كاروانسەراي عالمشكەن داشقەي بەكرى گرت، لە دووكانى سەي مىران و سى دووكانى دىكە دوو

خه روار و په نجا مه نى نان سه ننگه ك، كوليزه ي په نجه كيشى، كړى، له گه ل حه فتا ته مه ن پولى نه غد دای به و دوو برا رهش پوښه. ئه وان به م پارویه، قه ند و چای و قاوه و چه ند شتى ديكه يان كړى، چه ند حاجه تيكى تريان له و ماله به ئه مانه ت ودرگرت و له گه ل داشقه چى هه روه ك به په له هاتبون ئاوا به خيراى گه رانه وه بۇ گوندى، دواى چوار رۇژ ته و ابوونى پرسه و سه ره خوښى، ميران و هوما هاتنه وه بۇ شار، هوما تۇزىك تىك قوپا بوو، ئه مه به كه م جار بوو رهنكى له دهموو چاوى نه دابوو، دواو دهرمانى جوانكارى له گه ل خوى نه بر دبوو، سه ركولمى ترساوى بيته وى و نه ته وى، شويى خورپنى پيوه دياربوو ئه مه لوتف و سه فايه كى تازه و نه جيمانه ي له خو گرتبوو دهنكى نووساو و هه ستان و جوولمى وه ك نه خوښان ده چوو، دهر وجيران چوونه ديوه كه ي و سه ره خوښيان ليكرد. مات و خه مبار بوو، به لام زورتر له جاران مه كر و نازى ده كرد. له چكه يه كى ره شى له كاتى رويشتندا له مالى زه نكياننه فروشان قهرز كرددبوو، دابووى به سه ريда، له چكه ي داوه به خاوه نى و بۇ دوو رۇژ سه رتاپا ره شى پوښى، دياربوو نه وه كه ي مامى زور خوش ده ويست و كه سيش نه يده زانى. له جل و به رگى تازه باريشدا سه ليقه و دلخوازي خوى نيشان دابوو، ده سمالى ره شى هه وريشمينى ئه وه نده به جوانى دابوو به سه ريда، ده تگوت مانگه شه و روخسارى كه وتوته سه ر ئاوى كانى. به هه رشيوه و جل و به رگي كه وه سه يرت ده كرد تير ته ماشاى نه ده بووى، زيده تر تيشكى هز و خوشه ويستى له دل كارى ده كرد. سه ي ميران بۇ ئه م سه ره خوښيه كه سى رۇژى پيچوو پارويه كى خه رج كرددبوو، ده يزانى خالوكه رهم له و پياوانه نييه مالى كه س بخوات، به لام فكر و خه يال لى نه ده گه را، تۇزىكيش له ده ست بلاوى خوى قه لس بوو جار جاره ش دل خوشى خوى ده دا يه وه، به مردنى عه زيزى جوانه مه رگ هوما كه مه كي ك باى دابوو و خوى قورس و سه نكين را كرتبوو، تاراده يه كى باش وازى هيتابوو له بر و بيانووى پوچ و مندالانه. تازه سى رۇژ ده بى له سه ره خوښى گه را بوونه وه هه وای گه شت و گه رانى خه يابان له سه رى دا، به ميرانى وت، وه رېز و دل ته نگو، هه زده كا دوو به دوو بچن بۇ پياسه كردن و سه ردانى كى نيو دارو دره ختى ده ورو به رى ره فعه تيبه بكن، يان هه رجيبه كى ديكه بى، جگه له وه، به پيچه وانه ي دابو ده ستورى بنه ماله و هه وته و چله، يان ئه وه ي كه سيك پي بلئ به رگى ماته مينى داكند و خوى كرده وه به نيو دوخه كه ي جاراندا، تاكوو له چه شنى په پووله ي شه يدا بچيته وه سه يرانى گولجا رى مانگى بانه مه ر و هه لمزى نى هه وای سازگار و چاوه بر كينى ويستى دل و ئاميزى جوانيبه كانه وه، رۇژى كى ئاخرو ئوخرى مانگى جو زهر داني ئه وساله سه ي ميران هه تا سه عات چوارى دوانيوه رۇ نه هاته وه بۇ مالى، نانى نيوه روى

له بازار خواردبوو، ههروهك ههميشه يهك راسست خوى كرد به ژووره گه وه ره كه دا، ده رگا و په نجه ره يه كسهر كرابوونه وه، هوما له مال نه بوو، چه رخ و مه كينه ي به رگ دوورين پارچه يه كى نيوه كاره ي له سهر داندرابوو له په نا كوله كه كه، سهره پارچه و مقهست و ميتر و غه رغه ره پرژوو بلاو ليتره و له وي كه وتبوون. ژووره كه ده تگوت شه ره كه لى تيدا كراوه، به رگ درويى مال ماندوو و بى تاقهت، يان گه رما و ته نيابى جارزى كردبوو، له مال چوو بووه ده رى. ئه و پرژه گه رما ته واو هه لچوو بوو، ئاسمان ره هيله ي ئاورى ده باراندا! ژوورى پينج ده رى كه هاوينان تاوگر بوو، بوخوى دوزه خيك بوو له و چه ساره دا، ئاسكه، كه گه رما نه يه يه شت بوو سه رخه ويك بشكىنى، به توى كراسيك خوى كردبوو به ديوه كه ي ئه كره مدا، له پشت چه سيره كه وه چاوى لى بووا! ميرانى ميردى تينوويه تى زورى بو هيناوه وهك ئه وانه ي هه نسكى مردن به ربينيان پى ده گرى و چاويان بو قومىك ئاو سپى ده بى، خوى گه يانده چه ره ي ئاوه كه، هه لى گرت و چه ند جاريك راپتله كاندا. چوريكى تيدا نه بوو، ئاسكه پينج چركه له مه وه به چاوى راستى په رپيوو، ئه م هه واله ي گه ياندى بوو، ئه كره م، وه ختى زانى سه ي ميران به په له، به پينليكانه كاندا هاته خوارى و رووى كرده ژووره كه ي ئه و، له خوشياندا نه يده زانى چبكا، كه وته دلله كوته، خيرا چارشينو نيژى ده سته خوشكى دا به سه ريذا چووه چه سارى، نيوچاوانى نه ي هينا و هيج كام له منداله كان له هه ويلدا نه بوون، نه مه هدى، نه چه مه حسين، نه كچيكى جيرانه كان. بيان نيرى بايى شاييه ك سه هولى بو بيتن. به تالوكه ديسان چوو بولاي ئه كره مى جيرانى به قوربان و سه ده قه ي بوو، هه رچونيك بى ئه م داوايه ي بو جيبه جى بكا، با مه حته ل نه بى، به خت رووى تى كرد و ئه م جاره باز به سه ر شانيبه وه نيشت، هه ستى به ته ختو به ختى شاهانه ده كرد. ئه م هه له بوى بوو به ئيلهاميكى يه زدانى و سه فادى به دل و گيانى. وه ختى خوى گه يانده ژووره كه ي خوى لايه كى روخسارى له بن هه ورى چارشينو ده رخست و به شه رمه وه سه لامى ليكرد. ميران كوته كه ي دانا و له سه ر باليفه كه دانيشت، هه روهك پادشاهى دابراو له سه ر ته ختى مه مله كه ت، گه رايه وه سه ر سه لته نه ت و پالى لى داوه و لاقى راكيشا، بى ئه وه ي پى دا بروانى گوتى:

چوريك ئاوى ساردم بو بيتنه، هوما له كوئيه؟ كى وه بىر هاتو ته وه گفتى پى دابى؟

ئاسكه، جارى دلى وهك گونى هه لاج هه لده به زى، له ژير چارشيوه كه وه گوتى:

ناردم سه هول بيتن، سه بريك بگره ئىستا ئاوى سارد ئاماده ده بى، ئاگام لى نه بوو هوما بو كوى چووه، جيرانه كه ي (ئاغابوزرگ) كراسيكى پى دابوو بوى بدوورى، ره نكه ته واوى كرد بى بوى برديته وه، يان بو جيبه ك چووه گوشته كه ي هيناو داي به خورشيد. سه رپى كرد به نووكى

لاقييه وه و چارشينو به سهر چروه كولانه كه، خورشيد و خوشكه كه ي ده دهقيقه پيشتر هاتبو بولاي، چوونه دهري.

سه ميران گوتي:

هاتبو بؤكن من بجم بولاي عهلي ئوتوويه كي به قهرز بؤ بكرم. ئهو ژنه، ئه گهر بيهوي ئوتووكيشي بكا به ياني پروات و ئيوارى بيته وه، چون به منداله كاني راده گا؟ بؤ گچه كه ي چيكره؟ (سه ميران راست بؤوه و چوارمشقى دانيشت.)

منداله كاني، جهواد ئه وه پينه چيه، دهمينيته وه همه حسين، دهخوا و دهخوي، دهنه ديسورپيته وه كچه به رمه مكانه كشي، وهختي زهري به ميژد بدات، ئه وه ده ي سپيزي به بي بي خوشكي، ئه مه قسه ي خويان بوو، وهك بزائم، كچه كه ي داناوه بؤ كور ي به گلره به گي، پنيان ناخوش بوو براكه ي حسين (مه به ستي براي ميژدي رووبابه بوو، ئه مه كچه ش تازه ميژدي كرديوو.) داواي كچه كه ياني كرديوو، خه به ري بؤ ناردبوون، زهري وهك رووبابه نييه ميژد بكا به كاريژكه ن.

سه ميران به م وته يه تيك چوو رووي گرژ كرد. ئاسكه دريژه ي به قسه كاني دا:

نه له لاي خوراي داده نيشي و نه له سه ريش جيگاي دهكهن. ده بي چاوهروان بي بزاني ئاخرو ئوخري چي به سهر ديت، كچه له وكاته وه رووبابه ميژدي كرديوو ئارواقاراي لي هه لگيراوه، ئه وه ماله ي لي بؤته زينان. دايمه له به رده رگاي هه ساري چه قيوه هه واي ميژد كردن له سهر ي داوه، باش بوو وه بيرم هاته وه به ياني له گه ل هوما چووين له بازار جل وبه رگي سه رپولمان (پيشاهه نكي) بؤ كري، پياويك هاتبوه به رده رگا كاري به تو بوو، وتي بؤ نايات پارهي برنجه كه مان بداتي، له كني وه ربرگين؟ كامه برنج مه شه دي؟

سه ميران به ژنه وتني ئه م قسه يه سوور هه لگه را، له پر گوراند ي:

به قه بري بابي برنج سين و برنج فروش! برنجي به كي داوه بچي له وي وه ربرگي. شكايه ت دهكا بابيكا، با خه لكي گه رهك و ابزانن به م ئاخري پيرييه خه ريكي كلاوبه رداريم، دهمه وي پارهي برنجه كه يان بخوم! بؤ مه گهر من بوومه ته حاجي ميرزا همه هادي، هه ررؤژه ي كه سيك بيت و به رؤكم بگري؟! كه سيكي ديكه مردووه، سه گ له گوري ري!... ئه وان عه زايان بؤ داناوه و من ده بي ده ست بكم به گيرفانمدا؟! خوترييه پياو، دوو خه لوار و په نجا من نان و هه فتا تمه ن پارهي وه رگرتووه، ئه وه دوو مانگه خوي لي گيل دهكا، نازانم، پوولمان ده داتي، يان گهنم، باوه ر ناكهم ده ستمان له قرانك گيربي! هيشتا به ئه مه ش نه وه ستاوه، چوه به نيوي منه وه له ره زازه كاني بازار

چلمەن برنجى سەدرى وەرگرتوۋە گوايە دەيانداتى، ئىستاش كە خاۋەن مەتلەب دەستى لە ھېچ گىر نابى، ھاتوۋە بەرۋكى من دەگرى.

دەيجا دەست، دەست دەناسى، بچى لەوى وەر بگرى، زۆر سەيرە، مەگەر ھەر ئەوان نەبوون، دەيان گوت سالى ئەۋەندە برنج دادەچىتن ئەۋەندە داھاتيان ھەيە، خايسە بەدوۋاي رەشت و گىلاندا دوۋمە بۇ گىلاننى برنج لە ئىراندا؟! ئەي ئەۋەچۈنە ھەۋجىيان كەتۈتە شارى؟ كارى ئەم دىنبايە چۈنە؟ لە رۆژى پرسە و سەرەخۇشيدا خەرىكى گويى پىروچقىنەن! لىرەش خەرىكى چاۋبەستى و كلاوسازىن، ئەو خەلگە چەندە گويى بىر، مالى خەلگ ۋەك گەزۋ و مازوۋ دەخۇن!!
سەي مىران گوتى:

دەۋلەت، ئەمسال داچاندنى برنجى قەدەغە كىردوۋە، مەگەر لە شويئە تايبەتەكان. بەلام زىرەكى و تەلەكە بازى ئەم تاقوم دەستەيە ھەر كارى ئەم رۆكەيان نىيە، بەلى بەلى!!
ئاسكە بەدەم گويگرتتەۋە، بە ژوورەكەدا ھات و ولاتى ھەلۋەژىرا، لە بەرھەيوانەكەۋە سەھۋلى وەرگرت و بە خۇشى خۇشيبەكى زۆرەۋە لە كاسەيەكى چىنيىدا سەھۋلاۋى گرتەۋە و ھىناي بۇ سەي مىران، چاۋ و لىۋى پىر بو لە بزە و پەرىشانى، سەي مىران ئاۋەكەي خواردەۋە و ئۇخەيەك بە زارىدا ھات و دەفەرەكەي دايە دەست ئاسكە:

ئەۋانە بوۋنەتە شەرىك و بىرەشم: بە لوور بەدى پىۋازى، دوۋان دوۋانت لىدەخۋازى.
ھوما گوتى:

لەۋە مەترسى، بلى خۇيان بە خاۋەن مال دەزانن. ئەبەمە دەلین سەير، دۋاي پىنج سال تازە خەرىكە خەبەرت دەبىتەۋە؟ پىنج سالى رەبەقە ئەم مالى بۇتە كارۋان سەراي خانبابا و مالى باپىرەي براخاس، ھەۋتەيەك ھەۋت رۆژە ئەۋان ھەشت رۆژى لىرە دەخۇن و دەخەۋن. ھەر ئەۋەندەي يەكىك لە چۆخە سېى توۋكى سەرى بوەرى يان ددانى كىس بكا، يان ھەۋاي شار لە سەريان بىدا، ۋەك ئەۋەي ئىرە كارۋانسەراي شاھەباس بى، لەگەل تاۋكەۋتنى بەياني لىرە حازرن. نەكا تۇ مىۋانخانەت بۇ داناون. خىزا دەلین بگرەۋ ھاتم. خۇ ئەگەر ھاتىش، يەك و دوۋان نىن، ۋەك مىزو خىزەرە دەبەستىن. ۋەك بلى يەك و دوۋان شەرم دەيانگرى، ھەر دەلنى عەپبى دەشتەكىن، يان خاستر بىژم دەلنى كۆللەن بە دەغل و دان وەر بوون. تۇ قەت ئاگات لىيە، ۋەختى رۆيشتن و دۋايان بىرا، رۆژى خودا لەم مالى دەبىر خۇلى دەخەن و گەسكى لىدەدەن. يەكى كوۋرە پوۋرە، ئەۋى تر كچە پوۋرە، يەكى ژن تەلاق دەدا، دانەيەك مەشمۋولە، فلانى نەخۇشە و فىسارەكەس پەرەستارە،

بۆتە مالى مىران پاشا، ھەر يەك دىت و يەك دەروا، ئاخە بەسە، (كشە، كشە پۆپە پەشە، ميان پوژىك و دووان خۇشە) تەنەتە ئاقلان بەۋەندە ناشكى دۇدانە دۇيەك، دوو سەلك پەنير، دوو گونتك ترخىنە، بە دەستەۋە بگرن و بېھىنن، خىگەرۆن و گەنم و ساۋەريان، مامر و قەليان بەشى خانە وگەندو گووشيان دىنن لىرە ھەلدەپوژن. لە بېرم نەبوو، خوايە تۆبە، نازانم زستانى پار چۆن بوو من و ھوما ھاۋخەرج بووين، براخاس خىگەيەكى روژن لەگەل خۆى ھىنابوو، ھەتا لىسى نەدا نەپۆيشتەۋە.

ۋەللا تەۋاوم كرد! لە بىخەبەران كەشكەك سالاۋات، بابەتى ئەو پۇنە يازدە تمەن و نيوى پارە لىۋەرگرتم. ئەۋە سەرەراى ئەۋەى لەگەل بابى ھەردووكيان پىنمقەرزدارن، قەول وابوو گەنم بۇ بېنن. ئەۋە ھەر دەى ھىنن. نازانم چۆن لە رووى ھەلات پارەى پۇنەكەى لە دەستم ۋەرېگرى.

ئاسكە بە سەرسوۋرمانەۋە پەنجەى خۆى گەزى:

مەشەدى! مەشەدى! بەراستى شتىۋاى كرد؟ پوۋلى پۇنەكەى لىۋەرگرتى، براخاس لە تۆى ۋەرگرت؟ پىاۋ ھەر باۋەر ناك، ئەۋان بە تۆ قەرزدارن؟ چەندۋەختە؟ زۆرە؟ ئەم دوو برايە كلاويان لە سەرى توش نا؟ من ھەر باۋەر ناكەم!

نا، تۆ خوا باۋەر بگە! ھا، بە قەولى خۇيان ئەۋە كاغەز و شاھىد.

سەى مىران بە دلپىيەۋە لە كاتىدا دەستى دەلەرزى، لە كىفەكەى باخەلى، دوو كوت نووسراۋەى ھىنادەرى، لە بەردەمى راىگرتن و بە دوو چاۋى كەمسۆماۋە تىيان پاما:

ئەۋە دوو سالاھ ئەۋ دوو برايە، سەتو پەنجا تمەن پارەيان لە من قەرز كرديوۋە، قەول وابوو ۋەختى خەرمان بېدەنەۋە، ئەۋەيان شوينى قامكى پان بۆتەۋە، ئەۋە براخاسە، دەبى دوو خەلۋار گەنم بداتى، ئەمەشيان ھى كۆيزەى برايەتى بېيارە خەروارىكم بۇ بېنى.

دەى دەلېنچى، بۇ نايدەنەۋە؟

چى دەلېن، نيانە، دەۋەرە لەم ژوورە چەۋەندەرىك ھەلكەنە! ناىخۇين، نايدەينەۋە حاشاش ناكەين. ئەمە فەرمايشتى ئەۋانە! (قەبزو كاغەزى نووشتاندەۋە و ناىە تويى كىفەكەى و خستىيەۋە باخەلى) مەگەر خۇنيان پىۋەبىننم، ئەۋ پۇژەى بە ئەستوى شكاوم ئەم پارەيەم كرده مستيان نەمدەزانى ئەۋانە ئەۋەندە خويىرى و دەستبېرن. گوتيان توومان نىيە، خان. تەقاۋى پىنەداوين، ھەر نامان داتى، زەۋى و زارى لىسەندووين. لەم كلاوسازى و خاپاندانە. بريا ۋەك قەرزدارەكانى تر

خۆيان وهشاردايه و بهم دهرک و بانهدا نههاتبايه، هممو رۆژى نهبووبايه به سييهى
پيش چاوم.

ئاسکه، زورى پى ناخوش بوو سهري راوهشاند:

حهىحهى! جارئ لهکويته! ئهوانه تو نازانى چين، نانکهشت دهخون و ناندنيشت دهبړن، ههتا
تو ئه گولهجهرگهيهت له باخهلدا بي ئهوه حالته و لهوه خراپتريشت بهسەر دئ! ههئى ئافهريه بۆ
ئهو ميژدهئى من کردهئى تويه و بردهئى خانبابا و براخاس. ئهوهبوو زيړهکئى تو؟ پاساريت به کوتر
دهگورپهوه! ئاواتلنهاد؟ ئيمه که رهچهلک و بنهچهمان کورده و کورديش بووه، قهت تهماحت له
مالئى کس نهکردوه، ههر مالئى کورد بووه چوه بهتالان، نازانم ئهوانه بۆچئى ئاوان؟ هوئى چيهه؟
هۆيهکەئى روونه. ئهمه تهماحئى بهشهره، ههرودختنئى زانى شوئنيک بۆسانهوه ههيه و کس نالئى
ئهمه خهتنئى راست و ئهههش چهپ، لاقئى لئى رادهکئيشئى و ملدهنئى له خواردنئى.

ئهمنيش گفتت ئهدهمئى، تازه چاوت بهو ههفتا تهنه پووله و دوو خهلاره نانەئى خاللۆکهرههه
ناکهوئ! ئهگەر من توم ناسيئى، پارهى ئهو برنجهشيان بۆ دهئى، خهمنى بۆ مهخۆ، ئهم دنيايه بهشى
خۆئى شرهخۆرى ههيه. ئهوانه چاوبهستن خودا تويان بۆ راوهستاوکا له هيچيان کهه نيهه! نان له
نيوچاوى خۆيان دهخون، له ههرجئيهک ناوى تو بيئن به قهتار شت دهبهنهوه، چييان دهستکهوئ
به خهزائى دهزانن، ئهگەر ريگهئى دهستييان ههبي دزيش دهکن. ليم مؤر مهبهوه، بهلئى دزيش
دهکن. ئهگەر باوهرم پيئاکهئى تاکوو بۆت ئاشکرا بکهه. له ماوهئى ئهم چهنده سالهدا بزانه چيو
چيمان ديارنويه؟ له دهستاونغ و تهشتئى مسهوه بگره تا دهگا به مقهست و کهوچک و شهنه.
کهوشهکانئى بارام شهوئ له بهردهرگا بوو، بهياني به ئاوهات و به نان خورا (ئاسکه فکرى کردهوه
سهئىميران به رووخوئييهوه لئى زياده کرد). فانيلهکهئى هوماش ههروا.

بهلئى تهنورهکهئى هوما بۆ له بيرت نهماوه وهختئى جلهاکانئى خاتوسهفويه بهسەر تهنافهکهوه
غهيب بوون. براخاس و نهفهريکئى گوندهکهيان ئهوشهوه لئيرهبوون نانى بهيانيان نهخوارد
بۆئى دهرچوون؟ تهنورهکهئى هوما لهگهل جلهاکانئى بهسەر تهناقهکهوه بوو، کهسيک نيوشهه
ههستئى و ژهم بدا به چارواکانئى ئيتريچ توفير دهکا دهستيک به مالکهدا بيئنئى و نهئى هينئى؟ ئهوهئى
وهبهر دهستئى بي ههلئى دهگرئى، ئهوجاريش، بۆ تو پيتوايه چونکه به مالئى خوشکيانئى دهزانن دهست
بۆ هيچ نابهن؟ مهگەر تو نهتوت، ههر ئهوه بههارهئى چووى بۆ چۆخهسپئى چوار رۆژ لهوئى مائهوه،
گهلکله ون بووهکهئى خوئمانت به دهست زهري ژنئى براخاسهوه نهديبوو؟ مهگەر تو نهت بيستهوه،

نەتزانى، پايىزى رابردوو بە وردو درشتهوه خالۆكەرم دەستى ژن و مندالى گرت و هاتن بۆ شار،
 هوما بۆچى لەگەل تاووس خىزىنى خالۆكەرم شەريان كرد؟ ئۆى، پياوھەكە ئاگات لەچىيە، شار ئاو
 ببيا تۆ خەبەرت نابىتەوه. عەلى مال خۆر، كە باسى دەكەن ئەوه ئەوانن. ئىتر ئەوهندەى هاتونەتە
 شار ئەمە كارىان بووه، ئەوهى بە ئەمانەتیش وەريانگرتوو خواردووويانە و نەيانداووتەوه، جامى
 مس بە سەمەنووه برديان و نەيانهيناوه، چەندجار بە براكەيم وت ئەوه هەر بۆمان دەهينيتەوه،
 باليفە و چارشىونوين. لە نەخۆشيانەوه پىچا هەر نەيانهيناوه، هى خوشمان نەبوو، باخەوانەكانى
 سەراو لىزە جىيان هىشتىبوو.

سەىمىران پەرىيە نىو قسەكانى:

قەپانە چكۆلەكەى دووكان، باشبوو، وەبىرم هاتەوه ئەى چەترە زستانىيەكەى من لەكوئىيە؟
 ماوئەيكە نایبىنم، لە هومام پرسى گوتى: نازانم، دەبى لەو دەورووبەرە بى.

ئاسكە، بەتەمابوو باسى نىرگەلە سەرزىوينەكە و قاوھجۆش و ئەو كەلپەلەنە بكا، كە بۆ
 سەرخۆشى عەزىز بردبوويان بۆ دى، تا هەنووكەش نەيانهيناوبونەوه، بزانى مەشەدى خەبەرى
 ئەوانەى هەيە، لە بىر چۆوه، بە ترس و نىگەرانىيەوه گوتى:

چەترى زستانى؟ ئەو دايمە لە ژوورە چكۆلەكە بە گۆل مەخەكەدا كرابوو. وەك بزنام بەنىك بوو
 لە پشت سەندوقەكەى هوما كەوتبوو، چەندجارىك چووم جەكانى بۆ بشۆرم لەوى چاوم
 پىتىكەوت. ئىتر نازانم لەكوئىيە و خەبەرم نىيە. قەت كارم پىتىنەبوو.

ئاسكە ئەمەى گوت و بە نۆيەك سەرشىتتىيەوه كە ترس و لەرزى پىوهدىار بوو، هەستا و خۆى
 گەيانە ژوورى پىنجدەرى، سەرىكى كىشايە ژوورە چكۆلە ئالقه رىزى هەلپىكرابوو، ئەوى پىبوو لە
 كەلپەلى وردو درشت، پىژوبلاو، بەلام چونكە مەزو كورسىلەكان مەردەكەى هەر ئەو حەوتەيە بە
 ئەمانەت دابوو بە قاوھچىيەك بە چاوكىرانىك زانى چەتر لەوى نىيە. ئاسكە، هەرچەندە هەمارەكە
 بە دەست خۆيەوه بوو، دالنىابوو كە لەوى نىيە، دىسانىش سەرىكى لى هەلنا، وادياربوو چەترەكەش
 هەر بە دەدرى ئەوانى دىكە چووه، مەگەر بەخىزى خۆيان بىهيننەوه، وەختى هاتەوه ژوورەكە،
 سەىمىران ديارنەبوو لەبەرچى نىوچاوانى تىكناوه، گوتى:

جارى لى بگەرى، ئاخىرى پەيدا دەبى، لەوانەيە خۆم لە هەمبارى گەنم و جۆى شارەدارى يان
 جىيەكى دىكە دامناى و لە بىرم چووبى، رەنگە چەور بووبى و پشيلە نۆشى گيانى كردبى! پىالەيەك

چاییم بدهری، سهرم ژان دهکا، ئەمەرق نانی نیوهرۆم له کهبابی، ماھی خان خواردوو، میوانی یهکی له نانه واکان بووم. نهختیک ترشییاتم خوارد حالتم تیکچوو.

توکه ترشییات پیناکهوی، بق پاریز ناکه، میوانی کئبووی؟

قولی خانی نانهوا، ئاشه وانهکان له عهنت نامه یان دژ به و واژو کردوو، له مهولا باری بۆ نه بهن، چه ساو ناخۆش و رهزێله، چه قی ئەرک و زهحه تیان ناداتی، منیش له بهرا پیم خۆش بوو توژیک زهحه تهتی بدن. ئەوه بوو هاتوو لیم پارایه وه و خۆی دا به سهر دهست و پیمدا، قورئانی له باخه لی هینادهری و سویندی دام به گیانی بارام و بیژهن. چووم پینک هینان و باره کانیان بۆ بار کرد. ئەمەرق نیوهرۆ به تکاو پارانه وه من و میرزانه بی و رهزاخان کارشیرین، یهک دوو کەس له ئاشه وانان و بار به ره کانیان میوانی ئەو بووین.

ئاسکه، دل و چاوی دارمال له شادی و خوشی، خۆی گه یانده سه ماوه ره که، له بزو له حنی میرده که ی هه لم و به رامه ی خۆشه ویستی و دلگه رمی پیوه بوو. سه ماوه ره گه و ره ی به مۆری قه قازیبه وه له پشت په رده هینایه دهری، زریوه و وریشه ی ئاوی له چاو ده سه ند له بهر هه یوانی پری کرد له ئاو، ره ژێ بۆ گه شانده وه، وهختی هاته وه ژووری گوئی:

منداله کانیش به بی چایی چوون بۆ قوتابخانه، ئیمتیحان و تاقی کاری خه ریکه ده ست پیده کا، خه و خۆراکیان له هه لگیاره وه، گلاره ی به سه ت زمان بۆ ته کلکه ته شی، قه ولی داوه، ئەمه سال قه ببول بی و سه رکه وتن به ده ست بیئی حه وت مۆم له سه قاخانه داگیرسین. منیش نه زرم ئومولنه بی م کردوو بۆ قه ببول بوونه که ی میوژ و گویزی موشکل گوشا، (به لابه دور) ی بۆ ببه خشمه وه، منداله کان هۆش و گوژیکی باشیان هه یه، به لام به راستی تاقی کاری فره زهحه ته، ئیستا ورده ورده به ره و مال ده بنه وه، ئەو سه ماوه ره مسواره ش که دیتووته حه وته ی را بردوو له گه ل هوما چووین له بازار بۆ گلاره مان کرپوه، ده بی له لای تو دهنگی کر دبی، خاوه ن دوو کانی سمساری توی ده ناسی، راست یان درۆ تمه نیکی پی به خشین. سه ماوه ری چاکه، کچه که م خۆشی ده وی. ره نگه خیرا نه ی کولینی، به لام دره نگ سارد ده بیته وه، ده زانی ئەمه سال گلاره خویندنی له قوتابخانه ته و او ده بی، گویا ئیداره ی فیزکردن و بارهینان قوتابخانه ی ئەوان وه ک دوا ناوه ندی کوران ده کاته دوا زده پۆلی، ئیتر ئەگه ر بیکن و نه یکن ئەو نایه وی له وه زیاتر بخوینی - به ده ست خۆشی نییه نازتم با بزانی تو ده لی چی و چۆن ده بی. مه به ست و قهستی دلئ ئاسکه، به سه ماوه ره که دا روون بوو بۆیه باسی کچه که ی هینایه گۆری بزانی بابی چی ده لی، له بهختی ئەوان ئەمەرق ریگه ی هه له کردوو له وه نه ده چوو

جاریکی تر ئەم هەلە هی دەست بکەوێتەو. ئیستا گلارە بی دەنێتە حەفدە سالییەو هەتەوئ و نەتەوئ کچۆلەیهکی خۆین شیرین و شەرمیون، بەئەدەب و گوێرادی و ریکوپی و پەوشت جوان و زەریف بوو، هەرۆک دایمە دەرس و مەشق و قەلەم و دەفتەری تەواو ئامادە و لە جێی خۆیدا بوو سەرۆ بسکی شانەکراو و نینۆخی خاوین و لە بنەوێ کرابوون. جل و بەرگی خاوین. هەرچەندە ئەو لە مندالەکانی دیکە گەورەتر بوو، بەلام بەخیلی بە براکانی دەبرد. ئەگەر ئەم خۆوێشی، قەرارابوو هەر لەگەڵی بمینیتەو، لە بابەت ژن و میردایەتی دا بە قازانجی تەواو دەبوو، سەرەرای ئەو هی لە گەرەکا بە کێژۆلەیهکی ئاقلدار و عالوسال ناوی دەرکردبوو، بەلام تا ئیستاشی لەگەڵ بی کەس داوای نەکردبوو، ئاسکە، ش جاری هیچ چاوەروان نەبوو، ئیتر وەک دەلێن تازەباغیان وەبەر هاتبوو هەر لە کۆنەوێ باو بوو، گۆلی جوان و بۆن خوش لە باخی بەنامییەو دەست دەکەوئ، گۆلوی باش لە گۆلی بۆن خۆش بە دەست دئ، کچیش کە وەختی میردی هات ناکرئ لە مالی زەوتی بکە، ئیستا ئەو تەمەنیکی باشی هەیه بۆ مالان، ئەگەر بیر و باوەری سەمی میران لە بەرچاو بگرین دەبوو کچ لە تەمەنی نۆ سالەدا بەمیزد بەرئ، ئیستا گلارە هەشت سال بوو دەبوو لە مالی میردبوایه و مندالی پێرەو کەشی دەبوو! لەلایەکی دیکە شەوێ کچە تاقانە ئاسکە خۆیندەوار، ژیر و چاوەکراو، لەگەڵ کچی دەرۆجیران هەرنەبی کەمتاکورتئ فەرق و جیاوازی هەبوو، کەوابی ریی دەکەوئ کوریکئ خۆیندەواری فامیدە داواکاری بی، ئاسکە لە خۆدای دەویست چۆن شیاوێ ئاوا بە میردی بەت، هەرچەند لە دلی خۆیدا دەگوت، بەختی دایک جیازی کچە بەلام داها توویەکی روونی بۆ کچە کە هی چاوەروان دەکرد. ئەگەرچی لە چەشنی راییبەکان تەرکی نەفس و ئارەزووی دنیا بی کردبوو، بەلام هیوادار بوو و عەولادە کە هی لە ژیا نی هاسە ریدا کەم و کورپی نەبی نی و پشتی چۆل نەبی، هەر وەختی دەیزانی یان لە دەرگای مالی کەو، یان دوورتر و لەو پەری شەقامەو دەبی نی جیازی بووک دەبن، هەرۆک هەموو ژن و کچیک چارشیوی دەدا بە سەریدا، بە خۆشی خۆشییەو دەچوو تەماشای دەکردن. بزانی چەند تەبەق و خاوەنچەیان بەسەر سەرۆهیه و چی تێدایه! بەختی بووک خاسە یان خراو، ئەو کاتە هی میردی کرد، وەک جیازی تەنیا لیفە و دۆشەکی و کاسەیهکی گەرە و کەمیک و ردهشتی پنبوو، ئیستا لە دوا چەند سال شارنشینئ، بۆی دەرکەوتبوو ئەم شتانه بۆ کچ چەندە شیاوێ پەسندە و تەنانەت لە ژیا نی داها تووی ئەودا گەلیک کارسازە، تا ئیستاش، ئەو دایکیکی هیرو خەولی کەوتوو نەبوو، زانیویەتی لە بەینی دایک و فەرزەندی دەبی چ بکات و چ نەکا، ئەو نەندە هی لە دەستی هاتبوو لە هەر شتە هی شتیکی بۆ دانا بوو، کە ئەمە هی گلارەیه، لەم شت گەله، زۆریان لە لای

هوما پاریزرابون. ئیتر چۆنی ددانهوه ئهوه هەر بۆخۆی دهیزانی. جگه لهمانهش جاروباره له بازار شتی بۆ کرپیوو له مال داینابوو بهبی ئهوهی «ئهو» پهبزانی تهناهت جلوبه رگ و حاجهتی حهمامیش به ناوی گلاره و یه کهم مندالی ئاماده کرابوو، به گهتی نهک و دایهگه ورهکان ئهشتی کچ وهختی دهچپته مالی میزد تا دهبیته بیست سال پیویستی به هیچ کهلوپهلیک نهبی، ئهویش به خه یالی خۆی له زور و له کهم جیازی بۆ پینچابۆوه. بهلام ئاخۆم ئهوانه دهکرا ناوی خوانچهیان لهسه دانین؟ گلاره شتی لهوه گرینگتری دهویست، سهی میران لهو سهری ئهم قسانهوه دههاتهوه، وهختی ئاسکه سهریکی له هه یوانه که هه لیتا، گوتی:

دهبی زیاتر له بیرى ژیان و گوزهراندا بین. قهراره خانبابا، له بری قهرزه کهی بیت و له دووکان کارمان بۆ بکا. بهلام من ده لیم دهست مایه ی به دهسته وه بی و له گه ل برا کهی له ئاوابیه کان و له خالسه خهریکی ورده واله و پۆن و په نیر و مووسینی بی. له بهروه قهرزه کانیان بدهنه وه، ئاسکه هاته وه ژووری:

چی، به ته مای پاره یان پینده ی، ئال وویری پینکه ن؟ ته واومان کرد! نانه که یان جوان هیناوه نۆره ی ناندینه که یه، تو له لایه ک هاوار و سکالاته له دهست ئهم قهرزکویرانه، له لایه کی دیکه وه دهست مایه یان پینده ده ی؟ هەر بویه ده لین دار هۆره ی له خۆی نه بی ناقه له شتی، چاویان جوانه ئهم کاره ده که ی؟ دهست مایه که شت دهخۆن و دهستیک به سمیلیاندا دههینن ئه وان سهگ هه لده برن ئیمانی لیده ستین، ئه وه ی له به ریشیاندا یه هی خۆیان نییه! نا، نا، مه شه دی ئه گه ر هوما ئهم فکره ی بۆ کردووی شتی وا نه که ی دهستم به داوینت، به سه، زهره د له نیوه ی بگه رپته وه هیشتا هەر باشه.

سهی میران قنچه که یه کی بۆ کرد. سیغاریکی داگیرساند و به زهرده خنده یه کی شیرینه وه، سیله ی چاویکی ئاراسته کرد و گوتی:

نه قلی من وهک نه قلی مه لاجه عفه ری که له شیرباز، وایه، زۆر جار که ربه لایی هه باس خوا بییه خشی، باسی ده کرد. تۆش له بییرته.

ئه ی بۆ له بیرم نییه، مجیوری مزگه وت بوو، به لام قومار باز و زیرهک و سه ری له هه موو کاران ده خورا، پۆژیک له پۆژان، که خهریکی راخستنی به رمالی مه لا ده بی وده رق و په ری گنجغه له گیرفانی به رده بیته وه، به په له پرووزی هه لیان ده گرپته وه، هەر ئه و وهخته ی دهیان خاته وه گیرفانی ده لی: خوا ئه و که سه به له عه نه ت بکا ئهم شتانه ی داوه به دهست منه وه.

سهی میران مابا قی نه قله که ی ته وا و کرد:

مه لا دهلی ئه ئی ئه گهر ده زانی خراپه بۆچی فرییان نادهی؟ بۆ دهیانخه یته وه گیرفانت؟

دهلی: له بهرئه وه ئی زنده پوئی و ئیسراف هه رامه. - به لام ئافرهت، وانیه، تو تالیک موو ده بیینی و من هوریه په یک. سوپیک له م کاره دایه، من هه زم نه کردوو ه به که س بیژم. به لام ئیتر ئه گهر له پاش بیست سال تالی و خوئی ئه زموون و ئیمتیحان له تو دلنیا نه بم، باوه ر به کی بکه م؟ قهت وانه بووه له گو تره کاریک بکه م. ده زانی چه ند مانگه کاک ناچه عفه ر پئی به شاردا نه هاتوو ه؟ وه ختی له قه سری شیرینه وه ده گه ریته وه یه کراست ده رواته وه بۆ لادی، پو لیس و نۆبه دارانی مه رزی و گو مرک، لی ئی زه نین ده بن. هه ر بویه شه له راستیدا من ده بی، به شیوه یه کی تر ده ست به کار بم، ده ست به کار بوونیک که ئه گهر خانبا با و براخاس پیاوانه بینه پیشی و ده ستم له گه ل ده نی ئه ئه وا نانیان ده که ویته رۆنه وه و ئیمه ش به گه نجییه وه ده نین. چاره و ئی و یه ک سمی باشیان بۆ ده کرم که مه کیک قه ند و چایی و ده رزی و ده زوو و بنیشت و عه تر و سابوون. له وانه یه، چه ند گه زیک چیتی دایده مر دم، له گه ل بریک ئه و ورده شتانه ی که دیوه ره یه که ده بی پئی بی. با بییه ن و بۆخویانی خور د بکه نه وه، هه روه که ره یم خانی زه ند گو تی: با بۆخویان کار بکه ن و بشخو ن. قه رز و قۆله که ش گیانیان سلامت. به لام، ئه وه نده ی دینه وه بۆ شار، دوو سی توپ پارچه له گه ل خو یان بینه وه. (ئاسکه خو ی لی نزیک کرده وه، وه ک رازداریک گو یچکه ی راگرت.) ئه م کاره بۆ ئه وان مه ترسی نییه و زۆریش ساکاره، که م و زۆر ده توان سئ توپ پارچه له نیو کورتانی یه که سمه کاندان و هشارن. ئاواش له براخاسی هه پۆله مه روانه، وه ک مشک وایه هه مبانه ده بری، کلکی له ریوی که متره، تاقیم کردۆته وه ده زانم چون کوپیکه (ئاسکه بۆ سه لماندنی وته که ی به نه رمی چاوی له سه ریه ک دانا) به لی تا بلی زۆر زانه و وه ک هه لووک وایه، لادیکان پیده زانی و ناسیاوی له ته ک هه موواندا هه یه، کاره که ش له وان ده کالیته وه و جیگای شک و گومان نییه! بۆئه وه ی کاره که به ریک و له باری بچیته پیشی، و خو شه ببن، پاسه وان و مه مووری به رده روازه شکیان تینه که ن پئیویسته چه ن که ره تیک به خالی و ده ست به تال بگه ریته وه بۆ شار.

ئاسکه به ترس و دوولیییه وه چاوی تیبری بوو، مه سه له یه ک له گو ری دا بوو، نه ده بوو باسی بکری، به لام بۆ میران هیوا یه کی گه وره بوو، یه کیک له پاسه وانه کانی نواقل، له ده روازه ی رۆژاوی شار، جاران له ئیداره ی ئاردو نان کاری ده کرد. له گه ل سه ی میران نیوانی خو ش بوو، سه ی میران وه ختی ده زانی ژنی پی ناده ن، نه شی ده زانی هۆی چیه، وه ختی داوایان کرد، به بزیه که وه ئاماژه ی کرد و قامکی شاده ی بۆ سووردا:

فکرم بۆ کردوو، ئەمڕۆ و سبەیی گێزەوکیشە دەستپێدەکا، خەلکی لادی سەری ناپەرژئی
 ھاموشوئی شار و بازار بکات، بۆ ئەو دوو برا برسی و تینووھ کار لەوھ باشتر دەستناکەوئ،
 لەھەر سەفەرێکا ئەگەر هیچیان دەستنەکەوئ لەوھ باشترە خەریکی فرۆشتنی پێستە و رێخۆلە بن
 لە جەردەیی ھەر باشترە، لە جووتیاری و وەرزیتری ھەساووتر و داھاتیان زۆرتەر، خۆ لایبێژی و
 دەوھکاریان پێنادەن، پێتواپە جوتبەندەن کشت و کالیان لەبەر با بئ و فکر و خەیاڵ ھەلیان بگرن.
 وەک ھەلۆوان لە ھەرجیئەک دووکەل ھات، دەزانن ئاوەداننێیە و مامر و جووجەلەشی لێیە، من
 دەزانم ئەوان بە بیستنی ئەم ھەوالە، لە خۆشیان کلاو ھەوا دەدەن و دەیگرنەو، بەلام ئەم
 باوھەزێانە، بەراستی تەلەیان ناوھتەو، ئەم بەیاننێیە بۆئەوھ ی بوار تاقی بکەمەوھ چومە قاوھخانە
 سابوونی گەل، رووبەرۆوی نواقل، ئاگام لیبوو ئەو مەئموورە ناپەسەنانە لەگەل ئەم خەلگە
 چیدەکن، وەختی ئەم کوردە ھەژارە باریک گەنم بۆ شار دەھێنن بیدا بە خورما و چایی و کەوش
 و پێلاوی مندالی لە گەرانەوھدا: پارە و عەواریزیان لێ دەستێن. شارەداری تەنیا عەواریزی بۆ
 کەلوپەلی ھاتنەژوورەوھ ی داناو، بەلام کێ بەکێیە، کورد ئاگای لە یاسا نییە، گریمان ئاگاشی لیبئ
 دەنگی بەکوئ دەگا، کێ دادی کوردی پرسێوھ؟!

ئاسکە لە تەنگەژەیی خەیاڵدا گیرئ کردبوو، قسەکانی سەمی میران بە دلئ نەبوون. لیبئ پرسیبئ:

ئەئ ھوما دەلئ چی؟ بەم کارە رازیبیە؟

جاری لەکن ئەو دەنگم نەکردوو، ویستم لە پێشدا قسە لەگەل تۆ بکەم، بزانی تۆ چی دەلئی،
 ئەگەر راست دەوئ لەمەر کاری خۆمەوھ لەلای ئەو باسی هیچ ناکەم، لەبەر ئەوھ ی نە ئەو، ئەم
 شتانەئ بەلاوھ گرینگە و نە منیش پێمخۆشە بە کاروباری من بزانی، من و ئەو گفتمان بە یەکتەداوھ
 ھەتا بۆمان بکری ھەتا ھەین یەکدی فریو بدەین و کارمان بە راستیبەکانی ژیان نەبئ، وەک
 پەلەوھەران ھەست پێنەکردن و گوئ نەدانیش بۆخۆئ دنیا یەکی تاییەتی ھەئ! بەلام بەومەر جەئ ژن
 و میرد لە مالدا مشکی ھەمیانەپر و مارەکەئ شیخ ئۆمەر نەبن.

ئاسکە گوئ:

من دايمە لە بابەت تۆوھ دلم قەبزە، لەوھ دەترسم بەرلەوھ ی تۆ ئەو ھەلفریبینی، ئەو کلاوت
 بنیتەسەر، مەحتەل ماوم، چی بلیم، (پیاو دەبئ ھیچ وەخت ئەسل و رەسەنی خۆئ لە بېر نەکا، مروئ
 راستەقینە وەختی پشت دەکاتە نیشتمان و رەسەنی خۆئ کە شەمال بوەستی و رووبار روو لە
 زەریا وەرگێرئ.) ھەرکاریک دەکەئ هیوات بە خوادبئ و قەلای ژیانت لەسەر خۆلەمیش ھەلمەچنە.

تو که کەسپ و داھاتی خۆت ھەيە بۆ خۆت تووشی ئەم کارانە دەکەیت؟ سەرت نایەشی بۆ دەپینچی؟ پوژی بەری کە چاوم کەوت بە کاک ناجافر لینی زەنین بووم. دایمە خەمیک لە دلمدایە، لەو پەریشانم تووشی بەلایەک بێن، لە بیرتە وتم شەویک ئەکرەم چی بە من گوت. ئەو ژنەتیوھ زۆرزانە، شەو و پوژ لەقسە دەگەڕێ، دەزانی ئەم خەلکە چیدەکەن و چی دەخۆن، بە سری ھەمووکەس دەزانی، ئەم گشتە خاوە خیزانە لەم ھەسارەدا دەژین دیارە بە سەرپوێری بەکدی دەزانن، بەلام خۆ ئەگەر نەتوانی گولبێنەخن بێ، دەبا کۆلەوژن نەبێ؟! قەولت ئەدەم، ئەگەر من وریا نەبویەم، ئەم ژنە وەک گێژەلووکە ئەم مالاھە ھەلدەگرت و دەیدا بە یەکدا. تا ئیستا ھەوت زەمان بوو داری بەسەر بەردەوھ نەھینشتبوو. ئەو ھەندە ھەکەداری تامەرزوییە شەوانە خەو لە چاوی ناکەوێ، لەو دەترسم لەلای ئەم و ئەو باسی ئەم قسەیی کردبێ. ھەر بۆیە لیت دەپارێمەوھ ئەم خیرت نەوێ و بەم لایەدا مەرۆ، بەخاتری مندالەکانیشتبێ تۆزیک روحم و دلت ھەبێ و چاومان لێ خافڵ مەکە و دلمان لێ دامەبەرە، مالی دنیا دەبێ بەلام خۆت نایبێوھ، تو پیاویکی بەوھجی ئاگات لە شوین و پینگە خۆت ھەبێ، ھەر ئەو ھەندە کەوتی تازە کەس دۆستت نییە و ھەلت ناگرنەوھ و ئەوھێ بۆشت دەسووتی ژن و مندالەکانتە. مەشەدی ئەم کارانە بۆ ئیمە نەھاتووھ، ھەرکەسە و بۆ کاریک سازکراوھ، ئیمەش ئەگەر بە بەشی خۆمان رازی بێن و بە نانەواو نان فرۆشی رابگەین، خۆش بەرێ دەچین و لە ھیچمان کەم نابێ، (پەل ھاویشتن بەم لا و ئەولادا پەل قرتاندنی لەشوینە)، فکر و خەیاڵت ئاسوودە بێ باشترین سەرھوت و سامانی دنیا، دەوڵە مەندی نات ھەسینیتەوھ، بگرە دەت چەوسینیتەوھ، ئیستا بەشی خۆت ھەيە شەو تا بەیانی بیخەم لینی دەخەوی، بەلام ئەگەر سامانت زۆر بوو شەو تا بەیانی خەو ناچیتە چاوت. (خۆت ماندوو مەکە بۆ سەرھوت و سامان، ھەول بەدە دۆستت زۆر بێ،) بۆ ھەرھۆک جارێ نە بۆ قۆشەن بکەن و تیرو پێر دانیشە.

میران نیوچاوانی تیکنا و قسەکە ی پێ بێ:

باسی ئەمەیان ھەرمەکە، خواجە ھەمەعەلی مەختە ی کردووھ، تەواو بوو، ئەمجاریش قەول و قەراریان لەگەل نووسیوھ و ئاردەکەشی پێناردەن؟ ئەوانە کلاوی ئەحمەد لەسەر مەحموود دەکەن و گورپە ی پێ دەرەخسینن. تو دەلێی ئەم کارە بۆ ئیمە نەھاتووھ. زۆرم پێ سەیرە ئاوا بێر دەکەیتەوھ، لەم پوژگاری ئەمرودا، لەم ھەيامیدا، لەو شارە گورھیدا، تو کەسیک بێنەوھ خەریکی ئەم کارانە نەبێ، یەکیک نیشانی من بەدە تەنیا لەسەر سفرە ی دووکانەکە ی خۆی نان بخوات، شوغڵ تەنیا جۆگە لەیەکە بۆ چاوبەستن، دەمامکە و گزی و فزی دەشاریتەوھ بۆ دەستەو تاقمیک.

من پیموایه قینات کردن بهم جۆگه له یه، باشتره له وهی ئینسان تووشی گیروگرفت و ئابرووچوون بئی، پیم بلی تو له چیت که مه، چ ئاتاج و موحتاجییه کت هه یه؟!

ئاتاج و موحتاج نیم، تو خه بهرت نییه، منیک وائینستا رووبه پرووی تو دانیشتووم هه ر ئه م سه عاته، هه وسه ت و په نجا تمه ن پاره ی رایجی ئیران قه رزدارم، ئه گه رکوو تو زیك وردی حساب بکه م سه ربه هه زاره وه ده نی، رۆژی شه ش تمه ن خه رچی مالمه، داهاتی دووکان له رۆژدا خۆی بکووژی ناگاته پینج تمه ن.

بهم وته یه ئاسکه هه لبه زییه وه، زۆری به لاره سه یر بوو. به سه رسوو پمانه وه زریکاندی و گو تی:

سه ی میران!

ژنه، بهم هه واله هه ردووچاوی ده رپه رپین! ده می کرده وه و وه ک مردوو به بی جووله مه حته ل مابوو میران دیسان درپژه ی دا به قسه کانی:

ئه گه ر سه رت نه هیشینم هه وسه تو په نجا تمه ن ده بی له لایه کی تره وه ئه م که نده لانه پر بیته وه. ئه گینا، منیش ده زانم سه ری نه هیشاو له پرئیسکه نابه ستن. توش ئه وه نده خۆتی پیوه ماندوو مه که، خودا هه ر خۆی که ریم و کارسازه. قه ولت ئه ده می تاکوو ئاخری ئه م هاوینه هه مووشت به که یفی خۆمان بی. ئیتر له مه ولا پیویست ناکا گلاره ش بچی بۆ قوتابخانه. خۆیندن به کاری ئه و نایه ت، ئافه رت نه خۆینده وار بی باشه! به فکری ژیا نی خۆی بی چاکتره، هه رشته ی له وه ختی خۆی بترازی ده ترشی. ئه و شته ی که با سم کرد، قسه ی تو یه کاری ئیمه نییه، به لام تو پیم بلی چیمان له خه لک که مته ره! ئه و کا برایه.

خوایه تۆ به! حاجی برارم نه گو تی.

مه گه ر هه ر ئه و شه رپه پۆشه نه بوو له نزیک نان ساجی خۆمان دووکانی گاوکاری هه بوو؟
ئاسکه لی زیاد کرد:

ئینستا گه یوه ته جیه ک ملکی شه ش دانگ ده کا به ناوی کچی سه مسام دیوانه وه، خودا زۆرتی به سه ردا برپژی.

خودا قر له مالی بخا، قه ت که سی نه مینی، وه ک قری خسته مال و حالی ئه م خه لکه، زۆر باشه ده مویست ئه مه بیژم، له کو یوه بهم جیگایه گه یشته؟ هه لبه ت پبیشتر ده لیم نه ک ئینستا که چل گوندی هه یه.

مامه‌له‌ی تریاک، هه‌مووک‌ه‌س ئەمه‌ ده‌زانن.

ره‌حمه‌ت له‌و شیره‌ی تو‌ خواردووته! مامه‌له‌ی تریاک یه‌ک به‌ سه‌ته، وه‌ک تو‌ ده‌لێی هه‌مووک‌ه‌س ده‌زانن ئەوه‌ی وه‌سه‌ریه‌کی ناوه، ته‌واوی له‌ ریگای قاچاخ و ساخته‌چییه‌وه به‌ده‌ست هیناوه. رۆژ له‌ دوا‌ی رۆژی‌ش ده‌وله‌مه‌ندتر ده‌بن، ئەو دزه‌ی وه‌به‌رده‌ست نه‌هاتووه پاشایه. ئەتو به‌ من بلن، ولاتیک به‌ردی بناخه‌ی له‌سه‌ر درۆ و سه‌تم و فروفیل و ده‌ست‌دریژی و داگیرکه‌ری دامه‌زرا‌بی، هه‌یج شتیکی له‌ جیی خۆیدا نییه، درۆ و گه‌نده‌لی و چه‌وسانه‌وه ده‌چینی و پشتیوانی له‌ بی‌ویژدانی ده‌کا. نه‌ شه‌رع ده‌ناسی و نه‌ قانوون، به‌رتیل‌خو‌ری و ناحه‌قی و پیلان و خاپینوکی وه‌ک که‌چه‌لی گه‌یوه‌ته سه‌ر چاوو برۆیان. راستی و دروستی ئەفسانه‌یه و هه‌یج مانایه‌کی نییه، وه‌ک عه‌زیزی عه‌لی‌قه‌ساب له‌بری گوشتی په‌ز، گوشتی بز‌ن به‌ مشته‌ری ده‌فروشی. قاوه‌چییه و پا‌ره له‌ (تامینات) وه‌رده‌گرئ به‌رپوه‌به‌ری قوتابخانه‌ یان زافت و ئەفسه‌ری قوشه‌ن و سپایه. شاگرد و سه‌ربازه‌کان ده‌نیته به‌رکار و زه‌حمه‌ت، گول‌کاری شاره‌داریه و تووی گول ده‌فروشیته‌وه، بازرگانه و تاکو و ئەوجییه‌ی ده‌ستی ده‌رپوات ده‌دزی و ده‌پچری و ده‌رفینی وه‌ختی کلکی وه‌به‌ر ته‌له‌ که‌وت داماوانه ده‌نالینی. تاکو زیاتر خه‌لک بکرووسینیته‌وه هه‌مووک‌ه‌س بو‌ته، ته‌شو‌ی و بۆلای خو‌ی داده‌تاشی، ئیتر خودا که‌یفی خو‌یه‌تی، له‌و نیوه‌دا ئەوه‌ی گه‌ره‌کی بی له‌ ئاوی لیل ماسی بگرئ قه‌ت ده‌ست‌به‌تال ناگه‌ریته‌وه، یه‌کی پیاوی دادگایه و ئەویتر ده‌لالی کورسی نوینه‌رایه‌تی، مقامات ده‌وله‌تی خراپتر له‌ زه‌مانی رابردو هه‌ر بی‌نه‌ بۆ خۆم بی‌یه، نالیم ده‌ست‌پاکی و به‌ویژدانی و ره‌وش‌پاکی به‌ ته‌واوی له‌ ناخی ئەم خه‌لکه‌دا بو‌ته ئیکسیری مه‌زن. ئیتر هه‌رچونیکی داده‌نیی داینی، په‌شه‌با و سه‌بوونی مله‌و‌ری گولی زه‌رد و سوور و بۆن‌خو‌شی ئەم باخ و بیستانه‌ی سیس و ژاکاندووه، یانی هه‌لی‌وه‌راندوون، ئەم ده‌سه‌لاته وه‌ک مله‌ی بیستان‌وايه دایمه‌ خه‌ریکی کردتاندنی ره‌گ و پیشه‌ی جوانییه‌کانه. ئەمن ده‌زانم ئەمه‌ چییه، ئەو وه‌یشوومه‌یه، ئەو ویژدان تو‌پپوه‌که‌ی بۆ خه‌لک بووه؟ هه‌میشه‌ دژ به‌ مرو‌فی ژیر و زاناراساوه و قه‌مچی له‌ کاردا بووه، کئ دز و درۆزن بی‌ خو‌شی‌ده‌وئ ئەوه‌ کونده‌به‌بووه، دایمه‌ بالی به‌سه‌ر وێرانه‌دا شو‌ر کردۆته‌وه، به‌ردی به‌ستۆته‌وه و سه‌گی له‌ گیانی ئەم خه‌لکه‌ به‌رداوه، هه‌روه‌ک که‌ربه‌لایی هه‌باس ده‌یگوت، هه‌ر له‌ کونه‌وه و ابووه ژیر و جو‌میران به‌سه‌ر بی‌خیراندا سه‌رده‌که‌ون، له‌ بانترن. به‌لام ده‌بی بزانی‌ن خاسان به‌ ده‌ست زالمانه‌وه داماون. ئەوانه‌ نعو‌زبالله، هه‌روه‌ک عه‌لی له‌ کاتی خانه‌نشینی‌دا، یان ده‌بی له‌ داخی گه‌نده‌لی و هه‌لپاچ‌دا پاچی دام‌وده‌سگای حکومه‌تی خو‌ت بخۆیه‌وه و ده‌نگ نه‌که‌ی یان ئەوه‌ی تو‌ش وه‌ک

ئەوان بى، دەنا، رېڭايەكى تىرىش ھەيە، نەترسان و چوونە مەيدان. تۆ پىتخۆشە مىردەكەت مېشىكى
 سىياسەتى ھەبى؟ ئەگەر ئاتەوئى، باشوايە لەسەر قەسى خۇمان برۆين. تۆ دەلئى نەترسى
 لەگۆرئى دايە و گىران و زىندان با پىتبلېم، لەم ولاتەدا ھەر ترسى خۇمانە دەستى بەستووين، لەچى
 دەبى بترسىن، بە كامە نرخ و قىمەت ويژدان و شەرافەتمان لەتاي تەرازوو بنئىن؟ ئەمرو كئى نانى
 ھەلال دەخوات ئەوھى ھەيەتى تەواوى بە گزى و فزى و دەدەستى دەكەوئى. لە بەنرەتەوھە ژيان قومارە
 و دەستبرين. ھەرەك و تم، ئاغابرا، بۆ دوور برۆيين - ھەر ئەو مىرزانەبى گىژۆكە و
 بىدەسلاتەى خۇمان، تۆ لەم شارەدا لەوھە ترسەنۆكترت پىشك دئى؟ جارىك لە خوتت پرسىوھە لە
 ماوھى دوو سالدا لەكوئى ھىتاي باغ و ئاشى ژىركەمەرى سەراوى كړيوھە؟ جەوھەر، كړين و
 فروشتن قاچاخى جەوھەر!

بەلئى، دەزانم ئەو ژنە قوربەسەرەى، ھاجەر ئەوھندە لە پاشخانە و ژىرزەمىندا شەو و نىوھشەو
 خەرىكى ھارپىنى ئەو قوزلەقورپتە بوو لە دەستاونگدا، ھەتا كوئىر و كوئر بوو. سىل و سەرەتانى
 ھەلئىنا، ھىندەى تۆزى جەوھەر ھەلمزى، پۆژ بە پۆژ پەنگو پرووى زەرد دەبى و بووھ بە قالۆر،
 ئەم تەماحكارەى مىردى بۆى گرىنگ نىيە دەژى يان دەمرئى! ئەگەر، پىاوى چاكە و راستدەكا،
 پىئى ناوئى سالى دووجار غار بدا بۆ زيارەتى كەربەلا و مەشەد. يان باغى سەرى و ئاشى خوارئى
 بكرئى. بچى چارەى دەردى ژنەكەى بكا، ئەوا سەبىنى مرد و زارووزىچى بىدايك بوون چىدەكا؟
 وەلامى خودا چۆن ئەداتەوھە؟

سەىمىران، چركەيەك بە تويلى داھات و لۆچى خستە نىوچاوانى. دياربوو، پىويستى بە
 پشوووان و ھەسانەوھەيەكى باش ھەبوو، دوانىوھروى ھاويان دايە سەرخەويكى دەشكاند. ئىتر
 وردە وردە بە ھىمنى درىژەياندا بە قسەكانيان. لە قسەكانىرا وادەركەوت سەىمىران قەولى سى
 مىتر پارچەى ئەتلەسى دابوو بە ئەكرەم، بۆئەوھى لەكن ھىچكەسىك قسە نەكات و زمانى نەگەرى،
 ئاسكە بەم ھەموو ترس و دلەراوكتىيەوھە لە كارى تازەى مىردەكەى كە ھەستى پىدەكرد، ھىچ
 لەوھەدەچوو رازى بى، ئىتر ھەرەك ئەو باسى دەكرد دوورنەبوو تا ماوھەيەكى كورت، وەكوو زۆر
 كەسىدى ئەوانىش بە گەنجىيەوھە بنىن. مىردەكەى قەولى دابوو باربووى كچەكەى بكا. ئەوھە ھىوايەكى
 باش بوو، بەلام بە داخوھە نەيدەتوانى فكر و خەمى ئەو مەسەلەى قەرزدارى مىردەكەى عەزابى دەدا، لە
 بىرى نەدەچۆوھە، ئەم ھەروا ناسۆرى دەكولاندەوھە ئاخۆم ئەم دەستو دل ئاوالايى و پىدادانەى سەىمىران
 بۆ چاوى جوانى ھوما لە بەرچاوى نەبوو، خزم و كەس و تايەفەى دەھاتن لەسەر زگى ئەو دەيانخوارد

و ددخوتن هەر بەم ھۆیەوہ نییە؟ ئەم ھەرگەریە، ھەر خۆشی قورپی بۆ دەشیلا، ھەر پۆژەیی کە تاووسی مەستی سەمی میران لە بازار دەھاتەوہ و بە ئاستەم پیتی لەسەر زەوی دادەنا، بەستەییەکی لە ژێر ھەنگلی دەنا، وەکنەوہ وابوو گوشتی بەدەنی ئاسکە بە گاز بچچرن، جەرگی ژانی دەکردوو وەرپووی خۆی نەدەھینا، یان ئەوکاتەیی زارکی خینگەرپۆنی دەکردەوہ تاکوو ھەر مێشک دروست بکا، وای دەزانی بێی لە ئاودایە! ئاسکە باسی ئەم پوولەیی کرد وا لە سندووقی داھاتی ھۆردوو دای نابوو، سەمی میران بە نەرمی دەستیکی بەرز کردەوہ و گوتی:

حەیی حەیی! تۆ باسی کەیی دەکەیی؟! لە دووایی چوووان مەچۆ ئەوہ ھەر بە حەواوہ قوت درا!
نەتوت بەچی ئەم زێر و زەمبەرەم بۆ کړیوہ؟

بۆئەوہ دەبوو لێرەدا خەمەکان وشکاوی ھاتبی؟ تۆ بلیی پۆژیک سەمی میران لە خەوی قورسی پەنجا سالە راستەوہ بی؟ ئەگەر بۆئەوہ نەبوو وەخەبەر بیت. بۆچی ئاوا لە پیر خۆی بەم ژوورەدا کرد؟ بۆ ئەو پۆژە لەلایەکی ترەوہ خۆر ھەلاتیبوو وا رینگەیی ھەلە کردیبوو؟ بیژی ئەم گشتە نزاو نالیئە کاری خۆی نەکردبی و وەخەبەر نەھاتبی؟ ھەر وەک دەلین تەنگانان بەریان کورتە، بلیی پۆژی بەختی ئەویش وەدەر کەوتبی؟ ئیتر ھەوئی و ھەوئی ساری نەمین. شکایەتی ئەو لە مێشکی بچووک و دلی گەورەیی ھوما حەدو میزانی نەبوو، بەلام دەبوو دەرفەتیکی باشتری وەدەست بکەوی، دانە دانە لە دلی دەربینی، دەگوت:

چەرخیی خەیاتی پیکرپووم، ھەشتاوی ھەشت تەمەن پارەم لەدەست بۆتەوہ، ئیستا مەکیئە وەک قورئان لە مالی موسایدا کەوتووہ و لایەکی داگیر کردووہ، دانەییەکی گۆرەیییەوہ، ئەمە کړەو خپری زۆرە، ئەمەشیان بە قەولی ئەو بەکار نایەت، ساف دەپسینی و پارچە کۆ دەکاتەوہ، بەتەمایە بیفرۆشیتەوہ. ئیوہ کە پینچ کەسن لە مالدا زۆر شتتەن پیویستە، پۆژی پارزە قرائتان بۆ دادەنیم. بەلام ئەو کە بە تاقی تەنیاہ دوو تەمەن بەشی ناکا، زۆرجار نیورۆ دیمەوہ یان دەبی بچم لە بازار شت بکرم، یان ئەوہی ھەردوو کمان برسی و توونی دانیشین. بەم کارەیی حیسابی مێشکی کۆلیوم. تۆ بە منداڵە کانتەوہ خەریکی و ئەویش ھەوایی کووچە و کولان لە سەری دەدا و ئەوہ بکړە و ئەمە بستینە، دەرویش ھوی ئەللائیەتی و ئەم ژنە خۆش سەلیقەییە حۆی پوولییەتی، نازانم چیکەم، لە گوشتی کەرویشک و لە بۆتسی تانجی؟! خۆیشم نازانم بە چ زمانیک نەسیحەتی بکەم و دەرزیی دادەم؟

ئاسكە، ئەو يەكەم چار بوو ھاوار و سكالاي سەراوى دەبيست لە دەست نازدارەكەى، نەرمونيان گوئي بۇ شل كرد. با تەواو سفردى دلى بكاتەو و كولى دلى ھەلبېرئى، وەختى ديسان باسى عەزىزى جوانەمەرگ ھاتەگوڤى و چوونى ئەوان بۇ چۆخەسپى، بئئەوئەى لە قسە بگەرى و بزۆزى لە خۆى نيشان بدات . لە راستيدا پئىوانەبوو، مئردەكەى خەبەرى ھەمووشتى نەبئ. باسى كراسى بئىقولى ئارەزووبزوينى ھوما ھاتەگوڤى، ھەرچەندە دوو مانگ بەسەر ئەم گوناھە بچووكەى ھومادا تئىپەريبوو سەىميران، دل پر لە قين ھەر خۆى دەخواردەو، بەبئ ئەوئەى شتئىك بە ئاسكە بلئ، لە دلى خويدا بريارىدا، دەبئ نەختئىك ھەستى بداتەو، ئاسكە بە چزەچزدا وريا بۆوھ چئىشتەكەى لە ئاشپەزخانە ھەلچوو، لە بن لئوھوھ بۆلەى ھات و قسەى بە ھوما وت. دەستىدا كەوگير و كەفى چئىشتەكەى گرت، ئاوى وەسەر كئشا و گرى ئاگرەكەى خەفە كرد و گەراپەوھ بۆ ژووړەكە، ميران چۆن پالى بە بالئفەكەوھ دابوو ئاوا خەوى لئكەوتئوو، وەك گولئىك ئاوى دەبن بكرئ ئاسكە بەم دئمەنە بزە كەوتە سەرلئوى، ھەر لەوكاتەدا سەيرى رۇخسارى مئردەكەى دەكرد لە نئوان خەم و ھيوادا، لئى تورپە بوو، بە نووكى سەرپەنجەى وەك سئبەرى فرئىشتەكەى ئەمسەر و ئەوسەرى ژووړەكەى كرد. بەسەر سئدوووقەكەوھ پۆپەشمئىنئى خاوينى قەت كراوى ھەلگرت، لئى نئىك بۆوھ و بە ئەسپاىى دای پۆشى. بۆئەوئەى مئش و مەگەز ھەلئەسئئئن. ئەوئەى ژانەسەرى بوو، ھەزى كرد لەم كاتوساتە واجارئ كە مندالەكان نەھاتوونەتەوھ بۇ چەند دەققەكە سەربئئتە عەرزى، ھەر لەم وەخت و سەعاتەدا مەھدى بەپەلە لەرئوھ ھاتەوھ و بە خئراىى خۆى گەيانە سەرگۆزەى ئاوەكە و سەرى پئوھنا، گوپى پر كرد و ئاوى كردە بن ئەو چلە خورمايەى لە بن خشتى ھەيوانەكە ھاتبووھ دەرى. داىكى لەوكاتەدا خەرىكبوو دووگمەى كۆتى مئردەكەى بە دەرزى و دەزوو توند دەكردەوھ، مەھدى لەبەر دەرگای ژووړەكە قوت بۆوھ، بۆئەوئەى ميران خەبەرى نەبئتەوھ، بە نئشانەى وسركوت، ئەموسئى لەبەر لووتى راگرت:

وست، بابت نووستوھ!

نانم دەوئ!

وھرە بچۆ لە پشت پەردەكە، ھەلبگرە، دەنگ و ھەرا مەكە! تاوئىك نابئ نانى نئوھرۆت

خواردووھ، ئاو دەخۆئەوھ، نان دەخۆئ؟! داكەوھ!

قەند و چام بدەرى!

ئاسكە بە مۆنەيەكەوہ تىي راما، ئاوى وەسەر چادانەكە كىششا، چو بۇلاى تاقەكە قەندى بۇ بىئىن مەھدى قەندانەكەى لە دەست داىكى رڧاند:

من بۇخوم قەند ەلەدەگرم، تو دەتەوئ خاكە و چى وردە بىدەى بە من!
چاوى بە قەندانەكەدا گىرا و دوو كۆى گەورە كە لە راستىدا لەوانى كە گەورەتر بوو ەللى گرتن و دانەيەكى دىكەش. ئاسكە چاوى بە سەريەوہ بوو گوئى:

ئۆى چاوبەست! كەس بەزەيى بە ماللى ئەو سەيدە بىچارەيەدا نايات و خوئى لە ەمووكەس خراپتر! ەردوو كۆى تىدايە و تەواو بوو، ئەو بەردە چىيە لە نىو مستتدا؟ ھا؟ راوہستە بابزانم بۇ كوئ دەچى؟ لەگەل تۆمە بۇ وەلام نادەيەوہ؟ ديسان شەرت كردووہ؟

مەھدى لە بەرھەيوانەكە راوہستا، بەم قەسەيە تىكچوو، لوئى ەلقرچاند و بزەيەك گرتى:
ئەمە تاجى پاشايە.

تاجى پاشا؟!

بەللى حەغفەر پاشايە و منىش دزم. تاجەكەى سەريم رڧاندووہ. پاسەوانەكان راويان ناوم.

ورىابە دۇخىنەكەت نەپسى، نەتگرن!

ئاسكە لە دللى خۇيدا پىكەنى، مەھدى ەلەدەھات و ئەمىش بە چاو كەوتە شوينى لەبەر خۇيەوہ گوئى: ئاخوندەگولە، كىيان نەكردووہ بە دزا!

مەھدى بە ەلەتن بۆى دەرچوو، داىكى ەتا گەرووى دالانە وەدواى كەوت:

نەتگوت، لەكوئ كايە دەكەن؟

لە دالانەكەى ماللى ويسب و ئەوان.

پىموتى، شەر نەكەى ھا! لە بىرت نەچن وئت چاىى ناخۆى، قەندەكەشت ەلگرتووہ، سەماوەر و

ئىستىكان كۆ بكەمەوہ، نەيى بقىزىنى و داواى چاىى بكەى، بۆت ەلناگرم.

دەنگى مەھدى لەوسەرى كۆلانەوہ دەھات:

نا، نا، نا، نا.

ئاسكە بەبى راوہستان خۆى كردووہ بە وەتاغەكەدا پىش ئەوہى بگاتەوہ ژوورى شتىكى وەبىر ھاتەوہ، تا ئەمرو ئەم دەرڧتەى بۇ نەھاتبو وەپىش، ئەمەش تەلەسمەكانى ماسى تەلا بوو، دەبوو بۇ لەناوبردىنى سىحر و جادووى خەنم، ئاوكەى دەرخواردى مىران بدات، وەختى لە پەنا تاقەكەوہ تىدەپەرى ئەم ەلەى قۆزىوہ و روخسارى ئاويئەكەى سرى، وەختى گلارە لە دەرگای حەسارى

وه ژورور كهوت باوه شېك كښې تهستور و تنكي به دهسته وه بوو سه يري كرد دايكي سه رو پروخوش له ژير سيته ري به ره يواني سه ماوه ري مسواري تيخستووه و خه ريكي چايي ده م كرده، پتي و ابوو ميوانيان هه به. له گهل ئه وه ي شه كه تي ريگابوو، خوي ئاماده كرد سه لاميكې ماقوولانه ئاراسته ي دايكي بكا، به لام روانيني دايكي، سه فايه كي دابوو به ده موو چاوي، ليوي سوور و چاوي رهش، خالي لاليوي رهشتر، مزگيني شتيكي ديكي پتيوو، وادياربوو بابي ئه واني وه بير هاتبووه كچه پيلاوه كاني بابي له به ره يوانه كه ديوو، به خو شحال ييه وه له گهل ئه وه ي باوه ري نه ده كرد، له سه ر پيپليكانه كان ملي به رز كرده وه، به لي هه له ي نه كردبوو، ئه و له وي بوو، له وسه ري ژورره كه راكشابوو پر خه ي خه وي ده هات، هه ناسه ي به ئارامي پوه شميني سپي ده بزواند. ئاسكه به ده ستي حالي كرد نه كا با تير بخره وي، گلاره به ئارامي خوي گه يانده لاي ئه و تاقه يه ي په رتووك و كه ل و په لي خوي تيدابوو، به گولي ده ستردي كاغه زي رازاند بوويه وه. كتاوي ميژووي هه لگرت و به بي ئه وه ي مانتوي ئورمه ك له به ر داكه ني هاته وه ده ري، تين و تاوي ئه م شادي و خو شيه ترس و دل كه وته ي تاقې كاري له بير برده وه، په پوله ي دلي ئارام ببوه، له به ره يوانه كه خوي ده ئاميزي دايكي هاويشت، تاكوو نيگه راني خوي له ئيميحانات كه متر بكا ته وه. ئاسكه توند به خويه وه كوشي، به رامووسانيك ورده ئه سريني بؤ سرې:

خه فته مه خؤ كچه كه م به سه ركه و تنه وه له تاقې كاري ديته ده ري و ته واو ده بي. دلنيام به نمره ي باشه وه ديته وه بؤ مالي. هه ر به ياننيت ماوه؟
به لي ته نيا سه بيني، تاقيكاري زه يني ته نيا، ميژومان ماوه.
ده برؤ قه زات له دايكت، بچؤ خو ت حازر و ئاماده بكه كچه باشه كه م. با چايه كه ده م بيني هه رات لیده كه م.

گلاره، له دايكي هه لپرا، تاكوو بچي له به ره يوانه فينكه كه ي ژوروي ئه كرم له سه ر پيپليكانه خشته سووره كان، جياگايه كي ئارام و به لاهو بوو، بي ده نگ دانيشن و خه ريكي ده وركرده وه بي خوي بؤ تاقې كرده وه ي ئاخري رؤژي سال ئاماده بكا. نيگاي ئاسكه، هه تا له چاو نه يديوو هه نگا و به هه نگا و، وه دوويي كهوت. گلاره منداله كه ي سالان نه بوو، گوره كچيكي ته واو به شه رم و حه يا، به ژن زراف، كه له كه باريك، قه لافه تي ته واو ژاننه بوو، وه ختي توند به خويه وه كوشي بوو له ژير مانتو كه شه وه هه ستي به نه رمي شه مامه كاني سه ر سنجي كردبوو كه له دووره وه دياربوو كراسيان هه لدا بوو. له به ر خويه وه گوتي:

توبلی و هختی نه هاتی؟ تاکه ی دنگ نه کهم.

دیسان دیوی خه م سینه ری خوی نیشان دا. نه دیده زانی سه میران چون جیازی بو داده نی و به چی دهی کری. ناخوم هر له و کهل و په له ی مالی خوی به شی ده ا؟ یان نه وه ی نه گهر به زحمه تی نازانی ده چی بو بازار، به حهوت سست و په نجا، یان به گفتی خوی هزار تمه ن قهرز؟! ناسکه نه نگوست له بان لیو چوه ژوروی دلی له نیو خوشی و ناخوشیدا ده که وت هله دستایه وه، میران له خه و یکی خوش و نارام دا بو. روخساری له بن پوپه شمینه سپیبه وه دیار بوو زهنگول زهنگول نارقه ی له سر نیشتبوو، ناسکه باوه شینه دست کاره که ی که ره لایه هه لگرت، میش و مه گزی بو لاساری له هه ویکه ی خراپتر بوون رای دان و له دیوه که دهری کردن. له تهنیشتی دانیشت و به نارامی ملی نا له باوه شین کردن. چرکه چرکی کاتژمیره که له م دیوه دا موسیقایه کی نه رم و نیان بوو، بو ن و به رامه ی گوله وه نه وشه ی باخچه که به دم سروه ی ئیواره وه له نامیزی حه ساری را خوی ده کرد به وه تاغه که دا، په رده ی ژور سه ری میران به هه ناسه ی شنو له قولی سو باکه وه سه ره تانکی ده کرد وه ک بالی په رپه روک جووله ی دهات، سه هولی نیو ده فرکه تووایه وه و دهنگی هات، سه ی میران پیلووی هه لینا، ناسکه وه کچی به یان و کیژی خوره تاو زهرده له سه ر لیو، خونچه ی لیوی کرده وه پیاله ی چاوی دارمال بوو له نیگایه کی پر له تاسه و حه ز و خوشه ویستی، گوتی:

سه عاتی خه، چایی ناماده یه، بیهنیم؟

دوو چاوی وه سه م کیشتی نه م خانه خوئییه ته ژی بوو له به پیره وه چوون و دلوقانی، دهسته ونه زهر ناماده ی خزمهت بوو، به لام هه رچه نده له م هه وارده خه مباری کرد بوو، خه خوئییه تی لی هه لدا بوو، سه ی میران به نیشانه ی ره زامه ندی نیو چاوانی کرایه وه، به روو خوشییه وه سه ری بو له قاند. نه م سه ر خه وه بو ی بوو به هه ناسه ی فریشتان و مه ره می دهرد و نازاری و ژانه سه ری له کول کرده وه، ناسوده خوی کیشاوه و هه تا په نا رانی ناسکه لاقی راکیشا، دهستی راستی بو هه لینا و باوه شی کرده وه و به دم باویشکه وه دهستی له داوینی کراسه که ی گیر کرد و به زمانی دایکی گوتی:

خوت وهره چاومه ست.

چ وشه و رسته یه ک ده توانی له و کات وساته دا په رسیقی دلی نه م خاتونه نازارچه شتووه بداته وه؟ نه مه کامه پینووسه نه و توانایه ی هه بی له و کاته دا هه ست و خوشی نه م دل ره نجاوه خه ت

به خهت و خال به خال بينيته سهر روپهري قاقهزان؟ ئم رستهيه، سه لايهك بوو بؤ له خه وهه ستانه وهى ته مهنيك بينهنگى و (ره ستاخيز) و زيندوو بوونه وه، به واتاى ئه وين و گه رانه وهى په پولهى شادى بؤ سه رچلووكى گولى به خته وهرى. ئمه زيندوو بوونه وه ديهك بوو به سه ر داره مېتى مهرگه وه، ئمه هه ناسه ي مه سيح بوو به ودميكي يه زداننييه وه، به گاژه لايكى سه رى ئاسكه دا، سه مای زورباي به دلى پر له هه ز و تاسه ي ده كرد. وهختى تيرؤژى ئه وين له ئاسؤ بترازى له مپه رى خؤبه زل زانى و چاونه زيړى و سه روه ت و سامان ده په ريڼى و لاولاوى ئه شق و ئاره زوو به داوينى شو په تودا هه لده گيږئ. ئمه گرى ئه وينه، هاتووه تاكوو به تينى به سامى هه روهك سيمييله Semele ئه و بسووتينى و بيكا به خؤله ميش. ئاسكه ش هه ر ئه مې گه رهك بوو، له و كاته دا كه باوه شينه كه له ده ستى كه وه خوارئ، ئاگا له خؤبراوانه خؤيدا به سه ر سنكه توكنه كه ي مه شه دى ميراندا، سه ي ميران هه ستا و چوارمشقى دانېشت، له كه لين ده رگا كه وه وهك بازى ته وار بزر بوو چاوى به هه موولايه كدا گيږا كيژى خوره تاو جارى پرچى زيږكفتى وهكو نه كردبوو چه مؤله ي له ته ويلى ديوى شه و دنا، له چه شنى كوره لوى تامه زروى ميوينه ده ستى ئاسكه ي كيښا و له سه ر كوښى خؤى دانا؛ هه رچه نده له چاو جاران كه مه كيك گوشتى دانا بوو، ديسانېش ئه و له هوما قورس و پته وتر بوو، له شو لارى به دم تاوياوى ئه شقه وه نه رمه له رزه يه كى ده كرد و به خته وه رى سنيه رى ده خسته سه ر تاو لى ئازار و په ژاره، پؤلووى ژيړ خؤله ميش كه وتووى هه زى به باى واده گه شابؤوه، دله به رحمه كه ي ئاگردانى بليسه كووژرابوو، كه ئيستا به گرگانه وه سه رى هه لدابؤوه. وهك ئه وه و ابوو له ئاسؤيه كى رووناكه وه په يامبه ريكي مه زن سه ره لينى، په رده له سه ر نه ينيه كان هه لداته وه، قوليك بسك و نه رمه كاكو لى به جوانى په رى تاووسى مه ست وهك ريحانه ي دم كه ردووان نيشتبووه سه ركه وانى ئه برويى و ئه گريجه ي به سه رگوناي گولږه نغه وه به هه ناسه ي ميران كه رويشكه ي ده كرد. په پوله ي چاوى بالى ليكنا، سيمى بوو به سپيډه ي به يان و به دم شه رميكي نازدارانه وه له باوه شى ئاراميدا سووكنايى هات، ليو گيلاسى به تاسه ي رامووسانه وه ئاره زوو بزوين و تينى هه وه س و ميږخوازي مير و باوه لينى به چاتروكائنيك ده سووتاند و ده يكرده خلووز. سه ي ميران، له و كاته دا كه به ده ستيك كه له كه ي ده گرت تاكوو پر به دل به خؤيه وه بكوشئ، به و ده سته ي ديكه ي شكه ي رانى سپى و سؤلى كه له ژيړ داوينى كراسه وه ده ركه وتبوو هه لده گلؤفى و به ئارامى به گوئييدا چرپاند:

ئهم شه....و

ئاسكە بەبى ئەوھى خۇي ئاشكرا بكا، ئەو وەشە حەياتەى بېستوۋە بە ناز و غەمزەۋە سەرى ھەلئەكاند تاكوو خەرمانى ئەگرېجە و پەرچەمى بەسەر لايەكدا بكەوئ. بە پوخساريدا مەلوموم بوو لە ئەمرونيای ئەودايە و بە غرور و نازەۋە، ئېتر تا ئەۋكاتە كە مانگى بەختى پەناى گرتبوو، ھەستى بە رەۋىنەۋەى كەشە ھەوران دەكرد. خەم و پەژارە و پابردوۋى لە بېر بردەۋە و ھەردوۋ دەستى لە ئەستۆى مېران ھەلپىكا و بوو بە جەژنى راموسان و بېنە ماچ، ھەناۋى تېنى تېگەراو رۇحى خۇزگەى بە جەستەى دەخواست، ئارەقەى لەشى سەىمېران بۇنى ماستى تازەى دەدا، ئەمەش ۋاى كرىدبوو سست و داهېزراو بى و ببوۋە ھۇى دنەدانى ھەست و چىژى. بىژى ئەمە خەون و خەيال ئەبوۋى ئەمىرۇ بە پىرىبەۋە ھاتبوو، يان وشيارىبە و راستەقىنەى؟ پىاۋە خۇشەۋىستەكەى، ھەروەك كەسېك بە بۇنەى كارەساتىكەۋە بېرەۋەرى پابردوۋ بېر و زەىنى لەدەست دابى و لەپەر و مۇجزئاسا ھەموو شتەكان بېتەۋە بېرى. لە دۋاى پېنچ سال، پېنچ سالى رەبەق چارەپەشى و گۈلەمەرگى و چاۋەرۋانى، ئەمىرۇ خۇى دۆزىبۇۋە. ئەمە بازىكى مالى بوو، ۋەك رۇحىكى پەرەۋازە بوو تازە گەرابۇۋە بۇ سەرھىلانەى تەۋارى نەخشىنى، تاكوو سەفا و خۇشى بگىرېتەۋە بۇ ئامىزى گەرمى ژيان، ژيان چەندە لە خەو و خەيال نىكە، ئەمىش بۇ ئاسكە خەو بە زىندانى ھەتاھەتايى دەبېنى، لە خۇشترىن چركەساتدا ئەشى بەندىۋانى زالم بگاتى و يان شرىخەى گۈللە لە پشتەۋە بۇنەۋى. سەىمېران چاۋى لە رووناكايى دەرى بىيوو ئاگاي لىبوو خانمە چكۈلەى ھەروەك مامزىكى ۋىل و سرک ھاتە سەرپلىكانەى ئاخىرى ھەۋانەكە و دىسان گەراپەۋە. دەبىن كەسېك خەبەرى پىدابى يان چاۋى بە پىلاۋەكانى سەىمېران كەوتبى لە بەردەرگاي ژوررەكە. ئەو لەۋىتتە. بەبى ئەملاۋ ئەۋلا، لە كاتىكدا چاۋى بە ئەۋان كەوت كە دەم لە نىو دەم و كۈلمەراموسان بوو. لە نىۋانىندا. ئاسكە بە دەنگى پىي ھوما لەۋ چىژ و خۇشىبە تراز، ۋەختى سەرى ۋەرگىرا و سەرنجىدا ھوما لە ھەرسارى بوو. دەستىكى بە چارشىۋنوئىژى ۋالى لىمۋىبەۋە بوو، كە لەۋكاتەدا لە سەرى خزىبوو، ھاتبوۋە سەرسىمى راۋەستابوو، ئەو دەستەى دىكەى بىكار شوپر بېۋە، بەبى ئەۋەى لە شوئىنېك برۋانى ھەنگاۋەكانى بۇلاى ژوررەكەى خۇيان دەبرد. لە پشتەۋە بە شىۋەبەكى جوان پرچى قوت كرىدبوۋە و شانەبەكى زىركفتى ھاۋرەنگى لە پرچى دابوۋ. ئاسكە بە ترس و دلەكۈتەۋە لە مىزدەكەى راما، لەسەر كۇشى ھەستا و بەپەلە گۈتى:

با بچم چايىت بۇ بىنم.

به دواى قسه كه دا زورى پنه چوو چايى له بهردهم دانا، سهىميران، چاي كولاتووى ديشله مهى به بونى حيله وه خيرا ههلقوراند بئئوهى دهست بداته كوت و كلاوى ههستا سهريين، ئاسكه به دليكى له خوشى دابراو و دهست تيكه له هاتنه وه گوتى:

هه ر ئه و چاييه؟ دهزانم چاييت پيخوشه، چيت پيخوشه، بۇ شيو ئامادهى بكه م؟
ميران به په له پرووزئ و نيگه رانييه وه بئئوهى ته ماشاي بكا، له وه لامدا گوتى:
دهگه ريتمه وه.

له گه له ئوهى ميران گه يشته ديوه گه وره كه، هوما چارشيوى له بهردهرگا فريدا بوو خوى گه يانده سه ر يه خدانه كه، كه وش و گوره وى و كراسى زرشكى خوى هينايه دهري، سه ر قو له و سينه و به رو كى به تو پرى سپى رازابوو، كراسه چيته كه كى به رى داكه ند و له ولا وه داينا، چوو به رامبه ر ئاوينهى سه ر تاقه كه. واى نيشان دا ليى تووره يه خوى به قزگيره كانى بسك و ئه گريجه يه وه خهريك كرد. چه ند جار يك شانهى به پرچيدا هينا، له كل و ده رمانى چاو و سه رگو ناي وردبو وه ههروهك پشتى له ميران بوو، له ئاوينه كه وه سه رى كرد و سارد و بينه شه گوتى:

ئا، چيبوو؟ بۇ به مونه وه سه رىم ده كهى؟ له وه ده چى نه مناسى! ده مه وئى لىباس بگو رىم بچم بۇ ده رى.

ميران به بى روو گرژ كردن ليى پرسى:

له ده رى چيده كهى، له نيوه رو وه تا ئىستا له كوئى بووى؟

ده ته وئى بلئى چى، وابزانه له مالى جيران يان ئاشنايه ك بووم؟

كامه جيران، كيهه ئاشنا، ده بى من بزانه.

هه ر ئه وهى ئىستا چاو ده روانمه، ده چين بۇ پياسه كردن. ريت ناكه وئى به سه ر مه وه ببى به گزير

و پيتم بلئى ئه وه بكه و ئه وه مه كه!

هه رچى من ده ليتم، ده بى وابكهى.

ناى كه م!

هه ر ئه مه يه گوتم.

هه رجوا بيشته نييه، ئيت ر بيده ننگه به!

ژن و ميژد چوون به گژ يه كدا، هه ريه كه و هه ولى ده دا بانتر بگو ريئى، وه ك شه رى كه له شير

خيرا ته واو بوو، له پيشدا سهى ميران كشا دوا وه و چوو له سه ر كورسيله كه دانيشته، دوايه به

فکریکی تازەو کۆتۆپەرەوێ چووێ بەردەمی وکراسی زرشکی لە دەست هوما پفاند و بە پقەوێ
گۆلەیی کرد، تاکوو چرچ و لۆچ بی:

من ئیزنت پینادەم ئیرەو هۆوی بچی تیدەگەیی!؟

کئ لە ئەمرونیای تۆدایە، بچۆ ئیزن بەو بدە، بینە کراسەکەم بدەو.

هوما بە رەنگ بزراکوی هەولئ دا کراسەکەیی لە چنگ دەربینئ، نەیتوانی، وازی لئ هینا و خۆی
گەیانە سەر یەخدانەکە.

مەیدە، چیم زۆرە کراس، ئەو نەنا، دانە یەکی تر، یەکی دیکە، زۆر باشتر، تازە وەبیرم هاتەوێ کە
دەبی بچم بۆ مائی سووسەنی هاوڕیم. جل و بەرگی ماقوولتر دەبەر دەکەم، باشتر دەبی، رەنگی
زرشکی لە من ناکالیتەوێ لە رەنگم نایەت. بەلام پیش ئەوێ دەرگای سندوقەکە بکاتەوێ سەیی میران
بە هەموو کیش و وەزنی خۆیەوێ تەپ لە سەری دانیشت. بروی پان و تیک چرژاوی هەلدەتەکاند،
حەزی لە ناشتی بوو، هوما بە هەول و خۆماندووکردنیکی ژنانەوێ قۆلی دەکیشا لەسەر دەرگای
یەخدانەکە لای بەری، ماندوو بوو، لەو بەرەوێ پالی بە دیوارەکە وەدا و بەبی ئەوێ وازی بینئ ملی نا لە
گۆرینی گۆرەوییەکانی، سەیی میران بۆ ئەوێ سەربخاتە سەری و بە گالته و جەفەنگ تەواوی بکا،
چوو لە تەنیشتی دانیشت، بە زەرەدە خەندەوێ دەستی کردە ملی، هوم، لە خۆری و پەری جوانتر، بە
ئارەق چنی پاتیسی گۆلدارەوێ، هەرچەندە توو پەیی و پووگرژی لئ نەدەکالا یەوێ خۆی راپسکاند و
چووێ ئەو سەری ژوورەکە. نازکیشەکەیی بە هیند نەگرت و بی مەیلی نیشان دا، دیسان سەیی میران
خۆی لئ نزیک کردەوێ. ئەمجارە ریگەیی هەلاتنی بۆ نەما بوو، لە پەر دەرگای وەتاغەکە سەرنجی
پاکیشان، ئاسکە بە لاشیپانی دەرگا کەوێ راولەستابوو. بەم دەنگ و هەرایە دا، وایزانیوو سەرو
کلایان تیک چووێ و لیدان و پیدادان لەگۆریدایە! بەلام بۆ حالئ ئەو خۆش یان ناخۆش هەر
چە لە حانی بوو. پوووی کردە میران و بە دلەکو تەوێ گوتی:

پیاوێ کە گیان چاییە کەت سارد بوو! دئی لەوێ بیخۆیەوێ یان بیهینم بۆ ئیرە؟

سەیی میران ویستی بلئ ناخۆم. بەلام لئ گۆرا و گوتی:

بیهینە بۆ ئیرە، بۆ هوما، ش بینە.

ئاسکە لە گەل ئەوێ پەریشان و دلتهنگ بوو خۆی نەگرت، سەیی میران، کە دەستی بە شان و

قۆلی سپی و نەرم وەک لۆکەیی هومادا دەهینا، درێژەیی دا بە قسەکانی خۆی:

ئەى لە ھوماى من، ھەر خۆى دەبىنى و ھىچكەسى تر نا، ھوماى ناسكتر لە گول، خۆشم دەوئى
پر بە دل. چاوكە ژالەكەم!

ھوما بە قەلسى توند دەستى لا برد:

خۆشت دەوئىم و خۆشم نازانم، بەلى بە گىانى «بازە!» بەسە، بەس، چىدى بەم وردە
فەرمایشتانەت، فریوم مەدە، ئەمرۆ ھەمووشت بۆ من روون بۆو.

مەزنان دەبەخشن خەتای بچوكان؟ تۆش دەبى بە گەورەبى خۆت لىبووردنت ھەبى.

من تاوانى ئاوا بكەم تو لىم خۆش دەبى؟ سەر ھەلبىنە و چاو لە چاوم بېرە، دوئى شەو لە
بن گوئىچكەمدا چىت دەگوت؟ يانى ئەو دەبوو مانای روو راستى بەرپىزت؟ ئەگەر تو لەو دنیایەدا تەنیا و
تەنیا دلەت بە من داو، ئەى ئەو چۆنە ھەتا دەرفەت كىت دەست دەكەوئى لە منى دەستىن بىھو و
دەیدەى بەو پىرئەنە؟! ھەتا ئەمرۆ مروؤم نەدیو بە دلئىك و دوو سەرەو!

دەستم لەگەل تىكەل نەكردبوو.

اىە، بەم ھاوینە سەرمای ببوو، كوئىجت بۆ دەشكاند. بەخوا ئەگەر تو ژن بوایەى دەمزانى
جىگات لەكوئىھ.

سەىمىران بە دوو چاوى خومار و لىو بە بزە و دل دۆراو پەو ھوتى:

جىى من لەكوئ دەبوو؟ مەبەستت جندەخانە و مېخانە، ئەى ئافرەم ژنى ئاقلدار، ھەر ئەو
مابوو پىم بلىئى. وابلى، لەو خراپترىش بلى، ھەقى خۆمە، ھىندەم سەر لەبەر دانەواندى، تا فرت
سوار بوو.

ھوما، وەك ئەو ھى گوئى لە ھىچ نەبووبى يان ببىستى و خۆى لى گىل بكا، لەبەرخۆیەو
مىنگەمىنگى بوو:

تازە دەزانم چ ھەلەھەكم كردوو، و چۆن ژيانى خۆم تەفرو توونا كردوو، ئىستا بۆم
دەركەوت، مېشكى ژنىك لە مېشكى پاسارىيەك بچوكتەر، ھەربۆیە دىت و دەبىتە ژنى كابراپەكى
وەك تو، ئەبەمە دەلئىن ژنى ساوئىكە و نزمفام، من بەم ھەموو جوانى و لەنجەو لارەو وەختى لە
مال دەچمە دەرى و بە شەقام و كولاندا تىدەپەرم، ھەر گەنج و لاو خۆى بەقوربان و سەدەقەم
دەكات و چاوى پر دەكا لە خۆشەوئىستى و جوانى من. ھەر ئەو لاو و جىلانەى كە مەبىتى خۆمیان
پىھەلناگرم. - وامدەزانى قریان ھاتوو و پىاو تەواو بوو، ئەمەش دەگەرپتەو بۆ كالفامى خۆم.
سى مانگ نەمتوانى دان بە خۆمدا بگرم و پەلە نەكەم، بە نان و پىوازىك رازى بم و سەبر بكەم

تاکرو میزدیک پیدا بکەم هەر نەبی کەسیکی دیکە لە ژیا نیدا خۆش نەوئ و ببی بە هاوژینم و لەگەڵ ئەشق و ویستی دلم ریک بکەوئ. سەری دنیا لە پیش چاوم ویک هاتبۆوه، وامدەزانی شەش دەری بەختم گیراوه، هاتم و بە رۆژی رووناک خۆم خستە چالیک بە هەر لایە کدا دەروانم مار و دوو پشکە، پینچ سالی تەواو کویز و پەژیوان دەستە و ئەژنۆ سەیری توانەو هەمی تەمەنی خۆم دەکەم. هەناسە هەلدە کیشم بۆ عومری لەکیس چووم، بۆ داها تووی تاریک و دۆراوم.

سەمی میران لەو وەختەو کراسی زرشکی بە دەستەو بوو، لەولاه داینا، لەبەرخۆیەو گوئی:

ئێستاش هیچ نەبووه، بۆ لە بیرت چۆتەو ئەویش هاوژینی منە؟

منیش هەر ئەو دەلیم، قسەکەئ تو تەواو راستە، ئەو ژنی راستەقینەئ تویە، هاوژینی ئەو هەل و ناخرتە ئەوە منم لەو نیو هەدا تێدادەچم، بە هیچ و خۆراییی خۆم بۆ تو خەلاس کرد.

میران، هەمیەتی وینەدا و درێژەئ دا بە قسەکەئ خۆئ:

دوای ئەم چەند سال و مانگە، پێم هەلکەوت و تاویک چوومە ژوورەکەئ، بۆ ئەو نەندە بەخیل و بەرچاوی تەنگی بۆ ئەو نەندە هیچ و پووچی، چاوت بەراییی نادا مەر حەبایی بکەم، خەمت نەبی کەس بەشی کەس ناخوات. تیرنەخۆرەئ بەرچاوتەنگ، بەخیل، زۆربەل!

ئەمە یەکەم جار بوو هوما ئەم وشانەئ لە دەم میزدەکەئ دەبیست و ئەویش قسەئ وای کردبوو. بەلام فکر و پۆچی لە لایەکی ترەو دەستەملانی خەیا لات بوو. ئەو رۆژەئ دەهینا بەرچاوی کە دوور یان نزیک دەبی دەست لەم خۆش بەختییە بی کاکلە بەر بدا کە هەر وەک قارچک بە تەنیشتی دیواری ئەشکەوتە کانهو پەگ و ریشەئ نەبوو. ئاخۆم چ هۆیک تا ئەم حەلە هوما ئی لە مائی ئەم پیاو ه راگرتبوو؟ پەنگە ئەو ئەقەل و بیرەئ ئەو شانازی پیاو دەکرد و تەنیا شیتی بوو و هیچی دیکە. ئەو پیاو لە ئەشقی پیرانەئ خۆئ چەپکە گولییکی جوانی بەستبوو دابوو یە دەست ئەو، لە کاتی هەلمژینی بەرامەیدا بە هەلمی هەو سەئ سبب دەبوو هەلدەو هەری و دەکەوتە سەرزەوئ، سات و سەوادی سووتواری جوانیک بەسەر هەلدیژی هەلەمووتەو، بە هیوای هەلدانەو هئ شینکەئ ژیان و سووتاندنی تەمەن و ژیا نی تازەلاویک. بیجگە لەو ئەوینە رژیو و هەلو هریو کە هەر وەک زارۆیەکی سەیر و سەمەرە تەنیا بۆ ئەمە ئەژیا کە لە شووشەئ ئەلکولدا هەللی بگریئ. بی دلدار و نازکیش هیوا و هومیدی بە چی هەبی؟ حەزو ئارزو وەکان، خۆویستی و کەللە رەقی و لە گشتیان بانتر، جەو هەر و هەوینی ژیا نی مەحتەل بۆ کورە لاویک، لە دەروونی ئەو دا هەر وەک رەمۆزنە و دیوگەلی زەبەلاح لە دەفریکی بچووکدا زیندانی کرابوو. تەواوی ئەوانە بە زەردەخەندەئ بی ریای

كۆرپەيەك نەدەڭيا. گومان لەو ھەدا نەبوو، ئەم پياوھ زۆرتر لە زۆر ويستی ئەوى بەجى ھىتابوو. بە تەواوى كەيف و گوزەران و رابواردنى گەشت و سەيران و بينەو بەرەوھە، كە فەقير و دەولەمەند، لە خوار و لە ژوور ئيرەيبان پىدەبرد و خۆزگەيان بەم بەخت و نيوچاوەى دەخواست، بەلام ئاخىرى چى، ھەر ئەو مەروۇفە بىكەس و داماوەى پەنجا سال لەو پىش بوو. بەلام لە راستيدا بە چاوخوردكردەنەو و بە خۆداچوونەو ھەك پرسو را لەتەك دۆستانى گيانى گيانيدا نەيدەتوانى لە نيو ئەم ھەموو عاشق و ئارەزوومەندەدا، يان لەولای ئەوانىشەو ھەك سىك ھەلئىزىرى، بۆ رۆژى پىرى سەيوانى سەرى بى؟ چى دەبوو ئەم پياوھ ھەرەكوو گزىر و پىش كارى پىر و پەككەوتەى دارابى يان بە وينەى ئەلبورز بە ھىواى رۆژى پازدە قران بوايە؟ ھەرچۆنىك بوايە ديسان دواپۆژىكى رۈونى لە بەردەم بوو، نان و دۆ بى، بەس بۆخۆ بى. ئەو بەختەو ھەرى لەگەل ئەو پياوھەدا بە كلۆلى دەزانى، بەلام خۆى لەو كۆرەش گىل دەكرد. ئاخۆم ئەلبورز، سەرەراى ئەو ھەى ئەو خۆشى نەدەويست، بەو شان و باھۆو قەلافەتەو بەم چاوە شىن و بزەى زارۆكانەو ھەى شىاوى ئەو بەخت و بەشە نەبوو رۆژىك لەم كۆمەلگايەدا، بە جىيەك بگات و سەرىكى بى لە نيو سەراندا؟ ھەتا ئەو جىيەى خەبەرى ھەبوو ئەم ھەتوھە شۆفیرە، دوو سال لەمەوبەر لە شەرىكەيەكى مسافىر و گواستەنەو ھەدا كارى دەكرد و لەو شارە ماپۆو، لە شەوىكى جەژن و چراخانىدا وەختى لەگەل كچەكەى خورشىد چووبوون بۆ سەير و تەماشاكردن. لە كاتى گەرانەو ھەدا، لە گۆرەپانى شارەدارى بەملاوھ سىبەرى ئەوى دىبوو كە ھەنگاو بە ھەنگاو بە شىۆينىەو بوو. دواى ئەو مەسەلەيەى كە لە مالى گۆرانى بىژەكان ھاتەپىشى و چەند سال تىپەرى ئەو ھەكەم جار بوو لە بازار چاوى پىدەكەوت. ھوما ھەمىتەى پىنەدا و ھەرەك نەيدىتىن وابوو، ئەو بەم جۆلە و ئەدايەى كە ھەيبوو چاوە نەرم و زەردەخەندەى بەختەو ھەرى لەسەر لىو تەژى لە ئەوين و خۆشەويستى، بەبى ئەو ھەى سەرنج بەتە ھىچ ژن و پياو و تەنانەت شتىكىش، درىژەى دابوو بە رابوونى خۆى، لەوسەرى كۆلانى عەلىخانى لور، زەرەى لىو جۆى بىۆو، بۆئەو ھەى بچى لە نانەوايەكە نان بكرى. پىش ئەو ھەى لە مال بىتە دەرى، داىكى راي سياردبوو. ئەلبورز ئەم ھەلەى بە باش زانىبوو، بەپەلە خۆى لى نىزىك كەردبوو و لە پىشتەو ھەنگى كەردبوو:

مەروۇف كەم و ھاھىيە سەبارەت بە بىوھەفابى و خراپى خۆى دەرحەق بە ئەم وئەو بىر بكتاھەو، ئاخۆم تۆ پىتەوانىيە، دەرحەق بە من تاوانبار بى؟ ئەگەر ئەو رۆژە دەمزانى بە دلەوھە منت دەوى ئاوا سووك و ھاسان دەستم لى ھەلنەدەگرتى. گرى ئەشەقت ھىندە بە تىن بوو وازم لى پىنئاي، جگە

له ودهش خۆم به كه متر له وه دهنانی شیاوی ژیان و هاو جوتی تو بم. به لام ئەم چاوه پروانیهم له تو نه بوو تا ئەو ئەندازه به بئ مهیل و ساردوسر بی، هه رچه نده تو پشتت كرده شهرت و به لئنت، به لام تا مردن له بیرت ناكهم. هه ر به خاتری تویه و له بهر تو له م شارهدا قه تیس ماوم. ئیتر ئیمهش خودایه كمان هه یه.

بریسكهی ناھومیدی و رسته گهلی ئەم دلداره دل شكاوه ئەوه نده له ناخه وه بوو به یه كجاری هیز و وزه ی له هوما بری و شانێ داته پاند. تا گه ییه وه به رده رگا هیزی پیتی كه م بۆوه وهك ئەوه ی ته وای ته وای و ئاكاری دزیوی له ئاوینه ی بالانویتندا هاتیبته وه به رچاوی بئحالی و دوش داماو خۆی خزانده ژووره كه یه وه.

ئەم كۆره، جگه له و چه پكه گولە ی له گولدانیکێ هه سیریدا، وهختی به سه ر ته ختی نه خوشخانه ی ئەمريكاییه وه بوو بۆی نارده بوو، هه ر له و به هاره شدا دیاریه كی دیکه ی دابوو به خانجان تاكوو ئەكره م وهك بیره وه ریه ك بیداته دهستی. كه مه ره یه كی ئالتوونی زۆر جوان. ئەو ئەقلی خۆی وای نه هینابوو، نهك هه ر له دهستی ئەم ژنه تیوه ی وه رنه گری، به لكوو هه رپه شه ی لئ كرده بوو ئەم شتانه بۆ میرده كه ی بگیریته وه تاكوو له خانجان و كابرای تایی ن له لای خاوه ن رایان شكایه ت بك.

ئەم فكر و بیروكه یه به پرتاو به میشكی هومادا تپه ری و له ناخه وه ئازاری دا. نه یه دهنانی له به رچی سه ره رای حه زو مه یلی خۆی دایمه فكری بۆ ئەم گه نجه كه هه ر بیست و پینچ سال ته مه نیه تی له تاریكی دایه. هه روهك له جیبی خۆی دانیشتبوو دم و لیوی به دهسته سړیک پاك كرده وه، گرژ و مۆن وهك ئەوه ی له ژیا نی ئەم ماله دا ماند و جارز بووبی گوتی:

وایه، وایه، من به خیل و به رچاو ته نگم. زۆربله و دلته نگم، تو چیم پیده لینی بیلێ، جاریکی تر هه ر له م ژووره دا به تۆم وتوو، چاوم به رای بی نادا ئەم شتانه ببینم. ئەو هاوسه ری شه رعی تویه، بۆخۆی كه م بوو سنبه ریشی زیاد كرد، مندالی له تو هه یه. ئینسانه و مافی به سه رته وه هه یه، هه رچی تو ده لیبی و هه رشتی ئەو ده یه وئ باوایی، به لام له مه زیاتر هه یج شتی ناچیته نیو میشكی منه وه، من نامه وئ هاوسه ری من دوو شه ریه ك ژیا نی هه بی. من چیم له ئەو له چكه به سه رانه كه متره بۆ ده بی ئوام به سه ر بی، تو ده لیبی چی؟

به ده م ئەم ورده قسانه وه كراسه چیته كه ی كرده وه به ری، هه ستا و بۆ ئوتوو كردنی كراسه زرشكیه لۆچه كه ی، چوو ئوتووی چۆده نی له ژووره چكۆله كه هینا، سه ی میران هه ر بۆ تاقی كرده وه گوتی:

ئەگەر دلت نايەشى ئەمشەو لەلای ئەو دەبم.

ھوما لە نیو دەرگای وەتاغەکەدا خەریکبوو نەوتی دەکرد بەسەر خەلووزی وتووێژەدا، دەستی راگرت، گەراو و چرکەپەکی تەواو تێی راما، لەو دەچوو تەواو گۆیی بۆ بگرتی بزانی دەلی چی. ئەمجار لە بەرخۆیەو ئەلی پرسی:

قەولت پێداو؟

وادیارە!

ئەمنیش قەولت ئەدەم، بەیانی کە لە خەو ھەستای ئەوکاتە ی بە کوخە کوخ و کوورە کوور لە وەتاغەکە ی ئەو دینی دەری، ئیتر لەو مالا دا چاوت بە چاوی ھوما ناکەوی.

بۆکوئی دەچی؟

وہی، پێت وایە لەم شارەدا تەنیا تۆ چوار خشتت وەسەر بەکناو و چوار دیواریبەکت ھەبە!

نا، زۆر کەسی تریش مال و حالیان ھەبە، شەرم بنگری، ھوما!

تۆ دەبێ شەرم بنگری، جندە ی ریشدار! دوو روو! دووزمان! وادیارە لە من تیرت خواردوو، وادیارە قەول و قەراری من و تۆ ھەر ئەوئەندە بوو، بەلام ئەوئەندە بزانی من لەو ژنانە نیم بە سەدەقە سەری بەری بچم. بە کولوو سووتاوی دەرگای تۆش بەری ناچم. تیگەیشتی وتم چی، ھا؟... ھا!!!!... وہی خۆزگە سەماکەریک بوایەم!

ئە ی بۆ نەبووی. خۆ زۆرت حەز لیبوو.

حەزم لیبوو، بەلام ئەو پیر و پەککەوتەبوو پێی لەسەر لیبوی گۆر بوو، ئەلەو دەترسام.

بەسیەتی ئەم شوخیانە لەگەڵ من مەکە ھوما، وایزانە من میردی ئەو ژنە نیم، بەلام خۆ پشتم

نەکردۆتە مندالەکانم. خەلک چی بە من دەلین؟

ھوما لەبەر ھەبوانەکە رەژی ئوتووی گەشان دەو. لە بەرخۆیەو فکری کردووە بە چ رستەپەکی وەلامی بداتەو، ھوما و بەدوای ئەویشدا گلارە و مەھدی سەماوەر و کەشەف و قۆری و قەندان بەدەست بەدوای یەکدا بە پلێکانەکاندا ھاتنە سەری. بە چاویکی پڕ لە پق و قین یەک بەیەک تییان راما، وەک بلیی حەوت برای بابی، ئەوانە کوشتووین. بە چاوی دوژمنانە سەرتاپا سەرنجی ھەویکە ی دا بزەپەکی ژەھراوی بۆ تۆزکالە وەسمە و کلە ی کرد و لووتی لیبادا، بە دیتنی سەماوەر و قەند و چایی چاوی چوو پشتی سەری.

ئىتر وادياربوو ئاسكە لەمەودوا، ھەر وەك مندالەكانى وەدواى خۆيدا بوو، مێردەكەشى ئاوپرژىنىكى دلى كردبوو، بەنياز بوو چىدى لە ھەمبەر ھوما نەرمى نەنوینى و بە ورەيەكى بەرزەوہ بېتە مەيدان. لەو زىندانەى كە گاندى راى دەسپارد و باشترىن قوتابخانەى و پەروەدەيى رۇحى بوو. بە ئەشق و ھىواوہ بېتەدەرى و لە رىگاي بەختەوہرى حەقى ئىنسانيدا ھەنگاو بنى و نەترسى. ھەست و ئىحساسى ھوما تەواو ھەر ئەوہبوو كە ئاسكە بىرى لىدەكردەوہ، ژنى گەورە و كابانى مال، مێردەكەى بابى ھەر چوار مندالە بوو، بە ھەر ھۆيەكەوہ بوو سەرپىچى دەكرد لە خوشەويستى و ئەوينى ئەو. بەلام ئاخۆم ھەر وەك ھەموو ياخيەكان بە ھوى زووخا ھەلئانەوہ خوڤن خۆر و دلى ببوو بە بەرد؟ ئەو كە دلئى نەرم و رۇحىكى مندالانەى ھەيە دەكرى بە ئارامى ئاوپرژىنى ھەناوى بكەى و ھەستى غەورگرتووى تىف تىفە بەدى، ئەم ئەزمونە نيو سەعات لەو پىش دەرى خستبوو، وەك ئەوہ واپوو بە لقەشەمچەيەك تارىكى لە ھەناوى ژووردا بسرپيەوہ، ھەموشت بۆ ئەو روون و ئاشكرا بوو، ئەوہيان نيشاندەرى شتى نەبوو، كاتىك ھوما گەرايەوہ بۆ وەتاغەكە، سەىميران مات و بىدەنگ، مړو مۆچ خەرىكى شيواندننى چايەكەى بوو. ھوما زۆر بە ساردوسپرى بەلام لە ناخوہ توورە و بوغزوى نيشانى دەدا كە بۆى گرىنگ نىيە ميران خەرىكى چىيە، لەگەل كۆنەژنەكەى، وا ئەمړۆ بەختەوہرى رووى تى كردووە بى ئەوہى حورمەت و گەورە و بچووكى لە بەرچاو بگرى و ئەوہندە بىر بكاتەوہ ئەو ژنە لەگەل مندالەكانى وەك ميان ھاتونەتە ژوورەكەى ئەو، زۆر نەفامانە خۆى بادا و بە تەنیشت ئاسكە و مندالەكانيدا، لە پەنا سەماوہرەكەوہ تىپەرى. لەوسەرى ژوورئ تۆرى سەرسندوو قەكەى راستەو پاستە كرد، وا ماوہيەك لەمەوپىش تىك چوو بوو بە بۆنەى دەمەقالە و بىتەو بەرەوہ. سەىميران قومىكى لە چايەكە ھەلقوراندا. ئىستىكانە چاى دانايە عەرزى و بە بزەيەكى كالەوہ سەيرى ھوماي كرد و لە ئەقل و ئاوەزى سەرى راوہشاندا. ھوما بەتەماى كارىك بوو بەلام لە بىرى چۆوہ، ھەر لە شوينى خۆى كە لە پشت ميرانوہ راوہستابوو، ديسان بۆلە بۆلى دەست پىدەكردەوہ:

ئەم ژيانەى من بۆخۆم ساز كردووە بەند و زىندان باشترە، دلئيام دەبى رۆژىك . سەراوى يانى توو بە دلەوہ پىتخۆشە دەستت لە دەستى من ببىتەوہ؟ حەز دەكەى تەلاقم بەدى؟
 سەىميران ئىستىكانەكەى لەسەر فەرشەكە جوولاند و بە گرژبىيەوہ گوتى:
 ئەگەر توو پىتخۆشە، ئەى بۆنا.

به‌راستی؟ که‌وابی تکات لیده‌که‌م مه‌حتلی مه‌که. دهی هر ئیستا، (ئو به‌هۆی دلته‌نگی و عه‌زاب و پهریشانی زوره‌وه خیراخیرا په‌نجی خۆی ده‌کرد به نیو یه‌کدا و دهی‌ته‌قاندن) ژنیک ئه‌وه‌نده به سووکی بیت، هر ده‌بی به ئاسانیش ب‌روات.

سه‌ی‌میران جگه‌ره‌یه‌کی پینچایه‌وه و کردی به مؤدنه‌که‌یدا، شقارته‌ی پین‌ه‌بوو، شاییه‌کی فریدا به‌رده‌می کوره چکۆله‌که‌ی، مه‌هدی تاکوو بچی له به‌قالی کولانه‌که‌ی خۆیان شه‌مچه‌ی بۆ بکری. لئو و روخساری وشک و بیژه‌نگ بوو، مه‌حتهل مابوو نه‌یده‌زانی چ‌بلی به‌م ژنه‌ سرک و سل‌ه‌ی، مه‌هدی له‌وکاته‌ کپ و بینه‌نگه‌دا، به تاله‌ده‌زوویه‌ک له‌سه‌ر گولی قالییه‌که‌ خه‌ریکی یاری بوو، به نیگاری له‌چک تورنجی ده‌ست‌کاری ته‌وریز، له‌ خه‌یالی خۆیدا گاراژی بۆ ترومبیله‌که‌ی ساز کردبوو، پاره‌ی هه‌لگرت و به‌ی ئه‌وه‌ی یه‌کو دووی له‌گه‌ل بکه‌ن ده‌رپه‌ری، ئاسکه‌ رووی قسه‌که‌ی له‌ میران بوو، به‌ تیزوتانه‌ گوتی:

پیی‌ناوی ئه‌و ته‌لاق بده‌ی، مه‌یه‌ بۆ ژوره‌که‌ی من. ئه‌گه‌ر پیی‌خۆشه‌ بچی بۆ گه‌ران، بۆ پیی لیده‌گری.

هوما ره‌نگی گه‌شاهه‌، رووی تی‌کرد و به‌ ده‌نگی به‌رزوه‌ گوتی:

به‌لی، ده‌مه‌وی بچم بۆ گه‌شت و گه‌ران، توش دینی ب‌روین؟

ئاسکه‌ هه‌روه‌ک خه‌ریک‌بوو به‌ چارشینوه‌که‌ی شان و قۆل و لاقی داده‌پۆشی، خه‌ریک قه‌سه‌گیزان بوو، رووی کرد به‌ملاوه‌ و له‌ سه‌ره‌خۆ گوتی:

من نه‌وه‌ک تو، به‌رم به‌ره‌للایه‌ و نه‌ هه‌وای کووچه‌ و بازار له‌ سه‌رمدایه‌، هه‌ر سه‌عاتی به‌هوی بچم له‌خت و لارم نیشانی خه‌لک‌بده‌م. ته‌سه‌ب‌یحیش نیم هه‌رتاوه‌ی به‌ ده‌ست یه‌کینه‌وه!

ئه‌گه‌روایه‌ تکا ده‌که‌م، خه‌می منت نه‌بی، دیاره‌ خۆزگه‌ به‌ سمت و ساتی من ده‌خۆی، نه‌گه‌ت، ئه‌گه‌ر من ته‌لاق وه‌ربگرم، بزانه‌ به‌زه‌ییم به‌ تۆی کلۆلدا دیت!

ره‌حم و به‌زه‌بیته‌ هه‌ر زوربی! ئه‌ی بۆ نالیی تیر نابم. ئه‌گه‌ر زمانم به‌سراوه‌ خۆ چاوم ده‌بینی، گلاره‌ وادیاره‌ براهته‌ وه‌. بانگی بکه‌ با بیت چایی بخوات.

هوما بۆ خوله‌کینک به‌ ئارامی سه‌یری هه‌ویکه‌ی کرد. دواتر وه‌لامی داوه‌:

به‌لی زمان درۆ ناکات، من تیر نابم، هه‌موو رۆژی زه‌رده‌په‌ری ئیواری هه‌تیوه‌ چکۆله‌که‌ی فه‌ره‌جخان، له‌سه‌ر سه‌ربان ئاماده‌یه‌ تاکوو له‌ پشت گژوگیای په‌نا پینلیکانه‌که‌ پام‌کیشی و پان و به‌له‌کم هه‌لبگوشی! هه‌ز ده‌که‌ی؟ یان دیسان ده‌م بکه‌مه‌وه‌؟! ئاسکه‌ به‌م درۆشاخداره‌ له‌ جیی خۆی

وشك بوو، نهيزانى بلى چى، گلارهى كچيان چەند پوژىك بوو بۇ ئامادەكردنى وانەكانى
دوانيوهرۇيان وهختى له قوتابخانه دهگهرايهوه دهچووه سه رپليكانهى سه ربانه كه داده نيشت.
باش بوو ماوهيك له مەوبەر له ژووره كه چووبووه ده رى. گوئى له م قسانهى باوه ژنى نه بوو، ئه
بوختان كردهش بهم كچه پاك و بيگه رده، ده ستى ئاسكهى له پشته وه گرئدا.

سهى ميران خوئىن بهرچاوى گرت و به سهر هه دووكياندا گوراندى:

هوما! ئاسكه، وه لالا مه گهر له داخى ئيوه به روكم دادرم، ناخ! لا اله الا الله!

ژنان بيتهنگ بوون. هوما ماكينهى بهرگ دورين و ميز و پارچهى كوكرده وه، ئوتوى
هينتاگورئ و پارچه كهى دا به سهر كه شه فيكدا و بۇ تاقي كرده وه ده سماليكى ئوتوكيشا، مه هدى و
بيژن به بى گلاره كه خهريكى ده رس و ده ور بوو، وه ژوور كه وتن. ئاسكه چاى بۇ تى كردن، له و
ژووردا ته نيا دهنگى پيالە و ئيستىكان ده بيسترا.

هوما به چاوى فرميسك تيزاو سه رى له سهر وتوه كه لا برد و به پيچه وانهى ويستى كه لله ره قى
خوى گوتى:

ئه گهر وابى له م سه عاته به ملاوه، من له و ماله دا نان خور و جيگرم. له هه وه ليشه وه هه ر زيادى
بووم به لام فريو دراوم. پوژىك خانم و خاتوون به سهر ئه م قالى كاشانه دا، ده هاتم و ده چووم
وامده زانى منيش له م ماله دا ژنيكم و پيزى خوم هه يه. به لام بى خه بهر له وه بووم، قه در و حورمه تى
ژنيكى مالان گهر، كه هه وا و ئاره زوو له سه ريدياه له بلقى سه ر ئاو پووچ تره. ده ستت خو ش بى
سه راوى پيم بلى كهى بچين بۇ مه زهره؟

قسهى هه لىت و په لىت، هه رگيز! مه گهر جه نده كت له م ماله بچيته ده رى.

ئه وه نيه ئه كه كت بووختانم پيده كا.

ئاسكه چاوى ليده ره پراند:

من بوختان ده كم يان تو؟ وهى! وهى! له و مه كربازه، خودايه توبه، خوم به تو ده سپيرم!

سهى ميران: ئاسكه هار بووى؟

هوما: هار نه بووه، نانى هارى به ده مه وه گرتوه.

سهى ميران، به دواى قسهى ژنى بچووكدا، هه ردو چاوى له ئاسكه ده ره پراند. له نيو گه ماروى
سه ماوه ر و ئيستىكان و منداله كانيدا بوو، هينده به ره قوه سه يرى ده كرد ئاور له چاوى ده بارى.
چايه كهى به رده مى ساردوسر ميشى تيكه وتبوو، له وه ده چوو بچيته ده رى هه ستا ئه گهر كو ته كهى

بکاته بهری، دووچار ئەمسەر و ئەوسەری وەتاغەکەیی شەقاو کرد. وەبیری هاتەوہ کۆت و کلاوہکەیی لە ژووری ئەولا بەجی هیشتون. قوتووی سیگار و شەمچەکەیی ھەلگرت ئاسکە بە بۆلەبۆل گوتی:

نازی دەزی و دەپچپی، رەزی دەگری و دەنالئ مەھدی زوبە چایەکەت وەخو با برۆین. ئەگەر منیش خال و خەت و فیل و دەھوی ئەوم ھەبوا، ئەگەر منیش فیترام بە مەستی بمخەواندبا، ئەستا زۆر زۆر لەو خۆشەویستتر بووم.

سەمیران لە دەم دەرگای دەری پیناوی لە پین کرد، گوئی لە قسەکان بوو. ھوما بە دووچاوی تامەزۆق لە بنەوہ سەیری میرانی دەکرد. لەو دەدەچوو بیژی ئەھانی چی دەلی؟! منداڵەکان لەوہ دەترسان لیدان و پیدادان بیتەئاراوہ، نەیان زانی ئیتر ئاسکە چیدیکەیی وت، تەنیا ئەوہندەیی لئحالی بوون ناوی گۆرانی بیژی قەفقازی ھینا. بەم وشە گرکانی رقی سەمیران تەقی، وەک درندەییەکی خوین خۆر چاوی لە چاوی بری، ددانی ددانی نەدەگرت، راست و چەپ لیو و چەنەیی دەلەری، پیش ئەوہی ئاسکە بە فکری خۆی بی و لە کەلینیکەوہ دەرباز بی وەک بەوری بەیان گەیشتە سەری، ژنی چارەپەش فریا نەکەوت سەماوہری مسوار دانیتە عەرزەیی لەکاتیکدا قولتەقولت دەکولا، ئاسکە چەند چرکە لەوہ پیش چادانەکەیی داگرتبوو، میران بەبی ئەوہی بزانی لەگەل ئافرەتیک پووبەروو بووہ سەماوہری لە دەستی سەند و لەسەر تۆقی سەری راییگرت! ئەو ھەر لە بیری نەمابوو چەند سال لەمەوہەر، لەسەر شتیکی وەک ئەمروۆ سەمیران لینی دا و سەری شکاند. ئەو ژنە وەختی دەیزانی خوین بەرچاوی میرانی گرتوہ، دەبوو یان وسکوت بکا، یان ئەوہی زوتر بیچیتە دەری؛ لەو نیوہدا مەھدی ھەر وەک عادەتی گرتبوو، دايمە لە کاتی چایی خواردندا، لەسەر زگ رادەکشا و قاچی دەنا بە دیواروہ سەری دەکردە پەنا لاقی دایکی و ئەو زەرداوہی لووش دەکرد. سەمیران ھیشتا دەستی بە ھەواوہ مەحتەل مابوو. ھەر لەوکاتەدا ھوما بەدەم زریکاندەنەوہ گەییە بەردەمی و بە چەپۆک دای بە تەختی سینگیدا، میران لەبەر کەللەرەقی خۆی کە ھیشتا خاوەنەبووہ، دەنگوت دێوہکولەکەیی عومریان دزیوہ رەنگی رەش داگەرپابوو، ھەر ئاوا کە ھەردوو دەستی بە ھەواوہ بوو چەند ھەنگاو کشا دواوہ و لەو پەنجەرەییوہ وا کرابووہ سەماوہری جیازی گلارەیی فیدایا بۆ دیوی ھەسارێ. ئاسکە و منداڵەکان تاساو و ھەبەسابوون. ژنە نەیزانی چبوو چەوما، ھوما ترساو و رەنگ پەریو، ھەر لە شوینی خۆی پالی بە دیوارەکەوہدا ملی بەلارەوہنا و زریکاندی:

وہی دلم داکەوت!

دیسان رووی کردهوه سهی میران که خه ریک بوو له ولاره هه لئروشکن، ئارام و مانادار گوتی:
گهره کته خوینی دایکی ئەم مندالانه بخهیه ئەستوی من سه راوی؟ ئەوه بۆ جار جاره شینت
دهبی؟!

ئاسکه تاساو و سه رلینشواو ئیستیکان و قهندانی کۆ کردهوه و مندالانی وه پیش خوی دا:
وهرن با برۆین ئەوینی پیری ئەم پیاوهی مه سخ کردوه و گۆرپویه تی، به بی گۆچکه دان به
هاوماله کان، گشتیان بهم قیژه و هه رایه رژابوونه هه ساره که، به دلای پرو چاوی به فرمیسه که وه
چوو سه ماوه ری به لهت و کوتی هه لگرتوه، چه ند رۆژ ده بوو به ناوی جیازی کرپییوی و ئەم رۆ
مه شه دی شیتانه لهت و کوتی کرد. هه مه حسین باگری سه ماوه ره که ی له په نا پیشور که ی هه زه که
دپته وه و هینای و دایه دهستی، تاکوو ئەوی خلۆر ببۆوه،

ئاسکه دهره تی نه هینابوو ته له سمه زه رده کان له سه ماوه ره که دهرینی، میران چوو بووه
ژوره که کوت و کلای هه لگیری، ئاسکه ی چاره رهش به دلنایی و ساکاری خوی، نه ک ئەوه ی
توره یی بکا، چوو به رده می:

تکات لیده که م. پیش ئەوه ی برۆیه دهری فکریک له من و منداله کانت بکه وه و لایه کمان به لایه کدا
بخه!

سهی میران کۆته که ی له بهر کرد و دانیشت، به دوو چاوی پر له غه زه ب تیی رام، خوین
به ری چاوی و بوغز و رق به ربینی پیگرتوو، به لام به دم له رز و توره ییه وه وسکوتی کرد و
نه یزانی چی بلای. ئاسکه به دم گریان و نیوه نووزه و تکا و رچاوه گوتی:

به سیه تی پیم بلای تاکه ی ده ته وی زووخا کوژم که ی؟ ده پیم بلای بۆ له پیش چاوت بوومه ته
دیوه ژن، بۆ چاوی دوو سه رهت پیم هه لئایات؟!

بمره، تیگه یشتی ئاسکه، بمره با چاوی دیتنی توم هه بی!

به دل پیم خۆشه بمرم سهی میران، به لام منداله کانم نازیان لی ده شیوی.

خوای ده کرد چاویان دهره هات هه زه ده که م سه ریان پیوه نه بی!

نا، سهی میران ئەم قسه یه مه که، شتی وا مه لی، (ژنه گریانیک به ربینی گرتوه، به لام خوی
ده خواره وه.) خودانه کا، حه یفه ئەوان بمرن. یانی تو له دل وه ئەم قسه یه ده که ی؟ یانی ئەشق و
هه وهس تاکوو ئەم راده یه به رچاوی گرتوی؟

له قوولایی دلمه وه؟ ئەم جار ئوخه ی له دلت که وت؟ جاشنی له م که ره بی، نه بوونی باشتره!

به تهنیا هی من نین، له توشن.

لینان دووشکم!

دووشکی؟ چاو له چاوم بېره، تف له ویژدانت، تف له پروتا! ناپیاو! هستی باوکایه تی و ئینسانی له تودا مردووه. ویژدان و شهرافهت چی به سهر هات؟ ئه وهی ئه و چیه ئه وهنده تامه زرویی بووی؟ جگه رگوشه کانیشت بۆ فریدا؟!

سهی میران، مستی لی راست کرده وه و جنیوی پیتا:

قهحبه! وامه که، له دهمت بسره وینم دهموو ددانت تیک بکه مه وه حالی بوویی؟!

دهست داخه، قاحبه ئه و ژنه ته، که بهرماوهی هه موکه سه، جاران خه بیری هیچم نه بوو بویه قروقهم کردبوو.

ههست و گریان له ناخی ئاسکه دا وشکاوی هاتبوو. قسه که ی کۆتایی نه هاتبوو، میران بی ئه وهی بزانی خه م خۆری پۆزانی پیری و هاوژینی راسته قیه یه تی، وهک گورپه پیشله پیی هه لپرژا: بیدهنگه! لاچۆ له بهرچاوم دیوه ژن! دهله ورچ ههسته دهر بکه وه، له م ماله برۆده ری، هه زناکه م بت ببنم، نامه وئی!

به بی ئه وهی موله تی بداتی زمانی بگه ری، وه پیش خۆی دا، دهی گوراند و دهینه راند، ئه و هه ناسه سارده وهک کویله یه کی لی قه و ماو، شانی بگرن و وهده ری بنین سه ری داخست هیچی نه گوت. جیرانه کان به ورد و درشته وه، سهیری ئه م دیمه نه دزیوه یان ده کرد. بۆلای دالانه که پالی پیوه دنا، ههنگاویکی لیکردبوو به دووان. لاتراسکه ی ده به ست. له نیو حه وشه که دا چارشینی له به ردیک گیر بوو له سه ری که وه خواری، لینگه له گوره بییه رهش و ملدریژهکانی که وه قولاپی. درفته پی نه دا پیلایان سولهکانی بکا به سهر پییه وه، مه شه دی به قسه ی تال و به پال پیوه نان له ده رگای حه ساری وهده ری نا! ده رگای له سهر پیوه دا و گه رایه وه مندالان سهریان به دیواره که وه نابوو ده گریان، به قسه ی ناخۆش هه موویانی کرده وه به ژووریدا، خۆی هاته به رهه یوانه که. دهنگی هه لینا و به هه ره شه و گوره شه وه، مه به ستی له خاتوو خورشید بوو رووی کرده جیرانه کان:

ئهری ژنه کان، ئه ی جیرانه کان. له گه ل ئیوه مه، جوان گویتان تیوه بی، بزنان ده لیم چی، ئه وه لی به یانی سی ته لاقه ده نیمه مستی ئه م ژنه تیوه قهحبه یه، هه رجییه کی پینخۆشه با بچی! هه ر له م سه عاته وه به هه مووتان ده لیم، هیچ که سه هه قی نییه به هیچ شیوه یه ک به م ده رگایه یدا به نیتته وه. هیچی له و ماله ی مندا نییه بیت و له گه ل خۆی بییا. ئه گه ر ئه مشه و یان هه روه ختیکی تر هه رکه سیک

له ئیوه دەرگا لهسەر ئەم ژنه بکاتهوه، ئەوهی دەیبینی له چاوی خۆی دیتوویەتی، گویتان لیبوو؟ تازە ئەم ماله جیگای ئاسکە نییه. نابێ پێی بیزەدا بێتەوه.

جیرانهکان یەکە یەکە له شۆینی خۆیان کهوتنه جووله، ئەکرەم پشتی هه‌لگردوو به بیزارییه‌وه له بن‌لیوه‌وه جنیوی پێدا و رۆیشته‌وه بۆ ژووره‌که‌ی خۆی. ساحه‌بخانم، ژنی جیرانه‌که‌ی به‌رده‌رگای ده‌ری، کچی که‌چه‌که‌ی هینابوو بۆلای ئاسکە، ده‌رمانی چاویشه‌ی بداتی له ئەوه‌لی شه‌رو هه‌راکه‌وه ئاگای لیبان بوو. له‌وکاته‌دا، سه‌ی‌میران هۆشی له‌لایه‌کی دیکه‌ بوو خۆی کووزوو کرد و منداڵه‌ی به‌ دووی خۆیدا کیشا و رۆیشته‌ ده‌ری. میران که هینشتا ئاوری غه‌زه‌بی دانه‌مرکابوو چوو له‌سه‌ر چرپا که‌وره‌که‌ی هه‌ساری دانیش و جگه‌ره‌یه‌کی داگیرساند. هوما له ژووره‌که‌ی خۆیه‌وه به‌ ئەبرۆی تاوتاو، که له رواله‌تا هه‌یج به‌م به‌زمه‌ رازی نه‌بوو، له دووره‌وه سه‌یری ده‌کرد. منداڵه‌کان له ژووره‌که‌ی خۆیان بۆ دایکیان ده‌گریان. وه‌ختی سه‌ی‌میران له‌سه‌ر ته‌خته‌که‌ راست بووه و رۆوی کرده ژووری منداڵان، هوما بانگی کرد، لیبان‌نه‌ده‌ی. به‌لام میران له ژووره‌که‌دا که کاریکی تری هه‌بوو، یه‌ک‌راست خۆی گه‌یانده‌ سه‌ر یه‌خدانه‌که‌ی ئاسکە. به‌په‌له‌پرووزی و ده‌ست‌تیکه‌ل هاته‌وه‌ ئه‌و کاره‌ی کرد. ئەوه‌نده به‌ هه‌له‌شه‌ بوو له‌ بیری نه‌مابوو هه‌مووجاری ئاسکە، دوا‌ی ئەوه‌ی قفلی یه‌خدانه‌که‌ی قایم ده‌کرد، کلپه‌کانی ده‌خسته‌ ژیر قالییه‌که‌وه، وازی له‌ گه‌ران و پرسپاریش نه‌بوو، منداڵه‌کان به‌ چاوی ته‌ر و ترس و له‌رزوه‌ کپ و مۆن له‌به‌ر خۆیانه‌وه ته‌ماشایان ده‌کرد. سه‌ی‌میران دوو چه‌کووشی کیشا به‌ دوولایی سندوقه‌که‌دا و هه‌لی‌که‌ند. ده‌یزانی ئالتوون و زه‌مبه‌ری ئاسکە هه‌میشه‌ له‌ مجریه‌ هه‌سیرییه‌که‌دا یه‌ و له‌سه‌ر جله‌کانی دایناوه. بۆ به‌ختی ره‌شی ته‌نیا ژیرچه‌نه‌یه‌ک و دوو کلکه‌وانه‌ی زیری تینابوو. چل‌جار ناوی خودای له‌سه‌ر بن‌ ملوانه‌که‌ زیوه‌که‌ی مه‌هدی له‌وی بوو تووریک نه‌ده‌ژیا، هه‌رچه‌نده‌ له‌م کیشه‌ و هه‌للایه‌دا ده‌ستی ر‌ووشا بوو، به‌لام زۆر مێشکی خۆی ماندوو کرد. نه‌یتوانی وه‌بیری بێته‌وه ئاخۆم گواره‌ی په‌ره‌نگ‌داری له‌ گویندا بوو یان نا. که‌وابی بازنه‌ و ده‌ست‌به‌نده‌کانیشی له‌ ده‌ست‌دا نه‌بوو خۆ ده‌کرئ بیژی ئەوه‌ی له‌به‌ر دلی ئەو ژنه‌ وه‌ک سه‌روه‌ت و سامانیک ده‌هاته‌ ئەژمار به‌ ئەمانه‌ت له‌لای که‌سیک دای‌نابوو.

له‌به‌ر هه‌یوانه‌که‌ سینی‌ه‌ری ده‌ستیگ ده‌رکه‌وت، ئەکرەم بوو به‌ پرتاو پیل‌اوه‌کانی ئاسکە‌ی هه‌لگرت و بۆی‌ده‌رچوو، سه‌ی‌میران هه‌مییه‌تی وینه‌دا، ژنان چارشینوه‌که‌یان له‌ دم ده‌رگا‌که‌ پێدا بۆی‌به‌ری.

تاكوو بیده‌نی و بیدا به سهریدا، سه‌ی‌میران، وهختی زیږ و زهمبه‌ره‌که‌ی له ده‌ست سرېک پیچاو نایه‌ گیرفانی، وه‌که‌ئوه‌ی منداله‌کانیش له‌و تاوانه‌ نه‌کردوه‌ی دایکیاندا به‌شداربن تییان‌راخوړی:

ئیوه‌ش ئه‌گه‌ر ده‌تانه‌وئ مندالیکی عال‌وسال بن به‌زه‌ییم پیتاندا بی و خو‌شم‌بوین، ده‌بی له‌مه‌به‌ولاره‌ ئه‌م نووکه‌ نووکه‌ و گریانه‌ ولانین، ئه‌مه‌ش بزنان له‌مړو به‌دوواوه‌ ئیتر ئیوه‌ دایکتان نییه! عه‌رز و ئاسمانیش به‌ یه‌کدا ندری، ئیوه‌ش هه‌روه‌ک منداله‌کانی غوله‌لام نانه‌وا، یان هومايون و که‌تایونی هوما، له‌ته‌ک باوه‌ژن ده‌ژین. بو‌یان گرینگ نییه‌ له‌ داوینی ئه‌م ژنه‌ که‌وتونه‌ته‌ خواری. ئیوه‌ش وه‌ک ئه‌وان، هه‌ر وایزان دایکتان مردوه‌، وانیه‌، ناکرئ وا بیر بکه‌نه‌وه؟ بو‌ نابئ، مرؤف بیه‌ه‌وئ به‌ زورشت عاده‌ت ده‌کا و له‌گه‌لی رادئ، دایک چییه! بو‌ هه‌رکه‌س دایکی نه‌بی ده‌مرئ؟ خه‌تا له‌ منه‌ له‌ که‌یه‌وه‌ ئه‌م بزماره‌ ژه‌نگاوویه‌م له‌ دلئ خو‌م ده‌رنه‌هیناوه‌ و می‌شکی خو‌م ئاسوده‌ نه‌کردوه‌! ئیستاش با بروات خودای له‌گه‌ل بی، سه‌ری ئه‌و ئازاد و گیانی ئیوه‌ سلامه‌ت.

له‌ نیو منداله‌کاندا، بیژن له‌ بنه‌وه‌ سه‌یری بابی ده‌کرد، له‌ دله‌وه‌ لیئ تووره‌ بو، مه‌هدی ده‌می نابوو به‌ پشتی ده‌ستی خو‌یه‌وه‌، قه‌لافه‌ت و پوخساری تووره‌ و شه‌رانی بابی وه‌ک درنده‌یه‌کی زه‌به‌لاح و ابوو له‌ پیش‌چاوی، له‌پر له‌ قولپه‌ی گریانی‌دا، له‌ په‌نا ئه‌ویشه‌وه‌ گلاره‌ وه‌ک مندالیکی پینج‌سالانه‌ ملی‌نا له‌ گریان و به‌ لووزه‌ و رؤندکی هه‌ل‌رشت. سه‌ی‌میران به‌بی گویدان به‌م شین و گریانه‌، که‌م زور ژیان و ئه‌رکی ئه‌و مندالانه‌ی به‌ بی‌دایک هینایه‌ پیش‌چاوی خو‌ی، ده‌یزانی سه‌رپه‌رشتی کردن و ئاگالی‌بوونیان ته‌نیا بو‌ ئه‌و زور دژواره‌، سه‌ری داخست و له‌ ژوره‌که‌ چوره‌ ده‌رئ، له‌و کات‌وساته‌دا بارام گه‌یشته‌وه‌ هه‌سارئ، له‌ دوی ته‌واوبوونی قوتابخانه‌ و گه‌شت و پیاسه‌کردنیکئ ئیوارانه‌ له‌گه‌ل هاورئ و دؤستان له‌ ده‌وربه‌ری شه‌قامه‌ خو‌شه‌کانی شار. ئیستا خو‌شحال و بی‌خه‌م له‌و ده‌رفه‌ت و پیلانه‌ی که‌ بو‌ پشووی ئه‌م سئ مانگه‌ له‌ پیش‌چاوی گرتبوو رووی ده‌کرده‌وه‌ مالی. جل‌وبه‌رگ و ته‌قله‌ و پیلای تازه‌ و پاک و خاوین. جووله‌ و ئاکاری پیاوانه‌ بوو هه‌ر له‌ به‌ره‌ه‌یوانه‌که‌، وه‌ختئ شپړیوی ده‌وربه‌ری چاو پیکه‌وت، دایکی دیار نه‌بوو، جیرانه‌کان سه‌ریان داخست‌بوو هه‌موو مات و په‌ریشان، خوشک و برا چاو به‌ فرمیسک سه‌ریان له‌به‌ر کوشیان نابوو، تیگه‌یشت چ‌باسه! به‌لام ئه‌ویش هه‌روه‌ک ئه‌وانی‌تر مات بوو خو‌ی خوارده‌وه‌ و سه‌ری به‌رداوه‌ و هیچ نه‌وت. وه‌ختئ سه‌ی‌میران خه‌ریک‌بوو به‌په‌له‌، له‌ ده‌رگاکه‌ بچیته‌ ده‌رئ خاتوو خو‌رشید له‌ گه‌رووی دالانه‌که‌دا، که‌وته‌ شوینی. له‌ ماوه‌ی ته‌مه‌نیدا ئه‌وه‌ یه‌که‌م‌جار بوو له‌لای ئه‌و

بەردەمی ھەلەدەدا، وادیاربوو کارئیکی پئیبوو. لە بەردەرگای ھەساری بئ ئەو دی ھەلئویستە یەک بکەن
لئنی پرسى:

ھەروا سووک و ئاسان، بەتەمای ئەم ژنە قوربەسەر لە مالاكەت و دەدر بئتی؟!

سەى میران بەبئ ئەو دی ئاوپ بەداتەو و چاویکی لئ بکا، بە توورەبییەو وەلامى داو:

بۆ سووک و ئاسان، ئەم ولاتە، یاسای ھەبە شەرع و مەحزەرى ھەبە.

بۆ، ئەم، لەم شارەدا کئى ھەبە؟ بیکەس و بیدەر پەنا بۆ کئ بەرئیت، بۆ کوی بچئ؟

با بچئ بۆ میخانە و جندەخانە، ئەگەر ھاتوو لەوئ رېئان نەدا ئەو ھەگورستان، خۆ رېگایەکی
دوور نئیە، من چارەنووسی ئەو دەستەبەر ناکەم، ئیتر لەمەولا ناوی نابئ بژنەوم. کەس کاری
پئینەبئ، ھەرجئییەکی پئ خۆشە با بچئ، با بچئ کلفەتی و قەرەواشی بکا، ببیتە لەلەى مندالی خەلک،
چووژانم، لەوانەبە کەسئک ھەلکەوئ و رای بگئ!

سەى میران، لەسەر قسەکانی تری خورشید رانەو ھەستا. کولانەکە چۆل، چۆلەکە کوژى تیدا نەبوو،
دەتگوت ھەروەک جاری پئشوو جەژن و کەرنافالئیک سازکراو و ورد و درشتی ئەم خەلکە بۆ
سەیرکردن چوون. بئجگە لەم بیرو را و خەمخوریەى خاتووخورشید ھەببوو، لەملاشەو ھە
سەى میران قسەکانی بە ھئند نەگرت، بەلام ئەوئیش ھەر ئەم قسە و کەلامى بە دلدا ھات. ئاخۆم
ئاسکە دوای ئەو دی لەو تەلاقى وەرگرت کوی ھەبە رووی تئیک؟ بەلام ئەو زۆرى خۆ بەم گرتەو ھە
ھىلاک نەکرد. ئاسکە لە تايەفەى دایکی بۆرەقەومئکی ھەبوو. مەبئەر و میراخوڤ بوو ژن و مندالی
ھەبوو. لە کاروانسەرایەکدا کاری دەکرد. بە گوزەرانیکی ھەژارانەو ھە رازى بە لەتئ نان و کەوچکئ
دۆ بوو. مرؤیەکی ئەو ھندە خاوەن عیزەتی نەفس بوو، بۆئەو دی سەى میران بە چاوی سووک
سەیرى ئەکا زۆر کەم خۆى نیشان دەدا، خەیروللا مەبئەر، کابرایەک بوو سالاھ و سال کەمتر وابوو
لە کاروانسەراکە سەر بئئیتەدرئ، بەلئ، ئەگەر ئاسکە پئی خۆش بوایە دەتوانئ مەمرەمەژى بچئ لە
پەنا ئەم خزمەیدا خۆى لە مەترسى ھەیا و دئو ھەزمەى رۆژگار وەشارئ.

بەدەم ئەم وردە خەيالانەو ھە، وەختئ لە ئانئشکئ کولانى عەلى خانئ لورەو ھە پئی نایە سەرپشتئ
شەقامەکە، تۆزئک رەنگئ روون بۆو ھە فئئکایئ گەئشت بە ھەناوئ. بە لاچوونئ دانەبەک لە
ژنەکان، بتەوئ و نەتەوئ بارئ گوزەران و ژئان نوئئ کە بە دلئ ھوما بوو روئ لە خۆشئ کرد.
بۆئەو دی بېراری یەکجاری دابئ و لە پاشان ناوئ نەھئئئ، لەبەر خۆبەو ھەوتئ:

ئەم ئالتونانەي لەگەل خۆي بردوويەتي تازە لئى ناستينمەو، قەيدى ناکا ئەمەش بۆ ئەو. بەلام نيمە مارەيى پيندەم. مارەيى ئەو کەم و زۆر بيست تەمەن پارەي زيۆە. ئەگەر مندالەکانى لەگەل خۆي بردبايە، بەومەرجەي خەيالى ميردکردنەوہى نەبى، کەل وپەلى مال چى پئويستە دەيدەمى. لە جتيەک ديويک بگرئى و تتي دا دانيشى و ئاگاي لە مندالەکان ببى نان و نەفەقەي دەدەمى و بىخەم داينيشى لەگەل ئەو مندالانە سەر بە سەري يەکەوہ بنين، ھەر ئەوہندەي وەک کۆتەلى ئەبوالمھول، دايمە لە بەرچاوم نيبە و بەياني بە بەياني کەفارە نادەم ميتشکم ئاسوودەيە، رەنگە رازى بى تەلاق وەر بگرئى. لەوہدەچى بەياني لە مەحزەر لئىم بپرسى مندالەکان چى لئيدەکەي.

بەمچەشنە، سەي ميران سەراوى بەم خەيال و بيروکانەوہ، ئەوينيکى درۆزنانە ئاوقاي ببو ژين و ژياني بکاتە خۆلەميش. بى ئەوہى بەخۆي بزاني کوشتەري لە رەگى حەياتى ئاسکەدا بوو، خۆ ئەگەر بيتوو تەلاقي نەدابايە، ھەر ئەو تيروتانە و سەرکوتکردنە ژانى لە تەلاقدانەکە کوشندەتر بوو. دەلئىن مردن جارئیکە، ئەو سەت جار دەمرد و زيندوو دەبوو، لە شەقام و بازار چشتيکى ئەوتۆ سەرنجى رانەکيشا، کەس تتي رانەما بزاني خەمگينە يان دلخۆش. ھەرکەسە و بە ريجکەي ژياني خويدا تئيدەپەري. ھەر دەنگى فەيتوون ئاژووت و شەقام مال و ميوەفرۆش بوو لە راست و چەپەوہ دەھاتە بەرگوئى.

کاکى برا ئاگادار بە! برام ريگا مەگرە، دادە لاچۆ! ئابرا تەر نەبى.

ژيان بە بەرچاوى ميرانەوہ ھەر وەک مۆمىک وابوو، لە کاتى کەوتنیشدا دەسووتا و دەگەيشت بە کۆتايى، ھەرچۆريک بچووبايە تە پيش لەسەر سيمما و دەروونى کاردانەوہ يەکى ئەوتۆي نەبوو.

به‌شی سیزده‌هه‌م

سه‌ی‌میران سه‌راوی، وه‌ختی هاته‌وه دوو سه‌عاتی شه‌و لایدابوو. وه‌ک کورپه جحیل‌یه‌ک پاکو خاوین پدینی تاشیبوو، به‌مؤدی تازه سمیلی دانابوو. ده‌سرۆکه‌یه‌ک سه‌وزه‌ی هیتابوو به‌ خواردن، به‌ مرموچی دایه‌ ده‌ست هوما. ژنه‌ به‌پنچه‌وانه‌ی رۆژان که هه‌موو دوانیوه‌رۆیه‌ک وه‌سمه‌ی ده‌کیشا و سووراو و سپیایوی ده‌کرد، ئە‌مرو ساده‌ و ساکار بوو. ئە‌و کاکۆله‌ی جارانی هه‌لیدابوو، ئە‌ستا په‌خش و په‌ریشانی کردبوو. هه‌لس‌وکه‌وت و روانینی ساردوسرو نارازی ده‌نواند. له‌ به‌رچاوی میران تا بلیی نازفرۆش و مه‌کریان بوو. هوما به‌بی ئە‌وه‌ی به‌ حورمه‌ته‌وه به‌ره‌پیری بچی چاره‌که‌ که‌وه‌ر و پیازه‌که‌ی له‌ ده‌ست وه‌رگرت. له‌ سه‌له‌که‌دا به‌تالی کرد. دوا‌ی شو‌ردنه‌وه له‌سه‌ر کورسیله‌که‌ داینا ئاوه‌چۆر بی، له‌ وه‌لامی میراندا، وه‌ختی کوته‌که‌ی دانا و پالی‌دایه، ئە‌حوالی منداله‌کانی پرسیبوو، گو‌تی:

خورشیدم ناردوو به‌چرای ژووره‌که‌ی بۆ هه‌لکردوون. شی‌وم بۆ ناردن، نه‌یان‌خوارد و فریاندان دیوی‌ده‌ری.

زۆر باشه، با وابکه‌ن، برسیان نه‌بووه، ئە‌مجار له‌ته‌ خشتیک بنی ده‌فریکه‌وه و بۆیان بنیره، هه‌روه‌ختی برسیان بوو ده‌یخۆن. کامه‌یان ئە‌و کاره‌ی کردوو؟

کارت پینان‌نه‌بی، مندالن، ناحه‌قیان مه‌گره. قه‌لس و توورهن، له‌ منیش توورهن مؤرهم لیده‌که‌ن قه‌لسه‌م لئ‌ده‌گێرن. بیژهن به‌ردیکی گرته‌ په‌نجه‌ره‌که‌ و میرده‌که‌ی شکاند. مه‌هدی ده‌ی‌نه‌راند و جنیوی پیدام. له‌ ترسان ده‌رگام له‌سه‌ر خۆم پیوه‌دا، دوا‌ی ئە‌وه‌ی تو رۆیشتییه‌ده‌ری تا ئە‌ستا نه‌متوانیوه‌ بی بنیمه‌ سه‌ساری. ورده‌ شووشه‌که‌شم کۆ نه‌کردۆته‌وه، به‌لام هه‌روه‌ک وتم کارت پینان‌نه‌بی، مندال و نه‌فامن. ورده‌ ورده‌ دادین، ده‌بی له‌گه‌لیان به‌سه‌بر بی.

سه‌ی‌میران ئارام و له‌سه‌ره‌خۆ، چوو به‌ نزیك شووشه‌ شکاوه‌که‌ و ته‌ماشای کرد. تایی ئە‌و ده‌رگایه‌ی کرده‌وه و گو‌تی:

مندالن؟ تو دەللی مندالن؟ ئەوەیان خۆ گەورەیه، ئەگەر میردی کردبایە ئیستا دوو توتکی بە بەرەوه بوو! لەوەدەچە ئەو هانی دابیتن. دەبی کۆیرایی دابیتنم، لە بەیانییەوه وەك كلفەت و قەرەواش خزمەتی براکانی بکا، خواردنیان بداتی و شیوو کۆلیان بۆ بکا. با فیری چیشتلینان بی، ئەوه باشترە، نەکوو بچیتە قوتابخانە و فیری فۆکلەهەلدانەوه بی، من تیناگەم ئەو خویندەواریی بۆ چیبە؟ ئەوی بارام، ئەو هیچی نەگوت؟

نا، ئەو مندالیکی بیدەنگە. لەگەڵ من نیوانی خوشە، خوشم دەوی، ئەو نەیهیشت دەنا براکە ی خەریکبوو بە داری گۆیەن بیت لە من بدات.

دەبی ئەویش بنیزمە دووکان کار بکا. خۆ لە کۆری مورشید نەجەف چکۆلەتر نییە. بەقە ی ئەویش نازدار نەکراوه. ئەوەندە ی خویندوو تەواوه. لە بیرم دئ حەوت سال دەبووم و نەدەبووم، دەستم نەدەگەییە ئالقه ریز و دوولایی دەرگا، گۆینی و گوگەم لە کتو دەهیناوه بۆ مائی. لەگەل بابدا دەچووینە کانی چەرموو، کە تیرەم دەکرد و بە کۆل دەمەیناوه لەگەل شوانکارەکان دەچومە هەواری و شەش مانگ جاریک چاوم بە دایکم نەدەکەوت. تەمەنم گەیشتە ئیرە نەمزانی کایە و یاری کردن چۆنە.

هەر بۆیە هیندە بی رەحم و دلی، تو نازانی دایک بۆ ئەو مندالانە چ خوشییەکی هەیه، ئیستاش کە ئیستایە برۆا ناکەم بە دلەوه ئەم کارەت کردبی، نکات لێدەکەم پیش ئەوه ی شیو بخۆی برۆ لە هەر جیبە کە دەستی بگرە و بیهینەوه. منیش لەو کارو رەفتارە ی عەسر کردم پەشیمانم. خەتای من بوو، بە هۆی بە خیلی خۆمەوه ئەم شەرەم لە نیوان ئیویدا ساز کرد. قەت ئەوەندە رازی نەبووم و ناشبم. ئاسکە تەلاق بدری هەمووکەس ئەم تاوانە دەخەنە ئەستوی من. خەلگ تقو لەعنەتم دەکن. ئەگەر بریار وایە لەم دوانەمان یەکمان تەلاق بدریین، ئەوه دەست لە من هەلبگرە باشترە ئەو مندالی هەیه، خودا پیتی خوش نییە، هەستە برۆ بزانه لە هەر جیبە کە بیهینەوه. ئەمشەو هەر وەك بەلینیت پێداوو لەلای بە و دلی بدەوه!

تازە لەوه ی دەرچوو، خەلگ چی دەلین، کەیفی خۆیانە. پینج سالی تەواوه ژنی من نییە. تازە ئەم ماله بۆ ئەو وەك جەهەندەم وایە، مەترسە نەك ئەوه ی لە برسان قری نیات، بگرە گۆزەران ی خوشتری دەست دەکەوی.

هوما بە پیکەنینه وه گوتی:

رهنگه میردیکى باشتى ودهدست بکهوى، بهلام شتیکی دیکهش هیه، ناخوم میرزانه بی و باوهگهوره دهنگ ناکهن. ناکری له تاوانی خوش بی و بچی به شوینیدا؟ بیتو نه بی لهو دووماله پرووی له یهکیان کردووه، پیاوان زوو له روو دادهمینن.

ئوه بوخوم دهزانم بیهینمهوه یان ته لاقی بدهم. ههرکسه و قیلهی مالی خوی بوخوی دهزانی. له وهتهی وهبیرم دیت ئه خه لکه ته نیا هه به خه لکدا هه لده شاخین، ئه وان وهختی قسه دهکنه ئه گهر من له سهه بریاری خوم خاو بم. ئه وان ناتوانن قسه له کاروباری مندا بکهن. کهم لوتف و بی دل و دهروون نیم، ههسته شیوه کهم بدهیه، به کاری خوم رادهگه م. جارئ ئه وهی به کارمان دیت، خوشه ویستییه و رابواردن. بی روحم و دلشیم، خه مت نه بی به شی توم هه هیه، روژانی مندالی و خوشی له دهست چووم سهروهت و سامانم، ژیان و ئه وهی بوومه و نه م بووه، ئیستا به یهک شته وه به ستراوه: توی تو، ئه وینی تو، ئه وهی بو من گرینگه ئیستایه، نهک سبهی، من بیر له سبهی ناکه مه وه. به بروای من جه وهه ری ژیان مه به ست له گوزهران، هه ول و ته قالا، ته ماح و هه لات هه لات، هه ره مووی له ئه وین و خوش رابواردندا ده گاته کوتایی، ئه وهی مروف له روژی خوناسینه وه حه زی لئیتهی و به شوینیدا وهیلانه و بو به دهست هینانی هه ول ده دا سهروهت و سه فایه، که وایی من ئه و ریگه یه م بریوه و پنی گه شتووم. ئیتر خه می چی بخوم و چی ماوه هه ناسه ی بو هه ل بکیشم.

ئهم فکر و خه یاله ده رویش ئاسایه پیمل بوون و زه لیلی ئه و پیاوهی نیشان ئه دا که ناوی ئه شقی له سهه دانابوو، که وایی لیره دا هوما ناحه قی نه بوو ئه گهر فری به سه ریدا سواری بی. به په له نان و خوانی له به رده م سه راویدا دانا. بوئه وهی قسه و باسه که یان نیوه چل نه بی، خوی مه حته ل نه کرد، ژن و میرد له دنای دل به یه کدان و هوگریدا، وادیار بوو به ته مای ده ست پی کردنی ژیانیکی تازه بوون. هه ره وه کوو بووک و زاوا ده ست له نیو ده ستا، دل و گیانیان بو یه کدی ده ویست. به عه ینی دوو بالندهی عاشق شه و له هیلانه دا، له ده ست جه ور و جه فای زریان و سه رما هه ره جیکه و فیکه یان بوو. به بی هو پینده که نین و قاقایان ده کیشا و پاروویان ده کرد به ده می یه کتره وه، هوما له سیمای پیاوانه ی میراندا ختو هیلی تازه ی ده بینی، فره تر له جارن تروسکه ی ئه وین و دل دو راوی پتوه دیار بوو، چرو چاوی هه ره له جیگه په نجه ی مریشک ده چوو به سه ره قوری ماله سواخه وه. جگه له وهی هینشا سو مای چاوی له که می نه دا بوو، به لکوو هیزی دیتنی باش بوو، ته نانه ت ئه گهر بو ق ماوه یه ک له هه رکه سی رامایه بیگومان هیپتوتیزمی ده کرد. تا قمی ک ددانی ده ست کردی له ده مدا بوو،

بزه و پیکه‌نینی جوان لیده‌کالایه‌وه و خۆشی له دل دهنیشت. هەر ئەمه شایه‌دی دها بۆئوه‌ی له ده‌روونی‌دایه، ئەمه راستیه‌ک بوو له پاش پینج سال پیکه‌وه بوون و ژنو میردایه‌تی گر و تینی ئەم خۆشه‌ویستیه‌ی که‌مه‌یز نه‌ببوو سه‌رو بیجمی جوامیری هه‌ل‌که‌وتبوو، ئاواش که‌ ردینی تاشیبوو ئەوه‌نده‌ی تر هه‌وه‌س‌بزۆین و به‌ دل‌ی یار خه‌زالی بوو، واته‌ هوما، حه‌وته‌ی جاریک سه‌ری ره‌نگ ده‌کرد و به‌ قژیک‌ی زه‌عه‌فرانی و پ‌یشی تاسو لووسی زیده‌تر دل‌ی له‌ هوما ده‌سه‌ند. هه‌ول‌ی دها، له‌و ته‌مه‌نه‌دا پیری به‌ ئەدگاریه‌وه‌ دیاری نه‌دا، وه‌ک گه‌نجیک‌ تووند و ماقول‌ خۆی وه‌در بخات. ته‌واوی ئەو فکر و ته‌قه‌لایه‌ی بۆ ئەوه‌ نه‌بوو له‌گه‌ل پیری به‌ره‌ره‌کانی بکا، یان خۆی وه‌ک رۆسته‌می زال‌ نیشان‌ بدات، به‌لکو‌و حه‌زی ئەو ئەوینه‌ راوه‌ستاوتری ده‌کرد، که‌ خۆی وه‌ک باخه‌وانی گولستانیک‌ ده‌بینی. له‌ وه‌رزى زستانى ته‌مه‌نیدا، ته‌نیا بۆئوه‌ی بتوانی بۆ رۆژیک‌ یان یه‌ک‌ ساعه‌تیش‌بى هه‌ست بکا کوره‌ جچه‌یه‌ و له‌ به‌رامبه‌ر هوما‌دا که‌می نه‌هینى. هه‌رچه‌نده‌ هوما له‌ پ‌ا‌ی‌رود‌دا به‌م‌ گه‌شته‌ ئەلاقه‌ و خۆشه‌ویستیه‌ی که‌ میران‌ سه‌بارت‌ به‌و هه‌یبوو، هینشتا‌ ر‌یشه‌ی له‌ دل‌ی دانه‌کوتابوو، واته‌ خۆی هه‌روه‌ک‌ میوانیک‌ ده‌بینی، به‌لام‌ ئیستا‌ له‌م‌ لایه‌نه‌وه‌ دل‌نیا‌بوو ئەمه‌ بیجگه‌ له‌وه‌ی ناچارى و بیده‌ره‌تانى تووشى ئەم‌ رۆژه‌ی کردبوو، سه‌ره‌رای ئەم‌ جوانى و که‌مه‌ته‌مه‌نییه‌ی به‌ پینج‌ سال‌ هاوژین‌ و هاوسه‌رینى ئەم‌ پیره‌میزده‌ی کردبوو. له‌پاش ئەمه‌ش ده‌بوو پ‌ی‌ ر‌اب‌ک‌یش‌ى و ده‌نگ‌ نه‌کا. ئەو که‌ تازه‌ له‌لایه‌ن‌ حاجى‌ به‌نناوه‌ هیوا‌پ‌راو بوو، مه‌یلی دوانه‌که‌شى نابوو، خانه‌و لانه‌یه‌ک‌ى دیکه‌ی شک‌ نه‌ده‌برد. ئیتر چاره‌یه‌ک‌ى نه‌بوو، هه‌ر ده‌بوايه‌ وه‌ک‌ دل‌ی له‌ سه‌راوى سه‌ندبوو پ‌شتى پ‌ی‌به‌سه‌ستى و سه‌ی‌میران‌ هیچى بۆ گرینگ‌ نه‌بوو که‌ له‌و ژنه‌ی گه‌ره‌ک‌بى، نه‌ داهاتوو نه‌ منداڵ، ئەمه‌ش که‌ جارێ وشکاوى هاتبوو، به‌لکه‌ ئه‌وى ببوو جه‌لابى هه‌ست و دل‌ی ئەو، له‌ به‌رچاوى جیلوه‌ی جوانى و ب‌ی‌وینه‌یى ئەو‌بوو. ئەمه‌ش ده‌بى پ‌شت‌گوى نه‌خرى که‌ هوما، نه‌ک‌ هه‌ر له‌ سه‌ی‌میران‌ به‌لکو‌و تازه‌ له‌ هیچ‌ پ‌یاویکی دیکه‌ منداڵى نه‌ده‌بوو کلاوسور ده‌ستى به‌ داوینى نه‌ده‌گرت! ئیتر هه‌ر بۆیه‌ ئەوه‌نده‌ی بۆی‌ده‌کرا ته‌ندوورى ئەشق و دل‌داری نیل‌ دها و ئەم‌ پ‌یاوه‌ی پ‌ی‌هه‌له‌چۆقاند. ئەمه‌ش باشترین‌ که‌سه‌یه‌ک‌ بوو ئەو ژنه‌ که‌لک‌ى لى‌ وه‌رده‌گرت. دیاره‌ ئەمه‌ نرخى ژيانى راسته‌قینه‌ی نه‌بوو. ئەو حه‌ز و خۆشه‌ویستیه‌ی هه‌ردوکیان‌ دا‌بوویان‌ به‌ یه‌ک‌دى. هه‌رچه‌نده‌ جاروباره‌ بۆ خویى چیشته‌ ده‌نگ‌ و هه‌را و تالی و سویری تیکه‌ل‌ ده‌بوو، ئیتر هه‌روه‌ک‌ له‌ ماکه‌ سروشتیه‌یه‌که‌ی‌را ده‌رده‌که‌وى، دل‌داری به‌ بى‌ئا‌زار و ناز مانایه‌ک‌ى ئەوتو نابه‌خشى. ئیدی له‌ راستیدا ئەوانه‌ هه‌ر هه‌م‌وى خۆفریودان‌ بوو، که‌ دیاره‌ به‌ره‌و هه‌له‌مووتى ده‌بردن. ئەوان‌ خۆیان‌ به‌ گیانیک‌

دهزانی له دوو جهسته‌دا، رۆژ به‌رۆژیش لاولوی ئەم عه‌شقه گیانی به‌گیانییه نازتر و ئاره‌زوومه‌ندتر به‌په‌ژه‌ی دلداریدا سه‌رده‌که‌وت، له‌گه‌ل چوونه‌سه‌ری هه‌ر پینیلیکانیکدا زووتر و زووتر به‌ره‌م‌زو راز و نیش و نۆشی ئەوین ئەگه‌یشتن. له‌گه‌ردوونه‌ی ئەم که‌ونو مه‌که‌انه‌دا، هه‌روه‌ک ئەم‌رۆکه‌ سه‌روشت‌ناسان له‌تیکه‌له‌بوونی دوو جو‌ر له‌جو‌ره‌کان نیشانه‌ و جو‌ری سینیهم ده‌هیننه‌ به‌ره‌م. ئەو دووانه‌ له‌کو‌کردنه‌وه‌ی ئاوا تا‌قی‌کارییه‌که‌دا بوو، که‌ مو‌توربه‌درانی دووگیان، یان تیکه‌هه‌لکشانی یه‌کیک له‌و دووانه‌ به‌نیو یه‌که‌دا رۆحیکی زالیان لئ‌س‌اخ ببیته‌وه، ئەمه‌ش به‌بروای فکر و بۆچوونی سه‌ی‌میران، بۆی هه‌بوو له‌جه‌سته‌ی گیانداریکی تر‌دا وه‌ک گۆلیک، یان په‌پوله‌یه‌کی جواندا ژیا‌نی هه‌رمانی درێژه‌ پێ‌بات. ره‌فتار و خه‌دی سه‌ی‌میران کار‌دانه‌وه‌یه‌کی باشی کردبووه سه‌ر هوما، ره‌فتاری دزیو و سه‌گ‌ئاسای کو‌نه‌مێرده‌که‌ی هه‌ر له‌بیر ما‌بوو، ئەو کو‌یرییه‌ی له‌وئ‌ دیتبووی، ئەگه‌ر ئافه‌رتیکی ژیر و به‌ئه‌زمون بوایه، ده‌بوو دا‌بنیشی و کاری به‌کاری که‌س نه‌بی، ئەگه‌رکوو ئاسکه‌ به‌یه‌کجاری له‌و ما‌له‌دا با‌ری بکر‌دایه‌ و له‌پێش‌چاوی ئەو بز‌ر بیا‌یه، بی‌گومان له‌چه‌ش‌نی گۆل ئەم شیله‌ و بۆنه‌ی نه‌ده‌ما.

به‌لام به‌پینچه‌وانه‌ی فکر و خه‌یالی هوما و سه‌ی‌میران و زور که‌سی دیکه‌ش. وایان‌ده‌زانی ئەوشه‌وه‌ ئاسکه‌ چۆته‌ مالی ئەو که‌سانه‌ی به‌خه‌یالیاندا هاتووه، به‌لام نا ئاسکه، نه‌چووبوو مالی میرزانه‌بی و باوه‌گه‌وره‌ و نه‌خزم و ئەقره‌بای خۆی، وه‌ک ده‌رویش خه‌یرو‌للا. خو ئەگه‌ر ئەم‌شه‌وه‌ جامی جه‌هان‌نه‌مایان بدا‌با‌یه‌ته‌ ده‌ست سه‌ی‌میران بی‌گومان نه‌یده‌توانی له‌م شار‌ده‌دا ببینیته‌وه، له‌به‌ر ئەوه‌ی ئاسکه‌ بۆ هه‌یج جی‌گایه‌ک نه‌چووبوو، ته‌نیا له‌م ما‌له‌دا نه‌بی، ئاسکه‌ له‌ دلی چه‌قیوو ده‌بی له‌م ما‌له‌دا نه‌وه‌ و نه‌تیژه‌ی پینگیه‌نی و هه‌ر له‌و ما‌له‌دا بژی و بم‌ری. ئیوا‌ره‌ی ئەورۆژه‌ دوا‌ی ئەوه‌ی میرانی بی‌ره‌حم و دل، ئەم شه‌ر و جه‌نجالییه‌ی سازکرد و له‌ده‌رگای هه‌ساری به‌پال‌پێوه‌نان کردییه‌ دیوی‌ده‌ری، ده‌رگای له‌سه‌ر پێوه‌دا ئەو به‌سته‌زمانه‌ به‌سه‌رو پێی په‌تی له‌نیوه‌راستی ئەم کو‌لان‌ده‌مایه‌وه، هه‌ر ئەو کو‌لان‌ه‌ی عومریک گه‌وره‌ و بچوکی ئەو گه‌ره‌که‌ وه‌ک که‌یخاتووی گه‌روه‌م‌الیک ده‌یان‌ناسن و به‌چاوی که‌یخوداژنیک سه‌یری ده‌کن. تو بلی غه‌در و تاوان له‌وه‌ گه‌وره‌تریش هه‌بن ده‌رحه‌ق به‌ئافه‌رتیک، که‌ دا‌یکی جگه‌رگوشه‌کانییه‌تی. چاک‌بوو له‌وکاته‌دا به‌خت به‌یه‌کجاری پشتی تینه‌کردبوو، تایی‌ده‌رگای هه‌ساری مالی سا‌حه‌ب‌خانم پێوه‌نه‌درا‌بوو، به‌ره‌له‌وه‌ی که‌سیک به‌شیواوی و ئالۆزی چاوی پێی‌که‌وئ‌ خۆی به‌و هه‌ساره‌دا کردبوو. ده‌ده‌قیقه‌ دواتر ئەکره‌م چارشێو و پێلاوی بۆ بردبوو. هه‌ر ئەوه‌نده‌ی تاریک دا‌هات، سه‌ره‌رای ئەم هه‌موو هه‌ره‌شه‌

و ترس و تۆقاندنه، سه‌ی‌میران و تېووی هه‌رکەس بیهینیتەوه به‌م ماله‌دا ده‌یکوژم و ده‌ی‌بەرم. ژنه زۆر ژیرانه به‌بێ ئه‌وه‌ی هوما پێ‌بزانێ هینابوویه‌وه ژووری، ئه‌کره‌م به‌بۆنه‌ی کاروباری خه‌یاتی سه‌رقالی کردبوو. خاتوو‌خورشید چارشینوینوێژه‌که‌ی خۆی پێدا‌بوو بر‌دبوویه ژووره‌که‌ی خۆی له‌ نزیک دالانه‌که‌. ئه‌وشه‌وه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی سه‌ی‌میران هاته‌وه و شیوی خوارد و خه‌وت، له‌ خه‌لوه‌تیه‌که‌ی مالی خورشید ده‌سته‌وه‌ئۆژنۆ دانیش‌ت و ئه‌س‌رینی هه‌لوه‌راند. جار‌نا‌جاریک بۆ چاره‌ره‌شی خۆی پێکه‌نینی ده‌هات. من‌داله‌کان به‌ په‌نامه‌کی خه‌به‌ردار بوون. ئه‌گه‌ر وانه‌بوایه تا‌کوو رۆژ ده‌بۆوه هینده ده‌گریان و دنوو‌زانه‌وه چۆقی ره‌شیان ده‌کرد و وه‌ره‌میان هه‌لده‌هیتا. به‌بیانووی چوونه سه‌رده‌ست به‌ئاو، هه‌رجاره‌ی یه‌کیان ده‌چوو چاویان به‌ دایکیان ده‌که‌وت و ده‌گه‌رانه‌وه. ئه‌وانه‌ی که‌م‌تاقه‌ت‌تر بوون له‌لای دایه ده‌مانه‌وه. خاتوو‌خورشید به‌م‌کاره‌ی کردبووی زۆر زۆر دل‌خۆش بوو، به‌لام نه‌یده‌توانی بی‌خه‌م و دل‌ه‌راو‌کیی نه‌بی. نه‌یده‌زانی وه‌ختی سه‌ی‌میران پێیان‌بزانێ چییان پێده‌لی و چۆنیان له‌گه‌ل ده‌سازێ. ئه‌م پیاوه هه‌روه‌ک زۆریه‌ی خه‌لکی کرماشان له‌ کاتی ئاساییدا نه‌رم و له‌سه‌ره‌خۆ، رواله‌ت‌بین و خۆش‌باوه‌ر بوو له‌ وه‌ختی تو‌رپه‌بووندا دۆ دۆشای تیکه‌ل ده‌کرد و چاوی به‌ریپی خۆی نه‌ده‌دیت. ئه‌م ژنه هه‌ژاره‌ش ئه‌م‌رۆ به‌ختی وه‌رگه‌را و کردی کۆ نه‌بوو، به‌نیاز بوو بۆ کاری ئوتوو‌کیشی بیی به‌ زامنی و به‌رعۆده‌ی بیت. به‌لام ئه‌و ترسه‌ی خاتوو‌خورشید هه‌یبوو له‌ سه‌ی‌میران، ئاسکه‌ نه‌یبوو. وه‌ختی بیستیه‌وه میران چی به‌ جیرانه‌کان گوتیوو، له‌ دوا‌ی ده‌رکردنه‌که‌ی، هه‌یچی نه‌گوت. هه‌روه‌ک ئه‌و که‌سانه‌ی زۆری له‌و ئاوه دابی و تووشی گونگه‌لی رۆژگار هاتبێ شانی هه‌لته‌کاند و به‌هیندی نه‌گرت. ئه‌م شه‌ر و هه‌رایه‌ی میران له‌و ماله‌دا سازێ کرد و له‌ پێش‌چاوی ده‌رو‌جیران ئاوا بێ‌ریزی پێ‌کردبوو وه‌ک ئه‌وه‌ی مێشک و دلێ ته‌زیبی، بی‌ری له‌وه نه‌ده‌کرده‌وه ته‌لاق وه‌ر‌بگری یان نا. گلاره هه‌مووی بۆ گێ‌رایه‌وه که‌ بابی هاته‌وته ژووره‌که‌یان و دوولایی سن‌دوو‌قه‌که‌ی شکاندوو و ژیرچه‌نه و ئه‌نگوستیله و زه‌مبه‌ره‌کانی بر‌دوووه، ئاسکه‌ ئارام و له‌سه‌ره‌خۆ به‌لام دل‌شکاو وه‌لامی دایه‌وه:

وادیاره به‌ته‌مایه به‌ فرۆشتنی ئه‌م شتانه قه‌رز و قۆله‌ی خانمه‌که‌ی بداته‌وه، ئه‌گه‌ر نه‌مرم به‌ چاوی خۆم ده‌یبینم له‌و شاره‌دا تو‌وره‌که‌ی سوالی ده‌دا به‌ شانیدا!

زۆری نه‌مابوو بلی، میران هه‌زار ته‌مه‌ن به‌مو به‌و قه‌رزداره، له‌ دلێ خۆیدا رای‌گرت و ده‌رخۆنه‌یه‌کی له‌سه‌ر دانا و که‌وته سه‌رکۆنه‌کردنی خۆی:

ژنه که ئه مه چ قسه یه که تو له لای خورشید دهیکه؟ تو نازانی ئه م ژنه قسه له ده میدا راناوهستی؟ تو دتهوئ له کن دهر و حیران ئابووو حه یامان بچن ههرهس هینان و تیکر ووخانی من له م شارهدا دهنگ بداتهوه؟ تو نهوت دهوئ؟ سهی میران ته نانهت باسی ئه مشتیه له لای هوما نه کردبوو.

میرده که ی خاتوو خورشید له ژووری دانیشتیوو مهقی نه ده کرد. ههروهک له م ماله دا هیچ شتی نه بووبی هه موویان له وه دهرسان له پر هوما خوئی بکا به ژووریدا. زهری به ته ما بوو دهرگای ژووره که پنهو بدها، دایکی نه یه پیشت. به م کاره هوما شکی تی کردن. هاوین و دهرگا و په نجه ره پنهو دانیان نه گوتوو. بیژن ههروهک دایمه لاساری و که لله رهقی دهنواند. بوئه وهی تولی دایکی بکاته وه دهستی دابوووه قوله داره که ی جه لال، گوتی:

ئه گهر بیت بو ئه م ژووره، به م داره ته پللی سهری ده شکینم.

ئاسکه به پیکه نینه وه پرسی:

ئه ی ئه گهر بابت بیته ژوورئ چی لیده که ی؟

بیژن مه حته ل مابوو نه یده زانی چوئن وه لایم بداته وه، که ندوو یه کی گه وره له خه لوه تیه که ی ژووی خاتوو خورشید دابوو ته واو دوو خه لوار ئاردی جی ده بووه، پیشتر خاوه نمال بو که ل و پهل که لکی لی وه رده گرت. ئیتر لایه کی دیوه که ی گرتبوو، له وه ته ی له وی داندرا بوو قهت وانه بوو کاریان به کاری بی. هه ر ئه وکاته ی ئاسکه ئه م قسه یه ی کرد، سهی میران ته ق ته ق له دهرگای دا و هاته ژووری.

مه هدی له باتی براهی گوتی:

ئه گهر باجم هاته ژوورئ، دایکم له که ندوو ه که دا ده شارینه وه.

ئاسکه پیکه نی و به چارشیتوه که ی فرمیسکه کانی سربیه وه.

خورشید گوتی:

ئه م که ندوو ه مان بو تو داناوه، ههروهختی ویستمان گونه که ت خه ته نه بکهین. بوئه وهی شه رم نه که ی له و که ندوو ه دا داتده نیین.

ئاسکه پر به دهستی کولمه کانی گرت و ماچی کرد:

گون و منه که شت بخوم دایکی دایکم. ئه وهنده خه می دایکی خوته؟!

گلاره له پهنای دایکی دانیشتبوو بؤئوهی دلی بهخوی نه مینئ ئه ویشی ماچ کرد. کچ له مالی میردیش بی، هیشتا چاوی له خوشه ویستی و موحیبه تی دایکیه تی. هرچه نده گلاره له ته مهنی حه قده سالیدا بوو، به لام بؤ دایکی هر منداله کهی جارن بوو. بؤ ئاخرجار، سهی میران وهختی هاته هه وشه و گه راپه وه بؤ ژورره کهی خوی، هوما شوقی چراکهی کهم کرده وه، ئاسکه هرچه نده ته واو دلنیا بوو له حه شارگهی خه لوه تی هاته دهرئ و نیوسه عات دواتر خوی خزانه په نا منداله کانی و تهخت لیئ خه وت. بؤ به یانیدا هوما زووتر له رۆژان له خه وه ستابوو، میران سه ماوه ره کهی تیخستبوو ئه ویش فلچه و سابوونی هه لگرت و چووه خورئ. به لام به بیئ ئه وهی ددانی بشورئ خیرا گه راپه وه بؤ ژورره کهی خوی، جگه له وهی هه والی دا به میرده کهی، که ئاسکه له لای منداله کانیه تی، به نیگه رانییه وه گوئی:

ئه گهر ئه م ژنه به دله وه رازی بوایه، هیشتا دهست لی هه لگرتنی کاریکی باش نییه. ئه وه وهک ته ون وایه هه لوه شانندی بیریکی ژیرانه نییه. هر وه کوو پیتم گوئی، دیسان ده یلمه وه، ئه گهر ده ته وی لهم دهرده سه ری و دوو ژنییه زرگارت بیئ، دهست له من هه لبگره و خۆت ئاسووده بکه، به شیتیم مه زانه و ئه مه قسه ی دلمه سه راوی، ته لاقم بده و برۆ به لای ژن و مندالی خۆته وه. دهست به بردان له من هاسان تره تا کوو له ئه و.

سهی میران له ژیر برۆ پانه که په وه وهک بازی راوی تی راما. به لام هوما له ژیر ته وژمی نیگایدا نه یوانی خوی رابگرئ و له حه ژمه تان سه رگونای سوور هه لگه را. میران وازی لهم تی رامانه ئاشقانه یه هینا و گوئی:

به سهی تهی هوما، ئه م قسه بیتامانه چیه ده یکه ی!

قسه ی بی تامی چی، به خودا به دل و گیان واده لیم، باوهرم پیناکه ی؟

زۆرباشه، ههروهختی چووم بؤ مه زهر، ههردووکتان له تهک خۆمدا ده بهم و ته لاقتان ده دهم. ههروهک چۆن ئه و رۆژه چووم ددانیکم بکیشم و سیازده یانم دهرهینا و هاتمه وه بؤ مالی، پیتموایی باشتروایه له مه ولا ته نیا و ره بهن دانیشم. هوما جوان گویم لیبگره، ههروهک پیشتتر ئه م قسه یه م کردووه، ههتا مردن ملم به ملته وه یه، یان له گلیم ده نیئ، یا له گلگت ده نیتم. مه گهر ئه وهی وهک به ندییه که بؤ رزگار بوونت خۆت بکه یته مردوو، له مه زیاتر ریگه یه کی تر نییه. به لام نا، ریگایه کی دیکه ش هه یه، ئه مش ئه وه یه من بمرم.

هوما به بیستنی ئه م قسه یه نیوچاوانی تیکنا و دهستی گرت به ده می سهی میرانه وه و گوئی:

وهى تۆ خودا شتى وا مەلى، خوا ئەم رۆژە نەھىنى! نەتەو ەوويستت بمرى. ياخوا من پيش مەرگت بم! چون من دەتوانم لەپاش تۆ بمينم و بە رەش پۆشى دانيشم. دواى تۆ بيوەژن بم. خودا بەم رۆژە نەکا. من كە ناتوانم وەك ئەو ژنە بەغیرەتە بم كە شەوانە لەگەل ماريك دەنووست، ناوەكەيم لە بىر نەماو، خۆ دەتوانم دۆعا بكەم دواى مەرگى تۆ نەمينم.

ئەى ئەو ەاتوو دۆعاكەت گيرا نەبوو؟

ئەوكاتى شەرت و پەيمان دەبەستم، لەپاش مردنى مێردەكەم، ەەر وەكوو ئیستا باسەم كرد، خۆم لە گۆل دەدەم و لەگەل تودا دیمە نیو گۆرەكەو!

سەى میران بە دەنگى بەرز قاقایەكى كيشا، ھوما لەو وختەدا كە خەرىك بوو دابنیشى و چاىى تىكا گوتى:

قسەكەى من پىكەننى ناوى، ئەو ەنەبوو خۆت بۆت باس كردم، لە ەیندوستان تايەفەيك بوون يان ەنووكەش ەرماون. ەەر بەم دابو دەستورە ەستان و دانیشتیان كردوو؟ ئەگەر ئەمە چیرۆك و ئەفسانەش بى، ەەر لەبەر ئەو ەى قەدر و حورمەتى ئەوین و خۆشەويستى بە بالای ەوتەم ئاسمان بەرز راگرتوو ەروام پى ەيە و بەراستەقینەى دەزانم. ئەگەر بىتوو خۆمان لە ەست و خەيال دوور بگرن بە دلەو بەلینت پیدەدەم، ەروەكوو تا ئیستا بە دللى من رەفتارت كردوو، منیش تاكوو ئەم تۆزە عومرەم ماو ە عمرۆ نىاى تودا بم و بە دللى تۆ ەستم و دانیشم. بەلام بەومەرجەى ەەر ئیستا بە دلەو پىم بللى تۆم خۆش دەوى! تۆ ئاشقى كووى من بووى؟

سەرتاپاى جەستە و گیانت. تەواو لەنجە و لارت، من جوانى تۆ دەپەرستم و ئەمەش بە داخو ە نیا شتىكە لەگەل چوونەسەرى تەمەن سیس دەبى و ەللەو ەرى، برۆ ژیر و بەبیر بە و تاجى ئەققدارى بنى سەرت.

من زۆر بۆم گرینگ نىیە، منت خۆش بووى يان جوانىیەكەم. تۆ پىم بللى، سەراوى ئەى ئەگەر ەاتوو من بمرم، ئەوسا تۆ چیدەكەى؟

چما تۆ بمرى، ئەگەر لە دەستم بى منیش وەك شاهی جیهان ئارامگایەكت لە بەردى مەرمەرى بۆ ساز دەكەم. لە تابووتى بلووردا ەلەت دەگرم. لە دواى تۆ لەگەل ەىچ ئافرەتىك سەرناكەمە سەرسەرىن. وەسىەت دەكەم كاتى مردم لە پەنا تۆ بمنیژن. ەتا بۆم بكرى گومبەزىت بۆ دروست دەكەم.

ئابمه دهلین قسه‌ی پیاوانه، سه‌راوی، من دهمه‌وی ئه‌وه‌ی له پاش مه‌رگم ده‌یکه‌ی ئیستا بیکه و خوی لی‌مه‌شاره‌وه، گومبه‌زییه‌ک‌بی مومیکی له نیوه‌پاسته‌که‌یدا هه‌لک‌رابی، ئه‌مه‌ش بزانه خیری زورتره له سازکردنی مزگه‌وت و خانه‌قاگه‌ل. به‌لام له‌باری جه‌فنگ ده‌رچی، ته‌نیا تکایه‌کم هه‌یه، له‌پاش مردنم خیرا ژن بهینی، نه‌ک به ره‌بەنی دابنیشی، ده‌بی زوریش له من جوانتر بی. گویم لینگه‌ر، ئاخۆم به‌راستی ئه‌م‌رۆ به‌ته‌مای بچی بۆ مه‌حزه‌ر؟

هه‌رئێستا.

ئه‌ویش له‌گه‌ل خۆت ده‌به‌ی؟

نا، پێویست ناکا ئه‌و له‌گه‌ل خۆم به‌بم. هه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی حوکمی ته‌لاقه‌که‌ی هه‌ل‌ده‌وه‌شینیته‌وه خه‌به‌ری ته‌لاق‌درانی‌شی پێده‌دات.

سه‌ی‌میران به‌دوای ئه‌م وته‌یدا چایه‌که‌ی هه‌لقوراند و ته‌ق ئیستیکانه‌که‌ی له‌سه‌ر ژێرپیاڵه‌که‌ دانا. هه‌رچه‌نده به‌چایه‌ک و دووان دانه‌ده‌که‌وت، به‌لام به‌دوای ئه‌م چاییه‌دا خیرا هه‌ستا سه‌رپێ، ده‌ستی‌کرد به‌له‌به‌رکردنی جله‌کانی. هوما به‌شله‌ژاوییه‌وه ته‌ماشایه‌کی کرد و گوتی:

ئوی سه‌راوی، به‌خودا تو له حاجی به‌ننا دل‌ره‌قتری! له‌وه ده‌ترسم هه‌ردوو‌کمان خودا‌گیری ئاسکه‌ بین. هه‌ر نه‌بی تو وه‌ک ئه‌و کابرایه‌ مه‌که، من‌داله‌کانی لی‌مه‌ستینه. باشه؟ خودایه، چه‌نده ناخۆش ده‌بی؟! خه‌لک چی به‌ من ده‌لین؟! په‌له‌مه‌که، نیفه‌کی پاتۆله‌که‌ت خواره، نیوه‌رۆ، ئه‌گه‌ر هاتییه‌وه ئه‌م کراسه‌ت دابنی بۆت ده‌شۆرم. بۆ ئه‌وه‌نده ئاره‌قه ده‌که‌ی، ده‌لێی دۆت پێدار‌ژاوه. تو ده‌بی رۆژی جاریک کراس بگوری.

هوما نیفه‌کی پاتۆله‌که‌ی بۆ راست کرد. هه‌ردوو‌کیان به‌ده‌نگیک داچله‌کین و گوێیان هه‌ل‌خست. گویا یه‌کیک له‌ ده‌رگای هه‌ساری‌دا بوو. کچه‌که‌ی خورشید چوو ده‌رگای کرده‌وه، له‌گه‌رانه‌وه‌دا هاته‌ به‌ره‌په‌نجه‌ره‌که‌ی سه‌ی‌میران و به‌شه‌رمه‌وه‌ گوتی:

هوماخاتون، هوماخاتون، پاسه‌وانیک له‌ به‌رده‌رگایه‌ و کاری به‌مه‌شه‌دییه!

هوما به‌سه‌رسورمانه‌وه چاوی له‌چاوی میران بری، سه‌ی‌میران ره‌نگی تیک‌چوو، به‌لام خۆی شل نه‌کرد، بیستنی ناوی پۆلیس خۆش‌نییه، به‌لام ئه‌وه‌که‌سه‌ی پاک و بیغه‌شه، هیچ ترسی نییه له‌بای هه‌ره‌شه. له‌به‌رخۆیه‌وه نه‌ختیک تیراما و گوتی:

له‌وه‌ده‌چی له‌ ئیداره‌ی نێزاه‌شمولی‌را هاتینن تازه له‌مه‌ولا ئیتر تۆبه‌ ده‌که‌م ده‌ستی‌که‌وتویه‌ک بگرم و هه‌لی‌بستینه‌وه، به‌حال وه‌بیرم دێته‌وه، بیست سال له‌وه‌پێش بوو چووم شایه‌دیم‌دا بۆ کوری

موسا تیرفرۆش بۆئەوهی پیناسه وه‌ریگری (سجیل) ئیستاش کاتی ئەوه‌هاتوو هه‌یه‌ن بۆسه‌ریازی، ئەوه هه‌ژده‌ ساڵه‌ بابی سه‌ری خۆی هه‌لگرتوو هه‌ و که‌سه‌ به‌ مه‌وته‌نی نازانی مه‌علوم نییه‌ ماوه‌ یان مردوو هه‌، ئەوه‌ له‌ ونبوه‌دا من تووشی چه‌رمه‌سه‌ری هاتووم!

هوما له‌ پشت شووشه‌ی په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ ته‌ماشایه‌کی ده‌رتی کرد. له‌ و دموده‌سته‌دا سه‌ی میران به‌په‌له‌ کۆته‌که‌ی له‌به‌ر کرد. جگه‌ره‌یه‌کی به‌ دارسیگاره‌که‌وه‌ کرد. به‌ بیلابه‌دا چوو هه‌ خوار، پیش‌ئه‌وه‌ی بگاته‌ده‌ری، له‌ هه‌سه‌ره‌که‌ خۆی قیت کرده‌وه‌ پینان‌وتیوو پاسه‌وانه‌که‌ قه‌لافه‌تی مام‌ناوه‌ندی و توژیک زگی به‌ربۆته‌وه‌، گووپه‌کانی به‌ قولدا چوون. هه‌روه‌ک هه‌سکه‌رگه‌لی عوسمانی له‌وکاته‌دا په‌لاماری ئیرانیان‌دا زۆر بی‌شه‌رمانه‌ هه‌تا به‌ردالانه‌که‌ هاتبوو، له‌باتی چه‌کمه‌ شه‌روالی راسته‌ی له‌ پیدابوو. لاقیکی له‌ بان پلیکانی دالانه‌که‌ و ئەوه‌ی تری له‌ هه‌وشه‌که‌دا بوو. سه‌ی میران وه‌ختی نزیک بۆوه‌، چاوی که‌وت به‌ سه‌یبه‌ری چه‌ند که‌سیک، له‌ باوه‌شی دالانه‌که‌دا، وه‌ک دارمانی دیواری خشت و مۆره‌ دل‌و ده‌رونی تیک‌رووخا. دنیا‌یه‌ک ترس و نیگه‌رانی ئاوقای بوو، له‌ نیو ئەواندا قه‌لافه‌تی سوغرا «موفه‌تیش» پشکینه‌ر به‌ جل‌وبه‌رگی پیاوانه‌وه‌ ده‌هات و ده‌چوو، ورد و درشتی ئەم خه‌لکه‌ به‌ ریزه‌وه‌ لینیان ده‌روانی، وه‌ک گورگ چاوی تین‌ریبوون، وه‌ک‌ئه‌وه‌ی هه‌ر به‌ ریگارۆینیدا شتیکی وه‌ده‌ست بکه‌وئ و ابوو. به‌رله‌وه‌ی وشه‌یه‌ک به‌ زاریدا بی‌ت و پرسپاری لی‌بکا بۆچی به‌م به‌یانیه‌، به‌رده‌رگای پیگرتوو هه‌، یه‌کی له‌ پیاوه‌کان له‌ رواله‌تدا به‌ئهدب و ئارام دیاربوو، هاته‌پیشی و به‌ هه‌منی گوتی:

پینان وتووین له‌م ماله‌دا که‌ل‌وپه‌لی یاساخ هه‌یه‌، ریگه‌ ئەده‌ن چه‌ند خوله‌کیک کات و وه‌ختی ئیوه‌ بگرین؟

سه‌ی میران دلنیا‌بوو له‌ کارقایمی خۆی و شوینی پارچه‌کان. به‌ دل ده‌یزانی ده‌بی که‌سیک راپۆرتی لیدابیتن. گوتی:

به‌ هه‌له‌ ئیوه‌یان نارده‌وته‌ ئیره‌، فه‌رموون کویتان پیخۆشه‌ بیپشکنن. (ده‌ستی بۆ هه‌سه‌ره‌ گه‌وره‌که‌ راداشت.)

پاسه‌وانه‌ زگ‌زله‌که‌، هه‌ر له‌ جی خۆی ر‌اوه‌ستا تاکوو له‌ هه‌سه‌ره‌که‌دا چاوی به‌سه‌ر هات‌وچۆی جیرانه‌کانه‌وه‌ بی، دواتریش زانیان پاسه‌وانیک له‌ به‌رده‌رگای ده‌ری کیشکچی بوو، پشکینه‌ران له‌لایه‌ن ئیداره‌ی گومرکه‌وه‌ هاتبوون، له‌ خاوه‌ن‌مالیان پرسی ئەو ژورانه‌ی به‌ده‌ست خۆیان‌وه‌ن کامانه‌ن. سه‌ی میران دوو ژووری گه‌وره‌ و بچوکی پین‌نیشاندان. ئەم هاتن و گه‌رانه‌ بۆ

ئەو لە جىنيو و بىجورمەتى خراپتر بوو. خۇيان كورد بە ژوورەكەى ئاسكەدا، ئاسكە لە ژوورى بوو، لە ماوەى پىنج دەقىقەدا سى پىاو و ژنىك نىو يەخەدان و ھەموو كەلەپەلى ئەو دىوھىيان لىكدا. فەرش و مافوورەيان ھەلدايەو و دۆشەك و لىفەيان سىخىژاژىن كورد. لىفەى سەركورسىيەكەيان لە نىو نوینەكاندا ھىندادەرى و ئەو دىوار و دىو و سەرتەقەل و بىتەقەلىيان دۆزى و دەستىيان تىو وەردا، دەم لە پىووش بوون و ھىچىيان نەدۆزىيەو، چوونە ژوورەكەى ھوما و لەوئىش بە دەستى بەتال ھاتنەو دەرى، لە ژوورەكەى ھوما، وەختى ئەم رەفتار و ئەتوارەى ئەويان بىنى بەسەر سىندوووقەكەيەو كەوتنە شكەو، سوغرا موڤەتیش ھەر بۇ ئەم وەختو ساتانە ھاتبوو لە ژوورە بچووكەدا، دەستى كورد بە پىشكىنى ھوما. قەوارەيك ساتىنى كرىمى گولدارى لە بن كراسەكەيەو بە دەرزى بەرۆك لە جەلەكانى بەرى قايم كوردبوو، تاكوو پاسەوانەكان شكى تىنەكەن. رەنگى بزرکا و خۆى دۆراند. ھەرچەندە لە ھەركات و وەختىكا كەمتر پىاو دەيتوانى چاۋ لە بەرجوانى رابگرى و لەبەر بەژن و بالاي نەمرى، بەلام لە بەختى رەشى مىران نەيتوانى راۋى ئەو پاسەوانانە بكا و ئەوان راۋى ئەويان كورد. ھوما تڤ لە دەمىدا وشك بوو گوتى:

ئەو مەزىدەكەم لە سەفەرى خۇراسان بە دىارى بۆى ھىتاوم، قاچاخى نىيە.

پاسەوانان پارچەكەيان بە دەستەو گرت و ھاتنەو ھەسارى، سەى مىران بە تەنىشت ھومادا تىپەرى و بۆلەيكەكى لىوھەت:

ھەر تۆ شت بشارىيەو، بۆ زووتر بە منت نەدەگوت، تاكوو لە جىگايەكى باش ھەلمگرتبايە؟

ھوما ھەروا تاساو و ھەبەسابوو. بە ترس و پەشىمانىيەو گوتى:

بەتەما بووم ئەمىرۆ بىبەم لەلای خەيات بىدوورم.

گوئى مەدەرى، ھەموو ژنىك سى مىتر قوماشى لە يەخدانەكەيدا ھەيە. خۆت نىگەران نىشان مەدە، خوابكا ھەر بەم دانەيە لەكۆل بىنەو، ئەگەر لىيان پرسى، بۆ شارەدبووتەو، بىژە ترسابووم. ھوما دەمى كوردەو شتىك بلى، پاسەوانىك دوو ھەنگاو لەولاي ئەوانەو لەسەر سەى مىران مەحتەل بوو، چوو بۆ ھەسارى و تىكەل بە ھاورىكانى بوو، بەم روانىن و ملۆومۆيەدا دىاربوو لە ھەولئى ئەو دەدابوون دەرو ژوورى ئەو مالە ھەلگىز وەرگىز بگەن. سوغرا موڤەتیش ئەو ژنە بوو كە قەلافتى تەواو مىرانە بوو، بەرلەوھى لەچكە و چارشىو كۆ بكرىتەو ئەو جەل بەرگى پىاوانى دەكرد بەرى و بە سەرو پرچى پووت و شانەكراو، باكى لە كەس نەبوو بۆ ھەموولايەك دەچوو، تەنانەت لە شار و بازارىش ھەركەس دەبىنى لەو چاۋە زىت و گورگىيەى دەترسا و دەيانزانى مرۆپەكى

دل‌رہقہ و خوی دہندہی ھے، وەختی ھات و لە پەنای سەمیران دەستی لە کەلەکەینا، زۆر
خۆمانە پرسپاری لیکرد:

ھاوسەرەکەت ئەو قەوارە قوماشەیی لەکوئی بوو؟

سەمیران بە دوو دلپێو وەلامی دایەو:

ماوەیک لەوەپیش دەچوو فیزی خەباتی ببی، لە شوێنی کارەکەیی ھیناویەتی، من ئاگام لینیە،
رەنگە ھەر لەمیژ بێ ھەیی بووبی.

ھەر ئەو پیاوێی لە پیشدا ھاتبوو بەرەرگا، قسەیی لەگەڵ میران دەکرد. کەلەگەتییکی بێ داروبار
بوو لە کاتی قسەکردندا چاوی ھەلنەدەھینا، بە زمانیکی زەر و توورەو پێوت:

بیجگەلەو، قەوارەیک پارچەیی قاچاخ لەم مالاھا شاردراوہتو، ئیمە دلنیان لیرەیی و
دەبیینیو، ئەگەر بیتوو خۆت، جیگای شتەکەمان نیشان بەدی با لەو زیاتر نەسوورینیو و
وەختی ئیوہش نەگرن. لەوانەیی لە جورم و تاوانەکەت کەم بکەینو، ئەم ھاوکارییەت لەگەڵ ئیمە
بە قازانج تەواو دەبی (سەمیران بەراست و چەپدا سەری بەدەدا) زۆر باشە ئیو دەفەرموون
ھیچ نییە، ئەگەر وایە ئیمە دەستدەکەین بە گەران، ھەر ئەلیرەو، دەکرێ بلیی ئەم ژیرزەمینە
دەرگاکی قفل دراو ھەیی؟

سەمیران نەختیک ترسی رینیشت، بەلام خیرا وەلامی داو:

ئەم ژیرخانە بەدەست ژن و پیاویکەو بوو، ئیستا نەماون. زۆر لەمیژ نییە مردوون. ھەنووکە
کەل و پەلەکەیان لەم دیوہدایە و کلیلەکەیی بە،

ویستی بلی کلیلەکەیی لەکن خوشکی مردووەکەیی، ئەمە ژوورەکەییەتی، پووی کردە خورشید

لەبەر بیالیە پراوہستابوو، بەلام خیرا قسەکەیی خوی گوری و گوتی:

بەلی کلیلەکەیی لەکن کورەکەیانە.

کورەکەیان ئیش و کاری چییە و لەکوئی کار دەکا؟ مەلوم نییە لەکوئی کار دەکا، ھەر پوژی

لە کۆلانیکە. گویا چەند پوژیکە بەرد دەکیشی، ئیتر نازانم بۆ کی کار دەکا.

نازانی لە چ کات و ساتیکی پوژدا دیتەو بۆ مالی؟

من تەواو نازانم، سنی پوژ لەوەپیش بوو ھاتەو پیمەرە ئەسپەردارەکەیی بابی برد بیفرۆشی تا

ئیستا نەم دیوہ بیتەو، ھەتیوہیکەیی لات و بەرەللی، ئەوہندەیی دیتەو لەگەڵ پووری لەسەر ئەم

شتانە دەیکاتە گورە و ھەرا، ناچارین بە زۆر وەدەری بنین، ھەر لەبەر ئەوہی دایک و بابی نەماو

و بابی له وپېش کریکاری خوم بووه، هه زناکه م جوابی بکه م. جگه له ودهش ئه م ژیرزه وینه چ خیریکی
بو من هه یه تاکوو شره ی بخمه ده ری.

کابرای پشکینه ر، له وه زیاتر گوئی بو قسه کانی شل نه کرد. ته لیکی کرد به قفله که دا و هه لی گرت،
پشیله یه که چه ندرجار میاواندی و له ده لاقه ی ژووره که وه ده رپه ری و خوی کرد به ژیر پلیکانه کاندنا.
له ویشه وه گه پشته سه ر هه وزه که و ملی نا له ناو خوار دنه وه. ژیرزه مین تاریک و شی دار بوو، قه ت
له وه نه ده چوو که س لیژده ا ژیا بی، بونی کاو دارو هه لاشی رزیوی لی ده هات. نه فه رشیک نه
کو ته به ریه کی لی دانه خرابوو. هه ر ئه مانه ش بووه هوی دل سارد بوونه و دی پشکینه ران. به دیواره
ماله سواخه که وه که هیچ تاقه یه کی تندا نه بوو، چه ند دانه که و و بیژنگ و داشگیر هه لو اسرابوون.
وه ختی ته و او چاویان له گه ل تاریکی راهات، بویان ده رکه وت چی تیدایه و چی تیدا نییه. له سوو چیکی
ژووره که، که ندوویه کی گه و ره ی لیبوو کورسییه که له سه ری نخوون کرابوو، له کوشی
کورسییه که شدا مه نقه لییه کی لاشکاوی گلین و بالیفه یه کی هه لو ه شای چلکن و وه روه ریه که و
زه میلیه کی پر له لؤکه ی کون سه ریان کردبوو به نیو یه کدا. له لایه کی دیکه شه وه سوینه یه کی پر له
قالونچه ی مردوو ده بیندرا، له په نا ئه مه شدا ته له ی مشک یه ک دوو مست چه قاله ی کوخ بلاو ببوو،
ئه مه ش ناخرین یادگاری گول محه ممد بوو که له ماهی ده شته وه هینا بوویه وه، جگه له وشتانه پیسته
و ریخوله ی لیبوو ئه مانه ش بو سازکردنی که و و بیژنگ داندرا بوون. ته شی و خه ره کی بیکاره ی
پوربه گم له ولاره بی خاوه ن که وتبوون. هه ر ئه م که له وپه له توزله سه ر نیشتوو ه ای کردبوو
پاسه وانه کان زیده تر شکیان قایم بیت. یان له خیروبیتری بگوزهرین. یه کیان به وه کانه که ی ده ستی
چه ند جاریک له بن میچ و ته رکی ژووره که ی کوتا و گوئی قولاخ بوو. له قولینچیکی ژووره که
به تالاییه که سه رنجی راکیشا، سه ی میران وتی، ئه مه جارن شوینی کورسی بووه، گوئیان پینه دا به
شیشه یه که ملیان نا له هه لکوئینی ته رکی ژیرزه مینه که، گل و خوله که یان لادا، وه کئه وه ی دلنایان له
هه ول و پشکنینی خویان، زور دلخوش بوون. بی ئه وه ی سه ریان سووریمینی کیسه یه کی گه و ره یان
دیته وه، ئیتر هه ر له م شوینه دا گه ران ته و او بوو، ده ده قیقه دواتر، بئه وه ی چوئیه تی به ریوه چوونی
کاره که بنووسنه وه، له سه ر چرپاکه دانیشتن. جیرانه کان بو ئه م پیشه اته زور به داخه وه بوون. پنیان
ناخوش بوو ئه م پیاوه باشه بو ئاوا تووشی نه دامه تی و روزه رده شی هاتوو، ئه وه ی دوزبیانه وه
هه ر هه موویان له سه ر ته خته که هه لرشت، وه کوو قه واره گه لی، ساتین و سلکا و ئه تله س و
کریبوشین و فایدوشین و زور شتی دیکه ش. چه ند توپیک بوون هه مووی پارچه ی جوان و نایاب.

ته‌واویان سه‌ریان سووړ مابوو ټو شتانه به کویدا خزانوته ټو مال، سه‌ی‌میران چوناوچون ټو شتانه‌ی له چال‌ناوه، که‌سیش نه‌یزانیوه، یه‌که‌م فکریک که به میثکی کچ و ژنی دراوسیکان‌دا هاتبوو ټو‌ده‌بوو بۆ نه‌بوون به‌خاوه‌نی ټو قوماشه‌مفت و خورپایانه. ټو‌مه‌خوزگه‌ی ټو‌وان بوو له‌وکاته‌دا، ټو‌وانیش به‌مورادی خویان ده‌گه‌یشتن و خاوه‌ن مالیش له‌تاوانی که‌م ده‌بووه. به‌لام مه‌خابن بۆ دره‌ختی بریاکه‌وه‌بر نه‌هات. ټو‌م زارو‌لانه‌ی که‌هیشتا نه‌هاتوونه‌ته ټو‌م جیهانه و‌حه‌زیای مه‌رگ هه‌لی‌لووشین! پاسه‌وانه‌دالگوشته‌که، خه‌ریک‌بوو کلاو و شان‌وملی خوی ده‌ته‌کاند. توز و خول و ته‌نافی جال‌الوکه‌ی پیوه‌بوو. ټو‌ ژنه‌ی جل‌وبه‌رگی پیاوانی له‌به‌ردا بوو به‌دوری باخچه‌که‌دا ده‌هات و ده‌چوو، له‌سه‌ر هه‌ردوو په‌نجه‌ی پی‌ه‌لتووته‌کابوو ده‌ستی به‌گول و چله‌کاندا ده‌هیتا. له‌وه‌ده‌چوو هیشتا به‌ته‌مای شتیک بی، سه‌ی‌میران کړوکپ، پړخ هاتبووه سه‌رکوتی لووتی. له‌سه‌ر چرپاکه‌دانیشتبوو هه‌ردوو ده‌ستی کړدبووه هی‌لانه بۆ ده‌موو چاوی. چه‌قوت لی‌دایه‌خوینی نه‌ده‌هات. ټاسکه‌مات و په‌ریشان پالی‌دابوو به‌دیواری ژوره‌که‌ی خویوه و داخ و دردی خوی له‌بیر چوو‌بووه، ټو‌مه‌ی به‌کوسپیکي گه‌وره‌ده‌زانی و هه‌ناسه‌ی هه‌لده‌کیشا. خوی ده‌لاوانده‌وه و به‌ده‌م خور‌اژانده‌وه له‌سنگی خوی ده‌دا، وه‌که‌ټو‌وه‌ی له‌به‌رخویوه‌ه بلئ: مال‌ویران بووم! قوړ کرا به‌سه‌رمدا! - من‌دالانی به‌م دیمه‌نه‌حه‌جمینیان لی‌هه‌لگیرا بوو، له‌په‌نا دایکیان ده‌چورنه‌حه‌سارئ و له‌ویشه‌وه‌ده‌هاتنه‌وه له‌ته‌نیش‌ت دایکیان داده‌نیشتن. ټو‌وانیش به‌م من‌دالییه‌ی خویان ده‌یانزانی بابیان تووشی به‌لایه‌کی خراپ هاتووه ژن و من‌دال هه‌ر هه‌موویان هی‌وابراو ده‌ستیان له‌خویان به‌ردابوو، زور دوور نه‌بوو پشکینه‌ران به‌زه‌بیان به‌م خاوو خیزانه‌دا بیت و وازیان لی‌به‌ینن. ټو‌ له‌راستیدا خه‌تایه‌کی نه‌کړدبوو، نه‌به‌دیواری که‌سدا سه‌رکه‌وتبوو نه‌مالی به‌شه‌ریکی دزیبوو، هه‌ر له‌به‌ماله‌وه‌نان‌بده و میوان‌گر بوو، مالی ټو‌ دایمه‌قوناخی غه‌ریبان بوو. به‌لام زور‌حه‌یف و خه‌سار، ټو‌مه‌رؤ به‌هوی هه‌له‌یه‌که‌وه‌تیدابچی و بیته‌توزی بانان. ټو‌مه‌خه‌م‌خوری و فکر و نیگه‌رانی ټو‌وه‌که‌سانه‌بوو ټاگایان له‌و‌رو‌داو و کیشه‌یه‌بوو له‌و‌ماله‌دا‌رووی‌دابوو، به‌لام ټو‌ چاخه‌ی دیتیان سه‌ی‌میران هیزه‌یز سووړه‌ته‌جه‌له‌سه‌ی بۆ ټیمزا کړدن و په‌نجه‌موری پیدانا، کیسه‌ی پړ له‌قوماشی‌دا به‌شانیدا و هاوړئ له‌گه‌ل پاسه‌مانه‌کان له‌مال چوو‌ده‌رئ، هه‌موو زانیان تازه‌کار له‌کار ترازوه و ټو‌وه‌ی نه‌ده‌بوو بی، بووه.

وه‌ختی ټاو‌پړا، تازه‌کو‌نابیته‌وه، به‌مه‌حاله‌شه‌وه‌ده‌ستی له‌هول و ته‌قه‌لای خوی هه‌لنه‌گرت، ټو‌وشه‌وه‌به‌یارمه‌تی میرزانه‌بی و دؤستیکی دیکه‌له‌خاوه‌ن‌نانه‌واپان، به‌ناوی چه‌له‌بی، ناسراو به‌

ئەكبەر قوش بوون بە بارمته و گەرایهوه بۆ مالن. لەم ساتهوهختهدا ئەمه به قازانجی سهی میران تهواو بوو. نه دهکرا ئەو پیاوه له لایهک له ئیداره‌ی سنفی‌دا کاری دهکرد و له نیو شاردا به پیاویکی باش به ناوبانگ بوو له بهند و زیندانا وه مینتی. ته‌نیا ئەگەر بۆ یه‌ک‌کاتژمیریش بی، هەر ئەوشه‌وه به‌بی ئەوه‌ی پاروه نانیک بخوات، خۆی گه‌یانه کن کاربه‌ده‌ستیکی دادپرسی، کونه هاوڕی و دۆستی له‌میژینه‌ی بوو. له‌سه‌ر پێشنیاری ئەو وه‌کیل و محامی گرت، بۆ به‌یانیدا مه‌شوه‌رت بیر و راگۆڕینه‌وه‌ی له‌گه‌ل محامیه‌که‌ی کرد و به‌ رینوینی یه‌کی له پاسه‌وانه‌کان شکایه‌ت‌نامه‌یه‌کی‌دا به داداگا، له‌سه‌ر ئەوه‌ی که ئەو شت‌ومه‌که‌ی هی ئەو نه‌بووه و ناگا و خه‌به‌ری له‌م پارچه و قوماشه‌ نییه. له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه پیاویکی نه‌خوینده‌واره و ره‌ش و سپی لیک‌ناکاته‌وه و کاغه‌زی په‌نجه‌مۆری پیداناوه بی‌که‌لک و نرخی نییه. خاتوو خورشید و دراوسی‌کانی دیکه‌ی ناگادار کرده‌وه، ئەو ژیرزه‌مینیه‌ی پاسه‌وان‌گه‌ل پشکنیویانه به‌ ده‌ست خاوه‌ن‌ماله‌وه نییه و له‌و رۆژه‌وه گۆل‌مه‌مه‌د مردووه ده‌رگای داخراوه. پێویست نه‌بوو، له‌و به‌ینه‌دا ناویک له‌ جه‌لال بینن. خاتوو خورشیدیش له‌گه‌ل ئەم فکره‌ بوو، که‌س له‌وباره‌یه‌وه شتیک به‌ زاریدا نه‌یات، ئەمه‌ هی مردوکه‌ بووه، تازه ده‌وله‌ت هیچی بۆناکرێ و واز ده‌هینتی. که‌وابی یاسا و بریاری خراپ نادا، سه‌ی میران پووناکی که‌وته‌ دلێ و که‌مه‌کیک هه‌وری خه‌می ره‌وییه‌وه، له‌ یه‌که‌م دادگا‌دا قسه‌ی بۆچووه‌سه‌ر و به‌ قازانجی میران دادگا ده‌نگی‌دا، به‌لام له‌ دادگای دووه‌مدا، مه‌سه‌له‌که‌ ئاوه‌ژوو بۆوه، وایان بۆده‌رکه‌وت که سه‌ی میران که‌ل‌وپه‌لی قاچاخی له‌ مالدا شارده‌وته‌وه و ئیستاش به‌ته‌مایه‌ خۆی به‌ خاوه‌نی نه‌کات، دادوهر حووکمی بۆ برییه‌وه و ئەو پوول و پارهییه‌ی له‌م رینگه‌یه‌دا سه‌رفی کرد بۆ محامی و به‌رتیلی‌دا به‌ ئەم و ئەو، هیچی بۆ نه‌کرا پاکێ ئه‌وانه‌ش له‌ گولانه‌دا رۆیی. بریاریان‌دا مه‌سه‌رفی دادگا‌ش، ئەو ده‌بی بیدا! دوا‌ی مانگو نیویک هینان و بردن، ده‌ستیان له‌گۆل کرده‌وه و لۆژه‌لۆژه‌ به‌ریی مالیان کرده‌وه، داخی بۆ ئەوه‌ ده‌خوارد، هەر ده‌بوو له‌ یه‌که‌م رۆژدا جه‌ریمه‌ی خۆی بدایه‌یه، وه‌ک ده‌لێن شاباشی خۆت بده‌ قنج هه‌له‌په‌ره، وادیاربوو دام و ده‌زگای دادگا هەر له‌ موشنی و محامی و مه‌شوه‌ره‌ت‌چی و بریارده‌ر و سکالانووسی به‌رده‌رگا و هه‌ره‌مه‌مویان ده‌ستیان پان ده‌کرده‌وه، ئەوانه‌ هه‌روه‌ک ده‌ست‌به‌ر و چاوبه‌سته‌کانی چۆخه‌سوور، هەر بۆخوین ده‌یان‌به‌ری و ده‌شیان‌دووری، کابرای نه‌زان و ساویکه‌ش به‌ هیوا‌ی ئەوه‌ی جاریک شانس رووی تینکا پێوه‌ده‌بوو، ته‌نیا ئامانجیان ئەوه‌بوو ئەم خه‌لکه‌ هه‌ژاره‌ به‌قوردا به‌رنه‌خواری. ئەوه‌ خالی ره‌ش، ئەوه‌ خالی سپی، ئەو که‌سه‌ی خالی‌ره‌ش هه‌لبگرێ یه‌ک تمه‌ن ده‌باته‌وه، سه‌ت شکور به‌ پاسه‌وانه

مړوموچه که ی گومرک، سوغراموفه تیش هر نهی ویرا جگه ریه کی بۆ داگیرسینئ. له و ماوه یه دا ئه و شته ی سهی میران بیری لینه ده کرده وه، ته لاقدانئ ئاسکه بوو، به لام چ له باره ی مالی و چ له باره ی رۆحی و جهسته وه ته و او تیکر و وخابوو، سه باره ت به کردار و رهفتاری رابردوی خوی و جوولانه وهی دزیو و نادرستی له گه ل ئه م ژنه باشه ی زور په شیمان ببووه! له بهر خوی وه ده یگوت: ئه وه خودای ئه م ژنه بیچاره یه بوو من ئاوام به سه رها ت، ئیتر سهی میران هه تا توبی و ده ست له زایفه یه ک هه لئه هینیه وه! - ئه و ژنه وه فاداره دایمه له خه م و خۆشی میزده که یدا شه ریک و به شدار بوو، نه ک هر باسیک له ملوانکه و کلکه وانه ی زیتر نیوی هیچ شتیکی دیکه نه هاته گورئ. مانگو نیویکی ته و او، هه موو رۆژیک ئه وه لی به یانی پاسه وانیک به جل و به رگی جوان و قه در و حورمه ته وه وه ک نوکهر و به رده ستی خان و به گلهران به بی چه ک ده هاته شوینی ده چوون بۆ دادگا و ئه ملا وئه لایان ده کرد. به هوی ئه وه ی هه ستی کردبوو پیاو هه که ی ده ست کورته و گیرفانی به تاله، جاریک سی تمه ن و جاریکی تر هه ژده تمه نی پاره پیدابوو. ئه و پاسه وانه ی هه موو رۆژی ده هاته شوینی، هه روه ختی به پینان چووبایه ن، ده پازده هه نگاو له یه کدی دور ده رۆیشتن تاکوو که س هه ست نه کا جه لب کراوه، جار جاره ده هات خه به ری پنده دا، که بچی وه دووی کاره کانی بکه وئ، ئیتر به جیتی ده هیشته و ده رۆیشته تاکوو نیوه رۆ له چای خانه داده نیشته. ئاسکه هه ناسه ی هه لده کیشا و خوی ده خواردوه، هه ر خه م بوو ده بووه سه رباری خه مان و وه ره می پی هه لده هینا، هه ر چنگو پلی خوی هه لده کوشی و له ئه ژنوی خوی ده دا:

پیاوی باش ئه وه کار بوو کردت. زورم پی گوتی له به ره ی خوت پتر پی رامه کیشه!

بۆ به ختی ره شی خوی ده ینالاند:

زورباشه، گورو گیانی بی، یاری چاوپره شی ده وئ!

جاری بۆ که س روون نه بوو، چ مه رد و نامه ردیک راپورتی لیدابوون، له و ماله دا جنسی قاچاخ هه یه. ئه کره م له زیره کی دا نه زان و له نه زانیدا، خۆ هه لقوتین و گه وچۆکه و دور له متمانه بوو. به م حاله شه وه ئه قل قه بوولی نه ده کرد کاری وای کردی، به لام ده کرا بلئی ئه مه کاری میزده که ی بی، پیاویکی به ره لالا و بیکاره بوو، به لام سهی میران له تاریکیدا شکی بۆ بی بی خانم، خوشکی خاتوو خورشید ده چوو. له گه ل کچه گه وره که ی هات و چۆی ئه وانیان ده کرد و تاکوو درهنگانیکی شه و له وئ ده مانه وه، له و کومه لگایه ی ئیمه دا هام وشۆ و دوستانه تی زوره و که س گه لیکئ ئاوا هه یه بوئه وه ی شادی و خۆشی خۆیان له م و له و بشارنه وه هه روه ک کتکی زیانی خورۆ ئه و گوشته ی

دهی رښتن به خیرای قوتی ددهن. به لامل زور نین ئه و که سانهی خه می خویان و خه می خه لکیش له کول دهنین. ئه وانه ههروهک فیلی مارگه زیو وان بوئه وهی که س به هاوار و ناله یان نه زانی، تا ئه ورژهی دهمرن یان چاک ده بنه وه په نا ده بنه بهر دورترین په نایهک و نهینی خویان نادرکینن به تنیا دهمینه وه. وهک ئه وهی هه زنه کهن که س به ژان و نازاری ئه وان بزانی و به که سیش دوردیان چارسه ر نابی، بی بی خانمیش، خوشکی خاتوو خورشید، په کیک له وچوره که سانه بوو. ئه و دوهم ژنی سولتان قولی بوو، که وکه بی کچیشی له میرده کهی پیشوویی بوو، که ئیستا هه ژده به هاریه تی. سولتان قولی بیجگه له وهی پیره میزدیکی نه خوش و چهوساوه بوو، شه و رۆژ دانه ده که وت و خه ریکی ئیش و کار بوو، بوئه وهی مال و مندالی تیرو پر و له خوشیدا بژین. قهت وانه بوو ماندوو بی له کارو هه ول و زه حمه تکیشانی خوی، له وپه ری پاکي و ساکاریدا، هه رئه وه نده بو ئه و ته و او بوو به و دست کورتیهی خوی وهک بابیک باوانی بو ئه و کچه سازکردوو، جیازی و باوانیهک که له و نیوهدا بو ئه و کچه، هه ر وهکو ئیکسیر و کیمیا و ابوو، هه موو که سیش به م شتهی ده زانی. که وکه ب کچیکی گنم رنگ و نازداری بی بی خانم بوو، هه تا پولی شه ش له فیرگه دهرسی خویندبوو. ئیستاش که له خوی راده بیینی، له مالیدا دهرسی به ئه وانی تر ده گوته وه، ئاخوم هه رچوونه قوتابخانهی ئه و ئافره ته نه بوو، ئه و مالانهی تریش هان بدا کچیان بنینه بهر خویندن، ههروهکوو گلاره ی کچی میران و ئاسکه؟ جگه له وانه ش سهی میران ئه و بنه مالهی خوش ده ویست که زه حمه تکیش و کارکه رن. به لامل که دهی دیت زور دست کورت و هه ژارن زگی پیمان دسووتا. زوریش له و ژنه وه رزه بوو بویان گرینگ نییه ئاوا میزدیان ده چه وسیته وه و به کوله مهرگی نان په یدا ده کهن. ئه و که هه زه به چاره ی بی بی نه ده کرد، وایده زانی ئه ویش له هه مبه ر ئه ودا هه روایه، هه ر له بهر ئه مه ش بوو پنی خوش نه بوو ئه و ژنه پنی به م هه ساره دا بنی. ده یگوت زمان ناسلامه ته و قسه دینی و قسه دها. ئیستاش که ئه م گرفته هاتبووه گوچی وایده زانی بی بی له زمان ئه کره مه وه شتیکی بیستی و جا به هه ره ویه که وه بی خه به ری دها به پاسه وان و کاربه دهستی ده ولت. ئه مه راست بوو بی بی له مالیکدا داده نیشت مالی کارمه ندی ئاسایش بوو. به لامل ئه م گرفته کاریکی به سه ر ئه م باسه وه نه بوو، ئاسکه به هاسانی ئه م شتهی بو قه بوول نه ده کرا و باوه ری نه ده کرد کاری ئه و بی. ئه کره میش ئه وه نده له کن سهی میران جیی خوی کردبووه که س گومانی ئه وهی لینه ده کرد. به لامل خو ئه گه ر ئه م قسه یه له زمانی ئه و ژنه وه هه ل خوشابی ئه وه سه رچاوه که ی هه ر ده گه ر پته وه بولای هوماخانم. ئه گه ر ئه و حه یته یه به م گشته نازو نووزه وه و ئه و قه رز و قولیه ی به کولی ئه م

پیره‌میزده‌دا نه‌دابایه بیگومان ئەو بازی ئاواى نه‌ده‌دا ملی خۆی بشکینی و کاری قاچاخی بکا. ئەو ژنه زەحمەت‌کێشه له داخی ئەوه خۆی دەخواردەوه، له‌پاش ئەم هەموو پەندەى بە‌سەر میرانی هیناوه هینشتاکه له‌لای قەدری هەیه و له‌لای سەری دايدەنى. بە‌لام حەیف و مەخابن ئەو پیاوه وه‌های خەو لیکه‌وتبوو مە‌حال بوو بە‌م زووانه خە‌به‌ری ببیتە‌وه، ئیتر حاشا‌ولیللا له‌مجۆره پیاوانه! دە‌بوو میران له بە‌ر خۆ‌یه‌وه بلی: بە‌ چاوی چه‌شنی بادام ره‌گی حە‌یاتی بادام!

ئاخ‌رین رۆژیک که له دادگا گه‌رایه‌وه، نزیك نیوه‌رۆ بوو، کاله‌کیکی گه‌وره‌ی له بن‌پیلی نابوو. به‌و خە‌تانه‌ی‌دا دیار‌بوو ترش و شیرین و پڕ له ئاوه! شه‌کری دەر‌دابوو، هەر به‌و دە‌سته‌یه‌وه کولێره‌ناسکه و به‌وده‌سته‌ی‌تری پا‌که‌تیکی زه‌یتوون هه‌لگرتبوو، ئە‌وه‌یان له رۆ‌د‌باره‌وه هینا‌بووی. وادیار‌بوو پینی ئیراد بوو به‌م‌ش‌تانه‌وه بچیته ژووره‌که‌ی هوما، بزە‌ی خسته سەر‌لینوی و رۆ‌وی کرده و‌تاخه‌که‌ی ئاسکه، به‌عالمی ئاشکرا رەنگ و رۆ‌وی کرابۆ‌وه، ئاسکه به‌م‌دیمه‌نه له جیتی خۆی حه‌به‌سا، ئیسفانی لاجانگی دەر‌که‌وتبوو، ریبۆ‌قی چاوی وشک ببۆ‌وه، تووکی سپی رۆ‌ومه‌تی نه‌تاشرای قوت ببوونه‌وه و دیمه‌نیکی نازە‌نینی پێ‌به‌خشیبوو، قژه خه‌نه‌یه‌که‌ی سە‌ری سوور‌یه‌کی توخی ده‌نۆ‌ند. ئە‌مه‌ش چیرۆکی هه‌ناسه‌ساردی ئە‌وی ده‌گه‌یاند. مژۆ‌لی شی‌واو و روانینی په‌ریشان دیار‌بوو، به‌لام به‌م‌ه‌موو حیکایه‌ته‌شه‌وه رۆ‌خساری نوورانی و رۆ‌وراستی و پیاوه‌تی لێ‌ده‌باری، ئە‌مه‌ش ده‌بووه هۆی دلگه‌رمی ئە‌و که سه‌ی رۆ‌وبه‌رووی ده‌بۆ‌وه، وه‌ک‌ئ‌وه وایوو له کاره‌ساتیک رزگاری بووبی. منداله‌کان سه‌لامیان لیکرد و رۆ‌وبه‌رووی دانیشتن. به‌ ده‌سته‌سپیک ئاره‌قی نیوچاوانی س‌ری، پرس‌یاری کرد بۆ نه‌هاری نیوه‌رۆ چیان لیناوه، مه‌هدی نارد به‌شون هومادا، ئە‌و خه‌مه گشتیه‌یه‌ردوو هه‌ویکه‌ی به‌یه‌که‌وه ئاشت کرده‌وه، هه‌روه‌ک له کاره‌ساته‌کاندا دۆ‌ست و دوژمن ده‌بنه‌ برا و به‌هاوکاری یه‌ک‌دییه‌وه ده‌چن. ئە‌وانیش بوون به‌یار و خه‌مخۆری یه‌ک‌تر و رق و کینه‌یان وه‌لانا، ئیتر سه‌ی‌میران به‌ئیشاره‌ت داواي کاله‌که‌ی کرد و هه‌والی نه‌جات‌بوونی خۆی له‌و خه‌مه‌دا به‌ژن و منداله‌کانی راگه‌یاند. به‌ رۆ‌وی خۆشه‌وه دل‌داری‌دانه‌وه:

پیاو هەر له‌شی ساخ‌بی بۆ‌خۆی مالی دنیا‌ی هەر ده‌بن.

به‌ دلی پڕ له‌ موحیبه‌ت و چاوی باو‌کانه‌وه له منداله‌کانی روانی. بیژهن له نه‌نیشتی دانیش‌تبوو، ده‌ستی به‌سه‌ریدا هینا. دواي چرکه‌یه‌ک تیرامان، وه‌ک‌ئ‌وه‌ی ویژدانی نووستووی وه‌خه‌به‌ر هات‌بی گوتی:

ئەو مندالانەش پەنگ بە پرویانەوہ نہماوہ، دیارہ زۆریان خەم خواردوہ، بەینیکە نابینم بچنە نیو مندالانی گەرەک بۆ یاری و کایەکردن. ھەموو سیس و ژاکاون.

ھوما، ھەر بەم لارولەنجەوہ کہ ھەمیشە ھەببوو ھاتە ژووری، بەلام ھاتتە ژووریکە بیغەل و غەش. سەلامی کرد، سەی میران بۆئەوہی لەخۆی دەرئەنچێ، وەلامی سلاوی نہدایەوہ، ئاسکە لەبەرخۆیەوہ گوتی:

ئەو بەزەمی بۆ ئیمە ھاتەپیشی، تەحتیلات و کاتی پشوووانی ئەو مندالانەشی کردە ژەقنەمووت.

سەی میران: خەبەرم ھەیە بارام ئەمسال دەرئەنچوہ؟

بارام ھەر ئەوہندەئەم رستەییە بیست سەری داخست و خۆی کو کردەوہ، بیژەن بیئەوہی ترسی لە براکەیی ھەبی، گوتی:

کالەبەئەمسال چاوی رەشی کال بۆوہ. (قامکی بۆلای خوشکی راداشت.) گلارە لە پشتەوہ سیخورمەییەکی تیسرەواند. سەی میران بە پیکەنینەوہ گوتی:

ئەگەر وابێ ئەوہی دەرچوہ، تەنیا تویی؟ تۆ لە ھەموویان تەوہزلتر بووی؟ من پیموايە ئەگەر مەھدی بچیتە قوتابخانە لە تەواوتان زیرەکتەر دەبی، قەت وانابێ وەمینێ و لە دەرئەسەکانی بکەوێ. ھۆشو گوشێ باشە و بەزینە.

ئاسکەخاتون: ئەوہندە زیرەک و وریایە دەرئەسە بەچاوەوہ ببێ، ھەر لە ئیستاوہ نیوہی دەرئەسەکانی بیژەنی لەبەرە، خۆباکەم چاوەنەبیا، زۆرجار پرسیاریوا لە من دەکا بۆخۆم سەرم سوور دەمینێ و ئەگەر مەلای دوازە عیلم لێی بیستی ئەوہل پیکەنینی دیت و دواتر واقعی وێدەمین. بۆیئە دەلی لە شەویدا ھەتاو بۆکوێ دەچی؟ نەدەکرا خودا چاویکی دیکە لە پشتسەری مەرفەکان دانابایە تاکوو پاشو پیش ببینی؟ بۆچی کۆتر لەسەر دارو دەرخت ھیلانە نەکا؟

سەی میران: گیاندارانی سەرزەوی تەنیا دەتوانن رۆبەرۆوی خۆیان ببینن، قسەیی ئەوہم نییە دەلین میروولە ھەزارو دووسەت چاوی ھەیە! پەپوسلیمانە کہ ھەوالی بۆ ھەزرتی سولیمان دەھینا لە گشت گیانداران باشتەر دەبینن.

گلارە: مەھدی ئەمسال ھەوت بەھاریەتی وەختی ھاتووہ لە قوتابخانە ناوی بنوسین.

ئاسکەخاتون: ئەوہ سێچوار مانگە ددانی ھەوت سالی کەوتووہ، بەلام ئەوہی دەببین، ھەرۆا دەزانی چوار سالیەتی، دەبوو پارەکہ ناوونوسمان کردبایە، ئەوہ خەتای من بوو، نا، زۆریش خەتام

نەبوو، خەتای ئەوان بوو گوتیان درەنگتان هیناوه و جیگەمان نەماوه، بارامیش بە دوو نمرەى کەمەوه ڕەت بۆوه، چووین بۆلای بەرپۆه بەرەکهى - هوماخان لەتەکماندا بوو. گوتى ئەگەر زووتر هاتبوون کارىکمان بۆ دەکرا، بەلام تازە هیچمان بۆ جیبەجى نابى.

بارام، زیاتر شەرم داىگرت، قامكى لە گۆلى قالیبەکه دەژەنى. مەهدى بە دەم تریقانهوه گوتى:
من ناچمە قوتابخانەى کاکەم.

سەىمىران بۆ سڤینهوهى خەمەکانى قاقایەكى كیشا:

گەوجە، دیارە تۆ نازانى، هەر ئەو مەدرەسەیهى بیژەن باشە، ئەوجیبە خۆشە کچانى لىیه!
دەبزانه هەلەت کرد!

هوما لە بنهوه تەماشایەكى مىرانی کرد. بە نەرمە نازیکەوه ئەبرۆى هەلتهکاند. ئیتر ئاسکە و سەىمىران تا ئەوکاتەى سفردەکه راخرا هەر باسى مندالەکانیان کرد، چ سالیك لەداىک بوون و هەریەکه و چەند سالیەتى. هەر لەوکاتەدا شاگردى دووکانەکیان، هەمزە، لاویكى جوانکیله و بەخۇدا هاتوو، تازە خەتى دابوو. بەبىن ئەوهى بیتهپیشى، لە بەرەهەیانەکهوه بانگى بیژەنى کرد. نانى نیوهرۆى بۆ هینابوونەوه. وەختى هات بروات، سەىمىران قاوى کرد:

هەمزە، مەرۆ کارم پیتە، بۆ درەنگ هاتى؟ کاروبارى دووکان چۆن بەرپۆه دەچى؟ ڕەحمان
ئاردى هیناوه؟

هەمزە هاتە بەرپۆلایە، چاوى بە ژنەکان کەوت و سەرى داخست. وەك تاوانبارىك
وہلامى دایەوه:

سى بار و تايەكى هیناوه، گوتى، ئەوى تری دوايه دەهینى. بەلام لەبەرئەوهى جى نەبوو تىنىكا
دەبى دوانیوهرۆ هەروا بە خالى بگەرپتەوه بە حەبیبى وتیوو دوکاندارى ئاوانابى، ئەگەر ئیوه
بتان هەوى هەموو ڕۆژى هەروا بە بەتالى بگەرپتەوه ئەوه ناچارم بارکە بخەم.

سەىمىران: جابۆ گەنم نییه، خۆ تۆش هەتا دەلێى تری قۆرە پیدەگا، نەختیک جوان قسە بکە با
بزەنم دەلێى جى. باراشمان نییه، نەکا کەندووہکه هیجى تیدا نەبى؟

ئەوهى راستبىن کەندووہکه بەتالە، عەلافەکه چەند جەوالى بارمتە گىزایۆوه، دوايه ناریدییهوه
وتوویەتى دەبى مەشەدى مىران بىت پارەى دوو مانگى رابردوو مان بەداتى، تەنانهت لەگەل حەبیب
سەىمىران بە توورەبییهوه چووہ نیو قسەکانى:

شتی‌وا دەببستی سەرت سوور دەمین، مەگەر ئەو پیاوێ پوژێ شەست تەمەن لەو دووکانە وەرناگرێ؟! مەگەر هەموو ئیوارەیکە من کە دێم بۆ دووکان، ئەویش نایات بۆ وەرگرنتی پوول و پارەى خۆى؟ قەت ناهیلێ پارەى ئەمرۆى بکەوێتە بەیانى، ئەگەر حەقى لامە بۆ نایات بە خۆم بلێ، بۆ بە شاگردەكەم دەلێ، ئەویش ئاوا بێ شەرمانە، دەبێ دايمە دۆعامان ئەوەبێ، گەنمەكە لە دەست بازرگانى دا بێ، وتت چ کارىكى بە حەبیب داوہ؟

لەگەڵ حەبیب قسەیان لە یەكدى هەل بەزىوہ تەوہ.

دەى زۆر باشە، بۆخۆم بە حیسابیان دەگەم، کارى چالاوہكە بەكۆى گەشتوہ؟ دەلێن گەيوہ تە ئاو، کارىزكەنەكان دەوینى دەستیان هەلگرتبوو، دەیانگوت دەبێ خاوەنەكەى گاوگەردوونى بۆ بکا. لێواری تەندوورەكە تىكرووخاوە، شاترەكە بە قورە سوورە چاكى كر دۆتەوہ، حاجى هەویرشیل ئەمرۆ ئەحوالى باش نەبوو، برازاكەى هینا لەجیاتى خۆى داينا و رۆبىشتەوہ بۆ مالى.

باشە تۆ پرۆوہ من لای ئیوارى دیم بۆ دووکان. دەتانەوێ مەپىكتان بۆ بکوژمەوہ و دواى ئەوہى تىرتان خوارد تىروپر قسەشم پى بلین. ئەو خەلكە ئەگەر دەستت تا ئانىشك هەنگوین بێ بىكەى بە زارىندا هەر هیناتەوہ دەدرى پەنجەت دەگەزن.

سەىمىران چوہ فەرہوہ و خۆلى جگەرەكەى تەكاندە نىو تەپلەكەكەوہ، ئاسكە لى پەرسى:

حاجى هەویرشیل برازای نەبوو!

سەىمىران هەروا لە فەردا بوو، كەمەكەك پەرىشانى پىوہ دياربوو، گوتى: كابرایەكە تازە لە توىسرکانەوہ هاتووہ لىزە كار بکا، شەوانە جىبەك شكنا، لە دووکانى خۆمان دەخەوێ.

ئاسكە بە تۆزىك ترس و دوودلییەوہ: جارێ سىبەرى ئەم بەلایەمان لەسەر لاچوہ، بچۆ بە كاروبارى دووکانەكەت رابگە. ئەم دووکانە خىزو بەرەكەتى ئەم مالىە، خۆ هەر ناكړى دەرگا بکەیتەوہ و بەهيوای خودا كارەكەت بەجى بهیلى. كەس بۆ كەس ناسووتى، دەبى خۆت مشورى خۆت بخۆى.

سەىمىران گوتى:

من لە كارى دووکان رازیم، ئاشەوان و عەللافەكانم دەغەلن. كړىكارەكانم لە سايەى روحمى خواوہ لە كاروبارى خۆيان سەرخۆشن. ئەگەر يەكەك لە نىو ئەواندا هەلكەوتى و لاسارى كړدى نەى وىزاوہ لەلای من زمانى بگەرى، نانەواخانەيك بەو مەرجەى تەرازوودارى سەراستى لەسەر

بئ چوار مال به خيو دهكا. من پياويكى پينهزان و ساردوسرېم. به لام وختى فكرى ليندهكه موه دهزانم حبيب بؤ من دنيايهك دهينتى. ئهو وادهزاني من ههست بهوه ناكمه حهقدهستهكهى كهمه، له لاي باربه ركهى پاشاخان گلهمى كردبوو، چاك و خراپ بؤ ئهو ودهكوو يهكوايه. له ترسى ئهوانى تر ناوئيرم دووقرانى بؤ زياد بكم. داخى غولام پهزاي عه للاف له هه مووكهس زياتره. وادهزاني منيش تاي كورهمى قوليم، به يارمه تى ئاشه وان له بهشى دانه ويلاه فترى بينه و بهره بم. يان هه رچونيك پيم خوش بئى له گه نى دهولت بار دابگرم. نانه واکان ئهو كه سانه يان دهمه چه شته كردوه.

هوما، ههروهك گوئى له و قسانه بوو، ئاسكه خاتونيش به لئى بؤ دهگوت، ئه وئيش وه قسه هات: ئهو خه لكه چيدهكه ن توش هه روا بكه، چييت له وان كه متره، ئه مه ژيانه هه وراز و نه ويى زوره. من شتى وام بؤ ناكري، هه رچى خه لك كرديان منيش بيكه م. هه ركه سه و بوخوى قبيله ي مالى خوى دهزاني، ئه وانه ئه گه ر رۆژيک گير بکه ن و پئوه بن، خه میان نييه، به لام من به ريوه به رى سنقم شتيك ليم رووبدا ئابرو حه يام ده چى.

له و قسانه دا، فاکتورى گه نمه كهى وه بئير هاته وه ئارده كه يان له ئاشه وه بؤ شار گيرابؤوه، له به ره ئه وهى له دايره وه مۆرى ته و او بوونى كاتى پئوه نه بوو، ئيداره ي خوراك چاران گه نى ده دا به نانه و اخانه كان. به هؤى ئه وهى ده غل و دان زور بوو له بازاردا هه لئان ده گرت. ئهو مه سه له يه قرمه و قالئى ته و او ي خستبووه نيو ئاشه وان و نانه واکانه وه، ميرانش هه و الئى ئه و توى نه بوو، ده سته و تا قميک له و چاوبه ست و مفته خورانه، كه به يارمه تى پاسه وانى دهم شپ ريگه يان بؤ خوش كرابوو، ده ست له گشت كاره كان وه ربه دن. به په له فكريان له وه كردبؤوه، نهك هه ر حه وزه كه، ته نانه ت چالوى ماله كهى خوشيان چوره ي لئ بېرن و لپاوليپ گه نى تئيكه ن، سه ي ميران ده سته به باخه لي دا كرد و له كيفه كهى دا چه ند بيچه ك و فاکتورى كى هيناده رى. دا يه ده ست گلاره تاكوو ريكه وت و كه مو زوريه كهى پئ بلى و بؤى وه خوئنى. ده نكى له وانى جوئ كرده وه، به ره نگ و ره قه مه كه يدا ده يناسى. له دلى خويدا گوئى:

تو كلولى ئه وهى كه چه سه وادئكت نييه، ئه گينا تا ئئستا ده بووى به ملوئنيپ، چما تو له چاو ئهو خه لكه پياونى؟

مه هدى و بيژهن، به يه كه وه سرته سرتيان بوو، بيژهن به هئمنى به براكه ي وت، به ته مای دوانيوه رۆ بچى بؤ به ردووكانى خويان وه وئى سواری گوئى رۆژيک بئى وا له وئى چاورين باريان بکه ن،

بۆ ئاشى. ئەۋىش دەيگوت لەگەلت ديم و ئەگەر رېگەم نەدەى بە باۋكم دەلیم. با داركاريت بكا. يان نەھیلئى. دايكيان جگە لەوەى گوئى لە قسەكانى ميران بوو بە تەشەرەوہ تاكوو ئەۋىش بژنەوئى گوتى:

بيجاتان كرد، چۆن دەچن سورای كەرى ئاشەوان دەبن. شتى وا چۆن دەبئ! مندالى بئىدايك و باب شتى وا دەكا، خۇ ئيوە لات و بەرەللا نين؟ دوور لە گيانى بابتان دەتانه وئى جئى جەلال بگرنەوہ و بينە حەمبال و كولبەر و باركيش. ئەوكەسەى بيهەوئى بچئتە قوتابخانە، مەھدى كارى وا ناكات. بيژەن ئەوہ تا بابت ليزەيە پئى بيژم چەندە لاسارى؟!

بيژەن لە پشت باببيەوہ دانىشتبوو، دوور لە نىگای بابى، چاوى لە چاوى دايكى برى و مؤر بوو، سەى ميران لە گلارە و مەھدى راما، بە دەم وردەخە يالەوہ گوتى:

ئەگەر ئەمرو ئيوارئى بريارى بى باربەرەكان وەگەرئى دەيان نيزمە بەردەرگا، فەرش و كەلوپەليان بۆ بيچنەوہ تاكوو لە ولاخەكانيان باربەكن، بە يانى ھەينى دەتانبەم بۆ باخى. مندالان ھەر ئەوئەندە ئەم ھەوالەيان بيست كريدانە خۇشى خۇشى و دەچوونە ھەواو دەھاتنەوہ خوارئى! بيژەن بە سۆز و دلئىكى مندالانەوہ پرسى:

كامە باخ، باخەكەى خۆمان؟

نا، ئەوئى دوورە، جئىھەكى باشترم پئى شك دئ، باخى تەپەچال، باوكتان بە ئاوو ھەواى ئەوئى گەورە بوو! سبەينئى دەفتەرى بىرەوہرى بيست سال تەمەنم لەوئى بۆتان دەخوئىنمەوہ، ھەر دارو بەرد و بنچكك شتىكى منى تيدا نووسراوہ.

ئەو بريارە ھىشتاكەش نرخى گەورەبى و حورمەتى گەورەى بنەمالەى دەگەياند و رەوشت بەرزى خۇى سەبارەت بە ژنەكان نیشان ئەدا، دياربوو ئەوانئىش حەزبان لە چوونە سەيران و ھەوايەكى سازگار بوو، ھوما كروكپ زەردە گرتى و ئاسكە گوتى:

ئەگەرەوايە، منئىش ليفەى كورسسيەكە و يەك دوو دانە لەو فەرش و قالپانە دەنيزم لە باخى دەى شۆرىن. ئەو باربەرەى كە دئت -

ئەوئەندەى قسەكەى مابووى بە ئاماژەى روانئىنيك تەواوى كرد. سەى ميران لە وەلامدا گوتى:

ئەوئەى بار دەبا بۆ ئاشى، ناوى رەحمانە. كابرەيەكى بئى دەغەلەيە، ئەوہ دوو سالە لەلای پاشاخان كار دەكا، چى دەنئىرى بەوى بسپىزە، دلئىابە و فكرى باشت كردووە، بەلام پئىمخۇش بوو،

لهوئ خهريكي سهياحت و سهيران بن نهك ئيش و كار. بارام به زمانىكى خوښيرين كاربيه وه ههروهك چهند سال لهمهوبه، به باوكى گوت:

باوكه گيان، ئهگه ر دهكرئ هه ر وهك جارن، لهو دووكان و چايى خانه گرامافون، به كرى بگره، دوو سئ شهو گوئى ليندهگرين.

ئهمهش فكرىكى خراپ نيبه، دووسئ شهو چيبه دهتوانين دوو سئ سهوته گلى بدهينه وه، وانيبه هوماخانم، ئهئى تو بؤ هيچ نالئى. بيت خوشه به يانى بچين بؤ باخى؟

هوما به زمانىكى تهرو پاراو بهلام نهختيك نامؤ و لهسه رهخؤ گوتى:

ههلبت پيم خوشه، بهتاييهت ئهم پيشنيارهئ شابارام، ئهگه رچى بوخؤى گرامافونيكه تهواو. لهو پوژتوه شه ركه ساز ببوو، بارام به حورمهتوه چهند جاريك به گوئى باوهژنى كرديبو، بهلام ههنوكه له كاتى قسه كرنندا چاوى له چاوى نه كرديبو، شهرو ئاشتى له نيوانياندا هه بوو، زوريش له دوستايهتئ درؤزاننه باستر بوو، هوما ئه و كوره گه ورهئ هه ويكهئى بؤيه زور خوشدهويست دهنگىكى ناسك و زووالئى هه بوو، باراميش به تورهئ خؤى شيت و شهيدائى شيوه دلئهستينئى و نيوهنيگا و راويژ و ههلسوكهوتئ ئه و ببوو، ناسكه گوتى:

ئهگه ر ههزئى له بهزم و گورانى نهباويه وانهكانئى به جوانئى دهخويند. خوا ئهگه ر غه زه ب له ميرووله بگرئ، بالئى ده داتئى. دهترسم ئاخري ته پلئيك ههلبگرئ و ببئى به شايره.

بارام له بنه وه خيسهيهكى له دايقى كرد. سهئميران قاشيكي له كالهكهكه كرده وه و قه پئىكى ليگرت و گوتى:

كالهكى چاكه، ئه وه له خرچه و فاته بؤر باشتره. مهگه ر ئه و كاوالاشهئى، قوتابخانهئى ئه و دهچن مامؤستا و بهريوه بهرى نيبه، پئى بلين چئ باشه و چئ خراپه؟! ئه وه هه ر له ئيستاهه بكه ويته شوين ديمبلى ديمبلى، سبهئى كه بوو به پياو دهبيتته چئ؟ من دايمه وام بير دهكرده وه له نئو منداله كاندا، گلاره نه بئى، چونكه كچه! بارام له هه موو منداله كانم ژير و ئاقلدارتر ده بئى، بهلام تازه دهزانم به ههله دا چوم.

گلاره له پشت په رده كه وه چنگالئى بؤ هينابوو به نووكئى ئه و شه نهيه، له ژنه كانه وه پيداها ت و هه ريه كه و قاشيكي پيدان. هوما گوتى:

ماموستا و بهر پيوه بهر له کويوه بزنان قوتابي نه گهر ده چيته وه بؤ مالى خهريکي چييه، نه مه
نه رکي دايک و بابه تهربييه تي عه ولادي خو ي بدات. نه شي تو بزاني چون ده يعامليني، مندا
پيوستي به له خوگه وره تر هه يه.

ناسکه به خيرا ي گوتي:

نه م شتانه له لاي ماموستا وه سه ره له ده دا، نه و روزه ي چوو بوو وين بؤ تاقه وسان نه مام بچه قنين
مندا لنيان به جل و به رگي پيشاهه نكييه وه برديوو. بهر پيوه بهر ده ستوري دابوو کي گوراني ده زاني
با بيت بؤ مان بلئ. وه ختي له پاسه که دا بوون له رويشتن و گه رانه وه دا، نه و گوراني بؤ قوتابيان
ده لي و نه وانيش چه پله و چه قه نه ي بؤ ليد ه دن. دهنگي ده رنه ده هات. زور بؤ ي به په روش بووم
فکر م کرده وه خوانه خواسته تووشی به لايه ک نه هاتي، يا خود لنيان نه دابي، بؤ به يانيدا پينچ ده قيقه
درهنگ چوو بووه سه رکلاس، به شوولکي دار به لالووک شوو خاليان خستبووه سه ره به ري ده ستي،
نيستاش له سه ر دوو نمره ره تيان کرده وه و ساليک دواکه وت، دايکي بمري!

بارام لني رووش بؤ وه و گوتي:

نه و له مني نه دا، نازمه که لني دام.

ههروهک يه که وايه، سه گي رهش و سپي فه رقيان چييه.

هوما گوتي:

منيش پيم وايه، ده بوو سه راوي چوو بايه بؤ قوتابخانه و له وي لني پرسيبايه. قه ت نه بووه بچيته
مه دره سه و بزاني وانه ي مندا له کاني چونه، ماموستا لنيان رازيبه، باشن، خراپن. هه ر نه وه نده
ده زاني ده چن و دينه وه هه ر نه وکاتي پيموت، به لام له شانسي بارام له گيره وکيشه ي دادگا و
محاکمه دا بوو، نيستاش نه مه ته واو بوو، با نه م ساله تيپه ريني بؤ ساليکي تري باشتر ده بي،
ههروهک ئيراني ساحه ب خانم وتي، له سالي داهاتودا زور زي ره کتر و سه رکه وتوو ده بي.

سه ي ميران: هه مووي نه وانه به جيگاي خو ي من لني قه بوول ناکه م قوتابيه يکي خراپ بي، ده بي
خو ي نه مه بزاني به رله لايي و سوورانه وي کوچه و کولان و به گوراني گوتن که س به جيگايه ک
نه گه يشتووه، ميرزانه بي ده ست نو سه که ي پي باشه و له شانامه خو ينده وه شدا زور شاره زايه. من
ده زانم زوريش خه تابار نييه له م رت بوونه وه يه دا، به لام نه گه ر بيتوو وريا نه بي و خو ي ماندوو
نه کا، هه موو ساليک و اي ليدئ.

بارام له سه ره خو وتي:

ئەوانەى ئىو دەيلىن ھىچى وانىيە، مامۇستاي ھەندەسە، منى خۇشناوى و پقى لىمە!

ئەو رۇژە، لە عەسرىكى فېنگدا، باربەرى ئاشەوان بۇ ھەلگرتتى كەلۈپەلى مالى سەمىران چوۋە بەردەرگا، پىشئەۋەى تاۋوبان گەرم بى، رۇژى دوايى، سەمىران خاۋو خىزانى كە نەنە بىبىيان پىزىاد ببوۋ تاكوۋ سەرخىبانەكە بەرىيى كىردن. لەۋىشەۋە فەيتوۋنى بۇ گرتن. لەبەرئەۋەى كارى بەپەلەى ھەبوۋ ئەۋانى بەرىيى كىرد و لە نىۋشار ماپەۋە. ۋەختى فەيتوۋنەكە ۋەرىكەۋت ژن و مندال ھەستىيان بە خۇشپىيەكى تەۋاۋ دەكرد. سرەۋەى بەيانى چىژ و خۇشى پىدەبەخشىن و ختۇكەى دەدان. ئەۋەى بەم بەيانىيە لە مال ھاتبوۋەدەرى سەرو سىمايەكى شادى پىۋە دياربوۋ، دەتگوت ھەر ھەمويان بەتەمان لەم بەيانى ھەيىنەدا بۇ پشۋودانىكى يەكرۇژە روۋ لە دەشتو دەر دەكەن. لە نىزىك كۆلانى پارىزگا، كىژۇلەيەكى نازدار لەسەر بانىژەى عەمارەتىكەۋە لنگو لەتەرى روۋت و سىپى و لووسى نىشان رىبواران دەدا، بۇ چەند خولەكىك چاۋى لە درۋشكەسواران برى. دواتر لچى لى ھەلقورتاندىن و خۇي كىردەۋە بە ژوۋرىدا. فەيتوۋنىكى تازە و جوانى بۇ گرتبوۋن. رەنگى رەش و تەگەرى سوۋر، چىرا و باسكىشى جوان و برىقەدار، ئەۋەى چاۋى پىدەكەۋت سەيرى دەكرد. بىژەن شان بەشانى فەيتوۋن چى قىت دانىشتبوۋ ۋەك بللى ئەمە ملكى بابىيەتى، بە دل ھەزى دەكرد لەم ساتە ۋەختەدا ھاۋپۆلىك، ناسىاۋىك لە پەنا ئەم فەيتوۋنچىيە بىبىنى و ئىزدەى پىببات. ئەۋ بە پىچەۋانەى براكەى زۆروىژ و بزۆر بوۋ. ھەرۋەختى كەيفى بىھىتابا، بەبى ترس خۇى بە پاشكۆى فەيتوۋنەكەۋە ھەلدەۋاسى، ئەۋ دارو درەخت و تەلار و مالەبەزانەى بە بەرچاۋىيەۋە ۋەك نىزامى عەسكەرى رىژە دەۋىشتن شۇق و زۇقىكى فرە شىرىنى لە دل دەچەند. نەنە بىبى و بارام لەسەر كورسىلەكان رۇنىشتبوۋن. پىرەژن پىر بوخچەيەك كۆلگە و مەرەزى ھىتابوۋ لەۋى بىرىسى. بەۋ دەستەى دىكەشى توند سەماۋەرەكەى گرتبوۋ. بارام زۆر بە وريايى گەرامافوۋنەكەى لە باۋەشىدا بوۋ، پىاۋانە لاقىكى نابوۋ بە گلگىرى فەيتوۋنەكەۋە، وردە وردە لە شار دەچۈنە دەرى و بىرى لەۋە دەكردەۋە، داخۇم بابى چ قەۋانىكى بۇ ۋەرگرتى، لە نىۋ ئەۋ قامبىژ و خۇشۋىژانەدا كە تا ئەۋكاتى دەنگيان لەسەر قەۋان ھەبوۋ لە ژن و لە پىياۋ، ئەۋ زۆر ھەزى لە دەنگ و چرىكەى سەيدەلى ئەسغەر كوردستانى بوۋ «ھەر كەسى ھات و گوتى من ئاشقم بروا مەكە. ئاشقى روۋتم بەقوربان تىرەبارانم مەكە....»

ئاسكە و ھوما و گلارە، ھەرسىكىيان خانم و خاتوۋن لە نشىمەنى فەيتوۋنەكەدا پالىان دابۇۋە، مەھدى ۋەك مشكى سەرخەزىنە خۇى دابوۋ بەسەر كەلۈپەلەكاندا و دەستى لە نىۋ دەستى داپكىدا

بوو له شه قامی ږه فعه تیبیه، کورږه جحیله یه کی به ژن زراف قیافه ی گرتبوو، کوته که ی دابوو به سهر شانیدا و کلاوه گه ږگه ږیه که ی هینابووه نیو چاوانی. دهستی له فهیتوونه که به رز کرده وه، فهیتوون چی له شوینی تایبته بوی ږاگرت. دیاربوو که ئمه خاوهن فهیتوون یان کوری فهیتوون چیبیه به بی ئه وه ی ئاوږ بداته وه بزانی موسافیره کان کین له دوواوه، به گرژییه وه ږووی کرده فهیتوون ئاژووت و گوتی: مه گه ږ پیم نه گوتی، موسافیری دهره وه ی شار سوار مه که، یان گویت گرانه و نابیستی؟! فهیتوون چی به بیکه نینه وه جوابی دایه وه:

خان زاده گیان ته نیا جاریکه، قهیدی ناکا.

چون قهیدی ناکا، گوو دهخوی قسه ی وا ده که ی؟! دوانیوه ږو به حیسابت ده گم وای ناخوی! ئیستا ئه وانه بؤ کو ی ده به ی؟

سهر او قه نبر، کووچه باخه که ی پیشه وه. به لام خانزاده، ئه وه نده ی من دروشکه م پیووبی، له تازه و له کون، له سهره و ژووری گورږه پانی فهدده و سی، ئیتر دام به زاندوون و گه ږاومه ته وه، ږیگه م نه داوه یه کسمه کان زوریان بؤ بیته. تو خه می ئه و ته نه بی به کاروباری خوم شاره زام! هوما ئه م قسه یه ی به که یف نه بوو، به مل بادانیک بسک و زولفی به لادا خست و به فهیتوونچیدا هه لشاخا:

ئه ری، دل ی خوت خوش کردووه، تاکوو نه گه ی نه جی دانابه زین و شه قاویک به پینان ناروین. وه لالا ته واومان کرد، جا ئه گه ر به پیی خومان چووباین فهیتوونمان بؤ چیبوو؟! ئاسکه هه لی دایه:

ئی، ئیمه تاکوو ئاشه بالدار، یانی تاکوو به رده رگای دووهم باخ قسه مان کردووه، نه ک باخه که ی پیشه وه.

کورږه جحیله له فهیتوونه که نزیک بؤوه، له وکاته وه تازه سهرنجی موسافیره کانی دابوو. نه ختوکه یه ک سپیلکه و کال، سمیل قیت، چاوزیت، و قه لافه تی وهرزشکار و توندوتول، چاو و ږوی ږهش و گه وره گه وره، چالی چه نه ی هه ر له خوی جوانبوو، ئمه مش هاوکات له گه ل چاوی ته و او ئاره زومو مندی هه و او هه وس بوو، هه رچه نده ږیگر و به ره لستی له به رده م بوو، له و دهر فته که لکی وهرگرت و تامه زرو یانه له گلاره بؤ هوما و له هوما وه بؤ گلاره چاوی پینداگیران. وه که ئه وه ی یه خه ی کراسه که ی بؤ ملی ته نگ بی گه رنی هه لینا و به په شیمانیه وه، قسه که ی خوی وهرگرت وه:

هه رچییەك دهچن، بیان گه یه نه، ئیستا كه سوارت كردون هه تا شوینی مه به ست دایان مه به زینه، له سه ره و ژووریش دایان نه گری، ده بی ئه مه شت له بیر نه چن، بپتوو فه نه ری فه یتوونه كه بشكن، سه ری مانگ پاره ت لینه گنیمه وه. هوما ده می خو نچه كرد و به عیشوه و نازیکه وه گوتی:

فه نه ریک به شهش كهس بشكن هه ر بۆ شكاندن چا كه، خانزاده، ئه ویش نیوه ی منداله. ئه م فه یتوونه جیگه ی دوو كه سی دیکه ی ده بی، فرمومون، چه زده كه ی توش وهره له په نای ئیمه سواره. له ته نیش خۆی و گلاره وه جیگه ی كرده وه و پپش ئه وه ی فه یتوون وهری بکه وی نیونیگایه کی دل ئه ستینی تیبیری كه ده كرا رۆمانیکی له سه ر بنووسی، كورپه لاه جینی خۆی واقی وپما وه ختی فه یتوونه كه به ویرغهی ئه سپه كان دوور ده كه وته وه، فه یتوون چی بی ئه وه ی قسه ی خانزاده كاری تی كر دبی، گوتی:

ئاخ، رۆژگار كی هه ره شه له من ده كا! خودایه كهس له كاری تو سه ر ده رناهی نی، یه كی قر ده كه ی، یه كی پر ده كه ی، نانی عه بد به ده ست عه بدی بوا یه، هه موو كهس له برسان ده مر د. هه ركه سی له رۆژی هه ییندا سواری درۆشكه ببی له شار ده رده چی و پوو له باخ و بیستان ده كا. ئه و كورپه ی سی به شی فه یتوونی ئه م شاره هی باوکییه تی فكريکی خراپی نه كرده ته وه، منیش موسافیری ده ره وه ی شار سوار نه كه م. یه كی كی تر سواری ده كا. ئه ویش فه یتوونی ئه وانه. به لام شه وی ده ستی دنیته كه له كه ی، دیته ته ویله، به بی ئه وه ی چاو له چاوم ببیری، ئاخو قران له گیرفانم ده ردینی و ده باخه لی خۆی ده خا، له و قه راره ی بۆی داناوم كه متر بیه مه وه له چه قه كه ی خۆم ده گنیریته وه، هه ر وه كو ئاگاتان لیبوو سه رو خولکی شی ئاوا له گه لم خۆشه!

هوما لینی پرسی:

بۆ ده لی موسافیری ده ره وه ی شار سواره كه؟

فه یتوونه كه نو ییه، چه زنا كه ن به دارو به ردی دا بده ی و تۆز و خۆلی لی بنیشی، جیری ته گه ره كانی خراپ ده بن.

رۆژی چه نده وهرده گری؟

دوو تمه ن.

ژنت هه یه؟

فه یتوون ئاژووت ئاو پریکی دایه وه:

ژنه کهم سالیکه توراوه، سی مندالی به سهدا به جی هیشتووم! به بی ئه وهی ته لاقی وه گرتبی
لی داوه و رۆیشتووه، نیوچاوم نهی هینا و خوا ژنی باشی نه دامی.

ئهی به بی دایک چون به ری دهچن، چون ده حاوینه وه؟ خیزانه کهت له کوئییه؟ بجی به شوینیدا
نایه ته وه؟

فهیتوون چی وه که ئه وهی له گیزی خه یالاتی خویدا کاس و وږ بووبی، وهلامی ئه م پرسیارهی
نه دایه وه. هوما چاویکی له ئاسکه داگرت و به دهنگیکی بهرز لیی پرسی:

پیت خۆشه داوای من بکهی مامه؟ وهرگه ری و جوان ته ماشام بکه، ئه گهر به ردل ده کهوم
پیم خۆشه هاوسه ری فهیتوون چیه که بم. به که یفی خۆی بۆ ئه ملاوئه ولام دها و پاره شم لی ناستینی.
فهیتوون چی پیره میردیکی له رو و لاواز و تیک قووپا و بوو، سمیلی شوږ وه که ئۆزه کیان،
چاوه کانی نیشانهی هیمنی و بی ئازاری ئه وی له خۆی گرتبوو، به نه رمی خه ره زه نیکی له که په یی
ئه سپه کان سه رواند و به له سه ره خۆیی وهلامی دایه وه:

چ له وه باشتر ئیوه له مه شه دی میرانی نانه وا ته لاق وه ربگرن، من ئاماده م!

هوما قاقایه کی کیشا. ههر له وکاته دا زگی پیی سووتا، وه بییری هاته وه جاریکی دیکه له گهل
سهی میران سواری ئه م فهیتوونه بووه، به دهم شوخی و جه فهنگه وه چونه شوینی مه به ست.

باخی ته په چال له ئیجاره ی ئاشه وانی سهی میران دا بوو، که ده ره به ست باراشی بۆ ئه و لیده کرد.
له و نیو باخه دا چارداخ و هاوینه هه واری خۆشیان هه بوو، به سه ره ته مباسکه که وه. ته واو به سه ره
نیوهی باخه کانی ده ورو به ری سه راودا، ده ی روانی. شوینیکی سازگار و دل فه ریج بوو، به لام به هۆی
ئه وهی میزگ و چیمه نه که سه ره ریگا بوو باخه وانان به ویدا ده هاتن و ده چون، ژنه کان به
باشیان زانی په نا بگرن و فه رش و قالی خۆیان له جیهی کی نه دیو دابخه ن. زوری پینه چوو
سهی میران هات بۆ لایان. هوما له گهل مندالان چونه ژیر شاتووه که، داره توو به م هه موو به ره
سووره وه سهیوانی بۆ سه ره و خواریه که کردبوو، ورد و درشت نیشته سه ره سووره توو و ملیان نا
له خواردن ئاسکه نه نه بی بی، ده ستیان دایه ده ستی یه کدی ئه و لیفه ی کورسی و فه رش و مافووره ی
رۆژیک پیشتەر ناربدووی بۆ باخی، له خورینه که دا له خوسیان گرتن. روو باریکی باش له باشووری
باخه که نزیک بوو. بارام ده ستی کرد به قورمیش کردنی گه رامافوونه خۆشه ویسته که ی، تاکوو یه که م
قه وانی وه سه ره بخا، ورده ورده سه ماوهر وه گیزه گیز که وت، ئه وه ههر ئه و باخه بوو سهی میران
سه راوی پیش ئه وهی ئاسکه به پینی ئیش و کاری تیدا کردبوو، ئه وه ههر ئه و دارتووه بوو، وهختی

خوی ناسر له سهري بهر بۆوه و له پاش دوو سال مه رگ بوو به ميواني. ئهم درخته ش وهك مروقي تاس، بهرگ و گهلاي ههلهوهوهري و پروت بۆوه، سي سال لهوهپيش هه لهو باخه دا، ئاشه وانهكان لهسه ر چه مهن، نيوه پو خوانيكي جوانيان رازاند بۆوه. ئه ويش لهو ميوانداريييه دا بهشدار بوو، بهلام درهنگ هات و زوو پوڤيشت. ئه و كاتي، سهي ميران، له شاره وه به پيي پياده هاتبوو بو سهراو، بۆئه وهي لهو ماوه يه دا، بهسه ر بالي خه ياله وه گه شتيك بكا به ئاسماني بيره وه ريبه كاني دا، بهرله وه ي دابنيشي و پشوو يه ك بدات، چوه نزيك هوما، لكي داره توي گرت و داي هينا تاكوو خانمه نازداره كه ي لهسه ر چلي داره كه بخوات چه ند دهكي ره ش و گه يشتوي به ئارامي ليكرده وه و لهسه ر گه لايه ك دايان و به عه شقي پيروزه وه، كه ياره كه ي دهيزاني له دل وه يه، دايه دهستي. مه هدي نايه سه ر بهري دهستي و بهرزي كرده وه تاكوو تووه كان به دم بگري و بيانخوات. پيي وت وريابي، شوڤابه ي توي سوور بكه ويته سه ر هه ر جل وه بركي به شوڤردن لي نايته وه، كه ناري ئه و باخه، شوينيكي ته واو لاپه ر و چول بوو، كه س به ويذا نه ده هات. ته نانه ت قه لو مه ل توخني نه ده كه وتن! بگره كه س گوئي له دهنگي گه رامافونه كه ش نه ده بوو، وهختي خاوو خيزان له ژير سييه ره كه به دهوري يه كدا كو بوونه وه، چايي سه ماوه ر به رهنگي به لالوو كييه وه خوي ده نواند. باخه وان بهر كو شيك ميوه ي بو هيتان. زوريان هه ول دا چايي نه خوارده وه، گوتي چاخو ر نيه. سهي ميران مندالاني راسپارد به كه يفي خويان له نيو باخه كه دا بسووڤينه وه، بهلام دهست بو ميوه كان نه بن و لقي داره كان نه شكيننه وه، قه وانه كان بيست دانه ده بوون، دهستي برد و يه كدانه ي به باري ئاوه ژوودا وه سه ر خست. له گه ل مندالان مليونان له گالته و گه پ و شوخي و جه فه نگ، زوريشي شوخي له گه ل نه نه بي بي كرد. جگه ره يه كي داگيرساند و به نيو باخه كه دا كه وته پياسه كردن. مندالان، بارام نه بي لاي گه رامافونه كه ي چول نه كرد، گلاره ش به دل له فكري وانه و ئه زمووني داهاتوودا بوو، هه ستان و چوون بۆلای ئاشه وان، كه ندر و گوريسي لي وه بگرن و چۆلاني دروست بكم. پيريژن بو نان و خوان سازكردن، له لاي گلاره مايه وه، هه ردوو هه ويكه ش نازاد و سه رو قول پروت، هه ستيان ده كرد به ده سال جحيل بوونه ته وه، چوون به لاي شووشتنی ليفه و مافوره وه، بۆئه وه ي زوو وشك ببه وه به په له بوون. ئارامي و سه فاي سه يراني ئه و باخه هه ركه سي بو كاتژميتريك ده بوو به ميواني، غه وري له دل ده سري و دل و ميشكي ده حه سانده وه و سييه ري هه ناسه چني شه قام و شاري له سه ر ده په راند، هه روه ك له كونه وه و توويانه چوونه سه يراني باخ و سه ر ئاوان ده رماني هه زاران ده رده و هه تواني نه خو شينه. له ژوو ر خوڤينه كه وه،

دوور له ژنه‌کان، که خه‌ریکی قالی‌شوردن بوون، تافگه‌یه‌کی بچووک دهرژایه خوړینه‌که‌وه، هاژده ئارامی ئاوی هه‌لدیر بیده‌نگی ئەم ناوه‌ی شکان‌دبوو، ئەوبه‌ری خوړینه‌که سه‌روه‌خواری و باخ و سه‌وزه‌زار بوو، لکو په‌لی دره‌خته‌کان میوه‌ی زوری گرتبوو کۆله‌که و ئەستوون‌ده‌کیان وه‌به‌ر دابوون. سه‌روه‌ده‌ستی به سه‌ردا دهه‌یتان و تیشکی خۆر ختۆکه‌ی ده‌دان و کۆخ و هه‌لوو مزر و مه‌ی‌خۆش نازیان به‌سه‌ر تری و قۆرده‌دا ده‌کرد و به خوړه‌ی تافگه و جۆبارکه ده‌گه‌شان‌وه، ژنه‌کان به‌بی یه‌کدی بوغزان‌دن و کینه و دووبه‌ره‌کی، دل‌خۆش به موحیبه‌ت و خۆلک‌خۆشی سه‌ی‌میران چارشینویان توور هه‌لدابوو، ئاسکه به گۆره‌وی و شه‌پواله‌وه و هوما به قاچی پروته‌وه چوونه نیو جۆگه‌که‌وه، به تیلارو به‌رحیخ ده‌ستیان‌کرد به لیفه‌شووشتن. سه‌ی‌میران کۆت و شروالی داکه‌ندبوو کردبووی به لقی داریکه‌وه، جگه‌ره‌ی نابوو به‌لای لیویه‌وه و شاد و دل‌خۆش له بلندی‌را له جووته خانمه‌که‌ی ده‌روانی، قه‌لیک له نزیک ژنه‌کان به‌سه‌ر دارگۆیزه‌که‌وه چه‌ند جاریک قران‌دی و قاوی کرد له هاوړیکانی. کلک هه‌لته‌کینه‌یه‌ک له قه‌راخ ئاوه‌که به‌سه‌ر به‌ردیکه‌وه نیشته‌وه و کلکی هه‌لته‌کان‌د. سووړیکی به ده‌وری خۆیدا لیدا و چه‌ند جاریک جریوان‌دی و به قنه‌کردن دوور که‌وته‌وه، سه‌یره‌یه‌که به نیو درک و شیلانه‌کان‌دا جووکه و جریوه‌ی ده‌هات. بۆن و به‌رامه و سرتو و گفه و هاژده و هاره و هاشه‌ی سروشت هه‌ست و دلی دل‌داری ده‌گه‌شان‌ده‌وه و ئیله‌مامی دهرژاند به‌سه‌ر هه‌ستیار و ئەوینداران‌دا. هوما به‌م هه‌وا سازگارو سه‌فا و سه‌یرانه سه‌رگۆنای له چه‌شنی په‌نگر گه‌شابۆوه و هه‌وای ئاویته به بینه‌و به‌رامه‌ی خۆشی هه‌لده‌مژی. ته‌نوو‌ره‌ی هه‌لکیشا بۆ ئه‌وه‌ی بچیته‌ قوولایی ئاوه‌که، هه‌رچه‌نده خوړینه‌که‌که گۆم نه‌بوو ئەویش مه‌له‌ی نه‌ده‌کرد، به‌لام به‌رینان و توویانه گۆم هه‌تا قول بی مه‌له‌ی خۆشتره، گه‌لایه‌کی وه‌ریو خۆی کیشا به پووژیدا و زیرکان‌دی، گه‌راپه‌وه بۆ ته‌نکایی ئاوه‌که، سه‌ی‌میران به‌م زیریکه‌یه گۆلی کرد و زه‌رده‌خه‌نده‌یه‌کی ئاراسته‌ی شیرین‌هه‌لامه‌ی خۆی کرد. ئەو زه‌مه‌به‌سه‌ی له گۆلخانه‌ی ژبانی ئەودا بوو، به دلناییه‌وه له هه‌یج شوینیک وه‌ده‌ستی نه‌ده‌که‌وت. هه‌رچه‌نده هه‌یشتا، له‌وه‌زایی رۆحی و بینه‌وبه‌ره‌ی جنس و قاچاخی خالاسی نه‌هاتبوو، به‌لام وه‌ختی به قوولی بیرى لیده‌کرده‌وه ئەوه‌نه‌بوو خه‌فته‌ی بۆ بخواست، مرۆف هه‌رکاتی مالی دنیای له‌ده‌ست ده‌بیته‌وه، ئەوه‌ی بۆی ده‌مینیته‌وه له‌لای به‌نرخ و خۆشه‌ویسته. دواى ئەوه‌ی ئەو زه‌رده‌دی کرد، که هه‌رچه‌نده وازوو که‌له‌به‌ره‌که‌ی پر نه‌ده‌بووه، به‌لام هوما بۆ ئەو وه‌ک دۆزینه‌وه‌ی خه‌زینه‌یه‌ک واپوو. چما سه‌ره‌وت هه‌یه به‌قه‌ی ئەو بۆ دلی میران خۆشی بینه‌ی و ژه‌نگی خه‌می بسرئ؟ ئەوه فریشته بوو له چنگ خپلی زالم‌ان دهر‌باز ببوو له

پهنا ئەو پیره‌میزده گیرسابۆوه، روخساری مانگی شەوی چارده و سه‌عاتیک له‌لای په‌ژاره‌ی سه‌ت سالی به‌بادا دهدا، بزهی زاروئاسای خەمی لاده‌برد و رۆحی سه‌فا دهدا و هه‌توانی دهنه‌ سه‌ر کۆنه‌ برینان. ئەوه‌نده‌ی فکری لی‌ده‌کرده‌وه تیکه‌لی ژیان له‌گه‌ل ئەو په‌ری سیمایه‌ خۆشتر له‌ تاج و ته‌ختی خه‌سه‌رو و مولکی چین و ماچین بوو، ئەوه‌ هه‌ناسه‌ی عیسا و شابه‌یتی غه‌زه‌لی حافز و نالی بوو، هه‌ر چرکه‌یه‌ک له‌ په‌نا ئەودا له‌دایک بوونه‌وه‌یه‌کی‌تر بوو، ئەو دل‌به‌ره‌ی وه‌ده‌ستی ئەو که‌وتبوو، به‌رامبه‌ری ده‌کرد له‌گه‌ل خدرو ئاوی ژیان: به‌لی ئەوه‌ ده‌وله‌تیک بوو بۆ ئەو به‌ سه‌روه‌ت و سه‌فاوه‌ که‌ هه‌چ‌کات تاجی نه‌ده‌که‌وت و ته‌ختی وه‌رنه‌ده‌گه‌را، ئەوه‌ ئاره‌زوویه‌ک بوو له‌ ماوه‌ی ده‌ سه‌ده‌ی ره‌شدا له‌ چه‌شنی رۆندکی چۆقایی شه‌م له‌ چاوگه‌ی شیعری شاعیرانی ئیرانه‌وه‌ هه‌لقوولابوو، هه‌ر ئەو دل‌وپانه‌ له‌نیو پیلووی سه‌ده‌فی زه‌ماندا ببوون به‌ یاقوت. ئەگه‌رکوو ته‌واوی ئەو سۆز و ئاخ و حه‌زی ئاشقانه‌ له‌ شیعردا ده‌گونجا و په‌سنی ئافره‌تی دهدا و له‌ تاریفی راده‌چوو، تاقه‌ئاسا خۆی هه‌لده‌دێرا و له‌و چه‌شنه‌ رووباریکی لی‌دروست ده‌بوو. هه‌روه‌کوو ئیستا به‌ به‌رپیی‌دا ده‌خوشی. ئاخۆم ده‌یتوانی تۆزقالیک به‌ حالی سووتوانی خۆی بزانی که‌ سه‌دان ساله‌ ئەم ره‌وته‌ هه‌روا به‌رده‌وامه‌ و سووتان و برژان و دووری کۆتایی نایات؟ تۆ بلیی سه‌میران بیست سال له‌مه‌به‌ر هه‌ر له‌و باخه‌دا، به‌ رۆخی ئەم خورپینه‌دا تیه‌رپیه‌ بیری له‌وه‌ کردبیته‌وه‌ رۆژیک ببی به‌ خاوه‌نی ئاواها نازداریک و له‌ دنیای جوانی ئەودا بتوویته‌وه‌؟ ده‌ست له‌ بالای وه‌رینی و به‌ ئاواتی دلی تینووی بگات؟ جیی سه‌رسوورمانه‌ کاره‌کانی گه‌ردوون، ئەمه‌ش ئەو و ئەوه‌ش ئەو په‌ری‌روخساره‌ی به‌ خه‌ون و خه‌یال ئاواته‌خوازی بوو! ئاخۆم سه‌یرو سه‌رمه‌ره‌کانی ژیان که‌ له‌ خه‌ون و خه‌یاله‌وه‌ دینه‌ ژوانگه‌ی راسته‌قیه‌ و مالی دل‌ ئاوه‌دان ده‌که‌نه‌وه، ئەشنی به‌ ماندوو‌بوون وه‌ده‌ست بکه‌ون؟ یان ئەوه‌ی که‌ هاته‌ جی په‌شیمانی له‌دوو بی؟ ئەگه‌ر وه‌ختی جاریک بیری له‌وه‌ کردبیته‌وه‌ که‌ هه‌ز و خۆشه‌ویستی هوما هیلانه‌ی کردووه‌ له‌ دل‌یدا، بۆ ئەوه‌بووه‌ که‌ له‌ دل‌ه‌وه‌ خۆشی‌ویستووه‌، وه‌ک رۆحیک وابوون له‌ دوو جه‌سته‌دا. عه‌یب و ئەتواری گه‌وره‌ی ئەوی به‌لاوه‌ بچوک و به‌ به‌رپێوار زانیوه‌، ناحه‌زی ئەوی به‌ هه‌ز ده‌گۆرپیه‌وه‌ و هه‌موو شتی له‌ چاوی هوما جوان ده‌بینی. ئیتر له‌و رۆژه‌وه‌ خیلی به‌خیلان چاویان به‌رابی نه‌دا مالی میران وه‌کوو میران ببینن، سیبه‌ری نامۆیان وه‌سه‌ر کشا، مافووره‌ و قالچه‌یان به‌ بارمه‌ تا، هوما بیری کرده‌وه‌ و ته‌کی‌دا به‌لای ژیرییه‌وه‌، له‌ قاقای بلحانه‌ی که‌م کرده‌وه‌ و ئەوه‌نده‌ش په‌لپ و بیانووی نه‌ده‌گرت، له‌ ماوه‌ی ئەو دوو مانگه‌دا که‌ رابرد سه‌ره‌ژن‌ئاسا هه‌روه‌ک سه‌لاریک پالی دایه‌وه‌. له‌وه‌ینه‌دا ته‌نیا

باوہشینیکی دسک سہدہف کہ بایی سئتمہن بوو، جووتیک سؤل و گورہوی و شوشہیہک
 عہتری یاس نہبی، ئیتر پارہی بہ میران خہرج نہکرد. میران ئوہندہی ہہوالی ہہبوو، تہنانت
 نہچوہوو بؤلای دہستہخوشکہہی خوی، خاتومہرزببہی خہیات، ئہمہش گورہترین ئارہزوی
 سہی میران بوو، ہوما ئوہندہ لہ شہقام و بازار خوی نہنوینی و نہبیتہ ویتیرین و تابلؤ بؤ بینہران.
 ئوہندہ توشی پارہ خہرج کردنی نہکا، خہریکی کاروباری نیو مال بیت. ژن دہبی کابان بی و لہ مال
 دہرنہکہوی! شہرت ئوہیہ لہ کاتی بووندا دہستپیوہ بگری، ئو زہمان، ئوہندہی ہہبوو
 نہیدہزانی چیلینیکا، دہبا ئیستا بینی بؤ ہوماخانمی خہرج بکا؟ دلی لہ زورشت دہچوو، کہ دہبوو لہ
 مالدا ہہبی، سالی جاریک دہچوو بؤ زیارہت، سفروہ خوانی دہپازاندہوہ و میوانداری دہکرد.
 ئہمہش خہرجی گہورہی دہدا بہ کولیدا، قہت گوئی لہ بوون و نہبوون نہبوو، بہلام ئیستا ئوہا
 پینچ سالہ ئہم ژنہ تازہی ہیناوہ، لہچاو ہاومال و خہلکی گہرہگ بؤ دواوہ گہراوہتہوہ، خہرجی
 زور لہ ژورور داہاتہکہیہتی، زوری ہہولدا کون و کہلہبہران پیر بکاتہوہ بہلام قازانچ سہری مایہی
 دہخواردا! وک دہلین بہرہ ہہر لہلای تہنکی دہدری، ئوہدہبوو لہ جحیلیدا دیوی نہزانی سندنم بکا،
 تازہ بہ پیری ہیچی بؤ ناکری، وختی خوی دہیتوانی لہ پہنا دووکانہکہیدا خہریک ئیش و کاریکی
 پاک و پرداہات بی ہہروہک چون میرزا نہبی ہاوریی نانہواو و ئاشی ہہبوو، مزہی ہارپین و
 باراش بؤخوی دہگہرایہوہ، ژیانیکی ئاسوودہ و بیدہنگ و ہہرای ہہبوو، ہہلی بہ جیگہی ئوہی
 بچی کات و وختی بیکاری خوی لہ چاییخانہ بہسہر بہری و بہ ہیچ و خورایی و ہسووری لہو
 تہمہنہی بہ دہستیہوہ بوو کہلکی شیای و ہرگرتبا، (تہمہن بؤ مرؤف ہہر و ہکوو گول وایہ.
 مرؤی ژیر بہو کہسہ دہلین گولوی لی بگری)، بہدہم ئہم فکر و خہیالاتہوہ، وای بہ میشکدا ہات،
 بہ ویستی خودا سالی داہاتوو خوی بی یان لہتہک کہسیکی تردا باخیک لہو باخہ پرداہاتانہی
 سہراو بہ ئیجارہ بگری، لہو کات و وختہدا چی لہوہ ہاشتری لہ دہست نہدہہات. سوورپیکی بہ نیو
 دارہولوہکاندا لیدا، دواي نیوکاتژمیر، گہرایہوہ شوینی خوی، خانمگہل لیفہکہیان شوشتیوو
 داینانبوو ئاوہچور بی، چاوہرپی سہی میران بوون بیت و بویان بدا بہسہر داریک، بہردیکدا، تاکوو
 زوو وشک ببیتہوہ، سہی میران بہسہر بہردہ بازہکہدا پہرپیہوہ، دہستیکی لہ کہلکہی نابوو،
 روخساری پیر بوو لہ جہفہنگ و دلخوشی. ہہرکہ لہ ژنہکان نزیک بؤوہ گوتی:
 ہہرکامیک لہ ئیوہ پیمبلین چ میوہیہکم بہ دہستہوہیہ، لہ کولی دہکم و لہم ئاوہ دہپیہرینمہوہ.
 ئاسکہ گوتی:

ئەي ئەگەر ھەلمان نەھینا؟

ئەو وەختى ئىوھ دەبى من لە كۆل بكەن.

ھوما گوتى: سىئو.

ئاسكە گوتى: قەيسى.

مىران بە خىرايى دەستى لە چاوى ھوما نزيك كردهو، ميوھكەي نيو مستى بەچكە قرژالىكى سوورەزىپە بو، بەقەي دووگمەي بالتويەك، دەست و قاچى بچووكى دەجولاندهو ھوما، ھەر ئەوئەندەي ئەو جوولەجوولەي ديت زريكاندی و خوى خستە پشت ئاسكە، ئاسكە ھەر لە جىي خوى راوھستابوو و سەي مىران قاقا پيكەنى:

ئەي ھاوار بەمالم! نەتخوا، خەلكى خارىجە ھەر بە زىندووئى ئەم شتانه دەخون. جۆريكى ترن نەك ئەوانە، ھى زۆر گەورەتر، چاوت لىئە ئاسكە لىئە ناترسى، ئەمەيە ژنى ئازا.

ئاسكە گوتى: ئەويش ناترسى، ئەو ھەمووى نازو مەكرە.

سەي مىران بەچكە قرژالى، لە سنگ و بەرۆكى ئاسكە نزيك كردهو، ھەرچەندە ژنە موچركى بە لەشدا ھات بەلام جوولەي نەكرد. بەدەم قاقاوە مەچەكى مىرانی گرت تاكوو لىئە بستىئى و بىخاتە ئاوەكەو، مىران ئەمجارىش بانگى ھوماي كرد:

وەرە، ئەگەر نەيەي، خۆم دىم دەنگرم!

ھوماي شوخ و شەپال، وەك مندالى بزۆن، چەندجاريك ئەداو ئەتواری نىشاندا، نىوانى دوو دار راي كرد. سەي مىران لە ھەولى ئەوئەدا بوو قرژالەكە لە سەرزەوى ھەلبگرىتەو، ئاسكە بەرۆكى گرتبوو، بە قاقاي دايك و باب و باوئەن، گلارەش كتيب بەدەست لىئان نزيك بوو، ھوما ھەردوو مستى پركرد لە ئاو، بە پىدزە لە پشتەو خوى گەياندە سەي مىران. ئاوەكەي كرده پشتەملى، مىران دەستى ئاسكەي بەردا و كەوتە شوئىن ھوما، بەلام ھەروەك ئاسكى سلۆك خوى راپسكاند و دوور كەوتەو، ئاسكە تيشكى شەرم تەنگاوتى و سەركولمەي سوور ھەلگەرا، چاويكى لە كچەكەي كرد و گوتى:

دايكەگيان، لىرە ئاگات لە قالىيەكە بيت، كەسيك نەيرفئىنى، ئىمە ئىستا دەگەرئىنەو. وەختى سەي مىران گەيشتە سەرھوما، خونچەي ھەزى پشكوئبوو، بەپەلە بەملاوئەولاي دا روانى و گورگە ئاورى دايەو، جگە لە نەنەبىبى، بىگانە و ئەغيارىك لەوئى ديارنەبوو. پىرئۆن لە ژىرسىبەرى دارو درەختان نوقمى نيو دىراوان ببوو، خەريكى كۆكردنەوئى چىلكەو چال بوو، سەرى خوى داخستبوو

بۇ ھېچ لايەكى نەدەرۋانى، تۆمەز ئاگادار بوو سەي مىران لەگەل يارخەزالی خەرىكى يارى دەستبازى بوو، تۇ بلتی بە بېرەۋەرە كانیدا نەچۋوبیتەۋە و لە كەژاۋەى خەيالدا نەگەرابتەۋە بۇ دنیای لاۋەتى؟ نەنە بىبى ئافرەتتىكى ھیور و لەسەرەخۇ بوو، سەرو پووخۇش و زمان پاراۋ و نەرم و نیان، ھەرەك نەدیمە و ھاۋدەمى شایان. زۆریش دلنەرم و بەحورمەت. رەۋشت پاك و سادە و ساكار و بىرپا و دەلەسە، سەرو پرچی سېى و تالی رەشى تیدا نەما بوو، پېرىكى چەماۋە و چكۆلە بوو. سەروسیمای جوان و پاك و نەجیم دیار بوو، ھېجگار قسەخۇش و نوكتەزان و پەندو مەتەلى رەسەنى لەبەر بوو، شۇخى و جەفەنگەكانى زیاتر لە بارەى ژن و میزدەۋە بوون، ھەویكان قسەى دلیان لەلا دەكرد و شەرم و شكۆیان نەبوو، ئەۋیش بۇ ئەۋەى تەوسیان پیندا بدات، یان ئەۋەى لە خەفەتى رۇژگار دورر بین رووى تیدەكردن و دەگوت:

«خودا بېبرى كۆپانە كۆپى

شەۋى لى دادى ۋەك كەر دەتۆپى!»

ئەۋانیش قاقا پیدەكەنن، ئاۋاتیان بۇ رۇژانى لاۋى دەخواست، سەي مىران ۋەختى زانى نەنە بىبى، دىراۋەكە قوتى داۋە باۋەشى بە نىۋقەدى خىزانىدا كىردو دەستى برد رانى كوشى، لە باۋەشى كرد و بردیپە سەرفەرشەكە داينا، پان و بەلكى تەۋاۋ ئاۋە ساردەكە تەزاندبووى، ھەر لەۋكاتەدا ئاسكە گەشەتە سەریان، سەرو خولكى خۇش و بزە لەسەر لىۋى خەرمانەى دابوو، مىران دەستى ئەۋیشى كېشا و خۇى بە سەردا تالاندەۋە، يەك پىپاۋ و دوو ژن حەلال و ھاۋسەر، دالى خۇش و شەقەى ماچ و رامووسان. سەياحەت و سەفا و سەيران. (مرؤف ئەۋەندەى بېر لە سەرۋەت و سامان دەكەتەۋە، نىۋ ئەۋەندە لە فەكرى ژيان و بەختەۋەردىدا بۋايە بېگومان نوشوستى نەدەھىنا، سەرۋەت لە چەشنى تىژاۋە، درەختى ھەست و خۇشەۋىستى لە رەگەۋە وشك دەكا، خۇ ئەگەر مرؤگەل ھەموویان قەساب بۋايەن ئەۋا دىنا تەنیا شاعىرىكى بە خۇيەۋە نەدەبىنى؛ ئەى دلە ھەلاھەلابى! تۆ كە ساتەۋەختىك خۇشى لە خۆت ناگرى، چۆن بەرگەى ئەۋ گشتە مەراق و كېنە و سەربزىۋى و لاسارىپە دەگرى؟ بە ماۋەى پېنج دەقىقە ھەلى سۋرپاند و بەسەر ھەردوۋىكىاندا زال بوو. ئەمە ياساى سرۋشەتە مېۋىنە دايمە مەىلى لە ئارامى و خۇ نەرم نیشان دانە، جارجارە مىرانیان ۋەبىن دەدا ئەۋان دەكەۋتتە سەرەۋە، دەیان شىنلا و دەیان كوتاۋە، گازیان لیدەگرت و ھەلدەستان و دەكەۋتتەۋە، شەكەت و شەلالى ئارەقە ۋازیان لە كايە و جەفەنگ و ھەلگۇفین ھىنا، ئاسكە پەنجەى خۇى كرده شانە و بسك و پەرچەمى لادا، پىئالەى چایى بە رەسمىكى پەرى رۋخسارەۋە لە ژىر

پېناندا شکابوو، کوی کردهوه و توورپی هەلدا، فەرەشەکەى ژیریان کۆ ببۆوه، هوما وەک ئەوەلجار ساف رايخست. بۆنى سەوزە و گياشینهى ژیر پېنان دەورو بەريانى پڕکردبوو، لە نيو دارو درەختى ئەم باخە خۆشەووە دەنگ و چریکەى هەستبزوین بە دەم نەرمە باى شەمالەووە بەرگوچکەيان کەوت. هەرسىکیان بى ئەوہى سرتەيان لىوہى، گووى دلان پىسپارد، دەنگەکە شەپۆلى مقامىکى رەسەن بوو، لە نزمیرا بۆ بەرزى دەچریکاند، وەک شەنى بەرەبەيان گول و خونچە و چروى دلى دەکردهوه لەگەل هەر بەرز و نزمبوونەوہیەکدا، ئای ئای و ئامان ئامانیک بوو! چاوہ پڕ لە هەوہس و تاسەبارەکانى هوما، بوون بە دوو پەتووکەى بزۆز و هەراسان، هوماى دل تەر و کەلەکە باریک، ئازای ئەندامى کەوتە سەما و جوولە و ختۆکە، دووجار سەرى بە کاکول و پەرچەمى زىرپنەووە هەلئەکاند. گولبەزەى پەريانەى نیشتە سەرلیو کە وەبیر هیناننەوہى ئاوات و تامەزۆبى پتوہ دیاریبوو، سەىمیران، کە لەمیژ بوو نىگای ئارەزوومەندانەى بەسەر هومادا دووریبوو، گواستییەووە و پەپوولە ئاسا لەسەر روخسارى ئاسکە دايمەزراند. هەرواکە ئەم نەرمە مەقامات و چریکە داوودیه سەرنجى راکیشابوو کەوتە پرسیارکردن:

ئەمە دەنگ و ئاوازی بارامە؟ بەراستى باوہرم نەدەکرد، ئاوا دەنگى خوشبى!

قیژە و هەرای بیژەن و مەهدى بەرز بۆوہ، کەندەر و گوريسیان دەست نەکەوتیوو چۆلانەى پىساز بکەن. زەرەخەندەبەى خەماوى بە داخ و کەسەرەووە خونچەى سوورى لىوى هوماى کردەوہ، سەىمیران بە درىژەدانى قسەکەى لە پەسنى راپچوو:

هەناسەى باشى هەيە، تۆنى دەنگى تەواوہ و ئاوازەکەى بە لەحنەووە دەردەبەرى، ئەگەر لە کاتى بالغبووندا دەنگى نەکەوى، ناو دەردەکا، ئەى بە حەيرانتەم کورە، لە بېرمە منیش وەختى لەو تەمەنەدا بووم، دەنگ و چریکەم باز و شالوور بوو، بەناوبانگ بووم لە ئاواى سەراودا. لەوسەرى لىر و باخەکەووە بە زوولالى گوینيان لە دەنگم دەبوو. زۆر لەوہ دەچى ئەم چریکە و ئاوازە لە مالى ئیمەدا بە میرات بۆمان ماپیتەووە، بەلام وەختى خەتمدا و دەنگم بۆر بوو، نە چریکەم ما و نە ئاوازی خوش، زۆرکەس وەختى تەمەنى دەچیتە سەرى دەنگى نامینى، هیواش هەيە خوشویژ و دل ئەستین دەنگى باقى دەبى. دەورەى مندالى و توجوانى کە لە دەست بۆوہ چت بۆ نامینیتەووە، هەلبەت ئەوہ بۆ هەمووکەس وانیبیە، دەنگى من سەرنج راکیش و لەسەر دل کارى دەکرد. بالغبوون بۆ من وەک هاوڵە و مىکووتە وابوو چال و چۆلى لەسەر دەنگم دانا و ئەو بەهرە خۆشەى لى سەندم. ئیتەر لە بېرم چۆوہ منیش زەمانىک دەنگم خوشبوو.

هوما به پهنجەى جوانى ئاماژەى پيدا هەست ڤاگرى، هەر بەمەش ڤازى نەبوو هەستا سەرپى، بەپەلە سەرپىنەکانى له پىن کرد و به تەنیشتى دارەکاندا بۆ ئەو شانى خۆرینتەکە تێهەلبوو، دەنگەکە نزیکتەر بوو، له پشت پىنچک و شىلانەکانەوه دەهات و لەودىوى توودرکەکانەوه. ئەو ژنە خۆشسەلىقە و بەهەستە کە جوان پەرست بوو دایمە حەزى له دەنگى خۆش و دیمەنى زەرەدەپەر و هەواى پاش وردەباران بوو نەک هەر شىت و شەیدا بەلکە سووتاو و برژاوى دەنگ و ئاوازی هەوى زادەکەى خۆى بوو. وەک فەرنەدى تىژبال بە چەند شەقاو له دىراوەکان پەربىهەوه و بە نىو دارو درەختان دا بۆى دەرچوو، هیند بە تالۆکە بوو جارىک تايەک له دەمپىنەکانى لەدوو بەجىما، چەند هەنگاو دوور کەوتبووه، گەرايهوه سەرى دەپىنێ کردەوه، بە نىو ئەو مێرگ و چیمەنەدا تىپەرى کە ئاوى لى ئاژىن کرابوو. بە سەرەوژوورپىهەكى بچووکدا وەسەر کەوت، دەر و دەشتىكى خىزەلانى، پەر له دار و توودرک، ئىتەر لىرە لەو بنەوپالەوه گوێى له چرىکەى بولبولى شەیدا بوو زىرەکانە خۆى له پەنا پۆرە دارىک حەشاردا، بارام بەرچىخىلى بەدەستەوه بوو، بە نووکى ئەو دارە لقوچلى پىنچىكى بۆلاى خۆى نەوى کرد. نزمترى کردەوه و ڤاى گرت، بۆ چەند چرکە هەناسەى له رىکەى سىنگىدا قەتسىما، ڤووى وەرگىرا و له بەژن و بالای گوندى سەراوى روانى لەو دەشتە رووتەنەدا ئاواى سەراو بە بى پەرە و چارشىو خۆى دەنواند. هەر هەمووى جوان بوو له بەرز و نزمىدا، دل و چاو پەر له حەز و تاسە وەک فەرهادى له شىرىن هەلبراو له ئاواى پام و چرىکاندى:

«وهداى بالاتبم عەزىزم، سەوزە چەمەنى، ئاخ سەوزە چەمەنى.»

وهدل مۆسلمان باوا، زاهىر ئەرمەنى، ئاخ زاهىر ئەرمەنى»

«چاوانى مەستت عەزىزم، هاوردى بردى، ئاخ هاوردى بردى»

تەركى دلدارى خانم، تۆ له من کردى، ئاخ تۆ له من کردى.»

روانىنى بۆ دوور پەر له پەژارە بە نىگایەوه دياربوو، له کاتى گۆرانپىهەکا وەک دلدار و دل بەرىک سەرى بۆلاى دەنگەکە هەلەدەسووراند. لەحن و دەربرپىنى جوامىزانە و پەر له دلۆقانى بوو، هەر بۆیه گوێگر و بىسەرى هەزار هیندە ناشق بە سۆزى دەنگى خۆى دەکرد، بەدواى ئەو گۆرانپىهە کوردپىهەدا چوووەسەر مقامىكى هەست بزوين، هەر ئەو ئاوازهى بەيانى چەندجارىک قەوانەکە بۆى دووبارە و چەند بارە کردبووه، هەرچەندە لاساى کردنەوه بوو بەلام نەک دلک و سەت دل شىت و شەيدای دەبوو، دەنگ و سەدايهەكى ئاسکەراى، بەتايبەت وەختى تەکانىكى بە سەرى دەدا، شاعىر گوتهنى، ئەوهى له دلەوه هەلەدەقولا بىگومان لەسەر بستوى دل دەنیشتەوه، ئەوکاتەى بە نىو

ئاۋازەكەيدا كەۋتە نەرمە شەپۈلى لۇرانەۋە و نزم بوونەۋەى چرىكە و ھەناسە و تەۋژمى كىش و جەزبە و رۇچوون بە بوتخانە دلدارىدا باۋەشىنى پەنگرى نووستوى دەكرد لەژىر خۇلەمىش و بالە ۋەرىۋەكانى پەپوولەدا، بۇيە دەلین: «دەستەى عاشقان لە دوور ديارن/ رەنگيان زەردە لىۋ بەبارن.»

مەھدى لە پشت پىنچكەكانەۋە ۋاۋەھات، چاۋى كەۋت بە قۇلى كراسە ئالەكەى زردايكى، كرديبە گورپە و ھەرا، ئاشكرای كرد كە لەۋى خۇى گرتوۋە، ھوما چارەى نەما و چوۋ بۇلايان. بارام گورانىبەكەى نىۋەچل كرد و بەۋ دارەى بە دەستىبەۋە بوۋ بە نەرمى لە پەلك و گەلای پىنچكەكانى سرەۋاند. نەرمە تۈزىك ھەستا و بەرز بۇۋە، خرىكە بەردىكى چوۋكەى ھەلگرت و ھەر لەۋ دارگۈيزەى سىنبەرى بۇ كرديبوۋ گۈيزىكى كرە نىشانە، بەلام لىنەكەۋت، بەردەكە شلپ كەۋتە كۋشى ئاۋەكەۋە و گەلایەك بە شوین ئەۋدا ھەلۋەرى، ھوما گەپشەتە بەردەمى، توۋدرىكىكى ھەلپساندو بە نازەۋە گازىكى لىگرت، بە دابى مەى گىران لەنجەبەكى بۇ كرد و گوتى:

بۇ گورانىبەكەت تەۋاۋ نەكرد، لە من شەرم دەكەى؟ ئەى كۋا ئەۋ گورىسەى ھىئات جۇلانەى پىساز بكەى؟

بارام، چەندجارىك نوۋكى داردەستەكەى لەۋ كوچك و بەردانە ژەنى كە لەبەر پىنىدا كەۋتبوون و شەقى زەمانە لووس و لەبارى كرديبوون:

نەمان ھىئا، ۋەدەستمان نەكەۋت، نازانم ئەگەر ھەش بوۋىن، ئاشەۋان پىنى نەداين.

ئەۋ باربەرەى ھات بۇ مالى خۇمان و ئىمە دەمان ناسى لەۋى نەبوۋ، ھوما گوتى: قەيدى ناكا، ھەر ئىستا بابت دەنيزم كەندرو گورىستان بۇ بىنى، ھۇى بىژەن، مەھدى ئىۋە بچن ھەرىكەۋ مستىك توۋدرىك بۇ بىنن با بزائم كى زورم بۇ دەھىنى، ئەۋ ھەرمەنىە كىبە دلى لى سەندوۋىيى؟ راستم پى بلى، ساتىكە ياخود، جنى، كامەيان؟

بارام بە دوۋچاۋى شەرمەۋە تىرپاما لە چركەبەكدا رومەتەكانى بوون بە شىلان و بەبى ئەۋەى پەرەى لىۋى بكاتەۋە و رازى دلى بدركىنى، سەرى داخست. دەمو لىۋى بارگرتوى كە چوۋبۇۋە سەردايكى ناسك ھەروەك لىۋى كىژۇلان. ھوما بە وىتەى ژنى دوۋگيان، لە بەرامبەرىدا دانىشت، قۇلى ئەم كورە شەرمەنى گرت و بە وریایبەۋە گوتى:

ناحەقت ناگرم، من دەزانم ئەۋ سانە مى چىنە، كچەكەى مادام ھەرمەنى دلى لى سەندوۋىيى ئەۋ رۇژە ئىۋەم لەسەر سەربان دىت بە رەمزو ئىشارەت يەكدىتان ئەدواند. رۇژى ھەرشەبىرپىنەۋەكە،

كورپى باش له منى مهشارهوه، بولبول تاكوو ئهويندار نهى چۆن دهچريكىنى. ئهري! بهلام ليم بهدل مهگره، له قسهى من عاجز نهى، پيمخوش نهبوو شوخيت لهگهله بكم. تو كورپىكى ژير و ناقلى و ساتيك جارى منداله، خو ئهگر نهك ههر ئهوه ههر كهسيكى ديكهت خوش بوئ هيچ تاوان نيهه و ههمووكهس ئاشق دهبي. ئهوانه هاوتهمهنى تون، ئهوانيش دلپان ههيه و خاوهن دلدارن. ئهمه ياساى سروشت و مرؤف پيش ئهوهى شهيتانى پى، پييكهنى فرهتر حهز به خوشهويستى دهكا، ژيانى بهى ئهشقى و دلدارى وهكوو زهوى شورهكات و روبرارى وهشكارؤ وايه، يان ههر وهكوو ئيره (قامكى بو بهردهمى خويان راداشت) جيبهكى خيزه لانى و پر له لمو چهو، منيش وهختى له دى دهژيام، ههرچنده له دوازده سال به رهوژور نهبووم، ههر ئهوه مندالهى يارى لهگهله دهكردم. خوشى دهويستم. ئهوه له تمهنى ئيستاي تودا بوو، رؤژيك گوزله بهدهست چوبووم بو كانى ئاو بينم، له بن گابهرديك دهرپهري و هاته بهردهمم، ويستى به زور ماچم بكا. ملم نهدا گازم له گوچكهى گرت و پچريم. له جيبى خوى دانيشت و ملينا له فيژاندىن و گريان، بهرلهوهى دايبكى بگاتى و توله بكا تهوه، رام كرد و له كادينهكهده خوم شاردهوه، ئوى، چهند بزوز و نهحاواوه بووم، ديبكه له بهرم به زييوو، بهلام ههمووكهس خوشى دهويستم، ئيتر شهش رؤژ دواى ئهوه گوچپچرينه به ميرديان دام.

بارام له ژير تهوژمى ئهوه شهرمهده بهى ئهوهى مهبهستىكى تاييه تى ههبن، دهستى كرده له مپه ر بو نيو چاوانى، به دهنگى كورانه وه كه تهاو شله ژاوى پيوه دياربوو، بهلام دلؤقان و له سه ره خو گوتى:

بهلام سه ره راي ئه شتانهش من خوشه ويستم نيهه.

يانى تو نازانى خوشه ويستى چيبه و ساتيكته ديوه و ناي ناسى!؟

بوچى نا، ساتيك ده ناسم، جاريك له سه ربان ديتوومه، قسه كهى تو راسته، بهلام من له سه ربان خهريكى دهرس و دهورى خوم بووم. نهك له بهر ئهوه پيرييمته ئهوه بانه، له هه وشه كه ههر شته يان ده برييه وه و دهنگ و ههرا فره بوو، دايم وتى، ئهگر دتهوئ جيبهكى كپ و بيدهنگ وه دوزى بچوره سه ربان، له بهر بهرؤچكهيه دانيشه و دهورى خوت بكه وه، ئهگر تو له وئ بى، قه ل و قالاويش ليمان نابن به ملؤزم، رؤ نايه نه ههر يشتهى سه ر ته نافه كه، يان ئهوانهى هه لمان خستون. ههر له وه ده مه ده من سه رقالى موتالاي وانه كانم بووم له پر دهرگاي هه وره بانه كه زارى داچپرى كچكهى مادام ئه رمه نى و كيژوله يه كى قؤكال هاتته به رده مم، ئه غله ب ئهوه كچه هام وشوئى مالى مادامى ده كرده.

ده میتر له ژورر ئه وانه وه، بۆلیک ترئ په شه به نهرمه له نجه وه ئاوه که ی ده یهینا، بارام بۆ ئه وه ی خوی له م قسه وه باسه دهرباز بکا، به سهر په نجه ی پین چوه پوخی ئاوه که و چاوه پری ما. به داره که ی دهستی ئاوه که ی به رده می شلو ی کرد هوما، خوی خزنده په نای، رازدارانه گوتی:

ئو کچه چاوشینه ده لئی؟ توی زیت و وریا، ناوی نازانی؟ «جنی».

نه به گیانی بابم، ئه مه ئیستا ناوی ده بیستم. به لئی، جنی هاته سه ری و ساتیک به دوویدا، ته ماشایه کی منیان کرد و به بی ئه وه ی قسه یه ک بکه ن، به یه که وه چوونه سهر گو یسوانه که. (بارام له بیبری چو بۆلی ترئ په شه که بگریته وه) له پشت دیواره که وه سه یریکی کولانه که یان کرد و نه ختیک سرته سرتیان کرد، یه ک دوو جار له من راما ن و قاقایان کیشا، ساتیک ئه موستی بۆلای من راداشت و گوتی: ئه وه برای گلاره یه له گه ل شوورا هاوپوله، وادیاره ئه مپو خوی دزیوه ته وه و دایکی نه یزانیوه، من وتم کچه تیوه درۆزنه، ده ته وی بچم به براهه ت بیژم هاتوو یه سه ربان. تاکوو به شه فیک بتکوژی؟ چاوی لئ داپچریم و زمانی لئ دهره ینام، هه لات بۆ به رده م هه وره بانه که، له وی راوه ستا. هه ر له وکاته دا بوو بۆ هه ر شته هه ل خستن، تو هاتییه سه ربان. ئه واته له وی بینی.

ده ی باشه، ئه ی وه ختی من رویشتم بوو به چی؟ زورزان خریکی کلاروم ده نییه سه ر.

دواتر، هیچ، جنی هات و هه روه ک تو دانیشتیوو ی، روو به رووی من هه لتووته کا، به کالته پین کردن چاوی له چاوم بری، ویستم کتیه که م پیکه وه بنیم و بیمه وه بۆ سه ساری کتیه که ی له ده ست سه ندم، سه ره وخوار لاپه ره که ی هه لدا یه وه، چه ند شتیکی به زمانی ئه رمه نی گوت، واته قامکی له سه ر په رتووه که دانا و خو یندییه وه، دیسان قاقایان کیشا و تیزیان پیدام.

نا، هه ر ئه وه نه بوو، من شتی دیکه شم چاوپیکه وت.

ئاخریکه ی هه ر ئه وه جنیه که قاقاکه ی ته واو بوو، چنگیک گزوگیای سه ربانه که ی رنی و دای به سه روچاومدا، هه لات و خوی خسته پشت هه وره بانه که وه، ئه گه ر ئه زمون و ئیمتیحانی به یانی نه بوا یه ده که وتمه سه ری و له هه وشه ی خو شیاندا بوا یه شه پلاخه یه کم تی ده سه رواند، با ئه وه نده روو هه لمالاو نه بی.

په ککوو، وادیاره زوریان قه لس کردوو بی! چه تیوه بزوزانه! وت ئه وه یه که م جار بوو ئاوا دیتبووتن؟ بته وی و نه ته وی ئه وانه جوان و جحیلن، شتی واش پیش دیت، تاقی کاری دواروژت هه نده سه بوو؟ نمره ی که مت گرتبوو؟ به لام ئه گه ر من بایه م له باتی تو، ده متوانی باشتر وه لامی بده مه وه، بارام، تو چو ن دلت دئ، له و کولمه ناسکه ی جنی راکیشی؟ (سه رگونای نهرم وه ک لۆکه و ناسکتر له په ری گول، خو ئه گه ر ئه و

زلله‌یهی له تۆ بدایه، تۆ هقت بوو گۆل‌بارانی بکهی، مه‌گهر نه‌تیستوووه که وتووایه، نازهنین و رووخوشان ئازار مه‌دهن. مه‌گهر به چلیک گۆل یان به‌لکی سۆرانی. ئەگهر ته‌نیا جارێک پر به دڵ سه‌یری ئەو چاوه شینانه‌ت به‌کردایه و له زه‌ریای جوانی ئەودا ببوایه‌ی به‌ غه‌واس، که دڵ‌ئه‌ستین و خوازیاڕی ئەشق و دلداریه، بی‌گومان ئیستا ئەم وته‌یه‌ت به‌ زاردا نه‌ده‌هات، هه‌رچه‌نده‌ ر‌قو کینه له‌لای جوانان و به‌تایه‌ت مندال و هه‌رزه‌کاران خاویزترین هه‌وینی هه‌ز و خوشه‌ویستییه.

بارام له وه‌ختی ژنه‌فتنی ئەم ر‌ستانه‌دا که نیشانه‌ی پاک‌ی و بی‌درۆیی نیوان خۆی و باوه‌ژنی ده‌رده‌خست، بۆئه‌وه‌ی له‌و دله‌کوته‌یه‌ ر‌زگاری بی‌ت، مستیک ورکه به‌ردی له‌به‌رده‌م خۆی قه‌لا کرد و یه‌ک به‌دوای یه‌کدا ده‌ئاوه‌که‌ی هاویشتن. بۆلی تری ره‌شه‌ تۆزیک له‌ خواره‌وانه‌وه، به‌ لقیک گزیچاره‌وه قه‌تیس ما‌بوو، چه‌ند به‌ردی تیگرت و دای به‌ده‌م ئاوه‌که‌دا، ئاو به‌ له‌نجه‌ی په‌ریانه‌وه به‌ بی‌ده‌نگی ده‌خوشی و تونیه‌تی سه‌وزه‌و دار و دره‌ختی ده‌شکاند و تیکه‌ل به‌ چۆم و رووباران به‌ره‌و زه‌ریای نادیار ده‌خزی، سه‌روه‌ بالی بزواند ماوه‌یه‌ک بوو نه‌رمه‌ هاژه‌ی تافگه‌ تورا‌بوو، بیده‌نگی بی‌شکاند، وه‌ختی هه‌ردوکیان هه‌ستانه‌ سه‌ره‌پ هوما به‌ واتای ئامۆژگاری گوتی:

من پینم‌خۆش بوو شو‌خیت له‌گه‌ل به‌که‌م جارێ ئەم شتانه‌ بۆ تۆ زوو، تۆ ده‌بی له‌ هه‌ولی خۆینده‌که‌ت‌دا بی، زۆری ماوه‌ بێر له‌و شتانه‌ بکه‌یته‌وه، به‌لام به‌بی هه‌چ مه‌به‌ستیک له‌گه‌ل ئەوان هاو‌ری بی کاریکی خراپ نییه، هه‌رمه‌نی‌گه‌ل، مرۆفیکی رووراست و بی‌غه‌ل و غه‌شن، پاک‌ره‌وشت و بی‌ئازارن. له‌ کاتی خۆیدا تۆش ده‌بی له‌و بی، ئەوان بانگ‌ده‌که‌م، بین بۆ مالی خۆمان. پیده‌که‌نی، ده‌زانم پیت‌خۆشه، ئەری، رۆژیک ئەو کاره‌ ده‌که‌م. به‌لام به‌و مه‌رجه‌ی گۆرانیم بۆ بلی، ئەگهر تۆ ئەوانت خۆش‌ناوی ئەوا من سووتاوی ده‌نگ و چریکه‌ی تۆم. بارام ره‌نگه‌ تۆ به‌خۆت نه‌زانی، به‌لام ده‌نگت سه‌رتۆپی ده‌نگانه، هه‌زده‌که‌م گۆرانی «لیمۆ گۆل‌باخیم» بۆ بلی، نه‌بوو ئەورۆژه ته‌نیا دانیشتبووی له‌به‌رخۆته‌وه ده‌نگوت، ئەوامنیش ده‌چم بۆ بن‌داره‌کان با تۆ شه‌رم نه‌که‌ی تیی‌چریکینه، هۆی بیژهن، مه‌هدی، وه‌رن بزانه‌م چه‌نده‌تان توودرک بۆ کۆ کردوومه‌ته‌وه!

هوما خاویز خاویز، به‌ ته‌نیشته‌ پنچه‌کاندا رابرد و دارو دره‌خته‌کان هه‌شاریدان‌دا، بارام شایه‌به‌خۆ، سه‌رو دڵ‌خۆش نه‌ینی خۆی پاراست، ده‌ستی‌نا بناگوێی و به‌ که‌یفی دڵ‌تیی‌چریکاند.

به‌شی چوارده‌هه‌م

له نیوان سه‌ی‌میران و ئاسکه‌دا، وهختی هوما به‌جیی هیشتن بۆ چه‌ند خوله‌کیک قسه‌یه‌ک نه‌هاته‌گورپی، ئاسکه له پیندا سه‌ریکی چیشته‌که‌ی‌دا له‌سه‌ر ئاوره‌که، دواتر له په‌نا سه‌ماوه‌ره‌که له‌سه‌ر قولینچکی فه‌رشه‌که دانیشته، ده‌ستی‌کرد به‌ چینی کلاش و گیوه‌ی کرماشانی له‌و گوشه‌ی دیکه‌ی فه‌رشه‌که سه‌ی‌میران راکشا و سه‌ری‌کرده سه‌ریاسکی خۆی، هه‌ردووکیان رازی به‌ په‌رده‌لادان، له‌سه‌ر قسه‌و باس و رازو نه‌ینی خۆیان بوون، ئه‌وان که رۆژگارێک هاودل و هاوبیری یه‌کدی بوون و چ شتیان له‌یه‌کتر نه‌ده‌شارده‌وه، به‌لام ئیستا ده‌بی ئه‌م دیواره‌ بروخی و به‌ گه‌ت‌ولفتی شیرین هه‌ردوو بی‌نه ئاخواتن. به‌لام په‌رده‌یه‌کی ئه‌ستور که‌وتبووه نیوانیانه‌وه، که هیچ‌کام له‌وان غروریان ژیر پی نه‌ده‌خست سه‌ری قسه‌یه‌ک دابه‌زرین، هه‌روه‌ک ئاسکه نه‌یده‌زانی چۆناوچۆن و له‌کوئیه، ده‌ست‌پینکا، ترس و دوودلی ناخی ده‌کوولی و زۆریش چه‌زی له‌ قسه‌ و باس بوو، سه‌ی‌میران هه‌ستی به‌ په‌ریشانی و شه‌رمه‌زاری ده‌کرد، چاوی له‌ چاوی نه‌ده‌بپی. فکر و خه‌یالی بلاو و نیگه‌رانی و خه‌میک دلی ده‌کوشی، هه‌روه‌ها سیبه‌ری خه‌م و ئازاریک دل و میشکی ئاسکه‌ی داگیر کردبوو، ئه‌مه‌ش بیرو زه‌ینی میرانی له‌ مه‌نگه‌نه نابوو، په‌ژیوانی و عه‌زاب به‌ روخسارییه‌وه خۆی ده‌نواند. ناچار ئاسکه به‌ نه‌رم‌ونیانی به‌بی ئه‌وه‌ی سه‌ری له‌سه‌ر کاره‌که‌ی به‌رز بکاته‌وه‌ گوتی:

خوا بکا خۆت بی‌به‌لا بی، ئه‌م که‌وتن و هه‌ستانه‌وه‌یه‌ش بۆت بوو به‌ ده‌رسیک؟

کره و خشه‌ی فریته‌که به‌م ته‌به‌نه‌ی ده‌ستیدا که ئه‌م دیو و ئه‌ودیوی کلاشه‌که‌ی ده‌کرد که‌م بۆوه، سه‌ی‌میران، وه‌ک به‌ دل بزانی باسی ئه‌م بی‌نه‌و به‌ره‌یه ده‌کا، وه‌ک به‌ زریانی رینه‌ندان ته‌زیی وه‌لامی‌دایه‌وه:

که‌ل‌وپه‌لی قاچاخی ده‌لیتی؟ تازه‌ کای کۆن به‌ با مه‌که و ناوی مه‌هینه. هه‌رکه‌س به‌ به‌شی خۆی نارازی بی، خودا ئه‌مه‌شی لی‌ده‌ستینیته‌وه، له‌و دوو مانگه‌دا ئه‌و شیره‌ی له‌به‌ر دایکم خواردبووم پینان هینامه‌وه، هه‌تا دوینی ده‌نگی دادگا به‌ قازانجی من ته‌واو بوو رۆح گه‌یشته سه‌رکه‌پۆم. یاخوا

کافری دووجه یلیش ریئی نه که ویتته دهرکو دالانی ئیدارهکانی ئەم حکومەتە، ئەگەر حەبام بئی بۆ
حەوت پشتم بەسمە.

دەزانم، دەزانم، ئەو کارەساتانە کیو لە بن دینیی، پیت وایە من نازانم لەم بەینەدا چەندەت عەزەب
کیشاوه، ئەکرەم پیتی دەگوتم، لەبەر خەفەت و نیکەرائی سەرە سپیبه که ی رەنگ بە خۆیه وه ناگرئ،
ئێستا دەزانم لەخۆرا وای نه ده گوت. دەزانم وهختی ئیمە دەبینی خۆت شاد و رووخۆش نیشان
دەدی، گەرەکتە بە شەپلاخە رووی خۆت سوور رابگری. ئیمەت هیناوه بۆ ئەم باخە، تاکوو پیمان
بیژی ئەو دی رووی دا هیچ نه بوو، ئەو دەوور نییه کار لە رۆحی مندالەکانیش نه کا. چونکه ئەو دی
ئەوان شاد و خەفەت بار دەکا، نه راستییەکانە و نه کاکلی شتەکان. بەلکه رواله تی ئەوانە، گفت ولفتی
تو و ئەدگاری ماتت، دایک و باب و گەرەیان وتوو، من تیناگەم، بۆچی هەر ئەو نەدی من دەبینی
شەقلی دەمت ناشکینی، لەگەل هوماش هەر بەم جۆرە دی، وهختی دەرد و نازار ریک لە دلدا کو
بیته وه ئیسقانت دەسووتینی، چیت لە دلدا یە لە منی مەشارە وه؟! میران، وەرە لە تاوانی بی تاوانیم
خۆش بە و بە خاتری مندالاکانیش بی، روومان لی وەر مە گیرە. دەزانم دلّت پرە لە نهینی.

ئاسکە، رستە که ی بە منجە منج ناتەواو کرد. سە ی میران بە شلە ژاوی دووچاوی هەراسانی لە
سەر وشکە لە داریک گیرسایە وه، بە سەر سەری به وه لە بەر خۆیه وه خەیاڵ بر دی به وه: چەندە ژیان
مرۆف و گژوگیا لە یە کدی دەچن. چ زوو گە لا ریزانی ناو هخت هەر وەک تە مە نی ئەو سەر و پرچی
دارو دەو هنی زەرد کرد بوو، هەر وەک دەستی بە ریش و سمیلی خۆیدا دە هینا قسەکانی خیزانی
تەواو کرد:

بۆچی ناتەوی ئەو دی لە دل تدا یە لە لای من بیدر کینی؟

خوی قیت کردە وه و چوارم شقی دانیشت، بزە یە کی تال نیشته سەر لیوی، که هە لقاوی
عەزاییکی دەروونی و خۆ راکری میرانە ی نیشان ئە دا:

ئە مە هەر ئەو پرسیارە یە، بە راست و چە پدا هە ولی بۆ دە دەم، بگەم بە وە لامە که ی، بە لام هینتا
ئەم دەروازە یەم بۆ نه کرا و ته وه، بە واتایە کی تر هە نوو که غیرە تم نه بووه ئەو پرسیارە لە خۆم بگەم.
وەک ئەو هوائی، بە سەر هە ل دیریکه وه وە ستاییم و نه شویرم بۆ قوولایی بر وانم. بە لام لە مەر هوما وه:
دەست مە دە لە زامم دەردم کاری به . ئیستا پیت بلیم چیرۆکی من و ئەو، وە کووچی وایه.

سە ی میران بە دەو رو به ی خۆیدا روانی. پیریزن لە لای مەنجه لە چیشته که دانیشت بوو، پشتی
کرد بووه ئەوان و بیرە وه ریه کهانی خۆی هە ل دە ویزنی و تە شنی دە رست:

پاسهوانانی حکومەتی، پیاویکیان لە مالى خۆی قۆلبەست کرد، بیهەن لە داری بەدن ژنەکەى بە شونیندا هەلەدەهات و دەیگوت، لە بیرت نەچی ئەو کەوشە سورانەى داوام کردن بۆم بکری! - دواى ئەوەى کەوشە ویرنى دارەکانى بە قەرز پى کریم، ئیستا گرووی لیگرتووم، جانتایەکی لە ڕەنگى پىلاوہەکانى لىم دەوئ، دوینى شەو بە ھۆى ئەم پەلپو بەھانەىە بوو لەسەر قەرەوێلەکە ھەستاو خۆى کرد بە ژوررەکەدا، بۆ بلیى نەزانى بەخاترى قاچاخى و بینه و بەرەو، چەندە تووشى خەرج و زەرەر بووم؟ دەزانم ئەو باش ئاگادارى ھەمووشتیکە، بەلام کارى بەم کارانە چیبە، ئەو بۆى گرینگ نییە، مێردەکەى دوواى ئەو بەخ و زەوى فرۆشت و دای لە تۆلەى قەرز و قۆلەدا، چاوى ئەو خۆش بى خەمى چیبەتى بەلام بى ھەوال لەوہیە، ئەم بەخ و زەویە ئالتوونى پاشەکەوتى دواوژى ئەو بوو، لە دەستمان بۆوہ.

ئاسکە، وەک ئەوہى دنیای لى تارىک داھاتى، چاوى لە چاوى میران برى، ھىشتا باوہرى نەدەکرد، ئاخۆم ئەوہى مێردەکەى باسى کرد بەراستى بوو یان شوخى دەکا، بە دەنگى زارو نزاروہ کە ھەر ئەو بیستى لى پرسى:

مەگەر بەخ و بیستانەکەت فرۆشتووہ، ئەى بۆ لەلای من دەنگت نەکردوہ؟!

سەى میران، دل پڕ لە مەراق، مژیکى لە جگەرەکەى دا، نىوچاوانى تیکنا:

جائەوہ زانىشت، دەردیکە سەربارى دەردان، قازانجى چیبە؟

ئاسکە، وازى ھىتابوو لە دەست چەنەکەى، ئانىشکى لەسەر ئەژنۆى دانابوو، سەرى کردبووہ

سەرقۆلى، بە لەفزیكى نىان و ژنانەوہ، کە ئەو پەرى دلۆفانى و ڕووراستى پىوہ دياربوو بۆلاندی:

یانى چى پیاوہکە، ئەمە چ قسەىەکە؟ من ئەو چاوەروانىیەم لە تۆ نەبوو، قەتم ئاوا لى پانە دەدیتى،

بۆ دەبى شت لە من وەشیرى؟ بۆ مەگەر من شەرىک و ھاوہەشى ژيانت نىم؟ تۆ ئاگات لە خۆت

نییە خەرىکى بە تەواوى دەتاوییەوہ، خەرىکى بە دەستى خۆت، خۆت خلاس دەکەى. ئەگەر بەزەبییت

بە خۆتدا نایە - بى بەلابى پیاوہکە، خەرىکى قور دەکەى بە سەرى ئىمەدا!

خەمخۆرى یەک لایەنە و سىمای ساکارى ئەو ژنە دلۆفانە وەکوو نەخشى مانگ و ابوو لە

گۆلاویکى لیخندا، وشەى پیاوہکە و بى بەلابى، ئەوہندە لە دلەوہ و لە زارى خۆش بوو وەکوو

بوومەلەرزە دللى تارىکى سەى میرانى راجلەکاند. ئاخۆم ئەوہ ھەتوان و ئارامکەرەوہ نەبوو لە

راستیدا؟ ئاخۆم ئەو ژنە جارىک بە ناشیرینترین شىوہ تىک نەرووخا و تاکوو ھەلدیرى جودابى

نەرویشت، ھەم دیسان ھەر خۆى نەگەر پیاوہ سەر خانەو لانەى خۆى، خەمخۆر و بەمشوور و

سووتای ئه‌ول و ئاخری ئه‌و پیاوه نه‌بوو؟! ئافره‌تیکی ژیر و ساردی و گهرمی رۆژگارچه‌شتوو، که ژنیکی وه‌کوو خوی زۆرزان و مه‌کربان، به‌سه‌دان گزی و فزی داو و ته‌له‌وه له‌ ریگی ئه‌وینداریدا هیلان‌ه‌ی پینچۆل کرد و ژیان‌ی پینچۆل کردبوو، سه‌میران ده‌ستی‌کرده‌وه به‌ قسه‌کانی و ده‌ردی‌دل هه‌ل‌رشتن:

بۆ ئه‌و ژنه، تا‌کوو ئه‌وکاته‌ی مجری ئارایش و کۆمیدی پر له‌ جل‌وبه‌رگی تازه‌مۆد و چه‌زو ویستی به‌ ده‌سته‌وه بی و له‌ هه‌مه‌جۆره‌ عه‌تر و په‌نگ و ده‌رمان و شه‌راوی قه‌له‌وی و هه‌یت و هووتی له‌ به‌ر ده‌ستیدا‌ین، خه‌م و خه‌فه‌ت له‌ سه‌ر دلم کویه و ده‌رد و ئازار له‌ دل و مینشکی‌دا تری‌تانه ده‌کا، گه‌وج و نه‌زان منم که هینشتا نامه‌وی بزانه‌م یان نامه‌وی چاوی ئه‌قل و ئاوه‌زم بکه‌مه‌وه، ناخ که ناتوانم چا‌و‌چنۆکیم قه‌مه‌تره‌ بکه‌م.

هه‌ر به‌و سیکاره‌ی به‌ ده‌ستی‌یه‌وه بوو جگه‌ره‌یه‌کی‌تری داگیرساند. دووکه‌لی ژوورسه‌ری وه‌ک مژ وه‌ستا‌بوو، به‌ ده‌ستی دووکه‌له‌که‌ی رادا و ده‌ستی‌کرد به‌ گیرانه‌وه‌ی چیرۆکی‌کی کورت:

چه‌رچییه‌کی گیلۆکه له‌ گوندیکه‌وه به‌ره‌و شار ده‌گه‌رایه‌وه، له‌ نیو ریگادا، گویریژه‌ مانده‌وه‌که‌ی که‌وت به‌ عه‌رزیدا و تۆپی - گه‌وجیه‌تی شتیکی سه‌یر نییه‌ شاخ و کلکی هه‌بی گه‌مژه‌پیاو به‌لای که‌ره تۆپیوه‌وه دانیش‌ت و ملی‌نا له‌ شین و گریان. دوا‌ی ماوه‌یه‌ک زانی ئه‌م زاری و قورپینا‌نه، بی‌فایده‌یه، یه‌ک‌سمی تۆپیوی که‌ول کرد و چه‌رمه‌که‌ی‌دا به‌ شانیدا، درێژه‌ی‌دا به‌ ریگی‌ خۆی، ئه‌و چیرۆکه هه‌مووی ئامۆژگارییه‌ بۆ ئی‌مه له‌ کۆنه‌وه بۆمان ماوه‌ته‌وه، به‌لام ئی‌مه هه‌روه‌ک خۆمان واین. چه‌رخ‌ی شه‌که‌ت و ماندوو ملی ریگی‌ گرت‌بووه‌به‌ر له‌ ریگادا به‌ هه‌رکه‌سیک ده‌گه‌یشت گه‌جانه‌ لی‌ده‌پرسی:

توخودا پین‌بیژن، خه‌لکی شار زانیویانه‌ که‌ره‌که‌م تۆپیوه‌؟

له‌ وه‌لام‌دا ده‌یان‌ووت:

نا به‌سه‌ری تۆ که‌س نه‌یزانیوه، ده‌یگوت:

سپاس بۆ خوا که‌س نه‌یزانیوه.

بۆ شوکری خودا؟

ده‌لیم نه‌کا درۆبی!

وه‌ختی ده‌گاته‌وه مالی و ژنه‌که‌ی ده‌رگای لی‌ده‌کاته‌وه، ده‌لی:

ژنه‌که‌ می‌رده‌که‌ت نه‌هات‌وته‌وه، که‌هاته‌وه باس و خه‌به‌ر بزانی، ئاخۆم گویریژه‌که‌مان تۆپیوه‌؟

ژنه که ی دلئی:

ئوی، دوژمنت بمرئ (دهمت بشکن، شتی وا قهت نابج، کهری ئیمه ناتویب، ئه وه نییه ره شمه که ی
ساختو سه لیم کراوه به گول میخه که دا؟

دهی دهی، کهری ئیمه نه تو پیوه، پیسته که ی فریداوه و رای کرده وه، دیسان ده گه ریته وه.
ئاسکه گوئی بو چیرۆکه که ی شل کردبوو، به لام هیچی لی تینه ده گه یشت. گوچی که ی له لای ئه و و
دلی له جییه کی دیکه بوو، مات و په شیو حال کزو بی تاقهت ملی به لاره وه نابوو و روخساری له
هه وری بسک و په چه میدا په نای گرتبوو، میران چاوه پر له خه مه کانی نه ده بینی، له و کاته دا گلاریک
ئه سیرین به سه ر مژولیدا گلور بووه، که و ته سه ر بنی کلاشه که و به نووکی ته به نه که ی دهستی چه ند
خه تیکی به سه ردا هیئا، راستیه کی حاشاهه لئه گر له قسه کانی سه ی میراندا ئه وه بوو، به زمانی خوی
دانی به راستیه کانداندا ده نا. په رده ی له سه ر شته به ریپتواره کانداندا لاده دا، که ئه و ژنه چاوه به ست و
ده هوبازه کویته ی تامه زرویی هه وا و هه وه سی چوارناله روو به هه لئیر ده ناژوئی. له حانندی چاوی
ئه قلی نووسابوو، هه روه ک که سیک پر به دهستی سیمی رووتی کاره با بگری، بوئه وه ی بیسووتینی
و بیکا به قه قنه س، ئاخوم سه ی میران دلخوشی خوی به م قسانه ده دایه وه، ده یویست دلی ئه و چاک
بکاته وه بوئه ئه م شتانه ی به ده مدا ده هات؟

یه کی له منداله کان، واته مه هدی به بی ئه وه ی ته نانه ت که س گوئی له دهنگی پیی بیی، شه رمیون
و ئارام، به پشت بابیدا هات و چووه په نا دایکی، هه ردوو دهستی پر کردبوو له توودرک، تای
کلاشه که ی له ئاودا خووسابوو، نازدارانه خوی خسته باوه شی دایکیه وه، ده می برده بن گوچی که ی،
به سه رته وه گوئی:

دایه، توودرک، ئه وه م بو هوما چنیبوو، هانی، بیده م به تو، ئه و له وی خه ریکی خوارده.
ئاسکه به بی ئه وه ی رووی به لای مه هدی دا وه ربگری، به هه ست و گه رم و گورییه کی دایکانه وه
به زمانیکی روونتر له ئاوی کانی کوساران، به لام لیالی خه میکی له پشته وه بوو، گوئی:

بچو بیده به گلاره ی خوشکت، له قه راخ ئاوه که ئاگی له فه رشه که یه، گوریست هیئاوه؟
مه هدی به سه ر وه لایمه نه دایه وه، به زهینی خوی و به دل حالی بوو له لایان رانه وهستی و لییان
بگه ری دووبه دوو بن، چاوه ره شه کانی زور شتی پی بوو، به و قسه یه ی دایکی سه ری داخست و
چووه ئه ولاره، شانه ره ق و وشکه کانی هه لئه کاند. خه م و مه راقیکی کال له دلی منداله نهیدا هیلانیه
کردبوو، سه ی میران به خپسه یه که وه سه یری ده کرد. وه که ئه وه ی قاتلیک له هه ر کاتیکدا چاوی له

پۇچى كۆزراۋەكەى بېت، لە ناخەۋە دەھەژا، ئەۋ دېمەنە ترسىكى خىستە دلىبەۋە، لە بەرايدا ترس و خۇفېك دل و مېشىكى مىرانى سەنگاۋ بەردنا، وتم سەنگاۋ بەردىنا، مەلى خەيالى ئەۋ لە جىئەكىتر بەسەر زەلگاۋى خىكىنەردا دەسووراپاىۋە، بەلام لەپەر ۋەك ئەۋ دەنگەى لە زەنگى كلىسا ھەلدەستى، لە ناخى خۇيدا ھەستى بە دەنگىك كرد. ئەمە ھاۋارى وىژدان بوۋ، بە ترس و سەرسوۋرمانىكەۋە، كە يەكىك ھەر لە بەرايدا ھەست بە جوۋلە و راژاندن بوۋ لەرزە بكا، چاۋى لە چاۋى ئاسكە برى، بە نېگەرانبىيەۋە لىپرسى:

ئەۋ مندالە بۇئاۋا تىكچوۋە، ناخۇد لىيانداۋە؟!

بەلام ئەۋ پرسىيارەى كە زەين و بېرى ئەۋەى داگىر كىرېۋو، ئاسكە زۇر ژىرانە، لە چاۋيدا ھەستى پىكرد. ئەۋ كۆرە چاۋى كەۋت بە گىرېانى تو بۇيە دلى پىرېۋو، يانى بەراستى ژىانى تو دايمە ھەر بەمچەشەنەيە؟! من دەزانم مەھدى لەۋە ئارامترە، ۋەزمان بېت. گۇيا لە پۇچى لاۋاز و مندالانەى ئەۋدا، تەۋاۋى ئازارە ژيان پىرووكېنەكانى داىكى رەنگى دەداپەۋە، پەژارە و ئازارەكانى داىكى لە لوۋلاكەكانىدا گەراى سېلى دانابوۋ. ۋەك دەنكە قەيسى رەش و تالى بەسەر ھاتېۋو كە تەۋاۋى بەرگ و گەلاى دارەكەى كۈللە خۋاردىبېتى، نەتانەت بۇ سوۋتانىش نەدەبوۋ لە برى گۇشت و پىئشە، تەنيا ھۇشى بۇ ماپۇۋە، ۋەك چىراپەك ۋابوۋ، شۇقەكەى زۇر ھەلدراپى. ئەگەر باۋەرمان ھەبى كەۋا لە دانش و حىكەمەتى بەدېھىنەردا جگە لە ھەست و ئارەزۋوى شەھۋانى و ھەيۋانى، كە بۇ لە قران نەھانتى بوۋنەۋەرانە، خۇشەۋىستى و موھىبەتى باۋك و فەرزەندى خۇى لە خۇيدا بەلاى مەرۋقەۋە لە چاۋ گىاندانانى دىكە زۇرتر لەبانە، ئەۋسا بە ساكارى بۇمان دەردەكەۋى، كە ئەۋ خۇشەۋىستىيە پاكە بەلام لە بېر كراۋە، ھەرۋەك گىركانىك سالىانى سال كپ بوۋە چۇن دەكرى لە ناخى مەرۋيەكى ۋەك سەىمىراندان خەمبار و بزەى پىر لە پەژارەى ئەۋ ژنە دلۇقاندە، بە دۋاى ئەۋ پرسىيارەدا كە لەۋى كىرېۋو، تەنيا دانپىدانان و دركاندى راستىيە تالەكان بوۋ، كەۋا لە قۇزاخەى ھەناۋىكى پىر لە ۋەرھەمى داىكانەدا جىپى خۇى كىرېۋو، ھەر ۋەكئەۋەى بلى:

تەۋاۋى ئەۋ شتانە بىجگە لە تو ئەى خەتاي كىئە پىاۋەكەگىان؟!

تەۋاۋ، ۋەكئەۋە ۋابوۋ كە سەىمىران ئەۋ دەنگە بە گۇپى خۇى بىژنەۋى، ھەر ئەۋەبوۋە ھۇ كە روۋناكى بکەۋىتە دلىبەۋە، بە دلىكى پىر لە ھەست و سۇزى باۋكانەۋە، بانگى مەھدى كىر، خۇى بۇ راگىر نەكرا و ھەستا و چوۋ بۇلاى:

مەھدى ۋەرە بۇلاى بابى خۇت!

مندالە مەحتەل مابوو، بروتان یان راوەستی. بابی رووبەرۆوی مەهدی لەسەر پەنجەیی پیتی هەلترووشکا، قوڵی گرت و بە دووچاوی لە ژێر تارمایی لیلی دلوڤانیدا پیتی دا روانی. پستەیهک بونی وەفا و خوشەویستی باوکانهی لیدەهات بە زەینیدا تیپەری و بە زمان بوی نەدرکا. دەستی بە جوړیک بەرز کردەوه، وەکتەوهی لەگەڵ رەبولجەلیل راز و نیاز بکات و خەریکی گازه و پارانهوه بیت. وەک پیرمێردیکی تیکرووخاو و هیواپراو لەو دنیایدا سەری هەلتەکاند و بە زمانی بی‌زمانی تیتی‌راما. ئینجا بە لەفزیکی دل پر لە خەم و کوڤانی کە واتە کاری کردەسەر ناخی ئەو مندالە کرچ و کالە گوتی:

وەرە بۆلای باوکی خۆت، وەرە پینمبلی بزەنم ئەو توودرکانهت لەکویت هیناوه؟

وادیاربوو نەیدەتوانی چاو لە چاوی مندالەکەیی بپێی، سەیری لاق و لەتەری کزو لاوازی کرد و بۆ ئەوهی بەسەر دل و دەروونی خۆیدا زال بیت، بە جەفەنگەوه سەری قسەیی دامەزراند کە ئەویش بەرامەیی وەفای باوکانهی پێوه دیاربوو، لینگی لە پیتاوهکانی تەر ببوو. گۆزینگی لاقی دارو بەرد رووشاندبووی و لە باوهشی کرد و هینای لەسەر فەرشەکە لە تەنیشت خۆی داینا، بووکی لەگەڵ تومە خەسوو گۆیت لێین، ئاسکە ملی بە لارهوه نابوو دەستیکی کردبووه ئەستوونی توپلی، ئەو دەستەتری لەسەر رانی بوو، لە دنیاوی خۆیدا لە دیمەنی ئەو باب و کورەیی دەروانی، سەیی میران بە قامکە زبر و ئەستوورەکەیی کە نیتوخیکی رەق و چەماوه سەرپەنجەیی پۆشیبوو، مژۆلی مەهدی هەلدایەوه و سەرگۆنای بۆ سەریهوه، نیتوچاوانی ماچ کرد و پرسیارەکەیی خۆی دووبارە کردەوه:

پینتەگۆتم ئەو توودرکانهت لەکوئی هیناوه؟

مەهدی کە نامۆیی دەکرد، لەسەر رانی بابی دانیشتبوو، وردە وردە بوولیلەیی سەر روخساری دەرهوی و سیمای دەگەشایەوه، بەلام روانینی هینشتا سرک و سل بوو، پەنجەیی بۆ ئەو شوینتە راداشت، دەنگ و نارهناری کاکێ لەویوه شینا دەهینتا، سەیی میران دەنکی توو درکی لەسەر دەستە چکۆلەکەیی هەلگرت و نایەدەمی، بە ددانەکانی پینشەوهی وردی کرد و بە راست و چەپدا ئاوری دایەوه:

- بەه، بەه، بەراستی تامی خوشە! بەلام ئەوه لە کافوور ساردترە، زۆر خواردنی باش نییە، بەشی دایکتدا بیخوات؟

چاو و برۆی کالی مەهدی بەرزو نزمیەکی کەوتە سەر، سەیی میران بەبی ئەوهی زانیییتی مەهدی چ وەلامیکی پیتاوهتەوه دیسان لیتی پرسی:

- دايكت زور خوش دهوي؟

- مهدي هيجي نه گوت، ئاسكه له بهرخويه وه سهيري ده كردن. به خه تي دهموو لئوو نيگايديا تيرامانه كه ي ئه وي خوينده وه، ئه و منداله ههوت سالانه يه، زهين و هوشي ههست و ئاكارى فره له پيش ئه و ته مه نه يه وه بوو، ئه م شيوه پرسيار كردنه به م جوړه ي باوكي له وي ده كرد، له هه مبه ر خويدا زور به كړچ و كاللي ده زاني. هه ر له وكاته دا به ژار خه نده يه كه وه سهيري ده كرد. سه ي ميران هه ر به چاو يكي سئ سال ته مه ن ته ماشاي ده كرد. خه تايه كي له به رامبه ر خويدا هه ست پئ نه ده كرد، هه ر وه ك ئه سحابي كه هف، نزيكه ي دووسه ت سال له ئه شكه و ته كه دا خه ويان ليكه وت، ماوه يه كي دوور و دريژ، له نيوان ژيان و ته مه ني يه ك مندالدا كه متر نه بوو له خول و ده وريكي ميژووي، ئه و پشتي كر دبووه ته و او ي راستيه كان، خوشار دنه وه له راسته قينه و گو ي پينه دان، چيروكي كوشك و قه لاي جادو گه ران و مرؤقه ته له سم كراوه كان وه ببه ر ده هينيته وه، پينچ سال و شتيكيش زياتر بوو، ئه و ژنه، واته ئاسكه به دم ئه م گشته نازاره وه دداني به جه رگي خويدا ده گرت و هه ول و ته قه لاي بوو بؤ رزگاري ميرده كه ي به ده وري ئه و قه لايه دا ده هات و ده چوو، ئه ي به لكوو ريگاي چونه ژووري وه دوزي و نه يده ديته وه، زور جار وه كوو ئه وانه ي ده ست و پينان له زنجير دايه، به خه ونى زهجر و عه زابه وه راده په رين، هاوار و دهنگ دانه وه ي هاواريكي ده بيست و سه رله نوئ، بيده نكي و له هوش چوون به سه ر هه موو جينه كدا مژو سنيبه ري ده خست. وه ك بلئي مردويه كه و تازه ده ستى هيو و هوميدي لئ به ربووه، ئه و منداله له باوه شيديا وه ك بي دايك و باب ده هاته به رچاو، سه ي ميران به گو يي دا چرپاند:

ئه ي من؟! ياني منيشت خوش ناوي؟

مهدي به نيشانه ي به لي، سه ري داخست بابي بؤ ماويه كه به په نجه زبه ركه اني كاكولي بؤ داهينا، روحي له چه شني كو تريكي بال كراو به چنگ هه لووه، هه لده به زي، ئه نديشه و هزري بؤ ئه و وه ك محاكه مه يه كي ده رووني وابوو، له پير رووناكي كه وته سه رو روخساري و رووي كرده ئاسكه: - له ببه رته جارن نه نه بي بي، چيروكي دايه مه مده به گورگه ي بؤ منداله كان ده گيژايه وه؟ من وه ك مام گورگم لئ هاتووه، جگه له وه ي ده رد و نازاري توم داوه، قاپ و قاچاخى مندالانيشم پير كر دووه له خاكو خول.

سه ي ميران نه ختيك مات بوو، ببه ر و هزري خوي له كه ودا، ئاسكه به زه رده خه نده يه كي كاله وه

چووه پال قسه كانى:

- ئەو نەك تۆ، ئەو ھومايە لە منداڵەكانى من بۆتە گورگ، (لە دلى خۇيدا گوتى: ددان بە تاوانەكانى خۇيدا دەنى، بۆئەوى داواى گەردن ئازايى لە من بكا. ئەو وامدانا منىش بەخشىم كوا خودا لە تاوانى خۇش دەبى؟)

سەىمىران قسەكەى ئەوى بەرپەرچ دايەوہ:

نانا، شتى وا مەلى، ئەو ئەگەر خەتابەكى ھەبى، بەوہ نابی من بووم با باعيسى، دەزانم تۆ بە تەواوى مانا، دلت لە من رەنجاوہ و باوہرت پىم نىبى، ئەگەر تۆبەى نەسووحىش بکەم دلت لىم ناخەسىتەوہ و چاوت ئاو ناخواتەوہ، بەلام ئەوہ نەندەش بزائە كە من بە دەستى خۇم خۇم مەحکووم کردوہ، تەنانت خۇم لە خۇم بىزار و نەفرەتم ھەيە، بە برواى تۆ و ھەرکەسىكى تر كە لە نزىكەوہ ئىستاكەى من دەبىنن پىيان وايە سەىمىران سەراوى پىاويكى بى موبالات و ھەوہ سبازە، بە باوہرى خۇشم شىت و چارە رەشم. ھەر ئەو دان پىدانانە بەسە بۆ تاوانبارىك، تاكوو تۆ لە دلەوہ بىزارى نىشان بەدى و بزائى چەندە لە رۆخەوہ تووشى گوران ھاتووم، ئەو ژنە ھەتا بەرپەرچوكى ھەلە مووت منى رفاندوہ!

ئاسكە ھەلى دايە:

دەزانم، دەزانم، تۆ بلى و نەلى، من دەزانم. خەلكىش ئەمە دەزانن، ئەم كرادەرى تۆ بۆ ھەمووان ھىچ كە بۆتە جىگای گالتەو گەپ، بگرە ھەموو سەريان سوورماوہ، پىاوەكە گيان، تا ئىستاش كەس شتى وا سەير و سەرمەرەى نەدیتوہ.

سەىمىران بە پىكە نىنكى زۆرەملىبەوہ كە تەواو چارە رەشى خۇى پىوہ دياربوو، گوتى:

بۆ ئەوان پىكە نىن دەھىنى و بۆ منىش قورپىوان، بەو حالەشەوہ پىم خۇشە بزائم ئەو خەلكە سەبارەت بە من چى دەلین؟ ئاخۇم بەراستى ئەوان وادەزانن من كابرايەكى ھىروگىلۇكە و سەرلىشىواوم.

- دەتەوئ بۆ تۆ چۆن بىر بکەنەوہ، ھەر وەك خۆت ھەموو شتت بۆ ئاشكرايە. پىچكە گولپىك ھەر وەكوو پەنچەى مریەمەى پىروژ بەم گشتە بەرامەوہ بە دەستى زۆر ھەلت كەند و لە خۆت دوور خستەوہ، بەتەماى چى لە جىتا بچىنى، درك و چالووكى بى خىرو بىز، دەلنى ھىستەر لەقەى لىداوہ و بۆ ھەمىشە نەزۇك بووہ. پىاوەكە گيان، ھزر و ئاوزەمان بە جارىك تەزىوہ، بۆچى تۆ لە ھەمبەر ئەو ژنەدا ھۆش و ئىختىيارت لە دەس بۆتەوہ و رۆژ لە داواى رۆژئ بە ھەيرانى دەبى. ئەو خەلكە ئىتر

ئەو خۆت باش دەزانى، كە دەلەين مىران چ غەدرىكى دەرھەق بەو ژن و مندالانەى كردووه، بەدەستى خۇى ژيانى لە خۇى كردۆتە دۆزەخ.

كارى تو وەك چىرۆكى ئەو پىاوهى لىھاتوو بەسەر لقى درەختەكەوہ راوہستابوو و خەرىكبوو لقە دارەكەى ژىر پىى خۇى دەبىيەوہ، تو تەواو ھىزو ورەى خۆت لەدەست داوہ كە كى بووى، لە بەرامبەر وىستى خۆتدا بە چۆكدا ھاتووى، نا، چاوى تو جوانى دەبىنى، نەك ئەقل و ژىرى، ھوما ھەرودەكوو تەواوى ژنى ئەم دنيايە ئەويش ژنە، ئەگەر لە ئىمەومانان جوانترە ئەوہش بزانە نزم قامە و رىئى ناكەوئى ھاوژىنى تو بىن. بە باوہرى تو جەوہەر و ھەويئى ژيان كە تەنيا ئەويئە ھوما بۆ ئەوہدەبى پىشتى پىنبەستى لە ھەمبەر ئەو ژيانەى تىئىداى، يان لە نىو ئەم كۆمەلگاو دەورو زەمانەدا، ئەويئى تو لە چاوكەيەكى پاك و زوولالەوہ ھەلدەقولى، ھەرودەك زەوكانپاوەكانى كوردستان، بەلام خەرىكە ئىمە بەرەو ھەلەمووتى تىداچوون پال دەنى، بەرەو پروخاندن و رىسوايى بوون. پىاوەكەگيان، خەلك تانە لە من دەدەن، پىم دەلەين مېردەكەت مۆدە و نەرىتى نوئى ھىئاوہتە ئاراوہ، بە جۆرىكى تر لەگەل موحىبەت و خۆشەويستى بەرەورووہ، بە سەرى پىرى لە ھەل مەرجىكى ئاوادا لەباتى ئەوہى لە بىرى مندالەكانى خۇيدا بى و كچەكەى بەمىرد بىدا، وەك كۆرە جىيلان بان و بەردەرگا دەگرئ و لەگەل خانمەكەى دلدارى دەكا، ئەوہى ئەو دەيكا، تاكوو ئىستاشى لەگەلدا بى، نە كەس دىتوويەتى و نە كەسئىش بىستوويەتى. ھەمووكەس دەلئى ئەقلى گۆراوہ و راست و چەپى خۇى لە بىر چۆتەوہ ئەو ژنە كوردەى ئەو مارەى كردووه، ئەقل و ھۆشى لىسەندووہ و شەش سالە وەك بووت دەبىيەستى. ئەويش خۆزگە ھىندەى جەمالئى، كەمالئىشى ببوايە، تاكوو شەو و رۆژ سوژدەى بۆ بىردايە و لەبەر پىنى بنوشتابايەوہ، بەلام بەراستى وەختى مروئف خۇى سوژدەبەرە ئىتر سەرسوورمانى بۆچىيە؟! ئەمە چىرۆكى ئەو پادشاىيە كە بۆت دەگىرامەوہ، بەلئى، بەلئى، خۆسرەو پەرويز، ھەرچەندە لە كۆشك و تەلارىدا چووزانم ئەو ھەموو ژنەى ھەبووہ بەلام ئەو لە دلەوہ ئەو بىن دارى شەنگەژنىك بووہ بە ناوى ئىرىن، واتە بە زمانى ئىمەى ئىرانى (شىرىن) كچى قەيسەرى رۆم، ئاخۆم مەشەدى تو وا ھەست دەكەى لەو دنيايەدا جوانتر لە ھوما پەيدا نابى، بۆى بووى بە قەيسى كىوان و جگە لەو ھەموو شتت لە بىر خۆت بردۆتەوہ، يانى بەراستى تو ئاشق و ئەويندارى ئەوى؟

سەى مىران چەند جارىك پەيتا پەيتا بە راست و چەپدا سەرى ھەلسوورانە، دواتر ووتى:

- وەكۆ ئەو ئەگەر لەسەر ئەم گۆی زەوییە پەیدا بێی، بۆ من دەستنادا، ئەوجاریش، تۆ پیت وایە
 ژن هەر دەبی جوانی هەبێ تاكوو پیاو خوشی بوی؟ هەر ئەو مەجنوونەى كە ناوت هینا، شیت و
 سەرگردانی ژنیک بوو، وەختی چاویان پنی کەوت، واقیان ورم، ئافرهتیکى قولرەش و لەرو لاوان،
 تارادەیهکیش ناقولا، بەلام ئەو ژنە، راست یان ئەفسانە، بوو بە هەوینی ئەشقیك، هەتا دنیا هەبی و
 مروف بە رۆح زیندوو بی، ناویان هەر دەمینی، لە شوینیک تووشی مەجنوون هاتن بیژنگ بە دەست،
 خاكو خۆلی دادەبیژا، وتیان شیتە خەریکی چی؟ وتی: خەریکم لەیلم دەدۆزمەوه. وتیان جا بۆ لیترە
 ون بووه؟ گوتی: هەموو جیگایەکی بە دوودا دەگەریم لە هەر شوینیک بی دەبیمنەوه.

- بەلی پیاوئەکیان. قسەكەى تۆ قەبوول دەكەم، ئەو هەر لە پیشچاوی تۆ شیرینە، دەبی بیژم
 ژنت نییە بۆ تۆ وەك بووئەشووشە وایە، وادیارە مەجنوون ئاسا تۆش ئەوینداری هومای.

ئاسكە خۆی بە دەست چنەكە یەوه خەریك كرد و سەى میران دەستی كردهوه بە قسە كردن:

- بەم حەساوه، بۆ كابرایەکی وەك من كەوا عومریكە رهنجی رۆژگار دەكیشم و دنیا م قونەكەو
 كردوو، تاكوو لە نیو خەلكدا، قەدر و حورمەتیکم هەبێ، پیمشك نایات كاری لەوه دزیوترم كردهی،
 نازانم چبکەم، ئەم زۆنگاوه خۆم بە دەستی خۆم سازم كرد و ئیستاش تیی دا كەوتومەتە
 پەلهقازێ، ئاسكە من قسەكەى تۆم پێخراب نییە، ئەمە خۆرەیه كەوتۆتە گیانم - كاس و
 بێ دەسەلاتم، لە هەمبەر راستییەكاندا سلۆك، داماو و مردووی بەردەستی ژن، دۆراو و رۆخواو، لە
 ناوهوه سڤ و تەزیوم. ئەمە یە حال و رۆژی منی ویرانەمال، ئەو پیمدەلی هیندە خەمی بوون و
 نەبوون مەخۆ، لە گۆل بدوی، بەلكوو لە نیوانماندا گۆل بروی. ئەمە سویراوه تاكوو زیاتر بخۆیهوه
 زۆرتت تینوو دەبی، ئەشقی ئەو لەباتی ئەوهی تیرم بكا، زیدەتر ئەویندار دەبم، بۆی بووم بە پیری
 چلەكیش، گوشت و پیستم داناوه، خەریكە هەست و نەستم لە دەست دەبیتهوه. بەلام چیژی
 لی وەردهگرم!

- هەمووشتیكم دۆراوه، مروفایەتیم، خۆشەویستیم، وەفا و موحبیەتم، تەنانەت لەخۆ پەرسى و
 سەرۆت و سامانیش دا براوم. هەرچی هەمبوو لە خۆم دوور خستەوه و چوار دەورەى خۆم چۆل
 كرد، هەر وەكۆ شەمشەمەكوێرە، بۆ خەویكى زستانی بە لاقیک خۆی هەلەدەواسی، منیش تەنیا و
 تەنیا دەستم بە داوینی ئەوهوه گرتوو، سەبارەت بە تۆ غەدرم كردوو، بەلی بە ویژدانەوه دەبی
 دان بەمەدا بنیم، دەبی هاوار بكەم، ئەى خەلكینە من دەرەق بەو ژنەم بە دایكى منداڵەكانم زالم
 بووم، لەباتی ئەوهی چاكەى بدەمەوه لە پیناوی ئەم گشتە فداكارى و لەخۆبوردووی و نازارەى

چەشتى، چاۋ بەگريانىم كرد، ژيانم ليكرده قوزەلقورت بۆم گرينگ نەبوو مندالم ھەيە، مالم ھەيە، لە نيو عيلو عاشيرەتدا پياوماقوولم، ئەو مندالانەي كە دەبن لە پيريدا ھەكازى دەستم بن، پشتيوانى رۆژى تەنگانەم بن، من دەرھەق بە تو زالم بووم، بۆ جگەرگوشەكانيشم ھەروا، زالم تەنيا بەسەر بئەسەلاتدا دەستى دەپوا، من خەرمانى ھيوا و ئارەزووى تۆم سووتاند، عيزەتى نەفست، دلۇقانى و كەرامەتى تۆم ژيرپى نا، لە بەرامبەر تۆ و خۆم و خودادا مەحكوم و دامام، من بەراستى تاوانبارم، بەلام... بەلام... چۆنت بئى بلييم، بە تەواوى ئەوانەشەوھە من خەتايەكم نيبە.

ئاسكە، ھەك بليى تازە كلى دلى نيل درابوو بە ژارخەندەيەكەوھە گوتى:

- كەوابى خۆت ئىختيارى خۆت نەبووھە.

- ئەرى، بەگيانى ھەموو خۆشەويستەكانم ھەروايە ئەرى! زۆرچار كە ھاتوومەتەوھە مالى، ھەر لە دەرگاھە ويستوومە يەكسەر بيم بۆ ژوورەكەى تۆ و بۆلاى مندالەكانم. ئيتىر بۆ ھەميشە ئەو پەردەيە دايدىم و كوتايى بەم جەور و جەفايە بيم، بەلام ھەر ئەوھەندى لەسەر ئاخىر پليكانەوھە پيمناوھەتە ھەسارەكە و بە دالانيدا تيبەريوم، ھەكئەوھى ھىزىك بۆ ئەولا پالم پيوھەبنى ريگام گۆريوھە و خۆم بە ژوورەكەى ئەودا كردوھە، بەلكوو بە راكردن. زۆرچار وابوو، لە دەرى، بە كاريكەوھە سەرقال بووم، خەرىكى ھەرگرتنى ئارد و سيبايىگرتنى كارو ھيسابات بووم، يان لە شارەدارى و ئيدارەى ئاردو نان بووم. دەنا لە مالى يەكى لە ھاوکاران كۆبوونەوھى سنفيمان ھەبووھە، لەپەر ئەوم ھەببىر ھاتۆتەوھە، ئەگەر كارى زيرپيم بە دەستەوھە بووى، دەستم لى ھەلگرتوھە ھەروھكوو ئەوھى مووم ھەلپرووزين، نازانم ئەوھە سىنحرە، جادووھە، چيبە، ھەك مېشىك بوى ميويئەكەى كردي، بە تالۆكە بەرھومال بوومەتەوھە، ھەر دوينى لە كاتى كاروبارى دادگادا، ئەوھەندى قسەيان لەگەل دەكردم، خۆشم نەمدەزانى چۆن ھەلاميان ئەدەمەوھە، ھەك مندالم لى ھاتبوو، كە لە كاتى ميوانيدا دەكەويتەوھە بىرى بووكەلەكەى، جەستەم لەوئى بوو پۆھم لە مالى لە باوھشى ئەودا، ھەك بليى بەدەم خەوھە دەراوينم، لە قسەكانى خۆم دووشك بووم. ھەر نەمدەزانى چ ھەلامىك بە ئەوان دەدەمەوھە جاريك دەمگوت، بەلى، جاريك دەمگوت نەخىر، ھەكەلەكەم تەواو بە دەست مەوھە گيژ ببوو، واى دەزانى تاوانبارەكەى ماندوو، يان نەخۆشە، ھەربۆيە داواى دەكرد، كۆبوونەوھى دادگا ھەلبىگرن بۆ رۆژىكىتر، ھەر خيرا لە دەمدا و گوتم: با ئەمرو حوكم بەدن باشترە نەك سبەى، جەنابى قازى، ئەگەر راستدەوئى جازوو ماندوو بووم، بە قسەى ئەويان نەكرد، ئەوكاتەى ھاتمەوھە بۆ مالى، سەرم كرده سەرراني دلى شيت و ھەراسانم تەواو ئۆقرەى گرت. چيبان لى پرسىبووم، بە

چاکو خراپ چیم جواب دابوونه وه ته وای هاته وه بهرزه نیم. به لام ئه وه کاتیک بو که جه ریمه و شاباشی خوم دابوو، دهوسییه و پهروهنده کهم به سترابوو، کار له کار ترازابوو، ئه مه هه رکهس بیبستی به زوربله یی ده زانی، ههروه کوو ئیستا خوم له گه ل خوم ئه دویم، نه کا سه ی میران کاردانه وه ی خه ونه که ی خوت باس بکه ی نه ک راستیه کان؟! به لام به راستی ده بی بیژم ئه وه ی وتم درویی تیدا نییه، له بهر ئه وه ی ده برپینی هه ستیک ناتوانی به رامه بری بکا له گه ل خوی، چاوپیکه وتنی ئه و بو من وه که ئه وه وایه ئاوی سارد بکه ن به سه ر که سیکی فن گرتو دا، له کاتی په له قاژی کردندا. به داخ و که سه ریکی زوره وه ده بی بلیم من تازه ئه و سه ی میرانه ی جارن نیم که خه لک ده یانناسی، زورجار ئه م پرسیاره له خوم ده که م. تو بلنی من شیت نه بوویم؟ بلنی ده واو ده رمانیان ده رخوارد نه دایتم؟ ئه وه وه که ئه وه وایه، به نگیه که له خوی بپرسی: تو بلنی به ده ستی ئه نقه ست تووشیان نه کردیتیم؟ ئاخوم کهس له پشت په رده وه دوعا و نزام لینا کا؟ وه لام دانه وه به م پرسیارانه ئیتر بو من له نرخ و بایه خی کال بۆته وه، که وایی به و ئاکامه گه یشتوم که خۆشه ویستی ههروه کوو (ئیستیرکنین) که می ئه و ده رمانه و زوریشی وه ک ژه هروایه، خۆشم ده زانم ئاشقوبون رسوایی به دو اوویه، به لام نه ک هه موو عه شقیک، چبکه م ئه و ژنه له سه ر ترۆپکی دلم راوه ستاوه و له پیش چاوم ون نابی، به ده ستی خوم نییه ئه وینی ئه و وه ک په له هه وریکی سپی بۆته سه یوانی سه رم. من له جییه کی دیکه وه ده ردم کارییه، ده بی به ده یان چیرۆکت بو بگێرمه وه، ئه وسا بزانی که شیایو به زه یی و به خشینم، هاوکاره کانم هه ستیان به کو ل و که سه ری من کردوو، ئه وانیش ده زانن له دنیا یه کی تر دا ده ژیم، ههروه ک ئه وان ده لین، من خوم نیم به لکه سینیه ری مرۆفیکم. به بی ئه وه ی پیم بلین، یان پرسم پیکه ن که سیکی تریان له باتی من کردۆته به پیره به ری سنقه که.

- ئاسکه ده ستی به ته به نه که وه وشک بوو:

- ئه مه یه که م چاره ئه و قسه یه ده بیستم، کتیان له شوینی تو داناوه؟

- میرزانه بی!

- ئه ی له و پێوییه! ئاخری به ئاره زووی دلی خوی گه یشت؟ هه ر بۆیه ماوه یه که ته رکی مالی

خۆمانی کردوو، ده شزانی خه جاله تی یانی چی؟!

- چوو به بۆ هه رسین، خه ریکی خه رمان هه لگرتنه، وه ک خه به رم هه یه مال و منداله کانیشی له گه ل

خوی بردوو.

- ئەگەر واىى بەم دەم و دەستە ناگەرېتەو. ئەو بۇ تۇ چ فەرقتىكى ھەيە؟ سەرۆكايە تى سنفى پېشەيى جگە لە ھەلات ھەلات و خۇماندووكردن بەھرەيەكى بۇ تۇ نەبوو؟ شەوانەش لە مالى خۇتدا نەدەحەسايەو، چ باشتر كە ئەم ئەر كەيان لەسەر شانى تۇ لا برد.

- سەىميران جگەرەكەى دەستى بەبى مژلئيدان، كووژا بۆو، ديسان داىگىرساندەو و پالى دا بە درەختەكەى پشت خۇيەو. مەھدى كە لە باوەشيدا بوو، ناردى تاكوو توو دركەكانى نىو مستى بەرى بۇ خوشكى، مات بوو، بۆئەوى بە نىو ھەورى دووكەلى سىگارەكەيدا كە بەسەر سەرييەو ھاوەستابوو لاپەرەيەكى تر لە كۆپەرى تەمەن ھەلداتەو، ئەو تەمەنەى دووبارە بوونەوى بۇنييە، جاريكى تر بە ديمەن و بېرەو ھەرييەكانيدا بچيتەو، خۇى قيت كردهو و چوارمىشقى دانىشت، لەو دەوچوو كە مەكىك ئۆقرەى گرتى، پەپوولەيەك لەبەر دەمى نىشتەو، وايزانى گەلەيەك بوو ھەرى. لە و كاتە دا كە سەيرى بالە جوانەكانى پەپەرۆكى دەكر، ئارام و لەسەرەخۇ، دريژەى دا بە قسەكانى:

- زورجار ھىندە دلېرم، پېم خۇشە بگريم، نازانم لە خۇشى ھەبوونى ئەو يان لە خەمى ئەو، ھەتاكوو بەخەبەر بىن، خەو لە چاوم ناكەوى، وەك ئەو مندالەى دايمە لە كوشى داىكى داىە و سنگى بەرنادات، ھەزەكەم بۇ ساتىكىش لىى دوور نەكەومەو، تەنانەت ئەمانەش ئارامم ناكاتەو و نەبۆتە ھەتوانى سەربىنى بەژانم. ھەزەكەم لە باوەشيدا بىرم. ئىستا بۆم پوون بۆتەو، خۇپاگرى ھەست و ئارەزوو چەندە لە ژيانى بەشداردا كارسازە، وەك ئەو نەخۇشەوام، دايمە دەراوېنى و وادەزانى دنيا بەسەر سەرييەو دەسوورپتەو. ھەر ھەمووى ئەو كەشف و كەپاماتە بۆم بوو بە رۆمانىكى پركارەسات. لىم بۆتە خۇرەيەكى شىرىن دەروو ژوورى جەستەم دەخواتەو، خۇرەيەك تەنانەت گيانىشم دەكرېنى بە لەرزوياوى خۇم دەزانم، بۆئەوى ھەتوان بىنيمە سەرزامى دلّم بوومەتە بەنگى، ھەرئەمانەش فرەتر دەردەدارى كر دووم. بېر و باوەر و ھەمووشتى لەدەست كردهو، لەو دووانەش گرېنگتر، ئەقل و ئاوەزم، وەختى لە خودا شاراوە نىيە بۇ لە تۆى وەشارم، ئاسكە، مېردەكەت .

ئاسكە بە تالۆكە پەرييە نىو قسەكانى:

- من دەزانم، من دەزانم ەمرو چاوەكەم، ئەوشتە ئەو ەندەش گەورە نىيە، تۇ سەرى دنيا ت لىوېك ھاتۆتەو، خودا بەخشەندەيە و لىبووردنى ھەيە. ئەم تاوانانەى تۆش دەبەخشى، تىوہ گلان تىوہ گلانە، ئىنسان ھەر دللى رەش نەبووى.

- بەلئى، ھەر ئەۋەيە تۆ ئاماژەت پىن كىرد، من دىلم تارىكى تىكەتوتوۋە و رەشداگىراۋە، ئەۋە
 حاشاى لى ناكىرى، ئەمە ژيانى كەسىكە، پۆژگارىك جگە لە خۇشى و بەختەۋەرى مال و مندالى دەنا
 بىرى لە ھىچ نەدەكردەۋە، مەگەر لە خۇدا، ھەر ئەۋەندەم ئەۋ خۇش دەۋى، ھەزناكەم لەلای ۋى،
 باسى ئارىشەكانم بگەم، دەلئىم نەكا غەۋر لە دلئى بىنىشى، كەچى ھەموۋى دەرد و ژانى ئەۋە
 سىيەرى خستۆتە سەرسەرم و خەرىكە ۋەك بەفرى پار دەمكا بە ئاۋ، دىلم رېگە نادات تەۋژمى
 خەيال و خەمى من تارىكى بخاتە سەرسىماى جوانى و دل تەنگى بكا، پىم خۇشە ۋەك مەلى
 خۇشخۋان دايمە گوپم لە دەنگ و چاۋم لە پەرو بالئى رەنگاۋرەنگى بىتت. نامەۋى دىركۋدالى پەژارە
 بىى بە تىمان بە دەۋرىدا و پوخسارى گولئىنى لە پىشچاۋم بزر بكا. ھەرچى ئەۋ گەرەكى بىى من
 نالئىم نا، ئارەزۋۋى لە ھەرشتى بىت ئەگەر لە پشت كىۋى قاف بىى بۆى دەھىتم. لەمانەش گرىنگىر،
 ئىستا كە دەزانم كىچ لە گىرفانمدا سەما دەكا، پىم خۇشە پەلپم لى بگرى و داۋاى شتىكم لى بكا، بە
 ئەندىشە و خەيالى ئەۋە ھەستان و خەۋتم، ئەگەرچى پىر بەدل خۇشم دەۋى، بەلام پەردەيەكى
 رەشى داۋە بەسەر دىلدا و بۆتە مايەى بىزارىونم. بەلئى، ئىزەبى و دوۋدلىەكى خەيالۋى ھەمىشە
 ناخم دەكولئى، خۋانەكا رۆژىك بىمەۋە بۆ مالى و ئەۋ لە مال نەبى دەزانى ھەلومەرجەكە زۆر
 ناسك و ھەستىارە. ئەۋشەۋەى شتە قاچاخەكانيان لە مالى بىر دەۋى، پىنى دەگوتم، ئەگەر
 پوخسەت بەدى، ھەر ئىستا خۆم دەكەم بە مالى دەمراستەكەى ئىدارەى داراىيدا، بەشكەم لە رېگى
 ئەۋەۋە، كارىكمان بۆ بگرى و مالەكەمان تىدانەچى، ھەلبەت من لەۋ كات و ۋەختەدا قەت نەمدەتوانى
 ئىزنى بەدىمى، ئەۋ بەتەما بوۋ بەبۇنەى كچەكەيانەۋە، سۈوسەن، ۋەختى بە يەكەۋە لە كاروبارى
 خەياتىدا ھاۋكار بوۋن يارمەتى ۋەربگرى ئەگەرچى ھەر ئەۋ ھەلە پەژىۋان بۆۋە لە پىشنىارەكەى
 خۇى، بەلام ئەگەر راستت لە من دەۋى، نەم دەزانى دەروۋنى ئەۋ چى تىدايە، ھەر بۆيە دىلم لئى
 كرمى بوۋ ئىستاش كە ئىستايە دىلم لەۋ ژنە ئاۋ ناخۋاتەۋە.

- مەھدى بچكۆلەى ئاسكە توۋدركەكانى دابوۋ بە خوشكى و گەراپەۋە، دەست و دەمچاۋى
 شوشتبوۋ بە چارشىۋى سەرى دايكى وشكى كىردەۋە، بە رۇچىكى ساكار و مندالانەۋە چوۋ لەسەر
 پانى بابى دانىشت، ئاسكە، لە ھەۋلى ئەۋەدابوۋ ھىلە تارىك و تەماۋىيەكانى تەۋىلى بىسرىتەۋە گوتى:
 بىژە، بىژە، ئەۋەى تۆ دەيلىنى من دەى سەلمىنم، تۆ زۆر گۆردراۋى، دەلئى ئەۋ مروۋقى
 جارازنى، كە ھەبوۋى، گۇيا لەسەر گۇيى زەۋى كە شوپنى ژيانى تۆرەمەى بابادەمە جىگايەك بۆ
 تۆ قاتە. ئەۋ نىۋە خۇدايە، يان ئەم مەسىجادەمە، ھەرۋەك پەپۋولەيەك بەرلەقۇزاخە كرمىكى دىزىۋ

پىخوست بووه، له باشى خۆيه وه بالى به تو به خشيوه، تاكوو به ئاسمانيدا بفرى، له سهر به رۆكى گول بيشى و ئهوپه پرى ژيان و هيواكانت پرووناكى و جوانى بيت. به توش وانبييه؟ به لام نا، گيانه كه م، چاوه كه م، بزانه له برى بال چى ده بينى؟ شه يتانى تووك لىكراو، ههروهك چون شانى زوحاكي ماچ كرد و دوو مار سهريان لى وه دهرنا، دللى توشى ماچ كردوو، تاكوو كرمى تىكه وى و ورده ورده بى به حه زيا، ههروهك ده زانم تو حاشا له وه ناكه، حه زيايهك كرپت و دۆزه خى، وابى تهخت و بهخت هه لته كينى، هه ژديهايهك، كه به ميتشكى سهرى جگه رگوشه كانم به پرى ده چى، ئاخۆم هه ناسه ي رهش و ژههراوى ئه و بيفه ره نيه تو پىت وايه ئه شقىكى پىرۆزه؟! به م هات و نه هاته وه، به م قسه و باسه وه به و سووتانى و تىك رووخانه كه زوخواوى كر دۆته دلّم، ههچ رىگايه كى روونى بۆ من نه هيشتۆته وه، وادياره په رده يه كى رهشى ئه ستور ئاسۆى به ختى ئيمه ي داپوشيوه، ئه م په رده يه ش ته نيا به ده ستى تو لاده چى، چه نده باش ده بوو زووتر ئه م په رده يه ت لادايه، من نازانم شه نكه جىلى تو به چ نووشته و جادويهك ئاوا ده ردى كارى كر دوى به باق و برىقى مه كر و جادوو كه تو پىت وايه ميه ره بانى و سه فا و وه فايه ده ورى ته نيوى، بۆ ئه وى له پر گر به ردا ته گيان. تو پىت وايه ئه و به دهرد و ئازارى نه هانت نازانى، ئاگادارى ئه و بووركانه نيه ژيانت ده سووتينى؟ بارىكه لّلا، ئه ويه هه له ي گه و جانه ي ئه و پىندانان! چون ده كرى ئه و نه زانى ده ست بردن بۆ كارى قاچاخ و گيره و كيشه ي پر له مه ترسى و ئابرووچوون، ته نيا و ته نيا به خاترى ئه وى هه وا و هه وه سى ئه و به جى بينى؟ ئه و كه بۆى گرینگ نيه، په رده ي شه رم و حه ياي دراوه، وىژدانيش به لايه وه گيزه ر و تور به نرخره، با له مه ودوا بتبينم، له پاش ئه م گشته هه له كارى و ئه زمونه تال و كه وتن و هه ستانه وه يه، له دواى ئه و گفتم دان پىدانانه ت كه به دلّه وه په رده ي له سهر لاده ده ي، بزنانى ژيانمان به ره و كوئى گلۆر ده بى، من له گه ل تودا له مه و پاش، پياوه كه گيان ههچ قسه يه كم نيه، به لام تو ده بى بزانى خاوه نى چ مال و حالىكى؟ له كۆنه وه و توويانه، ئه گه ر خودا داى هه لىك به سه، كه چى تو نه قه درى هه لت زانى و نه ئه مه ي خودا پى دابوى.

ئاسكه نه گريا، رووى وه رگيزا، په پوه لى چاوى به به ينى دارو درهخته كاندا تيه پرى و دوور كه وته وه، هه وارگه ي رۆحى چپه ي ژوانى ئه ندى شه و خه يالى پيدا نه هات، ميره ده كه ي ههروهك كچۆله يه كى دۆراو رازى شه رمى خۆى له لاي ئه و ئه دركاند. تاكوو له چه شنى جادوو گه ران چاره ي ده ردى بكات، به لام ئه وه ي ئه و له و ئاوينه يدا ده بينى روخسارى چرّاوى خۆى بوو، ئىستا له دواى شه ش سال، ميره ده كه ي به زمانى بى زمانى وه زاله هاتبوو سفره ي دللى خۆى بۆ ئه و كر دبووه،

ئەمە كات و ساتىكى باش بو بۇ ئەو، تاكوو پەرتووكى ژيانى پر له كەندوكلۇى ھەلداتەو، ئەو رازە بدركىنى، چۆن بوو رۇژى بەرى لەگەل ھوما سەرى دۇستايەتى دامەزراند. ئەو ھەدەرفەتتىكى باش بوو بۇ ئەو، كەوا ھەويكەى ھەروەك ھەنگ تامەرزۇى رەنگ و بەرامەى گولە، ئەو یش ھۇگرى دەنگى بارام بوو، باش دەيزانى چەندە سەىمىران ئەسىرى تەلە و داوى ئەشقى ئەو، ئەو یش ئەو ھەندە دل دۇراوى چرىكەى كورە پازدە سالەكەيەتى، رەنگە دەنگدانەو ھىوا ون بوو ھەكانى خۇى لەو دەنگەدا دۇزىيىتەو، يان لەوانەيە لە نىشتامانى تەنيايى خۇيدا خەرىكە دل بەرىكى دىكە دەستخەرۆ بكا، وەختى ئاسكە ھەمووشتىكى بە گوئى خۇى بىست، گوئى:

ئىستاش پرسىيارىكى تر، ئەو ھەندەى تو ئەوت دەوى و بۇ ئەو دەمرى، ئەو یش بە نىوہى نىوہى ئەو ھە بۇ تو وايە؟ ئەمە چىرۆكى ئەو پىاوە يەكچاوە نىيە، لە داوى ھەوت سال ژيانى ھەلال و ھاوسەرى وەختى بە دەستى بەتال و ھۆرور كەوت، ژنەكەى سەبرى چاوى كرىد. ئەو سا زانى چاوى قەل پوچە! لە بەر ئەو ھى لەو ماو ھەدا قەت سەرنجى چاوى نەدا بوو تەنيا سەبرى دەستى كرىبوو، بەلام ئەم پرسىيارەى من لەخۇرا بوو، تو چەند خولەك لەمەو بەر ھەقايەتتىك بۇ گىرامەو، وەلامى پرسىيارەكەى من بوو ئەو ھى عاشقە لە عەيب و ئىراد ناپرسى، دلدار و دل بەر زەين ناداتە كەم و كورى يەكدى پىاوان دايمە سەرنج دەدەنە ناخەزىەكانى ھاوسەرانىان، كەچى تو لەو بەس جوانى دەبىنى، ئەى كە بە لەز خۆت كرىد بەم زەلكاوەدا، ئاشقى راستەقىنە ھىچ چاوەروانىيەكى لە دلدارەكەى نىيە، ئەگەر ئەو بە قارو قىنەو ھاگرت تىبەرىدات و بىر ھەمانە بتسووتىنى و خولەمىشەكەت بەدەم بەدا، ھىشتا بەورەنگ و توزەكەت دەگەرپىتەو و لە داوئى دەنىشى تو نازانى، ئەمە ئەشقى پىرىيە لە سەرى داوى، بەلام ئەگە من بايەم لەباتى توى دل دۇراو جارىك ئەم ماشووقەيەم تاقى دەكردەو، كە چۆن ئەو دلەى كرىووى بە توپى پى، چەند رۇژىك بە بى دەنگى خۆم لى بزر دەكرى، وانىيە، پىتچۆنە مەشەدى؟ ھەروەك شەش سالە لە منت نەپرسىو، شەش رۇژ، تەنيا شەش رۇژ، زىاتر نا، بەجىي بىلە و بىدەنگ برۆ، ھەوتوويەك خۆتى لى بشارەو بەزانە ئەو چۆنە بۇ تو، ئەو ھەنىيە بە زمانى خۆت دەلىى، لىى دىدۇنگى، چەند رۇژىك بە پىنچەوانەى وىستى دلەت بچوولئو، ھەوتوويەك ئەو ھەندە زور نىيە تەواو نەبى، بەلام ئەو ھە تاقى كرىدەو ھەكە لەو ژنە وەفادارەت، لە وىست و ئىرادەى خۆت، منىش پىنموايە، وەختى خۆشەو وىستى و پىكەو ھەژيانى ھەردوولا وەكوويەك نىيە، دەست لىك بەردانى فرە زەحمەتە، بەلام ئەگەر رۇژىك تو بتەوئى لە چىنگ مەكر و جادووى ئەو ژنە رىزگاريت بى بە برىواى من چارەپەكى تىرت نىيە، ناشلىم ھەرە بۇلاى من،

نا، بۆ ماوہیہک سہری خۆت ھەلبگرہ و لەم شارە برۆ، بچۆ بۆ قوم و ھەرسین، یان گەر ھاوہکە ی قەزوین، بۆ سەلامەتی جەستە و پۆحیشت بێ ئەم ئاوی ھەواگۆرپینە خراپ نییە، بەخۆتی بەسەلمیتە کە بەبێ ھوما دەتوانی بژی، با بزانی چ دەرگایەک بە پووتدا دەرکریتەو، ئەمڕۆ خەلک دەتوانن خراوترین ئاکار و خدە ی دزیو لە ماوہیہکی زۆر کەمدا لە خۆیان دوور بخەنەو، تەنانەت ھەزیش دەکەم، لەو ماوہیہدا کە دەچی بۆ قوم، ئافرەتیککی شەنگە جھیل سیغە بکە، ئەو ھەندە دلت تاقەتی ھینا لەوی و ھەمینی، ئەمە یە زیارەت و توجارەت، ئەگەر پارە و پوولت نییە، خۆم بۆتی جیئەجی دەکەم، لەم بابەتەو دلتیابە.

سە میران، سەری ھەلینا و تیری پام، سوور ھەلگەر و تاوانبارانە پیکەنی، بۆ چرکە یەک مات بوو، ئەو جار بە مۆنیککی کالەو ھەوتە قسە:

- کە ی پپیوستە لەم ھەل و مەر جە ناسکەدا ئاوا خەر جیک بەدەم بە کۆلی خۆمدا، پارە ی من و تۆ ھەریەکە، چ فەر قیک دەکا؟ ئەو دەنیزیم بۆ چۆخە سپی بۆ مالا خزمان، با یە کدوو ھەوتوو لەویندەری بێ، ھەروەک تۆ وتت ئەمە تاقیکرنەو ھەیکە لە نەفسی سەرەرق، ئەگەر زانیم لەو تاقی کارییە باش یان نیو ھەباش ھاتمە دەری، ئەوا بۆ ھەمیشە دەبمە غو ھلامی، بەلێ پیت سەیر نەبێ، چارە ی ئەو ئەوینە ی کەوا ویک کەوتنی ئاگرە کە بە ھیز دەکا، بە برۆای من تەنیا دوور کەوتتەو ھە، تەنیا عیلاجیک بۆ دلی شیتی ئاشقان داغ کردنە، دەستی پپیو دەنیم، من کە بە زەحمەت و کویرەو ھە ی مالم کۆ کردەو، بە ئاسانی ژیانم دۆراندوو.

ئاسکە لەبەر تەوژمی ئەو ھەست و ئیجساسە ی وا سەرتاپای دەروون و بیروونی داگیر کردبوو دەلەرز ی، دەستی لەگەل تەبەنە ی کلاش چنە کە ی کەوتە جوولە و لە بن لیو ھە ھەلی دایە:

- سست، ئەوا خەریکە دیت بۆلامان، ئەگەر تۆ ھیز و ئیرادەت ھەبێ، پیاو ھەکیان خۆت و مال و مندالت لەو دۆزەخە ی بۆت ساز کردووین، رزگار دەکە ی.

تە ماشایەکی چین ولۆچی نیوچاوانی بەسامی کرد. میران دەستی بە سەری کورە نازدارە کەیدا ھینا و یاری لەگەل کرد، ئەو جۆرە ی بیریان لی دە کردەو ھەم دەکە ی پیاویکی ئەو ھەندە ویژدان دۆراو و بیکیفایەت نەبوو، ئاسکە ھەروەک جارێن متمانە ی بە میران ھەبوو، ئیستاش ھەر بە پیاویکی بەو جی دەزانی، گەر ھەبێک وائیستا ھەر خۆی بیزاری لە دیداری پەیکەرە ی ئەبۆلەھول نیشان دەدات.

ھوما گولیکى بە دەستەوہ بو، بىبايەخانە پەرہى ناسكى دەمژى و ماچى دەکرد، بە بىوازى
خاوير خاوير لىيان نزيك دەبوہ، زور بە ساردوسپرى و بە دووليبیوہ سەيرى مىران و ئاسكە و
جگەرگوشەكەى ئەوانى دەکرد، مەھدى تەمەن سىسال دەستى دەملى بابى کردبوو، گولەكەى فریدا
سەرقالیبەكە و زور خۇمانە پرووى کردە سەىمىران و گوتى:

- بۇ ناچى گورىسپىك بۆ ئەو مندالانە بەینى؟ لە كەيەوہ ليزە دانیشتووى دەلبىچى؟ من وەرەز
بووم، ئەوان خەرىكى سەىران و راپواردنى خۇيانن.

ئاسكە، لە سەرەخۆ و زمان لووسانە قسەكەى ئەوى بەرپەرچدايەوہ:

- تازە درەنگە، وەختى نان خواردنى نيوەرۆيە، پەلەمەكە، بۆ دواى نيوەرۆ، وەختى بچين بۆ مالى
ماەتەلا، لىي وەرەدەگرين. گفتمان داوہ سەردانىكى ئەو ژنە بكەين.

- تازە ئەوكاتى بىفايدەبە، منيش بەتەماى جۆلانيم، توش ئەگەر پىتخۇشە بچۆ بۆ ئەوى من
نايەم، تۆ لەگەل مەشەدى بچۆ، (وتى مەشەدى، ئەىگوت سەراوى.)

- حەزناكەى بىيى؟ با بە دلى توبى، بە تەنيا دەچم.

ئاسكە ئەمەى وت و پىريژنەى بانگکرد، سفرە و خوانى نيوەرۆ برازىنيتەوہ، ھوما زىدە لە
ھەموويان زورى برسى بوو، بەپەلە چوون بەشوين مندالەكاندا، ئىتر دارو درەختەكە قوتياندا،
ئاسكە لەووەختەدا خەرىكى راخستنى كەولى نانەكە بوو بەسەر قالیبیەكەدا، لەپر ھەلوئىستەيەكى
کرد و بە ھىمنى بە گوئى مىرانيدا چرپاندى:

- مەشەدى! بەراستى ئەو رۆژە دىت، تۆ لەبەر من و مندالەكانت ئەو ژنە پەوانە بكەى بروات

جاریكى ديكە ئەوہى وتت بىليوہ، بزەنم گويم قورس نبیہ؟

- وتم تاقى دەكەمەوہ، كى دەلى جیبەجى نابى؟ لە بىرت چۆوہ چىمپىوتى، نەمگوت؟ من لە

ئاوينەى وىژداندا ئەدگارى رەش و دزیوى خۆم دەبینم؟! لە نىوان ئەو و مندالەكاندا، عەقل و
ئىنسانىيەت حوكم دەكا، ئيوہ ھەلبژىرم، بەم حەق و حەساوہ ئاخۆم ئاسكە گەردنم ئازاد دەكەى؟
وەك جارەن لەگەلم ئاشت دەبیبەوہ؟

سەىمىران سكەيەكى لە باخەلى ھىتابووہ دەرى، بۆئەوہى ھوشى بە لايەكدا نەروات يان بۆ
سەرقالى خۆى، شىزو خەتى پىدەکرد. دەكرا بىژين سەرەراى ئەم ھەموو دەرد و ئازارە رەگ و
پىشەى موحىبەت و خۆشەويستى باوكانە، ھەرەكوو ئاسكە ھىوايى پىبوو لە دلى مێردەكەىدا بە
قەول و گەفتى ئەمرۆژى نەببوو بە (فوسىل) بەردەپىشە، ھەلبەت ئەم بابەتە، واتە بادانەوہ و

گهراڻه وهی سهد، به هوی ترس له هوما و نهوزاعی ژيان له لایه ک و له لایه کی دیکه وه عه زابی ویزدان و متمان، بوو نهک له بهر چاوی رهشی ناسکه، ئیتر هم کابانی ماله، نه گهرچی باش بو شته کان دهچوو، چاو و برو و تهواوی سیمای به داواو و تهمه نناوه دهله زری، به بی نه وهی قسه یه کی دیکه ی به زاریدا بیت، دوو ههنگاو به سهر سفره که دا هات و سهرکز د داماو، وهک نه و دایکه ی وا که و ته بهرغه زه بی کوره که ی (نیروون) ته ویلی رامووسی و دهستی له سهر دهستی دانا و به دهنگیکی له رزوکه وه گوتی:

- تو نه و ته لاق بده و نه وهش بزانه ناسکه خوی له دهورت ده گپږی، ئاخ پیاوه که گیان، من نه مړی به جوریکي تر تو ده بینم! هم رږڅکاره به بی چه رمه سهری نابڼ، شریتی ژيان له هه رکوندا پچرا، له ویدا گری بده وه.

له پاش خواردن فراوین، ده سمالیکي دا به سهر وچاویدا و له ژیر سینهری فینکی داره که دا تهخت پاکشا، هوما، ش له ولای میرانه وه، چارشپوی به سهر خوی هه لکیشا و خوت، به لام هپچ کامیان خویان لی نه که وت؟ شنه با، به سهر نهرمه توکی ده ستو مه چه کی میراندا تیده په پی و ختو ته که ی ددها، هه رچه نده ماندوو بوو، به لام به هه وای سازگاری نیو باخکه شه که تی له جهسته دهچوو ده ری، ههستی بو هه ناسه ی زه وی راگرتبوو، که وا به هره ی له ناسمان و خور، ودرده گرت، ناسکه و پیریژن قاپ و قاچاخی نیوه پړویان ده شووشت.

ناسکه به پاریزه وه سه یریکی میران و هه ویکه ی کرد و له بهر خویه وه گوتی:

- بهرله نان خواردن ناگات لیبوو چیده گوت؟ ژنه وتیوومان، که به شهر نه گهر به قه دهر دارو به رد و گه لای داران سهر وت و سامانی هه بڼ، دیسان بو دیناریک گیانی درده چی، به لام نه مان بیستبوو له چه شنی ماسی هه رچه ندیک له گه نداو بخواته وه دیسان تینووتره.

پیریژنی دنیا دیتوو به وپه پی ساکارییه وه له ولای نه و تراوه کانه وه ده هاته وه و به هه موو شتیکی ده زانی، به جه فهنگه وه ته وسپکی تی سره واند، ته نانه ت همه بو ناسکه که ئافره تیکی که م نه زمون نه بوو، گلمت پیندا دانیک بوو.

به لام تاریفی حال و نه حوالی نه و ناسقه و ماشقه یه چی له مه زیاتر نه بوو، ناسکه لینی پرسی:

- تو پیت وایه نه و ژنه ته لاق بدات، تو نه وشته له سهر تویلی نه و پیاوه ده خوینییه وه؟

- نه ری، نه ری، نهک له نیوچاوانی نه ودا، به لکوو له بهختی تودا نه وه ده بینم، چشتیک نییه له و

دنیا یه دا نه بی و نه کری، رچی مړو ف پره له بهرز و نزمی، (وهک سروشت زمانی په پپوله ی برپوه،

له و لاتەى ئيمەشدا پياو ئافرهتى دهمكوت كردوه! بهلام ئهوهندهش بزانه ئهگەر ئافرهت خۆى پيمل نهبن پياو ناتوانى يەك بكا به دوان؟!

ئاسكە دهيزانى دهمه و ئيوارچى دهرهت نامينى، سهردانئىكى ماهه تەلا بكا، واى به باش زانى، له و ماوه يەدا ميران و ههويكەى پاكشاوون به بى منداله چكولهكەى، له گەل بارام بچى چاويكى به ئه و ژنه بكهوئى، له دواى دوو سال ئه مرقو توانيبوو له سهراو نزيك ببستهوه، حەيف نه بوو له و بسته ريگايه وه هه والئىكى نه پرسى و توژيک دهردى دلى له لا نهكا؟ دهردى دلى ئه و له ناخيدا ببوو به سندان، باسو خواس و نههني يه كاني ريكار و كرانه وهى گرى كويزه ي گرفتى ئه و پياوه پواله ت خوازه ي ئه و، كه ههروهكوو رۆحى بابى هاملت ئه و پوژه په رده ي له سه ر راز و نهپنى كووژراني خۆى له لايه نى ئه ولادا بوو. ئه مه خالئىكى گرینگ بوو، بى گومان ده بوو، پرسو مه سه له تىك له كه سيكى دنيايدەى وهك ماهه تەلا وه ربگرى، سه مىرانيك وهختى گرفتئىكى بو دههاته پيشى ههروهكوو ئه قره به ي قوتب نه ما تەنيا هيلئىكى نيشان ده دا، چون دهكرا هه روا ساده و ساكار دهست له بالاي دل به رى جادوو گه رى هه لگرى؟ ئه و هيشتا هه ستي به وه نه كردبوو چون به تيشكى چاوى ئه فسوون گه رى به سه رو ماله وه تيداده چى، ئه مه حه زيايه، ده له ديوه، به سه رو به ر تير نابى، به قوره ره شه كه دا ده يبا ته خوارى، پوژيک زه وى و زارى باخ و بيستانى شين خور دهكرد ئيستا، هه مووي له دهست كردو ته وه، له سه ر ساجى عه لى داناو. قسه كاني به بى مه به ستي ئه و، به ته واي هيو و هوميدى بى هوميديه وه، به لام توژيک دل خوشى به وژنه هه ناسه سارده به خشيبوو، هه رچه نده ئه و ، ئه مه ي به مه ته لو كه يه ك ده بينى، ههروهك بايه زيد له وهختى له حال چوون و بى خه به ريدا كفرى دهكرد و كاتيك هوشى دههاته وه به رخۆى داواى دهكرد دارى حه ددى لبيدهن، ئاخوم خو شه ويستى ئه م شتانه شى به شوينه وه يه؟ ده لين رقيك مال ويران دهكا و رقيكيش مال ئاوه دان دهكاته وه، كه چى ئه و هيج رقيك به رۆكى نه گرتبوو، ئه و ئاشق بوو، ئاشق، ئه گه ر وا بى ئاشق بوونيش هه يه مال ويرانى به دواوه بى! ئه دى ئه قل و ئاوه زيان بو داوه به مرقو ف، به رله وهى تاويزى ئه وينداری بيهارى بايه ده بوو ئاگاي له حال و ئه حوال و ژيان و مال و مندالى خۆى بو ايه، ده بوو شان و شكوى خۆى بپاريزى! له ريتيا زى ژياندا ئه مه پرده، مرقوى ژير ناشى به دوواى خويدا پردى په رينه وه بپرووخينى، كه چى ئه و ته مه نى خۆى له ژياندا به بى هووده له دهست بووه، واته بوخۆى له دهستى خۆى كرده وه تازه ئه گه ر زانيبىتى چ غه دريكي له و ژن و مندالانه ي كردوو، ئه مه ياساى سروشته ئاشق بوون و خو شه ويستى حاشاى لى ناكردرى، به لام ميران تەنيا يەك هيل

دهبيني، ئه‌و‌يش ئه‌و هيله‌ي كه له به‌رام‌به‌ر چا‌وي‌دايه، شه‌نگه هوما‌ي خ‌وي، ئاشق‌ي له‌نجه‌ولار و پا‌وو پي‌لا‌وي ئه‌و بو‌وه هه‌رب‌ويه شه‌و و ر‌وژ هه‌يرانيه‌تي، ژنان ده‌لين خ‌وزگه پيا‌و قه‌ت نانيك‌ي به دو‌وان نه‌بي!

ئاسكه به نياز‌ي ئا‌واي سه‌راو، هه‌روهك شه‌وي جومعه‌نه ده‌چوو ب‌و سه‌رگل‌ك‌وي ئازيزاني له خاك‌دا نو‌وستو‌وي خ‌وي له ده‌سك‌نا، به ئارامي بارامي ئاگادار كرد و پير‌يژني راسپارد هه‌تاكو ده‌گه‌رپه‌ته‌وه چا‌وي به‌سه‌ر منداله‌كانه‌وه بي، له خ‌وي دو‌ور نه‌كه‌ونه‌وه، به يارمه‌تي بارام ليفه و فه‌شه‌كه‌ي هيتا و له نزك ئه‌وان بلا‌وي كردنه‌وه، ده‌ترسا بيان‌دزن، ر‌ووي كرده نه‌نه بي‌بي و گوت‌ي:

- هه‌ول ئه‌ده‌م زوو بگه‌رپه‌مه‌وه، ئه‌گه‌ر مندالان پرسيان له‌كوئيه، بلي له‌و نزيكانه خه‌ريكه گه‌لاميو ده‌چني، ئه‌ري، باش‌بوو له بريم نه‌چوو، ئه‌گه‌ر هاتوو و ده‌ره‌نگي كه‌وتم هوما له‌ته‌ك خ‌وت‌دا به‌ره و چاره‌كه‌يه‌ك گه‌لا د‌ولمه بكه‌نه‌وه، ده‌روبه‌ري ئه‌م خورپه‌نگه هه‌مو‌وي ره‌زه، نه‌نه بي‌بي گيان قه‌زات له چا‌وم وري‌اي منداله‌كان به‌نچه‌ گويي ئا‌وه‌كه؟ له بيري نه‌چي حه‌تمه‌ن گه‌لا بكه‌وه. ئيمه هه‌موو ر‌وژي ناگه‌ينه ئه‌م ره‌ز و باخه.

له ده‌ره‌وه‌ي باغي سه‌بوون بي‌به‌زه‌بيانه سه‌ركولمه‌ي بارام و ئاسكه‌ي گه‌زي، خاك و خ‌ول و كل‌و و به‌رد له ژير ته‌وژمي گه‌رمادا مت ببوون. زه‌وي ده‌هه‌ژا، سه‌روه شه‌ني لپه‌ر‌ابوو، وه‌ك چ‌ون په‌ژاره گولي ر‌ووي داكي بارامي زه‌رد و سيس كرديبو، گوله خاش‌خاشي سه‌رديواري باغه‌كه‌ش گه‌رم‌اي دو‌انيوه‌ر‌و هه‌ناسه‌ي لپه‌چنبيبو، به‌سه‌ر شان‌وملي شاقار شه‌قاري ديواره قورينه‌كه‌دا ملي به‌رداب‌ووه، سه‌بيري شووره و ديواري وشكه‌چني كوچه‌باغ ئه‌وه‌نده زراف نه‌بوو، ر‌يئواران له‌به‌ر تيريژي خ‌ور بپاريژي، به‌لام ئاسكه ته‌نيا بيري له هه‌ستي پر له داخ و كولي ده‌رووني ده‌كرده‌وه، وه‌ختي پينان له‌سه‌ر ئانيشكي دو‌وپه‌نيانه‌كه دانا، ئاسكه وازي له ئا‌واي سه‌راو هيتا و ر‌يگابه‌كي تري گه‌ته‌به‌ر، ر‌ووي كرده بارام و گوت‌ي:

- جاري ناچين ب‌و مالي ماه‌ته‌لا، له گه‌رانه‌وه‌دا ده‌چين، كاريكي گرینگم هه‌يه، وه‌ره با بر‌وين!
به ده‌راوي ده‌مي‌دا ئه‌و كاتانه‌ي وه‌بير ده‌هاته‌وه كه ته‌نگي نو‌يژي شينوان له‌چكه گه‌وره‌كه‌ي ده‌هيتا ني‌وچاواني و ژيرچه‌نه‌يه‌كي ليده‌دا، به سيمايه‌كي ئاسمانيه‌وه زه‌يني خ‌وي ده‌دايه ر‌ووگو به ئه‌ده‌به‌وه له هه‌مبه‌ر يه‌زداني تا‌قانه‌دا راده‌هه‌ستا، به ئيما و ئيشاره مندالاني هان‌ده‌دا، هيتي و ئارام دانيشن. ئه‌وانيش وه‌ك له په‌رييه‌كي ئاسماني رامپين وسكووتيان ده‌كرد و تپي‌را‌ده‌مان، بارام

له وکاته دا نه یزانی مه به سستی له م کاره ی چپیه، به لام هه نگاو به هه نگاو بوو له گه ل سینه ره که ی دایکی، وهختی له ئانیشک و پیچی کووچه باغه کانه وه تپه پین، بارام زانی دایکی به ته مایه سه ریک له باغه که ی خویان هه لینی، که وتوته ژووو ئاشه که ی حاجی هه باسه وه، هه لبت ده بی ئه مه ش له بیر نه که یین ئاسکه ئاگادار نه بوو سه ی میران ئه م باغه ی فروشتوو، له بهر سینه ری وشکه چنه که، که وا په رژین و دیواری باغی بوو، لقو پۆپی دار و درهخت، ماریک خه ریکی سه ما کردن بوو، ماریک هه نگاو یک ئه ولاتر پاپۆکه ی خوار دبوو، به بی جووله چاوه بریقه داره کانی له به ژنی ریگا که بریوو، دایک و کوپ سهیری یه کدیان کرد و له جینی خویان وشک بوون، که ره مار ریگای لی گرتبوون. ئاسکه له دلی خویدا ئه مه ی به چاک نه زانی، ئه و ماره ی به هه ویکه ی شووبه اند، که وا لینی بوته ملوژم، ترس و نیگه رانی دلی ریکه کوشی، نه یده زانی چبکا، ئه و بیستبووی ئه گه ر کارت به مار نه بی ئه وه گیانداریکی بی ئازه، به لام وهک میوژوکه ده له رزی، نه کا هه لمهت بیننی و پیوه یان بدات، وای به باش زانی چش بکا له ئامانج و نیازی به ره قه ی رییه دا وه گه ری، گوئی له دهنگی ویرغی یه کسمی سواریک بوو، کوردیکی هه وری به سه ر به سواری که حیلک و جووانوو یه ک له پینه وه، به ته پ وتوز به به رده میاندا تپه پین، مار خوی کرد به گونجه ی ئاوه که دا و خوشی له باوه شی باخه که دا بزر بوو، ئاسکه پشووی ئارامی وه بهر هاته وه، له نزیک ئاشه که، له و شوینه ی وا لایده دا بو باخه که ی جارانی خویان له هه ورازنی ئه و بهنده ی پنچک و چالووک و گوینی وهک به بالووکه ده ردا بوو، داریکی نرمی دیت هه ر له کووده له ده چوو، ئه مه دارگو یز بوو سه رتاپای به کوته په رۆ و شال و قفله شکاو داپوشرابوو، توز لینیشتوو سیاسوت، گه لا و میوه ی به ئاسته م به ده ره وه بوو، ئاسکه ئه م گشته ریگایه ی به م هیوا یه پیوابوو به نیو توز و خۆل و درک و ماردا، هه روکه هاتبیته سه رگلکوی ئازیزی به حورمه ته وه لینی نزیک بووه، دهستی دوعا و گازه کردنی به رز کرده وه و کلی دلی نیل دا، له و ده سماله ی له ته ک خویدا هینابووی کوتیکی دادری و له لقی داره که ی گری دا، کو ریژگه له میژ بوو زهینی خوی دابوو دوعا و پارانه وه ی دایکی دل به خه می، له ژیر سینه ری داریک رو نیشتبوو به ته له زمه به ردیگ یاری ده کرد. له و ماوه یه دا ته نیا له گه رانه وه دا که نزیک بوونه وه له چارداخی باخه کان، ئاسکه ده روازه ی بیدهنگی خسته سه رپشت:

- ئه مه شه ش سال ته مه نم له ژیر سینه ری ئه م شه وه یه دا تپه پری، با بزائم ده رگای رووناکیم به

پوودا ده کریته وه؟

بارام لی پرسی:

- بۆ شتیک بووه؟

- وادیاره شتیک دهبی، ئەمڕۆ بابت له خەوی غەفلەت راپەرپووه، تازە ددانى ئەقلی سەرى هەلداوه، ئەشى دانوولەى بۆ بکوولینم، ئەو چەپکە گولەى بابت له باخى دۆزەخووه هیناویهتی و له گولدانى مالدئا دایناوه بەرامەى بۆ ئیمه توزى کەکره و تالوویه و لیمان بۆته چقل و چالووک و کیفار، ئەو بابە بەستەزمانەى تۆشى کردۆته مەیتەر و کۆیلەى بەردەستی، بێئەوهى ئیمه پى بزانین دەرگای مالى به سى چەپى قور گرتووه، ئیمه ئاگامان له هیچ نییه، هاوار، دایكى امالبى، مەرىک و سى رۆژ رۆژوو، نەزرت بى، لەگەل سفرەى بەربانگ، نەگاتە سەرى مانگ، ئەو رەشماره مالى ئیمه بەجى بهیلى و وازمان لیبینى. مندالەکانیشم چاوهروانى توزیک خوشى و رووناکین. وهای هەلدێرى کەس به مەسکەنى نەزانى!

ئاسکە کە ئافرهتیکى ژیر و کەبخوداژن بوو دەبزانى هەرشتهى دەبی له جى خۇیدا بگوترى هەر بۆیه لەکن کورە پاژده سالەکەى باسى فرۆشى مووچە و باخەکەى نەکرد. دەبزانى ئەو مندالە بەم شتە بزانی و نەزانى توفیر ناکا. پەپووسلیمانەیهک لەسەر ریگاگە دەهاتوو دەچوو، بارام زیپکە بەردیکى بۆ فرىدا، پەلهوهرى بال زىرین له شەقەى بالىدا و هەلفرى. ئاسکە له شیوهى ئەو کەسانەى به مەرامى دللى خویان گەیشتییتن گوتى:

- پەپووسلیمانى، مالم پمانى، مال بابت برمى لێره نەمىنى.

زەرەدى لەسەر لیو به دلخوشییهوه بالى رادهوهشاند و نووکى پەنجەى له ورده بەردەکانى سەرریگا دەسرهواند. کووچەباغ چۆل و بەتال بوو، بارام بىباوهراڤه و بە گالتهوه له دایكى پرسى:

- تا ئیستا چەند بزى و مەرت نەزرى رۆیشتی ئەو کردووه؟

وهلامى دایهوه:

- ئەگەر بیژمىرى زۆر، بەلام ئەوه یەكەمجاره به دل و گیان ناوم لى هیناوه، بۆ تو نەت بیستووه دەلین: ئاه و نزوولەى دەرەدار کار له بەردیش دەکا؟ بەلام ئەمجاره وهک جارن نییه، من بۆ پرزگارى و ژيانى ئیوه دەپاریمهوه، ئیوه بەسەر پردیکهوه راولهستاون دارو پەردووی هەرئان له وهدايه تیکبتهپى، ئەمە بۆ دللى خۆم نییه، ئەمەش خودا له دللى منى ناوه، چما ئیوه عەولادى من نیین؟ جارن تەنیا بۆخۆم دەپارامهوه، هەلبەت ئیوه م هەر له بىر بووه، بەلام زۆرتر خەمى خۆم دەخوارد. له داخى ئەو ژنه چاوم بەرپى خۆمى نەدەدیت. ئەگەر دۆعان گىرا نەدەبوو، بۆ دەبوو خودا نەیارهکەم له بەر چاوى ئەو شیرین بکا؟

بارام هات بلن: ئەگەر واين، وهككو تو دهليئي ئەوهى خراپتره دهبوو خودا قهت باشى وهړئ
نههينئ. بهلام پيش ئەوهى له وشهى يهكهمه وه بچئ بؤ دووهم، داىكى به مهسلاحه تى زانى بارى
قسه كه بگورئ:

- بابى دايه، كارى خوا بي ئيراده، دوودل مه به، دهبى به بهرد، ئەوانهى ئەو وتهيان به دهمدا
هاتووه له ئيمه مانان دانا و زانتر بوون.

دوو خولهك دواتر، بهم جوړه قسه كانى دريژ كرده وه:

- تو له بيرت نيبه، وهختى مه هدى بهرمه مكانه بوو، نه خوش كهوت، له ماوهى سئ پوژدا،
واي ليهات هه موومان هيوابراو بووين، بريا بتزانيايه من چم به سهر هات، ههر ئەوهندهى مابوو
گيانم ده ربچئ، وهك ئەوهى خودا له دلى نابيتم، هه ستام دهست نويزم گرت و دوو ره كهعت نويزئ
حاجه تم خوئند. نه زرم كرد ئەگەر كور كه م چاك بيته وه، به قهى كيشى تووكى سهرى تاكوو ته مهنى
حهوت سالى زيو بكرم و هه ديهى باره گاي ئيمامى بكم، ئيتر براكهت شفائى وهرگرت و منيش گفتى
خوم به چئ هينا.

ئاسكه له پشت په رڙينى باخيكى پر له ميوه و ئاوه دانيبه وه ته ماشاى كرد ره زه كان بوليان
بهرداو ته وه و قورهى باشيان پيوهيه، خيرا وهبيرى هاته وه، ئەوساله، ههر وهك ميران وتبووى به
هوى ئەوهى باخه كان فرؤشتووه، بؤ پاييزئ قوره وه دهست ناكه وئ ئەوانيش پيوستيان به ئاوى
قوره ههيه.

بارام گوتئ:

- ئەگه رواين ههر به حيسابه كهئى خوت، ئەوا ههوت سالة كه ته واو بووه و شتيكيش زياتر
خهريكه له ههشتى نزيك ده بيته وه و توش نه زره كهت به چئ نه هينا وه، چه ندجاريك بر دم سه رم بؤ
تاشى، له بيرم چوو تووكه كهئى بينمه وه، ئەوانهئ وا له هه مباره كه دا كر دوو ته سه به ته يه كه وه زورى
لي وه ريوه و كه م بوته وه، قه ل و مامره كان ده چن بلاوى ده كه نه وه، يانى گوناح نيبه؟

- چؤن گوناح نيبه، دهبى خيرا فكريكى بؤ يكهين، منيش له بيرم نيبه ئەوكاتى وتم تاكوو ههوت
سال يان تاكوو ده بيته ههوت سالانه، ئەگه ر ههوت سال بيت ئەوا دهبى جارئ په له نه كه م، ئەئ
به شكوو خودا بؤم ريكبختا بتوانم په نجه يه كئى ئەبول فهزل بكرم و بببم بؤ مه شه د. ئەئ ئيمام
رهزا، ئەئ په ناي ئاسكان، داخوم وهختى ئەوه نه هاتووه، ئەم ئاسكهئى به سه ته زمانه بيته په نات؟ كهئى

دهبی منیش ههروهکۆو تهواوی ژنانی بهختهوهری ئەم دنیا به خانم و خاتون و کابانی مالا و حاللی خۆم بم؟ ناخۆم دیسانیش هیوا براوم دهکەیی؟!

هوما لهو وهخته دا خاوی هه مام و لفکه و سابوون و تاسی به دهسته وه بوو، پووی کرده گلاره و به دهنگیکی نیوه به رزه وه گوتی:

. مندا له کانم نار دۆته سه رجۆگه که مه له بکهن، رۆژیکێ تر ئەو ئاوه مان دهست ناکه و پته وه، توش نایه بیته خۆت بدهی به دەم ئاودا؟!

کچه سه ری به سه ر کتیبه که دا گرتبوو، هیشتا وشه ی مه به سته ی له سه ر لیو بوو، زهینی خۆی دایه بابی، له و کاته دا به قسه که ی هوما پرخ و هۆری راوه ستابوو، بزده یکی شه رمن دەم و روخساری ته نی:

. گه ره کته سه ی ئیمتیحان و ئەزمونه که م بی به هه یچ؟ من وام دانابوو ئەمڕۆ له باغی به که یفی خۆم ده توانم خه ریکی ده رس و ده ورم بم، به لام هه له یه کی مه زنم کرد. له به یانییه وه تاکوو ئەلحان توانیومه دوو لاپه ره موتالا بکه م. پیم وانییه هه شته ی له مه شته ی حاللی بوو بیتم. بریا هه ر له ماللی جیتان هیشته بام! نا، نکاو رجات لیده که م، ئەمڕۆ وازم لیبینه، کارم پیندا مه ده، لیت ده پاریمه وه، بانگ مه که، با هۆشم له لای وانه که م بی، ئەو جاریش من پیم وایه ئیره باش نییه بۆ مه له کردن، ئەگه ر پیاویک بیره دا بیته هه یامان ده چی. نه نه بی بی له خوار قالییه که وه چوار مشقی دانیشته بوو خه ریکی ته شی رسته نی خۆی بوو. شه رمیوانه به نیشانه ی لۆمه و سه رسوورمان رووی کرده هوما، قامکی ئیشاره تی گه زبی، نیوچاوانی تیکنا و دواتر ته ماشایه کی سه ی میرانی کرد، بزانی به خه به ره و گوئی له دهنگی ئەوان هه یه، هوما پوختای و ته ی کچه ی بۆگرینگ نه بوو، به له بز و نیگای بلحانه وه به رپه رچی قسه کانی گلاره ی دا و گوتی:

برۆ گێژه گیان! من له و باغه دا پیاویک به سه ت تمه ن ده کرم، له م چۆل و بیاوانه دا که سالی جاریک به شه ری پیندا نایات پیاو کاری به م لاپه ره چیه؟ ئەی من ئەو خاوی و سابوون و هیلکه یه که بۆچی هه تاوه؟ گوتم هه موو رۆژی ئەم ئاوه وه ده سته ی ئیمه ناکه وئ، ناشی هه لی ئاوا له قیس خۆمان بدهین. وهختی سه رو میشکت فینک بۆوه، وانه کانیشته باش بۆ ده خویندرئ، هه رچه نه ده ئاوه که ش سارده و خاوین نامه وه، سه رم ناشۆرم، ته نیا لفکه یه که له خۆم ده دەم، حه یفه به ئاوی سه راو خۆت نه شه وری، ئەوا من چووم، ئەوه ی نه یه ت په ژیوانه!

هوما به خشپه خشپی دهمپاییه کانی دور که و ته وه، له دوره وه به دهنگی به رز قاوی کرد: نهنکه بی بی، توش بؤئه وهی به ته نیا نه بم، ته شییه که ت بینه و وهره له کن من دانیشه، ههرکه سنی ئورؤ لیره مه له نه کا، نیوهی عومری به زایه ده چی، ههسته خیرا وهره!!

ئو به ئه نقهست دهنگی هه لیتابوو، بؤئه وهی سهی میران وه خه بهر بیت. میران چهند دهقیه یه که له مه و بهر خه بهری بؤوه و ئاگای له مشت و مری نیوانیان بوو. وهختی خانمه کهی به نیو دار به هیکاندا شوږ بؤوه و له چاو نه دیو بوو، دهسماله کهی له سه ر چاوی لابرده. ته ماشایه کی ده و روبه ری خوی کرد. هوما به بی چارشینو رۆیشتبوو، پیریژن به کومه کومه بوو خچه کهی به دهسته وه بوو دهچوو بؤلای هوما. میران به توورهبی گوتی:

- پنی بلای مه له نه کا!

ویستی پینان بیژی باغه وانه کان به قه راغی ئه م ئاوه دا هات و چؤ ده که ن. به لام ته نیا به م رسته یه ته وای کرد.

وهختی هوما له خورینکه که نزیک بؤوه! منداله کان به تونکه و درپنوه له نیو ئاوه که دا بوون. بیژن له لای مه هدی برای وتبووی و ده کوو مه له وانان مه له ده زانی، له کوربه پوره که یه وه فیر بووه، ئیستاش له ته نکایی ئاوه که دا شلپ و کوت خوی به ئاوه که دا ددها، مه هدی ده زانی قسه کهی راست نییه، له قولایی ئاوه که ده ترسا و سهیری براکهی ده کرد. ناحهقی نه بوو. ئو ئاوه هیز و تاقه تی ده ویست، ئه ویش نهی بوو. سهی میران هه رچه نده ئه م ده ستوره ی دابوو به لام خوی بؤراگیر نه کرا و به بؤله بؤل هه ستا سه رین:

- ئه مرؤ هه تاکوو ده گه یه وه مالی شه و دادی و ئو ژنه وهره مم پنی هه لدینی، ئه گه ر بیتوو له ئاوه که دا خوی روت کرد بیته وه به گه ورهبی خودا له مالی ئه وه نده ی لیده دم ئازای گیانی بی بی به خم خانه!

له نزیک جؤگه ی ئاوه که دار و درهخت و پنچک و گژو گیایه کی زؤر ئه وی شارده وه، ئه و منداله کانی ده بینی و ئه وان چاویان له وه نه بوو، هوما له قه راخ جؤگه ئاوه که له شوینیکی باش دانیشتبوو، قولی هه لمالیبوو، به گالته و جه فهنگ بیژنه ی له نیو ئاوه که دا راگرتبوو، له شیوه ی کچؤله یه کی ده ست و پی سپیلکه خه ریک بوو سه ری بؤ ده شووشت و که فی سابوونی لیده دا، له وکاته دا به ته ما بوو کراسه کهی به ری که قاوی و ته ر نه بی، زان و که پهل و پاوپووزی له ته نووره ی ته نگه به ردا به دم جؤوله جؤوله وه به رز و نزم ده بؤوه و له چه شنی گوله باخی به هاری به به رامه

و دیمه‌نی جوانه‌وه سه‌رنجی بینهری بۆلای خۆی راده‌کیشا، سه‌ی‌میران له بۆسه‌دا به دووچاوی تامه‌زرۆوه تیی‌رامابوو. دیاربوو ژنه‌ه‌زی له چوونه‌نیئاو و مه‌له‌کردن نه‌بوو، زه‌رده‌خه‌نده‌یه‌کی شاراو به‌نیشانه‌ی رازی‌بوون گۆلی خسته‌سه‌رلیوی، له‌ج و لیوی خۆی گه‌زی و به‌شیه‌یه‌کی پرماناوه‌سه‌ری هه‌لسوو‌راند. وه‌ک که‌سه‌یکی خۆبه‌زل‌زان له‌دلی خۆیدا وتی:

. هه‌رچۆنیک بی‌ئه‌تۆ ژنی، هه‌روه‌ک‌وو هه‌موو ژنه‌کان له‌ژێر ئه‌مرو فه‌رمانی پیاو‌دا، ژن با شیر

بی‌هه‌ر ده‌بی له‌ژێری!

به‌وه‌ خۆش‌حال بوو قسه‌که‌ی سه‌ره‌که‌وتوو، به‌ته‌ما بوو بانگی بکا، سه‌ماوه‌ری عه‌سر ئاماده‌بکات، وای‌به‌باش زانی جاری تا له‌شووشتنی کوره‌که‌ ده‌بیته‌وه‌ سووریک به‌نیو باخه‌سه‌یوه‌که‌دا لیبدات، نه‌ختیک له‌ولاتره‌وه، بیست سال له‌مه‌وبه‌ر ئالیه‌دا دارو دره‌ختی چه‌قاندبوو، په‌یوه‌ندی کردبوو، قه‌له‌مه‌ی لیدابوو، پیش‌ئه‌وه‌ی نان‌که‌ری بکا به‌پیشه‌له‌کاروباری ته‌کمیش و نه‌مام‌ناشتن و په‌یوه‌ندا ناوی ده‌رکردبوو. دایمه‌ ده‌یگوت ده‌توانی هه‌لوو له‌هه‌لوچه‌په‌یوه‌ند بکات و به‌ر بی‌نی، له‌گه‌ل کرۆسه‌که‌ ژێر خاک کراوه‌کاندا بۆ زه‌رد بوونیان له‌ته‌واوی ئه‌و بن داریه‌وه‌دا بیره‌وه‌ری خۆی هه‌بوو، ئیستاش به‌بۆنی ئه‌م باخه‌سه‌یوه‌ هه‌مووی ئه‌و شتانه‌ی وه‌بیر ده‌هاته‌وه، بیره‌وه‌ریه‌یه‌کانی رابردوویی ژیا‌نی مرۆف وه‌ک‌وو ئاواز و مه‌قامه‌کۆنه‌کان‌وايه‌ تا کۆنتر ده‌بی‌نرخ‌ی ده‌چیته‌سه‌ر، شیرین‌تر ده‌بی له‌ئاوته‌کانی داها‌توو، له‌به‌رئه‌وه‌ی مرۆف له‌رابردوودا رۆخساری خۆی ده‌بینیته‌وه‌ و له‌داها‌توودا سه‌یبه‌ر و مه‌رگ و نه‌مان، به‌لام تا‌کوو ره‌شمالی له‌شی تیک‌نه‌ته‌پی ناتوانی ده‌ست‌به‌رداری ئه‌و خاتونه‌بیت، ئه‌و بۆخۆشی ده‌زانی هۆش و بیر و دارونه‌داری له‌نه‌ردی دل‌داریدا دۆراندوو تازه‌چۆن ده‌توانی بگه‌ریته‌وه‌؟ یان له‌شیه‌وه‌ی سه‌مه‌لی ناو ئه‌فسانان، واز له‌هه‌مووشت بی‌نی ته‌نانه‌ت خه‌فه‌تی میوینه‌ و گه‌نجی و خه‌می پیری، به‌سه‌ر ترۆپکی زه‌مان و مه‌کانه‌وه‌ بنیشی و خواوه‌ندانه‌له‌جیهان و جیهانیان رامی‌نی، به‌لام ئاخۆم، سه‌ی‌میران سه‌راوی به‌مه‌چه‌شنه‌ی له‌رابردوویی خۆی ده‌روانی ده‌بی‌نی؟ ئه‌و سه‌ی‌مورخه‌نه‌بوو که‌وا هیوا‌ی بوو بی‌به‌بولبوول و به‌ئاره‌زووی خۆی گه‌یشت؟ ئیتر بۆ ده‌بی‌خه‌م بخوا و له‌چی که‌م بی‌؟ باخه‌سه‌یوه‌ ته‌په‌چال له‌په‌ر خسته‌یه‌سه‌ر شایالی خه‌یال و بردبووی بۆ دنیا‌ی سه‌ره‌به‌رده‌ی رابردوویی، له‌و بیره‌وه‌ریانه‌دا، به‌مه‌م‌وده‌سته‌ده‌لاقه‌یه‌ک به‌روویدا کرابۆوه، ئه‌گه‌ر چه‌خماخه‌ و برووسکه‌یه‌ک له‌رابردوودا به‌نیوچاوانی ئاسمانی هه‌ورگرتوو ئه‌وه‌وه‌ بووه، ئه‌وا ره‌هیله‌ و شه‌سته‌بارنیشی به‌داواوه‌بووه‌له‌گه‌ل قرمه‌و گه‌رمه‌ی هه‌وراندا، ئه‌گه‌ر پیری و زوره‌هانی له‌داها‌توودا، بوونی هۆی

ئەوئە تروسكەى ئەوئەن بەدا لە دلى و لەگەل ھوما راي بوئرى، ديسان ھەر ئەو پيرىيەش بوو بە خەزانى ئەو ئەشقە و گەلاى خۇشەوئستى پىخوست کرد.

دارىكى پەيوەندىراو، بە ئىنكى كورت و سەرو بژىكى سەيوانى لە نىوہ راستى دارسىوہكاندا لە ھەموئان زۆرتر سەرنجى ئەوى راکىشا، ھەرەك ئەو باغە شەش دانگ بە ناوى خۇيەوہ بى، لە پەسنى راجوو، سوورپىكى باشى بە دەوریدا لىدا و سەبرى ميوہى درشت و سوور و سىپى درەختەكەى کرد. دەنكى بەرببۆوہ، داھاتەوہ و ھەلى گرتەوہ. بە ئاتەكى كراسەكەى تۆزو خۆلى سەرى و گازىكى لىگرت، شىرىن و پړئاو بوو، بە بۇنىكى خۇشەوہ، لە بەرخۇيەوہ گوتى:

- ئەبەوہ دەلىن پەيوەندى باش، ئەوئە بە ھەرى زەحمەت و پىراگەيشتن، ژيانىش بەمچەشنەى، ھەرشتە و لە شوئىنى خۇيدا، كۆمەلگاش ھەرەك سەروشت: زەوى باش و خراپى ھەى، مەن و ئاسكە ئەو پەيوەندە بووئەن تەنبا سەرشىتى لایەنىكمان، واتە مەن دەتوانى رەگ و رىشەى بسووتىنى، سەت برىا قەت ژنم نەھىناباىە!

بە دەم ئەم فەكر و خەيالەتەوہ ئەم ئىزنەىدا بە خۇى دەست بەرىت، سى دەنك، نە زىاتر سىوى باش لىبكاتەوہ و بە نىشانەى كار و رەنجى شان و ئاگالىبوونى خۇى پىشان ھوماى بەدات، ئەو باوہرى وابوو لە ژياندا ھەر كەسە و پالەى ئەو داچەندەنەى كە خۇى وەشانىوئەى، خۇدا قەت وانىيە خراپى عەبدى خۇى بۆى، ئەو مەرۆفە چواردىوارى ژيانى خۇى چۆن ھەلەچنى، بەم پىنە ئەو رىچكەى بىر و ئەندىشەى فەردەوسى زانا بوو، بە گوئەرى دەستوورائى ئىسلام ھەلس و كەوتى دەكرد. لەگەل ئەمەشدا فەكرى زانستى ئاوتتە كەربوو، وەك چۆن سەروشت ناسىكى لىزان، لە كاتى گەرانىكى عىلمىدا بۇ جوان خالى كەردنى شاگردەكانى خۇى باشترىن شىوہ و نمونەى عىلمى. مېژووبى دۆزىوہتەوہ، بەم سىوانەوہ، واى بە بىردا ھات ھەرچۇنىك بى ئەمروكە وافكر و زەينى ئالۆز بوو، نەختۆكەىەك كار لەسەر مېشكى ئەو ژنە بى مېشكەى بكات! ھەرنەبى تۆزىك روونى بكاتەوہ و لە تارىكى دەربىينى. بەم شىوازەى ژيانى ئەوان چووبوہ بەرەوہ، لەمەودوا ئىتر ئەم رەوتە بۇ درىژەدان نەدەبوو، نە ئەو كورى شاقول پاشا بوو نە ئەمىش كچى ماقول پاشا، كۆمەلگا بۇ ھەر كەسىك مەرز و كەوشەنى خۇى داناو، ئىتر تىپەربوون لەم ھىلە سوورەش مەشكانى بە دواوہى، (مەرۆف ھەژارى پىشتى ناشكىنى، بەلكوو خەفەت و نەزانى دل و مېشك و روخسارى دەگەزى، ئاشق تا ئەو ھەلە دەتوانى پالەوانى ئەشقى خۇى بىت، كەوا خەزىنەى لە برانەھاتووى لە بىدەستدا بى، ھىز و وزەى لاوہتى و سامانى قول و بى بن بىت!) ئاخۇم ئەو بەتەماى پىكەوہ

ژیانی تا مردن نه‌بوو، ئاوا به‌م‌چه‌شنه به‌رهو هه‌لدیری نه‌مان ده‌ی‌ناژووت؟ ئه‌گه‌ر تا‌کوو ئیستاش له‌لای دلبه‌ره‌که‌ی شتیکی به‌ دهمدا نه‌هاتوو له‌به‌رئوه نه‌بووه بۆ هه‌تاهه‌تایه‌ وسته‌ی لیوه‌نه‌یات. ئه‌و هه‌رده‌بوو ئه‌وه‌ی به‌ ئاسک‌ی وتبوو، له‌لای هوما، بیدرکینتی، ده‌بوو به‌ هوما بلی، نه‌ باخ ماوه نه‌ زه‌مین گشتی بوو به‌ فیدای چاوی شیرین. خوی هه‌لته‌کاند، سه‌لت و قولت، ئیتر ئاو بینه‌ و ده‌ستان بشۆره! پوخته‌ی مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه . ئه‌ی له‌مه‌ودوا؟ هه‌ر ئه‌و شته‌ ده‌بوو پیشت‌ر له‌ زه‌ینی خۆیدا پوخته‌ی بکا، ئه‌و چۆن شتی‌وای به‌ دل‌دا ده‌هات؟ قه‌ت له‌وه پیشت‌ر له‌ به‌رده‌می ئه‌و په‌ری‌روخساره نه‌یتوانیوه رازی خوی بدرکینتی و ئاوا بۆنه‌یه‌کی بۆ هه‌لته‌که‌وتوو، بۆنه‌یه‌کی‌وا هیشتا‌که‌ش نه‌یده‌توانی هه‌ست به‌ بۆنی ناخۆشی بکا، بۆنیک هه‌یچ‌وه‌مخت له‌گه‌ل وستی ئاشقان ریک‌نه‌که‌وتوو، ئه‌وه‌ گریمان توانی تیی‌گه‌یه‌نی چوار‌دیواری ژیا‌نی هه‌ره‌سی هیناوه، ئاخ‌ری ده‌بی به‌چی؟ له‌میژ بوو وشکارۆی هه‌ناوی بی‌زووی به‌ لافاو‌یک ده‌کرد، بیتوو شیوی ده‌روونی خاوی‌ن بکاته‌وه.

بیژن و مه‌هدی سه‌رمای ئاوه‌که ته‌زاندیوونی، به‌ سه‌رو شه‌روالی ته‌په‌وه چۆره چۆر، له‌ سه‌ره‌وخواری جۆگه‌که‌دا میوه‌یان لیده‌کرده‌وه و ده‌یان‌خوارد. نه‌نه بی‌بی کولکه‌ و خو‌رییه‌که‌ی به‌ مندالان سپارد‌بوو، ئه‌وانیش له‌سه‌ر چیمه‌نه‌که فری‌یان دا‌بوو، وادیار‌بوو هوما و دا‌پیره، دو‌ور نه‌که‌وتبو‌ونه‌وه، هه‌روه‌ک مندالان وتیان خه‌ریکی کرد‌نه‌وه‌ی گه‌لا دۆلمه‌ بوون. سه‌ی‌میران له‌و سی‌وانه‌ی له‌ داره‌که‌ی کرد‌بو‌وه دوو ده‌نکی‌دا به‌ منداله‌کان وگوتی:

- ئیوه برۆن کراسه‌کانتان بکه‌نه‌وه به‌رتان و ژیرش‌روالی ته‌رتان وشک بکه‌نه‌وه، بچن بۆ‌لای گلاره‌با به‌ ته‌نیا نه‌بی، سه‌رماتان ده‌بی و نه‌خۆش ده‌که‌ون. به‌ دلته‌وا‌ییه‌کی سارد‌وسپه‌وه، وه‌کوو ئه‌و باوکه‌ی جگه‌رگۆشه‌ی ون‌بووی دۆزی‌بیته‌وه زۆر به‌ وردی تینیان‌راما، له‌وه‌ده‌چوو بلی: پۆله‌کانم ئیتر من ماوه‌م ته‌واو بوو، له‌مرو به‌دوو‌اوه له‌ په‌نا ئیوه دو‌ور ناکه‌ومه‌وه، له‌ جار‌ان باش‌تر پیتان‌پاده‌گه‌م.

به‌ شو‌ین شه‌پۆله‌ ورده‌کانی جۆگه‌ئاوه‌که‌دا هه‌نگاوی هه‌لگرت و که‌وته‌ پیا‌سه‌کردن تا‌کوو بزانی ژنه‌کان پوویان له‌کو‌ی کرد‌وو، هه‌ر له‌وکاته‌دا به‌ دالانی بی‌ره‌وه‌رییه‌کانیدا شۆر بو‌وه. له‌ ماوه‌ی ئه‌م شه‌ش سا‌له‌دا هه‌وریکی چلکن ئاسمانی ژیا‌نی ته‌نیبوو، ده‌یزانی وه‌ختی ئه‌وه هاتوو، ئه‌م ریگه‌یه‌ی بۆ ده‌ست‌نیشان بکا:

- ئه‌گه‌ر بۆت جیبه‌جی ده‌بی، له‌مه‌ولا شه‌وانه‌ واز بینه‌ له‌ شه‌راوخۆری!

به‌ دلنیا‌ییه‌وه ژنه‌ به‌م رسته‌یه‌ وه‌لامی ده‌دایه‌وه:

- به قسەت دەكەم، شەرابی شەوانە تان و پۆی ژیاڤی لە بەریەك هەلۆه شان دووین. بەلام بۆچی ئەمە بە من دەلێی؟ هەروەختی تۆ نەتكری و نەت خوار دەوه، ئەوا منیش بە دلی تۆ دەكەم، ئاخۆم ئەوه تۆ نەبووی، هەموو رۆژی پیاڵە یەكت فەر دەكرد و دیسان بە تەمای دانە یەكی تر بووی من نەم دەهینشت؟
- باشە، وای دابنی، ئەمەش بە شینكە لە خەرجی ئێمە، وەرە با تۆزیک ئەم خەرج و بەرجە كەم بكەینەوه، دەزانی چۆنە هوما، تۆ دەبی.

- من، من چی؟ دەلێی جل و بەرگ نەكەمە بەرم؟ گەرەكتە بە پێی پەتی بچمە كووچە و كۆلان، یان ئەوهی هەروەكوو پیرەژنان لە كونی ژووریدا دانیشم و دەرگا لەسەر خۆم پێوه بدهم؟ من لەو مالێ تودا هیوام بە چ دلخۆشییەك هەبی؟ لەوه دەچی رووناكاییم لێ بگرییەوه؟!

- وانیبە. جل و بەرگ بكە بەرت، بەلام هەرنەبی تۆزیک چاو خۆرد بكەوه و چاویك بكە لە ئەو ژنە ماقولانەش! توش وەكوو ژنی ئاشنا و دۆستەكانی من رەفتار بكە وا نانە وایان هەیه، بۆ تۆ فەرقیكی نییە لەباتی گۆرەوی كایزیر ئەوانی سادە و ساكاری بكەیتە پێت. هەر بە دوو رۆژ جارێك ملەكە ی هەلناوەشی، پێوست ناكە بە سواری فەیتوون بچی بییان بەیتە سەر وەستا و چاكیان بكەیتەوه. هەر لە ماوهی ئەم حەوتە یەدا قوربانی چاوت بی، دوو تەمەنت پارە لێ وەرگرتووم بۆ كریی ئەم سەر و ئەوسەرت، پێت وایە پوولێكی كەمە؟ تۆ پێت وایە میر دەكەت لەسەر خەزینە دانیشتووه؟ وانیبە؟ كەبەرەكی نان كەر، بەرێو بەر و دەم راستی نانە و اخانە گەل، ناوی گەورە و شارێ وێران، لە دەرەوه چاوی خەلك و لە ناوەوه، چاوی خۆم كوێر دەكا، با قسە یەكیش بۆ خۆمان بكەین، تۆ وادەزانی دووكانیكی كۆلێزە ی پەنجە كیشی چەندە ی داها تە، بە هەموو هیز و توانای خۆیەوه بە یانی تا ئیوارێ پتر لە شەش تەمەنی داها تە نییە، كە ئەمەش بە سەر و بەرمان پاناگات، كەسیكی وەك من بەم گشتە خەرج و خاوو خیزانەوه، دەبی كاریكی و ابكەم قازانج سەری مایە نەخوات، من نامەوێ خۆم بكوژم!

- مەبەستت لەم قسانە چیبە، بۆ روونتر ئەوهی لە دلتدایە نا ی دركینی؟ من چت لێكەم خاوو خیزانیكی زۆرت بە ریشەوه بووه! مەبەستت ئەوهیە براكەم، كەس و كارم پێی یان بەم مالە دا نەیه ت؟ ئە ی دەست خۆش، ئەوه لە حاجی بەننا و ئەمەش لە تۆ، چا و دلم روون، نا، سە ی میران پیاو كە تیر بوو چەمۆلە دەنی، ئەمانە هەمووی قسە ی پڕ و پووچە، بریو بیانوویە و پەلپ گرتنە. دەنگ و ئاوازی هوما، شەش سالی تەواو بۆ ئەو شەنە ی بالی فریشتە ی رەحمەت بوو، هەنووكەش مچور كە بە لەشی دا دەهینی و ختۆكە ی گوویی دەدا، تا دەها ت ئاوی هەلدیرەكە دەنگی نزم دەبوو.

نەرمە ئاۋازى ئۇيۇش ۋە سەر خورپە ئاۋەكە كەۋت، لەحن و ئاۋازەكە ئازاد و جىئى سەرنج و لە چاۋ بەرپىۋار بوۋ بە سۆزىكى كوردى دەيچرى، سەي مىران ۋەك بەرى دەستى ئەم شىۋو و دۆلەي دەناسى، ئەم خړو دۆلە كە لە سى مانگەي بەھاردا بە خور ئەسرىنى باران و فرمىسى چاۋى رنوى خور ھەلدەدا لە سەراۋەۋە بەرەۋ باۋەشى رۋوبارەكان بەرپى دەكرد. سروسث، دىمەنىكى بەرچاۋى بەھارى چاۋ و دلى تامەزرو دەكرد و تىكەل بە چرىكەي مەلان و سۆزىكى ژنانە رۇخى مروقى سەيقەل دەدا و ئۇخژنى بە دلى تاسەباران دەبەخشى. لەم كاتە تايبەتەدا سەي مىران لە ناخى خۇيەۋە بە نىۋ ئەم حالەتەدا شۇر بۇۋە، لەگەل ئەندىشە و ئاۋات و ھەۋلى بىئىلكامى خۇي نەھاۋاۋە بوۋ، ئەگەر بىتوانىبايە پىشتى ئەۋ دەلەدىۋە خۇيىن مژە بە زەۋىدا بكىشى ۋا لە تۇرەي دىئاي كەۋنارادا بە «مىدۆز» ناۋى ھاتوۋە، مىزانە چۆك لەسەر دلى داکوتى و گۇشاۋگۇش سەرى بېرى، تەۋاۋى ئەۋ نەھامەتى و گرفتانە بە لايەكدا دەكەۋت و ئاۋ بە ئاوردا دەكرا، بەلام ئىستاكە يەزدان ئەم ھىز و پىزەي نەداۋەتى چى لە دەست دىت؟ ئەۋ چۇناۋچۇن دەيتۋانى ئەم پەنجەرەيەي بە رۋودا بكا تەۋە و ئەۋ ژنە سادە و كالفامە حالى بكا، ئەۋەي ئەۋ لىئى دەگەرئى ئەۋە ھەۋ نىيە و ئەۋەي بە تەمايەتى بۇ ئەۋ دەستەبەر نابى، ئەۋ چۇن لە دىنيا حالىيە؟ خۇ ئەگەر ناۋى مىدۆزى نەبىستوۋە، چىرۋكى رۇستەمى بەرگۋى كەۋتوۋە، ۋەختى خۇي دىۋى سى كوشث و جەرگى دەرھىئا و خواردى، دىۋى چەرمگ كاۋوس و سىپاكەي لە مازەندەران خستە بۇسەۋە و كوئىرى كردن، ئەم چىرۋكانە بەشىك بون لە ئەۋ لە مالاكەدا.

سەي مىران لەم مشتومرە دەرۋونىيە كە ھەرۋەك تەرجىح بەندىكى بىھىز و پىز خىرا خىرا بەسەر پەردەي مىشكدا دەھات و دەچوۋ تەۋاۋ بىر و زەينى لىل كرىبوۋ. بە شەرمە سارىيەۋە سەرى بەردابۇۋە، ئەۋ لە فەلسەفەي ئەۋىنى عارفانەي خۇيدا، بېراۋى بە لادان لە ژيانى مادى، بە مەي خۇرى و فرکردن بوۋ، ئىستا دارۋ نەدارى لە گاي تۇر نابوۋ، بىرى دەكردەۋە ئەم مالا رۇژىك قەلاي مىرو كۇشكى شادى بوۋ، كەچى ئىستا بۇتە كاۋلاشى خەفەت، ئەۋىنى ئەۋ ھەرۋەكوۋ گوزەرانى پېر بوۋ لە كۇسپ و ئازار، بەلام بەبى ئەۋ ئازارە نەيدەتۋانى بژى، لەگەل ئەم زەلكاۋە داھاتبوۋ، كە ھەر خۇي بۇ خۇي سازكردبوۋ. بە شانى جۇبارەكەۋە ھەردوۋيان دىاربوۋن، پېرژىن خاۋلى و تاسەكەي بە دەستەۋە بوۋ، بە بن پىچك و مىۋەكاندا دەھات و دەچوۋ. لە ھەرجىيەك گەلاي ناسك و جوانى دەبىنى گورجىك ھەلى دەكوتا سەرى و لىئى دەكردەۋە، شوئىنى لاپى و خزو لاشىۋ لەگەل تەمباسك و بەرز و نزمى، لەگەل رەۋتى ئەۋ رىك نەدەكەۋت، ھوما وردە وردە

دهچوه پيشی و نارهناری دهات، جاری و ابوو ئاورپکی ئه دایه وه و چهنده گه لایه کی له بهرکی میوه که دهرنی و له کاسه که ی دهخت. تارمایی خه میک له روخساری نیشتبوو، رهنگ دانه وه ی بیر و فکری شاروه ی دل و میشکی سه ی میرانی پیوه دیاربوو، ههروه کوو ماشوو قه یه ک خه فته و نازاره کانی دلاری تهنگی پی هه لچنیبن، زور به ساردی له و گشته جوانیه ی دهروانی، وهک بلئی له تهوای ئه و شادی و خوشیانه ی ژیانی دلئی بیزار بی و لپی دوور که وتیته وه، دهنگیکی ناسک و بهسۆز، نارام و له بن لیوه وه، نه بیستنی باشتر بوو له بیستنی، ههست و ئیجساس وای به سه ی میران نیشان ددها، ئه گهر له پر خوی پیشان هوما دابایه، بۆ ئه و ناخوش ده بوو. بلئی دلله پاکه کان ئه و په رده زه ریفه نه بن، که له کاتی که یف خوشیدا ئه نگوستی له سه ر داده نی؟ چشتیک رووی دابوو، ئاوا په ریشان و زهرد و سیس هوما ی ده بینی؟ ههردو ژنه که ی له وی دوور که وتنه وه، هوما بۆ چرکه یه ک مات بوو، تاکوو گوئی له و دهنگه خوشه بگری و له دووره وه بهرگویی ده که وت، ئه م چریکه یه له قهوانی ئه م گرامافون وه هه لده ستا و پرچی ئالوزی روچی مرویی شان ده کرد و نارامی به هه ناو ده به خشی، گویا که شو هه و له گه ل ئه م چریکه و ئاوازه له مه سلحه ت دا بوو، بۆ ئه وه ی ده ی بیستنی چیژ و ده گری، سه ی میران به ناخی ئه م شتانه دا روچوو بوو، هوما به ئامازه ی ده ست دایه پیره ی حالی کرد ورته ورت نه کا، گوئی دلئی بۆ ئه م دهنگه به سۆزه هه لختبوو، کونسیرتیک بوو به دم شنه ی بلاوینه وه ژیانی به جهسته و روچ پیش که شو ده کرد. خاویژ خاویژ رووی کرده دهنگه که، دهقیقه یه ک له وه پیش توزی خه فته به روخسارییه وه دیاربوو، به لام ئیستا سه رو رو خوش، ههروه کوو توپه گولیک، ئه مه نوینه ی

گیانی ئه و که سانه یه، که وا خه م و شادی و خوشی و ناخوشییان به قه ی یه که، سینه ی ته م بارستایی له سه ر توئیلی سه ی میران دانا بوو، نیوچاوان گرژ و مؤن ههروه کوو ئه وه خته ی ئه م شوپه ژنه ی هینابوو ه مالی، له گیزاوی بیر و خه یالاتدا ده خولا به وه، به م حاله شه وه نه ی توانی بهر به گولبزه ی سه رلیوی بگری. شه پۆلیکی گه وه له قولایی دلییه وه سه رچاوه ی گرتیوو مژی نارزه زایه تی له سه ر سیمای سه رپییه وه، جوانی و ئاوازه له چه شنی سه رو ی به یانی په ژاره و خه فته ی روچی و روخساری رامالی، پنی له سه ر به رده بازه که دانا و بازیدا بۆ ئه وه بری ئاوه که، ئاوه که لیزه وه به خور تیده په ری، به دم ناله و خوره یه کی دلپره وه، ئه مبه رو ئه وه بری ئاوه که، دارو پنچک و توو دپک و گوژیژ و کروسک دهوری دابوو له گه ل شیلان و گوله باخ. شوینیکی بژوین و پاوه نکراوه، که تاکوو ئیستاش هیچ باغه وانیک به ویدا نه هاتبوو، سه ی میران هه رچه ندی بیری کرده وه و دل و میشکی

خۆی ھەلشایلا ئەم شوپنە نامۆییە لەوەپیش نەدیوو، لەم نزیکانە مەگەر بولبولان لەم قەراخ ئاوە بەسەر شیلان و پنچکەکانەو ھیلانەیان ھەبوو، ئەگینا پەلەوهری دیکە لێ نەبوو قەناری ئەوئەندە بە ئارامی لەسەر گۆل دەفەری تەنانت گۆل و گەلای نەدەلەراندەو، وەك ئەو و ابوو ئەم بەلدارە بچووگەش دەیزانی نابێ نەرمی و ئارامی ئەم شوپنە بشیوێ. گەلایەك نەدەوهری و خەشپەییەك نەدەھات لە رووبەریکی كەمەو، ورتە و زمزمەیی جۆگە و رووباریش بە ئیشارە و ئاماژەو بو ژوانگەیی خۆی دەخزی، ئەمە وەك بوخچەییەکی نەكراو و ابوو، لە شیوێ رازیکی سەربەمۆر، ئەم شوپنە تاییەتە ھەناسەیی خەمی لێ نەكەوتبوو، لەم وەختەدا كەوا جەنگەیی گەرما بوو، تۆ وات ھەست دەكرد فینکی ئیوارەییە، شۆرەبی بە شانەیی سروە بسکی دادەھینا و سەری دەبەرخۆی نابوو، گۆل بەدەم شەوێ زەرە دەھاتە سەرلێوی و خورپنك و جۆگاردە گورانیان بو بەژنی دارو درەخت و میزگ و چیمەن دەگوت، گەلا دەبوونە پەرژینی گۆلی زەرد و سوور و پەپوولە بە ییزی لەسای سیبەری داران دەخزان. ئاو، ئەو مایەیی ژیانە، ئەو خۆیتەیی بە شارەگی سروشتدا دیت و دەچی، خونچەگۆل دەكاتە خەو، دەخزیتە بن دارو درەخت و میزگ و گولجاران پاراو دەكا و بە داراندا ھەلەدەچی، ئاخۆم ئەو حینیە پەرسیفیک نەبوو بو ئاوات و ئارەزوی پەژیوانی و تیکر و خواوی گیانی ئەو، بو قوژبێنکی چۆل و ھۆل؟ ئەگەر وانەبێ بە دلنیاییەو ئەو ئەم شوپنە پاكەییە بو دلدار و دلەبر. كە دەبی ببە پەپوولە و گۆل و ئاویتەیی ژینی ھەتاھەتایی ببن، بەبی ئەوھیی ھوما لە پەردەیی گۆل و سەوزە بێتەدەری بە دەنگی فریشتە ئاسا بانگی لە پیریژن كرد:

- دەی پیتیوتی نابێ مەلە بكەم، ئای چەندەم پێخۆش بوو، لێرەبایە و بیزانیبایە بە قەسەیی ناكەم، كاریکی باشمان كرد ریگەمان نەدا مندالەكان وەدوومان بكەون. وەیی ئەم گشتە تۆری جالجالووكەیی! ئەشا ئەو بەلالووك و ھەلووچە و گیلەسە! سوور و سپی سەریان لێكداو، تۆ بلی دەستیک نەبی ئەمانە بوەرینی؟ ئەشا، ئەمە كۆترەباریکەییەك! ئەیی لەو جوجوولەیی خەریکی خۆشارۆكێییە، كۆترەباریکەیی دەنووك زیڕینە! دەمەوئ ھەر ئیستا خۆم رووت بكەمەو و ئەم بەدەنە زیوینەم لەو ئاوەدا بشۆرم. تۆخوا ئەگەر نێرەیی روو بكە بەولاو و ئێرە بەجی بیئە، میژدەكەم لە كەلەباب شەرائنی ترە، دل پێس تر لە لەكەك و ئاشق تر لە بولبول، ئەگەر لێرە بتبینی، ئەوا دەبی بە باز و شاھین، دنیات لێدەكا بە چەرمەچۆلەكە، كونە مشك لێدەكا بە قەیسەری، ئی، ھەر لێرە دەمینیەو، ئەگەر وابی تۆش ھەروەك خۆم خانم و خاتوونی، وایە، تۆش میوینەیی بۆیە تێی ناچریكینی؟

دەنگ و ئاوازی قەوانەكە بۆ ماوہیەكی كورت تەواو بیوو، ھەمدیسان بە مقاماتیكی تازەوہ تینی چریكاند. ئەمجارە مندانەكان خەریكی گرامافونەكە بوون. ھوما دلشاد و سەرخۆش، ھەرۆك خانمیک كە بۆ جەژن و سووروساتیک خۆی ئامادە بكات، سەركراس و بێكراسی لەبەر خۆی داكەند. خاوی و تاسی لە دەست پیریژن وەرگرت. گویی بۆ شەپۆلی ھەستبزوینی ئەم ئاواز و موسیقاییە شل كەرد تیکەل بە بێن و بەرامە ی گۆلی زەرد و سوور و پەچی سەوزی داران بە سەماكردن بە شانێ سەماوہ دەڕژایە كۆشی ئاوەكەوہ، ئەویش نەكردە نامەردی بە دلێكی شاعیرانەوہ خاویر خاویر لەنجە ی كەرد و كەوتە سەماكردن، بێخەبەر لەوہ ی ھەر لەم چەركە ساتەدا دوو چاوی تاسەبار و چاوەزێر لیاولیپ لە ھەسرەت و گر، لە بۆسە ی داہ، ھەرۆكۆ و ئێس، بە تۆلە ی ئەوہ ی نەھەنگ قوتی داوو، بۆ تۆلەكردنەوہ تەمای بوو ماسی لووش بكات، بەلام نا، ھەر ئەو جوولە و سوور و پێچدانە ئەو ی لووش داوو، ھەرۆك پەری ئەفسانە لە كەناری جۆگە و كانی پەرو بەلی كۆتر دادەنێن، ھوما بەبێ بەرگ و پۆشین لە نیو ئاوەكەدا دانیشتیوو، نە ترسی میری بوو نە خۆفی پیری! ھەولی ئەدا رۆحی خۆی لەو ئاوەدا بە ئاواز موسیقایی بلاوینی. ناسكەبزیەك پەنگری سووری بە كۆلمەكانی بەخشی و پەژارە ی لە سیمای لادا، ھیزیكی نێھانی ئاویتە بە رەمزو رازوہ كەوتە نیوان دلەبەر و دلداروہ؛ ئیتر ئەوہ ھەرچۆنیک بوو لە دلەوہ یەكدییان ئاگادار دەكردەوہ، بێجگە لە وریایی و ئەم شوین و كاتە تاییەتە كە ژنان ھەلێ دەسەنگین، بە تاییەت جوانی جوانان، كەمتر وایە لێی بێ بەش بن. ئەمە چ ھیز و رازیک بوو كەوا ھوما ی ئاگادار دەكردەوہ پیاوہكە ی لە نزیکەتی؟ بلێی بونی ئەو ی كەردبێ؟ پینی وایی چاوی لێخافل ناكا و بە دوویدا ھاتووہ یان ئەوہ ی بە دل بانگی دەكات، ئیتر ھەرچۆنیکبێ ھوما بە دل دەیزانی ئەگەر میردەكە ی تا ئیستا دیار نەبووہ، زۆری پیناچی دەگاتە پەنای! ئاوی ئەم جۆگە مەزنە كە بۆخۆی چیژ و سەفایەكی تاییەتی ھەبوو، ئەم لەشو و لارە زیوینەشی لە ئامیزدا بوو، وەك كانی و ئاوی جەننەت خۆری لە باوہشدا بێ وابوو، یان وەكوو تەنكە بەفری سەربستۆی لاپال تریفە ی مانگەشەو بەدا لە رۆخساری، جوانی و جلوہ ی خەیاالی پیدابوو. كیلگەردن و بەلەكچاوا، شان و ملی گۆشتن و سنگی مەرپەپین و دوو شەمامە ی سەرسنگی، ئیتر لە ھەمبەر نەخش و دەستكردی، یەزدانیدا نە زمان و نە خامە ھیزی تەوسیف و پەسن و پیداهەلدانی نییە، ھەرچەندە دارو درەخت و ئاوا سەوزە و گۆل و پەلكی داران نوقمی تەماشای بوون و ھەریەكە و لەبەرخۆیەوہ ملوانكە ی غەزەلیكی دەكردە ئەستۆیی و كراسی مەسنەوییەكی بە بالا دەبەری، ئەوہ گیاندار بوو بە خزۆك و خشۆكەوہ بە زمانی بێزمانی نیگای

دهنارده پيشوازی ئەم تاووسی مهسته و خوای میوهی باغی یه زدانیه، بۆ بهخیزهینانی ئەو ژنه ئەگەر نعوذبالله په یامبهری خوا نه بوو. هه رچه نده ژنان ناتوانن په یامبه ر بن بگومان هه رخوی په یامیک بوو، هه رو دک چۆن (ئه گه ر له م دنیا یه دا مرو گه ل ته واویان قه ساو بوایه ن ئەوا شاعیر و هونه رمه ندیک له سه ر زه وی په یدا نه ده بوو؛) ئەگه ر په یامی ئاسمانی نه بووا یه له ته ره ف یه زدانه وه، بی شک ئایه تی قو دره ت و توانایی ئەو بو، جوانیه کی خودا پنداوی و تیشکی رۆحیکی ئاسمان بوو، که وا به و هیزه وه کاری له دل ده کرد. ئەو دله ی که هیلانیه ئه شقی یه زدانی بوو، جوانی له به ر بیر و زهینی سه ی میران، گیانیک بوو به هه موو توانایی خۆیه وه له ژیر په رده دا نه ما بوو، ئەو ئە دگار و بیجمی هومای. له پيش چا و هه یچ وه ختی به ر پیاور نه بوو ئەو گه وه ره به نرخه ی له ئە نتیکه خانه ی گیانیدا هه لگرتبوو، له دنیا ی ته نیایی خۆیدا زور جار فکر و خه یال له گه ل خۆی برده بوو:

ئه گه ر خودا وه ند ئەم ده ست کرده جوانه ی نیشان نه دا بایه، واته ژنی به سه روش نه به خشیابیه لایه کی ته رازووی دنیا له حه وا ده بوو، گه ر دوونیکی وشک و برینگ و هه ل سوو ر داسوور پکی خۆرای بایی، ئاخۆم هه ر وه کوو شان و شکوی هه ساره گه ل و گه وره یی ئاسمان مرو ف ده خاته وه بیر ی یه زدان جوانیش هه ر ئەو شته نییه که له ناخه وه هه ست به زاتی واجب الوجود بکه ی؟ له و رۆژه وه ئەم نیشانه ی جلوه ی جوانیه له دلما هیلانیه کردووه، تو بلئی له پاکیدا وه ک هه لمی دلۆپیک ئاو به تیشکی یه زانیدا هه ل نه زنا بیتم؟ من پیم به ده رگای به هه شتا ناچیته ژووری دلنیام و گومانی تیدا نییه، له به ر ئەوه ی شه رابم خوار دۆته وه! نوێژه کانم چوواندووه، هه رو دکو ئیستا گه وره یی و ده هه نده یی یه زدانم بچووک به دلدا هات، زمانم تال بوو، به لام من ناچمه جه هه نده م. من دلنیام په یامبه ره که م محمه د شفاعه تم بۆ ده کا و بۆم ده پارێته وه، وه حیم بۆ هاتووه، که وا خودای خۆم زورتر و باشتر له خه لکی ئاسایی و ره مه کی ناسیوه، له خه ونما پنیان وتم: سه ی میران کو ری سه ی نه سه رو للا، شوینی تو له ئیعرافه! . به لی جوانی ئاوازیکی ئاسمانیه، ئەگه ر شتیکی جه سه ته یی بایه نه یده توانی بزوینه ری رۆح و گیان بیت.

سه ی میران بۆئوه ی پر به دلی خۆی له شو لاری ئەم زیڕ و گه نجه ببینی، سه ره رای ژان و ئازاری نه خۆشی رۆماتیسیم که زور له میژ بوو پیوه ی ده تلایه وه به ناچاری لئیرا بچیته ئاوه که وه، له په نجه ی پنیه وه هه تا سه ره ژنۆی به شیوه یه ک ته زیوو هه سته به سه رما و گه رما نه ده کرد. ئە شقیکی ئە زه لی وه ها ده می له خوینی ژه نیبوو، ئەگه ر بالیکت ببی بایه به خۆی نه ده زانی. هه رو دکو له میژ بوو ئەو خووه ی هه لگرتبوو له نیوان خه و و به خه به ری ئاسمانیدا گه شت و گه رانی ده کرد.

لەو خەو و بیدارییەدا، بە ھەرباریک، شتیکی وەکوو ھۆشبەری لە ئارادا بوو، بە شیوەی گۆل و سەوزە و گل بۆنی بەھار و شەنە و ھەواری سازگاری دەگەل خۆی ھیتابوو، گەرمی و دلەبەری لە دەروونیدا شەپۆلی دەدا، باری ئاسایی چاوەکانی گۆرپیوو، روانینی سووتیتەر و تاوانبار دیاربوو، وەکئەوێ بە کۆلیک ترس و ھومیدی گیانھەژین و تاقەتھینان لە ژێر باری ھەزاران ئازار و چەرمەسەریی ژياندا بە گونجەیی ئاوەکەدا خۆی گەیاندبوو کۆشکی خەلیفە! زۆر پۆژ و شەوان قیناتی کردوو بە برسییتی و لە ھەشارگەیی خۆیدا چاوەروان ماوەتەو، تاکوو بلوورگەلی خەروارینی بێوینەیی بەژنی زبێدە، ئەو شازنی دەورانە، لەوکاتەدا کە حەزی بە چوونە نیو ئاوی حەوزەکە دەکرد، تێی رابمینی و ئاویتە بە ئەندامی خۆیەو ماچبارانی بکا، بەلێ ئەو سەبارەت بە ھاوژینی خۆی وھا ھەست و خۆشەویستیەکی ھەبوو، لەوپەڕی تاقانەبییدا لەگەلی نامۆ بوو، دایمە وابوو. ھەرچەندە شەو و پۆژ لە ھوما دوور نەدەکەوتەو ئەو لە خۆی و خۆی لەو بە دوور دەزانی، ھەموو پۆژی، گۆلیکی لە باغی ئاوات و ئارەزوودا دەپشکوت و بارەگای ھەمووانی بۆنخۆش دەکرد، بەلام ئەوێ وا سەی میران لە ھەمووان فرەتر خزمەتی دەکرد و ئاوی لە بن دەکرد و تاییبەت بە خۆی بوو، بەم جۆرەیی ویستی گۆلی نەدابوو روونتر بیژین، بەھیزتر لە ورە و تاقەتی لاوان جەستەیی خاکی ئەوێ خستبوو ژێر دەسەلاتی خۆیەو، بەلام گیانی ئالۆز و بەرز و نزمی ئەو ھەرھوک بەرزترین ترۆپکی چپای ھیمالایا ھیشتا دەستلینەدراو مابوو، دوودل بوو لەوێ ئاخۆم پەنجەیی وئیکەوتبوو یان نا، ئەمەش بۆ دلداریکی پیرانەیی وەکوو ئەو بە چێژی جەستەیی لە گۆشەنیگای تەنگ و بەتالی ھەرزەیی گەنجان پینی دا نەدەروانی، ئەو بەبەتیککی فرە گرینگ و بنەرەتی بوو، بابەتیککی وا کە دەبوو رازی ئەوینیککی بێتەسەلی و پاراوی لەودا وەدۆزی، پیگە و مەقامی ئەشق کە خۆی بەدیھینەری ھەستی و بوونە مەزنتەر لەوێ کەوا بنووس لە بەردەرگای چۆلی خۆی ببینی. ئەگەر بیته سەرتاریف و شی کردنەوێ تیکەلاوی ژيانی ئەو خەلکە رەنگە دوور بی لە حورمەتی ئینسانی. ئەوئەندە سەی میران لە بییری بی، ھەموو جاریک ھوما لەسەر رانی دادەنیشت و بۆ لاواندەوێ یان بۆ کات رابواردن چلە چلەیی مووی رڤیتە سپییەکەیی ھەلدەکەند. قەت بە زاریدا نەدەھات بلێ تو پیری و منیش خۆشم ناوێ، بەلام ئەوئەندە پینوتبوو لە کاتی خواردنەوئەمدا، ھەر دەلێی پەردەیک لەسەر چاوم لادەبرئ، جوانتر ئەتبینم و زۆرتر ھەست بە خۆشەویستی دەکەم. ئەگەر بەھەر باریکدا لەم رستەییە ورد ببینەو ئەمە لە دلێکی سادە و بێدرۆو سەرچاوە دەگرئ، ھەر بۆیە لە کاتی ئاساییدا روونتر قەلافەتی ئەوێ نەدەبینی و

خۆشى نه ده ويست. ئيتىر رازىك له دهروونى ئەو ژنه دا بوو، نەك ئەوهى خۆى به دهسته وه نه دابوو، به لکه سرک و سل خەرىكى پاكردن بوو. ئەو به تهواوى مانا قەبوولى دهکرد پير بووه، ئەمه شتىك نه بوو حاشاى لىبكرى، به لام گهرەكى بوو له ئاوينهى دلى دلبره كهيدا خۆى به لاوى ببينى، دلى ژنىك كه سه رتۆپى تهواوى باشييه كانى ئافرهت بوو، ههروهك كانى و چاوگهى زوولالى و سهفا، سيمای ئەوى به بارىكى تر ده بىنى، به مپىيه، بىرى به تهواوى له كن دلدارىكى تر بوو، ئەو به رۆح له سه زهوى نه ده ژيا! ئەوكاتهى له نيوان دوو ليوى تامه زۆرى راموسانىك ئاراوقارای لى هله دگرت به تهوژمىكى ئاگرينه وه به نيو نىگای پر له پاز و نازى ئەبرۆى كه وانى و چاوى خومار و خه والوى يدا ده ستەك و داره پای بن مپچه كهى ده ژمارد؛ ده سوو راه تاكلو گوه رهى مه به ستى له قولایى رۆحيدا وه دۆزى، به لام هه ياران! به م هه موو ئەقل و ئاوه زه وه، له مهر ئەم بابته وه هيشتا خۆى تازەكار و كرچ و كال ده هاته به رچاو، به م خۆش رابوارده، ماچ له سه ر ماچ و بۆن كردن و گول چىنيه، له سه ر سنگى مه رمه پىنى پر له خهت و خالى خۆى فرىو ده دا، به لى له ئەنتىكه خانهى دلى ئەو ژنه دا خه زىنه يه كى خودايى نووستبوو، ئەو چوارقورنهى ئەم ملكهى پشتكى بوو، بىجگه له غورفه و دووكانى پر له رهمز و نهينى، كه ئەميش به شه و به رۆژ ده رگای به ئالقه رىز و دوولایى قفل درابوو، ئاخۆم بۆ ئەو كهوا به ئاوى ئەوين رۆحى خۆى مۆمىايى كرديبوو، ئيره ئارامگه و مه زارگه يه كى هه رمان نه بوو؟ بۆ ده بوو هوما، رازى دلى خۆى به م جۆرهى كه هه بوو له و بشاريه وه؟ ئەو له ساته وه ختى جم و جۆلى ژياندا بوو، ئاخىر گه لای شه خته برىدوى وجودى رۆو به زهردى لوول ده بوو، ئيتىر زستانى مرومۆچى مات و كپى ژيانى ده ستى پىنده كردي. به هۆى كه م سالى له راده به ده ر هوما سه بارهت به ئەو، به بۆنهى بىرۆكه يه كى كرچ و كاله وه، ئەو خۆى دايمه له وهى كه هه بوو پىرتىر ده هاته به رچاو، به مپىيه كه شۆق و زۆقىكى تايبه تى له خۆى نيشان ده دا و ناوى ئەشق و دلدارى له سه ر دانابوو، ئەم هيز و پىزهى تىدا هه بوو، له تىنو تاوى جهسته و بوونى خۆى، ئاگرىك داگرىسپىنى تىك روخواوى پىشهى پىرى پى گاو بكاته وه له و ده مه شدا هوما پىى ده نايه بىست و شه شه مین به هارى ژيانه وه، له ش ساخى و گه رم و گورپى به قهت ئەشق و ژىرى به قه لافه تىيه وه دياربوو. ئەوكه شىوه گول بوو ههروهكوو گول به تهواوى له په ردهى خونچه هاتبووه ده رى و به رامهى روخسارى ئاوى حه ياتى پىبوو، هه ر بۆيه ئەوينداران وتوويانه؛ وهكوو گول به بۆنى خوشت، به روخسارى جوانت دل و مپشكى رىبوارىك وه حه سىنه. سىنه و به رۆكى به تهواوى جىى خۆى كرديبۆوه، وادياربوو باشتر هه ناسهى ده رده دا، هه ربۆيه سهى مىران، شه وانه

وهكوو دايكيك ئه وهنده پر به دل و به موحبيه ته وه دهچوه ژوورسه رى كه ئينسان ده كه وه ته گومان و دوودلييه وه، وهك ئه وهى ناگادارى له نه خوشيك بكا، بزاني نووستوه يان به خه به ره، له پشت سه رى چراكهى راده گرت، گوئى شل ده كرد بؤ ترپه ي دل و هه ناسه كيشانى. له سه ر سنگى جوانى راده ما، كه به رز و نزم ده بؤ وه، ئه گه ر به وشه يهك كوئايى پى بينين، له بؤ ته ي ئه ويني دل به ريدا توابؤ وه، ئاخؤم ده كرا له م راستييه دا به هه له دا چووبى؟ هه روهك گه ر دوون دهنگى په پوله ي كپ كرديو، ئه ويش زمانى چريكه و ئاوازي ئه م ته واره ي له بنا بريبوو! هوما له و سه رده مه دا به جؤش و خرؤشيكى گه نجان ه وه خولياي ژيان و چيژ و سه فائ ئه و بوو، هه ر بؤيه باشت له هه موو كات و وه ختيك چيژ و خرؤش ده به خشى. رووه له مالاوى خؤى له گه ل قورس و سه نگيني دا گو بريبو وه، به لام به غيره ت و شان و شكوه، په وتى زه مان، به وينه ي بارانى بانه مه ر باخچه ي ژيانى پاراو كرديو، هه تاوى ئه وين خونه گولئى ئال و والا كرديو، ئيتر ئه و ژنه ي شه ش سال له وه پيش نه بوو كه له ژوورئيكى كوئانى سه نه تيدا بوو، ئاورينگ و پريشكه ي ئه وين به نيشانه ي بيره وه رى ته مه ن، هه روه كوو گياني ئه و دووكه لئى شه رمه زارى له سه ر هه ستان بوو. له جاران قه له وتر و به ژن زرافتر بوو، له كاتى په وت روئيندا له ره ي رانى ده هات، ئه و هيشتا به ره بوغربوون و به خؤداهاتن دهچوو، ميترده كه ي هه رچه نده زؤرى مابوو بير له مردن بكا ته وه، به لام له بارودؤ خيكا دا بوو، ده بوايه به خيژاي ته نانه ت پيش ئه وه ي خانمه شوخ و شه نكه كه ي بگاته ته مه ن سى ساله بيچگه له هه ز و ئاره زووى خؤرايى چشتى شك نه با، جوانى و هه وه س و لاهه تى و ويستى چاونه زيرى هوما هه روه كوو بروسكه و با به چؤكى دا ده هينا و ده يكرد به ئاو. ئاخؤم بؤ ئه وينيكي له م چه شنه ئه م مه سه له يه زؤر گرينگ نه بوو، كه ترس و دل به راوكيني له دوو نه بى؟ چه كه رده نى، له قامووسى زه ماندا گيربوون و راهه ستان، نه گونجاو بوو، بادانه وه عيب نه بوو، وادياربوو رازى ئه و جوئ بوونه وه يه كه به ره زامه ندى مسؤگه ر ببوو، هاتبووه سه ر بير و ميتشكى سه ي ميران، تاكوو به ئاوى دوورى ئاورى تاسه و هه ز وه كوو ژيني. ده بوو به ر له گوشارى ئابوورى يان شتيكى تر له سه ر ئه و باسو مه سه له يه گه ران و به دوا داچوونى هه بوايه، له وكاته دا كه به بى پرده له سه راوپه رده ي گول رامابوو، له نيوان لقو پؤپى دار و دره ختاند، ته نيا پينچ ميتر نيوانيان هه بوو، له گه ل ئه م په يكه ره زيوينه كه وا و كراسى له تيشكى هه تاو به به ر خؤيدا كرديو چاوى نيگاي به مؤ له ق راهه ستابوو، ئه گه ر ژاراوى خه م و زريان هه ناسه گه لاي ته مه نى راپيچكه نه دا ببايه، ئه وه نه ده بوو قه ت بيرى له پيرى و مردن كرديا به ته وه، هه ستى به له خؤبايى بوون و

چیژی لاوه تی ده کرد، له بهرئوهی بهم گشته هوای نهفسانی و تاسه و نارده زوی دهر و نییه وه، که نه مهش سه رچاوهی له چا و چنوکی و تامه زرویی رایه، وازی له هه موشت هینابا، نه دیده توانی له و بهرکه تی یه زدانیه واز بین، چاوی پر له تاسه و حهزی نه دیده توانی بۆ چرکه یهک نیگای خوی لئ وهر بگئری، وهک بیژی له پشت هه لماتیکی بلورئاساوه به بهژن و بالایدا دهر وانی و جوانترین جل و بهرگی خه یالی دهر کردبوو، بۆئوهی له و ماوه یه دا پر به دل توانیبوی نیگای چاوی لئوریز بکا له دیداری پهری په یکه ریگ وایده زانی خه نیان کردوه، تۆمه ز له دلی چه قیبوو ژیانی له مه و دوا به شینوی رابردوو له گهل ئه و گول په ریبه، راوه ستاو نابی، له دلی خویدا ههستی به وه ده کرد، له دوا ی ئه و دل به ره ئیتر ژیانی بلقی سه رئاوه و جیگای دوزه خه و پی به سه ر پشتی پشکو و په نگردا دهنی! ئیتر قتیه ی عومری نه وتی لئیراوه و به پته یهک ده کوو ژیته وه، ئه وسا وهک بوژی پوون لئی مه علوم بوو، هوما به دوا ی ئه ودا هه رکه ته لاقی وهرگرت، ته رکی دنیا ناکات و شه خته ی خه م و خه فته گولی روچ و روخساری ناژاکینی و ته نانه ت له گهل میزیکی تر تیکهل ده بی و به ده بست له و جوان و جحیل تر، له سه ر را ژیانکی ته رو تازه ده ست پنده کاته وه، ئه م له ش ولاره نارده زو و بزوی نه ی ئه و، ئه و په یکه ره گوشتینه ده بوو مؤدیل و نمونه بی بۆ شینوه کارانی سه ده ی هه ژده ی ئوروپا، به ته نیا جه وه هری دلوقانی و ژیری بوو، ئه گه ر پیاویکی دزیو و سه ربزیو، بیگریته ئامیز ئه و بوی ده بیته حه زیای ژه هراوی!

هوما له ئاوه که دا خوی شوورد، ئه گه ر ئه و پیریژنه له نزیک هوما خه ریکی چینی گه لامیو نه بوایه سه ی میران بۆ به دزیبه وه سه یری ئه و له ش ناسک و پهری روخساره ی ده کرد. ژیری و جوانی وهختیک تینوویه تی دل ده شکینی که هوش و بیرى ئاشق له لای ماشووقه که ی بی، ده م له نیو ده م و ده ست له بان مه م بی و هه ست و سوژی پیرانه پشووی لاوه تی بیته وه بهر، جگه له م تینو تاوی به هاری ئه شق و دل به ریبه، ئه و ده ستووری دابوو هوما نه چیته نیو ئاوه که وه، نه دیده ویست به به رچاوی میمه که بی بی یه وه قسه که ی به زه ویدا بدری و قسه ی بشکینی، نه ده یتوانی هه نگاو بنی و بچیته پیش، نه ئه وه بوو دهستی له دلی بیته وه و بیته دواوه، خۆ ئه گه ر له بهر پی خورینه که دا بوایه، ئاوا که راوه ستابوو، له و رووباری شیری که وسه ره وا بوئی به هه شتی لنده هات و گه رمی له شی دلداره که ی پیوه بوو، هه روهک پیاوچاکان له ئاوی خه زینه فر ده کن، لاویچ لاویچ ده بخوارده وه بۆئوهی له خیرو بهرکه ته ی بی به ش نه بی، بۆ دل خووشی و جم جوولی جهسته و روچ، به خه یالاتی دهر و نییه وه، به ژنی چه ند لق گولی هه لپساند. په لک و پهری هه لوه راند و دای به ده م

ئاوه‌که‌دا، وهختی ده‌چووه سه‌ری چه‌ند گولیک‌ی‌تر هه‌لقه‌نی و ده‌ئاوی هاوی، له‌په‌ر لاقی خزی و ئەم کپی و بیده‌نگیه‌ی تیکدا و لیلایی ئەدگاری ئاوه‌که‌ی شینواند. هوما خه‌ریک‌بوو ته‌واو ده‌بوو، به‌جامه‌ مسه‌که‌ چوار پینج تاسی ئاو کرد به‌شان و ملی ناسکتر له‌ گولیدا بۆ چه‌ند چرکه‌یه‌ک به‌ دوودلییه‌وه سه‌ری به‌رز کرده‌وه و بۆ دووری روانی، گوینی له‌ چه‌ند فیکه‌ی سووک و نیوه نیوه بوو، به‌ سه‌رسووپرمانه‌وه خۆی گه‌یانده‌ جله‌کانی به‌سه‌ر لقی داره‌که‌وه، له‌و شوینته‌ی ئاوه‌که‌ بای ده‌دایه‌وه چاوی به‌ میرده‌که‌ی که‌وت، هه‌ر له‌و کاته‌دا که‌ خاوییه‌که‌ی دابوو به‌ سینگ و به‌رۆک و رانیدا به‌ دل‌ه‌کوته‌وه ده‌ستی له‌سه‌ر سینگی‌دانا نیوچاوانی تیکنا و سه‌ری له‌هه‌لته‌کاند په‌نگی سوور و ئه‌رخه‌وانی، سپی هه‌لگه‌را، له‌ گوین په‌ری زه‌ریایی خۆی کرد به‌ ژیر شو‌ره‌بیه‌که‌دا، ئەگه‌ر ئەو پیاوه، نه‌ وه‌ک ئەوه‌ هه‌لال و هاوسه‌ری خۆی، ئەگه‌ر له‌ شیوه‌ی به‌ور و پلینگ له‌و سه‌روشته‌دا ئاوا مامزیک‌ی له‌ به‌رده‌مدا بوايه‌ ئاخۆم چشتی رووی ده‌دا؟ شتیکی‌وا له‌و باخه‌دا دوور له‌ راستی نه‌بوو شه‌خته‌ی ترس به‌ چه‌شنیک‌ جه‌سته‌ی گه‌زیبوو دلی وه‌ک چۆله‌که‌ی سه‌ره‌پراو هه‌لده‌به‌زی، به‌لام زۆر زوو، له‌وه‌ دل‌نیا‌بووه‌ میرده‌که‌ی هاتووه‌ به‌ شوینیدا، دوور نییه‌ له‌که‌یه‌وه‌ کیشکی‌ دیرایی و ئاگای لینی‌بووبی، تاکوو به‌ ئاسووده‌یی خۆی بشو‌ری، به‌ زه‌رده‌یه‌کی‌ بېشه‌رمانه‌وه‌ که‌ ته‌واو رووت بوون و تاسه‌ی چیژ و هه‌وه‌سی پیوه‌ دیاربوو، ئاماژه‌ی پنده‌کرد نه‌چیته‌ پینشی و له‌وی دوور بکه‌ویتته‌وه، هه‌رچه‌نده‌ پیریژن له‌وان نه‌دیو بوو، به‌لام هه‌رئان له‌وانه‌بوو بگه‌ریتته‌وه‌ بۆلای هوما، سه‌ی‌میران، وه‌ک‌ئه‌وه‌ی بللی‌ که‌وشه‌نی به‌زاندووه‌ و خۆی کردووه‌ به‌ هه‌مامی ژانادا، په‌شیمانی به‌ سیمایه‌وه‌ دیاربوو، ئەو شه‌که‌سه‌نیوه‌یی به‌ ده‌ستییه‌وه‌ بوو به‌ نیشانه‌ی کولمی‌ دل‌به‌ر رای‌مووسی و بۆی هاویشت، هوما که‌ هۆشی له‌کن میران و له‌ ناخه‌وه‌ راوی دلی‌ دل‌داری ده‌کرد، زۆری خۆ بۆ گرتته‌وه‌ ماندوو نه‌کرد، سه‌نیوه‌که‌ که‌وته‌ سه‌ره‌رزی، خلو‌ر بۆوه‌ و ئاوه‌که‌ په‌فاندی، وهختی ئەم دیمه‌نه‌ی دیت پینی‌خۆش بوو نه‌یگرته‌وه، به‌وه‌ دل‌خۆش بوو نیوچاوانی له‌ میرده‌که‌ی تیکناوه، به‌لام نا ئەگه‌ر چه‌ز ده‌که‌ی خۆت خۆش‌بوی، ئەوا هه‌موو‌که‌سه‌ت خۆش‌بوی. ئەم دانیشتن و سه‌ره‌پیکه‌وه‌نانه‌ی ئاسکه‌ و سه‌ی‌میران له‌ پینش‌نیوه‌په‌ژدا، بیگومان کای کۆن به‌باکردن و باسی هینانه‌گه‌رپی رابردوو بوو، هه‌ر‌بۆیه‌ به‌ ته‌واوی دلی‌ ئەوی کرمی‌ کردبوو، به‌تایبه‌ت ئەو دیمه‌نه‌ی له‌ کوتاییدا سه‌رنجی راکتیشابوو، که‌ به‌ بیانووی قاوکردنی مندا‌له‌کان بۆ خواردنی نانی‌ نیوه‌په‌ژ بۆ ماوه‌یه‌ک لینیان دوور که‌وته‌وه‌ و له‌ پشت دارو پۆله‌ شیلانه‌کانه‌وه‌ خۆی لیگرتبوون. نه‌یده‌توانی چاوی به‌خیلی بنوو‌قینتی و ئەوه‌ی ده‌ببینی به‌ لایه‌وه‌ گرینگ نه‌بی، ئەری هه‌رچۆنیک‌بی بۆئه‌وه‌ نه‌ده‌بوو، چاو له‌ سه‌ی‌میران

خافل بکا، ئەم پیاوھ شال سەوزە لەو نیاوەندا وەک گوشتی لێھاتبوو، تاکوو لێی دوور دەکەوتنەوھ پشیلە دەپرفاند. ھەر ئەو وەختە ئاسکە خەریکی نان دانان بوو، وەک ئەوھێ زەرگەتە پیاوھێ بەدا، لە پەر گەپراپەوھ و بە ھەستیکی ژنانەوھ دەستی بە شان و ملی دا ھینا و ماچی کرد. بە داخوھ ھەر وەک بە تەسەلی ئەوانی دەبینی، گوئی لە ورتە و چپە و سرتەیان نەدەبوو تاکوو بزانی لە چی ئەدوین و باسی چی دەکەن. چەنەخشە و پلاننیکیان لە ژێر سەرداھە! ئیتر ھەرچۆنیک بیری لێدەکردوھ نەیدەتوانی ھەر و بە ساکاری خۆی لێ بیویژی، ھوما ئەو وەندە بیری دەکردوھ نەیدەزانی سەئ میران بۆچی ئیشتیای ئەم باخەئ کردوھ و بە چ مەبەستیگ گەبوھتە ئیزە! ئەوکاتەئ ئاسکە ئاوا بە پرتا و گەراوھ بۆلای میران و دەستی بە شان و ملیدا ھینا، دەبێ تکا و رجاپەکی لیکردبێ، لێی پاراپیتەوھ ئیتر بەسیھتی واز بینی لە بی وەفایی و بگەپیتەوھ سەر دۆخەکەئ جارن. ھەر نەبێ تەک بە تەکی مندالەکانیھوھ و واز لەو ژنە بینی، ھەرنەبێ ئەو مندالە سیس و لاوازەئ خۆئ لە بیربێ، مەھدی، بەلێ، ئەھا، ئەورق زانی بابی دلگەرمی و مێھرەبانی نیشان داوھ چۆن خۆئ خستە ئامیزی و دەستەکانی لە ئەستوی ھەلپیکا؟ ئاخۆم واھەبوو، گفەت و بەلینیکی تازەئ بە سەئ میران دا بێ؟ لەو دەچوو لە مەودا رووی خوش لە گەل ئاسکە نیشان بەدات و لە گەل ئەم جیگر و نان خۆرە سارد و سەری بنوینی؟ ھەر ئەو بیدەنگی و خەپال بردنەوھ، کە لە ماوھئ نان خواردن و پال کەوتنی دا، ئەم ھەموو باویشک و بیتاقەتیھە لە خۆرا نەبوو، ئاوا لە پاش نەھا خواردن، دەسمالی دا بە سەر چاویدا و لەوسەری قالیھەکەوھ تخیل بوو. تەواوی ئەمانە یەک بەدوای یەکا دەکرئ وەلام و نیشانە یەکبێ بۆ ئەو باسو خواسانە. دوای ئەوھئ میمکە و ئاسکە چوو بوونە سەرنئاوھکە و خەریکی شووشتنی حاجە تەکان بوون، بە نیازی خەو لە چاوی مێردەکەئ بزپینی، چەند جار پنی بە قاچ و قولیدا نا، بەلام سەئ میران، کړوکپ و ستەئ لێوھنەھاتبوو. ھەر ئەمەش ببووھ ھۆئ توو پەیی و پیش خواردنەوھئ، ھوما زۆر چاک دەیزانی مێردەکەئ لە دلەوھ خوشی دەوئ. ھەر وەک (کار دیوگراف) بە میزانی ترپە و لێدانی دلئ ئەوئ ھەلدەسەنگاند و ئەندازەئ دەگرت، گویا لەجاتی خوین ئاگر لە رەگەکانیدا دەھات و دەچوو، ئەو بە سەر پیر و بە دل ھیشتا جوان و جھیل بوو، جوولە و ھەلگزانئ دلدارانەئ ئەو پیاوھ، بە تەواوی ئاکاری سەیر و سەمەرە یە و شیرین و لە بەردلان بوو، ئەو لە سەدەفئ سینگی سەئ میراندا بە ھۆئ ئەوینی خۆیھوھ مراواریھەکی دەبینی، ھەتا زەمان تێدەپەری ئەو گەورەتر و بەقیمەت تر دەبوو. گەوھەریک کە لە ماوھئ چوارسال پیکەوھ بوون لە گەل حاجی بەننا لە جگیک ھیچی تر نەبوو، ھەر وەک کەس نییە شتی باشی لە لا بەنرخ

نەبى ئەۋىش شانازى بەم گەنچەۋە دەکرد و ناحەقىشى نەبو لەخۇبايى نەبى. ئىستا بۆى پوون
 بېۋە كەوا ئىنسانەكان وەك پەنچەى دەستوان هېچيان لە هېچيان ناچن. حاجى بەننا، ئەم
 پىرەگەمالە، ئەگەرچى پابەندى هېچ ياسا و قانونىك نەبوو، بەلام تەۋاوى كۆتو بەندو پائوانەكانى
 لە ژياندا بۆ ژن و مندالى بەكار دەھىنا و ھەزى پىندەكرد. ئەرەستو كويلە و غولامانى وەك
 كەرەستە و كەلۋپەل و يان زىندەۋارىك دەژانى، تەنيا نەدەبوو بە ھوكمى رەفتارى ئازار بىيىن.
 حاجى بەنناش گەرەكى بوو ژن بچووكترىن نىشانەى لە ھىز و بىريار نەبى و سەركوت بكرى، بەلام
 سەىمىران سەراوى، ئايا دەكرا لە گەورەيى و بەرچاۋروونى ئەو پياۋە و بەۋەجى و ماندوۋنەناسى
 ئەو لە ھەمبەر ئەۋىنى خۇىدا بچووكترىن گومان و دوۋلى بىتە ئاراۋە؟ بە تەۋاوى جوانى و
 كەرامەتى ژىرانەۋە، وەختى مىزانە بە كۆلانەكەدا رادەبىرد، وەك ئەۋە وابوو ئىسرافىل فوۋبى كرىبى
 بە نەفخى سووردا، ئىتر لەۋنەدەنچوۋ پاش ئەو جارىكى دى ئەم مەزنايەتى و بەختەۋەرىيە بۇخۇى
 دەستەبەر بكانن. لەمەر ئەم بابەتەۋە فرە لەسەر مېشكى خۇى موتالاي كرىبوو. ئەو بەبى ئەۋەى
 سەىمىران لە تەمەندا بە ھاۋشانى خۇى بزانى خۇشى دەۋىست، بەلام بە ئەندازەى سەىمىران،
 خۇشەۋىستى ئەو لە راستىدا ئىلھام وەرگرتنىك بوو لە سەىمىرانى مىردى، ھەۋرىك بوو لە
 زەرياي دلى مىرانەۋە بەرز دەبۇۋە و بارانى دەپژاندا. دەشتو دەرو بەرزو نزمى ئەم پياۋەى
 دەكرە جارەگول و سەۋزەلانى و سەرلەنۆى بەرەو دەريا شۆر دەبۇۋە، مىرانىش ئالزەدا لە
 چەشنى ھەتاۋ گەرامايى دەبەخشى و گەۋرەيى دەنۋاندا. لە راستىدا ئەو ژنە وەھا خۇى لە
 سەىمىران نىك كرىدبۇۋە وەك ھەست و سۆزى نىۋان دايك و فرزند، دانى بەۋەدا دەنا، بەشى
 كەسىكى دىكەى بۇخۇى پچرىۋە و بوۋە بە خاۋەنى، لە ماۋەى ئەو شەش سالەدا كە بۇ سەىمىران
 ھەروەك شەش كاتژمىز وابوو، چركەساتىۋاش ھەبوۋە فكر لە ئاكار و رەفتارى ناشىرىنى خۇى
 كرىدبىتەۋە، لە زۆر كاتۋساتدا، ئەۋدەمانەى ئاسكە لە ژىر پىلەقەى زەماندا ئەسرىنى ھەلدەۋەراند.
 بەرداشى عەزابى وىژدان دەھىپارى و بە ئاگاي دەھىنايەۋە، ئىتر مىران ھەر ئەم نەبىنى و دلدارى
 ئاسكەش بداتەۋە، شەۋىكىش لەلەى ئەم ژنەى بخەۋى، داۋاي لىخۇش بوون بكات و ئەگەر ئەو رازى
 بوو ئەۋا ھەروەكوۋ جارن نۆريەن بۇ دابنى، خەيال و بىئارامى وەك قەنگەلاشك دەھىناۋ دەبىرد،
 ھەرچى دەپرست لىدەبۇۋە بە خورى، لە نىۋ ئەم گىژاۋەدا ھەرئەۋەندە تەۋاۋ بوو غىرەت بنۆىنى و
 فكر و خەيالى سەىمىران وەخوئىنى، پەردەش لەسەر رازى دەروونى خۇى لابهرى، شەۋىك
 دۋاي ئەۋەى كەلۋپەلە قاچاخكەيان لە مال برەدەرى، ھەردو ھەۋىكە ئاشت بىۋونەۋە و نىۋانيان

زۆر خۇش بوو، بەلام پېشئەۋەي سەي ميران، بکەۋىتە بېرى ئەۋ مەسەلەيە و تاۋوتويى بکا، ئەۋ لەم پېشنيارەي خۇي پەژيوان بېۋە، بە گەرم و گورې و حەز و تاسەۋە باۋەشى بە ميرندا کردبوو لە دۋاي ماچ کردن و بەخۋە کوشينيکي زۆر لەۋپەري سادەيي و ساکاريدا و تېۋوي:

. ئۇي، نا، ئەچي خۇشەۋىستى من لە دل بتاريني، بەخۋا ئيزني ئەۋەت نادەمى بۇ ساتيک لە من دور بي.

ئېتر بۇ شەۋيدا بي ئەۋەي چاۋي لي بترۋکيني بە دلنبايەۋە پيى و تېۋو:

. ئەۋانەي دۋيني شەۋ باسماں کردن، لە بېرى خۇتي بەرەۋە، ويستم تو تاقى بکەمەۋە. لە کارى عەشق و دلداريدا، ئەۋ ھەرۋەکوۋ فەرماندەيەکي بە بېشت و باۋەربەخۇ، ئەۋەندە رەزىل و بەرچاۋتەنگ بوو، بە ھېچ شيۋەيەک ئامادە نەبوو، تەنيا بستىک لە گۈرەپانى حەز و دل بەرى بۇ نەبارى چۆل بکاۋ ئەۋيش نەبار ھېچ ۋەختى بەبار نابى، بە چۆک داھاتن و رەزامەندى دەبوۋە ھۇي لە ناۋچاۋونى خۇي، ئەگەر خۇشەۋىستى ميژدەكەي درۆۋ دەلەسە و دەمامک بوو، ئاۋاھا دەستۋوريک نەک ھەر سادە و ساکار تەنانەت شياۋى حورمەت و ھەمىيەت نەبوو، سەي ميرانيش ۋەختى دەيزانى شۆرەژنى قژکالى چاۋي تەماحى لە شەش خانى ئوميدى بېۋە، نەيدەتۋانى مەغرور و لەخۇبايى نەبى سەرمەستى و ميژايەتى خۇي نەنۋيني، لە بەرئەۋەي کردگارى ئەزەل، لە زەينى ئەۋدا، نيگارى ئەۋ پەرى شيۋەيەي ئەۋەندە خەيالۋى کيتشابۋە، کە بە پەسن و تاريقات تەۋاۋ نابى. سەرەراي جوانى و جىللى سى سال جياۋازى تەمەنيان ھەبوو، ھەر بۆيە دايمە ھەۋلى دەدا زیدە لە زۆر خۇي شيرين بکا، لە پېش چاۋي ئەم رەفتار و ئەتۋارە، ئەۋى تۋوشى ترس و دۋودلى کردبوو، لەم ئاخري پېريپەدا خۇشى نەۋى و بېزارى خۇي نيشان بدات، ھوما لەۋ ماۋەيەدا مندالەکانى خۇي، ئەۋانەي لە ميژدەكەي پېشۋوي بوون لە بېرى خۇي بردبۋە، ئەۋ رۆژەي سەي ميران، وينەي جگەرگۋشەکانى لە دەست سەند و لە مجريپەكەي خۇيدا خستىيە پال سەنەدەکان و لە بەر چاۋي لاي بردن، نەک ھەر لە دژى ھەلنەستا، بەلکۋ لە ناخەۋە بەم کارەي ميران کە نيشانەي خۇشەۋىستى و ئيرەيى بوو کەيفى سازبوو، زۆر ساۋيلکەنە بە دەميەۋە پيکەنى، ژنيکى دەستۋ پەنجە نەخشين و زۆر بە مالدرای نەبوو، ئەۋ شەمدانىيەي بە گۈلدانەۋە لەسەر ميژەکە بوون، ھەموو رۆژى ئاۋى لە بن دەکردن و کاتژميرەک لە بەر تاۋ دايدەنان، ھەرۋەکوۋ مندالىک پېتيان رادەگەيشت، دەيگوت گۈلى شەمدانى زۆر خۇش دەۋى، تو بلېي بەراستى بوۋى؟ ئاخۆم ناچارى و بي ئامانجى نەبوو، لە ژيانيدا ۋاي ليکردبوو، لەگەل پېرەپياۋيک پې رابکيشى؟ ئەگەر

وانه بوايه، بۆچى ئەوهنده سەرى بۆى دادەنەواند و نازى دەكيشا؟ بۆچى لەو باخەدا ديارى ئەوينى ئەو كە پاك ترين نيشانەى موحىبەت و دلۇقانى بوو ئاوا ساردوسر دای بە دەم ئاودا؟ ئەو بىن وەفایىه ئاخۆم نيشانەىكى لە جوانى پىوھبوو؟ بۆ مەگەر باوکی بە شەر سىوھەكەى حەواى فریدا و نەىخوارد، يان ئەوھى لەسەر ئەمرو فەرمانى يەزدان، وەریگرت و لەسەر چاوى دانا؟ ئاخۆم وەختى مەھدى بە باوھشپىیەوھ بىنى، دللى لىی رەنجا؟ كەوابى ئەو بەبۆنەى وەلانانى ئەو مندالە نازدارانەوھ بوو ئەو خۆشەوېستىیە كالەى بۆ خۆى بە دەست هینابوو.

بە دەم ئەم فكر و خەيالاتەوھ، سەى میران ھەر وەك مندالىك كردارى باشى كەوتىتتە بەرترس و تواجى گەر وەكەى خۆى، دللى لە دل بەرەكەى سارد بۆوھ، بالزاک نووسەرى ناودارى فەرانسەو، ئەم و تەيەى چەندە شىرینە: لە ئەشق و دلداریدا، ھەر شتەى مانای خۆى ھەيە، ھەر شتیک نيشانەى چارە رەشى يان خەبەرى بەختە وەرى پىیە. وەختى سەى میران بەبى لاكرندەوھەكى پوالمەتى دەستوورى گەرانەوھ و بەرەومال بوونەوھى دا، گوئی لە دەنگى ھوما بوو، بانگى دەكرد بچى بۆلای دل بەرەكەى سىوھ سورەى لە ئاوەكەدا گرتبۆوھ و شوینى ماچەكەى گەزى و بە برىندارى ھەلیدا بۆ سەى میران، لە پاش شەش سال سەى میران ئەوھ يەكەم جار بوو خۆشى نەوېستبوو، لە و كاتەدا خەرىكى گولەبزوین بوو، لە دللى خۆیدا وتى:

ئەمە شەش سالە كاس و ورم، ئەوا دامنا شەش رۆژى دىكەشى ھاتەسەر، دەك ئەم دلەم مارەنگاز بى، وەك مارەنگازى كردم. چىبەكەم دلە و ھىچى لە گەل ناكرى، شەش سالە دەروونم پرە لە ژار و ژەنگ، ئەگەر ئەم جىھانە ھەوینى دەردو خەم نەبوايە بۆ مرؤفى ژىر وەرھەمى ھەلنەدەھینا، كەمى چاوى خۆت خورد بكوھ، بەسىەتى لە خوھەستە، ئەو ژنە، لای تو كەوى ملبەخالە، بەلام ئەقلى نزمە كرچ و كالە، ھىشتا ماویەتى فریوم بەدى، ئىتر بە چىیەوھ توم خۆش بوئ، من بە چى چاوى تو ببەستم؟ ئەوھى ماوھەمە خانوویەكى رەق و پوقە، ئەگەر ئەوھ شەم لە دەست بىتتەوھ، مندالە كانم لە كوچەو كۆلان ھەلبىرژم، پىتت چۆنە؟ تو پىتت وایە ئەم گشتە گزى و درۆو دەھۆیە، ھەتاكەى درىژەى دەبى؟ بللى توش وەك مندالە كانى خۆم بە بوون و نەبوونى رازى بى؟ بە دل دەزانم وانىیە، تازە تىدەگەم شەرت و پەیمانى من و تو لىزەدا كوتایى دىت، ئاواتم ئەوھە ئەم قومەى ئاخىر، تا ئەو جىبەجى بۆم جىبەجى دەبى دلۆپە دلۆپە بخۆمەوھ، بەلام ھىز و دەسەلاتم بەسەر ھىچدا نەماوھ، نازدارەكەم قام بىژى رۆژگار ئاوازی جودابى من و تو دەچرى.

له ژیر کارتیکه ری ئەم دەقەرەکه خەم و پەژارە چەپۆکی بەسەردا دابوو، بەم دەمەوئێوارەیه خاووخیزانی سەئەمیرانی بەرەومال پەوانە دەکردەو، له نیو ئەو بنەمالەیهدا خیزانە چکۆلەیی خانەخووی تاقەت و حەوسەلەیی نەمابوو، هەربۆیە زۆر زوو بارگەو بنەیان تیکنا، ئەوەندە بەپەله بوون تەنانەت له رینگادا وچاننیکیان نەگرت و پشووێهکیان نەدا، له کافە تریا و قاوێخانەیهک لایانەدا ساردەمەننیهک بخۆنەو. وەختی گەشتنەو بەردەرگای مائی، تیشکی زەرەدەپەر بەسەر گوئیسوانەیی ماله‌کانەو مابوو. هوما، وەختی بەیی هەوێ و مندالەکان دوو بەدوو له ژووری دانیشن، وەک گۆلی ئاوپرژین‌کراو گەشایەو، بسک و پەرچەمی پەخش و پەریشان کرد و جل‌وبەرگی گۆری، بوئەوێ میران بۆ شەوێ له‌لای خۆی رابگری خۆی به کار و خواردن سازکردنەو خەریک‌کرد.

سەئەمیران پالی دابوو به تایی یه‌کی له پەنجەرەکانەو و له دەرەوێ رامابوو، وەک بیژی بەم بانگی‌شوانە، بیری له‌و دەکردەو تاریکی و دلته‌نگی جیبی به رۆوناکی لیژ کردووێ بۆیه رەشی له تویلی شار هەلسوو، ئاخۆم ئەو یه‌کی له‌و غەزەلانە بوو که‌وا گەردوون به‌ بالای سروشتی بریبوو له کیش و سەر‌وایه‌کدا، بۆ هەتا هەتایه‌ له‌گەڵ مانەوێ خۆیدا کۆن نەدەبوو؟ تۆ بلیی ئیستاکه سەئەمیران گە‌لالە‌ی جوو بوونەوێ له‌گەڵ هومادا له‌سەر میشک بوو، نەختۆکه‌یه‌ک لیبی بیزار بووبی و یان دلی لیبی رەنجابی؟ وەلامی ئەم پرسیاره‌ی به ئەم هیژو وریه‌ دایه‌و که، هەر له‌وکاتەدا به‌بی ئەوێ میران ئاگای له‌ خۆی بی به‌رەو ژووری ژوورەکه هەلکشا بۆ‌لای خانە نازداره‌که‌ی وەک ئەوێ بۆنی باخ و هەوای سازگاری چەم و رۆوباران هانی‌دابوو دەست‌بکا به‌ کاری باغ‌وانی، گل و خۆلی باخه‌که‌ی کردبووێ دەس‌مالیکه‌و و دابووێ به‌ میمکه‌ بی‌بی، له‌ گوندی سەر‌ابه‌وێ بۆ‌یه‌لبگری، له‌سەر میزه‌که‌ کردیبه‌ گۆلداننیکي به‌تالە‌و، گویزان و مقەستی هەلگرت و چووێ دەسته‌ی گۆله‌شە‌مداننیه‌که، چەند لقیکی هەلبیری و له‌ خاکی تازه‌دا چەقاندی، سەئەمیران شان به‌شانی راو‌ه‌ستا بی‌ئەوێ قسە‌یه‌ک بکا، کړوکپ تیبی رامابوو، ئانیشکی له‌سەر میزه‌که‌ دادا، پۆشینیکي سەوز میزه‌که‌ی وەشاردبوو، دەفریکي بلوور له‌سەر میزه‌که‌ بوو، دوو ماسی رەنگینی وردیلە‌ی تیتا دەهاتن و دەچوون، یه‌کی نیر و یه‌کی می، یه‌کیان سوورنیکي توخ و به‌له‌ک، ئەو‌ی‌تر زەردنیکي بریقە‌دار، به‌ خەت و خالی زیوینە‌و، له‌وکاتەدا سەئەمیران پاک تییان رامابوو، ئەوانیش به‌بی جوولە، زەرد له‌ سەر‌ه‌و و سوور له‌ خواری راو‌ه‌ستابوون. وەک ئەو‌ی خەویان لی‌که‌وتین، رەنگ و رۆوی هەردووکیان له‌ قژە کاله‌که‌ی هوماخانم دەچوو. چله‌تیشکیکي زێرین که‌ پاشماو‌ی

زەردەپەپ بوو لە شووشەى يەكئى لە پەنجەرەكانەو هاتبوو ژوورئ و لەگەل دەفرە بلوورینەكەدا
لە گەرمە ژواندا بوون، ئەویش هەرتان لە خۆرئشیندا تەواو دەبوو. سەىمیران لە بنەو سەیرى
ھوماى دەکرد، ھوما خانمانە بە شلو مى سەرقالئى كارى خۆى بوو. قەسرییەكى ئاودامیتى دەبەردا
بوو، دەتگوت كۆتەلى زىوكفتە، ئەمەش ديارى حوسینخان بوو وەختى خۆى پيشكەشى كردبوو،
سەىمیران بە خەيالائىكى دەروونییەو دەستى لەبەر ئەو تيشكە راگرت كەوا خۆى كردبوو بەو
زیندانە بلوورینەدا، بەمەش دانەكەوت، نەختىك گل و خۆلى گولدانەكەى ھەلگرت تۆزە تۆزە كرديیە
نیو ئاوەكەو، ئاوەكە لیل بوو، ماسییە چكولەكەكان بە پرتاو دەهاتن و دەچوون، ھوما نەیدەزانى
سەىمیران مەبەستى لەوكارە چییە، لەو باخدارى و قەلەمەلندانەى دەستىپنكردبوو رازى و
خۆشحال بوو. وەك كابانىكى دەسترنەنگین كە تازە لە كار بووبیتەو گوتى:

- بۆ خەرىكى ئەم ناسك و نازدارانەى من زەحمەت ئەدەى، ھەر وەختى ئاوەكە رووناك بۆو
ئەم دوانە دەچنەو لای یەكدى و پال بە یەكەو ئەدەن. ناچارن ھەردەبى وابن، شەو و رۆژ لە
یەكتر دوور ناكەونەو.

سەرى بەرز كردهو و لە روخسارى مێردەكەى راما، چەند دلۆپ ئەسرىن لە چاوى
سەىمیراندا قەتیس مابوو.

بەشى پازدەھەم

رۆژى دوايى كە لە باخى گەرابوونەو، دەمەوعەسر بوو، سەىمىران لە دووكانەو بەرەومال دەگەرايەو، تىنى خۇرەتاو ھىشتا ھىز و وزەى خۆى مابوو، سىبەرى دارو درەخت لە بەرامبەرىدا بەزىبون، كۆلان مالىكان خەرىكى ئاوپرژىن و پاكردەوەى شەقام و كووچە و كۆلان بوون. ھەلم و بوغىكى ناخۆش رووبەرووى بوو، جارى مابووى بگاتە كۆلانە بەرىنەكەى تەنىشت كووچەى عەلىخانى لوپ، چەند دووكانىكى وردەفرووش كەلوپەلى مال بە دەورى يەكەو بوون. ژنىكى بەژن زراف نىوقەد بارىك، خانم و خەرامان بە كراسىكى گولدارى بىقۇلەو، چەترىكى ھاوینی و جانتايەك بە دەستەو، بەرەو رووى دەھات. پۇشتەو پەرداخ ھەرەك بووكى يەكشەو بە شلوملى ھەنگاوى دەنا لە چەشنى تاووسى مەست، جلوبەرگ و ئاراپىشت و خۇ جوانكردنى لەرادەبەدەر لەوھىكە ھەبوو، رازاوەترى كرديوو، بەجۆرىك كە باوھلى بۇ چەند دەقىقە نەىناسىبەو كە ئەو خانمە نىوەرەوتە بەم دابو مۇدەى فەرەنگىبەو دلبەرەكەى مالى خۇيەتى، واتە ھومای شوخوشەنگ، وەختى بەم بەرگ و باقو برىقەو ناسىبەو، كە بۇنى عەتر و گولاوى رۆژەرىبەك دەرۋىي ئەوئەندە پىتىكچوو، كە لە دلى گران ھات لەگەلى رابووستى و بىدوینى، يان لىبىبەرسى بەم جلوبەرگ و سەرو سىمايەو بۆكوى ئوغر بى، لەگەل خۆى بىبائەو بۇ مالى، خالو ملو گەردنى كەوئاساى ئەوئەندە ئارەزووبزوىن بوو تەنانەت جوانى قىنووسى لە بىر دەبەردەو، كەوش و قونەرەى پاژنەبلىدى پىستمارى بەو پاپوپوزە شلكەو دىمەنىكى دلبەرەنەى پىبەخسىبوو، لەوئەندەچوو گۆرەوى لە پىدابی، خۇ ئەگەر لە پىشىدا بووبى ھەرەك رووتبىن وابوو، گولى ئەو باخەوانە ئەو رۆژە بەم گىشتە جوانى و بەرامەو گولاوى لە بەرۋكى شەقام دەپژاند. پىرەمىزدىكى رىشەنى چەماوەى سەھۇل فرووش لەسەرى كۆلانەكە لە دووكانۆكەى خۇيەو، ھەر ئەوئەندەى شای جوانانى دىت، دلى لە خۆى بوو و نەىزانى سەىمىران لەبەر دەمىبەتى، پۇلووى حەزى ژىر

خۆلەمیشى تەمەنى گەشايەو و چەند ھەنگاۋ كەوتە شوپىنى، ۋەكو پىرى مەيخانە سەرو شانى ھەلئەكاند. بە دەنگىكى نيوەرزەو ە بۇئەو ەى جىران دوكانەكان گوپيان تيۋەبى گوتى:

- بالانەو نەمام بۇكوئى ئوغرى بى

ھەرلايە دەچى ئوغرت خىربى؟!

ۋەختى گەرايەو ە بە زمانىكى پىر لە بۆلە و ناكامبىيەو ە بەبى شەرمى و نالىنەو ە گوتى:

- ۋەرە سەيرى جام و بلورم كە!

دىاربوو مەبەستى ئەو پىرە خەرەفاو ە قول و باسكى ناسكەھوما بو، كە بە ەينى گلوپى كارەبا، بە بەرچاۋى ھەمواندا ئەدرەوشايەو، ئەو بى شەرمى و ەيا تكاويىبە، ھەر ۋەكو تەنافى دزان ئەستوى كىشكچى جەرەبابە دەدا، ئەوكى رىككوشى، سەرسوورمان و واقورمان رەنگى رەش داگىرا، ەزى دەكرد ھەر لەم ەاستە زەوى زار داپچرى و لە ئانىكدا قوتى بدات، كاتىك بەويدا تىپەرى، ھەستى كر د شاگرد و بەردەستى قەسابەكە، سەھۇل فرۆشى ەنەك بازى بە ئىما و ئىشارە ئاگادار كر دەو. سەى مىران لە ھەلچون و تورپىيدا بەرچاۋى خۇى نەدەبىنى، بەداخو ە پىشتر خەبەرى لە ھىچ نەبو، ئىستا دەيتوانى ھەست بە زور شت بكا. خانمە تەرپوشەكەى ئەو ەندەى بەم كولان و گەرەكەدا تىدەپەرى، دەبوو گەپچار و گالتەچارى ئاواھا كەسانىك، ئىتر لىردە ھەمووشتىكى بۇ روون بوو، ژنىك كە بەتەماى شار و بازار، بە بەردەمى ئەم دوكاندارانەدا دەھاتوو دەچوو ھەر خۇى دەيزانى چ تىرو توانجىكيان ەوالە دەكرد، ئەم خانمە شەش سالى ەلەن تەواو بە سەرى رووت و بە چارشىو ە ئىرە رىگى ھەمىشەبى ئەو بو، قەت نەبوو جارىك لىيان بگەرپتەو ە چاۋى رەشيان كال بكا تەو ە لە دەمىان بسرەو پىنى، ئەو نەيدەزانى ئەوانە ۋەكو مېش لە شىلەى روخسارى ھالون. ۋەختى لە مال دەھاتە دەرى و لەنجەى دەكرد، ۋاى نەدەزانى لەم دەقەرەدا كەس سەرى پىو ەبە، ۋەكو كەو بە نىر چىمەندا خەرامان خەرامان تىدەپەرى. ھەر لەو كاتەشدا ھەرىكەو لەبەر خۆبەو ە بە پەيكانە تىرى نىگى دەى ئەنگاوت، ئەو توانىبووى حورمەتى ژنانەى خۇى بە مۇدەى رۆژ لە پىشچاۋى چاك و خراپ بپارىزى، بەلام ەيف و مخابن! نەك ئاوا بى شەرمانە ئەو ژنە بە چەشنىك پەردەى شەرمى دادىبوو، نە حورمەتى خۇى بەلاو ە قىمەت بوو نە، ئابرووى مىردەكەى، سەى مىران تازە زاننىبووى بۇچى ئەو شەو ە ھوماخانم، مەسەلەى ئەم كراسە گولدارەى ھىنابو ەگوپى وىستبووى دەراۋى دەمى ئەو تاقى بكا تەو ە «خوزگە ئەو رۆژە لەگەل خۆم بمىردبايە و لەو باخە چۆلە بمىردبايە تە بەرم، ئەوا سى

مانگه‌ی هاوین به‌سه‌رچوو، به ئاواته‌وه بووم ئەو کراسه‌ی شه‌و نه‌بوو خه‌ونی پێوه نه‌بینم جارێک بیکه‌مه به‌رم. دهمه‌وی قوڵی دریزی لینیتم.»

سه‌ی‌میران، به زۆرزان‌ی خۆی بیده‌نگی به‌باش زانی و هیچی نه‌گوت و تریقی نه‌کرده‌وه، بۆچی به‌بێ ئەوه‌ی ئەو پاز‌ی‌بێ له‌به‌ری کردووه و له مال هاتۆته‌ ده‌ری، چما قه‌ولی نه‌دابوو نه‌یکاته به‌ری؟ ئیتر له‌سه‌ر ئەم باب‌ه‌ته مشت‌وم‌ر بێ‌فایده‌ بوو، ناچار قسه‌کانیان گۆریبوو.

زۆری پینه‌چوو هوما په‌شیمان بۆوه و گه‌راپه‌وه. له‌وه‌ده‌چوو تیگه‌یی، سه‌کلی توورپه‌یی سه‌ی‌میران گه‌شایه‌ته‌وه، ئیتر وازی هینابوو له‌گه‌شتو گه‌رانی شه‌قام و باز، یان په‌نگه‌ پینی‌خۆش‌بووبی ئەم پیری خه‌راباته‌ی له‌گه‌ل خۆی هاوڕی بکا، وه‌ختی خۆی کرده‌وه به‌ ژووره‌که‌یدا و چاوی له‌ چاوی میراندا قه‌تیس‌ما، سه‌ره‌رای ئەم گه‌شته‌ عه‌زه‌ت و نه‌فس‌به‌رزیه‌ی که‌ هه‌یبوو له‌گه‌ل ئەم قه‌لافه‌ته‌ رووبه‌روو بۆوه و سه‌لامی له‌ بیر چۆوه، سه‌ی‌میران، گریی نیوچاوانی تیکنا و ددانی خۆی کرۆشت، له‌لای سه‌روویی ژووره‌که‌ ئەوه‌نده‌ به‌ هه‌یبه‌ته‌وه له‌سه‌ر په‌خدانه‌که‌ دانیشتبوو، جیی لێ‌نه‌بێ، ده‌نگوت هه‌یده‌ری که‌راپه‌، له‌سه‌ر دیواری گۆرخانان دانیشتووه، هه‌ر ئەوه‌نده‌ی خۆش بوو گوئی له‌ تره‌پی پینی‌بوو به‌ که‌وشی پاژنه‌بلینده‌وه تا گه‌یشته‌ به‌رده‌رگای ژووره‌که‌. بورکانی ده‌روونی ته‌قی و دهمی کرده‌وه:

. مه‌گه‌ر پیتم نه‌گوتبوو ئەم کراسه‌ بلحانه‌یه‌ مه‌که‌ به‌رت؟!

به‌ چاویکی پر له‌ غه‌زه‌به‌وه سه‌یری به‌ژن و بالا و شان‌ومل و پاوپووزی رووتی کرد. هه‌ر ئیستا له‌وه‌دابوو کراسه‌که‌ی به‌ری به‌ گوشت و پینسته‌وه له‌ به‌ری دا‌برنی، به‌ توێژه‌ تفيکه‌وه‌ لێو و چه‌نه‌ی ده‌له‌رزى و په‌نگی ره‌ش داگه‌را‌بوو، هوما، ئارام و له‌سه‌ره‌خۆ دل پر له‌ ترس، چه‌تر و جانتای له‌سه‌ر تاقه‌ی به‌رده‌رگا‌که‌ دانا، له‌ وه‌لامدا گوتی:

. تو به‌ته‌مای سی ته‌نم داوه‌ به‌ کراس فری بدهم و نه‌یکه‌مه‌ به‌رم؟! ججه‌نده‌م سی ته‌منی

تیچوو هه‌ خودای ده‌کرد ملت ده‌شکا!

هوما به‌ ترس و نا‌هومی‌دیه‌وه له‌و دلگه‌رمی و حورمه‌ته‌ی له‌لای ئەو هه‌یبوو، رووی کرد به‌ولاوه‌ و گوتی:

. نه‌یه‌رۆ! شه‌یتان به‌ له‌عنه‌ت بکه‌ پیاوه‌که‌ بۆ خوین به‌رچاوی گرتوویی؟!

سه‌ی‌میران به‌ دانه‌چیره‌ و نیوچاوانی پر له‌ ئاوری توورپه‌یی، وه‌ک‌ئوه‌ی له‌گه‌ل نه‌یاریک به‌ره‌روو بووبی، په‌لاماریکی بۆ برد، به‌ ئەسپایی سووکه‌ زلله‌یه‌کی له‌لا روومه‌تی سه‌رواند:

- باوه حیزی بی شه رم، بۆ خەریکی ئابرووی من دەبەیی؟! -

هوما کشادواوه، دەستی بە روومه تییەوه گرت و دلپەر و چاو بە فرمیسک تێی راما، وادیابوو هیشتا نهیزانیی چ قەوماوه، بلیی میران بە راستی بووبی؟ ئه مه یه کهم جار بوو بهم روخسارهوه سهی میرانی ده بیینی، لهو دنیا رهنگینهی ئه وه به ئه شق و ئه وینی خۆی له دلی میراندا دای مه زانده بوو که له بهریکی سهیر و نامۆی تیدا ده بیینی، نهک ههر که له بهر و کهنده لان، بگره کاو لاش و وێرانه یهک، که ته وای حه زهکانی له ویدا زنده به چال کرابوو، ئیتر هه موو خۆشی و هیوایهکی بوو به نه فرهت و بێزاری، وهک ئه وهی له پڕ بیرو که یهک به مێشکیدا تییپه ری، به بی ترس و خوف هه لی کوتا سه ر سندوقی جلهکانی، ههر له وهخته دا گو تی:

- به لی هه روایه قه لای ژیا نت من رووخاندوومه، ئیستاش ده مه وێ به دناوت بکه م، منیکی ساوی لکه و نه قام شهش سال ته وای ته مه نی کهنجی و جوانیم به تو به خشی و خۆم کرده قوربانی. بۆ به پانه وه نالیی: «تیرم خواردووه و هیقم هاته وه، بێژن به دایکی بی بیبته وه؟!» پیاوی خودا، وا خه یال نه که ی زیرهک و زۆر زانی، شه رت ئه وه یه وه کوو خۆره تاو چاک و خراپ له تیشکی خۆت بی به ش نه که ی، ئه گه روایه پیویست ناکا ده ست له سه ر من بهرز بکه یته وه، من و تو له دنیا یهکی دۆستایه تیدا په یمانی ئه شق و پیکه وه ژیا نمان هه لچنی و سه دان گف ت و به لی نمان به یه کدی دا، ته نیا ئه وه نه بی، که ئیستا تو له من بسره وینی، دوینی قه ولت به ئاسکه داوه که من ته لاق بده یی و گه رمی و گۆریه که ی جار ان بۆ خا ووخیزانت وه گپری، ئه و رووناکیه ی لیت گرتبوونه وه پێیان بده یته وه، چه نده م بڕوا به چاوی خۆمه، ئه وه نده ش تو ده ناسم، بۆ من مێشکی که رم خواردووه تینه گه م تو چیت له بن سه ردا یه و به هه ردووکتان خه ریکی چ شه ن و که وێکن. به لام دلنیا به من له م ماله دا زۆر شت فیر بووم. پێش ئه وه ی تو به زه لیلی وه درم بنی و باوه ش بۆ خانمه کونه که ت بکه یته وه، ئه من رۆیشتووم و ئاو ریش ناده مه وه!

- له م ماله ده روپی، به جارو جه هه نده م! ههر ئیستا هه سته ده رکه وه، به رچاوم چۆل بکه، خودای ده کرد خیرا ملی خۆت ده شکاندا! ژنیک پروت و قووت خۆی به به رچاوی خه لکه وه بکاته بی بی جان، ههر بو ئه وه باشه له کووچه و کولان بیی به تابلۆ به به رچاوی خه لکی ئه م شه ره وه، من سنگ شیر ی پشت ما که ر نیم گیل گیل سه رم به ربه ده مه وه، ئه و شه رمه زاری به من قه بوول نا کرئ، - ئاخ هوما، ئه وه تو چۆن ئیسنانیکی ئاوا له رووت هه لدئ له مال بییه ده ری، تازه من چۆن ده توانم

بەم کۆلاندەدا بێم و بچم؟- تازە لە نیو ئەم خەلکەدا بووم بە گای قەشان، یانی ئەوێهە دڵخۆشی تۆ لە ژيانى مندا؟! بەچی مەلوم ئەم خەلکە من بە پیاویکی بێویژدان و بێشەرەف نەزانن؟

- ئیتر بەسیەتی ببەرەوه! لەو زياتر کونەجەرگم مەکه، وەختی من لەم مالدە نەمینم تۆ دەتوانی سەر بەرزانه بەم کۆلاندەدا بێی و بچی! ئەمەن هەلەم کرد، هەلەیهکی فرە مەزن، ئەشی تف و لەعنەتم بۆ بنێرن، بەردەبارانم بکەن، هەرچۆنیک تۆ و ئەو خەلکە دەلێن هەروام، ئیتر بەسیەتی و بەشی من لێردەدا تەواو بوو.

هوما بە دەم قوڵی گریانەوه هەناسەیهکی هەلکیشا، بوخچەکەى لەسەر یەخدانەکە کردەوه، خەریکبوو کراسە زرشکییهکەى قەد دەکرد، ئەسڕینهکانی پێوشک کردەوه، بە دڵشکاوێیهوه فرمیسکی سەری و بێئەوهی ئاگای لە خۆی بێ، سندوقەکەى هەلرشت.

سەمیران هەر خێرا هێور بۆوه و بەزەبێ پێیدا هات، ئاوی دەمی قوتدا و لەبەرخۆیهوه بە هیمنی گوتی:

- پێویست ناکا، ئەوەندە خۆت سەخڵت بکەى، ئەوهی لەو سندوقەدایە تەواوی بۆ تۆ قفلێکی لێبده و پێمبێ بۆکۆی دەچی، تاکوو بە حەمبالیکدا بۆت بنێرم.

ئەم قەسەیه گالته و ئاشت بوونەوهی پێوه دیاربوو، بەلام هوما ئەوەندە دەردی کاری بوو، دەیزانی ئەمڕۆش نەبێ سبەى ئەم دەرکردنە هەر پوو دەدا، لیزگە لیزگە پڕۆندکی هەلدهوهراند. ئەو وردە شتانەى لەسەر تاقەکە بوون، وەکوو مجری ئارایش و کلو کلدان، زۆر شتی تریش کە هەر فری بەسەریهوه نەبوو، بەلام لە ژيانى بێتروسکەى ئەودا، وەکوو حەزیاپەک بۆ قوتدانى زارى دایچرېبوو، هەلێگرتن و لە کوشى مجریهکەى خستن، نەوتى لامپاکەى بەتال کرد:

- سەپاسی چاکەکانت دەکەم، هەر ئەو گلەقالییهم بەسە، بەو مەرجهى ئاسکە پێمەرەوا ببینی. ئەمەندەش رازیم لەو مالەى تودا بە سەر بەرزیهوه، دەپۆمە دەری، ئیتر بەسمە لێمبگەرێ با برۆم و کلیلی بەختەوهری بدمەوه بە دایکی منداڵەکانت، شەش ساله ئەو لە ژێر دەواری خەمدا دەژی و منیش لە بن سیبەری ترس و لەرزدا، ژيان بە ترس و خۆفەوه نیوهی مەرگە وەک پۆژ لێم پروون بوو، پۆژیک بەردی جودایی جامی ژيانم دەشکینی، بە خەمەوه ژيان لەکوێ و بە ترسەوه لەکوێ، ئاخۆم ناشی مافی ئەمەت بدمەى، کەوا من بوونی مرقایهتی خۆم بزر کردووه، تەنانهت گەرەکم نییه بۆ دۆزینەوهشی هەنگاو بنیم، هەرنه بێ ئەوکاتەى خۆم لە باوهشی کۆلانیدا بینی زانیم کیم و چم و دەبی چیکەم.

- برۆ به خودام ئەسپاردی! منیش ئەگەر حەيام بێ بەسمە، دەستم لەکۆل بکەوێ با چەند رۆژیک بە ئاسوودەیی دانیشم، بەهەشتی خوشەوێستی بە هەموو گەورەیی ئاسمانییەوێ ئەگەر ئەرکی ژایانی بە سەرەوێ نەبێ لە دۆژە دزیو خراپترە، ئەشقی راستەقینە زێر و زەمبەرە کۆن بوونی بۆنییە بەلام ئەگەر نەپاریزی غەور دەگرێ و بریقەیی نامینی، من و تو رۆژی بەرێ، بۆ یەکدی دروست نەکرابووین. بەلام ئەوێ کردمان وێستی دل بوو نەک خواستی حەزو ئەقل و ژیری؛ برۆ ئوغرت خێری، شەرت و بەلینی نیوان من و تو لێردە کوتایی هات و ئەم هەوای ئەشقه ئەم بەندی دلە پچرا!

هوما قفلێکی لە دەرگای یەخدانەکەدا، بوخچە و پریسکەیی چەند کراس و قەسرییەکی تێدابوو لەگەڵ مجری ئارایش و مت و موور و زێرۆ زەمبەر، نایە بن پیلێ، قورئانێکی یەکجزمی چکۆلە لەسەر تاقەکەیی پشتسەری مێردەکەیی بوو دەستی دابە و هەر بەو کراسە بێ قۆلەوێ چارشتیو نوێژیدا بە سەریدا لە ژوورەکە چووە دەری. وەختی بە پینلیکانەکاندا دەچووێ خوارێ هێزی پێی نەبوو هەنگاو بنی، لە زیندانی حەسارەکەدا لە بنەو هیوابراوانە چاوی بۆ خورشید گێراو نەیی، خۆ ئەگەر ئەو ژنە لە هەوێل دابایە وەک کە یخوداژنیک پینشی پیندەگرت نەیدەهیشت بروت و دەیگێراو، بەلام مخابن! ئەو ماوەیەک بوو لەگەڵ تاوکهوتنی بەیانی لە مال دەچووێ دەری بۆ کاری ئوتولیدان، وەختیکیش دەگەراییوێ شەودرەنگانیک بوو. تەنیا لەو حەوشەیدا ئەکەرەم لەسەر لیواری حەوزەکە خەریکی شوێردنی قاپ و کەوچکی شەوێ بوو، بەبێ ئەوێ لە جیتی خۆی بجوولێ و دەم ساردی لە خۆی نیشان نەدات، گوئی:

- هوماخانم، ئەیهەرۆ کچێ، ئەوێ شەرم ناتگری؟! چما کابە کەچ بووێ لەسەر قەسەییەکی هیچ ژایانی شەش سالت دەشتوینی؟ ئەم پیاوێ بەجێ دەهێلێ، ئەوێ نەدەش ناسک و نازدار مەبە؟! بەراستی نەمەک بەحەرامی ژنەکە!

هوما بە دەم رینگاوێ گوئی:

- ئەم قسانە بەو بلێ خاتوونەکرەم، نەک بە من، گەرەک بە سەر زەنش و دلنواویی ناکا، ژن لە جەندەخانە بێ باشتەرە نەک مەنتی پیاویکی ئاوا زمان شێر و قەسەرەق بکیشێ، ئەو بەعزە پیاوانە هەرئەوێ تیر بوون ئیتر خۆیان نەبێ کەس نابینن.

خانجان لە ژووری خەوتبوو بەم دەنگە دەنگە وەخەبەر هاتوو، هاتە بەردەرگای ژوورەکە، لە ژنەکەیی مۆر بۆوێ و حالی کرد بچیتەوێ ژووری خۆی. هوما، وەک ئەوێ وابوو بەسەر مار و

دو پشکدا ههنگاو بڼ، به حهسارهکهدا تپهړی و له پیچی دالانهکهدا ون بوو. هه ر لهوکاتهدا سهی میران خه ریکی بهسته وهی قوچپه ی کراسهکه ی بوو، له بهر شووشه بهندی پینجدهریه که قوت بؤوه! له جتی خوی چوارمشی دانیش، دهمی کردهوه و روهی قسهکه ی له ئەکرهم و میردهکه ی بوو:

- قه در و حورمه تی له راده به در مرؤف بچوک دهکاته وه، نه ت بیستوه دهلین: ئەوه ی به ژن و مندالی که زوری روه دا، ریشی له پیری ده چی به گوودا؟! زوری به دهوردا مه یه لی گه پری کوی ده چی با بچی.

چه ند خوله ک دواتر به بیانوی چونه درئی له مال و راپه راندنی ئه رکه کانی، سه ی میران هاته حه ساری، له سه ر پلیکانه که، ده رهلینگی پاتوله که ی هه لگپراهه وه و ته کاندی، کاو کو ت و چه ند ده نک گه نم به ربؤوه خواری، توزی کلاوه که ی ته کاند و فوه ی لی کرد، به ومانایه ی بوی گرینگ نییه هوما رؤیشته درئی، چه ند ههنگاو یک رؤیشت و گه راپه وه، ئاخیرین مزئی له جگه ره که ی دا و به به ری دهستی مؤدنه که ی پاک کرده وه و یه کدوو جار فوه یی پیدا کرد. وهختی هات وه پری بکه وئی، له به ر خوی وه گوتی:

- ئەگه ر بمه وئی ته لاقی بده م ئاوا نابی، سبهینی خه به ر ده نیرم بؤ خالوکه رهم به بیانوی کاریک بیت بؤ شار، دهستی دده م به دهستییه وه با، له گه ل خوی بیاته وه؟

بؤ ئەوه نه هاتبووه درئی نه هیلی هوما بروات، دهیزانی ئەو چون چۆته درئی، پیتش ئەوه ی خورئاوایی و ره شمالی شه و شار وه شاری ده گه رپه ته وه، به لام حه زی ده کرد، دوور و نزیک وه دووی بکه وئی بزانی به م تپو قه واره یه وه بؤ کوی ده چی، ئەو له و شارها ته نیا یه کدوو دهسته خوشک نه بی که سی شک نه ده برد، کی هه بوو هات و چوی بکا، ئەوانیش بؤئه وه نه ده بوون ته نیا شه ویک به توراوی په نایان بؤ به ری، هوما ئەوه نده ی سه بر نه کردبوو له ژووره که دا قه سرییه که ی بکاته به ری. به م جل و به رگه ته نگ و نیوه روه ته وه نه یده توانی شه و تا به یانی له هیچ لایه ک پشوو بدات.

نزیک رؤژاوا، خاتوو خورشید دووسی کولیزه ی په نجه کیشی به دهسته وه بوو، په تاته ی کولاوی نابووه ژیر چارشینوه که ی به ره و مال ده بؤوه، له سه ری کولانه که له گه ل خاوه ن ماله که یدا لووتیان به لووتی یه کدا ته قییه وه، میران مرووموچ و بی تاقه ت دیار بوو، شان به شانی یه کدی له گه ل ئەو جیرانه قه دیمه ی که هه میسه بار راستی کاران بوو چه ند ههنگاو یکیان نا، به نه پنی تپی گه یاند که:

له هومام داوه و دهرم کردووه، ئیستاش نازانم ږوی کردوته کوی، چاوه ږیم بزانم دهگه ږیته وه

یان نا؟

ئو ژنه زهحمهت کیشه وهکئووهی گالته بکا به بیخهبری میران له مهکری ژنان بهتایبته

هومام گوتی:

ئای بهت مابه، ئهگه ږ تورایی چوون ئاوا دهگه ږیته وه، رهنگه چووبیته مالی ئاغابزورگ. هرهئیتا

دهگه ږیته وه و دهچم بزانم لهوئ نییه. توش لیره مهوسته جوان نییه، له ههراویه کبی بوت دهبینمه وه.

خورشید ئه مهی گوت و بهله ز خوئی کرد به ژووریدا، نان و خواردنه کهی دایه دهست کچه کهی، خیرا گه ږایه وه، چاره کئی بیست دهقیقه ی پینچوو، سهی میران ږویشته وه ژووری و لامپاکه ی هه لکرد گوئی له دهنگ و زریکه ی مندالان بوو، له سه ر سیفه بن عه رزله پیکه هله ږزابوون، خورشید گه ږابوو، بهرله وهی بگاته وه ژووری و به دهوری یه که وه کو بینه وه و وهکئووهی قاتیان به ده مه وه بی، هیزه لماسی کولویان خواردبوو، خورشید له داخان دهنگی نه کرد، به بی مه حته ل بوون، خوئی کرد به ژووره گوره که دا، به ناماژوهه حالی کرد لهوئ نه بوو، به لام دلئیای کرده وه:

خوت سه خلت مه که، من ده زانم له کوئییه! جاری با پارووه نانیک بخه مه به ردلم ئه وسه له کونی جندوکه شدا بی ده بیینمه وه. ژنه تیوه نه فامه، مندال بوته وه، به م شوه، ئه وه کاره ئه و کردوویته؟ یانی ئه و نازانی شوهی تاریک بو ئافرهت وه کوو چالو وایه له بهرده م کوژدا؟ له ههراویه ک بی ئه و ئیتر ده بی بتوانی به ته نیای بگه ږیته وه، دهی، مه شوهی، له سه رچی شه ږتان بوو وایت داوه؟

ژنی هاوسامال له سه ر ئاخوین قالی دانیشتیوو پالی به دیواره که وه دا، لاقی ږاکیشا و له بهر هیلاکی و ژانی قاچ و پستی دهستی کرد به ئاخ و ئوف. ئاسکه به سه ر پنیه که وه هاتبوو بولایان ږاوه ستا و گوتی:

لیدانی چی، به ئاسته م به سه ر په نجه ی له ږوومه تی سره واندووه، ئه م عه سه ره به کراسی بی قول و ته نگ و ترشه وه له مال چوته ده ری، باشه ئیستا که توراوه، نه ده کرا ئه و کراسه ته ږه ماشه ی بگوږی؟ بو ئه وهی سنگ و به رو و سات و سمته به موو به و نیشان بدات پی خوش نه بووه کراسه که ی دابکه ی له چیدیکه ی له ژیره وه له بهر نه کردبوو، شه رمی ده کرد، یان له سه ی میران ده ترسا ئه وه دابنی و ئه و ژنه بی شه رمه ئابروو و حه یای بو موهم نییه؟!

سه‌ی‌میران ههمدیسان سگلی توورپه‌ی گه‌شاپووه، قامکی شاده‌ی لی پ‌اساند و گوتی:
 - خورشید، هه‌رئه‌وه‌نده بزانه له‌کوئییه، خودا یه‌که‌و نابی به دوو، له‌گه‌ل تاوک‌ه‌وتنی به‌یانی ته‌لاق
 ده‌دم با بروت! وه‌ختی له‌کن من نهما، خوی‌ده‌کرد شرواله‌که‌ی ده‌دا به شانیدا، چونی پینخوشه‌ ناوا
 رای‌بویری، ئیتر هه‌وساری به دست خوییه‌تی. یالالی ده‌کرد سهر به سه‌ت ماله‌وه‌ ده‌نی.
 ئاسکه به‌سهر پیوه‌ پالی به دیواره‌که‌وه‌دا، خوی له هیچ نه‌گه‌باندا. نه‌ختیک مؤر بووه و
 له‌به‌رخوییه‌وه‌ گوتی:

- من قه‌ت باوه‌ر ناکه‌م، هوما، به‌م جلانه‌وه‌ وه‌که‌ئ‌وه‌ی هیچی له‌به‌ردا نه‌بی وایه، ئه‌مشه‌و له
 مالی میزدی خوی نه‌بی له هیچ لایه‌که‌ شه‌و روژ بکاته‌وه، ئه‌و له‌کوئییه، با مالی دؤست و هاو‌پیش
 پیایان له مال نه‌بی! به‌راستی زور عه‌ییه، وه‌ختی بی‌ری لیده‌که‌یته‌وه‌ عوزرت پیدایت. ئه‌و ئه‌گه‌ر
 بشزانی به‌یانی ته‌لاق ده‌دری، نابی به‌م‌جووره‌ ره‌فتار بکا، به‌لام موجزه و دیاره‌ده‌ی ئه‌م ئیمام‌زاده‌یه
 خه‌ریکه‌ کاری خوی ده‌کا.

خورشید ووتی:

- ئه‌گه‌ر رووی له مالی ئاشنا و روشنا کردبایه، تاکو ئیستا خه‌به‌ریان به تو ئه‌دا و که‌سیکیان
 به شوین تودا ده‌نارد. خیرا ئاگاداریان ده‌کردیییه‌وه، له هه‌رجییه‌که‌ بی زوری پیناچ دیته‌وه، خو
 ئه‌گه‌ر نه‌گه‌ریته‌وه، نا، نا، باوه‌ر ناکه‌م چوویتته مالی بیگانه، ئه‌گه‌ر هوما له و ژنانه‌بایه تا ئیستا لیره
 گیر نه‌ده‌بوو. ئینسان به ویزدانه‌وه‌ قسه‌ بکا، ئه‌و ژنیکی هینده‌ش سووک و چرووک نییه، وه‌کوو
 که‌و وایه‌ دایمه‌ حه‌ز به ئازادی و خۆده‌رخستن ده‌کا، ئافره‌تیکی داوین‌ته‌ر و هه‌له‌و هه‌رزه‌ نییه.
 ئه‌مانه‌ ئاره‌زووی گه‌نجی و جوانییه، مه‌شه‌دی، ئه‌مه‌ش بزانه ئه‌گه‌ر تا ئیستا زگیکی بگردایه و
 کورپه‌یه‌کی هه‌با، نه ئه‌وه‌نده‌ وه‌ره‌ز ده‌بوو نه توشی عه‌زاب ده‌دا، ئه‌و زوری تو خوش‌ده‌وی، ئه‌وه‌ی
 من ده‌لیتم خیلافی تیدا نییه. ئه‌وه‌ی ده‌لیتم له زمانی خوییه‌وه‌ بیتسوومه، به‌لام سه‌ره‌رای ته‌واوی
 ئه‌مانه، ئیوه‌ ده‌بی له یه‌کتر جوئ ببه‌وه، ئه‌وه‌ل و ئاخ‌ئ‌وه‌ قسه‌ی من بووه، تو ئه‌مرۆکه‌ ئه‌و ژنه
 ته‌لاق نه‌ده‌ی ده‌زانه‌ سبه‌ی ئه‌و‌کاره‌ ده‌که‌ی، ژنیکی به داوی عه‌شقی خوی ناوا می‌رده‌که‌ی رابکیتشی
 هه‌رده‌بی به‌و داوه‌ش بخنکی.

ئاسکه شایی له دلی ده‌گه‌را، گولی بزهی سه‌رلیوی کرایه‌وه و گوتی:

- تازه له‌پاش ئه‌وه‌ی ئیهمی له‌سهر ساجی عه‌لی دانا، له پاش باران که‌په‌نکا! هه‌رکه‌سیکی‌تر بی
 له‌باتی من هه‌ر ناوا بیر ده‌کاته‌وه.

فلجی دستی گهردون عهرد و عاسمانی له بویه رهش هه لکشابوو، چهزیای رهشی شه و به دارو دیوارهوه به ههوشوو بانهوه ریچهی دهکرد و زاری داپچریبوو، دهنگوت مهیتی خوی له کول ناوه و بهرهو شاری خاموشان دهچی. هوما جیگاکهی دیاربوو، نهوه یه کهم جار بوو ئافره تیکی ئاوا جوان و جحیل بهم کاتی شهوه به تهنیایی و نههاتیتهوه، نهمه بۆ هاوساگه لیش نههاتیتهوه پینشی، ئاسکه لهگه ل خاتووخورشید به دهستووری سهی میران چارشینویاندا به سهر خویاندا و رۆیشتن که سهرو سوڤراخی ئەم ژنه دل ناسکه بکهن. تو بلیی دیتنه وهی هوما زور دشوار بی؟ به دلنیا ییهوه وانیهی. یانی دهکرا لئی نه پرسسی بۆ کوئی چوه؟ ئەمهش کاریکی ئاقلانه نه بوو. سهی میران تاکوو بهردالانه که وه دووی ژنه کان کهوت و لهوئ قاوی کردن:

- بزانت ده لێمچی، له پینشدا دهچنه مالی رازیهی بهرگ دروو، نهچن بلین له هوما دهگه رین. (لهباتی مهرزیه، به ههله وتی رازیه).

خاتووخورشید: نهیه رۆ، سهی میران، جابۆ پیتت وایه نه وهنده شل پینچراومه تهوه، دوور له ئاسکه، خو گیامان به کیوهوه نه خواردوو، نه زانین چیبکهین. وهختی چووم بۆ مالی باوهگه وره وتم چه مهحسین ونبوو، نههاتوته ئیره؟ ههرمالیک چووم ههر نهو قسهیه دهکهه. ئەگه هوما لهوئ بی، نهوا دهزانن به دواي نهو دا چووین. رهنکه تو قه مەری وهزیرت پیهه و نهیی، بهتاییهت شه مەسی وهزیری لهگه لدا بی، سهی میران به زهرده خندهیه کی کاله وه گه راپه وه و له تاریکایی ههساره کهدا ملی نا له پیاسه کردن. ئەم عینوان و نازناوه ههر خوی دابووی به ژنه جیران. تارادهیه کیش نه مەمی لیده کالایه وه. ئەگه هوما یان پهیدا بکر دایه و لهگه ل خویان بییان هینابایه ته وه ههق نه بوو نهوشه وه هیچی پینلین، ئەگه یه کهم شهو میران ئەم زللهیهی لیدابایه، نهوا ئەمرۆ له پاش شهش سال بهم شهوه دهر نه دهپه پری، دهبوو ههر له نهوه ل رۆژه وه چاوتر سینیی بکات، ئیتر کار نه دهگه یشته نه مەرۆکه، رۆژی بهری ههوساری بۆ شل کردوو، تازه چاره ی ناکات، پیتت وایه تازه دهر وهستی بیت؟ نا، هه رگیز چه نه نهری نایات! خو ئەگه ره که یفی لیبایه پیی لهگه ل رابکینشی له وانه بوو پینکه وه حاوا وه بن. بهلام ههروهک خاتووخورشید گوتی، ههر ئەمرۆ دهستی لی هه لگری باشتهر تاکوو به یانی.

چرکه سات به رهوتی کیسه ل تیده په پری، نه وهنده ی چرکه ژمیر سوو پیکی ته وای لیده دا سهی میران دوو جار کات ژمیره که ی له باخه لی دههینا دهری و ته ماشای دهکرد. کات ژمیر چواری شه وه ههردوو ژنه که، به بی نه وهی مامزی سلوک و ره مکر دووی خاوهن مالیان لهگه لدا بی گه رانه وه،

تاکو و ئەوکاتە چەندجار لە دەرگایاندا ئاشنا و دۆست پرسیاریان دەکرد. ئاخۆم مندالەکی خاتوو خورشید دۆزراوەتەوه؟

پشکینەران بیریان لەم شتە نەکردبوو، هەرجنێهکیان پێشک هاتبوو، روژیک هوما سەعاتیک لەوئێستە دایبێ چون و پرسیاریان کرد. کۆنە هاوڕیکەکی هوما، سووسەن، لەگەڵ بابی لە مال نەبوون، کارەکه‌ره‌که‌کیان بە دەنگیانەوه هاتبوو، خاتوو مەرزیه بەرگ‌دروو، ئەو ژنە بێ‌مێردە، لە هەمووان زۆرتر کەوتبوو و فکر و خەیاڵەوه، مالى ميمکه بى‌بى، خۆی و زاواکەکی کەوتنە گەران و پرسیارکردن، لە ماوه‌ی دوو کاتژمێر و نیودا ئەو دوو ژنە چرابە‌ده‌ست نیوه‌ی گەرە‌که‌کانی ئەو شارە گەرە‌یه گەرابوون. زۆرجار هیندە بە‌لەز تێپە‌ریبوون چراکە‌کیان لێ‌کووو‌ژابوو. جاری‌وابوو بە‌هۆی ماندوویی و هەناسە‌برکێتی خورشیدی نیوساخ و نیوه‌نە‌خۆش لە جینە‌ک و چانیان گرتبوو تاکو پشوو‌یه‌کیان بێتە‌وه‌به‌ر، ترس و خۆ‌فیانی لێ‌نیشتبوو، بۆ‌یه‌ زۆر وەخت رایان‌کردبوو. شتی سە‌یریان وتبوو و تە‌ی خۆ‌رای‌بایان ژنە‌وتبوو. بە‌ کۆ‌لیک قسە‌و باسە‌وه گە‌رابوونە‌وه، گەرە‌ک‌نیه‌ چیان بیستبوو لە‌ مالى وه‌ی‌گین، پە‌ریشان و هی‌وابراو، بە‌بێ‌ ئە‌وه‌ی هە‌والێک لە‌ هوما بزانی، هاتبوونە‌وه، ئیتر بە‌ پێ‌چه‌وانە‌ی ویستی خۆیان هە‌موو زانی‌بوویان ژنە‌ چکۆ‌له‌ی سە‌ی‌میران، لە‌سەر قسە‌یه‌کی هێ‌چ چار‌شێ‌وی‌داوه بە‌ سە‌ریدا و لە‌ مال وە‌ده‌ر کە‌وتوو. سێ‌پندە‌ی بە‌یان وە‌سەر شار کشاو چار‌شێ‌وی‌ ره‌شی لە‌سەر لادا، ئە‌وشە‌وه سە‌ی‌میران وە‌ک مار گینگی‌دا و جگەرە‌ی بە‌ جگەرە‌ دادە‌گیرساند و دە‌مو لێ‌وی خۆی کرۆ‌شت، لە‌سەر کورسی‌له‌که‌ دانیشتبوو خە‌م و خە‌یاڵ لێ‌ی‌بوون بە‌ چنگی پمۆ‌زنە و تا‌وا ناخیان دە‌کۆ‌لی و جار‌جاره‌ش تین‌تینۆ‌که‌یان ریک‌ده‌کوشی، وە‌ک بە‌وری بریندار لە‌ رکه‌ی ژوورە‌که‌دا دە‌هات و دە‌چوو، لە‌ خە‌یاڵیدا دە‌نگی دەرگا دە‌هات، دە‌چوو بە‌ر‌ده‌رگای هە‌سارە‌که و دە‌گەر‌ایە‌وه، ئە‌و روژه‌ بە‌یانیه‌ هە‌رمالێ‌کیان پێ‌شک دە‌هات سە‌ریان لێ‌دا و هە‌والیان گرت، ئیتر شە‌که‌ت و هی‌وابراو بوون. زۆر‌به‌ری دەر‌وجیران بە‌ بارێ‌کی‌دیکە قسە‌یان لە‌م پمۆ‌شتنە‌ی هوما دە‌کرد. بە‌ تە‌وس و تە‌وانجە‌وه دە‌میان دە‌کردە‌وه و گە‌پیان دە‌خست و چاویان لە‌ یە‌کدی دە‌فرتان. بە‌لێ، خێ‌زانە‌ ناسک و نازدارە‌که‌ی سە‌ی‌میران رە‌دوو کە‌وتوو، ئە‌م بۆ‌چوون و لیک‌دانە‌وه‌یه نە‌ک لە‌ خووخ‌ده‌ی ئە‌م خە‌لکە‌ دوور نە‌بوو، زیاتر بۆ ئە‌مه‌ وایان‌ده‌کرد تاکو لە‌ نرخێ جۆانی هوما کە‌م بکە‌نە‌وه: «ئافره‌ت نانی بێ‌شە‌رمی و جنده‌یی بخوات باشتره‌ نە‌ک لە‌گە‌ڵ ئا‌واها پیا‌وی‌کدا بژی!». تو بێ‌ژی وە‌ختی هوما بە‌ دلپە‌ری لە‌ مال چوو‌ه‌ده‌ری و ئە‌م رسته‌یه‌ی بە‌ دە‌مدا هات و لە‌ ماوه‌ی ئە‌م‌شە‌و و روژه‌دا هە‌موو‌کە‌س پێ‌ی‌زانیبوو، هە‌روه‌ک جامی‌جیهانی نوێن نە‌یتوانی

حاشای بیژن بکا له چالوی ئەفراسیاد، دەشی توانی شوینی حاوانەوی هوما لەم شارەدا، نیشان بدات؟!

نزیك نیوهرۆ، سه‌ی‌میران شه‌كەت و ماندوو له راسته‌ی خه‌یابان، تووشی میزده‌كه‌ی ئەكره‌م‌خانم هات. ئەو كابرایه‌ چه‌ند رۆژێك ده‌بوو بێ‌كاروبار ده‌سوورایه‌وه، رهنه‌گه‌ هه‌ر خۆی بێ‌كار كرده‌بێ، ئەمه‌ش جێی شك و گومان بوو، خه‌لك لێی دوودل بوون، ده‌یانگوت، پۆلیسی نه‌ینی به‌شی ئاسایشی كۆمه‌لایه‌تییه‌ و له‌لایه‌كی دیکه‌شه‌وه‌ شه‌وانه‌ له‌گه‌ل دزه‌كان ده‌ستی هه‌یه‌، له‌ راستیدا خان‌جان به‌بێ‌ ئەوه‌ی كاریك بۆ ئەم دام و ده‌سگایه‌ جێبه‌جێ بكا، یان ته‌نانه‌ت به‌ فه‌رمی وه‌رگیرا‌بێ به‌شی خۆی ده‌پچری و مووچه‌یه‌كی باشی وه‌رده‌گرت، له‌ كاروباری نه‌ینیدا هه‌ر خۆی ده‌یزانی خه‌ریكی چیه‌یه‌. وه‌كوو ماری ئاوی گازی ده‌گرت و ژه‌هری نه‌ده‌چه‌ند. هه‌رچه‌نده‌ ئا‌جان هه‌روه‌ك ئەوانی‌تر جیران بوو به‌لام سه‌ی‌میران په‌شیمان بوو بۆ ژووری ده‌ربه‌ستی پێداوه، كه‌چی سه‌ره‌رای ئەمانه‌ش هه‌ستیکي باشی ده‌رحه‌ق به‌و هه‌بوو، ئاخۆم بیجگه‌ له‌وه‌ی زۆر شتیان له‌مه‌ر ئەم پیاوه‌وه‌ ده‌گوت، هه‌ر ئەونه‌بوو، رۆژێك پێتوبو جافری قه‌ومی هوما له‌ ژێر چاوه‌دیتری پۆلیسی نه‌ینی و ئاگایدايه‌. رینگه‌ی هات‌و‌چۆی مالی خۆتی مه‌ده‌ری؟! چما له‌ بیري چۆوه، مانگیک به‌ر له‌ ته‌فتیش و پشكنینی ماله‌كه‌ هه‌والی پێدا‌بوو، ئەگه‌ر كه‌ل‌وپه‌لی قاچاخ له‌و ماله‌دا هه‌یه‌، رای‌په‌رێتی؟ وامان‌دانا، ئەم كابرایه‌ پیاویكی باش نه‌بوو، خۆ چاكه‌ی بۆ ئەو هه‌بووه‌. باوه‌كوو ره‌فتار و ئاكارى دزیو و ناپه‌سند بووبی له‌ ماله‌دا، له‌ ده‌روه‌ه‌ پیاویكی باش بوو، هه‌رچه‌نده‌ هه‌یج‌كه‌سێك سه‌ری له‌ كاری ئەو ده‌رنه‌ده‌هینا، وه‌ختی له‌ مال بوو ده‌خه‌وت و كه‌س له‌ حه‌وشه‌دا نه‌یده‌دیت. ویره‌ویری نه‌ده‌هات و گۆرانی نه‌ده‌گوت، به‌ پێچه‌وانه‌ی خیزانی ته‌نانه‌ت ناوی جیرانه‌كانیشی نه‌ده‌زانی، یان وه‌كوو به‌عه‌زه‌ كه‌سێك ئەوه‌نده‌ له‌خۆبایی نه‌بوو و ابزانی گه‌ردوون به‌ هه‌ناسه‌ و به‌ فووبی ئەو ده‌خولیته‌وه‌، ئەگه‌رچی ئەكره‌م خۆشی نه‌ده‌ویست، به‌لام كه‌س نه‌یده‌زانی به‌ چ هۆیه‌كه‌وه‌ ئەو ژنه‌ قه‌ت نه‌یده‌ویزا بۆله‌ و خوته‌ی لێوه‌بیت. ئیستاش خان‌جان له‌ شه‌قامه‌كه‌، به‌ سه‌ر پردی حاجی‌ئاخونده‌وه‌ له‌ ژێر كۆلانی به‌ناوبانگی پێشه‌یی پالی‌دابوو به‌ دارته‌له‌كه‌وه‌، به‌ تیزو گورمزیکي شه‌یتانی میفستوفیلیس له‌ چیرۆكی گووته‌دا سه‌یری ئەو ته‌لار و چه‌ند نه‌ومه‌ی ئەوه‌به‌ری شه‌قامه‌كه‌ی ده‌كرد. ئەم زه‌رده‌خه‌نده‌یه‌ زۆر له‌وه‌پێش بۆ سه‌ی‌میران ناسراو بوو، هه‌ر بۆیه‌ به‌ بینینی بیزار بوو، ئەوه‌نده‌ی ئەوی له‌ته‌ك هومادا له‌ ده‌ری ده‌بینی شان به‌شانی یه‌كدی پیاسه‌یان ده‌كرد. به‌ چه‌شنیک سه‌لامی

لیده کرد و هک بلیی به هه موو سه رو سوو پریکی ئهوی ده زانی، خان جان هه رئه وه ندهی چاوی
پیتی که وت، گوتی:

- ئهوی به خیر بیتی، له کاتیکی باشدا هاتی. جوان بروه، ئه و ژنه شان ومل پروته!

ئامازهی کرده ئه و په نجه ره نیوه کراوهیهی بانیزه که، له سیلهی شه قامه که دا، له ودیوی په رده
ته نک و تو پرییه که وه، له ودیوی پشت ده رییه مهلمه له گولداره که وه، بیچم و قه لافه تی خاتو نیکی
نیوه پروت، زه رین بسک و شان ومل و هک و ره ی لۆکه و له چه شنی گولی یاس، به جووتیک گواره ی
په ره ننگ و شو رابه داره وه، و هک مانگ له پشت هه ورانه وه په نای ده گرت و جار جار و ده ر
ده که وته وه، ژنیکی دیکه به دهمو لیوی شیلانی و قاشی چاو و برویی جوانه وه، ته واوی روخساری
تیف تیغه دابوو، په نجه ره که ی کرده وه، له باکوور و باشووری شه قامه که دا له ته ماشاچیانی پروانی به
شانی داری کاره باکه وه، لچیکی لی هه لقورتاند و به نیشانه ی جوین په نجه ره که ی پیوه دا، سه ی میران
هیشتا له مه بهستی خان جان تی نه گه یشتیوو، به لام باش ده زانی ئه وانیهی ئامازه یان بو کرابوون
چون ئافره تیکن، ئیره، مال یان شوین کاری عیسمه ته کورد، خاتوونی به ریوه به ری ناو دار و
ده سه لاتداری شار و شاگرده کانی هه مه جو ره ی ئه و بوو. خان جان به تیرامانیکی خو پریانه
وهک ئه وهی هاو دهستی که سیک ی گه وره بی له روخساری در پو نگی ئه و راما و به دوو دلییه وه
ووتی:

- بیت وانیه ئه و بی؟

ئه و ژنه ی که ئه و مه بهستی بوو، هه ر ئه و کاته ده وریکی لیدا و هاته وه به ره په نجه ره که، ئه م
ئه دگار و چرو چاوه ئه وه نده مرو مۆچ بوو له گه ل ئه و ته ختی سنگ و شان و باسکه نه ده کالاه، بگره
زوریش قیزه ون بوو، سه ی میران ئاور له چاوی در ده په ری و ئه وهی خوین له قالبی دا بوو له
ده مو چاویدا کو ببۆوه، و هک شیر ی ئه نگاوته له ئه م مرو مۆچه گه مژه یه ی ده پروانی، خو ئه گه ر پالی به م
کۆله که برقه وه نه دابایه ئه ژنوی ده شکا و به پشتدا ده که وت و له سه ر پر ده که وه به رده بووه،
دانه چی ره ی کرد، به بی ئه وهی له گه لی باخیوی، تو ره و توسن به جینی هیشت، ماوه یه کی باشی
ده ویست بتوانی به ریپی خوی ببنی، ته وژمی رق و غه زب هه ر ئه وه نده ی ما بوو که لله و
می شکی سه ری هه لته کینی، به ده نگیکی به رز جینیوی ده دا و تف و له عنه تی په وانه ده کرد:

- نه فامی هیچ و پوچ، قسه ره ق، له بهر ئا پرووی خو م نه بایه، به مستیک دم و دانم ده شکاندی!
خو پری بی غیره ت، بو په ناباتیکی دایکی ده فرۆشی، ئه وه ژنه قه حبه که ی تو په بو قه واره یه ک ساتین

ئامادەيە دەرىپكەي دابكەنى، خۆي بە من نیشان بدات، ژنەكەي ئەو، تاكوو من لە دەرگای حەساری دەدم بە پئی پەتی و بە سەری پووت دەردەپەپئی، مەگەر پوژیک نەگەرپیتەوہ مالی، بەرەللای بی شەرم ھەر ئەمرو و سبەي شەرەت ئەدم بە كوئلتا و وەدەرت ئەنیم.

لەو کاتەدا ئەو ھەندە توورە و بیزار بوو، تەنیا لە بیری ئەو ھەدا بوو بەبی پراوستان ھوما تەلاق بدات، ھەرچەندە وەختی فراوین بوو، لەباتی ئەو ھەي بچیتەوہ بو مالی، بەلەز پووی کردە دەفتەرخانە، نیوہی ریگاکە بە سواری فەیتوون گەرپایەوہ، چووہ دووکان و بریک پارە و ئەسکیناسی تازەي وەرگرت، کاتیک گەیشتە دەفتەرخانە، بە پینچەوانەي ویستی ئەو شینخولئیسلاام رۆیشتبۆوہ نانی نیوہرۆ بخوات، ئاخۆم دەکرا ئەویش چووایە نانی نیوہرۆی خواردبایە و سەعاتیکي تریان پوژیکي دیکە ھاتبایەتەوہ؟ بەم ھەموو ئابرووچوونەوہ، بەم گشتە رق و عەزابەوہ کە ھەر وەک کلپەي ئاگر ھەناوی دەسووتاند بەبی تەلاق دانی ھوما، چۆنی دەتوانی لەلای دۆست و ناسیاو سەرھەلپینی، ئالیزەدابوو گەفت و بەلینی خۆي نیشان دەدا، ئیتر کاتیک گەیشتەوہ مالی خویان کاتژمیر چواری پاش نیوہرۆ بوو بە دەم و لیوی وشکیدا جوان دیاربوو زوادی نەبرپوہ.

ئاسکە چاوەرپئی بوو لە ژیر سیبەری بەرھەیوانەکە لەگەل ئەکرەمدا بەدم قسەکردنەوہ خەریکی کراسچنین بوون، ھەمەحسین کوری خاتووخورشید، سەری پینچابوو، لەگەل مەھدی دەستی یەکدیان گرتبوو خەریکی یاری و دیلانی بوون، چەند خولەک پینشتر لەسەر چەقالەي ھولوو ئەو دوو مندالە شەریان بوو، مەھدی سەری ھەمەحسینی شکاندبوو، ئاسکە بە مندالەکانی خۆي وتبوو ئەو کورە کەچەلە و شتی دەستی ئەو مەخون، بەلام ریگەي یاری کردنی لینەگرتبوون. بیجگە لەوان ژنیکی دیکە لە کولانیک سەرتەرەوہ ھاتبوو تاكوو گوینچکەي مندالەکەي بقرنجینی بەشکەم ئازاری چاویشەکەي چاک ببیتەوہ، کچەکەي خورشید، بە دەستووری ئاسکەخانم، بەبی کەوش و کلاش بە حەسارەکەدا دەسووراوہ بە دیوارە مالمەسواخ کراوہکانەوہ لە بەردی چەخماخ دەگەرپا، سەي میران ئەو ریگایەي گۆری ھەمیشە پئی دا دەھات و دەچوو لە ئاخیرین پلیکانی دالانەکەوہ بەرەو ژووری ساباتەکە دەھات، لەسەر سەکوێ بەرھەیوانەکە رۆنیشت، نیوچاوان ترش و تال، شەکەت و داھیزراو، بەلام تروسکەي شادی لە چاویدا دەبیندرا، لە ژیر ساباتی برۆکانییەوہ چاویکی بو دایکی مندالەکانی گنیرا، کلاوہکەي بردە دوواوہ و بە دەستە سەرەکەي ئارەقەي تەویل و پوومەت و بەرگەردنی سربییەوہ، بە خوئشحالییەوہ ھەناسەيەکی دەردا:

- ئیتر ھەرلایەک دەچی با بچی! نامەوي نە ئەو ببینمەوہ و نە سالی گرانییەکەش!

دهستی بۆ شونینیک راداشت بزه له سه ر لیو و خوشی له نیگای دهباری گوتی:

- ته لاقمدا.

ئه کرم به سه رسوورمانیکه وه لئی پرسیی:

- شتی چاک بلی، یانی تو هومات ته لاقدا؟

- زور سهیر نییه، ژنیک له لای من نه مینی یالالی ده کرد سه ری به سه ت ماله وه دهنا، له نیوه رۆوه هه تا ئیستا له دهفته رخانه به سه ر پیوه راوه ستاوم، بروام نه ده کرد ناوا به خیرایی بزگارم بی، له بهر ئه وهی ئه م سه رده فته رانه بۆ کاروباری ته لاق و جوی بوونه وه دهستی دهستی به پیاو ده که ن و خیرا ئیشه که رانا په ریئن. وهختی شیخول ئیسلام چاوی به من که وت لیم پرسی، چاره ی ددانی بزویو چییه؟ وتی، له راستیدا ئه گه ر بزوی بی چاره ی کیشانه، گوتم، کئ ده توانی مه علومی بکا بزویوه و له که لکو که ره م که وتوه؟ وتی، له به رده می قازیدا خاوه نی ددانه که، گوتم، که وایی، ئه وه سه ت تمه ن پوول و پاره، ماره یی ژنه که م، ئه وه ش ده تمه ن دهم شیرینی بۆ شاگرده که ت، ئه مپۆکه به کاروباری منه وه زور ماندوو بووه، لئی رامه وه سه ت و له ژانی ئه م ددانه بزگارم بکه، ئیتر به بی مه حته ل بوون و له بهرچی و بۆچی له ته کدا نه کردم و ماره ییه که ی هه لوه شانده وه، ته لاق نامه که ی نووسی و سه بی به یانی په نجه ی پیوه ده نییم، نان و نه فه قه ی سی مانگم بۆ داناه، زیاتر له وه ی حه قی خۆیه تی بۆم داناه.

ئاسکه بۆ چرکه یه ک کاس و و، نه یزانی میرده که ی باسی چیده کا، له بهر خۆیه وه نالاندی و کوشمه ی کرد، به هۆبی خوشحالی له راده به ده ر هه سه تی کرد دهم و دهستی گو ناکا، به بی ئه وه ی به خۆی بزانی روانینه که ی له میرانه وه گو یسته وه بۆ سه ر ئه کرم و جیرانه نیوه ناسیا وه که ی، ددانی نه ده گرت و که وته لئوه له ره، ئه کرم وه ک شیتان هه لده به زی و داده به زی باوه شی پیداکرد و که وش و کلاشی له ده ست فریدا و نه ک جاریک و سه ت جار ماچی کرد و رای مووسی:

- خوشکی گیان، ئه وا من چاره که یه ک به تو قه رزدارم، هه ر دوینی مامره که له هه ساری خویندی،

زانیم تازه ئه م ماله جیی ئه و نییه! هه ستن ده ی ئه م شه و له م ماله دا بیه ک به جه ژن و شادی، با که س له م خۆشییه دا بی به ش نه بی، ئوی ژنه که چهنده ساردوسری، ده راپه ره و دهستی ماچه که!

ژنه کان کردیانه قریوه و خوشی خوشی، هه ری که و له بهر خۆیه وه داوای دهم شیرینی و مزگینی له ئاسکه ده کرد. ئه ویش گۆنای گۆلی کردبوو، زه رده ی سه رلیوی پیکه نینی به بزهی گولخونچه دههات. وه ک ده لئین دارگیوژه که ی ژیر باخی «به رزه ده ماخ» ئاخری دهستی خۆی وه شانند و کاری

خوی کرد. «خودا کاران هه روا دهکا، خونچهی له خاک پهیدا دهکا،» کچهکهی خورشید، هه رچهنده دهیانگوت وپو کاس و نهفامه و به چاک و خراپی ژیانی خوی نازانی، به نهرمی چووه بنگوئی ئاسکه، سرتهیهکی کرد، ئاسکه پیکهنی و تاقشاییهکی دا دهستی ناریدییه سهربان دیزه شکاویک به دوی ژندها فریداته خورای، سهی میران، لهوکاته دا خهریکبوو روو بکاته ژوورهکه، به دلناییهوه گوتی:

- نه گهر وهکوو هه موو ژنیک بهقهدر و حورمهتهوه ئابرووی خوی نهبردبایه و له ماله رۆیشتبا، ئهوا دهستم وهرتی نهدهیتنا و کهل وپهلی مال چی پئویستی ژیانه هه مووم پیندها، بهلام چونکه ئاوی کرد، بهردی سه رهشکینهی نادهمی، چهندهی نهفهقه کهوت داومهتی، ژنه تیهویهکی ئه وهنده بی شهرم، نابی بهزه بییت پیی دا بی، ئاسکه وهره ژووری بیستو چوار کاتژمیره نه نام خواردووه نه ئاو. وهختی ئاسکه چوو له مدبه خه که چیشته کهی سهی میران گهرم بکاته وه، ئه وهنده خوئشحال بوو وای دهزانی پهپولهیه بهسه ر گولاندا دهفری، بهمه حاله شهوه رواله تی خوی نه دۆراندبوو. له خوئی ئه م کاره ژنه کانی تر چهقه نه یان لیندها و سه مایان دهکرد. جاریکی تر به هاری ژیانی گه رابوووه و بهخته وهری رووی تی کردبوو، خه م و کوفانیکی زور وهکوو ورده ئه لماس له ماوهی ئه م شهش ساله دا جهرگی هه لاهه لا کردبوو، به وینهی کافوور که له بهر تاوی دابننن توابوووه، ده بوو لینی بگه رین زوری پییچی بو ئه وهی ئه م ژهنگ و ژاره دل و دهروونی به چی بیلی و هه ناوی ساریژ بیته وه، ئه م شریخ و هور و گرمه و چه خماخه یه دایمه وه ک دهنگدانه وهی شاخ و کیو گوچکهی نازار ددها، هیشتا زوو بوو لینی دور بکه ویته وه بهلام له راستی دا ئه مه خهون و خه یال نه بوو، ئه وه دارو درهختی حهز و ئاواتی ئاسکه بوو له چلهی زستاندا گولی دابوو، تو بیژی ئه م شهش سال چاره رهش و هه رگ به سه ریه بو ئه و خهویکی پر له دیو و درنج و حهزیا نه بووی و ئیستا خه بهری بوو بیته وه؟ - میرده کهی هه ر وهکوو رابردوو، رابردوو یه ک له چه شنی تیریژ دلی تاریکی سمی بوو، به بی ئه وهی شه ریک و خه نیمیکی هه بی له مه به دواوه شهش دانگ به شی ئه بوو. ئه وه هه ر ئه و پیاوه بوو له وهختی خویدا که دههاته وه بو مالی به بزه و پیکه نینه وه به ره وپیری دهچوو، له بهر بیلایه و کاتیکیش له مال دهچوووه ده ری، به بیانووی ماهوت کیشان وه دووی دهکوت و توژی سه رشانی بو دته کاند و به دهوریدا دههات، وهختیک له ژووریدا به ئاسووده یی خه ریکی نان خواردنه کهی بوو حهزی دهکرد، هه ر وهک ئه کره م وتبووی به جیگای سپاس و پیزانین بچی دهسته کانی، ئه و دهست و په نجه میزانه یه ی که رهگ و

دەمارەکانی بە ئەستووری قامکە تیتۆلە ھەستا بون ماچیان بکات و بە ئەسڕینی خوشحالی تەریان
 بکا و بە سنگو بەرۆیی خۆیەو ە بنی. بۆ ئەم کارەش کات و وەختی باش زۆر بوو، تەواوی ئەو
 ئازار و مەینەتی و دلشکاندنە بە شەنەبای بەختەو ەری و بە لاچوونی ھەوری خەفەت رەوییەو ە
 تیشکی رەحمەتی ویکەوت. میران بە ماو ە سەعاتیک ھەر لەوئ خەوت و دواتر ھەستا و رۆیشت
 بەلای ئیش و کاری خۆیەو ە. ئاسکە تاکوو ئیوارە داھات دووسئ کەرەت چوو سەری ژوورە
 گەرەکە ی دا، کلیلەکە ی بە دەست خۆیەو ە بوو، ھەموو جاریک بۆ ماو ەیک سەیری فەرش و قالئ
 و دارو دیواری قەدیمی ژووری میوانی دەکرد و بە ویتە ی تاجر و توجاران لە پاش ماو ە ی
 کەل و پەلی سووتاو یان ئاوبردووی خۆی دەروانی. لەچکە تۆرییەکە ی ھوما، وادیاربوو لە بیری
 چووبن، کەوتبوو ە پشت کورسیلەکەو ە، ھینشتا بۆنی گولای یاسی لە ژوورەکە دا ما بوو، سندووقی
 جلەکانی پڕ بوو لە وردەشتی ئارەزووبزوین و بووک پەسند، ھوما زێر و زەمبەری خۆی تەواو
 بردبوو، ئاخۆم دەکرا ئەو سندووقە یان شت و مەکی نیو ئەو لەگەل خۆیدا نەبا؟ دەيجا بە توون، بە
 سەقەر، خوای دەکرد ئەم سندووقە شئ دەبرد و چشتیکی بۆ بیرەو ەری لەپاش بەجئ نەدما، زۆریش
 باش دەبوو، بەلام چەندە باشبوو میردەکە ی پەژیوان بۆو ە فەرش و قالئ پینەدا، کاری باشی کرد،
 گەرەک وایوو رۆژیک ئەو فەرش و مافوورەگەلە بەریتەدەری و بیانتەکینی و توژ و نەگبەتی ئەم
 چەند سالی ە بە بادا بدات زۆر لەو ە دەچوو زۆر بە ی ئەم شتانی ە لەو ژوورەدایە جرو جانەو ەری
 ھەلینابی و مۆریانە لی دابی بۆ جاری دوایە، کە چوو ە ژووری چرالامپاکە ی ھەلکرد و شوڤەکە ی
 تۆزیک داکیشا، دەرگا و پەنجەرە ی کپ کرد، ھەرەک کە سیک مردووی لە قەبران گەرابیتەو ە
 دلخۆش و رووخۆش گەرایەو ە بۆ باو ە شئ ژوورەکە ی خۆی. وەک نەخۆشیک وەر ھەمەکە یان لە
 زگ دەرھینابی، ھەستی بە ئاسوودە ی دەکرد. ناحەقی نەبوو، ئەمڕۆکە ئاسۆیەکی رووناکئ لە
 بەردەمدا بوو، ترسی لەم حەزیایە رەویبۆو ە کە بە شەو و بە رۆژ زاری لیداپچریبوو، دەبوو
 ھەستی و دانیشئ سپاسی یەزدان بکا، بەزەبی پیداهاتن و دەرووی بەخیر بۆکرانەو ە ھەرئاوا دەبن.
 ژنیکی سیغە یی و کاتی، کە دەبوو ئەمڕۆ و سبە ی بروت، شەش سالی تەواو، بوو بە دۆلپا لەسەر
 شان و ملی گیرسایەو ە و دوولینگانە ی خستە سەر ئەستوی ژیانئ، ئەو نەکبەتی و ھەناسە ساردییە ی
 بە دەست ئەو ژنەو ە دیتی ھەر بۆ باس کردن نابئ، ئیتر بیجگە لەو ە ی ببوو بە دپوی مەمو زینان،
 ھەرەک پەلە ھەوریک خۆری بەختەو ەری داپۆشیبوو، لەسەر ئایەکیش بەند بوو، شەوئ مندالان
 وەختی زانیان بابیان ھوما ی تەلاق داو ە و گەراو ە تەو ە ژوورەکە ی ئەوان لە خۆشیان نەیان دەزانئ

چېكەن، هەرچەنده له ودرزی هاویندا بوون بهلام ئەوشهوه خەویان نەدهات و زۆر دانیشتن. سەئی میران، هەرودکەو بازرگانانی هەوریشم و فەرش و مافوورە قەدیم، کە له سەفەری پەر له مەترسی و خۆف و دز و جەردە و دەریا و تۆفان بە سلامەتی گەرابیتەوه باوەشی ژن و مندالی، پەڕیشان و چاوەڕێ، بە لەبزی شیرین ئەیدواندن، لەو خاوو خیزانەدا ئاسکە له هەموویان بە تەمەنتر بوو، بەلام بەو هەستە بچووکهوه کەوا له هەناویدا بوو، خۆی له هەموویان بە چووکهتر دەزانی، چاوەکانی تەژی بوون له شۆقی خۆشی و ترووسکەیی بەختەوهری بە گەفتی شیرین زاروڵەکانی ئەدواند و زۆر نەینی لئ دەشاردەنەوه، گەفت و جوولەیی سەئی میران، شەکەت و بریکیش نامویی دەکرد، لەهەدەچوو له هەمبەر ئەم هەموو زەجر و عەزابەیی بەم ژن و مندالی داوه جاری نەتوانی بۆیانی قەرەبوو بکاتەوه و ئاسکە جی و بانەکەیی سەئی میرانی له ژووهر گەورەکهوه هینا بۆ دیوهکەیی خۆیان و بە جودا بۆی راخست. دواي شەش سال دووری لهو پیاوه باشەیی تازه خەریکبوو دەستی دەیگەیشتی و لئنی زیک دەبۆوه، وەکوو نارەوه نیکی شلک کە له وشکەسالییدا ناخرین دلۆپه ئاوی خۆی لەدەست دابی، توونیهتی بەربینی گرتبوو، میشکی پەر له ئەندیشەیی ماندوو، دلئ تەژی له قسەو باسی پەر له خوین. ئاواش هیتشا ئارام و لەسەرەخۆ بوو، خۆراگری و دان بەخۆدا گرتنی ژنانەیی وەکوو چارشینوکی سەیی ئەوی له میران و میرانی له ئەو هاویردە کرد. ئاخۆم بەرەیی ئادەمی چۆن له ئەشق و ئەوین حالین؟ (خۆ ئافرەت کانی نییه هەرکەس بیگاتی بینی پێوهبن!) یان سەیبەری دارتوو نییه کە خۆر ئاوا بوو پشتی تیپکەیت و بەجیی بیلی. بۆ مەگەر هەر ئەو میردە نەبوو له پابردودا چ بەلایەکی بەسەر هیناو ئەو دلە پاکەیی ئەو کە مەکووی ئەشق و خۆشەویستی و هیواوو، بە بەرداشی جەفا و غەدر و تاوان نەیی هاری؟ کەوابی ئەم مرؤفە ئەمرؤکە پچکەیی راستەقینەیی گرتوتەبەر و له کردە و ئاکاری خۆی پەشیمان بۆتەوه دەبی غەوری ئاوینەیی دلئ بسری و دلئەوایی بداتەوه و دەروونی کۆلەواری تیشکاوژ بکات و مەرهم بنبیتە سەرزامی بەسوویی. بیچگە لەوهی سەئی میران شەش دانگ له بەرامبەر بیخەوی و هیلاکیدا بە چۆکدا هاتبوو پەروانەئاسا بەسەر شابالی بیرەوهری و هیواوه بەسەر درەختی تووبای ئاسکەدا له باخی بەرین دەسووراپیهوه، ئەگەرچی جاران خەم و خەفەت خەوی له چاوی زپاندبوو، ئەم شەو له چراخانی شادی و دلخۆشیدا دەبلووقایهوه و کوتری خەو له هیلانەیی چاوی تەرە ببوو. ئیتر پابردوو پابردا! ئیستاش با بییت و بروات، گرینگ ئەوهیه بۆ دوور بروانی، کات و زەمان بۆ ئەو گەپابۆوه و وەک ئەوه وابوو تازه لەدایک بوویی، وەک دەلێن ئەوه بولبووله نرخی گول و سەوزە دەزانی. ئەگەر

مندال‌ه‌کان به‌خ‌ب‌ر نه‌بوای‌ن و به‌ دو‌دلی‌ب‌ه‌وه جار‌جاره سه‌رو سو‌را‌خی با‌بیان نه‌گرت‌بایه و سه‌ریان له‌سه‌ر سه‌ری‌نه‌کان هه‌ل‌نه‌بر‌بایه، ئاس‌که وه‌ک که‌سی‌ک گه‌وه‌ه‌ری‌کی به‌قی‌مه‌تی د‌و‌ز‌ب‌ب‌ی‌ته‌وه چ‌ا‌وی ل‌ئ‌خ‌ا‌ف‌ل نه‌ده‌کرد و هه‌ر‌چی ز‌و‌وت‌ر خ‌و‌ی ده‌خ‌سته ئام‌یزی، ب‌و‌ سه‌بی به‌یان‌دا، ب‌و‌ خ‌و‌ارد‌نی به‌رق‌لیانی، سه‌ی‌میران به‌ تیرامانی‌کی شاهانه‌وه مه‌له‌که‌ی به‌خته‌وه‌ری نایه‌وه سه‌رته‌خت و به‌ختی فه‌رمان‌ه‌وایی. له‌پاش شه‌ش سال ب‌و‌ یه‌که‌م‌جار تروس‌که‌ی شادی گه‌رایه‌وه نی‌و‌ بنه‌ماله و خ‌و‌شی که‌وته نی‌و‌ خ‌او‌و خ‌یزان و با‌وک و فه‌رزه‌ند به‌ ده‌وری یه‌ک‌دی‌به‌وه ک‌و‌ بو‌ونه‌وه، ئه‌وان‌یش وه‌ک گ‌ول‌یک ئا‌وی له‌ بن‌ ب‌ک‌ری تیک‌را گه‌ش‌اب‌و‌نه‌وه و چ‌ی‌و‌ایان شادی و خ‌و‌شی له‌ دای‌کیان که‌م‌تر پ‌ئ‌نه‌بر‌اب‌وو. گلاره و بیژ‌ن خه‌ری‌ک‌بو‌ون خ‌و‌یان ئاماده‌ ده‌کرد به‌ره‌و قوت‌با‌خانه وه‌ر‌ی ب‌که‌ون. خ‌و‌یان ده‌خ‌لا‌ف‌اند، ت‌و‌مه‌ز ئه‌وان‌یش که‌وت‌بو‌ونه ش‌که‌وه، به‌لام ئاس‌که‌ه‌زی نه‌ده‌کرد جیژ‌وان هه‌روا وش‌ک و بر‌ینگ‌ب‌ئ‌، هه‌ر‌ب‌و‌یه له‌ ح‌ولی ئه‌وه‌داب‌وو هه‌ریه‌که‌و به‌ بیان‌و‌ی کار‌یک ره‌وانه‌ی په‌سی‌وو په‌نایه‌کیان ب‌کات‌ن. ئه‌و ژ‌نه هه‌ناسه‌سارده ز‌و‌ر له‌میژ‌ بو‌و به‌ تاسه‌ی رام‌وسان‌یکه‌وه ده‌سو‌وتا و هه‌ل‌ده‌چ‌و‌قا، ب‌و‌یه به‌ زمان‌ی په‌م‌زا‌وی میرانی تیده‌گه‌یانده سه‌ری‌ک له‌ ژ‌و‌وری می‌وان هه‌لب‌ئ‌ئ‌، به‌ل‌گو‌و به‌ ئا‌واتی د‌لی ب‌گات و ل‌ئ‌وی بار‌گرت‌و‌ویی پاراو ب‌ب‌ئ‌ته‌وه. ما‌چ‌یک م‌و‌ری به‌خته‌وه‌ری و کل‌یلی ده‌روازه‌ی د‌ل بو‌و. ب‌و‌ دامه‌ز‌رانی هه‌موو راس‌تی‌به‌کان، له‌و هه‌ل‌ومه‌ر‌جه ناس‌ک و ئه‌سته‌مه‌دا بو‌و که‌ ته‌ق‌ته‌ق له‌ ده‌ر‌گای حه‌وشه‌یان‌دا، ده‌قیقه‌یه‌کی پ‌ئ‌نه‌چ‌وو له‌ نی‌وان سه‌رسو‌ورمان‌ی ته‌وا‌ویان‌دا، میر‌زانه‌بی به‌د‌و‌ای ئه‌و‌یش‌دا هوما، هاته‌نه حه‌وشه، میرزا نه‌بی ئه‌وه‌نده‌ی به‌ هه‌ل‌گه‌وت، ده‌هات ب‌و‌ ئه‌و ماله - سه‌ی‌میران له‌ مال‌با و له‌ مال‌ نه‌با هه‌روه‌ک هه‌میشه پ‌یشه‌ی خ‌و‌ی بو‌و یه‌ک‌سه‌ر خ‌و‌ی ده‌کرد به‌ نی‌و ژ‌ن و مندال‌ه‌کاندا و ده‌چ‌روه ژ‌و‌ور‌ئ‌. له‌و‌ئ‌ ئاس‌سو‌وده‌تر بو‌و تا‌کو‌و له‌ ژ‌و‌وره‌که‌ی هوما، ئی‌تر ئاس‌که‌ به‌ د‌ئ‌ئ‌ئ‌ ئه‌م د‌یمه‌نه، وه‌ک ده‌ل‌ئ‌ن له‌ج‌ئ‌ی خ‌و‌ی وش‌ک بو‌و، که‌ هوما به‌ شه‌رمه‌وه به‌ پ‌لی‌کانه‌کاندا ده‌هاته سه‌ر‌ئ‌، وه‌ک‌ئ‌وه و‌اب‌وو مه‌له‌که‌الموت له‌ چه‌قی ده‌ر‌گا به‌ره‌و‌رو‌ویی را‌وه‌ست‌اب‌ئ‌ ته‌ز‌یک‌ی سارد سه‌رتاپا جه‌سته‌ی بر‌ئ‌ ته‌وا‌و ره‌نگ‌ی بو‌و به‌ جا‌وی سه‌پی و هه‌سته‌ی‌کرد هه‌نا‌وی دا‌که‌وت. ته‌ماشایه‌کی میرانی کرد. ئه‌و‌یش ره‌نگ‌ی بز‌ر‌ک‌اب‌وو.

سه‌ی‌میران به‌ حورمه‌تی براده‌ره‌که‌ی به‌ ئاس‌ته‌م له‌ شو‌ئ‌ئ‌ی خ‌و‌ی جو‌وله‌یه‌کی کرد و دان‌ئ‌شته‌وه، هه‌ر‌چه‌ند رو‌وی کرد‌بو‌و به‌ولا‌وه به‌لام ز‌و‌ر به‌ کالی و ساردوس‌ر‌ئ‌ ئه‌حوال‌پرسی له‌گه‌ل کرد. کات‌ئ‌ به‌ره‌و‌ژ‌و‌ور هه‌ل‌ک‌شا و پالی به‌ دی‌واره‌که‌وه‌دا، ئه‌د‌گاری بل‌ئ‌سه‌ی ل‌ئ‌به‌رز بو‌وه، ئاس‌که‌ ئه‌گه‌ر‌چی له‌وه‌خته‌دا وایده‌زانی د‌نیای به‌سه‌ردا رو‌خوا‌وه، ئی‌ستیکانه‌ چ‌ایه‌که‌ی له‌ به‌رده‌م دانا و گو‌تی:

- له وده چی مه شه دی به رقلیانیت نه خوار دبی؟

میرزا نه بی زهرده یک گرتی و ته و او خومانه و نهختیکیش شه که ت و ماندوو گوتی:

- جا که سیک بهم به یانیه راست بوو بیته وه سه رو دلی خه لکی گرتی له کوئی به رقلیانی خواردوه، هوماش هه روهک من، هوماخانم ئه ی تو بچی له بیلايه پاره ستاوی؟ و هره ژووری کچی خوم، خو نامویان له نیودا نییه، شهرم له میرده که ت ده که ی؟!

هوما شهرم و په شیمانی به روخسارییه وه دیار بوو. هاته ژووری، له بنه وه ته ماشایه کی میرانی کرد و له لای خواردوه رو نیشت. میرزا نه بی، شه کری چاییه که ی شیواند و به زمانیکی باوکانه پرسى:

- له بهرچی ئه م ئافره ته توراوه؟

سه میران چاوی دهر په راند و میوانه که ی له تهنیشت خوی بوو رووی تی کرد. سه رکولمه کانی له چه ژمه تان بیون به سکلی سوور، ئاسکه وشک و بیواز، به ترسو له رزه وه هه ولای ددها، حورمه تی میوان به جی بیئی په ریبه نیو قسه کانییه وه:

- ئیمه باوه رمان نه ده کرد ئاوا زوو له هه رسین بگه رییه وه؟

- مندا لئم نه هینا وه ته وه، ته نیا هاجر نه بی ئه ویش نه خوشه و ناچار هاتینه وه بۆ شاری، پیڑی عه سر هاتینه وه نیوشار، (لیرده ئاماژه ی بۆ هوما کرد) نازانم بۆچی پۆستم دیار نییه، هه ربویه بۆی به په رۆشم، به و ترومبیله ی به یانی، ئیمه ی هینا، له بهر ئه وه ی چینه بوو، به جیما. مه حته له له گه ل خیزانی به ماشینیکی تر بی، ئه گه ر هه رنه بوو به ولاغه به رزه دین، خوزگه پیاو بۆخوی نه خوش بی به لام نه خوشی نه بی! ئه مییش نه خوشیک به بای ساردو گه رم له خو ده بیته وه، هه نوو که ش بوم روون نییه بهم هه موو خه رج و مه راره تییه وه ده ژی یان دهمری، نه ئه وه یه چاک بیته وه بیژم خاسه، نه دهمری، بلیم مردو ته و او بوو. دواى ئه مه ش له مالی هاتمه دهری، به لکوو دوکتور به رم بۆلای، ئه گه ر کرا که سیکیش بنیژم به شوین ئیوه دا، هه رچه نده ده شبیته عه زیه ت یه کدوو شه و له گه ل مندا له کان له وی بمیننه وه، له پر ئه وه م دیت چارشینو به سه ر له کولانه که دا، ده بی بیژم ئه و منی دیت، منی بیچاره له کاتی ئاساییدا که س نانا سم چبگا به وه ی کولیک ژان و قوربه سه ریم به تو وشه وه بی، وتم بۆکوئی ده چی، وتی ده هاتم بۆ مالی ئیوه، له من وایه ئیوه زانیواتانه خیزانم ناساخه، دین بۆ ئه حوالپرسی هه ر ئیستا مه شه دی ده گاته لای هوما، بی ئه وه ی زوری له سه ر برۆم - هه لبه ت، گه وره یی خوم به جی نه هینا وه هه تا مالیی له گه ل هاتمه وه، به لام

بئىخەبەر لەو ھەي ھوماختون قەلس و تورپە و توراو، ھەرئەوئەندە گەشتىنە بەردەرگا، خانم ملينا لە گريان، منيش واقم وپما و نەمزاني چيبكەم، تەنيا بە دەوروبەرى خۇمدا دەروانى تائەو ھەي بە پئى خۇى ھاتوو، ئىستاش دىھەوئى بگەرپتەو، بەلام نازانى بۆكۆى. دەى باشە، داىكتچاڪ، بابتچاڪ، چىبوو؟ چىقەوماو؟ قورئانىكى بەرباخەلى ھىنادەرى و گوتى: ئەگەر دەتەوئى دالەم بەدى تاكوو ھەوتەيەك مەھىلە مەشەدى بزانى، نەكەى بمبەيتەو بۆلاى، ئەگەر ئەو پياوھ منى دەوئى دەبا سەروبنى ئەم شارە لەدووم بگەرئى، ئەمەش تۆلە لىكردنەوئەيەكە، ئىتر چ لەوہ باشتر بەبى روودەربايستى لە ئەم وئەو تەلاقم بدات و وازم لىبىنى. ئابەمە دەللىن فەكرى مندالانە، وتم من لەجئى باوكى تۆم بەلام وەختى ژن رقى لە مىردى ھەلدەستى مافى ئەو ھەي نىيە بە توراوى بچىتەو مالى بابى، دەلى لىنى داوم، گوتم، خۇجەستەى تو شووشە بلوور نىيە لە لىدانى مىردەكەت بترسى! وىستم ھەر ئەوشەوہ لەگەل خۇم بىھىنمەوہ، وەك مندالىك ھەوالى مردنى داىكى بدەنى دىسان دەستى كردهوہ بە گريان و نووكە نووك. دەلى ئەگەر كەسىك لەو دەرگايەوہ بمباتەدەرى من لە سەربانەوہ رادەكەم! زۆر بە ھەرپەشە و گورەشەيە، بىرم كردهوہ خوانەخواستە نەكا شتىك لەگورپدا بى و پئىخوشنەبى لەلای ئىمە دەنگ بكا، لە بەخت و ئىقبالى من، سات لە دواى سات ھالى ھاجەر خرابتر دەبوو، بئىسەرو زمان لەولاوہ كەوتبوو، دەبوو كەسىك ھەمىشەى خودا لە ژوورسەرى بئى.

ئەو ھەي راستى بئى ھوما يەكەم شەو لە مالى گورانى بىژەكان مابۆوہ، ئەمەش با لەم چىرۆكەدا دىزە بە دەرخۆنە بكرى، ئىتر بۆ شەوى دواى خۇى دەگەيەنیتە مالى ئاشناى مىردەكەى، بەلام ھەر ئەوشەوہ بەخت يارى دەبى و نە شەويكى تر لە ھەرسىنەوہ دەگەرپتەوہ، كەچى ئەو خانمە كال و گەنجە بۆى گرینگ بوو كەس نەزانى ئەوشەوہ لەكوئى بوو، بە مىرزا نەبى وتبوو ھەرئىستا لە مالى مىرانەوہ دىت، ئەو پياوھ ئەوئەندە شل نەپىچرابۆوہ، بە سەرو بنى ئەم كارە نەزانى، بەلام لىرە لە نىو ئەم خاوى خىزانەدا مەبەستى بوو عىب و ناھەزىيەكان وەشارئى و قاو بلاو نەبىتەوہ، دەنا ئابرووى سەىمىران دەچئى، ئەو مىراني بۆ گرینگ بوو نەك ھوما، كەچى ئەم كارە بوو ھۆى دل پىسى و زەننى مىران سەبارەت بە خۇى.

مىرزا نەبى جگەرەيەكى داگىرساند و دواى بىدەنگىيەكى كورت زۆر باوەر بەخۆيانە درىژەىدا بە قسەكانى:

- هەر ئەر پۇرۇز بەيانی، ویستم خەبەرت لی بنیزم، بیی بۇ ئەرئ، که سم ودهست نه کهوت، مندالەکانیش له هویلدا نه بوون. ماقوولی نارەسه نیش وهختی ویستمان بیین دیار نه بوو ههروا ده رگای پیوه دابوو نازانم له کوئی ملی خوی شکاندبوو، تازه کاتیک که هاته وه دهستیکی شکابوو، ئه میش بۆم بوو به سه رباری دهران، ئه وهنده عاجزی ده کرد و دهینالاند، ته نانهت دهرد و مه رگی خۆم له بیر چۆوه، به بی ئه وهی کاریکم له دهست بی بیده سه لات ده هاتم و ده چووم، به لام چیده کرئ قه زاو قه دهر وایه! ئیتر سپاس بۆخوا، ئه گهر هوماخانم له وئ نه بوایه هیچمان له دهست نه ده هات و ئه ویش دهمرد.

سهی میران وهک ئه وه و ابوو به سه ر ناگره وه دانیشتی، زوو زوو دهست و پلی خوی هه لده گوئی له په نای دیواره که هه ستابوو ه سه رچۆک، له ژیر لیوه وه پرسئ:

- ئه گهر وایی ئیستا باش بووه؟!

بوغز و قین چنگیان له هه ناو و ئه وکی توند کردبوو به زه حمهت ریگه یان پیدا ئه م رسته یه ته واو بکا، هه ردوو ژنه که حالی بوون ئه م قسه یه ی ته شه ر و ناخونه ک بوو، میرزا نه بی له و ساته دا له گه ل ئاسکه قسه ی ده کرد، و ته که ی میران به بن گوئی دا تیپه ری، ئاسکه، له ئه حوالی خاتووهاجهری ده پرسئ، دیاربوو، ئه و ژنه نه خۆشه هه ر ئه وشه وه مندالی چوارمانگانه ی له بار چوو. سهی میران به بی ئه وهی گوئ بداته خه م و په ریشانی هاو ریکه ی، ئاوا دریزه ی دا به و ته کانی:

- به لام خۆشبه ختی بی، یان به وه ختی، ئیتر کار له کار ترازاو، ئه وهی نه ده بوو بیی بوو! هه ره کوو چۆن ویستی خوی بوو، ئاوام کردوو، تازه نه ئه و خیزانی منه و نه منیش میزدی ئه وم. ژنیك. ددانه تا قمه که ی خواره وهی له قی و خه ریک بوو ده رپه ری، که چی خیرا چونه وه سه رجیگای خویان، ئه وهنده به قین قاره وه سه یری هوما ی کرد، هه موو وایان زانی هه ر ئیستا تئیه ده سه ره وینئ، به لام هه ره ک خوی وتی تازه که ئه و مافیکی به سه ریه وه نه ماوه و ته لاق داروه چۆن ده توانی دهستی لی به رز بکاته وه؟. میرزا نه بی به ژنه وتنی ئه م وشه یه له پر داچله کا، باوه ری نه ده کرد شتی وا بووبئ. نیگای له سه ر هوماوه گواسته وه بۆ سهی میران و ئاسکه، بی ئه وهی رووی قسه که ی له که سیک بی گوئی:

- چۆن شتی وا ده لئیی، ئه مه ش بوو به قسه کردت؟ بیژهن تۆ بیژه بابت هوما ی ته لاق داوه؟!

بیژهن نیوچاوانی تیک نابوو، هه رچه نده لی نه ده کالاه، سه ریکی بۆ له قاند. ئاسکه بۆ ئه وهی قسه که بگورئ لی پرسئ:

- ئەرى مەشەدى، نەبى، جارى پىمان بلى ھاجەرەخاتون چۆنە، ژن ھەفتا زگ بكا، بەلام دەنكىكى لەبار نەچن، دايمە پەرىشانى ئەو مندالە بەستەزمانە بووم، چبكا نەخۆشە، زگەكەى بۇ ھەلناگىرى، كاروبارى قورسىش لەوى راوەستى، دەبى بلىم، مىرزا نەبى، خەتاي تۇ بوو، بىرىك لە وەزە و ژيانى ئەو ژنە ناكەيتەو، ھەر نەبى قەرەواشىكى بۇ بگرە، ماقوللى لەوہى زياتر زەحمەتى زۆرى بۆى ھەبى چ دەردىكى لەسەر سووك دەكا؟

- ئەرى من قورى كوى بكام بەسەر خۇمدا، داىكى بارام؟ ئەوم بردبووہ مالى باوانى چەند مانگىك لەوى بحاويتەوہ و دەست لە رەش و سپى نەدا، ھەتا ئاواى لىھات، خۇ ھەرسىنى كاول بووش ئىنسان لەوى گىانى دەربچى ھەكىمىكى لى دەستناكەوى، ھەلمگرت و ھىتام بۇ شار، لە رىگا حالى خراپ بوو، ئىستاش بىسەرو زمان لە جىگادا كەوتووہ، ئەوہى دەپخوات خىرا دەى ھىنئىتەوہ، مەحتەل ماوم نازانم چى لىكەم؟!

قسەو باس ھەمووى ھات و لە دەورى نەخوشى ھاجەر كۇ بۆوہ، ئاسكە گوتى، ھەر ئىستا سفردى بەيانى كۇ بكامەوہ دەچم دىدەنى دەكەم، گلەبى كرد، بۇچى يەكەم پۇژ دەنگى نەكردووہ، وەختىك كەسىان لە مال نەبووہ پۇستەم و ژنەكەى لە ھەرسىن مابووہنەوہ، وەختى نەخوشەكەى ھىتابوو بۇ شار، دەبوو بىھىتابايە بۇ مالى ئەوان، مرؤف لە وەختى ئاوادا بۇ يەكدى نەبى، ئەى بەكارى چىدى، خزموكەس، دۇست و ئاشنا بۇ پۇژىكىوا نەبى بۇ كەى دەبى؟ سەىمىران لەو ماوہىەدا كروكپ مىلى بە لارەوہ نابوو سىگارى دەكىشا. تىخت لىدبا، خوئىنى نەدەھات، ھوما بە بىستنى ناوى تەلاق وەك ژىشك وىك ھاتبوو، دنيا بەسەر سەرىبەوہ دەسووپاوہ. ھەر لەو عادوسەدەدا، ماقوللى، نۇكەرەكەى مىرزانەبى و لەلەى زارۇكەيان، بە ھەناسەبىركى وەژووور كەوت، ئەو كۇسەيەى مئالۇچكە ديارى دەدا، لە راستىدا ھەر بۇ خواجەبى ھەرەم سەراى پادشاىان دروست كرابوو، دەستى شكاوى چووبووہ ئەستوى، مىرزا نەبى بە دىتنى دىمەنى رۇخسارى تىكچوو لىپرسى:

- ھا، ماقوللى چىبووہ؟

- خان، زوو بەفريا كەوہ، خانمەكەت حالى باش نىبە.

مىرزا نەبى، رەنگى رۇخسارى بوو بە جاوى سپى، بە واقورمانەوہ سەبرى سەىمىرانى كرد، دواین مژى لە جگەرەكەىدا، سووتووى جگەرەكەى كەوتبووہ سەر قالىبەكە، بە قوتووى شەمچەكە كۆبى كرددوہ و ھەستا سەرىپى، ئاسكە بەپەلە پىالە و ئىستىكان و سەماوہرى لەگۆرى لابرذ خىرا

چو چارشنبه رەشەكەى دەستداپە، سەىمىران ھەقى بوو ئەگەر ساردوسپ بى، وەختى مىران و نەبى لەگەل ئاسكە لە دەركاى وەتاغى ھاتتەدەرى، مىرزا نەبى گەراپەو و بە چا و پرووشەدارەكانى لە ھوما راما و گوتى:

- كچى خۆم، جارئ تو ليرەبە، بريكيش ئەم ئەداو ئەتوارەت وەلانئ، ئەگەر دەتەوہئ وەك كەىخوداژنىك بژى، بەمچۆرەى تو دەپكەى وانابئ، ئەم عادەتەت تەرکەكەى چاكە.

ھەر ئەو رۆژە بۆ نيوەرۆ، سەىمىران و ئاسكە ھاتتەوہ مالى، ھاجەر بە ئانوساتى مابوو گيان بە پاسپاردەى يەزدان بسپىزئ، ھەرچەندە مىردەكەى دوكتورى بۆ ھىتابوو بىجگە لەویش ياي سۆغرا، مامانى گەرەك بە ئەزموونى بىست سالەپەو، ئەوہى لە دەستى ھات درىخى نەكرد. ئەو ژنە نەخۆشە، دواى ئەوہى پىنج مندالى سەرو پىچكەى خستەوہ و بئەوہى بزائى چۆن گەرە دەبن، دنياى بئەوفاى بەجى ھىشت. دەلئ مەرگى ژن ھەرەس بە كۆشكى شادى مىرد دەھىتئ، بۆپە مىرزا نەبى، ايدەزانى دنياى بەسەردا رووخاوە، بەلام بابئىن بزائىن ئاسكە كە ژنىكى بىگانە بوو چ دەورىكى ھەبوو لەو كارەساتەدا! مىران و ئاھو سئ رۆژى تەواو لە مالى مىرزا نەبى دانىشتن، براكەى مىرزا نەبى و باوكى ھاجەر لەگەل خەلكىكى زورى ھەرسىن بەم ھەوالەيان زانى و لەم پرسە و سەرەخۆشپىيەدا بەشدارىيان كرد. لە ماوہى ئەم سئ شەو رۆژەدا، ئاسكە بىژەن و مەھدى كە لەوانى تر چكۆلەتر بوون، لەگەل خۆى بردبووى شەوانەش لە مالى، ھوما بۆ نوستن دەچووہ ژوورەكەى خاتووخورشيد، لە ژۆرئشدا بە نان و خواردى مندالەكان رادەگەشت - ئەوشتەى ئاسكە لە وەختى گرافتەكاندا بە دېدۆنگى و نىگەرانيپەوہ بۆى دەروانى.

سىنەم رۆژ لە كاتى فراوئندا، مىران و خىزانى ھاتتەوہ بۆ مالى و خالو كەرەم لە چۆغە سىپىپەوہ ھاتبوو بۆ شار. ھەوالى توران و ھەلاتنى ئاموزاھوماى پئگەىشتبوو، ھاتبوو بزائى ھاتتەوہ يان نا، سەىمىران لەگەلى لالووت بوو. پىشئەوہى ھىلاكى رىگەى دەرېچى و ئارەقەى نىوچاوانى وشك بىپتەوہ، وەختى زانى ھوما لە دىوہكەى خورشيد ھاتتەدەرى، ئەم تورانەى بە شەرمىكى مەزن دەزانى، ھەلمەتى بۆ برد تاكوو بە دلئ خۆى بىزارى بكا، ژنگەلى دەروچىران زوو فرىا كەوتن نەيان ھىشت توزىك بىرفىنىتەوہ، كاتىك زانى مەشەدى تەلاقى داوہ گوتى:

- لەبەردەستى مەشەدى بمرم، ئەو ژنە رىئى ناكەوئ لەم مالدە بئ، ھەيفە نانئ گەنم بىدەم بەم ئافرەتە بىخوات، ئەوہ بۆ پياوى پياو نابئ شتى وائەبئ نان و شەقى بدريتئ، ھەر بۆ حاجى بەننا باشبوو، يان دەبوو مالان گەرى كووچە و كولان بئ، سوئند بەم تىشكى خۆرە ئىتر لەمەولا بىشمىرئ

كارم به كارى نىيە، لىي گەپىن ھەرچى بەسەرى دىت گۆر و گيانى بى، بەلام تەنيا دەمەوى بزنام ئەو دوو شەوھ لەكوى بوو. كەسىك قەدرو حورمەتى خوى نەزانى و ھىندە بى كىفایەت بى، ھەر بۇ مېخانىە باشە!

ھوما، لە ترسى ئامۇزا كرم، لە خەلوتىيەكەى مالى خورشىد، خوى ھەشار دابوو، لەو نىوھدا تەنيا خاتوو خورشىد نىوېژى دەكرد و لە چەقى دەرگاكدە راوھەستابوو رىگەى بە خالۆكەرم نەدەدا، خورشىد بە ھوى ئەوھى رۆژى ھەينى بوو دەستى لە كار كىشاپوو، ئاغاچانى مېردى ھەوتوويەك بوو لە ئاشى كارى دەكرد و شەوانە نەدەھاتەوھ بۇ مالى، خورشىد وتى:

ئەو دوو شەوھ، ھوما چوو بووھ مالى مىرزا نەبى ئاشناى مەشەدى مىران.

ئەكرم بە بزەيەكى تالەوھ، لەگەل خۇبادانىك خوى خستە پشت خورشىدەوھ و لەبەرخوئەوھ گوتى:

- چوو بوو ئەو ژنە چارەپەشە بدا بەدەم گورگەوھ، ھەناسەسارەدە وايدەزانى مېردەكەى دل دۇرپاويەتى و...

ئەم دەنگويە دواى مردنى ھاجەر كەوتە دەمى ژنانەوھ، ماقولى ئۆكەرى مىرزا نەبى ئەوھى ھەبوو نەبوو لەكن ئاسكە باسى كردبوو:

- خان، وھختى چاوى بە ھوما كەوت لە بىرى چوو بچى بە شوين دوكتۇردا.

ئەو پياوھ بە چل سال تەمەنەوھ ھىشتا رەبەن بوو، خووخدەى كچۆلانى ھەبوو ئەمەش دەگەرپاويە بۇ شەرميونى ئەو. پىلووى لەسەر يەك، داناو بە شەرم و رەنگ تىك چوونىكەوھ رووى وەرگىراو درىژەىدا بە قسەكانى:

- داىكى مەشەدى بارام، پىتخۆشە باوەر بە قسەكەم بكە، پىتخۆشنىيە مەيكە، خانم لە ھەرسىنەوھ كە ھات بۇ ئىرە ھەلمى نەبوو، ھەرچاوى بەو ژنە كەوت رۆحى رۆيى.

ئەمەش بۆخوى دەستكەوتىكە وەك ئىلھام لە تەرەف ژنانەوھ، وەك دەلین قەل خەبەرى بۇ ھىتابوو، ئەمە ئىتر رازىك بوو لە ژىر پەردەدا ماىەوھ، رەنگە ھەرئاوا بەرپىنوار وەمىنى، دەيانگوت، مىرزا نەبى، لە مدبەخەكەدا باسكى رووتى ھوماى گرتووھ بە گوئىدا چرپاندوھ: تەلاقى خوت وەر بگرە، مەنت دەم تو بۇ من چاكى.

درو و راستى بەوھدا مەلوم بوو، وھختى ھوما دەچىتە مالى مىرزا نەبى كراسە بى قولكەى لەبەردا ناپى، بەلكە قەسرىيەكەى لە بووخچەدا پىدەبى و دەيكاتە بەرى، دواى ئەوھى لە مالى

تارژەن و گۆرانی بیژەکان، دیتەدەری، بەتەمای مائی میمکە بی بی دەبی، ئەو کە زاواکە ی پیاویکی ساکار و ئیماندار بوو، هەرچەندە وئەدەچوو قەت سەری بە فەززی خودا دابن، لە چاکی و بی غەشی ئەودا کەس دوودل نەبوو، بەلام وەختی لەگەل میرزا نەبی لووتیان بە لووتی یەکیددا تەقییەو، ئەوکاتە ی لە هەرسینەو گەرایەو، فکریکی تر هاتە سەرمیشکی، ئەم فکەرش لە بوونی هوماو سەرچاوی دەگرت، کە دەبوو هۆی چاوچنۆکی میژدەکە ی، هەموو بیریان لەو دەکردهو بەزانن ئەم دەنگویە چەندی راست و چەندی درۆیە، ئەگەرچی میرزا نەبی پیاویکی بە برشت نەبوو، وەک پیشینە دەلین، هەر قەسە ی هەبوو، بۆخوی لە ئەشوق و ئەویندا دەریایەک بوو کە تەنیا خودا بە قولایی ئەوی دەزانی، هیچ وەختی دەرگای دلی بۆ کەس نەدەخستە سەرپشت، هەروەک ناسکە دەگوت، هەمیشە لەوانە بترسە مات و بی دەنگن. ئەو پیاو سەری چووبا، نوژی نەدەچوو، هەروەک بە ئەدگاریدا مەلووم بوو، گورگ بوو لە کەولی مەردا، سە ی میران لە پیشدا و هاجەریش دوا ی ئەو بەر لە مردنی دەیانزانی چەندە بە ئاواتی ئافەرتیکی شلک و ناسک و جوان و جحیلەو، هەلبەت ئەو دوور بوو لەو باسە ی تارتووفی هەلخەلەتین و چاوبەست مولیز لە چیرۆکە کەیدا، ناوی هیتابوو، بە روالەت خوی لە جبهی سوڤی گەری پینچابوو، بە بەرچاوی عامووە تەنافی یەزدانی توند گرتبوو بۆ خەلکیش ببوو جینی برۆا، لە هەر کۆر و مەجلیسیکدا دلی گولی بکرادە کۆپلە شیعیکی لە قائانی، هەجوو حەنەکیک لە زاکانی یان ئیرەج میرزای دەزانی دەیدا بە تەنگە ی دۆستاندا و چاوی دەنوقاند و لە بەرخۆیەو پیدەکە نی، زۆرجاریش گازی دەکرد و لە پەسن و پیداهەلدانی ئیمانمان و پیاو خاسان رادەچوو، بەتایبەت لە دە رۆژەکانی عاشوورادا، بی دلی کەسی نەدەکرد و گوی دیرانی دەلاواندەو، زۆرجار لەلای سە ی میران و هاجەر بازاری جەفەنگی خوش کردبوو:

- کابانە پیرەم ناتوانی بە کاروباری نیومال رابگا نەخۆشە و پپیوستە خەریکی پشودان و حەسانەو بی، بەتەمام لەمەبەولاو بەر دەستیکی بۆ بینم. «هەر بەم دەمودەستە.» هەلبەت تاکوو هاجەر مابوو، قەت ئەم شتە نەدەهاتە پیشی، چونکە میرزا نەبی قەسو کرداری کتویان نیوان بوو، بەلام ئەو ی جینی سەرسوویمان بوو، ئەم ژنە نەخۆشە، هەمیشە بەم پستە یە وەلامی ئەدایەو:

- ئوی پیاو کە، ناحەقت ناگرم، توش نانیکت لەگەل سە ی میران خواردوو، بەلام هاجەر نامینێ

ئەم رۆژە بە چاو ببینی.

ئىتر ۋەختى خالۇ كەرەم لەبەر بىلايە ۋاۋەھات و بەرۋكى خاتوخورشىدى بەردا، ھاتەۋە بۇلاى سەىمىران، بە دواى ئەودا دەنگى گريانى ھوما بەرز بۇۋە، سەىمىران، مىرانە جگەرەكەى نا بەلاى ليويىيەۋە، ميانەكەى شقارتەى بۇ لىدا، ھاۋكات لەگەل ئەۋ سەبىلەى داگىرساند و گوتى:

- موقرايى دابىت! ئەۋ نازانى ژن تەنيا بۇ سەفەرى حەج مافى ئەۋەى ھەبە بەبى ئىزنى مېرد سەفەر بكا و لە مال بچىتەدەرى ئىستاش لىگەرچى گۆرى گيانى بىت! دەبا لە برسان بمرى، بىستومە دەلېن بىئىزنى مېرد ھەنگاۋىك بۇ ژن دەرگاىەكى دۆزەخ بە روويدا دەكرىتەۋە، دەنا ۋانىيە مەشەدى، تو باشتر ئەمە دەزانى؟

ئاسكە بە بىانۋوى كارەۋە لە ژورەكە چۈۋە دەرى، لە ژىر ليۋەۋە بۇلەيەكى ليۋەھات:
- ۋاشمەزانە، بە دلئايىيەۋە لە برسان قرى نايت، ئەگەر كەيفى بىنى، تو و برا برسېيەكانىشى بەخىو دەكا، ئەم گريانە درۆ و دەھۆيە، تو ۋەك منى ناناسى، ئەۋە كۈنە مەكرە، نەك قوربەسەرى!
نانى نيۋەرۋيان خوارد و چايىش بە دواىدا كەس باسى تەلاقى ھوماي نەكرد. خالۇكەرەم باسى خەلەۋ خەرمانى ئاۋايىگەلى خالىسەى ھىناگۆرى، مەرۋ مالاتى ئەۋان لە زۇزانەۋە گەپاۋۋە، بە پىنچەۋانەى سالانى رابردوۋ ئەۋان شۋانكارەيان گرتبوۋ، ئەم ئىرەبى و بەرچاۋتەنگىيە بىۋىنەيەش لەلايەن خاۋەن ئارانەكانەۋە لەم دەقەرە ھەۋالىكى خۇش نەبوۋ لەم سالەدا، برىار ۋابوۋ ئاۋبەند و سەددى پوانسەر دروست بكرى، ئەمەش بۇ كارى كشتوكال لە بەرژەۋەندى ئەم گوندانەدا بو، كوئخا وتى بەتەمابووم نۆكت بۇ بىنم، بەلام ئەم ھەۋالەى ھوما لە بىرى بردمەۋە، دامناۋە بۇ جارىكىتر. بەلام كىسەيەك توتتى داتەقاوم بۇ ھىناۋى. خىزا ھەستا و لە توربىنەكەيدا ھىتايە دەرى و دايەدەستى، سەىمىران تەكىدا بەلاى شەپرو شۆرەۋە و گوتى: دەۋلەتى ئالمان ھىزىشى كردۋتە سەر لەپىستان، نرخی گەنم و جۆ و زور شتىتر زور بەرز بۆتەۋە، بازارى پەش جزەى لە خەلكى ھەستاندوۋە، پىران نىگەران و گەنجان چاۋەپىي پووداۋى تازەن. بۆنى باپووت و ھەراى چەنگ لە ھەموۋلايەكەۋە ھەست پىدەكرى، سەىمىران شتىكى لە شەرى يەكەمى نيۋەۋلەتان لە بىر بو. قاتى و قرى، تالان و برۆ، كوشت و كوشتارى گيانلەبەران بە خۇرايى لە نيۋشاردا بە چاۋى خۇى دىتبوۋى گوتى:

- ياخوا شەرو شۆر نەكەۋىتە نيۋەۋلەتانەۋە، ئەم خەلكە ھەژارە بە دارو نەدارەۋە تىدادەچى، بەرلەۋەى خەلكى لاۋە بىن و بمانخۇن، خۇمان لە يەكدى دەبىنە خەلكى خۇخۇر، خەلك ناپازى

وهرزير قهلس و توورپه، كهس بهكس و برفين برفين پهيدا دهبن، كهس وهرزيرى ئيمهى نيبه، بهلام لهگل حكومهت سازگار نين. (مال به ژنى باشهوه ئاوهदानه و مهملهكته به حاكمى ژير و عادلوهه). لهسهر ئهم بابته قسهو باس دريژدهى كيشا، سيبهري دوانيوهرؤ به گاكولكه كردن گهيشته پيشوركهى ههوزدهكه، مندالان ههر ئهو روزه ناونوسيان كردبوو چوون بؤ فيرگه. ههسارهكه دهگوت ئاشه و ئاوى كهوتوو، لهوكاتهدا كه ئاسكه چووبوو مهدههكه بؤ شيو سازكردن، نهشى دهتوانى نهچييت، خالوكههم، دواى ماوهيهك بيدهنگى روى كرده ميران و ليپرسى:

- مهشهدى، بهراستى هومات ته لاق داوه؟

سهى ميران قوتووى جگهركهى ههلگرت و له وينهى پشتكهى رام، وهكئهوهى ئهوه يهكهم جار بى دهى بينى، ديسان گريى نيوچاوانى چوونهوه پال يهك، به شهرمهوه جواوى داوه:

- كهبخودا، بهو كاره دزيوانهى مهجبوورى كردم.

- من ناچمه نيو ريشهى كيشهكهوه، بهلام دهزانى چونه مهشهدى، ئهوكارهى تو له نيو خهلكدا خهتاي ئهو ژنه گهوره دهكاتهوه، ههر ئيستا له بهر خوومهوه بيرم لهوه دهكردهوه، خهلك به چاويكى تر سهيرى شتهكه دهكهن، ئهمهش بؤ ئيوه جوان نيبه، ئهوانهى تويان خوش ناوى ده ميان دهكهنه دههول: ئهري، دهبى ئهو ژنه شتيكى لى روودايى، سهى ميران پيى قهبول نهكرا و خيرا ته لاقى دا، ئيستا من و تو زور باش دهزانين، هوما ههريهكه حيز نيبه، ههر خوت رايهك قسهيهكى زور جوانت كرد، ئهو ژنه ساويلكهيه دهبى وهك منال ئاگادارى بكهى، هوشت پييهوه بى، مهشهدى، ئهگهر تو ئهو ژنهت بكوشتايه، لهسهر خهيايهكى كه كرديوپهتى و له بهر ههلهو ههرزهيهى و نرمفامى، من كه ئيستا له جى باوكى ئهوم، پياويكى وانيم وستهم ليوه هاتبايه، بگره چهقوكهى دهستى توم له گيرفانى خومدا دهشاردهوه، بهلام ئهو ته لاق دانهى تو جوړيكى تره، من ناتوانم دهستى بگرم و ببه مهوه بؤ ئاوايى، ئهم كاره نيوو ناتورهى خرابى ليدهكه ويتهوه، مهشهدى تو ئه مه له من باشت ر دهزانى، ئهگهر دهزانى هوما خهتايهكى كرديووه، گوشا و گوش سهرى بپه بهلام ته لاقى مه ده!

سهى ميران بيدهنگ و مات بوو، له راستيدا ئه ويش فكرى لهم شتانه كرديووه، ئهو به وردى چووبوو بنج و بناوانى كارهكهى، خو ئهگهر بهم فكر و زكرهى خوى نهكردايه بوچى ههر ئهو روزه به هويى تووره بوونهوه دهچيته دهفته رخانه و ژنهكهى سى ته لاقه دهكا، وهختيكيش ديتهوه بؤ مالى له لاي گشت خاوو خيزان زور به ساكارى دهلى ته لاقم داوه؟ چهند دهقيقه يهك دواتر به بيانوى

کاری ئاودهست چووه ههساری و له گه‌رانه‌وه‌دا خۆی گه‌یانده به‌رده‌رگای ژووره‌که‌ی خورشید، له دەمه‌ده‌رگای دالانه‌که، به‌ده‌نگیکی به‌رز گوتی:

- پینی بلێ ئهم گریان و نووکه نووکه به‌کار نایه‌ت، ئامۆزاکه‌ی هه‌ر ئهم‌شه‌و لێ‌ره‌یه، خۆی کۆ بکاته‌وه و له‌گه‌لی بې‌رواته‌وه بۆ چۆ‌خه‌سه‌پی.

چووه‌سه‌ر پێش‌ئۆرکه‌ی هه‌وزه‌که و ده‌ست‌نوێژی شۆرد و هه‌مه‌دیسان گه‌راپه‌وه، نزیک به‌ره‌ه‌یوانی ژنی جیرانه‌که‌ی:

- منیش ئه‌وانه‌ی وتبووم هه‌چ‌ش‌تیکی پیناده‌م، په‌شیمان بوومه‌ته‌وه، هه‌رکه له‌ نوێ‌ژه‌که‌م بوومه‌وه، با بێته‌ ژووره‌ گه‌وره‌که و چی‌گه‌ره‌که ببیا بۆ‌خۆی.

ده‌نگی تیگه‌ل به‌ گریان‌ی هوما له‌ ژووره‌که‌وه هاته‌گوتی، ده‌یگوت:

- کوره‌مام مرد و چۆ‌خه‌سه‌پی ئاو بردی، به‌سه‌ر سه‌ری هه‌موویاندا وێران بوو، من ئێتر نه‌

ئامۆزام هه‌یه و نه‌ ده‌ش‌زانم چۆ‌خه‌سه‌پی له‌کوێ‌یه!

سه‌ی‌میران نه‌یتوانی له‌ دلی خۆیدا پینی‌پینه‌که‌نی، به‌ پلێکانه‌کاندا چرووه‌ سه‌ری، هه‌زی‌ده‌کرد له‌ وه‌ختی ئهم قه‌سانه‌دا چاویکی له‌ هوما بێ، مه‌سخی لاقی کیشا و پیلاره‌کانی کرده‌وه پینی، ئاوه‌چۆ‌ره‌ی ده‌ستی به‌ ئانیش‌کیدا هاته‌خوار، به‌ له‌بزیکی زه‌به‌وه‌ گوتی:

- جارانی‌ش نه‌تیوو، یان هه‌ر ئێستا نیته‌؟

- هه‌ر قه‌تم نه‌بوو، یاللا، بینه‌ کلیلی ژووره‌که‌م بده‌ری، ها، ها، ها!...

سه‌ی‌میران گه‌یشته به‌رده‌رگای ژووره‌که، هوما ده‌ستی له‌ ئه‌ژنوی هه‌لپێکابوو، سه‌ی‌کوچکه‌یی سه‌ری له‌سه‌ر که‌شه‌که‌ئه‌ژنوی بوو، له‌ بنه‌وه ته‌ماشایه‌کی کرد، روخساریکی نازدار و چاو پر له‌ ئه‌س‌رین، هه‌ر له‌وکاتی گریان‌ه‌دا به‌سه‌ر جوولانده‌وه‌ گوتی:

- ئاخ‌ری کاری خۆت کرد، به‌لام ئه‌و مه‌سته و ئاگای له‌ خۆی نییه، ئه‌وه من نیم ده‌ستی له‌کۆل بکه‌مه‌وه، ها، ها، ها!...

خاتوو‌خورشید که‌می له‌ولاتره‌وه ته‌نیا خه‌ریکی چایی‌خواردنه‌وه بوو، قاقایه‌کی کیشا هه‌لبه‌ت به‌و نووکه‌ نووکه‌ی هوما پینده‌که‌نی نه‌ک به‌ قسه‌ مندا‌لانه‌که‌ی، درۆ نییه ئه‌گه‌ر ده‌لێن قه‌ت هه‌وی دانوویان پیکه‌وه ناکولێ. به‌ ته‌وسه‌وه به‌ هوما‌ی گوت:

- ھەتا ماوم، مەشەدى، ملم بە ملتەوھىيە، ئىستاش كە گوويى پىن خوراوھ بىبەخشە و لە تاوانى خوش بە، ئىتر من لەمەولا ئەم پرچە سىپىيەم لەکن تو بارمتە بىن، لە قسەت دەرناچى و بەبىن ئىزنى تو قامك لە ئاوەنەنى، چىگا بەوھى بە سەرورپىچى رووت و بە كراسى بى قول بچىتە دەرئى.

ھوما لە بەينى گريانەكەيدا پىكەنى و سەرى بچووكى بە نازو خەمزەوھ كرد بە نىو كوشيدا، خولەكىك دواتر سەىمىران و خالو كەرەم لە دىوھەكەى خاتووخورشيد پاليان دابۆوھ، ژنى ھاوسامال، لە سەرا سەماوھرى خستەوھكار، سەىمىران مېرومۆچ، بەلام لووت بەرز و سەركەوتو، لە پاش شەش سال ژيانى ھاوبەشى لەگەل ھوما، بۆ يەكەم جار دەرگای گلهيى و گازندەى كردەوھ، لە دەست ھاوسەرى جوان و مندالى، گلەيى و بناشتىك كە كوتايى بە شەرو قوھى نيوانيان بىنئى، لەولاشەوھ ئاسكە زۆر نىگەران بوو، ئەم بارە بە چ لايەكدا بكەوئى، وەك دانەى سەرساج ھەلەبەزى، دەرورژورى بە خۆيەوھ نەدەگرت، لە ژوروى دەچووھەسارى و لە ھەسارىوھ خۆى دەكردەوھ بە ژورويدا، دەيزانى دەستى خورشيديان پىدەگات و ويك دەكەوھەوھ، ئىتر ئەوھبوو خۆى بۆراگير نەكراو نەيتوانى بانگى نەكاتە دەرئى بزاني مىزدەكەى لەتەك خالوكەرەمدا لەو ژورورە خەرىكى چ نەخشە و پىلانئىكن. بۆچى خۆيان كردوھ بەو دىوھدا، مەھدى و ھەمەحسنىن لە ھەسارى خەرىكى يارى ھەلماتىن بوون، ئاسكە، چاويكى لى مۆر كردەوھ و بانگى كرد بۆلاى خۆى، بە قەلسى پىيگوت:

- پىمەنگوتى لەگەل ئەم ھەتتوھ يارى مەكە؟! ئەگەر توش سەرت بوو بە برىن ئەوسا ناچار دەبى كلاوى زىفت بكەيتە سەرت، ئىتر پىمەنەلى خەتاي تۆيە، باشە، وەرە كارىكم پىتە، ئەم دەمو لووتەت خاوين بكەوھ، بەسى ھەلقورپىتە، بزانه دەلىمچى، بابە و خالوكەرەم چرونەتە ژورورەكەى خاتووخورشيد، بۆلاى ھوما، من دەبى بزانه ئەوان خەرىكى چىن، بە بيانوويى چايى خواردن بچۆ ژوروى و لەوئى دانىشە، جوان گوويان لىنگرە، بزانه باسى چىدەكەن، دوايە وەرەوھ بۆم بگىرەوھ، زانیت چم پىگوتى؟ ئەوا من لىرە چاوپریت دەكەم، لەم بەرھەيوانە، دانىشتووم، جوان گوئى رابگرە، بزانه بابت باسى چىدەكا، ئەوسا وەرەوھ بە منى بلئى.

ئىتر ھەر لە شوينى خۆيەوھ كە دانىشتبوو گازی كردە ھاوسامال:

- خاتووخورشيد، مەھدى گيان چاي نيوەرۆيى نەخواردوھ، ئەگەر چايەكەت نامادەيە، پىالەيەك

چايى بۆ تىكە - دەبرۆ دايكت بە قوربانىت بىن لە بىرت نەچى ئەوھى پىموتى!.

مههدی دواى ئەوهى كه چووه ژوورى نيو سهعات، چاره كيك دواتر هاته وه بۆلاى داىكى، چاوه رەش و گەشەى وهك ئەوه وابوو به شهواره كه وتبى، هەر بۆيه ئاسكه ههستى به زۆر نهينى كرد، خيرا دهستى گرت و له بهردهمى خۆى دانا و دهستى خسته سهرشانى و چاوى له دەمى برى: . قهزات له داىكت زانیت باسى چييان دهكرد؟

مههدى تۆزىك ميگه مينگى كرد:

. بابە جاريك وتى ددانى ديشى، خالۆكه رم وتى، چارهى كيشانه، جاريكيش پهنجەى به سههه به په كه دا هيناو سويندى به گيانى من و كا كه م خوارد.

. سويند بۆچى؟

. سويندى خوارد، سويندى خوارد نازانم چبوو له بيرم چۆته وه.

. ئەى بۆ شه وه تۆى نه برده وه! سه عاتيكه له وى مهحتەل ماوى نازانى باسى چييان كردوه، بابە وتى ددانم ديشى، خالۆ كه رم وتى بيكيشه! ئەوه نييه دانه كانى بابت تا قم و دهستكردن، ددانى چى بكيشى؟!

مههدى چاوى پر بوو له ئاو.

. قهيدى ناك، گوئى مهدهرى، ويستم بزاتم بابە گيانت ديسان هوما دههينته وه سههه پهت وسينگه كى، يان نا، ئاخى نه تزانى ئەوان چييان دهگوت؟ جوان بير بكه وه، خۆ تو زيره كى؟ بۆچى سويندى به گيانى تۆ و كاكت خوارد؟

. هيليكى به سههه به په كه دا كيشا و به خالۆكه ره مى وت، نابى له م خهته وه قاچت بينيه ئەوبههه. بهرد له شوينى خۆى قورس و سهنگينه.

. ئەمجار دهزانم، له گه له خالۆكه ره مى نه بووه، هوما له كوئى دانيشت بوو؟

. هوما له پشت خالۆ كه ره مه وه بوو، وهختى بابە قسهى دهكرد، ئەو رووى دهكرد به ولاوه و له ژير چادره كه په وه چاوى له ئاوينه دهكرد. جاريكيش ماتيكى به ليويدا هينا، رايه تر دهستى به چاو و برؤبى دا هينا، منيش له م لاوه ته ماشام دهكرد. نفورچكى له روومه تى خۆى دگرت تاكوو روومه تى سوور بى وهكوو گۆل!

وهك ئەوه وابوو خاكه نازىك پشكو كه وتبته ناخى ئاسكه وه وه، چزه له ههناوى ههستا و جهرگى چزا به سكه وه، ديسان تاويزى چاره رهشى به سههه دلى خه م باريدا گلا و بايه قووش له سههه گويسوانه ي ئاواتى خويندى، له چه شنى دال چرنووكى له دهروونى گرت و پرزۆل پرزۆل دل و

جەرگی دەردهینا و دەی خواردا! وەختی دەفرو پیاڵەیک دەشکی پۆزی شووشەگەر و هەرگە نۆی دەبیتەو، دەبی بشکی، لێرەشدا ناچارین دەبی بە ئازارەکانی ئاسکەدا رۆبچین، ئەمیش پۆزی خەمە و ناكری ئەبی، لەبەرئەوێ هەر ئەو ژنە بوو دەیتوانی لە بەرامبەر ئەم کردارە گورچووبرانەیی میراندا خۆراگر بی بەلام ئەمە چارەنۆسی ئەو ژنە، هەر دەبوو دەست لە ئەژنۆ هەلپیک و بەختی خۆی بلاویتی. سروشت ئەو و مێردەکە و باری یاسا و بریار و ئاکاری کۆمەلگا، هەر هەموویان دەستیان دابوو دەستی بەکدی و لە دژی ئەم ژنە داماوە راسابوون، تاکوو ماشەری ژینی ئالوزاوی بۆ هەمیشە لە خوم هەلکیشن، بەلی ئاسکە دیسان بەتەمابوو مندالەکە بۆ سیخوری پەوانەیی ژوورەکە خورشید بکاتەو، هەر لەوکاتەدا هەردوو پیاوێک بە ناوختی هاتنە دەری، سەی میران چوو ژوورە گەرەکە نۆیژەکە بخوینی، خالۆکەرم چەند ساتیک بە بی هۆ لە حەسارەکەدا چەقی، ئیتر بەبی ئەوێ دەنگ بکا بۆکوێ دەچی لە گەرۆویی دالانەکەدا ون بوو، وەختی ئەو نەدیو بوو، هوما وەک ئەوێ نە - با. ی دیبی و نە باران، بە ئەنقەست وەک ئەوێ داخ بێتە سەردلی کەسیک بە شلو ملی سوورپیک بە حەسارەکەدا لێدا و خۆی کرد بە ژوورە گەرەکەدا، لەوێ سەی میران، بەرمالە یەزیدیە کۆنەکە راخستبوو رۆوی لە رۆوگە و تازە قامەتی دابەستبوو، هوما توزیک بە لەخۆبایی بوونەو، وەک بیگانەیک، بەلام وازی وازی پالی دا بە تایی دەرگاگەو و گوتی:

- ئۆهۆی، ئەم پیاوێ لەکە یەو بۆتە مام سوۆفی؟

سەی میران ماوێهیک دەبوو، بە هیچ و خۆپایی، یان بەهۆی لەش قورسی و قوونگرانی لە نۆیژان سارد ببۆو، لەو پۆژەو چوو بوو پرسەو سەرەخۆشی مالی میرزا ئەبی مەرگی هاجەر لەو چەند شەوێدا ترسی دۆزەخی خستبوو دلەو و بە هیوایی ژووریک بەهەشتی کردبوو، ئەو نۆیژە لە پاش تەلاق دانی هوما، لە راستیدا پیرۆزبایی کردنیک لە خۆیبوو. چونکە دەیزانی لەو دوودلیییە کە دەبیتە هۆی ژار و ژەنگی رۆح رزگاری ببوو، ئیتر لەمە و دوا دەیتوانی بە بی کیشە و ئاریشە لەگەڵ مندالەکانی دابنیشی و رۆوی خۆشیان نیشان بدات، وەختی تەحیاتی تەواو کرد، لەسەر چۆک رۆنیشتبوو چەند دوعایەکی خویند و ئەنگوستەکانی هەژمارد سەری وەرسووراند بۆلای زهوالی گیانی! هوما بە پیلانەو هەتەبوو ژووری و بە ئاستەم لەسەر کورسیلە کە دانیشتبوو، تیرامانی میران بوو بە پەپوولە و بە پاوو پووژیدا وەسەرکەوت، لە قەد و بەژن و بالای زراشی سەرکەوت و لە سەر بەرۆکی کەوتە موتالا کردن و بە مینای بیگەریدا گەیشتە سەرگۆنای گولینی

و ههنگی خه یالی گهردی لیوی مژی و له دلی خویدا سپاسی یه زدانی کرد بۆ کردگاری
ئه فسووناوی، وهختی تیرته ماشای بوو گوتی:

- من تاریکه سولات نه بووم، تو تاریکه سولاتت کردم! خوشه ویستی قه لای دلدارییه، هر بویه
شهو تا به یانی خه و ناچیته چاوی ئه وین داران.

پیلوویی قورس بوون، وادباربوو مانگی چاوی خه ریکی په ناگرتن بوو. چاوه خوماره کانی
په رده یه کی ئه ستور له هه وهس و ئاره زوو دای پۆشیبوو، ته نانه ت به رله وهی بچیته ژوره که ی
خورشید ئه مه به نیگایه وه دیاربوو، هوما تاکوو به ئیشتیا رانه کانی دهرکه وی و چاوی باولهی
بخاپین، بۆ هاندانی زنده تری دهمی لی خوار دهرکده وه:

- هی هی هی هی!

باولهی دل دۆراو، هر له شوینی خویه وه باشو ئاسا هه لی کوتایه سه ری و توند هه ردوو
زندگی گرت، گوتی:

- بابان ویران، داخه که م بریا خوشم نه ویستبایه ی!

- هی هی هی هی!

گری هه وهس و ئه وینداری تیکه ل به ئاره زووی بق و کینه که هیشتا له هه ناوی میراندا
نه کوو ژابۆوه، وه های تین خسته سه رو پوخساری که ته مای لیومژین و رامووسانی کرد، هوما
هه ولی دا بۆ خۆده رباز کردنی له دهستی.

- خۆ تازه من ژنی تو نیم، لیم مه یه پیشی؟!

- به رامووسانیکی هه وه سبازانه وه مۆری بیدهنگی له دهرگای دهمی دا، هوما بۆله یه کی لیوه هات
و دهمو لیوی خۆی سه رییه وه:

- وهی! ... ده لیم دوورکه وه، تو هه نوکه به رماله که ت له وی که وتوو، تویه ک که ده لیمی من

تاریکه سولاتم کردوویی، ئه وه نییه منت ته لاق داوه، وانیه؟ مه گهر من ئیستا بۆ تو نامه حهرم نیم؟

- به لی توتم ته لاق داوه، به لام ئیستا بامدا وه ته وه.

- له خۆرا بات داوه وه ته وه، من رازی نیم، وهی چهنده قسه یه کی بی تامه!

میرانی دل دۆراو له پاش چهند شهو دووری و جودایی و ئازاریکی هه ناو برژین تازه ده هات
شنه ی ئارامی ویکه وی، هه رچه نده هومای ته لاق دابوو له لای دهفته ردار، خوشی نه یده زانی چۆن
وه گهری و ماره ی بکاته وه، وهختی بیرى له دلی خۆی دهرکده وه نه یده توانی ده ست به ردارى بتی

دلداری و قینووسی جوانی بیت. نهک هرئهوهی حەز بە دیداری بکات و خوشی بوی بەلکه بۆی روون بوو بەبێ ئەو ناتوانی بژی، هەر بۆیە هەمیشە وای دەزانی خاوەنی سەرباشقەیی هەموو جوانانە! بەلام نەیدەزانی ئەگەر دلێ دۆراوه کەمال و جەمالیشی لە دەست بۆتەوه. تازە چی بۆدەکرا خویی بەو ژنە گرتبوو، ئەم لە چالیک کەوتبوو پێیخۆشبوو بیتەوه دەری بەلام خۆشاویکی ئەفسووناوی لەویدا دەبینی حەزی بە مانەوهی خۆی دەکرد لەم بەندو زیندانەدا، هەربۆیە ئەمڕۆ ئەمڕۆی دەکرد لەتەک خۆیدا هەروەک خالۆکەرەم وتی، بۆ دەبی بە دەستی خۆی ئالای ئابرووچوون هەلدا؟! ناخۆم دەکرا لەگەڵ ئەم شای شیرین شیوێهە بە دزیوی وەجولێ؟ کە ی ئەو جاریک گولی بە مرچومۆنی دیتبوو تاکوو دلێ لە هوما برەنجی؟ میران کە بە تیری خۆشەویستەکە ی سینە ی دابیژدا بیژ ببوو تەنیا ببوووە کاروانە پێی شینەیی و ئەوینداری، ئەوان کۆشک و قەلایەکیان بە دارو پەردوویی دلداری هەلچنبوو لەوسەرەوه تەنیا ئاسۆی روون و پەپوولە ی سەربەرۆکی گولیان دەبینی.

دەبا دنیا کاول بێ بەوان چی کە دەم لە ناو دەم و دەست لەبانی مەمن. ئەم شەوه خۆشە ی کە بووک و زاوا دەچنە پەردە و بە تاج و تەختی کە ی ناگورنەوه، ئەوا ئیستا بۆ ئەو مە ی گنێر و پیری خەراباتە شیرین تر لە هەمیشە دووبارە ببۆوه، ئەوان لە خەلۆتخانە ی خۆیاندا دوور لە چاوی نە یار و ئەغبار بە راستی خۆیان تەنیا و دووبەدوو دەبینی، هەربۆیە کەنێن ببوووە مەزە ی ماچ و چپە و سرتە و بە ی گوشین و رامووسان و هەلمژین، پەیتووکە ئاسا حەجمینی لێ هەلگیرابوو. بەلام بێ خەبەر لەوه ی هەر دوابەدوای هاتنە ژووڕهوه ی هوما بزۆزیکی تر وەکوو داپیروک گویی ناوه بە درزی دەرگاوه و هەستی راگرتوو، ئاسکە کە بە گویی خۆی تەواوی سرتو خورتی ئەوانی گوی لیبوو، لە قەلەشت و درزی دەرگاگە شەوه جوولە و موولە ی ئەم ئاشقە و ماشقە ی بە تەواوی دەبینی. هەرچەندە ئەم خۆداگرتنە بە قازانجی ئاسکە تەواو نە دەبوو، گەلیک حەزی دەکرد بزانی پیری بەرمال بە کۆل وەک دەلی هومای تەلاق داوه لەم ژووڕەدا چۆن رای دەبویری، ئیتر کار گەیی بە جییەک کە بۆی نەبوو لەوه زیاتر شاهید و ئاگاداری ئەم دیمەنە بیت. ناخۆم دیمە نیکی تر مابوو لە پاش ئەمە ی کە دیتی؟ بەبێ ئەوه ی بزانی پێی دەزانن ئاگا لەخۆبڕاوانە هاتە ئەولاه لەوکاتەدا لە بەرەه یوانە کە دوور دەکەوتەوه بە دەنگیک کە ئەوان بژنەون هەلی دایە:

. دویکە سۆفی خانەقا بوو، ئیستە پیری مە یخانەس، بەم چاوه بچووکانە م چی سەیر و سەمەرەم

نەبینی!

به‌شی شازده‌هم

ئاسکه سهره‌پای ئه‌وه‌ی ئه‌سپه‌ک^۱ له سه‌ری دابوو ته‌واو ژاکاوی پيوه دياربوو، وه‌ک‌ئه‌وه‌ی په‌يمانی دۆستايه‌تی له‌گه‌ل خه‌م و په‌ژاره‌دا به‌ستين، به‌بن ئه‌وه نه‌ده‌ژيا، ئيتر وای بريا‌دا، تازه له‌وه‌به‌ولاره کاری به کاری ميران و هوما نه‌بن، هه‌ميه‌تيان وئ‌نه‌دا چیده‌که‌ن با بيکه‌ن، ئه‌و ئيتر به هه‌رشيوه‌یه‌ک هيز و توانای ئومفالی نه‌بوو وه‌ک‌وو هيرکۆل سه‌ی‌ميران بۆر بدات، ئه‌گه‌ر ئه‌م وره و توانايه‌ی هه‌با، ئه‌وا له نسيب بي‌به‌ش و به‌خته‌که‌ی نه‌یده‌کرد. بۆ ده‌بوو به ده‌ست ئه‌م هيوای و بي‌هيوایه‌وه که ته‌نيا تۆزی خه‌مو په‌ژاره‌ی له‌سه‌ر هه‌ل‌ده‌ستا گولی گيان و ته‌مه‌نی بکاته ده‌سته‌چيله‌ی سوتمانیکی بي‌هوه‌؟ ئاخۆم هه‌ر به‌راسته‌ی هه‌ر ئه‌و خه‌م و خه‌فته نه‌بوو به شه‌و و رۆژ و رورژابوو ه گيانی و ده‌ستی بۆ هه‌چ کاریک نه‌ده‌چوو، ئه‌قل و بيري سر و ده‌ست و پيی له سنده‌دا بوو؟ ئه‌و ئه‌گه‌ر هه‌نده بير و ميشکی خۆی به هوماوه گری‌دایا شانی بۆ ئه‌م هه‌موو خه‌مه شل بکرايه، بي‌گومان ئه‌مه ده‌بوو به خۆره سه‌ر له‌به‌ر هه‌ناوی له به‌ريه‌ک هه‌ل‌ده‌ته‌کاند. تۆ بلێی چه‌ز به مانه‌وه‌ی خۆی نه‌کات و به‌خته‌وه‌ری عه‌ولاده‌کانی به چا‌و بيینی؟

وه‌سه‌به‌يينرا گلاره که له قوتابخانه ده‌گه‌رايه‌وه نه‌ينوکی روخساری وه‌ک جاران سامال نه‌بوو، سيس و چرژاو له سووچی ژووره‌که‌دا خۆی خسته باوه‌شی دایکی و سه‌ری به سينگيه‌وه نا:

- وه‌ی دایه‌گيان!

ئاسکه مات و خه‌مبار لێی‌پرسی:

- چيوه که‌چه نازداره‌که‌م؟ تا‌قی‌کاريه‌که‌ت باش نه‌بوو؟

گلاره به که‌زی سيمای شي‌واوی چه‌شاردا و نيگه‌رانی خۆی شارده‌وه، به نيوه‌گريان و نيوه‌پيکه‌نينه‌وه گوتی:

٢٢- نه‌خوشی ميشک، ماليخوليایي.

- نا، تاقي كارىيەكەم خراپ نەبوو، ئەمىر ئۆزىمۇ ئەزەمەت پىندامە، قەبۇل بووم و سەر كەوتىم بەدەست ھىنا. ئۇ دايەگيان، چۈنت پىن بلىم، كورپىك بە شوئىمە وە بوو، ھەر ئەو وە بوو پۇژى ھەينى كە دەچووين بۇ سەراو، پىشى بە فەيتوونە كە گرت و بە پرووى فەيتوون ئاژو وە كەدا ھەلشاخا، جەكەنى ئەو پۇژەي لە بەردا نەبوو، بەلام ناسىمە وە، بەرەللاي ھىچ و پوچ! وەختى نەتىجە و ئاكەم تاقي كارىيەكەمان وەرگرتە وە لەگەل مېھرشادىيان بە يەكە وە لە قوتابخانە ھاتىنە دەرى، ھاورپىكەم وىستى كاغەزى گولدار بگرى، ئەو پىش لە و بەرى شەقامە كە وە پروو پەرووى فرۇشگەي پىنووس و پەراو پراو ھەستابوو وەختى لە دوكانە كە ھاتىنە دەرى، ھەستەم كەرد وە دوومان كە و توو، نازانم چ ئەتوارىكى بە ئىمە وە دىتوويان دۇستى ھاورپىكەي من بوو، چى دەوئىست نازانم؟ لە كۆلانى خانەقاو ھە ھاورپىكەم ھەلبرام ئاورم نە دايە وە بزەنم چى بە سەر ھات، وامدە زانى ئەگەر وە دوويى ھاورپىكەي من نەكە و تىبى رۇيشتوو ھەلەي كاروبارى خۇيە وە، بەلام ھىندە ترسابووم پىم و ابوو ھەر ئىستا پىم دەداتى، تا ئاورم داو ھە سىرەم كەرد بە لەز بە شوئىمە وە يە، ھەر ئەو ھەندەم پىكرا تا نىو دالانە كەي خۇمان رابكەم دزىو! برىا ئەو ھەندەم زات ھە بوايە بەردىكەم تىگرتايە و لايەكى سەرىم سور بەردايە! تاكوو نە وىرر پايە تر بەكە و تە شوئىن نامووسى خەلك!

ئاسكە دايكانە گويى بۇ ئەم چىرۆكە خۇشەي كىژۆلە كەي شەل كەرد بوو، لە بەر زۇرزانى خۇي زەردە خەندە بەك كە و تە سەرلىتوي و گوتى:

- ھەمىتە وئىمە قەزات لە دايە، ئەگەر ئەمجارە تووشت ھات تە ماشاي مەكە، ھەمىشە خۇت سەنگىن رابگرە، سەرداخە و بە رىگاي خۇتدا برۇ و بگە پىو، وى دابنى كەس بابىنى و كەسپش تو نابىنى، و رىاي خۇت بە، زۇر بەي ئەم گەنج و لاوانە مندالى خەلك تووشى قوربە سەرى و پۇژە پەشى دەكەن و ئابرو و ھەيەي عىل و تايە فەشيان دەبەن. چاوە پەشەكانى گلارەي ماچ كەرد و دەستى بە سەر سەرىدا ھىنا، لە و كاتەدا وەك كاهىتى مەزنى ئۆر شەلىم دەچوو، دەستى لە سەر سەرى سوليمان دانا و كەردى بە پادشاي سەرزەوى، ئەو ھەندەش جوان و شىرىن جەمال نەبوو، گەنجان لە بەرى بىرەن، بەلام مەخابن كى دەزانى دالى ئەم مەردەمە چى تىدايە؟! كى دەروون و بىروونى چوون يەكە؟ كەس نەبوو قانوون و ياسايەكى بىغەل و غەش بۇ ئافرەتان رەچا و بكت، زەماو ھەندەكەن يارىيەك بوو زۇرچار بە گزى و چاوبەستى دەست پىدەكەت و بە پەيمان شكىنى كوتايى پىدەت، ئەمەش ھەر ئەم شتە بوو كوتومت بە سەر ئاسكە ھاتىوو.

بۆ سبەينىدا، ھەر ئۇ كورەي باسماڭ كورد، راست لەو وەختەدا كە كىژۇلانى قوتابى لە فېزىگەو ھەرخەس دەكران و بەرەومال دەبوونەو ھە بۆ نانى نيوەپۇ، بە رېكەوت يان بە پېلاننىكى لەو ھەپش گەلەكراو ھاتەو ھەرىكەي كەسە، گلارە ھاورى لەگەل كۆمەلىك لە كچانى قوتابخانەي شادۇخت، ئەوانىش رووپۇش و سەركراسى خۆلەمىشيان دەبەردا بوو، ھەموو شاد و لىو بەكەنن بە شەقامەكەدا تېدەپەرىن، ئەوان لە پاش دوو مانگ تەحتىلات و پشووئى ھاورىن ئىستا يەكيدان دېتېو ھە قسە و باسىكى زورىان ھەبوو پېكەو ھە، باس، باسى مامۇستايانى تازە و ئەو ھاورىلانەي پار، كە ئەمسال نەھاتوونەو، تا دوايى، بەرنامە و پېرۇزەي سالى نوئى خويئند. كە تازە رايانگەياندبوو، ئەو پەرتووكانەي كە دەبوو ھەرىبگرن، باسى پۇل و گۆرەپانى يارى و دەرگا و پەنجەرە و تەواوى ئەو شتانەي بە دل ئاويتەي ببوون لە نيو ئەو پۇلە كچەدا ھەرچەندە كىژۇلەي نازدار و چاوكەژال كەم نەبوون، روخسارى شيرىنى گلارە لە گشتيان دلرفىن تر بوو، شوخەكچ و بەژن و بالاچوان و خاوەن لەنجە و لار بوو، كەپۇي قەلەمى و چا و برۆرەش و ئەنگوستى شوش و بارىك بوون، كەزى شوپرو بەژن زراف، ھەروەك دايكى ئامۇژگارى كوردبوو، تاكوو زانى كورە لە نزيكەتەي خۆي لىگىل كورد و ئەننەھو نەيدىو ھە نەيناسىو ھەم خۇبوردنەشەو ھىشتا رەنگى پەمەيى سىماي بوو بە ئەرخەوانى و خۆي ئاشكرا كورد. ئىتر نەك ھەر ھاورىكانى ئەم رازەيان لە چاويدا موتالا كورد، تەنانەت كورەھەيرانىش لاويكى بەرزەبالا و گەنمەرەنگ بوو بە رەوتىكى چالاكانەو، تىگەيشت سوور ھەلگەرانى گۆل لەبەر شەرمى خۆرەتاو، ئەو ھەلامدانەو ھەكە عەشق و دلدارى، بە دنيايەك دلۇقانى و جوانىيەو ھەر بۇيە ئەمىش گۆلنەھەيكى پېشكەش كورد. وردە وردە شوخەكچان لە يەكدى ھەلبران، يان دووان دووان يەكيان گرت و ھەركەسەو بەرەو مالى خۆي ھەنگاوىنا. گلارە تەنيا مايەو ھە لەبەر شەرم و ھەيائى خۆي كەوتە پەلەكردن، خىرا خىرا قاچى ھەلەھەيتايەو، ئەويش بە ترس و دوولبىيەو خۆي لىنزيك دەكرەو ھە ھەولەدەدا، بېدوئىنى، بۇي جىبەجى نەدەبوو، تۆمەز لە دلئى خۇيدا قسەي دەگەل دەكرد و ورامى ھەردەگرتەو، ئەمەش خەيالپلاو، گلارە ئەمرو باشتر بوو لە دوئىنى، كەمتر شلەژاىبوو، فرە ھاسانە، ھەولە ئەو ھەبوو بەسەر ھالەتەي ھەروونىدا زالەي. ئەم ترسان و شلەژاويە لە خۆي دوور بختاوە كە دەبىتە ھۇي خىرا خۇبەدەستەو ھەدان، بەتەمابوو خۆي قورس و سەنگىن نىشان بەدات، تاكوو گەيشتەو مالى دايكى لە چەقى ھەرگاى ھەسارىدا راوہستابوو، ھەستى كورد ديسان كەسېك ھەشويئى كەوتو، يان ھەر ئەو كورە جىئەلە رۇژى رابردوو، تو بېژى ئىتر لەمەودا ئەمەش خەمېكى تر نەبى ھاتبوو ھەربارى ھەمەكانى ئەو؟! ئاسكە لە ناخەو ھەستى

به دله ډاوكی و مه ترسی ده كړد. ئەم میمل و ږی گرانه، به و مه رجی هه س نه درینه وه زیده روپی دهكهن و دهبنه مووی به رلووت، ئەویش له شاریکی وهك كرماشاندا شتی وا بۆ كیزولهی عازهب خراپ ته واو ده بوو. له نیو ئەم كومه گایه دا هه ر ئەوهندهی ته قه له ده رگای كه سیک ههستا، تازه ئەوه كهسه ده بیته مارو گای قه شان و له هه موو جینهك دیاره، ته نیا ئەو كچانهی كه سو و كاری په ست و بی موبالاتیان هه بوو جلفانه به ده ست هه رزه كارانه وه یارییان پنده كرا و سبهی له مالی باوان زگ ده گاته به رچاویان! ئاسكه بیری لیکرده وه به وریایی سهی میران ئاگادار بکاته وه، هه رچهنده ده بیته هوی تووره بوونی، ئەو گه ږانه وهی كچه كهی له فیرگه، ئیتر هه موو ږوژیک دووراو دوور ده كه وته شوین جگه رگوشه كهی، وریایی ده كړد تاكوو پاك به دم پيسه وه نه چی، ئەم هه تیم گه له حیا و حورمه تی خهلكیان به لاوه بی قیمة ته، ئەم مندالانهش ناشی و نادانن، ئەشی فره تر ئاگاداریان بن. ئەگه ر هاتوو ته کی نه دا دوواوه ئەوا ده بی به شیوه یه کی تر له گه لی روو به روو بی. به لام ئەو به م هه موو نه رم و نیانییه وه كه هه بیوو، شهش سالی ته واو له چه شن ی پولا له بوتهی ئازار و عه زییه تدا گرډاو به چوكدا نه هاتو و نه چه مایه وه له هه مبه ر جهوور و جه فای میزدی، خو ی راگرت و سه بری كړد، بلنی ئیستا چون بتوانی پشنیوانی كچوله كهی بیت و له دم ئەم چه قه ل و سه گانه بیاریزی؟ ئایا ده كرا ئەگه ر خو ی مرو فیک ی به خته وه ر نه بوو جگه رگوشه كه شی هه روا بی؟ ئەمه چ ناره سه نیک بوو داوی بۆ ناسكه كچیک ی پاك و بیگه رد دانا بوو؟ هه رچهنده له م راگوزاردا هیشتا روو داویکی ودها نه هاتیوه پیتی كه بیته هوی ئازاری دهروونی ئەو، به لام ئەو ژنه دنیا دیده یه هه رده بوو وریای مندالی پاكتر له گولی خو ی بی، ئەوانه لات و به ږه لالی كوچه و شه قامن، ئاسكه ئەوه نده به خه مه وه بوو نه یزانی به كویندا گوشت كوته كهی دا به سه ری گورپه سووردا. پشیله به میاومیواو چه ند له تریکی به ست و دوور كه وته وه، چابوو له به ختی ئەو پشی نه توپی و خو ی كړد به ژیرزه مینه كه دا. له م كاره ی په ژبو ان بووه، زور به لایه وه شتیکی سهیر بوو، بۆ ده بی هه رجاره ی خه میکی تازه تر به بالایا هه لژنی؟ ئەو كه ږوژیک خو ی به به خته وه رترین ئافه رتی سه رگوپی زهوی ده زانی و ئاماده نه بوو خو شیه كانی له تهك به خته وه ری شاژنی كامه رانیدا بگورپه ته وه، ئیستا ئەی بۆچی هه وری خه فت ده وری ته نیوه، ئەو كه ی بیری ده كرده وه ږوژیک به ردی نه هامة تی جامی به خته وه ری بچرژینی؟ چه نده بیهووده یه، قه فه زیك له ئالتون! ئاوا لیزه دا مه كوی ژیان نامویی تیخزاوه و خه نیم دهستی به سه ر هه ناسه ی ژیندا گرتووه، له م لاشه وه دره ختی وه به رها تووی كه وتوته به رپلاری ناخه زان، له م ژیان هی تپی دابوو پی به هه رشوینیكا دنا پشكو و پولوو بوو چه زی له ژیر پی هه لده ستاند و مه رگی به چاوی خو ی ده بینی،

مرۆگەل لەباتی ئەوەی هاوێل و هاوپییری یەكدی بن چال بۆ یەكتر دەكۆلن! هەركەسە و لە روخساری نەینووكی خۆیدا كرداری پەست و چاوچنۆکی خۆی دەبینن، ئەو خەیاڵانەش وردە وردە ببوون بە مۆریانە و درەختی بەختی ئاسكەیان دەسەمی، ئەم ژنە بیرو بڕوایەکی تاییبەت بە خۆی هەبوو، ئەمە رووداویك بوو نەدەبوو بێتە پیشی، ئەگەر هاتباش دەكرا پیشی پێبگیرى، جودا لەمانەش، چۆن دەكرا بە خۆشحالییەوه لە بڕیارەكەى پەشیمان نەبیتەوه، بیزاری و پەڕیشانییەكەى بە دلۆقانی و بەوهجی دانەپۆشی؟! سى رۆژ دواتر وەختی لە فینكى دوانیوهرۆدا، دوو ژنى نەناس تەق تەق لە رڤدگای رزوی مالى ئەوانیاندا ئەو مەحتەل مابوو، ئەوانە كین و بۆچی هاتوون، ئەوانە كەس و كاری نزیكى ئەو كۆرە بوون، وەك میوانىكى نەخواز او هاتبوون بۆ پشوو دانىكى كورت لەوئى توقرە بگرن. ئەو دوو ژنە یەكیان سەلارو خاوەن قەلاڤەت و تىك سەمراو، ناحەقى نەبوو ئەگەر ماندوو و هىلاك نەبى، هەرئەوئەندەى دانىشت داواى باوەشپىنى كرد، وتى رىگەیان زۆر دوور بوو و لە «ساحەبجەمەوه» هاتبوون. ئەوه مېهرخاتووى پوورى كۆرە بوو، ئەوهى لەگەلى بوو ئافرەتتىكى شىرىن گروى كە روخسارى بە پۆتروسىاو تەنكە سوراخ كرڤبوو، كۆت و تەنورەى لە بەردا بوو جانتایەك بە دەستەوه، ئەوئەندەى سەیرت دەكرد زۆر لەگەل دابو مۆدەى ئەم سەردەمە نەبوو، بئىئەوهى چاوهروانىان لە ژنى خانەخوئى هەبى گوتى:

- مېمكەگيان هەرچەندە رىگە دوورە بەلام درۆشكە دیتە سەركۆلانەكەيان، ئەگەر قسەى راست لە دەمى من دەبىستى، ئېتر من نە جىيەكى دىكەم پىشك دىت نەچوو بىتتىن و نە حەزىش دەكەم لەوه زياتر ئەموئەو بخەمە زەحمەتەوه، خۆ كەسىك نىيە بىژى گەرەكى ساحەبجەمە لەكوئى و ئىرە لەكوئى؟ ئەوهى بە بىزوبۆيە ئاخىر بەشى هەر دۆيە! يەكئى شەلە و يەكئى كويز، يەكئى رەشە و يەكئىش بۆر، ئەمە نەخوئىندەوارە و ئەوهيان دەمى گەورەيە، ئېتر ئەوه كاری خودايە بەندە بئىعەيب نىيە، تەنيا خودايە بئىعەيب و نەقسە، دەبى دانەيەكى لە مل توند بکەين و خاتىمە بەكارەكە بەدين.

مېهرخاتوو بە ئارامى و زۆر بە بئىوازى گوتى:

- ئادەى با بزائىن ئەمەيان كە پەسندى خۆيەتى و ئەم هەموو رىگايەى پىبړيوين چۆن كچىكە، كىيە، وەك بزائىم من ئەو خاتوونە شوخ و شەپالەم لە شوئىنىك دىتوو، لەوه دەچى بىناسم، با جوان پىدا بړوانم، خانم، ئىوه لە جەژنى وەلانى چارشىنودا شەش سالى لەوه پىش لەگەل شوو، كەت تەشرىفتان هىنابوو بۆ هۆلى شارەدارى؟

میوانه‌کان له‌سه‌ر داوای هوما چوونه ژووره‌که‌ی ئه‌و، له ژووره‌کانی‌تر خۆش و دلگیرتر بو، ئاسکه بۆ میوه‌ک‌رین به‌په‌له خۆی گه‌یانده بازار، هوما دهرگای سندوقه‌که‌ی هه‌لدابۆوه، له باوه‌شین ده‌گه‌را. به قسه‌ی ژنه گولی روخساری کرایه‌وه، لیوی خونچه کردبوو به له‌بزیکی موسیقای گوتی:

- خاوه‌ن‌ته‌شریف بن، به‌لام من له بیرم نییه ئیوه‌م له‌کوئ دیتووه، زۆرم بی‌سه‌یره.

- من له‌گه‌ل براکه‌م نوینه‌ری سونفی فه‌یتوون‌داران و هه‌روه‌ها بنکه‌داران بو، له‌وی بووین. رووبه‌رووی تو دانیشتیووم، زۆریشمان قسه کرد و پیکه‌وه پیکه‌نیوین. له بیرت نییه خزمه‌ت‌کاره‌که، که‌شه‌فیکی چایی له‌به‌ر ده‌می کارم به‌قال راگرت ئیستیکانیکی به‌بن ژیرپیا‌له‌ی هه‌لگرت، ژنه‌که‌ی سیخورمه‌یه‌کی تی‌سره‌واند، ئیستیکانه‌که‌ی دانایه‌وه و ژیرپیا‌له‌یه‌کی هه‌لگرت، هه‌موومان دامان له قاقای پیکه‌نین.

هوما پیکه‌نی و شیرین‌خانم، ئافره‌ته‌ جحیله‌که‌ خوشکی کوره‌که‌ بو، گوتی:

- هه‌رده‌بی نه‌یناسنه‌وه، ئه‌وسا پوورم ماشه‌للا وه‌کوو ئیستا نه‌بیوو به‌ چووالوو.

پووری چاوی بیوو به‌ په‌روانه و له ژووره خۆشه‌که‌ی هومادا ده‌هات و ده‌چوو، جارجار له‌سه‌ر بلووریات و په‌یکه‌ره و ده‌فروئامانی پر له نه‌خس و نیگار ده‌نیشته‌وه، له‌به‌رخۆیه‌وه ووتی:

- بۆ ناهه‌رموون وه‌ک ئه‌م‌رو ئه‌م هه‌موو گوشته‌ی نه‌گرتبوو، قه‌له‌وی بوو به‌شت خوا به‌ منی‌داوه، بریا له‌ جیاتی ئه‌م هه‌موو گوشته‌ی له‌ من بووه به‌ بار چاره‌که‌یه‌کی پوول و پاره پێدا‌بام.

هوما گوتی:

- بۆ ئه‌مه ده‌فه‌رموون، قه‌له‌وی هه‌ر له ئیوه جوانه، به‌ژن و بالا ریکو‌پیک، میزده‌که‌م به‌ته‌مایه له‌باتی ئه‌م قالیبانه فه‌رشی یه‌که‌ته‌خته بسینی، به‌لام جارێ په‌له‌مان نییه، تا‌کوو قوره‌کارییه‌که‌مان نه‌که‌ین، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نامانه‌وی لێزه وه‌مینین، ئه‌م خانووه زۆر کونه، له‌گه‌ل نیرگه‌له‌یه‌که‌ چۆنی؟

زۆری پینه‌چوو ئاسکه خۆی گه‌یانده‌وه نیو ژنه‌کان، ئه‌وانیش وه‌ختی زانیان ژنانی خانه‌خوئ هه‌وی یه‌ک‌دین کردیانه بازاری جه‌فه‌نگ و گالته‌ی خۆیان، میوان‌گه‌ل، چاویان به‌ گلاره‌ که‌وت، به‌ شه‌رمه‌وه نیرگه‌له‌ به‌ده‌ست وه‌ژوور که‌وت، به‌ چاوی مشت‌ه‌ری تیر سه‌یریان کرد، له‌پاش کاتژمێرێک قسه‌و باسی ژنانه و دهره‌کی و فیکردنی چایی و شه‌ربه‌ت و میوه و شیرینی، هه‌ستان و رویشتن، ئه‌م دیدار و میواندارییه‌ بۆ چه‌ندجاریکی دیکه دووباره و چه‌ندباره بۆوه، زۆر به‌ گه‌رموگوری، ته‌واو ئاشکرا بوو به‌خت به‌ پیریانه‌وه هاتووه، ئه‌وه خۆش‌ترین کات و دهره‌فت بوو که‌ بۆ دایکان دیته‌پیش، هه‌روه‌ک ئیستا بۆ ئاسکه هاتبووه پیشی، ئه‌و گوله‌ی که‌ زاوا هه‌لی‌بژاردبوو که‌س و کاره‌که‌ی په‌سندیان

کرد. به لّام جاري نه قسه‌ی ليکرابوو نه خوازيني، هرچه‌نده ئاسکه بازي به ختي ته نيا شه ويک به سه‌ر درهختي تاسه‌يه‌وه مابووه، ئاوينه شيته‌ی بي‌خه‌وش‌تر له جاران له همبه‌ر خويدا ده‌بيني، تروسکايه‌کي له ده‌لاقه‌ی به‌ختيه‌وه ده‌بيني، مي‌رده‌که‌ی جارجار رۆژانه سه‌ردانيکي ژووره‌که‌ی ئه‌وي ده‌کرد، پي‌وتبوو هۆی چيه‌ی بۆ ماوه‌يه‌ک کاري به کاري هوما نه‌دایي، به دژي بۆچووني دراوسينگان ماره‌ی نه‌کردبووه، ئه‌م هيوابه‌شي له‌سه‌ردا نه‌بوو، سه‌ی‌ميران به پانه‌وه وتبووي:

- جاري با به‌ينک ئاوابي و ئاو به ئاگردا بکري، ده‌ست‌لييه‌رداني ئه‌وه‌نده زه‌حمت نييه. نان و نه‌فه‌قشيم بي‌که‌م و زياد پيداوه، ته‌نيا ده‌مينيته‌وه پارهي ده‌فته‌رخانه، ئه‌ميش به شيوه‌يه‌ک جيه‌جيه ده‌که‌م، ژنه‌که ماوه‌يه‌که ته‌واو گيرفانم به‌تاله، هه‌روه‌ک خالۆکه‌رم باسي کرد وادياره حاسلي ئه‌وسالي لادي خراپ نه‌بي، له‌وه‌ده‌چي بتوانم قه‌رزه‌کانی لي‌بستيمه‌وه، توش دلنياه قسه‌ی پياو يه‌که، ئه‌و رۆژه‌ی مي‌رده‌که‌ی ئه‌که‌رم ئه‌و به‌رده‌ی‌دا به گورچومدا سويندم خوارد ئيتر ماره‌و ته‌لاقي به‌سه‌ر منه‌وه نه‌ميني، ئه‌م ژنه بۆ من پي‌ي ره‌شه ره‌ش، هه‌رده‌بي ده‌ستي لي‌هه‌لبگرم. ئه‌ی نه‌تيستوه که ده‌لين مروّي چاوچنۆک وه‌ک ماسی زوو به توره‌وه ده‌بي؟
ئاسکه لي‌پرسی:

- چما ته‌لاقت نه‌داوه، نه‌تگوت هه‌مووشت ته‌واو بووه؟

- هيچي نه‌ماوه، به‌لام تاكوو ئه‌وکاته‌ی حه‌ق ده‌فته‌رخانه نه‌درئ و ده‌فته‌ر ئيمزا و په‌نجه‌مۆري پيدا نبي کاري ته‌لاق ته‌واو نابي، ياني وه‌که‌ئوه وايه هيچ نه‌بووي، به مه‌رگي عه‌ولاوده‌کانم نه‌بي ئاسکه به گياني خۆم هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی قه‌رزه‌که له‌و کابرايه وه‌ر بگرمه‌وه ده‌قيقه‌يه‌ک له‌و ماله‌دا راي‌ناگرم، تو نازانی من ئه‌وا شه‌ش سه‌له ده‌مه‌وي ته‌لاقي بدم.

سه‌ی‌ميران درۆ و ده‌ويه‌کي نه‌بوو له خيزانی وه‌شارئ، نه‌يده‌ويست نه‌ ئه‌و هه‌لفريويني و خۆشي فريو بدات. زۆر له‌ميژ بوو ده‌يويست هوما له‌و ماله‌دا نه‌ميني و ده‌ستي پيوه‌بنی، ئه‌و هه‌ر له‌سه‌ر قسه‌ی خۆی بوو، به‌لام له‌به‌ره‌ئوه‌ی بووني هوما له‌و ماله‌دا به پي‌ي شه‌رع و ياسا حه‌رام بوو، بۆ خۆی ئابرووچوون بوو، نه‌يده‌ويست سه‌باره‌ت به‌م بابته له‌گه‌ل ژنه گه‌وره‌که‌ی زۆري له‌سه‌ر بروت، ئه‌و که شاره‌زايه‌کي له‌و ياسا و ريسايه نه‌بوو، يان به پانه‌وه بلن ئيتر هوما به شه‌رع و قانون حه‌لال و هاوسه‌ري ئه‌و نييه، ئه‌م گه‌فتانه‌ی ئه‌و يه‌که‌بان دووه‌وا بوون، ئاسکه له‌و نيوه‌دا مه‌حتل مابوو، خۆ ئه‌گه‌ر هاتوو مي‌رده‌که‌ی قه‌رزو قه‌له‌که‌ی خۆی له خالۆکه‌رم ده‌سه‌نده‌وه خه‌رج و زه‌حمه‌تي ده‌فته‌رخانه‌ی دابايه به ئه‌و چ خه‌ميکي ده‌ما؟ بي‌نا به‌خاتري ئه‌وه‌ی مي‌رده‌که‌ی ده‌ست له‌و ژنه هه‌لبگري

و بگه پټه وه نيو منداله كانى ئاماده بوو پرزول پرزول گوشتى به دهنى لټيکه نه وه، ئاسکه په س مهنده يه کى وه لا نابوو بۇ رۇژى موبادا، ئه وپش له حقه ده ستى کلاش و گوره وى چنين و ده ست پيوه گرتنى خه رجى مال، له هه رشتى شتىکى گيرابووه، ئه و به پانه وه ئاگادار بوو سه روته و سامانى ميرده کى به بادا ده چى هه روه ختى ده يينى سه مىران خه ريکى پيدادان و پاره خه رج کرده و بۇ باره قه لايه ک خه ريکى ملشکاندى خويه تى، زنده تر بيرى ده ير فاند و خه يال ده بيرده وه، له خه رجى مال و مندالى ده گرته وه، به تاييه ت به رگ و پيالوى مندالان! کارى پينه و په روى ده کرد له کلاش چنيندا زورتر هه ولى ده دا و خوى ماندوو ده کرد. ئه و پوه لى وه کوى کرد بوو کم و زور يه کى دو سه ت تمه ن ده بوو نيوه ئه م پاره يه ي دابوو به ميردى ده سه خوشکه کى، واته ميرده کى جه واهير خاتون، ئه وپش به م پوه لوه خه ريکى ئالو ويز بوو، مانگانه ش شتىکى ده کرده ده ستى ئه وه وه، ماباقى ليزه و له وى له بارمه تا دانا بوو، له و رۇژه وه خواز بينى که که کى په يدا بوو، ئاسکه که وتبووه په له پهل پوول و پاره کى کو بکاته وه سه ريه ک، جيازى و باوانى بۇ گلاره دابين بکا، خو ئه گه ر هاتوو خودا کردى و سيپه رى هه وى له م ماله برا ئيتر چ له وه باشتر له بنه وپاله وه ماکينه ي به رگ درونه کى هوما دات به که که کى، له گه ل زور شتى ديه کش، که ئه و پيويسى پنى ده بى، به تاييه ت ئه و چه رخی به رگ دوورينه، ئاسکه زورى خوش ده ويست. ئه و رۇژه ي ميران به بيانوى هه سانه که وه هاتبووه ديوه که کى ئاسکه هه مديسان باسى هوما و کاروبارى ده فته رخانه هاته گوږى، ئاسکه گوتى:

- ئاخوم ديسانيش هه رده بى له ترس و دله راوکى دا بى؟ ئه گه ر تو پيټ وايه ده توانى گه نم و پوول له که رهم وه رېگرييه وه، ئه وه بزانه هه له يه کى مه زنه و چ شتىکت وه ده ست ناکه ويته وه، به لاي خوى تو پياويکى فاميده ي، وه ره واز بينه و ئه مه ش به کلاوى چلکى باپيره يان ببه خشه و له خيزى خوش به و خۇشت و ئيمه ش نه جات بده.

سه مىران پالى به ديوارى ژووره که وه دابوو بى حال و هه وسه له هه لئرووشکابوو، گوتى:
 - خه به رى ناردوو، هه ر له و رۇژانه دا له گه ل خيزانى دين بۇ شار. گوايه ديسان تاوس نه خۇشه، من به هوما م وتوو به پانه وه شته کى پيلى، رووده ربايسى زه رده دينى، خو ئه گه ر نه ييى، ئه وه شتىکى تر، ئه و له گه ل خان بابا و براخاس که هه شياى خودا شک نابهن فه رقى هه يه، به لاي ناخيزى کوپخا و ده م راستى ئاوه دانيبه، دوو پارچه مووچه و زه وى وزارى هه يه، وه ک خوى ده لى رۇژى چوار مه ن نان ده کن له مالىدا، چو ن مالى من ده خوات، ته نانه ت هه ر له سه ر ئه م بابه ته له گه ل هوما قسه مان لټک هه لبه زييه وه.

- به‌لئى، دوينئى شه‌وى ئاگام لئىبو، ئه‌گه‌ر كه‌مئى خۆت شل بكه‌ى هئىشتا قه‌رزدارىشت ده‌كه‌ن. هه‌روه‌ك ئه‌وان كه‌ردوينانه.

ئاسكه‌ به‌ده‌م ته‌واوكردنى ئه‌م رسته‌گه‌له‌وه‌ چوو سه‌رى سندوقه‌كه‌ى هه‌لداوه‌ و كوئليك پارهى ئه‌سكىناسى له‌سه‌ر جله‌كانى هه‌لگرت و هئىناى بۆ ميران:

- وه‌ختىك، تاووس له‌گه‌ل هوما نئوانيان نىيه‌ چكارى به‌ ئيره‌داوه‌؟ ئه‌گه‌ر به‌ته‌ماى منه، ئه‌وه‌ منىش ده‌رگاي لئىناكه‌مه‌وه، هه‌روه‌ك قه‌تم نه‌ديت بئى و نه‌شى ناسم، ئه‌م پووله‌شم له‌ كه‌سىك بۆ تو قه‌رز كه‌ردوه، به‌وه‌ كارت جىبه‌جئى ده‌بئى؟ خه‌مئى ئه‌مه‌شت نه‌بئى خۆم له‌ به‌ره‌وه‌ كار ده‌كه‌م و دىده‌مه‌وه. ميران به‌ زه‌رده‌خه‌نده‌يه‌ك مرموؤچىيه‌كه‌ى خۆى داپۆشى، له‌وكاته‌دا پووله‌كه‌ى لئىوه‌رگرت و له‌ مستى دا لوله‌ى كه‌رد لئى پرسى:

- چه‌نده‌ ده‌بئى؟

- ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ش به‌شى نه‌كردى ديسان هه‌ولئى خۆمت بۆ ده‌ده‌م.

سه‌ى ميران سه‌رى داخستبوو، وادياربوو له‌ هه‌مبه‌ر خىزانئى دا هه‌ستى به‌ شه‌رمه‌زارى ده‌كرد. تاله‌ ده‌زوويه‌كى له‌سه‌ر قالىيه‌كه‌ هه‌لگرت و به‌ده‌م خه‌يال‌ه‌وه‌ تئى راما، دواى نه‌ختىك متبوون، به‌ گومانه‌وه‌ گوتئى:

- بۆ كاوبربارى هوما پاره‌يه‌كى وام‌ناوئى، به‌لام بۆخۆم پئويستم به‌ پاره‌يه، خۆ ئه‌گه‌ر بزائم تاكوو دوو سئى رۆژئى تر ئه‌و پاره‌يه‌ى ماومه‌ وه‌ده‌ستم ده‌كه‌وئى، هه‌ر ئه‌م دوانىوه‌رۆيه‌ كوئىيى به‌ كاره‌كه‌ ده‌هئىم. ئه‌م هه‌موو ترس و خۆفه‌ى پىناوئى، تا له‌گه‌ل مروؤئى كالقام نه‌رم و نىان بئى ئه‌و به‌ چاوى سووك سه‌يرت ده‌كا، كاتىك كه‌س و كاره‌كه‌ى ئاگادارى هه‌مووشت هه‌ن، بىنا به‌خاترى هه‌ياى خۆشيان بئى ده‌كه‌ونه‌ بىرى چاره‌يه‌ك، جارئى تاكوو كوئخا و تاووس سىبه‌رى ره‌شيان نه‌گه‌يوه‌ته‌ ئيره‌ با من بچم ئه‌و به‌لايه‌ له‌ كوئل خۆم بكه‌مه‌وه!

- منىش پئىم‌وايه، جارئى تو هئىچ رىگه‌يه‌ك بۆ په‌شىمانى و گه‌رانه‌وه‌ مه‌هئله‌وه‌، ده‌رگاي ته‌مه‌نا و پارانه‌وه‌ هه‌لپىكه‌، ده‌زانم تو زور زوو شه‌رم ده‌تگرئى و قسه‌ى ئه‌م و ئه‌وت به‌ گوئىدا ده‌چئى ئه‌وه‌نده‌ به‌سته‌زمانى به‌ لۆكه‌ سه‌رت ده‌بړن، ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وئى له‌ رووى ئه‌م‌وه‌ئو دانه‌مىنئى، توش وه‌ك مىزده‌كه‌ى پىشووئى خىرا له‌كوئل خۆئى بكه‌وه، سئى ته‌لاقه‌ بنئى مشئى، ئه‌وا كارى خىرمان به‌ ده‌سته‌وه‌يه، ده‌بئى قوئى لئى هه‌لمبائىن هه‌ر بۆيه‌ من په‌له‌ په‌لمه‌. ئه‌وه‌ى كه‌ ده‌بئى بىر و مئىشكى خۆمانى پئوه‌ ماندوو بكه‌ين

کاروباری کچه که ی خۆمانه نه وه کوو هوما و تهلان دانى ئه، ئیتر ئه م ژنه به شى له م ماله برا، تهواو بوو، دهى خۆ خه بهرت ههیه داواى کچه که شمان ده که ن؟
سهى میران هیشتا سهى بهرز نه کرد بۆوه گوئی:

- دهزانم، هوما ههوالى هه مووشتیکی پیدام، من گهنجى خانى بنه که دارى، بابى دهناسم، (پنى عهیب بوو ناوى کوپه بئنى). سهرو سلاوم له گهلى ههیه پیاویکی خراپ نیه. رۆژى خۆى پیاوی دهویست له بهرامبه ریدا بکۆخ. له م ناوه دا نیوانگی هه بوو، له پشیونیه که ی مه سرووته دا، زه مانى که س به که سه که، براهی کی به دهستی حاجى ناله بند کوژرا، مرۆیه کی به وه ج و گهروه ماله، له مانگی محه رهدما سى رۆژ له سه ر یهک، هه ر رۆژه ی هه زار که س نان له مالى دهخوات، دارا و دهوله مهنده، جگه له وه ی خورد و خوراکى ئه م شاره هه مووی له بهر دهستی ئه ودايه، پسته و که شک و پۆن و خورى لادیکان تهواوی رپوده کاته عمباره کانی ئه، خاوه نی چهنده عاره بانه و فهیتونیشه، که له م شاره دا کار ده که ن، به لام خۆ هیشتا نه هاتون خوازینى بکه ن.

- جارى نه هاتون، به لام دلنایم دین بۆ خوازینى، جاریک له وه پیش ئه و کوپه م دیتوه، پرسیارم کردوه ئاکارو ئه توارى خراپ نیه، گهنجان بن عهیب و ئیراد نین. خزمه تی سه ربازى تهواو کردوه، ته نیا کوره ی بابى خۆیه تی. که سیکیش به ته مابى سه به ی جنى بابى بگریته وه و نه هیلى وه جاک کویری بى ده بى له نيو خه لکدا ریز و حورمه تی خۆى رابگری، وه ک ده لاین له کارو که سپى بابیدا زۆر به برشت و وردبینه، ویستم بزانه بیرو رای تو چۆنه، ئه وان مه حته لن زۆر زوو خه به ریان پیده ی نه وه، زۆر له وه ده چی ئه م دوانیوه رۆیه بین بۆ خوازینى، سهى میران ئارام و له سه ره خۆ به له فزیکی باوکانه وه گوئی:

- ده ته وى رای من چۆن بى؟ ده لاین ههروهختى کوپ کاتى ژنه تانى هات ژنى بۆ بینه و کچیش له کاتى خۆیدا بیده به میزد. کچ و کوپ وه ک شووتى و کاله کوان که س نازانى چاک یان خراپن، ئه گه ر داوا یان کرد له گه ل قورئان ته گبیر و راویژ بکه، ده ت خاته سه ر ریگه ی راست.

ئاسکه پیش بینى خۆى کردبوو، دلنایبوو میرانى میزدى بۆ ئه م خوازینییه ی پى خۆشه، ئه مه ش وه لامیکی جوان بوو، فال گرتنه وه به قورئان! وهختى سهى میران له ژووره که ده چوو ده ری، ئاسکه له سه ر سۆبا که کاتژمیره که ی ماوه یه ک بوو له کار که وتبوو دایه دهستی تا کوو بیدا به سه عات سازیک چاکى بکاته وه، پیشى گوت زوو بیهینه وه، چهنده دهقیقه دواتر وهختى خه ریکی پاکو خاوینى و راسته و پاسته ی تا قه ی ژووره کان بوو، له به ر خۆیه وه ملی نا له ویره ویر:

«بهجیت هیشتم نه ما شهرت و به آینی

مه خابن یار، چهنی پهیمان شکینی»

ئوت خوش بی، له بیرت بی منیش هم

منم مهرهم دهوای نازار و ماتهم»

هر لهو دهمودسته دا بیژهن له مەدرسه دهگه رایه وه، له سەر پلیکانه کان هه والی هاتنی خالۆکه رهه و ژنه که ی دا به دایکی، پیش ئه وهی هوما ئاگادار بیت، دهنگی سمی ماین له دالانه که وه هاته بهرگوتی، کوخا ماندو و توزاوی پیلی خیزانه زهرده ل و نه خوشه که ی گرت و له نیوه راستی هه ساره که دای به زاند. چهنده دقیقه دهوای ئه وان ژنیکی دیکه به جل و بهرگی کوردییه وه وادیار بوو هاورپی و په رستاری تاووس خانم بوو، ئه ویش تووشی چاوشه هاتبوو. دهستیکی له سەر چاوی دانابوو. ئاسکه له بهر بیالیه به سه رسوورمانه وه ته ماشای دهکردن. له بهر خۆیه وه گوتی:

-(بسم الله الرحمن الرحيم). ئه ی له خۆم رۆژه ره شی، بۆ بهخت و نیوچاوانم! ئه مجار له سەر دابو رهوشتی میوانداری و به یاسای مرۆفایه تی به ره و پیریان چوو به خیره اتنی کردن. وهختی ئینسان، ره و توانای ئه وهی نییه دهست بۆ کاریک بهریت و له خۆی رانابینی، بیانوییه کی بچوک له کاره که ی دلساردی دهکاته وه، سه ی میران و هوماش له م قوناغه دوور نه بوون. هاتنی ئه و میوانانه بوون به له مپه ر بۆ کاره که ی، ده بوو په له پهل نه کات، هه رشته له شوینی خۆیدا و حورمهت و میوانداری ئاسکه ش له جیی خۆی دا شیرین بوو. بیجگه له مانه ش چهنده رۆژیک بوو خانمه نازداره که ی میران ئاکارو په فتاری باش ببوو، هه ربۆیه ئه ویش زگی پنی ده سوتا. رۆژیک سه ی میران له گه ل گهنجی خان به ریکه وت تووشی یه کدی ده بن و ده چنه چایی خانه یه ک داده نیشن ههروهک دوو هاورپی له میژینه، دهست ده که ن به باس و بیره وه رییه کانی خۆیان. له مایدا، خوشکه که ی ئه و، واته خانمه قه له و و روو خوشه که، به ژنه کانی وتبوو تا کوو گول و سه وزه له گۆرییه تیگرا بچن بۆ گه شت و سه یران. ئه و فاله ی ئاسکه له لای پیره میژده که ی گه ره ک گرتیوویه وه، له کن، ئاغامه زن، به بۆنه ی کاری خیره وه باشی بۆ هاتبوو، به یانیه که له گه ل خۆرکه وتن، هه ردوو بنه ماله به سواری سی فهیتوون، که باشترین ئه سپ رایان ده کیشان به ره و زه ریچه ی خه یالای نیلوفر وه ری که وتن، ئاسکه گلاره و میهر خاتوو، که له راستیدا ئافره تیکی شوخ و خانومان بوو، جار جار هه ش به قسه ی خوش شه کری قاقای ده رژانده ده می ژنانه وه، ئه وان به سواری فهیتوونیکه تازه تر وه ری که وتبوون، خه ون و خه یالی شه وی بوو کینی هه ر به م پیشه کییه وه بۆ هه مووان و به تاییهت بۆ گلاره بوو به په رده ی سپنه ما به

به رچاوييه وه، له ههر چرکه يه کدا له به رخويه وه فکری ده کرده وه ئەم هه موو قه تار و سه رقه تاره بينا به خاتری گلاره خانه، شه به تى شادی و شه رمى کچینی قورسايبان له سه ر چاوى کرده بار، به لام له نيو ئەم مژه په ميه دا، داهاتويه کى رووناکی له به رامبه ر خويدا ده بينی، ئەو خانمه جوانه فانيله يه کى سه رچين ده به ردا و پرچى په ريشان ده وری مانگی روخسارى دابوو، له جووله و ساکارى ورد و هيوریدا حورمه ت و پاکی کچولان ده بيندا ئەگه ر ئيما و جه فهنگى کتوپرى هوما وه لانين جارى که س پيئيه وتبوو ئەم هاتن و چوونه بوچييه و له به رچى دين و ده چن. تهنيا دايکی وريای کردبووه، که ژيرانه بيت و بچى و ناگای له گف ت و کردارى خو بيت. تو بلئى ئەو کچه نارەزوى شوو کردنى وه ک ئەوينيکی قال بوو له دلئى خويدا هه ست پى کردبى؟ جارى به روخسارى ئاسايى ئەوا چ شتيکی ئەوتو دهرنه که وتبوو، تهنيا ئەوه نه بى هوما به شوخى و گالته پيئيه ده گوت، که گلاره شه وانە رووبه رووى مالى زاوا خه وى لئيه که وى، جارى ئەم کچه وه ک دارى گول تازە چرو دهکا، (ئەوين داريش هه وران يکی ئاشق به زينه، هه موو دلداريک ناگاته لووتکه ي)، هوما و شيرين و خيزانى باوکى زاوا، له فه يتوونى نيوه راست دا بوون، گهنجى خان و سه مىيران و زاوى داهاتوو، واته ئەلماس، به سوارى فه يتوونى ئاخ ر له دوويى ئەوان ده هاتن، کور و کاليش به سه ر ئەو سى دروشکه يه دابه ش کرابوون. به هه موويان هه وت مندال ده بوون، ئيستاش به مبوئيه وه خه ريک بوون دهرگای خزمایه تى به رووى يه کيدا بکه نه وه، سه مىيران له دلئى خويدا بيى ده کرده وه که به راستى ژين و ژيان گالته وه گه پ نيه و ئەشى گرينگى پيئيدى، ئەگه ر له دلئيه به ته مابوو هوما له کول خوى بکاته وه ده بوو له دلئيه راوکى و وازى وازى بوون خو بياريزى و ميرانه هه نگاو بنى، که سانيکی وه ک گهنجى خان فک ر و بيى کى خاوين و داته قاويان هه يه بويه وا له نيو کومه لگادا جيئى خويان به جوانى کردوئيه وه، نه ک وه کوو ئەو خيزا خوى دؤراند، ده نگوت ئەم سه روته و سامانه ي به مفته وه ده ست که وتوو ئەوا به خو راپي له ده ستى بووه. له و شاره بچو که دا که خه لکه که ي هه موويان به باشى يه کدى ده ناسن، ده شنزنن به رز و نزم بوونه وه يان هوى چى بووه، هه ندئ تازە پيگه يشتوو هه بوو به سه روته ي قارون گالته يان ده هات و به شوانيان نه ده گرت. به مه حاله شه وه مه گه ر چاوى ته ماحيان گل پرى کردبايه، ئاخوم ئەو ترس و خه مه ي له دلئى ئەو مروگه له دا کو بوئيه وه، هه روک به گالته گرتتى ئەو نيه له ژياندا؟ تو بلئى ئەو دوو ده سه ته يه کاميان خاستر له ژيان حالئى و شاره زان؟

وهختى «باوه جان» نيان به جى هيشت فه يتوونه کان راوه ستان، تاكوو يه كسمه كان پشوو يه ك بدن و وه سه سين، هيشتا پتر له کاتر مژيک ريگيان مابوو. هه تاو به ئيشتيا به به ژنى ئاسماندا هه لزنابوو،

تۆزی رېگا لەسەر ئارەقەى ھەنپە دەنیشت. سورچى و گارى ئازوت بە دەستورى كۆرەخان كەپر و سەيوانى فەيتوون گەليان دادايەووە بۆئەو دەى تاو لەو ژن و مندال و ميوانانە نەدا و عەزيبەت نەبن، ئەسپە چەرمگى فەيتوونەكەى پېشەو، لەتەك ئەو دەى پەناى لە بېدەنگ و لاوازبوونەو دەحاووە، لەگەل جوانووەكەى دواووە جى گۆر كىيان پى كردن، مسافىرەكان لەو گۆلاو دەى بن سىبەرى دارو درەختەكە بوو و چانئىكان گرت و دەست و دەموچاويان تەر كرد. مندالان رەقە و كىسەلى نىو ئاووەكەيان بەردباران كرد، پۆلىك مەراوى كۆيى بە نىازى دەرياچەى نىلوو فەر گەرەكيان بوو لەسەر ئەم گۆلاو و چان بگرن، تاكوو چاويان بەو خەلكە كەوت، سوورىكيان لىدا و بە دەم قارە قارەو دەور كەوتتەو، ئەوكاتەى مسافىرەكان چوونەو لەسەر جىگای خۇيان دانىشتن، كۆرەخان يەك بە يەك سەردانى گارىبەكانى كرد، بۆئەو دەى بزانى جىگاو رېگايان خۆشە! ھوما كە بە ئاستەم چارشىوونىژەكەى دابوو بە سەرىدا لۆيەكى كرده پەرژىن بە روخسارى، بە دەم شوخى و گالتەو روى تى كرد و گوتى:

ئە ئەرئ ئەلماس خان حال و ئەحوالت چۆنە؟ يانى چى ئەمرو مسافىرى دەروەى شارى پىنە؟ بلىئى فەنەرى فەيتوونەكان نەشكىن؟

بە دەم وتنى ئەم رستانەو، ھوما چارشىووى سەرى لاداو دايەو بە سەرىدا، بۆئەو دەى ملوانكەى مروارى و سەعات بەندى ئالتوونى خۆى بەو نىشان بەت، لە دلەو ئاخىكى ھەلكىشا، بۆچى كراسە يەخەئالاکەى نەكردۆتە بەرى تاكوو تەختى سنگى مەرەپىنى نىشان بەت و سەنعان ئاسا لە دىنى وەر بگىزى. ئەو كە شنىو شەمال و بىنو بەرامەى دەشت و كەژو كو لە چەشنى ھەنگ دەمیان لە تۆپەگۆلى گونا و خونچەى لىوى نابوو، بن ئەو دەى مېشىكى ميوان بن، لاقى لەسەر نشىمەنى گارىبەكە دانابوو پاوو پوووزى سپى و تورتنى وەك بلوورى بەر جامخانان بە بەرچاوى كرىارەو تريفەى دەھات. چارشىووى سەرى بە ئەنقەست شل كرد بۆئەو دەى لەسەرى بەو پتە خواری. سىمى شىرىن شىو دەى كە شىلەى شەھدى يەزدانى دەدەلاند بە عالەمى ئاشكرا ھاواری دەكرد، وەرن دەم بنىن بەم حەوزى كەوسەرەو! بۆ چارىكى تر كۆرەھەيران لە بەرامبەرىدا بە بىن وەلام مەحتەل مابوو كەوتەو بەر تىزىژى نىگای. چاوو بروى پر لە سىحر و جادووى ھەلتەكاند و بە نىو نازىكەو گوتى:

دەى، خۆ من مەتەلۆكەم لى دانەھىناى بۆ وا مات و بىدەنگى. ئەگەر پىتوايە فەنەرى فەيتوونەكە دەشكى، ئەوا ھەموومان ئامادەين لە ھەرجىبەك تۆ پىتخوشى دادەبەزىن.

کوپه جیله، له بهر شهرم سوور هه لگه رابوو، له گه ل ئه وهی چۆکی دهله رزی به پسکه پسک
گوته:

- له وه ده چی بشکی، به لام ژیان هه مووی سیایی له سه ر نییه هوما خاتم.

- به لئ منیش له گه ل قسه که تم، سه یران و سه رگه رمی به شیکه له ژیان.

پیاله ی چاوی مهستی جادوو بازی له شیوه یه کی به خته وه رانه کوپه ی غوسل دا، وه ک ئه وه ی
پیتی وتبی: لاوه گیان، باش له مه بهستی تو تیده گه م، رۆژگاری دا هاتوو له ده ست ئیمه دایه. هه ر به م زمانه
لووس و هه ل خه له تینه ی درێژ ه ی دا به قسه کانی:

- به دل حه زم ده کرد، سواری فهیتونه که ی ئه و رۆژه بوايم، گاری ئاژووته که قه راروايه ببی به
میزدم. قسه له نیوانماندا ته واو بووه، ته نیا به لیتنیک ماوه له نیوانماندا مسۆگه ر بیت، ئه گه ر له نزیک
یه کسه مه کانی ده مخه ویتنی با بمخه ویتنی، له سه ر کاو و وینچه، به لام نابی قه ت باسی خه ره زه ن و
قه مچی دهستی بکا له لای من، چونکه من زۆر ده ترسم، من ئه گه ر لیم بده ن ده بی به په لکی گو ل و به
سو رانی دارکاریم بکه ن.

هوما مه بهستی ئه وه بوو، به م گالته و جه فه نگه ده رگای شوخی و سو حبه ت بخاته سه رپشت، تاکوو
ژن گه لی هاو پتی وه ر ه ز نه بن و توزیک پینیکه ن، ئه مه ش ئاسایی بوو، له و ئیشاره و ئاماژه یه ی ده یکر
هیچ مه به سستی کړیتی له دلدا نه بوو، وه ختی فهیتونه که وه ری که وت قسه ی کوپه ی بۆ شی
کرده وه:

- ژیان هه مووی هه ر حیساب و داها ت نییه و به شی ئه وینداری جوینی؟ با بگه ی نه سه رئاوی
نیلوفر، به گه نجی خان ده لیم کاری خیر ده بی په له ی لیکه ی، چ له وه باشتر ئه م گه نجان به گه ن به
ئاره زووی خو یان.

به لام له لایه کی تره وه ئه لماس له مه بهستی هوما حا لی نه بوو، دواتر ئه و چۆره ی دل گه ره کی بوو به
قازانجی خو ی لیکه دایه وه، تیرامانی سه رنج راکیشی مه کربازانه ی ئه و ژنه ره نگ و شه کراوی له روو
ده تکا، چبگا به گه نج و لاوان پیری چله کیشی سه رده بری، وه ختی به ره و فهیتونه که چالا کانه
هه نگاوی نا، له دلی خویدا گوته:

- به جینی ئه وه ی من سه ری قسه دابمه زرینم ئه و دهستی پی کرد. ژنان زۆر زوو به شته کان
ده زانن. بابان و یران ده لئی مینای بیگه رده، وودکای رووسه، قومیک به سه تاکوو به دنیا ی خه یالدا
بترپینی و له و خه لکه ت دوور بخاته وه، ئه و شیرین جه ماله هه ساره نییه ده ست پیتی رانه گا، خو ئه گه ر

توزیک سۆز و سه‌ودای ئه‌وینداری له دلی ئه‌ودابایه هه‌رگیز ترس و گومانم له دلی خۆمدا رانه‌ده‌گرت، تاکوو له یه‌که‌م ده‌رفه‌تدا له به‌رپیتی ئه‌ودا کړنۆش به‌رم، ئه‌مه شه‌ش ساڵه‌ رۆژنییه‌ نه‌ی‌بینم و جاریکیش چاویکی لینه‌کردووم.

ده‌ست و مستی خۆی هه‌لگۆشی، فکر و بیریک که له‌میژ بوو ناخی هه‌ژاندبوو، ئیستا له مالی خه‌یال هاتبووه‌ ده‌ری و تیکه‌ل به‌ راسته‌قینه‌ ده‌بوو.

وه‌ختی گه‌یشتنه‌ شوینی مه‌به‌ست و ته‌واویان له‌ فه‌یتوونه‌کان دابه‌زین، هوما هه‌ر له‌ مندالییه‌وه‌ ئه‌م ده‌ورو به‌ره‌ی به‌دل بوو به‌ هه‌موویانی گوت، که‌س له‌م ئاوه‌ نه‌خواته‌وه، قورسه‌ و بۆ خوارده‌نوه‌ نابن، له‌جباتی ئاوه‌گه‌ر تینویان بوو ئه‌وا ده‌بی چایی بخۆنه‌وه، ئاوی ئه‌م زه‌ریاچه‌ بچوکه، وه‌کوو ئاویته‌ ته‌واوی ئه‌م کینو و به‌نده‌ن و شاخانه‌ی ده‌ورو به‌ری خۆی که‌ دلێک و هه‌زار دل شه‌یدیای ده‌بوو، له‌ویدا دیاربوون، له‌ویدا دیمه‌نی رابردویی که‌ونی ده‌هینایه‌و به‌ریده‌ی تێرامان، باسی به‌زمی خه‌سه‌ره‌وان و ئازایه‌تی جوامیران و بی‌وه‌فایی دنیا‌ی ده‌کرد، به‌ناوبانگ بوو جامی جیهان‌نوینی جه‌م و ته‌لای ده‌سته‌وشاری په‌رویز که‌وتوته‌ ئه‌م ده‌ریاچه‌یه‌وه، هه‌ردوو خیزانه‌که، فه‌یتوونه‌کانیان له‌ په‌نا قاه‌وخانه‌یه‌ک له‌ شانی باشووری گولاوه‌که‌ له‌گه‌ل لێخوړه‌کاندا به‌جی‌هیشته‌ و خۆشیان له‌لای باکووری ئاوه‌که، له‌ که‌ناری ئاوه‌هه‌لدیران و له‌ ژیر سینه‌ری داران مه‌نزلیان خسته‌ و گویی دلپان سپارد به‌ خوړه‌ و قه‌لبه‌زه‌ی خوړینک و رووباران، رۆژیکی خۆش و سازگار بوو، به‌ دلناییه‌وه‌ بۆ یه‌که‌به‌یه‌کی پیر و لاوی ئه‌و دوو بنه‌ماله‌یه‌ خۆش و شیرین بوو. بۆ جاریکه‌تر ئه‌م هه‌ل و ده‌رفه‌ته‌ هاته‌وه‌ به‌رده‌ستی بارام تاکوو بولبول‌ئاسا تیی‌بچریکینتی و زاخاوی دل و میشک بدات، زاوا هه‌ولی ده‌دا، تا ده‌توانی له‌کن گلاره‌ و ته‌واوی بیگانه‌ و خویی، خۆی سه‌نگین و په‌نگین رابگری و بچیته‌ دل‌ه‌وه، له‌ رواله‌تی ئه‌ودا، عه‌یب و ئیرادیک به‌رچاو نه‌بوو، ئه‌وه‌نده‌ نه‌بی جارجاریک وه‌که‌ئوه‌ی ملیوانی کراسه‌که‌ی ته‌نگ بی سه‌ری به‌ لایه‌کدا هه‌ل‌ده‌ته‌کاند. ئاسکه‌ بۆ یه‌که‌مه‌جار بۆی گرینگ نه‌بوو به‌لام وه‌ختی له‌ بنه‌وه‌ لێ‌خوړد بۆه‌ پێ‌ناخۆش بوو، که‌ ئه‌م سه‌ره‌لته‌کاندنه‌ وادیاره‌ وه‌ک خوویه‌ک له‌گه‌لی‌دایه‌. گلاره‌ هه‌روه‌ک شیای کێژولانی خوینده‌وار و نه‌رم‌ونیان قورس و سه‌نگین بوو. مه‌ند و ماقوول و خۆراگری ئه‌و له‌ تاریف نه‌ده‌هات ئه‌گه‌ر هوما نه‌ی‌دواندبایه‌ و بزهی نه‌خه‌ستبایه‌ته‌ سه‌رلیوی، بی‌گومان تاکوو ئیواری له‌ شوینی خۆی نه‌ده‌جوولا و ته‌نیا له‌ ده‌می ئه‌وان راده‌ما هه‌رچیه‌که‌بی کچی ئاسکه‌ه‌ و ئه‌و دایکه‌ له‌ کلی ده‌ره‌یناوه، هه‌رنه‌بی له‌ په‌فتار و ئاکارادا، له‌ وردو و ژیریدا شتیکی له‌ دایکی هه‌لگرتووه، دوانیوه‌رۆ، گه‌نجی‌خان و سه‌ی‌میران هه‌ردوو میرمه‌زنانی بنه‌ماله‌ به‌ بیانوی دیتنی

ئاشەكانى خوارووبى گۈلاۋەكەۋە چۈنە نىۋ باسى خوازىبىنى و داۋاكارى بە ماۋەى سەعاتىك
 خاۋوخىزانىان بەجى ھىشت. كورۋ كچە لەسەر پىشنىارى ھوما، بە دندەانى مېھرختاۋ، لەسەر ئىزنى
 ئاسكەخانم لە جىي خۇيان ھەستان و توزوخۇلى جەلكانىان تەكاند. تاكوۋ بە يەكەۋە بچن سوۋارى
 لۇتگە بېن. ئەۋ دەۋرانەى ژنان لە ھەسار و قەلەى چارشىۋدا بوون، دەيانگوت ئەۋ پىاۋەى بەتەماى
 ئافرەتىكە بۇ جارىك چاولىكردىنى ھەلالە، ژن زىۋىك بوو تەنبا رەنگى روخسارى دەنگو گوفتارى
 عەيارى ئەۋ دەنۋىنى، ئەۋ مەھەك و ھەلسەنگاندە بە تەۋاۋى كەموكورى بىنەرەتى كە ھەيەتى، ھەر لە
 كۈنەۋە كۈمەلگا پەسندى كرديبو، چونكە كچىك ۋەك ئەرك لە سەرى ۋاجب بوو پار و نەپنى پىاۋ
 رابگرى، ۋەكوۋ كۈيلەيكەى زىرخەرىد و بە زىر كراۋ ۋا بوو، ھەر خىرا لەگەل خاس و خراۋى
 چوارچىۋەى مالى مىردى رادەھات و خۋىي پىدەگرت، بەلام ئەى ئىستا - ئاخۆم بەرىنايى توتۋى نىۋان
 كۈمەلگا ئەۋ ھەلەى نەرەخساندبوو پىاۋان كچىك لە قورسايى ئەرك و پىسپىزاۋى خۇيان بخەنە
 سەرشان و ئەستۋى ژنان؟ تۋ بلىي ھەرۋەكو پىاۋىك دەتوانى ئەركىك راپەرېنى ئافرەتانىش لىھاتۋىي
 و دەستپەرەنگىنى خۇيان نەبوۋە و نىيە؟ ئەگەرۋايە ئەم نىسكۈكە ئازادى و ئەم ھەموۋكە رېنۋىنيە بە
 دلداران ھىچ كە بىزىان بوو تەننەت پىۋىست بوو ئەۋ فەر و بىر و بۇچۈنە لەسەر تەۋەرەيكەى
 نۋىخۋازى و پاكرەۋشتى خولى دەخۋارد و لە مىشكى ژنگەلى ھەردوۋ بىنەمالەۋە سەرچاۋەى
 دەگرت، بەبى دانپىدانان چاۋيان ئەىدركاند، لەم سەيران و گەشتەدا ھومايان رەگەل كەۋت، بە
 ۋىستى خۇى، گەمىكە لە پىش ئەۋانىشدا ھەر لە بەيانىيەۋە، دوۋجار مندالانى گىراپوۋ، لەباتى
 سەۋللىدان، بە كەندر بەسەر ئاۋەكەدا رايان دەكىشا، لە راستىدا مەبەست ئەۋەبوۋ ئەۋ گۈلە نىلوفەرەنە
 بچنن كە بەرىنايى ئاۋەكەى داپۇشپىبو، بە گەلەى سەۋز و پانەۋە، بىچگە لەمەش بۇ دەۋاۋ دەرمان
 سوۋد و بەھرەى زۋرى ھەبوۋ، ئەۋكەسەى گۈلەكانى بە ئىچارە ھەلگرتىبو، خۇى لە چاخانەكەى
 ئەۋبەرەۋە دادەنىشت، ھەرەكەسە و دە شايى ئەدا بەۋانەى سوۋارى لۇتگە دەبن و بە ئاۋەكەدا دەگەرېن.
 بەۋمەرەجەى گۈلى بۇ بچنن. ئەمەش بۇ ئەۋكەسانەى لە شارۋە سەفەريان دەكرد ۋەك بىرەۋەرپىيەك
 دەمايەۋە، ئەم سەيرو سەياحەتە بەسەر گۈلاۋى پر لە گۈلى نىلوفەرەۋە كۋتايى پىھات، ھەرۋەك
 ژنان لە دوۋرەۋە چاۋيان لىبوۋ ھەردوۋ لەگەل يەكدى زۋر بىگانە و ساردوسر بوون، بە ھۋى ئەۋەى
 گەمىكە پتر لە دوۋ كەسى جىنەبوۋ، لە بەرا ئەلماس و گلارە سۋار بوون، سوۋرىكىان لىدا و
 گەرەنەۋە، بەبى ئەۋەى تەماشاي يەكدى بكن و رەمزو ئىشارەتىكىان ھەبى، ئاخۆم گەنجان لە كچ و
 كور كە بەشى يەكدىن، خۇشپىيەكانى ئەۋىندارى بۇ رۇژى باشتەر رادەگرن. يان ئەۋەى ئەمە شەرمىكى

سهره تاييه كهوا هردوولا دهبا ته بير و نهنديشه وه؟ به دواي گلاره دا، نوره گه يشته هوما، نهو به پيچه وانه ي نهو كچه شهرميونه، كه سوار ببوو، هر له كاتي چونه نيو گه ميه كه دا، هزاران عه تر و گولي عيشوه و نه داي له خوي نيشان دا، به ترسه وه زريكاندي و له خوشياندا قاقاپي كه ني، دهستي دريژ كرد كوره يارمه تي بدا، به لام كيشايه دواوه، ئيتر نه م كارهي به نه نقه ست بوو يان به هه له كردي ژنه كاني خويان له م شان و پياواني غه رييه له قاوه خانه كه ي نهو به ره وه سه يريان ده كرد، چوهه گه ميه كه وه و دانيشت، به لام نهو ژنه ي تا نهو حه له وه ك وه ده ي قاسپاند و شادو سه رخوش ده تري قايه وه، به بي نه دوي له مپه ر و به ره له ستيك بو ئازادي نهو هه بي، پنده كه ني و كه يف كه يف ي نهو بوو، ته نانه ت نهواني له ده وريشي بوون له و خوشييه ي نهو بي به ش نه بوون، وه ختي گه رايه وه و له گه ميه كه دابه زي به ته واي ره نكي گورابوو، نهو گولانه ي نه لماس له سه ر سنگي ناوه كه بوي چنيبوو به ده ستييه وه نه ما بوون، چارشيوه تنك و گول ورده كه ي وه ختي سوار بوون لي بي بووه بار، ئيستا به ته واي له خويه وه پيچايوو، روخساري بي داپوشيبوو، وه ك نهو كچولانه ي له كاتي خوشي و شاديدا، له گه ل هاور ي و هاوالاندا خه ريكي ياري و هه لبه ز دابه زن له پر هه ست ده كن گه وه ري به نرخي كچينييان دوراندوه، نه ميش په ريشاني به روخسارييه وه ئاشكرا بوو، وه ك بلي هر ئيستا له قولپه ي گريان بدات، ده نكي نووساو و روواني لي ل و توراو دياربوو، ئاواش به درو ته ماي بوو به زور پييكه ني و له رواله ندا رووخوشي خوي نيشان بدات، ميهر خاتو له گه ل شيرين وايرانا ده بي ترسايي و ده راو كنيه كي جه سته يي و ده روونييه له ئافره تاندا، په يدا ده بي و وه ك هه وري به هاران زوو ده ره وي، بوي بير ليكر دنه وه و خه فه ت خواردن نابي، ئاسكه زور زوو زاني، كوره بوي ده كه وه توه، پيتوايه ژنيكي ئاوا چاوحي ز و رووه لمالاو كه به داخوه ته نيا به جوانييه كه ي ده نازي، ده يتواني سه رنجي مرويه كي ژير بولاي نهو مالبا ته و به تاييه ت بولاي كچه كه ي خوي رابكيشي؟ داخوم كچولاني ساده و ساكار كه خاوه ني دلپكي فره ساكارن، هر گيز ده توانن حه ريفي مه يداني سوودابه كان بين كه به ئيماو ئيشاره ي چاو و برويه ك سپاوه ش گه ل له به ر پي خوياندا خپ ده كه ن؟ مه به ستي هوما له و كارانه چي بوو؟ نه م روزه ره شيبه ي به سه ر دايكه كه ي هينا بوو، ئيستا نوره ي كچه كه ي بوو! درو نيه كه بيژي، (نهو باخي ره شه با ده يگر يته وه زحمه ته خونه كاني بين به گول).

نهو روزه به خوشي ده ستي بي كرد و هر به شادي و خوشيش كوتاي هات، مسافير و سه يران چييان له گه ل ده كه وتني نه ستي ران گه يشته وه شار. فه يتوون چي خاووخيزاني ئاغاي سه راوي له سه ر كولاني عه لي خاني لو ر دابه زاند. ئاسكه چوهه وه تاغه گه وره كه بولاي ميران مي زدي، تاكوو

بزانى خەبەر و باس چىيە، سەي مىران بۇ چەند ساتىك كروكپ تىي راما، دواتر بە ئاماژە و پەرىشايىيە وە كە چاۋى دەي دركاند، تىي گەياند دەبى كچەكەي ئامادەي رۇيشتن بكا، ئاسكە ترس و خۇشىيەكەي ئاۋىتەي يەككى بوون. بە لام بەھۇي ئەۋەي ھوما لەۋى بوو نەيويست زىدەتر پىرسىار بكات، بۇ ئەۋ كارە دەرفەت و فرسەتى باشتر پىئويست بوو، ئەۋەي كە ئەۋان لە دىدارى ئەۋ بنەمالەيەدا دىتيان رىكۋوپىكى و تەبايى بوو، نەك داراۋ و دەۋلەمەندى، لە نىۋ خۇياندا ھەموو خزم و ۋەچەي يەككى بوون، ئىتر لىزەدا بەتەماي گۇران كارىيەك بوون بە گشتى، ھەربۇيە بەم بووك ھىتانە لە بنەمالەيەككى دى لە ھەۋلى ھەنگاۋنانىكى تازەتردا بوون، دوور نەبوو بووكى داھاتوۋى ئەۋان، چونكە كچىكى خۇيىدەۋار و لە ھەربابەتیکەۋە شايانى كەي خاتوۋى بوو، ئەۋ مافەي ھەبوو گۇرانىكى رىكۋوپىك بەسەر ژيان و نەرىتى ئەۋرۇيى ئەۋاندا بىنى و بە سەلىقە و ويستى خۇي بىرانىنئىتەۋە، ھوما، ۋەختى زانى سەي مىران لە كەژاۋەي بىربلاۋى و خەيالدا ئارامى گرتوۋە، تاكوۋ كاتى خەۋتن بىدەنگى پاراست و مەقى نەكرد، ئىتر ئەۋۋەختەي بەتەما بوون لە پىخەفى شو بەخزن بە زمانى پەشىمانى شەقلى لىۋى شكاند:

- ھەزەكەم قەسەيەكت لەگەلدا بەكم: ئەگەر پىت خۇشە كچەكەت داھاتوۋىەكى باشى ھەبى مەيدە

بەممالە!

مىران بە سەرسوۋرمانەۋە تىي راما:

- تىناگەم، مەبەستت لەم گفە چىيە، ئاسكە بەقەي تۇ بەم خزمایەتییە خۇشحال نەبوو، ئەي بۇ خۇزا فکرت گۇرپى و پەشىمان بوۋىەۋە؟! نەت بىنى چەندە بە جوانى ھاتبوۋنە پىشنى؟ بەم زەحمەت و تەدارەك و مەبارەكەي ئەۋان كىشابوۋيان ھىچ نەبى سەت تەمەنيان دابوو بەكۆلى خۇياندا، گەنجى خان قەسەي لەتەك مندا كىردوۋە وادىارە زۇرىش بەپەلەن، دەيگوت، ئەۋ رۇژەي بە يارىي خۇدا رىكەۋتى مارەبىرېن دىارى دەكەين، بەرلەۋە مامەلەيەككى تى بە دەستەۋەيە، دەبى جىيەجىيى بكا، ئەمىش سەندنى كاروان سەراي «عالم شكىنە» تەنيا كارى مەحزەر و دەفتەرخانەي ماۋە، من بە تەۋاۋى سەرم لەۋە سوۋرماۋە، نە جارېك و نە دوۋجار، گۇيا بەتەمايە شەش دانگى ئەۋ ملكە تازەي كە كرىۋىەتى بىكەتە قەبالەي گلاراۋە.

- ئەگەر ئاۋايى، دەبى تۇش بىست ھەزار تەمن باۋانى لەتەك كچەكەت بخەي، مارەبى كە نەدراۋە،

بەلام جىازى ھەربوۋە، ئەم كورە بۇ كچى ئاسكە مېردىكى باش نابى.

- لەبەرچى نابى؟ بەلگەي تۇ چىيە بۇ سەلماندى قەسەكەت؟

- خۆ ناکرئى ھەموشت بېژى، دەتەئى ناچارم بکەى ھەموو شتیکت پى بلېم؟ ئەمىرۆ وەختى ئىوھ دورور کەوتتەو، من و گلارەى سواری بەلەم کرد. من نەمدەزانى ئەم کورپە ئەوئەندە چەن و مل و بى شەرەمە، تاكوو بتوانى ھەر لە يەكەم تىكەل بوونماندا - ئۆى خودايە ئىنسان تەزى پىندا دىت! نا سەراوى، ھەر لى بگەرئى با لەمە زياتر زار نەكەمەو، دەزانم تۆ زۆر زوو بەمشتانە قەلس دەبى، تەنیا ئەوئەندە بزائە ئەم گەنجە كورپىك نىيە بتوانى خاوخىزانى خۆى رابگرئى، پىتسەبىر نەبى كە مەپتەرزادەبەكى بەبى دايك گەورەبوو زۆر لەوہ باشترە. كچەكەت بە قەدر و حورمەت دەبەن و دواى ماوہىەك بە زەلىلى و پىسى بۆت دەنیرنەو، ئەمەش كەسىكە وەك حاجى بەنناى كۆنە مىزدم، كە مندالەكانم بەسەردا بەجى ھىشت و ھاتمە دەرئى، ئەو بى شەرەمە چاوى تىنووى منە نەك كچەكەى تۆ. لەو رۆژەوہ چووين بۆ باخى تەپەچال من لە نىيەتى ئەو مارزبابە گەيشتووم، بۆ يەكەمجار لە خىابان دىتم، بىژم لە خۆم بۆو، بەلى ھەر ئەوئەندەى لە فەيتوونەكەدا چاوى بە چاوى من كەوت، بە بيانووى قسەكردن بۆ چەند دەقىقە فەيتوون ئاژووتى لەو شەقامە راگرت، ئەمىرۆ تۆ ئاگادار نەبووى بۆ ھەرلایەك دەچووم، وەشوینم دەكەوت! تۆ نازانى چەندە چاوحىز و مېوہەزىنە! نامەوئى بىژم حەزى لى نىيە و كچەكەى تۆى خۆش ناوئى، يان بەخاترى من پىي خۆشە لەم بنەمالە نزيك ببىتەو، ئەوئەندەى من لە دنيا حالىم ئەوہى ئەشق و ئەوین بى لە دل و گيانى ئەو كورپەدا نىيە و ھەزار فرسەخ لە پىكەھىنانى خاوخىزان و ھاوسەردارى دوورە. تەنیا ئەوہى ئەو ھەبەتى ھەواو و ھەوہسىكى يەك شەوہىە، ئەوانە بەورنگى سەر پۆلوانن، خۆ ئەگەر لەگەلى دابنىشى ئەو پياوہ ببىتە سەيوانى سەرى مال و مندالى، ئەمەش بزائە سۆزى ئەو ھەناسەساردە ھەموو رۆژى چاو بە گريان بۆت دەنیرنەو، دەبى لەگەل ئەو دايكە گىل و ساكارەى ھەر بنالینن بۆ كارىكى كر دووتانە. ئەمەى بۆ من گرینگە دەبى بىژم دەتوانم بە خۆمدا بچمەوہ و پىي بلېم پووتىك چەند كىلويە! بەلام ناتوانم خۆشەوېستى كچەكەى تۆ بە ناخىدا بەمەخوارئى، ئەوہ گەنجىكى چاوچۆك و ھەوہسبازە، تەواو و براپەوہ. ئەوہ بۆم لە بنى كوولەكەى دای، ئەم زەماوئەندە ھەتا سەر نابى.

سەىمىران خەيال بردىبەوہ و ھوما دواى چەند چركەبەك وتى:

- ديسان قسەكەى خۆم دووباه دەكەمەو، تۆ وانەزانى من لە خۆم دەترسم، دايك ئەوئەندە شلى نەپىچاومەتەوہ ببمە متو موور، ھەر ھەلەو ھەرزەبەك راست ببىتەوہ يارىم پىنكا و ھەوہسى داوین تەران دامركىنم. ئەمىرۆش ئەگەر ھىچم نەگوت و دەنگم نەكرد بۆ ئەوہبوو سەفەرەكەمان لى تىك نەچى، ئەينا چەپۆكىكم ئەدا بە تەپلى سەرىدا و نوقمى گۆلاوہكەم دەكرد. واملپتدەكرد دەرگاى مالى

خویان نه ناسیته وه، ئەو کەسە لە خۆی خاترجەمە، لەو حیزە پیاوانە هیچ ترسی نییە. بەلام ئەو هی من بیری لێدەکەم و هەموو داها تۆوی ئەم کچە بەستە زمانەیه، کەچی (تو پیت وایه ئەو هی شەکه رفروشه خوینی شیرینه!) راستە دەر حەق بە ئاسکە خراپەم بوو، بەلام خراپە ی ئەو و کچە کەیم ناوی، زۆریشت لێ ناکەم کەیفی خۆتە حەز دەکە ی جوابیان مەکە. کئ دەزانی دلئ ئەم خەلگە چی تێدایه، سەیر نییە سۆزی زارۆر چی دەوری بگرن، کوردە کەلە ی بکەوێتە کارو پیاویکی باشی لێ دەر بچیت بۆ ژن و مندالی خۆی، بە دوا ی تەواوی ئەم قسانەدا ئەگەر رازی بە خوازیبئی کچە کەت بی یان نا، ئەم داوا یەم لە تو هەیه، ئەم قسانە ی ئەمشە و مان با هەر لە بەینی خۆم و خۆتدا بمیئنی، وەک دەلین مەگەر گل لیمان بیستی، پێم خۆش نییە ئاسکە بە هۆی ئەم قسانە وه، وەک باعیس کاریک سەیرم بکات و بمراته بەر تووک و دۆعا و نزا.

سە ی میران لە و کاتەدا لئوی خۆی بە ددان گەزی، ناچار وەقسە هات:

- نا، حەز ناکەم ئەو شتی ک بزانی، من هەر لە یە کەم رۆژ وه کە چاوم پئی کەوت خۆشم نهویستوو، ئارەق خۆره و ئاکاری لوتیانە ی هەیه. لەگەل لاتو بەرەللای ئەم شارە دەگەر ی. براکە ی میرزا نەبی لە هەموو کەس باشتری دەناسی، پوول و پارە بەرچاوی گرتوو ئەو هەو جۆره کەسانە یە ئەگەر تەمەنی بگاتە پەنجە سال هیشتا ناگەریتە وه سەر ریگای راستەقینە، سبە ی هەوال دەدم بە بابی، نه کچم هەیه بە میزدی دەم، نه کوری ئەویش بۆ ژن دەبی. ئیتر تەواو بوو برایه وه.

سئ رۆژ دواتر کانتیک ئاسکە زانی سە ی میران، ئەو مالە ی جواب کردوو هیندە ی پئ سەیر بوو و اقی و رما، میزدە کە ی لەمەر ئەم خزمایه تییه تا ئەو حەله لە ئەلف نه هاتبو وه بی، ئەگەر قسە یه کی هەبوا یه، بینگومان میوانداری ئەوانی بۆ سەراوی نیلوفر قەبوول نەدە کرد. ئەمە هیچ رئی تی نە دەچوو بەو بۆنە وه دەعوته ی ئەوان رەت نە کاتە وه، بەلام زۆر خۆی بەم مەسەله ی وه ماندوو نە کرد. بە تاییه ت لەو ماوه یه دا گلارە زۆر بیری بۆ ئەم لایه نه تیز نە بوو، تەنیا ئەو هی بۆی گرینگ بوو درێژە دان بە خویند بوو. ئەم کچە ئافرە تیک نە بوو لە مالی بابی بترشی و کەس لئی نە پرسئ. دووریش نە بوو، ئەو ه بەختیکی باش بی کە بە روپیری هاتبوو، ئەو فالە ی باوگە و ره ی بۆ ئەوی گرتبو وه لە باتی ئەو هی زۆر چاک یان باش بی نیوه باش بوو، خو ئەگەر رای ئەویشیان وەرگرتبایه حەزی لە کورپیکی خویندە وار و ئەمرۆ یی بوو، کە ببی بە زاوی. کەسیکی کارمەند و ریک و پیک و خانە دان و پاکو خاوین، نە ک خۆبە زلزان و کەس نە ببین. ئیتر چ لە وه باشتر خەلکی ئەم دەقەرە بیئ و کچە نازدارە کە ی پەریوه ی شارە و شار نە کا.

بهشی حهفدهههم

«ياران گوی بگرن له سۆزی دهنگم

جهفا و جهوری یار شینواندی رهنگم»

«فۆلكۆر»

هه ر له و رۆژوه سهی میران سهراوی بوو به نوینهری دهستهی نانهوايان، میرزا نهبی نان تیری ناراسته وخۆ سهروکایهتی به دهست هینابوو، ئه و که دۆستی سهی میران بوو، بیجگه له وهش خۆیندهواری هه بوو، کاری له دهست دههات، له کۆبوونهوهی دهستهی نانهوايان و وتووێژ و نیوژی کیشهی نیوان دوو پیشهیی دا میرزا و موشی بوو، داخواری نامهی هه مووان و بهلین نامه و کاروباری ئهوانی دهنوسوی و نامهی هاوردی دهخۆیندهوه، له زۆر کاروباری بینه و بهردها، وهختی پێی رانه دهگه یشت یارمهتی له میرزا وهردهگرت، ئیتر هه ر ئه و پیاوه چلو ههشت سال که له گهته نیوچه ماوه، قه لافهتی ئیداره جاتی و کارمه ندانی به خۆیه وه دهگرت و به ئه ده ب و نزاکهت له کووچه و کۆلان به هه ر کهس دهگه یشت سلای دهکرد؛ له ئیداره ی نان و دانه و یله شارهوانی و بازرگانی ناسراو و به ناوبانگ بوو. به لام زۆر کهس به فه رمی ئیمزای ئه و یان قه بوول نه بوو، له م دوایانه دا به هۆی مه سه له ی قاچاخ و گيروگرفتی زۆره وه، سهی میران ئه وه نده نه دههاته نیو دهستهی نان که رانه وه، هه ر بۆیه ئه م گو مانه هاتبووه ئاراهه که سه روکی پیشه بییه کان ته نیا هه لات هه لات و ماندوو بوونه و ه یچی تر. بیزار و جارز بووه له م کاره، ئیتر زۆر قه ره ی نه ده که وتن و بۆ لابردنی کیشه و ناته با یی نیوانیان ده چوونه لای میرزا نه بی و ئه و یان له گه ل خۆ یاندا ده برد. چونکه میرزا نه بی سه ری له م کارانه ده خورا، کوتومت به دهست هه موانه وه ئاماده بوو، ئه وه ی به و کرابا جیبه جی ده کرد. خاستر له سهی میران ههنگاوی دهن، به لام وهک ئه و به برشت نه بوو، ئه و کارمه تر و پوخت بوو، خاوه خا و کاری ده کرد، گرێبهک که ده بوو به دهست بیکاته وه ئه و به ددانی

دەیکردووه، ئەگەرکۆو کاری ئەوان لە ئیدارەیک مەحتەلمابا و گیرى کردبایه، ئەوا شل دەبۆوه و بى دەسەلات دادەنیشت، هەر ئەوئەندە بەس بوو ناوی پۆلیس بەرن، شەقەشەقى ددانى حەوت گەرەک دەچوو! جارێک نەبوو بە غیرەتەوہ بلى، من نوینتەرى دەستەى نانه‌وايانم. کەس نەیدەزانى بۆچى کاربەدەستەنى بالای دایرەکان ناوی ئەو فیر نەدەبوون، دايمە دەیان‌پرسی بەپێوہەرکەى دى لەکوێتیه، نەبوونى سەى میرن بە تالایى خستبووہ نيو ئەم سینفەوہ، ھەمووکەس ئەوہى دەزانى.

دەستەى بەپێوہەرانى پيشەى ئەوانە نەبى خەنیم بوون و ئیرەبیان پیدەبرد، ئەوانى تر بە گشتى حەزبان نەدەکرد بە وازھینان و کشانەوہى سەىمیران. میران پیاویکی بەوہج و میریکى بەدەست و دل و سەرو رووخوش بوو، قەت نەیدەھیشت نە شیش بسووتى و نە کەباب، ناحەقى قەبوول نەدەکرد. دەغەلى نەدەزانى و بە دل و گیان ھەولئى دەدا، لەسەر قسەى خۆى سوور و نەختۆکەبەکیش بزۆز بوو، بەلام لە کاری ئەم‌وئەودا کەمتر گلەى دەھاتەوہ سەر، تەنیا بەوہ دلخۆش بوو ئەم و ئەو بە دەورى دا دەھاتن و بە ناوی بەپێوہەر بانگیان دەکرد، رۆژى سى‌چوار جار دەچوو لە قاوہخانەکان دادەنیشت، ئەگەر ھاوکارىکی پارەى چایەکەى حیساب‌کردایە پنى ناخوش دەبوو، مەگەر ئەوہى ھاورییەکی زۆر نزیکى بايە، ئەو بىجگە لە ھاوکارەکانى خۆى، لە نيو خەلکى گەرەکا، پیز و حورمەتى تايبەتى ھەبوو ئەمەش دەگەرپایەوہ بۆ ھاوکارى و ھاودلى و خیرومەندى ھەموولایەک، ئەو گەرەکەى مالى ئەوى لیبوو، دەستەو تاقمیک ھەبوون کاریان لە پيش بوو، بەلام لە وەختى گيرو گرفتدا بەتايبەت نۆرەئوى گەرەک، تەنیا ئەوہو نيوپژىوان و چارەسەرى دەردانى دەکرد. تەننەت لەوسالانەشدا کەم‌ئوى سى‌وشکەى بە خەلک ھەلینابوو، ھاوار و بانگەوازی تینوویەتى خەلکى شار دەگەیشتە تەشقى ئاسمان، کەمتر مال ھەبوو لەو گەرەکەدا تووشى بى‌ئوى نەبووبى، ئەگەر ھاتوو ئەو ھامووشۆى شارەدارى نەکردایە بە شەقام مالەکانیان نەدەگوت، بۆ ئاوپرژین کردن کۆلانەکان نەچنە بەردەرگای مالەکانى کۆلانى عەلى‌خانى لۆر. ئەگەر ھەول و خۆماندووکردنى ئەو نەبایە، لە دواى شەوى بەردبارانەکەوہ ھەمووشەوى پاسەوانیک لەو کۆلانە کیشکى نەدەدا، بۆ کۆلانەکە دارتەلیان دانەدەنا، ئەگەر باسى خەدو رەفتارى لە مالدا و چاوچنۆکى لەمەر ژنانەوہ وەلابنن، تەننەت ئەوکاتەى رووى خۆش‌نەبوو، ئەگەر کەسیک دەھات و داواى یارمەتى لى‌کردبایە، بىگانە بوايە یان قەوم و خویشى، خۆى لى‌دەبوارد، بۆ ئەم و ئەو لە دەفتەرخانە و دایرەگەلى سەبت و پیناسە، دەبوو بە «شاهید». دەبووہ زامن و کەفیلی مەشموول و سەربازى، لێرەو لەوى بەبى ھیچ چاوہروانییەک دەبوو بە بارمتە و زەمانەتى ئەم‌وئەوى دەکرد و

کاری خەلکی رېک دەخست. بۇ زائیرانی کەربەلا و نەجەف تەزکەرەى و دەدەگرت. بۇ ئەم ئەرک و خۇماندووکردنەش زۆر جار لە گیرفانی خۆی زەرەدى دەکیشا. سەنەد و قەبالەى مالهەکەى لە گەرەدا دادەنا، بۆخۆى زەرەدى دەکیشا تاكوو کاروبارى خەلک رانەوہەستى، ھەمیشە ھەولى ئەوہبوو دپووہەک لە قالبى خەلک دەربینى و گرى کوپرەہەک بەکاتوہ، مرۆہەکی خەلک خۆشەوہیست بوو، سەر و سلاوى لەتەک خەلکدا خۆش بوو، ھەر ئەمەش زۆر جار ژيانى لى تال دەکرد. رۆژیک تازە لە دەروہە چوو بووہ بۇ مالئ، جلەکانى دانابوو لە ژورە گەرەکە چاوەرپى نانى نیوہرۆ بوو، چەند رۆژ بەسەر جواب کردنى خوازبینى گلارەدا تىپەرپىبوو یەکیک لە دەرگای حەسارىئى دا، کورپى ئەمیر سەدھى خەرەکار بوو، دە رۆژ لەوہپیش لە پشت سەربازخانە بابى وەبن گلەجان کەوتبوو، سەى میران بۇ دەرهینانەوہى یاریدەى دابوون، بۇ یەکەم شەوى ھەینى لە مالئ ئەوانەوہ کەل و پەلى قاوہخۆرى و نیرگەلەیان بردبوو، ھەر ئەو رۆژە بۆیان ھینابوونەوہ، کورپۆژگە ھەرودەکوو بابى لەر و لاواز بوو، تەنانەت لە کاتى خەویشدا دەلینگی پاتۆلەکەى ھەلدرا بووہ و یەکیانیش لە خواری بوو، بەو زنجیرەى دەستى و تەقيلەى سەرىدا وای نیشان دەدا، بارىکی خۆل بۇ مالئ ھیناوە، ئەوہى راستى بى خاوەن مال فەرمانى پىدابوو گلى بۇ بینى، بەتەمابوو پاییز سەربانەکانى سوواخ بەت، تۆمەز ھەر بەم بۆنەوہ ئەمیر سەدھى وەبن گلەجان کەوتبوو، سەى میران لە پەنجەرەکەى ئەو بەرەوہ، کە لە دالانەکەدا راوہەستا بوو بانگی کرد:

ئى کاکى برا، ئەگەر گلت ھیناوە بۆچى مەحتەلى؟ بىھینە لە حەسارى بەتالى بکە!

کورپە بە زارواەى تیکەلى سەدھى - کرماشانى وەلامى دایەوہ:

- نا مەشەدى، گورپۆژەکان ئیستا لە بەرامبەر کونسولخانە بە باروہ راوہەستاون نوینەرى دادستان لەگەل دوکتورى یاسا، چوون گۆرى باوکم بەدەنەوہ، زەختیان خستۆتە سەر من، بۆچى بەبى ئیزنى دەولەت ناشتوتانە؟ دەبى ئیمە بزانی چۆن مردووە؟ ئەوہ ھاتوو کەسێک ئەوہ کوشتبى.

- مەگەر تۆ کاغەزت نەگرتبۆوہ و پىشانەت نەدان؟

- چۆن نیشانم نداون، ئەویان بە فەرمدى وەرنەگرت.

- بە قەسەى ئەوان دەبوو ئەو کەلاکە لەو دەشتە ھەروا بکەوئ بە شپرزەبى؟ ئەووەختى بۆمان نەدەخرايە تابووتوہ لەبەر ئەم تاوہ لیمان گەرابا؟! ئەوان ئەگەر بە دەستورى یاسا دەجوولینەوہ، دەبوو ئەو سى شەو و رۆژەى ئیمە جێئەک نەمابوو پەناى بۆ نەبەین ئیش و کارى خۆیان

راپه راندبايه، كى ده ستى گرتوون؟ چونكه شوينى پروداوه كه كيلومه تريك له سهربازخانه وه دور بوو شاره وانى ده يگوت جه ندرمه، جه ندرمه ده يگوت شاره وانى به رپرسه، هيچ كام يارمه تيان نه كردين، نه يانويست بيكهن، ئيمهش له سهر ئيزنى مه لاي مزگهوت كه ناوى ناهينم كاغ زيكمان گرته وه و ئه سپه رده مان كرد. ئيستاش كه ده روژى به سهر دا تيده پهرى بؤ وازمان ليناھينن چييان گه ركه؟ تو برو ئه وا منيش هاتم.

سهى ميران به تو وره يى ده ستى كى هينا به نيوجاوانيدا، به په له چوو بؤ لاي جله كانى، هوما له به رده مى قوت بووه و تكاى ليكرد چهند ده قيقه يه ك سه بر بگرى، نانى نيوه رويى بخوات ئه وسا هه ستى بروت، رازى نه بوو، له وكاته دا، كه منداله باب مردووه كه، ده ههنگاو له دووى بوو، به په له چوو سه ر گوړى باوكى، تاكوو پيش ئه وهى له رووى شه رعه وه گوړه كه بده نه وه، ريگه يان لينگرى، له وى نوينه رى دادستان، پياويك چاويلكه ي رهش له چاودا، ده ستى له پاشكوى خوى هه لپيكا بوو له ژير سيپه رى دارتووه گه وره كه ي مردووشوړخانه پياسه ي ده كرد. به سهر يه كه هيلدا ده روپيشت و ده گه راپه وه، ته واره دياربوو مهحتل بوو قه بر هه لكه ن بيت و گوړه كه به ده ستوورى ئه و بداته وه. به م گيف و ئيفاده وه و مخته چاوى به سهى ميران كه وت، هه ر واى نه زانى منداليكه قسه ي بؤ ده كات، هينده به غه رزه وه، له ژير چاويلكه ي ره شه وه سه پرى ده كرد، وه كه ئه وهى بكوژى مردووه كه ي له بهر ده مدا بى، له لايه ن ئيداره ي كوچ كر دووانه وه پشتى گه رم بوو، وادياربوو ئه وه له م جوړه كه سانه يه ئاوا به هاسانى رازى كارى خويان نادر كينن، سهى ميران به وشيارى خوى زانى ناتوانى به تهنيا له گه ل ئه م كابرايه كيشه كه به لايه كدا بخت، به بى ئه وهى قسه يه ك بكا، ئابرامى له وى به جى هينشت و به بى مهحتل بوون، گه راپه وه بؤ شار، به ته مابوو بچى بؤ لاي سالك فه خخار، يه كى بوو له و چوار نوينه رى شار له پارلمانى شوړاى ميللى، دؤست و ئاشناى يه كدى بوون، سه روكى ده ستى نانه وايان هه رنه بى ئه و قازانجه ي بؤ ئه وه هه بوو، پياوماقوولانى شار ده يناسن، وهك نوينه رى پارلمان، فه رمانده و سه روكى پاريزگا و ته نانه ت فه رمانده ي تيب و له شكرى، ئيستاش با هه ر كاربه ده ستى كى شه رپوشى دادستان نه يناسى، چده بى، سالك فه خخار، چهند روژيك له تارانه وه گه رابووه كرماشان، دوو روژ پيشتر له بازار يه كتريان ديتبوو، له فه يتوون دابه زيبوو ته و قه يان كر دوو، سهى ميران ده يزانى بوئه وهى له هه لباژردنى داهاتوودا دهنگ وهر بگرى هاتو ته وه بؤ نيو خه لكه كه، زوريشى كار به و ده بوو، له بهر ئه وهى نانه واداران و تيرى گير و شاتر و ده وروبه ره كانيان، سه ره راي ته فره دان و كه م ئه هه ميه تى دايمى، هه موو جارئ پتر له سيسته ت ده نگان

دهخسته سندوقه‌کانه‌وه، ئەو پڕژانامانەى درابوون بە سنووفه‌کانى‌تر بە فه‌رمانى پارىزگار چ پاسته‌وخۆ يان بە دەستورى شارەدار يان کەسانىكى بالاتر بە‌وه دە‌درا، تاکوو بە ناوى هەلبژارده‌گەلى تاييەت کە دە‌ولەت پە‌سندى کردوون پڕ بکړينه‌وه و دە‌سندووقيان بخەن، وه‌ک‌ئە‌وهى هەلبژارده‌کان له‌وه زياتر پيويستيان بە ده‌نگدان نە‌بوو، بە‌لام ئە‌گەر دە‌ستور بە‌پړى بکړايه، هەر بۆ‌ئە‌وه بوو نوينه‌ريک بچيته پارلمان، سە‌ى‌ميران دە‌يتوانى له‌ کرماشان و له‌ سە‌راو نزىکە‌ى پينج‌ه‌زار ده‌نگ کو کاته‌وه، سالک فه‌خخار، له‌نيو خاوه‌ن ملکه‌کانى شاردا، بە تاييەت مالیکه گه‌وره‌کاندا، وه‌ک تازه پيدا‌که‌وتوو سە‌يريان ده‌کرد، تە‌نانه‌ت دايک و بابى خووشى له‌ بير چووبۆ‌وه، بيجگه‌ له‌م خده‌يه‌ى له‌ شارىکى هە‌شتاه‌زار کە‌سيدا، قە‌درو حورمه‌تیکى تە‌واوى هە‌بوو، پە‌نجا سالى تە‌مەن بوو، له‌ سياسه‌تدا تە‌نيا رە‌ش و سپى ليک‌ده‌کرده‌وه، هەر ئە‌مە‌ش بۆ ئە‌وه بە‌س بوو، ئە‌گەرچى سە‌ى‌ميران دە‌يزانى تە‌نيا مە‌به‌ستى ئە‌وه‌به‌ ده‌وره‌يه‌کى دیکه بچيته پەرلمان، شانازى بە خۆى ده‌کرد بۆ ئە‌وه خولک و خووه‌ى هە‌يه‌تى، خۆ ئە‌گەر ئە‌م رە‌فتار و رووخوشيه‌ى نە‌بايه‌ کە زه‌رده‌ى ده‌کرد. ئە‌وه سى نوينه‌ره‌ى شارە‌که، تە‌نانه‌ت ئە‌وه‌نده پاپاي خە‌لک نە‌ده‌بوون، سال و مانگ تيده‌پە‌رين و تە‌نيا جاريک له‌ شارى خۆيان کە‌س نە‌يده‌ديتن، بيجگه‌ له‌مە‌ش بە‌چى مە‌علوم ئە‌م گە‌رم‌وگورپيه‌ له‌ تە‌وقه‌کردن و ماچ و مووچينکدا له‌ دل‌وه و بە نيه‌تى ئينسانى بيت؟

ئيتر هەرچونیکى فه‌خخار، ئە‌وه پۆ‌ژه کە‌م و زۆر بزە له‌سەر لىوى نە‌تۆرا، له‌وکاته‌دا لاقىکى له‌سەر ئاوزه‌نگى فه‌يتوونه‌که‌ بوو، دە‌ستى له‌سەر شانى ئە‌وه دانابوو له‌ حال و ئە‌حوالى دە‌پرسى، وه‌ختى خە‌ريک‌بوو بە‌جى به‌يلى بە تيراديوى داوى ليک‌ردبوو، ئە‌وه چە‌ند پۆ‌ژه‌ى دە‌چيته ديدە‌نى خزم و دۆستان له‌ بيرى نە‌چى و سە‌ريکيش له‌وه هە‌لبيتى. ئە‌ويش راسپارده‌ى خۆى هە‌يه، هە‌رکاتىک هاته کرماشان ئە‌وى له‌ بير نە‌چى، ئە‌وه‌بوو چيروکى دۆستايە‌تى و نيوان‌خووشى ئە‌وه له‌گە‌ل پياويک کە‌ خاوه‌نى کورسيه‌ک بوو و له‌ پەرلمان‌دا، هە‌موو کارىکى له‌دە‌ست ده‌هات، بە‌لام له‌ بختى رە‌شى ئە‌وه مردووه، بە‌م نويزى نيوه‌رۆيه، برسى و توونى، هە‌لته‌ک هە‌لته‌ک کە‌وتيووه کوچه‌ و کولان، فه‌خخار هەر ئە‌وه به‌يانيه‌ گە‌رابۆ‌وه بۆ تاران، تاکوو حە‌وته‌يه‌کى دیکه نە‌ده‌هاته‌وه، سە‌ى‌ميران بە ناچارى چوو بۆ‌لاى حاجى مە‌حمودئاغاي تاجر، هەر ئە‌وه کۆنە‌دۆسته‌ى وا فه‌رشه‌کانى لى‌کړيبوو. له‌ويش نە‌يتوانى نە‌ ئە‌وه ببينى و نە‌ کوپه‌که‌ى، تۆزىک له‌ کۆلانه‌که‌دا مە‌حتەل ماو فکريک بە‌ ميشکى‌دا هات، بە‌بى ئە‌وه‌ى تە‌واو دلنابى خۆى گە‌يانده‌ مالى هورمانى خە‌له‌سين، سە‌روکى بە‌شى کړينى گە‌نم و دانە‌ويله‌ و نان، ئيتر چ‌له‌وه باشتر ئە‌م پياوه له‌گە‌ل دادستان دۆست بوو. هە‌رشه‌ويک

لهوه پيش له مياندارييه كدا پيکه وه بوون. ئه و پوژه دهمه وعه سر ئه م پياوه خيرومه نده كه هاته وه بو مالى ته نيا ئه و پاروه نانه ي به يانى نه بى هيچى نه خوارد بوو، له برسان ئه ژنوى دهله رزى، ئه وه نده برسى و توونى بوو له وانه بوو لال بى و به لادا بيت، دواى عه سريكى درهنگ كه نانى نيوه رووى خوارد و شه كه تى له جهسته ي چووه ده رى، هستى كرد قاچى راسته ي ژان دهكا، له وه نيگه ران بوو نازارى كوڤه ي سه رى هه لداوه ته وه، له وه هه لومه رجه ناسك و ئه سته مه دا، كه تمه نيكي شك نه ده برد، نه خوشى به لايه كى گه وره بوو رووى تى كردبايه.

وهختى كه سيك ئاوا به هاوارو بانگى خه لكه وه بى دياره هه موو كه س خوشى ده وى. له و پوژه وه، زور كه م سه ريان له پارى ئه و ده ره يئا، به تاييه ت ئه و شه وانه ي هوما جلك و ليباسى فه رهنكى ده كرده برى و ده چوون بو سينه ما، هه روهك نوكره و به رده ستيك و ابوو له به رده ستيئا، هه موو ده يانزانى قولايى ئه و ويندارى له جه رگى راچووه و گيروده ي داوى ئه و ژنه سپهر بازه بووه، كه چى سه ره راي ئه م تيرو تانوته ي كه تيبان ده گرت، به زه بيبان پيئا ده هات، كورپ فه تحوللا توركه ي ميراوى گه ركه شيت و فى دار ببوو، سه ي ميرانيش ئه ويندار، بوئه وه نه ده بوو ئه و دووانه سه ركونه بكرين. ئه لبه ت ئه و خه لكه له تاريكى دا شته كه يان ده بيبنى، ئه وان هوماى بى تاوانيان خه تابار ده كرد، ده يانگو ت ئاوى نوشته و جادووى به گه روودا كردووه، هه ر بوئه جنسى ژنيان تف و له عنه ت ده كرد. هه رچه نده له تهك ئاسكه دا زالم و جه فاكار بوو به لام دوو بوو نه بوو، ئه و پياوه له گه ل زور كه سى تر فه رق و جياوازى هه بوو، (زورويژان فره زانا نين)، ئه گه ر به وردى بيري لى بكه ينه وه، هه ر ئه و سه ي ميرانه ي سه راوى شه ش سال ده بى، به م جياوازييه وه نه هوشى ماوه نه فكرى كارده كا. نه ئه وه يه به كاروبارى ده سته ي نانه وايان رابگا، به گفتى يه كى له هاوساگه ل ببووهر مريشكه به كورك، توزيك له مال دوور نه ده كه وته وه، ته نيا له ژوورى پينج ده رى و له په ناي هوما ده حه سايه وه.

زستان به به فر و بوړانه وه ده ركوبانى به خه لك گرت، سه ي ميران نازاره كوڤه كه ي سه رى هه لدايه وه و چه ق وچو داي گرت و ژانى لاقو قولى ئارواقاراي لى هه لگرت، پوژى و ابوو جووله ي ليده برى و ئه وه نده به نازار بوو، وهك ئه وه ي ئاورى پيوه بنين. له به ر خوئيه وه هاوارى ده كرد و ده يناند. ته نانه ت هوما زگى پيئا ده سووتا، هه موو ئيواره يه ك، حه بيب داها تى دووكانى بو ده يئاويه وه و ده يكرده ده ستييه وه، ئه و وه زعه تاله، ده بوو بو هه ميشه له زه ينى ئاسكه و مندا له كانيدا بمينيته وه، له ته واوى ئه و سى مانگه زستانه دا، له و ماوه يدا ميرزا نه بى نه بى جارچار بو ئه حوال پرسى يان بو مه شوهره ت و بيرورا گوڤينه وه له مه ر كاروبارى به شى نانه وايان ده هات بو

مالی ئەوان، ڕەزاخانە ئاشەوان ئەو دەرفەتەتی دەستکەوت چاکەتی خۆی بەجی بینی، هەلبەت سەیمیران بەبی ئەوەی بە پەرووی کەسێدا بداتەو، زۆرچار لە هاوکارە خاپینۆکەکانی دڵمەند دەبوو، ئەمەش دەگەراییەو بۆ ساردوسپری خۆی، داخۆم هەر ئەو خواجه حەمەعەلی نانەوا نەبوو لە بنەو و چوو لەگەڵ پایەبەرزانی قۆشەن و سپا ریککەوت، قەولنامەتی لە چنگ ئەو هینادەری؟ ئاخۆم شەرو هەرای نیوان دارایی و شارەداری نەبوو، هەریەکەو دەیانویست خۆیان چاوەدیری بکەن و بەسەر نانەواخانەکاندا رابگەن، زۆریەتی هاوکارانی ساویلکە کەوتنە حەولی ئەوەی شکایەت بکەن، لە کەفیلی شارەداری لەکن پاریزگا، بەبی ئەوەی بیرو پای لەتەکدا بکەن، بەبی ئەوەی بیژن تۆش هاوکاریکی دەستەتی نانەواییانی؟! دەیباشە ئەم بابەتە لە کویدا بە قازانجی نانەواخانە تەواو بوو؟ خواجه حەمەعەلی کە شاییی بە سەرگوردیکی ئەرکان و کۆلەکەتی تیپ بوو، بە قەولی ئەکبەرخانە نانەوا، چ بەردیکی لەسەر ریگای دەستەتی نانەواییان لادەبرد؟ ئەم پیاوێتی ئیستا بە پیچەوانەتی روانینی شەپەنگیزی، کە هەر بەمبۆنەو ناویان نابوو واشە، پیاویکی هیدی و دلۆقان و یەکیکبوو لەو هاویری بێروالەتەتی کەمتر خۆدەنوین، تەنیا لەکاتی هەستیاردا دەتوانی پەتی بە ناخی بەری. بێجگە لە میرزا نەبی و ڕەزاخان و ئەکبەر واشە، پیرەمیردیکی گۆچان بە دەست هەر ئەووەختی شەلیش بوو، بە دووچاوی زەق و بیزارەووە حەوتەتی جاریک شەوانی شەممە دەهات و لە دەرگای مالبی دەدا، نە جیرانەکان و نە هەردوو خانەمەکی مالم کەس بە تەواوی قەلافەتی ئەوی نەدیوو، قەت نەدەچوو ژیوری، سەیمیرانیش بەبی ئەوەی بلنی کینی و کاریچی پیتیەتی، دەچوو بەردەرگا، ژنەکان ناویان نابوو شەمشەمەکوێرە، لەبەر ئەوەی بانگی شیوان دەردەکەوت، کاتیک سەیمیران بەریتی دەکرد و دەگەراییەو بۆ حەساری، وەک ئەوەی توشی نەخۆشی تۆبەتی هاتنی روخساری دەشیوا و بێئارامی هەلی دەچۆقاند. ئەو پیاوێتی بوو، بەم بێوەختە چ کاریکی بەم هەبوو؟ دۆستی قەدیم بوو یان دۆزمنی تازە؟ گزیری ئاشتی و ژیان و ئەشق بوو یان راگەبینەری شەرو ئازاوە و ویرانی و دووبەرەکی؟ ئەم شەوویە، کە نوینەری تاریکی بوو، هەروەکوو هیتلیز بۆ سەر ئەوروپا، ئەویش سینیەری رەشتەر لە شەوی دابوو بەسەر ئەم مالدە، هەناوی سەیمیرانی تیکرماندبوو، چەندجاریک هوما تکاو رچای لیکردبوو بۆ لییان دەشاریتەووە و دەنگ ناکا ئەم پیاوێتی، سەیمیران حەزی نەدەکرد ئەم رازە بدرکینی، خیرا باسەکی دەگۆری.

لەگەڵ نزیکبوونەووەتی نەروۆز و سالی نوێ، ورده ورده ژانی لاقی سەیمیران نیشتهووە، لەبەر ئەوەی تاقەتی نەبوو بچیتە سەردانی خەزان، دەستی هومای گرت و یەکسەر رۆیشتن بۆ شاری

قوم. ئەو دەی راستی ئەو بەتەما نەبوو هوما لەگەڵ خۆی بیات، هەرۆک پینشتەر قەولی بە ئاسکە دابوو بچن بۆ سەفەر، بۆ چەند پوژتیک لە هوما دورور بکەونەوه دواى ئەو دەی زیارەتی حەزەرەتی مەسومە بکەن، لە قومهوه بچن بۆ گەرماوئەکەى قەزوین، بەلکوو لاقى بەم ئاوه بشوړئ و دەردەکەى بپەړئ و دلێشى لەو ژنە هەلکەندری، دەبى ئەمەش لە بیر نەکەین ئەو ئەگەر بە نەپنی ئەم کارەى بکرایه، تاکوو ئەو پوژەى وەرپى دەکەوتن هوما خەبەرى هیچى نەدەزانی و دەشکرا لەگەڵ خۆى نەبیات، بەلام راستى کارەکه لەو دابوو، ئەو ژنە لە چۆخەسىی بەم لاوه لە شار نەچوو بووه دەرى، گەر پان بە ماشین و ترومبیل بە شاراندا و سەيرو سەیاخت گەرەترىن ئاواتى ئەو بوو. نازکیشى هەبوو، بە دلى خۆى رەفتارى دەکرد و مەزراق ئاسا میران بە شەللاقى ئەو خولى دەخوارد، ئیتر خۆ مندالیشى نەبوو زەحمەت و سەربارى بۆ سازیکا، کەوابى چۆن ئەو ئیزنەى ئەدا بە میران بە تەنیا بچن بۆ سەفەر و توجارەت؟ ئیستاش ئەمە سەیر بوو، هوما بە کویدا زانى و کى خەبەرى پیدابوو؟ بۆ وەلامى ئەم پرسىارەش دەبوو سەى میران بدوئ! ئەم رەفتار و کردارەى ئەم پیاوه دەیکرد بى و رەبى و کەم زاتى و گوئى لەمستى میران دەردى ئاسکەى کارى کردبوو، ئەمە داخى نابوو سەردلى بە هیچ و خورابى پوول و پارەى هیناو کردیبه دەستیبه وه، ئیستا هیچ کە تەلاقى نەداو و وازى لى نەهینا، ئەم پارەیه شى لە کەیف و سەیراندا لە دەست دەکاتوه، لە نزیک بوونەوهى نەورۆزدا لەسەر ئەو رەقەى کە هەلى گرتبوو بەتایبەت لەبەر ئەو میوانانەى کە سەردانیان دەکردن، چەند دانە لە فەرشەکانى ئەو ژورەى لەتەک قالیبە قورسەکانى ژورە گەرەکه دا گۆرپیبه وه، ئەو قالیبانەى شەش سالى و نیو لەوان کونتر بوون، بەلام بەقەى گولەکانیان بیره وه رى خوش لەخو گرتبوو، دەفرو جام و پەیکەرەى بەنرخى ئەو دیوه کە هەرچى وەبەردەستى هات هینایه دەرى، مندالەکانى راسپارد:

- رۆلەکانم، تازە ئیتر ئیوه مندالەکانى سالان نین کە هیچ نەزانن، چاوتان لیبه وه مووشتى دەزانن، باوکتان هۆش و ئیختیاری لە دەست بوته وه، ئامادەیه باسکیكى لە بنه وه بېرن بەلام دەست لەو ناسک و نازدارە هەلنەگرئ! بەتوون، تازە ئیمەش کارمان بەکارى ئەوان نیبه، بەلام خو ئەگەر هاتوو هوما بۆ بردنى ئەم مافووهره و کەل و پەلانه قەسەى کرد یان هاتە ئەم ژورە، پیتان دەلیم هەر ئەلیتره قۆ بەسەر یه وه ناهیلن، هەتا خوا حەزەدەکا بیکوتن و پشتى لە زگى نەرمتر بکەن، دەست بنیتە تین تینۆکەى تاکوو گیانى دەرنەچى لەسەرى هەل مەستنه وه، مەترسن، بابتان کارى پیتان نیبه، ناتان کوژئ، ئیتر بەسە تیرى لە جەرگم کارى کردوو، زۆرم دەنگ نەکرد و پېشم خوارده وه.

جاریک شیتانه به یارمه تی بارام، تهلیکیان هینا و قفلی یه غدانه که ی هومایان کرده وه به لام ئەم ژنه زورزانه ئەوهنده شل نه پیچرابوو، زیڤ و زهمبهره که ی به جی بهیلن، ئاسکه له و دهره فه ته دا ته وای که ل و کونی ژوره گوره که ی پشکنی بوو، سه ری سوورمابوو که ل و په لی زیوکفتی ئەم ماله چی به سه ر هاتوو؟! داخۆم ئەوانیش به دهردی به فره که ی پار چوون یان له سندوو قه داره که ی میرده که ی دا بوو؟! هه رچه ند ئاسکه نه ورۆزیکێ خوشی بۆ منداله کانی ریک خست، هه ر هه موویان به جل و به رگی جوانه وه ئاوری نه ورۆزیان کرده وه، به لام ئەو مندالانه وه ختی ئاکاری ناشیرینی بابی سه رلی شینوویان ده دیت له گه ل دایکیان، چون ده یان توانی شاد و خوشحال بن. ئەوان هه ستیان به ناته بابی و دلته نگێ ده کرد له و ماله دا، هه ر بۆیه ئاسکه بۆه وه ی ئەم خه مه له سه ر دلایان بسپرته وه به بی گویدان به که مپوولی و ده ست ته نگێ به دلی خۆی مندالانی پۆشته کرده وه، ئەو هه ولی ده دا هه رچۆنیک بی سه فا و وه فایه ک به دل و ده روونی منداله کانی به خشی، چیدی به داخ و دیقی ئەوانه وه، ئەمانیش وشک نه بن. کاریک بکا له داها توو دا بتوانی پشتیان پی به سه ستی، ئیتر به و هیوایه وه له گه ل پارانه وه و دوعای خیردا، خوانی هه وت سینیان رازنده وه و هه وت دیزه ی ره شیان له دوو شکاندن، له و ماوه یه دا، سه ی میران له مال نه بوو، میرزا نه بی به کاروباری دوکان راده گه یشت، ئەگه ر ئاسکه ریگه ی ده ستی هه بایه و ترسی میران له ئارادا نه بوایه بارامی له سه ر دوکان داده نا و ئەرکی نانه وایی وه ئەستو ده گرت، کاریکی ده کرد تاکوو له سه ر پی خویان راوهستن و به هیوای بابیان نه بن، خو ئەگه ر بارام تۆزی تر گه وره بایه دوو نه بوو بیتوانیا، ئەو ژنه تیوه له مالی وه دره بنی، میران ئەوه چ به لایه ک بوو ئاوقای ئەم ماله ی کردبوو!

میرزا نه بی، له به ر کاروباری خۆی نه ده پرژا سه رکاری ئەوان، زورجار که سیکی تری له نانه وایه کان ده نارده دووکانی دۆسته که ی، به بوئنه وه که متر که سیک خه تی ئەوی بۆ ده خویندرايه وه، هه ر بۆیه وه کاله ته که ی زوو له بیر ده چۆوه، له عه مباری گه نمدا، ئەکبه ر باشوو له بری ئەو فاکتور و هه واله کانی مۆرو ئیمزا ده کرد. ئەمه ش به رنامه یه کی تازه بوو ئیداره ی ئابووری بۆ نانه واکانی ریک خستبوو، گره فتیکی زۆری بۆ نانه واکان ساز کردبوو. بارام هه موو پۆژی که له قوتابخانه ده ها ته وه پاش نوێژان ده چوو بۆ دووکان، ئەو پینچ تمه نه ی بابی بۆ خه رگی مال دیاری کردبوو له هه بیی وه رده گرت. ئەگه ر ژیان له و ماله دا ببوو به قوزه لقورت و هه موو خوشییه ک هه ره سی هینابوو، به هه مدیلا کاروباری دووکان خراپ نه بوو. تین و تاو و نیله و گرپه و گرپه ی ته ندووری سووره وه بوو، زرمه و ته په ی نان پیوه دان و گه رم و گووری تیری گیڤ و شاتر و شاگرد و وه ستاکار،

به بی ئه وهی چاوی سهی میرانیان به سه ره وه بی دوو کانه که ی رازاوه کردبوو، به یینک بوو قییمه تی نان بهرز ببوو، ده شایی گران ببوو ئه مهش داها تی نانه واخانه ی باشت کردبوو، مزه ی ناش لیکردن چوو بووه سه ری و به عزیزک پیداویستی نرخ ی سه رکه وتبوو. به لام حه قی شاتر و کریکاران هر له جیی خوی چه قی بوو، به محاله شه وه نانه وا نانی به ته ندووره وه نه ده سووتا و نه ده مایه وه، سه ره ده رانه ی رهش و قورماوی نانه واخانه گه ل ئه وه خه لکه ی زیده تر له خه می دوولئی و په ریشانی هه لده کیشا و چاوی چاوچنوکانی بۆلای خوی ده برد، دیسان، دووکانی سه نگه ک فرۆشی ته نیشته شه قامه که ش باری گوزهران و داها تی خراپ نه بوو، له تاریکی دا ئاش کاری خوی ده کرد، نیوچاوانی سهی میران باشی هیتابوو، کریکارهکانی خۆمالی کاریان ده کرد و له کاری خویاندا ساردوسر نه بوون، حه بیت، ئه و پیاوه دل سۆزه بی ئه مه که نه بوو. باوه کوو رۆزیه کی دابهش کراو وه بهر سهی میران که وتبوو، به م قه لافه ت و ئه حواله وه ئه وه هه بیوو دیسان دلی به کاروباری خوی خۆش بوو، بیجگه له و ئه رکه ی خوی که وا ته رازووی دووکانی به ده ست بوو، له کار و ئیشی خۆیدا که می نه ده هیتا. سهی میران ته واو متمانه ی پی هه بوو، له کارهکانی دیکه ی دووکاندا یارمه تی ده کردن. ته واوی کریکارهکان له و دووکانه دا به قسه ی هه لده ستان و داده نیشتن، چونکه سهی میران شهش دانگ ئیزنی ئه وه ی پیداوو که هه روه ختی خه تایه ک، تاوانیک له هه رکام له کریکارهکان پوو بدات له دووکانه که ده ری بگا، چاوه ری ده ستووری سهی میران نه بیت. حه قو حیسابی بداتی و کوی ده چی با بچی!

وهختیک ئه و مرۆفه ئه مین و دل سۆزه له و دووکانه دا کاری ده کرد و له خاوه ن کاره که ی به مشورت بوو، سه ردان و ها تتی میرزا نه بی ته نیا بۆ ئه وه بوو ده فته ر و فاکتوری سهی میران به بی ئیمزا نه مینیته وه، سهی میرانیش ئه مه ی باش ده زانی، ئیتر هر به بۆنه ی ئه وه وه دلنیا بوو له و کات وساته ئه سه ته مه دا، کارو که سه پی خوی به و سپار بوو، به نیازی زیاره ت چوو بوو بۆ قوم بۆ خزمه ت حه زه ته ی مه عسوومه، ئه و له مالی دهنگی کردبوو پاش حه وته یه که ده گه ریته وه، به لام سه فهر نه براهیه وه و هه موو چاوه رپوانی بوون، وایان ده زانی چوه بۆ ده فته ری خۆراسان. یان ئه وه ی موقه ده ریکی بۆ پیش ها توه، یه که م جار که رۆیشتن ئاسکه زور تووره بوو، حه زی به ها تته وه یان نه ده کرد. که چی که ئاوا سه فهره که یان دوور که وته وه و دهنگیان نه بوو په ریشانی دای گرت، ئاخۆم ده کرا خه می نه بی، مه گه ر میژدی نه بوو، بابی مندالهکانی نه بوو؟! تو بلئی خوا ی نه کرده به م ئاخری پیرییه ئه گه ر به لایه کی به سه ر ها تبا و مندالهکانی هه تیو که وتبان ئه و چی بکرده یه؟! (خۆشه ویستی

ژن و میرد کز دهبی به لام له سۆله ناکهوی، ئەمیش بۆی به خەم بوو و خۆشی دهووست. میردی بوو خۆشه‌ویستی ئەگەر له دلەوه نه‌بی ئەشق و ئەوینی تیدا نه‌بی وهک که مانی بئ‌تەل و ژیی پچراو وایه. له وکاته ئەسته‌م و دلته‌نگه‌دا، میرزا نه‌بی چه‌ند رۆژیک ده‌بوو نه‌هاتبوو لئ‌ی نه‌پرسیبوون، هه‌رنه‌بی پرس و مه‌شوه‌ره‌تیکیان هه‌بی، شه‌وی بیست و یه‌که‌م بوو که هه‌ر خه‌به‌ریکی ده‌سته‌نه‌که‌وت ناچار خاتوو خورشیدی وه‌دووی خۆی‌دا و چوون بۆ مالی میرزا، ئاسکه‌ ته‌واو په‌ریشانی بالی به‌سه‌ر کیشابوو، دنیا شه‌رو شو‌ر و بگه‌رو بکوژه‌ و برفین برفینی تیکه‌وتبوو، به‌لام میرده‌که‌ی پنی‌وتبوو، به‌خاتره‌جه‌می له‌ سایه‌ی روحمی یه‌زدانه‌وه وه‌لا‌ته‌که‌ی له‌ شه‌رو شو‌ر به‌دووره‌ و له‌ هه‌مووشت پاریزراوه، ئەو شیرزادخانه‌ی شیرده‌ره‌یه‌یه هه‌ر وه‌کوو رپوی خوی کردبوو به‌ کولانه‌ی مامری ئەوروپی گه‌لدا و به‌ که‌یفی خوی دای‌پاچی‌بوون، شوکر بۆ خوا له‌گه‌ل حکومه‌تی ئێراندا نیوانیان خۆش‌بوو، موو به‌ به‌یناندا نه‌ده‌چوو! به‌لام میرزا نه‌بی پنی‌وابوو ئاسکه‌ ناحه‌قی نییه‌ ئەگه‌ر نیگه‌ران بئ‌. خۆ ئەگه‌رکوو بیزانیایه‌ ئەوان ئیستا له‌کوین، ده‌یتوانی به‌ ته‌له‌فون هه‌والیان بپرسی، میرزا گو‌تی، ئەگه‌ر هاتوو تاکوو دوو- سه‌ن رۆژیکێ تر نه‌هاتنه‌وه یان که‌سیک نه‌چی بۆ شاری قوم، ئەوا که‌سیکیان به‌ دوودا ده‌نێری. به‌م دلنیا‌بوونه‌وه خورشید و ئاسکه‌ به‌رپی خۆیاندا گه‌رانه‌وه. کاتژمیر سی‌و نیوی شه‌و بوو، ئەوان گه‌یشته‌نه‌وه هه‌ساری. ژووری پینچ‌ده‌ری چراکه‌ی دایسا، قه‌وم و ئەقره‌با، به‌تایبه‌ت زه‌ری و جه‌واد هه‌روه‌ها ئەکره‌م و میرده‌که‌ی بۆ جه‌ژن‌مه‌باره‌کی هاتبوونه‌ ئەوی. ئاغا و خانم، یان به‌ گه‌فتیکێ تر، دلدارو دل‌به‌ر ئەوه‌خته تازه هاتبوونه‌وه مالی، هه‌رچه‌نده هه‌وا خۆش بوو، هوما بالته‌ی له‌به‌ردا بوو، ده‌یگوت له‌ هه‌مه‌دان ک‌ریویه‌تی - نابئ‌ بیژین ک‌ری‌بووی به‌لکوو له‌ کۆنه‌فرۆشان له‌گه‌ل بازنه‌ کۆنگره‌داره‌کان ئالووگو‌ری پنی‌کردبوو، پنی‌وابوو مودی نه‌ماوه، به‌م دزه‌ نیگا و مینگه‌ مینگه‌ی‌دا، به‌تایبه‌ت ئەوه‌خته‌ی قسه‌ی ده‌کرد له‌ سه‌ی‌میران راده‌ما، دیاربوو قسه‌که‌ پینچ‌وپه‌نای تیدا‌بوو. سه‌ی‌میران که‌ له‌ درۆ بیزار بوو مه‌تقی نه‌ده‌کرد. له‌ ماوه‌ی ئەم بیست رۆژه‌دا، ئەوان دوو هه‌وتوو له‌ شاری قوم ما‌بوونه‌وه و ما‌به‌قی له‌ مه‌لایه‌ر و هه‌مه‌دان سه‌یرو سه‌یاحه‌تیا‌ن کردبوو. نه‌چوو‌بوونه‌وه گه‌راوه‌که‌ی قه‌زوین، ئەوجۆره‌ی شته‌که‌ روون بۆوه، مه‌سه‌له‌ی ک‌رینی بالته‌ی پستی مه‌ری قه‌ره‌کول له‌ هه‌مه‌دان راست نه‌بوو. ئەوه‌یان هه‌ر له‌ شاری خۆیاندا هه‌ر ئەو زستانه‌ی رابردوو ک‌ری‌بوو. به‌لام له‌سه‌ر خواستی میرده‌که‌ی، به‌هۆی چه‌ند گه‌رتیکێ دیکه‌وه، ئەم خانمه‌ جوان‌په‌سنده نه‌یتوانی‌بوو له‌ یه‌خانه‌که‌یدا بیه‌نینه‌تیه‌ درۆ و بیکاته‌ به‌ری، یه‌که‌م رۆژ سه‌ی‌میران وه‌ختی له‌ هه‌مه‌دان له‌ قاوه‌خانه‌که‌دا ئەمه‌ی له‌

بهريدا ديت، تهماشايهكي كرد و گوتی: بهسته زمانه! بهراستی بهزهيم پیتدا دیت، شتیوات ههیه و نەتويزاوه بيكه يته بهرت؛ هەر بويه توم لهگه‌ل خومدا هیناوه.

میران و هوما، که تازه گه‌یشتبونوه مالي، لهو ئالو گورپيهی به‌سه‌ر ژوره گوره‌که‌دا هاتبوو دهنگیان نه‌کرد و وه‌رووی خویان نه‌هینا، وه‌سه‌به‌نیپرا دواي هاتنه‌وه له قوم، سه‌ی میران چوو بو دووکان. مه‌هدی له‌گه‌لی‌دا چوو، دوو کریکاری تازه هاتبوونه نانه‌واخانه‌که و هاوکات له‌گه‌ل ئەوانی‌تر کاریان ده‌کرد. له‌ نزیکه‌وه خاوه‌ن‌کاری خویان نه‌ده‌ناسی، به‌لام ناوبانگی پیاو‌خاسی و دلوقانی ئەویان ژنه‌وتبوو، که به‌په‌یوه‌به‌ری نانه‌واخانه‌یه، له‌وی له‌ته‌ک هه‌موویاندا به‌تایبه‌ت هه‌بیب و شاتر زه‌ماندا به‌ گه‌رمووگورپی ته‌وقه و ئەحوال‌پرسی کرد، زور زوو ده‌رکه‌وت له‌و ماوه‌یه‌دا که ئەو له‌ سه‌فه‌ر بووه، ناخوشی که‌وتوته نیوان ئەو دوو کریکاره‌ کۆنه‌وه و هه‌رچه‌نده ئەو دووانه له‌ هه‌ل‌سووراندنی کارو ئیشی دوو‌کانه‌که‌دا هیز و توانای باشیان هه‌بوو. شاتر زه‌مان گله‌یی بوو له‌ ناپوختی کاری ناشه‌وان. ده‌یگوت جۆ تیکه‌ل ئارده‌که ده‌کات، نانه‌که به‌ ته‌ندوو‌روه خو راناکرئ و هه‌ویره‌که به‌ ته‌خته‌ی بیله‌که‌وه گیر نابئ. سه‌ی میران پرزۆلیکی له‌ سه‌نگه‌کیه‌که پچرپی، نایه به‌رددانی و تاقی کرده‌وه، دواتر چوو هه‌سه‌ر ده‌فری ئارده‌که و نه‌ختیکی له‌سه‌ر به‌ری ده‌ستی رۆ کرد و ئاوی لی‌په‌رژاند. توخلی جۆ به‌ ته‌واوی بریقه‌ی ده‌هات، ئارده‌که‌ی رشت و ده‌ستی ته‌کاند و روه‌ی کرده‌ سو‌لیمان:

- قسه‌ی شاتر زه‌مانه، ئەم ئارده له‌ سه‌تا ده‌ی جۆی تیکه‌ل کراوه، به‌ رهنگ و تامی‌دا دیاره جۆی تیکه‌له، زور سه‌یره!

دیسان گه‌راپه‌وه نیو دوو‌کانه‌که، زور تووره بوو، دۆلچه و قه‌لانگی ئاوه‌له‌کیشان، مانگیک ده‌بوو له‌وی که‌وتبووه نیو چالاوه‌که، کریکاره‌کان هه‌مه‌یه‌تیان وی نه‌ده‌دا و نه‌ده‌چوون به‌لایه‌وه، وه‌ختی بیستیه‌وه له‌و ماوه‌یه‌دا هه‌ویره‌که به‌ ئاوی جۆگه‌ی به‌رده‌رگا ده‌شیلن، که ئەویش خاوین نییه، ئیتر چاوی لی‌سوور کردنه‌وه، به‌ رق و قینه‌وه جله‌کانی سه‌ره‌وه‌ی له‌به‌ر خۆی دا‌کە‌ند و گورپیه‌کی به‌سته نیوقه‌دی و به‌ چالاوه‌که‌دا رۆچوو، بو‌ ده‌ره‌ینانه‌وه‌ی دۆلچه و قه‌لانگ، ئەم تین و گوری کارکردنه هه‌نووکه‌ش له‌ زاتی سه‌ی میراندا هه‌ر وه‌کوو رۆژگاری لاوی بلیسه‌دار بوو، هینشتا متمانە‌ی به‌ خۆی مابوو، ئەگه‌ر وه‌ره‌زی و بی‌تاقه‌تی جه‌سته‌ی شلووی کردبوو، ئیتر له‌مه‌ولا وه‌لای نابوو. زور شت گورانی به‌سه‌ردا هاتبوو، ئیستا ئەو به‌ ته‌واوی خۆی هه‌لگه‌یرابۆوه، جاران که هه‌ر له‌ مال نه‌ده‌هاته ده‌ری، ته‌نانه‌ت بی‌وازی وای‌لی‌کردبوو تاقه‌تی نه‌بوو شه‌واوشه‌و بیت و داها‌تی

پوژانه تهحويل بگري، وکئووه واپوو ئو له و نيوهدا غهيرهيه و هر ئوانه بويان هيه له م دووکانهدا و همين! بۇ چەند چرکەيهک هيشتا که له بيرهکهدا بوو، حەيبب و شاتر زەمان ديسان دەمهقالەيان کهوتووه نيو، دەم بە جنيو ئاوقاي يەکدي بوون کريکارهکانی دیکه کهوتنه نيوانيانهوه و ليکيان کردنهوه، دارو کوتهکيان له دەست سەندن، نه يانهيشت لهوه زياتر ببنه مايهی ئابرووچوونی خاوهن کهسپو کارهکهيان، که هر ئیستا هاتووہ بۆلايان. ئەم شەپو هەرايه له راستی دا بە خاتری پارەي نانگەلی خەزالی و تايبەت بوو، جاران واپو بوو له هەمووجييهک له هر يەک شايی سناريک پوژانه له داھاتی نانی خەزالی و تايبەت وەبەر شاترگەلی دیکهوت له بەرئەوهی پارەيهکی هيکجار کەم بوو بەو دەدا، بەلام له ماوهی ئەم چەند مانگەدا، بەھوی باری نالەباري ناوخز و دەروہ، پوژ بەروژ نانی شار خراپتر دەبوو. هر بۆيه ئو دەفرانەي بۆ هەويري هەلھاتوو رەوانەي دووکان دەکران، پوژ له دواي پوژ له زيادبووندا بوو، تەنانەت وای لیتھاتبوو له نانەواکانی ئەم شارەدا، بۆئەوهی پارەي فرەتر وەر بگرن کاری تايبەت قەبوول دیکرا، ئیتر نانی ئاسايی کردنی کەم بۆوه، بەلام ليزه لەم دووکانهدا هر بە شتوہی کون، شاتر زەمان بە خەيالی ئوہی ورياترە، يان ئەمە ياسايهکی هەميشەييە ئەم برە پارەيهی دەنا تەنگەي باخەلی و کەسی بە پياو نەدەزانی، ئوہی دەبوو دوو قەسەي لەگەلدا بکا، خاوهن نانەوا بوو، که ئوہيش حەوتەي جاريک سەردانی دووکانهکەي دیکرد، يان زورجار هر نەيدەپرسی چي بەچييه! بۇ يەکەم جار که حەيبب بە لەفزی جەفەنگ باسی ئەم شتەي کرد لەگەل شاتر زەمان، ئو بە زمانی حەنەک و گالته جاري وەلامی دايهوه:

- ئابرا، دە ساله تو تەرازووی ئەم دووکانەت بە دەستە و من رایەک نەھاتووم بیژم فلان وا و فیسار وا، دوو پوژە سنار و سی شاییم گیر دیکهوی پیت حەیفە ئەم برایەت بیخوات؟! ئەمە يەکەم جار نەبوو ئەم قەسەي دابوو بە تەنگەي حەيببدا، بۆيه زور قەلس بوو. چاوی لئسوور کردووه، شاتر زەمان بە پينیک بوو لووتی هەلدەھینا و لەو دووکانهدا کەسی بە نيز نەدەزانی، تەنانەت چاکە و پياوہتی سەي میرانی له بير چوو بۆوه، لەوہتەي ئارد و گەنمی خراپ هاتبوو و گورپی ئەم مام شاترەش بە تاشای هینی کاری دیکرد! کەس نەيدەزانی بۇ فيزی ئەم ئەتوارە بووہ و لەبەرچی ئاوا دیکا لەم نانەوايە، دايمە هەولێ بوو ئەوانەي نانی خەزاليان دەويست وەپيشيان بخت، شلەو توندەي دەدا بە کارهکەي، جاري واپوو زوو دەھاتە سەرکار و پيش ئەوهی هەوير هەلبی دەست بەکار دەبوو، جاري واپوو وەختی دەھات و دەستی دیکرد بە نان پيوەدان،

خەلك له بەردەرگای نانهوا مهحتەل و بۆلەبۆل و هەراھەرا شەقامەكەى دەنا بانسەرى، تا درەنگانیکى شەو ئیش و کار كۆتایی نەدەھات، یان لە قەسەى مشنەرى ھەلدەبەزببەو و لووتى دادژەنى و کارەكەى مهحتەل دەكرد. ئیتر ئەمە چ ھەوايەك بوو دابووى لە كەللەى ھەر خۆى دەیزانى، كە دیارە ئەمەش زەرەدیکى گەرە بوو لە سەىمیران دەكەوت، تەنانەت ئەو ریزو حورمەتەى كە ھەىبوو لە نرخى كەم دەبۆو، تەنیا میرخاسیبەك كە شاتر زەمان ھەیبوو، ئەو دەبوو رۆژى وابوو بە لوتف و كەرەمەو دەستى دەنا بە مالى خۆیەو و دوو پلى گۆشت دەكرى و لە دیزیدا دەیانكرە شۆرباو، دەرخواردى كریكارەكانى دەدا، ئەمە بیجگە لەو گۆشتا و تیکوشینە كە ھەمووى بە دەورى مجۆمەیەكدا كۆ دەكرەو، سەھۆلاو و چایی رۆژانەشى بۆ دەكرین.

وختى سەىمیران سەتل و قەلانگى لە بیرەكە ھینایەدەرى، حەیبب كلاوھەكەى كردهو سەرى. دوور لە تەرازووھەكە پالی بە دیواریکەو دەبوو، دانیشتبوو بەمجۆرەى روالەتى نیشان دەدا، ئیتر تەمای ئەوئەى نەبوو، چیدی لەو دووكانەدا بمینیتەو، كریكارەكانى ئەم دووكانە زۆریان خوشنەدەویست. سەىمیران تەماشایەكی شاتر زەمان و حەیببى كرد و گوتى:

- زۆر باشە، ئەگەر ئیوھ دەوى چەند سال پینكەوھبوون، ناتوان لەگەل یەكی بحاوینەو،

دەتوان فكريكى تر بكنەو، ئاخۆم حەیبب ھەر بەراستى تو ناتوانى لەگەل ئەودا بحاوینەو؟

دیاریبوو وەلامى تەرازوودار تەنیا، نایەك بوو، كە سەىمیران گوتى نەدەدايە و بۆى گرینگ نەبوو، لەبەر ئەوئەى سەىمیران لەمەبەدووواو بەتەما بوو خۆى لە پشت تەرازوو دابنیشى و پارە وەرگری و ھۆشى بە كاروبارى خۆیەو بى، لەلایەكى تریشەو ھاوکارانى بزەن، چیدی نایەوى بەسەر سەن و دەستەى نانهواياندا رابگات، حەیبب بە دل ھیشاوى خواحافیزی نەكرد و دووكانى بەجى ھینشت، سەىمیران دوو رۆژ تەرازوودارى كرد، بەلام سەیرەكە لەو دەداو بۆیا بە زۆردارى بیگارى پیندەكەن، دەستى نەدەچووھە كار، ھەرچەندى دەكرد رۆژى لىئاوا نەدەبوو، وەرەز و بىحەوسەلە بوو، دەتگوت لە قاتى پەیدا بووھە رۆ و شەو خەلك بەردووكانەكەیان قەرەبالغ كردبوو بۆ نان، ھیچ وەختى بەمشوئە نەبوو. ئەمەش ببوو بە ھۆى بیزارى میران. خۆرەتاو ھەر لە ئوى بەیانیبەو تا چوارى دوانبوھەو لە دووكانەكە قاتى بوو، چاوى ئازار دەدا، میشكى قال ببوو، بە دەمباویشك و دەمداچەقاندەوھە مشتەرى بەرى دەكرد، خاوەن نانهواخانەگەل جارەن ھەرودەكوو ھەنگ چۆن لە دەورى مەلەكە پۆرە دەدەن، تەنانەت ئاشەوانیش، كەس بەم دەور و بەردە نەدەھات و ھەموو خۆیان شەرىك كردبوو، وادیاریبوو بەبى ئەوئەى ھەوالى بەدەنى ھەموو بە یەكەوھە پرویان

له شونینک کردبوو، له ماوهی ئەم دوو رۆژەدا به‌قهی دوو مانگی عەزاب چهشت! هەتا وای لیهاتبوو هەر ئەوهی مابوو بداتە کەژ و کۆ! پەژێوان ببۆوه، بۆچی هەر له قوم یان هەمەدان شونینکی بۆ پەیدا نەکرد و لەوئ بێنیتەوه، دەنگو هەرای شەقام زووبه و درهنگەى مشتەری و سەرەو ئۆ به گران، کە پچرپچریان وئ کەوتیوو خشه و سپرەى بیلە و داردوولک زرمەى له کەللەى سەرى هەلەستاند و هەناوی دەکراند، جازز و وەرەز بوو له کریکاره‌کانی دووکان، حەزی نەدەکرد بەم گشتە توز و ئارەقەیه‌وه هەر بییان‌بینی، سەرى له‌و به‌زاز و کووتال‌فروشه‌ى ئەوبەرى دووکانه‌وه سوور مابوو، چۆنه له ماوهی ئەم چەند ساله‌دا، ئەم کابرا قولەبنه‌یه ماندوو نابئ و رۆژ تاکی ئیوارئ دانیشتوو و خەریکی گەزو پێوانه؟ ئەوانه‌ى هەیانه و ئەوانه‌ى نییانه، هەر به‌یه‌ک شیوه ته‌ماحیان هەیه، ژیان له‌گەل هەموو کەسدا روخساریکی چاوبه‌ستانه‌ى هەیه و خۆشى و ناخۆشیه‌کانی له‌ چه‌شنی پەیکه‌ره‌ى بوودا، هەمیشه‌یه‌که‌رەنگی دەنواند. هەولیان بۆ خۆشى دابایه‌ خۆشیان دەبینی و بئ‌ده‌سه‌لاتانه‌ تئ‌رامابایەن ئەویش هەروا به‌ ساردوسرئ تئ‌ده‌په‌رئ. ورده‌ ورده‌ هاتبوو گۆرانیکى باش له‌ ژیانیدا پیک‌بینئ، بیرو رای سه‌بارەت به‌ زور شت گۆرابوو، به‌لام فکر و خه‌یالی هەموو ساتیک نەبوو دەست‌به‌رداری بئ‌ت به‌رۆکی به‌ر‌بات، ئەمه‌ بؤى بوو به‌ نەخۆشیه‌کی خه‌یالی و له‌ سه‌رخانه‌ى میتشکی کورک کەوتبوو، له‌ دەرۆ له‌ ژوور وه‌کوو ئەستیره‌یه‌ک به‌سه‌ر سه‌ریه‌وه‌ بوو، ئەم ئەزمونوه‌ دەرئ‌خستبوو، که‌ ته‌نیا بۆ چرکه‌ساتیک نه‌یده‌توانئ لئ‌ی دوور بکه‌وئته‌وه، ئئ‌تر ئەمه‌ى ده‌گوت، پووج و بن‌شر بوو. له‌ ماوه‌ى ئەم بیست رۆژەدا که‌ له‌ شارئ قوم بوون، به‌بئ‌ ویست و ئیراده‌ى خۆى هەموو شتیکى له‌لای هوما درکاندبوو. به‌بئ‌ ئەوه‌ى نئ‌وی سئ‌ته‌لاقه‌ بینئ و ببئ‌ته‌ هؤى په‌ریشانی و عەزابئ خانمه‌ جوانه‌که‌ى، وتبووی جارئ له‌ رواله‌تدا ژن و میزد نین و وه‌ک ده‌لئ‌ن نه‌ک شه‌رعەن به‌لکه‌ به‌ گوێره‌ى یاسا بۆ یه‌کدئ‌ حەرمان، گوتبووی به‌ته‌ما بووه، ئئ‌تر بۆ هەمیشه‌ ده‌ستی لئ‌ه‌لبگرئ و لئ‌ی دوور بکه‌وئته‌وه، به‌لام نه‌کراوه، له‌گه‌لئ‌دا وه‌ک که‌سئ‌کی بئ‌لایه‌ن کەوتبووه‌ راوئژکردن بزانی چبکه‌ن باشه‌؟ هوما له‌ وه‌لامدا وتبووی هئ‌چ مه‌که‌! ده‌بئ‌ تا ژیان مابئ‌ هەر ژن و میزد بن و ملی به‌ ملیه‌وه‌یه‌تى، له‌سه‌ر گف‌ت و به‌لئ‌نی خۆى سووربئ‌، هەر ئەوه‌نده‌ى چوونه‌ شارئ خۆیان له‌ یه‌که‌م ده‌رفه‌تدا بچنه‌وه‌ ده‌فته‌رخانه‌ بۆ ماره‌بڕئ‌ی قانونئ‌ی.

به‌لئ‌ی هەر‌وابوو، ئەو ده‌بوو ئئ‌ستا له‌ یه‌که‌م ده‌رفه‌تدا بچئ‌ته‌وه‌ ده‌فته‌رخانه‌ و ئەو بڕیاره‌ى دابووی هەلئ‌ی بووه‌شئ‌ئ‌ی، چئ‌وتبوو چئ‌کردبوو له‌گەل ئەم نازداره‌ فریشته‌ئاسایه‌، به‌ خئ‌زرای

پوچھلی بکاتہ وہ بہ شیخول ئیسلام بیڑی ئەوانہی وتبووم وانین و لەویم کردەوہ، ئیستاش دەبوو ئارەقەئە شەرمەزاری بریژی و تاوان و کەفاری ئەم ھەلەییە کردووێتە بیداتەوہ، ئیتر چۆن دەچوو بۆ دەفتەرخانە و چۆنی لەوو ھەلەھات ئەوہ بۆخۆی دەیزانی! ئەدی چۆن بوو کەوتبوو سەرھەوا کە ھوما تەلاق بەدات و لێی جوی ببیتەوہ؟ کەس نەیدەزانی، ئەگەر لەم ھاویر و دوورییەدا ژیا، بەتەمای چ ژیانیکی لەوہ خۆشتر بوو؟ چا و دلی لە کێدی ئاوی دخواردەوہ کە جیی ھومای بۆ بگریتەوہ؟ ئەو چیژی ژیانی لە ھوما وەر دەگرت و مانگی چاردەش ڕووناکی لە ھەتاو، ئەمە گەردوونە بوو، بە ھەرلایە کدا خولی خواردایە ھەر لەم شوێنەوہ بە یەکدی دەگەشتنەوہ، ئیتر ئەو گولیکی شیرین جەمال و ئەمیش ھەنگی تامەرزق بوو.

کەوا بوو چۆن دەیتوانی دەست بەرداری بی؟ داخۆم دەیتوانی بە دلنیاپییەوہ واز لە ئاسکە و مندالەکانی ئەو ببینی؟ خۆشی دەیزانی ئەم شتە نابی، بەلام ھەرچەندی دەکرد لە دلی نەدەچووہ دەری، لەو ماوہ زۆرەدا کە لەبەر ژانی قاچی تەخت لە مائی دانیشتیوو ئەم فکەرە پوچە دايمە لە دەوری مێشکی خەرمانەئە دابوو بڵاوی نەدەکرد، ھەر ئەو وەختە ئارام ئارام لە کورەئە تەبو یادا دەسووتا، تریەئە پێ و دەنگ و خەشپەئە جل شوشتنی پەرستارە نازدارە کەئە خوی دەببست، مەلی سووکبالی بیر و ئەندیشەئە دەیدا لە شەقەئە بال و سەری دەکرد بە ولاتانی غەریب و نامۆدا، تەنیا ھەر ئەم خەیاڵە دەیتوانی بیگریتەوہ، ھەر وەک چۆن لە چیرۆکی سەلیم جەوھەریدا ھەموو جاریک بۆ ھوما خاتوونی خیزانی باس دەکرد، گایەکی ئەفسانەیی و ڕەمزای دانەئە شەو چرای لە دوورگەئە کدا لە لووت بەر بۆوہ و کەوتە سەر گژوگیا، بە حەز و ئاوانیکی حەوانی بە دەوریدا سوورایەوہ، ئەمیش لە دلی خۆیدا ئەم فکر و خەیاڵە دنەئە دەدا، دووردانەئە نازدار و گەوھەر ئاسای خوی ھەلبگری و دوور بکەوێتەوہ، وابی کەس بە مەسکەئە نەزانی، تەنیا بەم شیوہ بوو دەیتوانی سەری ئاسووہ و ئۆخەئە بە زاریدا بیت و بیژی گەیشتووم بە تروپکی بەختەوہری، ئەو تەوانەوہئە لە ئەشقاد بە ژیانەوہئە دووبارە دەزانی، تەنیا ئالیزەدا بوو ئەگەر ھەموو شتیکی دەگەیشت بە کوتایی بە لایوہ گرینگ نەبوو، بەلام بە داخوہ ئەم گومان و بیر کردنەوہئە لە تەوہزلی و بی دەسەلاتی تاویادا بوون، لەتەک ھیز و وزەئە پاستەقینەدا ھەزاران فرسەخیان نیوان ھەبوو. لەو ماوہئەدا ھەر ئەمەئە بە مێشکدا دەھات کە بەسەر باری ئارەزوو دکانییەوہ ھەروا نەخۆش و کەلەلا بیت قەت چاک نەبیتەوہ، با لە نازدارە کەئە دوور نەبی. کەوابی ژیران خاسیان فەرمووگە: خودا لە عومرت ھەلگری و لەسەر عەقلت دابینی، ئەم نەخۆشییەئە ئەو بیانووئە کەئە باش

بوو تاكوو له ژوورینې نه یاته دهرئ، ژنی پهری شینوډی به بهر دهمیدا بیت و بچی باوه شینې بکا، چون پنی خوش نییه له مال بیت. تهنانهت هوت دهردی له سهر دپه پئ، ترپه ی پنی موسیقای روجه و نارام به خشی دل و میشک، هه توانی جهرگی به سوئی ئو وینداران هه روه کوو سیرین گهل Sirenes ئاوازی ستر اوای پنیوو، کهوشی سهر پنی به پرپره و مهنگوله وه دهر کرده پنی و نیئوخه کانی به بویه رهنگ دهر کرد و به سهر سنگی فهرش و قالیدا به لارو له نجه دهات و دهچوو، له جوانی به ژن و بالادا سه نه م و له رهوت و رهقس و سه مادا کامه پهری و باده گیز هه ددی هه بوو شان بدات له شانی؟ هه ر بویه چاوی بینهری مه ست و هه یران دهر کرد، وهختی به لای تاقه که دا تیده پهری و لای دهر کرده و به سیله ی چاوی که ژالی لهوی دهر وانی تاجی که ی و ملکی خوسره وانی له هه مبه ر ئه ودا باهخی نه بوو، ئه م خزمهت و په رستاریه ی هوما به میرانی کرد بوو تاكوو ئه و رژه ی چاوی لیک دهنه له بیر نه دهچوونه وه و گولی روهساری، جوان و بیگهردی هه روه که گولی هه همیشه به هار، شنهی زریان و بای خه زله وهر دهیلا و انده وه و بهرامه ی پیده به خشی.

باوه کوو له پشت ته رازوو دانیشتبوو، له دنیا ی خه یالی خویدا سهری به رز و نرمی که سپو کاره که ی دهر کرد، کیشانه ی دهر کرد و به ر دو وه زنه ی له سهر یه که داده نا و گری نیوچاوی دهچوونه مل یه که. به چ شینوډیه که دهی توانی رژه ی یه که دوو تمه ن زیاتر بخاته سهر داهاتی دوو کانه که ی؟ دوو نییه تو زیک میشکی خوی ماندوو بگردایه ریگه یه کی باشی دهر دپته وه، داخوم دهر که که متر یان گران تر نان بدات به مشتهری؟ نا، ئه مه گونجاو نه بوو، دایمه فکر و بیر ی له لای کاره که ی بوو، دهستی رانه هاتبوو که م بدا به و خه لکه، هه ر له یه که م رژه دا که لهوی خه لکی به ری دهر کرد، له چاو رژه ان دوو تمه نی بی جی بوو، ده بوو تایی ته رازووی به نانه وه تقه له عهرزی هه ستین ئه وسا دهیدا به مشتهری، له روانگه ی ئه ودا نانه وایی به راستی ترخ فروشی نه بوو، له هه ر سهر یک چه ند گه رهمیک که متر بدا به مشتهری، هه روه کوو بوی ببوو به عادهت به تاییهت هه ر له کونه وه روهشت به رزی و دل پاک ی مرویانه ی ئه و که ئه ستوونیک ی ئیماندارانه سه یوانی سهر ی راگیر کرد بوو قه تی وه لا نه دهنه، تهنانهت له کاتی کیشانی نانه که شدا چاوی نه ده چه قانده بنی ته رازووه که، ئه و زور به م کاره قه لس بوو، دهیگوت له روانگه ی ئاینیه وه وه ک تاوانیک ی گه وره دهاته ئه ژمار، پنی وا بوو ده بی چاوی ئه و که سه ی که ته رازووی به دهسته دایمه له سهر به رد و کیلوکان بی نه کا که متر بدا به مشتهری، دایمه هه ولی ئه دا هه له نه کا، ئه و له ماوه ی چه ند سالی رابردو ودا به پیاویکی روو راس ت و بی گزی و فیزی ناسرابوو، نانه که شی ناوبانگی هه بوو، له مه به دواوهش هه ر ده بوو ئاوا

بمىنىتتە، چى لەمە باشترى لە دەست دەھات؟ پىت واپو لە دەستى ھاتبايە مزەى كەمترى بەدبايە بە ئاشەوانەكان؟ ئالزەدا، نەك بە تەنيا ھەر ئەو بەلكو تەواوى دارو دەستەى سنف و بەكۆمەلىان ھەركەسە و بۆخۆى بە ھەر شىوھەيكە و لە ھەر رېگايەكەو كە لەبەر دەستيان دا ھەبوو، يان فكريان بۆى دەچوو بە تەواوى ھەولى خۆيان دەدا و بېر و مېشكىيان پىوھ مانوو كرديوو، بەبى پىچ و پەنا لە ماوھى ئەم چەند سالەدا كە ئەو سەرۆك و بەرپرسى پىشەى نەوايان بوو، تەنانت ئەو و ھەختەى ئاشەوانان ھەرەكۆو موستەعمەرەكانى ئىنگليز لە ژىر دەسلەتى نەوايان دا بوون و ھەر ئەوانىش بە كەيفى خۆيان ھەلىان دەسووراندا، سنفى ئەوان شىوھەيكەى ھاوبەشى و يارمەتىدانى ھەبوو، جگە لەو زىرەكەيەى كە ھەيانبوو، بۆ ئەوھى قىمەت نەچىتە سەرى دەبوو كار بکەن، نرخ كە بەرز بۆو تازە دابەزىنى بۆنىيە، لە ھىچكەت و ساتىكدا كەس نەيدىبوو نەوايەك بلى مزەى ئاشەوانەكەى زۆرە و گەرەك بەتەمايە كەمترى بکاتەو، بەلكە لە ھەموو رۆژگارېكدا ئەوھ ئاشەوانان بوون كە بۆلەيان دەھات و ھەق و مزەى خۆيان بە كەم دەزانى و ھاوار و لىلايان بوو بۆ زىادبوونى مزەى كارى خۆيان، ئاخىر داخووزى بە كۆمەلى خۆيان كە نووسىبوويان، بە ھۆى گرانى خەرج و زەرد و زىانەو، وەرن چارەيەك بەدۆزىنەو، ھەروا لە دايرەى ئابوورى دەستاودەستى پىدەكرا ميزاننامەى سالانى پىشوو بەتايبەت ئەم سالى رابردوو، بە تەواوى نىشان دەرى ئەم راستىيە بوو، كە خەنيم بۆئەوھى دەستى دەپۆشەت، قەسى كارى دەكرد و ئەگەر ئەوان ئاور بوون ئەوا خەنيم ئاو بوو، ئەگەر ئەوان وەكۆو بەرد و ابوون ئەمىش كۆتك و قولنگ بوو، لەورۆژەو ئىش و كارى نەواخانە كەوتبوو ئەستوى ئابوورى ئاشەوانان بەو ھەولەى دابوويان، دەرتانىكيان و دەست كەوتبوو، جگە لەوھش ئەوان بۆ ھەمبار و سىلۇ گەنمىان لىدەكرد، ھكۆومەت و زۆربەى تاجر و توججار بۆ ئەملاو ئەولا كەسەش نەيدەزانى كۆيە ئاردىان بەرى دەكرد، كەوتبوونە دەورەيەكەوھ ئاشەوانان بە كەيفى خۆيان جوابى نەواخانەگەلىان ئەدايەو، ھەرەك چۆن نەوايان يارىيان بەم خەلكە دەكرد، بەم حال و ئەحوالەو كەم كەردنەوھى باربەران ھىوايەكى خۆرايى بوو، تەنيا رېگەيەكى تر دەمىنیتتەوھ كرىكاران، خاس يان خراو، لىزەدا بە ئاخىر ھىواوھ خۆيان ھەلواسىبوو، نەواخانە بەم ھەموو ناكۆكەيەى كە ھەيبوو، ھەر لەو سالەدا كە يەكيتى خۆى دامەزراند، ھەر لەو بواردەدا، ئەوئەندە توندو تۆل رەمى خۆى چەقاند كە بەم دەموو دەستە لەق نەدەبوو: بە پىچەوانەى ئاشەوانەكان كە ھىشتا بۆ ئەمەبەستە ھىچ ھەنگاويكيان نەنابوو، تەنانت تەمايەكيشيان نەبوو، ئەوان بە ھىچ بابەتيك كرىكارى يەكدييان وەرنەدەگرت،

سنفی نانهوا بهم گشته حاته م به خشییی، بهم هموو دست بلاوییهی که هه بیوو، به دلاواترین سنفی شار به ناوبانگ بوو، حق و میزانیکیان بۆ کریکاران دیاری کردبوو که ئه میش که متریان پیده دان نهک زیاتر، ئه گهر شاتر یان هه ویرشیلی دووکان دهستی له کاره کهی هه لگرتبایه نانهوا بۆی هه بوو، له سهر دهسه لاتی شارهداری یان کاربه دهستانی بانتر، نهک ههر دهیان گپراهیه وه بۆ سهر کاره کهی، به لکه پیاوخراپیشیان دهکرد، چونکه ئه مه تایبهت بوو به نانی ئه م خه لکه، له م هه لومه رجه ناسکه شدا نان به واتای خوین بوو، له خوړا نه بوو، دهسته ی نانه وایان به شیوه ی نیوه نهینیه هه موو مانگیگ به نیشانه ی خه رج و پیداویستی لازم، ههر دووکانه و تمه نیکیان دهسه ند و له جینی خویدا خه رجیان دهکرد، ئه وان ئه گهر دهروستی ئاشه وانان نه ده هاتن، دهیان توانی قه زای دیزه له گوزه بخهن، ئه مه ش بهرچاوته نگی بوو ئه گهر به چاویکی نازیره کانه له و پروانین، له م وهخت و دهرفه ته دا قهت وانه بوو ئه و گشته کریکار و دۆست و خزمه ی له خو ی دوور بخاته وه، ئیتر که س به م به هاره خه می کاری نه بوو، کریکار له وهختی ئاوادا بۆ داده میئی؟! هه ره ئه وه ی که هاتبوو له پشت ته رازوه که پاره هستی، خو ی له خویدا گرفتی سازکردبوو، جا ئیتر به ههر عینونیک بوایه، به راستی بۆ ده بوو ئاوا به هیچ و خوړایی هه بیب له دهست خو ی ده ربکا؟ ئاخو م ئه وه بوو وه لامدانه وه به زهحمهت و ئه رکی چه ندین ساله ی ئه م پیاوه ئه مینه؟ به بی ئه وه ی پیرسن گرفتت چیه که م و کوریت کامه یه، ئه و چشتیکی به ئه وان نه وتبوو، به لام ئه گهر وه کوو کریکاره کانی تر داوای حقی زیاتری بگردایه، حق به دهست ئه و بوو، له بهر ئه وه ی نرخ ی نان و گوشت که بنه رته ترین بژیوی ئه م خه لکه بوو، له سی مانگ له مه وه به روه به پیچه وانه ی وهخت که ده بوو نرخ ی دابشکی زیده تر به رز ببووه جگه له مانه ش که م کردنه وه ی پوژانه ی کریکار کامه باری له سهر خه لک سووک دهکرد؟ تا کیویک نه پروخی که ندلانیگ پر نابیته وه، نا، ئه مانه هیچ کامیان ریگه چاره نه بوون، ئه گهر له دهستی هاتبایه به یارمه تی خالو که ره م له زهوی زار، یان باخیکی به ئیجاره هه لگرتبایه، ئیتر له چنگ ته وای ئه م گیز و کیشانه خالسی ده بوو، له رابردوودا ههر له سهر ئه م بابه ته له گه ل خالو که ره م قسه ی کردبوو. مه علوومه زورجار ئه م قسانه له دوی تیربوون و نان خواردنی نیوه رو د ههاته پیشی، که ئه مه ش کاردانه وه ی سیحراوی گه ده بوو به سهر میشکه وه که زور به گرینگی حیسابی بۆ نه دهکرا، به لام ئه وه ی روون و ئاشکرا بوو، له خو شیاندا، ئه گهر هاتبا و کاره که ی سهری بگرتایه ههر کلای حه وادا ده و ده یگرته وه، ئاماده بوو له دلوه یارمه تی بدات، له سهر ئه م خهت و نیشانه ی کوپخا بۆی ده کپشا، ده یوانی باخه گه وره که ی چوخه سپی یان مورچی، دهنه ئاشه کانی دیی زهکی،

یان سه‌راو نیلوفه‌ر به ئیجاره هه‌لبگرئ، ئه‌گه‌ر هاتوو ئه‌مانه‌ی نه‌ویست، یان جیبه‌جی نه‌بوو، بیستان هه‌لبگرئ، مه‌رو مالات رابگرئ و خه‌ریکی جووت و گا بی. زووتر باسی ئه‌م شتانه کرابوو، له ته‌واوی ئه‌م کارانه‌دا ئه‌و کابرایه‌کی ده‌ست و پئ سپی و نه‌کرد کار نه‌بوو، وانه‌بوو ده‌ست له‌سه‌ر ده‌ست دابنی و هه‌یج کاریکی له‌ده‌ست نه‌یات، پیاو ئه‌گه‌ر پیاوی کارکردن بی له‌سه‌ر به‌ردیش نان په‌یدا ده‌کا، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی شنه‌ی بلاوینی ده‌رو ده‌شت تۆزو شه‌که‌تی شار و شه‌قام له‌سه‌ر روخساری ماندوویی بسرئ، جا ئه‌وجار وه‌ره سه‌یری بکه بزانه چۆن به کاراندا دیت، پیلی ژن و مندالی ده‌گرت و باروبنه‌ی ده‌پنچایه‌وه و ده‌چوو له‌ دئ ته‌خت داده‌نیشته، به‌لام شتی‌وا نه‌ده‌بوو و نه‌ده‌کرا واز بینئ له‌ کارو که‌سپی چه‌ندین ساله‌ی دووکان هه‌ر له‌ شوینی خۆی کاری ده‌کرد و بیجگه‌ له‌وه‌ی مالی ده‌برده‌وه بۆ لادئ و سه‌ری ئاسووده ده‌بوو ده‌یتوانی هه‌ر به‌ چه‌ند روژ جاریک بیت و به‌ کاروباری نیوشاریش رابگا، تۆ بلئی ژیان وه‌ک تابلۆیه‌ک نه‌بی، چۆن جوان بنوینی به‌مجۆره له‌ به‌رچاو دایبینئ؟ بۆ ئه‌و چی له‌ میرزا نه‌بی که‌متر بوو نانه‌وایی ده‌گیرا، به‌ کاروباری ئاشه‌که‌ی راده‌گه‌یشته، ره‌عیته و تۆکه‌ری هه‌بوو، که‌ل‌وپه‌لی قاچاقی ده‌کپی و ده‌یفروشت؟ ئه‌گه‌ر خه‌تایه‌ک بووبئ ئه‌وا ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ گوئ‌په‌ته‌دان و دووری کردنی خۆی، ژیان به‌بی چه‌رمه‌سه‌ری نییه، ئه‌گه‌ر بته‌وی ره‌گاژو بکه‌ی، په‌ل به‌ه‌اوی، ئه‌وا ده‌بی زۆرتر خۆت ماندوو بکه‌ی تاکوو شان و پیل نه‌کوتی و شه‌ونخوونی نه‌کیشی پئی‌ناگه‌ی، به‌لام ئه‌و تا ده‌هات یه‌خه‌ی خۆی له‌ شار هه‌لده‌ته‌کاند، وه‌ره‌ز بوو له‌ شار، له‌ شه‌قام، دیمه‌نی شار و شه‌قامی وه‌ک چه‌زیایه‌ک ده‌هاته به‌رچاو، وه‌ک که‌وی زیندانی بۆ که‌ژو کۆ ده‌ی قاسپاند؛ هه‌وای سازگاری ده‌شت و سه‌حرا له‌ چه‌شنی مه‌لحه‌م وابوو بۆ ده‌روونی پر له‌ ئازار و ده‌ردی، هه‌ر ئه‌و ده‌نگی مه‌ل و خو‌ره‌ی ئاو و سه‌وزاییه بوو ده‌یتوانی ژه‌نگی دلئ بشواته‌وه. ژیان پر له‌ ته‌نگو چه‌له‌مه‌ی شار، وه‌ک قورقوشم قورگی ئاواز و ناله‌ی سی‌تاری ئه‌وینی خنی‌بوو، ئه‌وه که‌ژو میزگ و باخ بوو ئاوات و خه‌ون و خه‌یاله‌کانی به‌ ته‌مه‌نی له‌ده‌ست چووبه‌وه متوربه ده‌دایه‌وه، ئه‌مه لائئ بوو گولی سیسی عومری پاراو ده‌کرد و دلئ غه‌ورگرتووی تیف‌تیه ده‌دا، ئیتر ئه‌و نه‌یده‌توانی هه‌وای شار به‌مه‌موو ژه‌نگ و ژاره‌وه هه‌لبمژئ، خۆ ئه‌گه‌ر خه‌رمان نه‌گاته به‌رده‌رگا، ده‌کرئ له‌سه‌ر خه‌رمان بخه‌وی؟ داخۆم ناشتنی نه‌مامیک هه‌رچه‌نده ته‌مه‌ن پئی‌رانه‌گا یان داچه‌ندنئ باخچه‌یه‌ک سه‌وزه، بژار و کوود لیدانی بیستانیک، هه‌زار کارو که‌سپی شاری به‌قوربان نه‌بی؟ پیت‌وايه هه‌مووی شار ناهینئ، سه‌یرکردنی کریمی‌کی خاکی، یان په‌له‌وه‌ریک به‌سه‌ر دارو دره‌خته‌وه، فیکه و نرکه و هه‌رای فه‌یتوون چیبه‌ک،

داخوازی و بینه‌وبه‌ره‌ی کاربه‌دهستانی ئیداره‌یی، یان خەم و کوفان و قسه‌ی ئەم‌وئەو، کامیان باشتر بوون؟ وێدەچوو ئەمە بیرئیکی باش بێ، هه‌وای دێ له‌ سه‌ری دابوو، ئه‌وه‌ی له‌ به‌رده‌م ئه‌ودا ریگر بوو قوتابخانه‌ی منداڵه‌کان بوو. ده‌کرا ئه‌وانیش نه‌چنه‌ فیرگه‌ و واز له‌ خویندن بێنن! گلاره‌ وه‌ک میوان وابوو له‌و ماله‌دا، ئەم‌رۆ یان سه‌به‌ی میزدی ده‌کرد و ده‌چوو سه‌رمال و حاڵی خۆی، ئەگه‌ر خودا یه‌دی دابایه‌ و بۆی جێبه‌جی ببوایه‌ مال و حاڵه‌که‌ی بباته‌وه‌ بۆ لادێ، ئه‌وا له‌ ده‌ست ئەم خه‌رجه‌ خۆرای بایانه‌ نه‌جاتی ده‌بوو که‌ هه‌موو رۆژیک هوما ده‌یدا به‌ کولیدا، که‌ ئەمه‌ش زیده‌ پێراکیشان و مۆده‌ و چاولیکه‌ری کومه‌لگای شارنشین بوو، ژنه‌کانیشی هه‌روه‌کی خۆی به‌ په‌سه‌ن کوردی و له‌ باوه‌شی گه‌رم‌وگه‌ری لادیدا گه‌وره‌ ببوون، دیاره‌ که‌ هه‌ر له‌ کۆنه‌وه‌ کورد، بوون و په‌سه‌ن و ناسنامه‌ی خۆی پاراستوه‌ و له‌ هه‌مبه‌ر لافاو و له‌هی زه‌ماندا خۆراگر بوون. میله‌تی زیندوو به‌ زمان و که‌لتوره‌وه‌ پێناسه‌ ده‌کرێ، که‌وابوو کورد خاوه‌نی پێناسه‌ی خۆیه‌تی، سه‌ره‌رپۆیی هه‌ر ده‌وره‌ و زه‌مانیکه‌، ئیتر ئەمە رۆژگاره‌ مرو‌قی سه‌ره‌رۆ و هه‌له‌شه‌ ئارام ده‌کاته‌وه‌، هوما وه‌ختی گه‌رابۆوه‌ سه‌رته‌ختی به‌ختی و ته‌نانه‌ت له‌ دل‌ه‌وه‌ خوشحال بوو که‌ بگه‌رپێنه‌وه‌ بۆ لادێ، بیره‌وه‌ریه‌کانی له‌به‌ر رووناکی مانگه‌شه‌وه‌، دۆشینێ مه‌ر و مالات و ره‌قس و چۆپی‌کیشان به‌ ده‌وری کوانووی گه‌رمدا، گۆی شل‌کردن بۆ بلویری شوان و کاره‌ی مه‌رو جریوه‌ی مه‌ل و په‌له‌وه‌ران و خۆره‌ی رووبار و زه‌رده‌په‌ری ئیواران ئوخزنی به‌ دل‌ ده‌به‌خشی و پۆخی که‌سیره‌ که‌وتوو شارنشینێ ده‌بووژانده‌وه‌، ته‌نیا به‌ومه‌رجه‌ی هه‌روه‌ختی میزده‌که‌ی سه‌ردانی شاری کرد ئەویش له‌گه‌ل خۆیدا بێنن، ئیتر چ له‌وه‌ خۆشتر به‌ ده‌نگی که‌له‌بابی به‌یانی و سپه‌ی مه‌ل و قاسپه‌ی که‌و له‌ خو‌هه‌ستی و به‌ بیره‌بیر و فیکه‌ و هۆهۆی شوان و گاوان خو‌ه‌و بیباته‌وه‌! ئاسکه‌ که‌ هه‌روه‌ک گۆزه‌ی چاک هه‌ر زینگه‌ی ده‌هات، ئیستاش ده‌یتوانی هه‌ویر بشیلێ و تیری لێدا و نان و کولیره‌ی په‌نجه‌کیشی بدا به‌ ته‌ندوره‌وه‌، منداڵه‌کانیش هه‌ریه‌که‌ و گۆشه‌ گله‌میک بۆخۆی ده‌گرێ و ژبانی تازه‌ ده‌ست‌پێده‌کا، چوار پێنج مانگ خۆیان ماندوو ده‌کرد و ماباقی سال‌ ده‌ستی ماندوو له‌سه‌ر زگی تیر شوکری یه‌زدانیان ده‌کرد و به‌ سه‌رو دل‌خۆشی پالیان لی‌ده‌داوه‌ و له‌به‌ر به‌رپۆچکان داده‌نیشتن و سه‌یری که‌ژو کیو و ده‌رو ده‌شتیان ده‌کرد، (خۆ هه‌رچیبه‌ک کۆن بوو بێ‌قیمه‌ت نابێ)، هه‌مووشتیگ هه‌ر دوو رۆژ تازه‌یه‌، دیهاتیش بۆ سه‌ی‌میران دایمه‌ تازه‌ بوو، ئاخۆم به‌ تیرامان له‌ جووله‌ و له‌ره‌ی چله‌گیایه‌ک یان فه‌لسه‌فه‌گه‌لی قوولی مرو‌ف، ئەمیان که‌ له‌ژیر سینبه‌ری خۆیدا دنیا به‌ک نه‌پنی به‌رپیتواری له‌خۆ گرتوه‌ باشتر خودا ده‌ناسرا؟ یان به‌ وردبوونه‌وه‌ له‌ هه‌لسووران

تهگه‌ری درۆشکه‌یه‌ک؟ به‌رینایی پوانگه له شاردا ته‌نگه‌به‌ر، گرفت و ئاریشه‌ی وردو درشت، خه‌یالات و خه‌مۆکی زۆر و زه‌وه‌ند، خۆبه‌زلزانی و له‌خۆبایی تا بلیتی زۆر، گیان له ته‌نگانه‌دا و ژیان کال و پرووکه‌ش، به‌لام سروشت وه‌ک حه‌قیقه‌ت پاک و بیگه‌رد، کیو و ئاسمان و ئاسوو روون و ئاشکرا و هه‌مووشته‌گه‌وره‌یی کردگاری ده‌رده‌خست و ئه‌و گه‌وره‌یه‌یی له دل و روچی مرۆفه‌کان ده‌چهند، (ئه‌گه‌ر مرۆف هه‌ز به تاریکی نه‌کا، ژیان وه‌ک پشکووی ژیر خۆله‌میش هه‌روه‌ختی فووت لیکرد ده‌گه‌شیته‌وه).

ئه‌ورۆژی خالۆکه‌رهم هات بۆ شار، سه‌ید بیری کرده‌وه ئیتر له سواری کویته‌ی خه‌یال دابه‌زی و ته‌ک بدات به حه‌قیقه‌ت و پنی بنیته سه‌رپشتی پردی راستیه‌کان، به‌خت بوو به یاری به‌م‌جوړه‌ی کوخا ده‌یگوت، باخه‌که‌ی مورچی به‌ته‌ما بوون به ماوه‌ی پینچ سال به ئیجاره‌ی بدن، سه‌ی‌میران چوو بواری تا‌قی کرده‌وه، قسه‌که‌ی کوخا راست بوو، له‌لای خۆی بپاری‌دا، سه‌ردانیکی باخی مورچی بکات، له چۆخه‌سپی دوورتر نه‌بوو، خالۆکه‌رهم محنده‌کی خۆی بۆ به‌جیه‌هیشته‌ت و خۆی رویشته‌ت، سه‌ی‌میران ده‌یزانی نابئ ئه‌م ده‌رفه‌ته له ده‌ست ده‌ربکا، وه‌ختی ورد بیری لیده‌کرده‌وه ژیانی شار تووریک نرخه‌ی نه‌بوو له ده‌رد و عه‌زاب به‌ولاوه، دوو پوژ دواتر وه‌ختی هوما‌ی سواری ماین کرد و به‌دالانه‌که‌دا چوونه ده‌رئ، سئ پوژی ته‌واو بوو، ده‌رویشه‌کان له بن دیواری ئه‌وان بارگه و بنه‌یان دابوو به‌عه‌رزیدا، ئه‌مه‌ کاری هه‌موو سالنکیان بوو، سوآل و سه‌ده‌قه‌یان و ده‌رده‌گرت و زه‌کات و به‌راتیان کۆ ده‌کرده‌وه، سه‌ی‌میران پپی‌ه‌یف بوو له‌وه‌خت و ساته‌دا که بۆ ته‌منیک ئامانه‌خانمی بوو، پوول و پاره بکاته ده‌ستی ئه‌م مفته‌خۆرانه‌وه، که هه‌روه‌ک ته‌مه‌لی به‌غدا ببوون به سه‌رباری خه‌لک، سه‌ی‌میران ته‌منیکی له کیفه‌که‌ی باخه‌لی هیناده‌رئ و بوی خستنه نیو خپوه‌ته‌که‌یان، پووی کرده ده‌رویشیکی گزی‌کار و ریشنه و گوتی:

. هانی، چش له مالی دنیا ئه‌مه‌ش به‌شی ئیوه تاکوو ئیوارئ ده‌گه‌ریمه‌وه لیته نه‌تانینم! ده‌ک له جیی خۆتان راسته‌وه نه‌بن زبه‌لاحینه! له‌وه‌خته‌دا به‌غیره‌ته‌وه هه‌وساری ماینه‌که راده‌کیشا و به نیو تیخی نیگای ئه‌م‌وه‌ئودا له کۆلانه‌که‌وه تیده‌په‌ری، خودا خودای بوو له شه‌قامه‌که‌وه چاوی نه‌که‌وئ به چاوی شینخول‌ئیسلام و سه‌ری خه‌جاله‌تی به‌ربداته‌وه، وه‌ختی هیشتا له حه‌ساره‌که نه‌چوو‌بوونه ده‌رئ خانمه‌ نازدار و خوداپیداوه‌که‌ی به بیانووی ترس له‌سه‌ر پشته‌ی و لاخه به‌رزه مه‌کر و نازی ده‌نواند و زیده‌تر خۆی له‌لای میران شیرین ده‌کرد و شه‌کراوی درشت، هه‌وئ و ژن و کچی ئه‌م حه‌ساره هاتبوونه سه‌یری، له‌پاش ته‌واو‌بوونی ئه‌م دیمه‌نه‌خۆشه و له مال هاتنه‌ده‌رئ،

ئاسكە بە كۆلىك خەم و پەژارەو ھەر ھەركوو ئەتلەسى كۆرۈ ژوپپىتر، لە پېشدا خۇى كۆرد بە ژوررەكەدا و دەستى لە ئەژنۇى ھەلپىكا، بەلام دواتر ھەك دانەى سەرساج ئارامى لى ھەلگىرا، چارشىئوى دا بە سەرىدا، دەستى مەھدى گرت و بەپەلە خۇى كۆرد بە كۆلانەكەدا، دە دەقىقە، چارەگىك دواتر گەشىتە سەر سەربانى مالى مېمكە بى بى لەسەر تەپۆلكەى چۆخەسور، لەگەل رەعنای كچى پېرژىندا تەماشای ئەو رېگا پان و سېپىھەيان دەكرد كە لە دەروازەى رۆژئاواى شارەو ھەكراست روى دەكردە ئاوايپەكانى خالسة، ئاسكە بە ھەموو پەلەپەل و ھەلات ھەلاتەى كۆردى و خۇى و مندالى ھەناسەبەركى كەوتن، رۆز بەداخەو ھەبوو، ئەوانى نەدیت و زوو تىپەرىپوون، بەلام ھەر ئەو كاتەى ئاسكە بە بەژنى رېگاكەدا چاوى بۆ ئەوان دەگىرا، ھەك خالىك لە دەورەو ھەلاخە بەرزەپەك دوو كەسى لەسەر پىشت ھەدەر كەوت، مەھدى زووتر ئەمەى بىنى و پىوتن، تەواو دياربوو ئەو چارشىئو چەرمگەى لە پاشكۆى ماينەكەو ھەسوار بېو ھوما بوو، روى بەم دەرو دەشتە بە لوقە لوق لە شار دوور دەكەوتنەو، خۇ ئەگەر ئاسكە لەو كاتەدا دوور بىنى پىبواپە، دەيزانى ئەوان بە دەم رېگاو ھەك جار جار لادەكەنەو قسە دەكەن يان بىدەنگن.

ئەو ھەختەى سەىمىران بەتەماى خالسة بوو بۆ دىتتى باخى مورىچى كەچۆ لاويكى بە نىازى خۇى باشى كۆردە تەرازوودار تاكوو ئەو دوو رۆژەى لە مال نابى ئەمىندارى بىت، داھاتى رۆژانەى دووكان ئىوارى لەگەل ئىوارى لە قەرزدا ئەدراپەو ھە دەھاتن بەتالىان دەكرد! بەلام سەفەرى سەىمىران بەبى وىستى خۇى لە دوو رۆژەو ھەبوو بە چوار رۆژ، بە گەشىتتى ئەوان خەزورە مەپرىكى بۆ كوشتتەو ئەو ھەندەى لە دەستى ھات لە خزمەت كۆردىندا رۆژ و چنۆك نەبوو، باغە گورەى مورىچى لەسەر جادەى شار بوو، ئاويكى زۆر و زەبەندى لە بەردەستا بوو، تەنیا ئەو ھەبى بە ھوى پىرانەگەشىتتەو پەنگ و پوويەكى جوانى نەبوو، پەرزىن و دىوارى بە دەورەو نەبوو، ئەو باغانەى لە شار دوور بوون، خۇ ئەگەر باخەوانى بە مشوورىان بە سەرەو ھەبوپە قازانچى باشيان دەبوو، ئىتر ئەو ھەبوو، سەىمىران وتى دەبى باشتر بىرى لىپكەمەو ھە بە جوانى ئەم كارە لىك بەدەمەو، لە پىنجەم رۆژدا ھەختى ژن و مىزد بە سواری ماينى خۇش رەوتى كويخا دەگەرەنەو ھە بۇ شار ھەر ھەركوو باز و تەوار كە ھەواى خۇشى زۆزان ھەلدەمژن بۆ ساتىك چاويان لەسەرىك دانا و بەرامەى خۇشيان ھەلمژى، ئەو بىنى ئەوان دەتگوت لە بىشكەى ھەرماندا رادەژىن، دەشت و مىرگ و چىمەن ئەو ھەندەى چا ھەتەرى دەكرد ولاتى لە تارای سەوز پىچاپو، ھوما، ئەو ھەندەى لە مال دەردەكەوت لە جوانىدا كەم و پىنە و لە بالادا شاملەل خاتونى نىو ئەفسانان بوو،

بهرله وهی بگه نه قاوه خانه ی باباجان سهی میران هومای رازی کردبوو لابدن و پیاله یهک چایی
 بخونه وه، هرچه نده هوما رازی نه بوو به لام به قسه ی کردبوو، به نیو ئه م ته پوتوزی جاده
 توزاوییه دا، سه بریان کرد سولیمان ورکه نان فروشی دووکان وهک بای شه مال له دوروه وه به ره
 پرویان دیت، که وش و کاله ی ته واو هه لکیشابوو پوزوه وانه ی هه تا سه ری هه لکیشابوو، خوی
 توندوتول داپنچابوو، سه ره رای پیری و کویر و کوتربوونی ده تگوت ئه سپی چاکه ویرغه دهکا،
 سهی میران بۆ چرکه یهک به دیتنی ئه و سه ری سوورما ئه م پیره میرده بۆچی به شوینیدا هاتوه،
 ئه زموونی ژیان ئه وهی خسته میشکیه وه نه کا شتیک قه و مابئی! تو بلیی سه ربانی دووکان
 تیکه نه ته پی بی؟ بیژی کهس توشی به لایهک نه هاتبی؟ بلیی یهکی له کریکاره کان نه که و تیبته
 بیره که وه؟ یان خوای نه کرده شتی له مالی پرووی نه دابی. ئاسکه تریاکی نه خواردی منداله کان
 شتیکیان به سه ره نه هاتبی؟ ترسیکی دیکه ش له گوریدا هه بوو، ئه و که سه ی دوو روژ بوو ته رازووی
 پی ئه سپاردبوو داخله ی به تال کردبی و تیی ته قاندبی! وهختی دابه زی و له گه ل کریکاری خوی
 قسه یان کرد به لی ناخرین بۆچوونی ئه و راست و ابوو، کابرای تاین ناخرین داها تی دوو روژده ی
 دووکانه که ی له ته نگه ی باخه لی نابوو، بوی دهرچو بوو، بۆ بار راستی نه خشه و پیلانی خوی
 کلای نابوو سه ره نه ورؤزخانی عه للاف و خه له سین قهرزی له کن سهی میران بوو، به هوی
 نارسه نی خوی وه روژانه که ی ئاشه وانی به ته وای نه دابوو، سهی میران به سه ره پنه وه سه رابوو،
 سهیری ده می سولیمانی ده کرد و چاوی نه ده تروکاند، مه حته ل مابوو نه یده زانی چیبکا و چی بیژی!
 که چوو کابرایه کی سه لت و بی کهس و کارو خه لکی سونقور بوو ئه وه نده ی کاری نه بوایه ده چوه
 چایی خانه ی موراد داده نیشته له مهیدانی شاره داری، سهی میران له گه ل ئه وه ی گه یشتنه وه مالی
 هومای دابه زاند و له پینشا خوی گه یانده قاوه خانه که به لکوو له وی بتوانی بۆقه ته ی ملی ئه وه تیه
 دزه بگری، دواتر بوی دهرکه وت بۆره خمیکی ئه و له هه لال خانه دا کار دهکا، ئه م هه لات هه لاته ته نیا
 ماندوو بوونی به دواوه بوو، باوه لیی سه رلی شیواو ئه وه نده ی له م شاره دا هاتووچوو، نه کابرای
 دپته وه و نه دهستی له هیچ گیر ببوو، ته نیا ماندوو بوونه کی پیم، ناسیاویکی خوی هر ئه و روژه
 له تارانه وه هاتبۆوه کابرای دزه ی له که لی ئه سه داوای نزیک هه مه دان دیتبوو، ئه م هه واله زور
 درهنگ، یانی سی روژ دواتر گه یشته سهی میران، هه تیومچه یه کی ئاوا خویری وهختی مالی خه لک
 وهک گه زومازوو دهخوا، ئه وه نده شل نه پینچراوه ته وه به هاسانی ده ته له بکه وی، ئه وی
 خواردووی ته ی و نه بخواردوه له گه رووی بینیته وه ده ری، خاوخیزان و ئه که بر باشوو پینان و ابوو

هه تاكوو دزه دور نه كه وتوته وه، كه سيكي وه دوو بخن و به هر فيل و دههويه كبي بيگيرنه وه، سه مييران دهمو ليوي خوي هه لگلوئي و گوتي: تازه بي فايده يه! وتيان بچو له شاره واني شكايه تي لايكه، نه مه شي رت كرده وه، وهك بلي نه وه ي بردو ويانه سبه ي دهيه يننه وه سه رجبي خوي، بوئه وهش نه ده بوو پشت گوي بخري، سي سته تمن پول كه چو سونقو وري دهستي دابوويه و بردووي، بوئه و رژه پاره يه كي كه نه بوو، نه گهر وهك جار ان بابه، نه مه بو سه مييران نانه وا زور گرینگ نه بوو، به لام ئيستا چي - نه مرق نه و پياوه گلوله ي كه وتبووه ليژي، كوله كه ي بن ميچي په ريبوو، هر ئان له وه دابوو بانو سه رباني تيك بته پي! نه م ئارده ي ئيداره ي ئابوري به واني دابوو، هر بو نه وه ده بوو بيكه ن به سه وله! نه مه زهره ديكي زوري به نانه وا و ئاشه وان گه ياند. هر خه لك بوو بوله ي ده هات و قسه ي دزيو و ناشايستي حه واله ده كردن، نه م پول و پاره دزينه بووه هوي نه وه ي جاري له به ئيجاره گرنتي باخي موريجي بيده نكي بكن، هر چه ندي زور باش له گه ل سه مييران ريكه ده كه وتن، نه وه ي كه باوه لي شكايه تي نه كرد و كه وته قونه قون و كه مه ترخه مي نه يننيه ك له ئارادا بوو، هر كه سه و جوريك باسي ده كرد، ده سته يه ك ده يانگوت پاله واني نه م چيروكه چما نه وه نده كچ و كاله كاري ئاوا دهكا، زور كه سي ديكه ش پينان و ابوو نه مه حيسابي پول و ماله و كاري به ئاكاري جوان و سه يد و مه لا نيبه! به لام هه ميشه مه زنان ده بنه ئامانچ و نيشانه هر دوو سالو نيو له وه پيش بوو، دواي نه وه ي ته شته مسه كه يان له ده ست دزان سه نده وه كاتي خه به ريان پيدا نه چوو له شاره واني وه ري بگريته وه، وه ختي پاسه وان پيلي كوريزگه ي گرت و هينا يه به رده رگا، بوئه وه ي خوي له م بينه و به ريه بدزيتنه وه له وه لام ي نه واند گوتي:

- له وه ته ي من مالم، به م ناو نيشانه ي ئيوه من ته شتي وام له مالد نه بووه.

- نه وه نيبه نه م بيوه له يه ده لي هر خوم به ياننيه ك زوو له حه وشه ي نه م ماله رفاندوومه؟

- نه وه ي من وتم راسته، خو به م سه رو سيمايه وه پياوي درو نيم، قسه ي ئيوه رت ناكه مه وه، نه گهر برواشت به قسه ي من نيبه پي بلي چون بردوويه تي به ياننيه ك بيه يني و له جي خوي دايننيته وه.

سه مييران هر دواي نه مه زوو زاني نه ده بوو شتي واي به ده مدا بن، به لام به خت بوو به ياري و پاسه واني گيلوكه، چ له فرمووده ي باوه لي حالي نه بوو، به دواي قسه كه ي نه ودا گوتي:

- داخوم ئاماده ي شا يه تي بده ي نه وه ته شته مافي توي پيوه نيبه و كه س نه مه ي له مالي تودا

نه ديوه؟

سه‌میران بزه‌یه‌کی تالی نیشان‌دا و گوتی:

- کورپی‌باش، حق به‌دهست سکا‌لاکاره، تو شایهت بیته که ئەم ته‌شته له‌م ماله چۆته‌ده‌ری و

به‌شی منی به‌سه‌ره‌ویه.

- ده‌بی بیی بۆ شاره‌وانی و له‌وئ ئەم قسانه بکه‌ی.

- ده‌ی‌باشه، که‌ی ده‌لایی دیم، هه‌رئیس‌تا یان دوا‌ی سه‌عاتیکی دیکه؟ تو بچۆ له‌و قاوه‌خانه‌یه

چاییه‌ک بخۆوه، منیش دیم، سبه‌ی به‌یانی بۆخۆم دیم، ئەمه‌ش پارهی چایه‌که، خۆ قسه‌یه‌کی دیکه‌ت

نییه؟ برۆ خوا‌حافیزت بی.

سه‌یره‌که له‌وه‌دابوو، ئەم کابرایه هه‌میشه ده‌یگوت، خه‌لک مالی منی بۆ ده‌خورئ، به‌لام من

ناتوانم مالی که‌س بخۆم.

له‌وه‌خته‌دا که‌چۆ ئەم‌کاره‌ی کردبوو، میرزا نه‌بی چووبوو بۆ کانی‌چه‌رموو، دئییه‌ک بوو له‌ولای

کرماشانه‌وه، ئەمیش له‌وئ کاروباریکی بنیات نابوو، وه‌ختی گه‌رایه‌وه و به‌مه‌ه‌واله‌ی زانی، زۆرتر

له‌وه‌ پریشان بوو که‌ بی‌رت لیده‌کرده‌وه، زۆر زۆر له‌م کارانه‌ی سه‌ید قه‌لس و توپه‌ بوو، بۆ

سبه‌ی نزیک زه‌رده‌په‌ر، چوو بۆ مالی ئەوان، سه‌میران له‌ زووره‌که‌ی ئاسکه دانیشتبوو، به‌لام

خیزانی له‌به‌ر بی‌لایه بوو، به‌بی ئەوه‌ی ده‌ستی به‌ کاریکه‌وه گیرایی تو‌زی خه‌م و په‌ژاره نیشتبوو

سه‌رده‌م‌چاوی، میرزا نه‌بی پیش‌ئه‌وه‌ی بچینه‌ ژووری و سلاو و ئەحوال‌پرسی بکات و وه‌لامیک

بژنه‌وئ به‌بی یه‌کو دوو هه‌ر له‌ به‌رده‌رگاوه گوتی:

- مه‌شه‌دی میران، هاتووم پی‌رو‌زباییت پی‌بلیم! خه‌لک ده‌بی هه‌ر له‌ تووه‌ فیزی کاران بن! من

نازانم له‌ خوشیان بلیم‌چی، ته‌رازوو به‌ کو‌یز و دووگ به‌ پشله‌ ده‌سپیزی؟ سه‌فه‌ری گه‌رمین و

کو‌یستانم بۆده‌که‌ی! مه‌گه‌ر نه‌ته‌دزانی ئەو هه‌تیوه به‌په‌ل‌لایه‌ رۆله‌ له‌به‌ر دایک هه‌ل‌ده‌گرئ و که‌ر به‌

باره‌وه‌ د‌رفینی؟ تو چۆن داخله‌ و دووکان‌ت پی‌ئه‌سپاردوو؟ کی ئەم ناکه‌س به‌چه‌ی بۆ تو په‌یدا

کرد؟ دووای چل سال و لاخ‌داری تازه‌ بارت لیده‌که‌وئ، مه‌شه‌دی به‌راستی بۆ ئیمه‌ عه‌یبه‌! من نازانم

هه‌رچه‌ندی ده‌که‌م و ده‌کرینم سه‌ر له‌ کاروباری تو ده‌رناهینم! ئەم هه‌تیوه ئەوه‌نده‌ی من بزانم

به‌رگیره‌وه له‌ هه‌چ شتی نا‌کا! خۆ هه‌رکه‌سیک پنجن ر‌دینی دانا نابیته‌ خه‌لیفه‌ی به‌غدا!

هه‌یشتا گرتی نیوچاوانی نه‌کرا‌بووه له‌ حال و ئەحوالی ئاسکه‌خاتوونی پرسی و له‌ ژووری

دانیشت. ئاسکه‌ چوو به‌لای چایی و سه‌ماوه‌ره‌وه، میرزا وتی به‌رۆژووم، قه‌رزدار‌ی ر‌مه‌زان بوو،

ندهبوو دهم له نان و ئاو بدات، دواى ئه‌وهى ئاسکه به چاوى پر له شه‌رمه‌وه له‌ولاوه دانېشت، میرزا نه‌بى ئه‌مجار پروى کرده میران و هیندى و له‌سه‌ره‌خو دريژده‌ى دا به قسه‌کانى:

- کاکى خوّم، من کارم به‌وهى نښه تو بۆچى چووبى بۆ دښهات و له‌وى چت‌کردووه، به‌لام بۆچى وهختى کارېکت بۆ دښته‌پېښى هه‌ر وه‌کوو جارن نايه‌ى به من بلېى، ئاگايه‌که‌م له دوو‌کانه‌که‌بى؟ خو من ئه‌و رۆژه له مال بووم و نه‌چووبووم بۆ کانى‌چه‌رموو، خو ئه‌وه‌نده‌م ئاقل هه‌بوو تا‌کوو تو ده‌هاتښه‌وه رۆژى يه‌ک‌دوو جار سه‌ريکى دوو‌کانه‌که بده‌م، له‌به‌ره‌وه ئه‌وهى له داخله‌که‌دا يوو لښوورده‌گرتن با هه‌رچى هه‌بوو له‌به‌ر ده‌ستى ئه‌م چه‌ته‌يه‌دا نه‌بوایه، منښ له هه‌ويلدا نه‌بوایه‌م به رۆسته‌م يان که‌سيکى دیکه‌م ده‌سپارد، مه‌گه‌ر سه‌راوى گيان دۆست و برا بۆ که‌ى ده‌بى، ئه‌گه‌ر بۆ رۆژيکى‌وا نه‌بى؟!

سه‌ى‌ميران مات بوو، شانەکانى داخ‌زيبوون سست و په‌ريشان، به‌بيستنى ئه‌م قسه‌ حه‌ق و په‌قانه‌ هه‌ستى به‌ بڼه‌سه‌لاتى خۆى ده‌کرد، هه‌ر بۆيه نه‌يده‌زانى ده‌موده‌ست چ‌جوابيکى پښدا‌ته‌وه، هه‌رچه‌نده که‌ خۆى ده‌گه‌رته‌وه زمانى تالى که‌وته گه‌ر:

- له‌وانه‌يه ئه‌و له من موحتاج‌تر بى.

میرزا نه‌بى تې‌راما:

ئه‌گه‌ر وا‌بى، مه‌شه‌دى تو به‌ رازى ئيکسبر و کيميا ده‌زانى بۆيه ئه‌م قسه‌يه ده‌که‌ى، يان ئه‌وهى خه‌زينه‌ت دښتۆته‌وه، ئه‌گه‌ر وا‌يه ئه‌ى بۆ له ئيمه‌ى ده‌شارييه‌وه؟ خو منښ پښخۆشه‌ له‌م ئاخري عومره‌دا پالى لښ‌بده‌مه‌وه! به‌راستى ئه‌گه‌ر شتى له‌گورپدايه مه‌يشاره‌وه، کورپه (خو هه‌رچييه‌ک له ئاسمانه‌وه هاته‌ خواري پ‌ه‌حمه‌ت نښه‌!)

ئاسکه به‌ دهم نا‌په‌حه‌تښه‌وه خۆى له ژيړ چارشښووه‌که‌يدا کو کرده‌وه و بۆله‌يه‌کى لښووه‌هات، به‌لام مه‌علووم نه‌بوو گوتى‌چى، میرزانه‌بى له‌سه‌ر قسه‌ى که‌س پانه‌وه‌ستا و گوتى:

- کاکى خوّم پښت‌خۆش‌بى و پښت‌ناخۆش‌بى، ئه‌مه رښچکه و رښيازى ژيان نښه تو گرتووته‌به‌ر، پښ‌وا‌بى له‌ونت لښ‌گورپاوه، به‌م سه‌رى پيرييه و به‌و گشته‌ خاووخيزانه‌وه نه‌دامه‌تى پروى تښ‌کردووبى! براى بابم، بۆ ئه‌وه‌نده دل‌په‌قى تو‌زيکښ خه‌مى ئه‌و مال و منداله‌ت بى، ئه‌م دوو رۆژه ته‌مه‌نه دياره هه‌رچونښک بڼ پاده‌برى، به‌لام زور له‌وه گرښکتره که‌ من و تو لښى حالښ، ژيان وه‌ک ئاور وا‌يه، نابى يارى پښکه‌ى. ئه‌مه رۆژگار ه‌قامه‌تى زور که‌له‌ مي‌زانى چه‌ماندووه، به‌زه‌بييه‌کت به‌م مندالانه‌ت دا بښت، ئه‌وان نان و ئاويان له تو ده‌وى، ئه‌وان نښه نازانن، ده‌بى هه‌ر خۆت خه‌مى خۆت

بى، كەس بە كارى كەس نايات، كۆمەلگا وەك ھەزىيا وايە ھەركەس بگىرى قوتى دەدا، فرىوى
خالۋمىلى مەخۇ! ئىتر چاۋەچلە بەسە!

ئاسكەخاتون پالى بە دىوارەكەو ە دابو بە ئەسپايى لە بن چارشىو ەكەو ە گوتى:

منڊال چىيە، ھەتا ھوما لەوئى راۋەستايى شەللایى دەكرد چاۋى منڊال دەر دەھات، ئەو پۆشتە
و پەرداخ بى بە كەوشى برىقەدار و بالتە چەرمەو ە، نانئى رەق و كەوچكى دۆى ترش بۇ ئىمە ھەر
دەبى!

ناسۇرى وەسۇ ھاتەو ە، شەرمى مىوان و بلىسەى دەروونى بوونە پەرژىنى قسە و كەلامى،
مىرزا نەبى بەپەلە ھەلىدايە:

دو پوژ نىيە لە قوم ھاتوويەو ە بە كوئىدا چوويى بۇ چۆخەسپى، لىم بووى بە كورد و گوران،
خەرىكى گەرمىن و كوئىستانى!

ھەر ئەو ەندە ھوما لە ژورەكەى خۇى ھاتە دەرى و واو ھات، قسەكەيان گۆرى، ناسكە ھوما
بەبى ئەو ەى روخسارى داپۆشى، زور بە ساردوسرى مام مىرزاى بەخىر ھىتا! دواتر چوۋە ژورى،
دەسمالىكى شىنى كالى دابو بە سەرىدا، دەموو چاۋى بىكل و دەرمانى شەرى بوو لەگەل
ئەستىزەى گەلاۋىژ. سەى مىران بە دل و روخسارى تەزىویدا دياربوو نەشەى جارانى نەمابوو،
گوتى:

و ەختى نەدامەتى دەرگای بە پىاو گرت، سەگى دەرگاگەشى ھار دەبى، ھەر دوئىنى
فەرمان بەرى دارايى نامەى مالىاتى پارەكەى بۇ ھىناوم، و ەختى بۇم دەخوئىنەو ە، سىسەد و پەنجا
تمەنيان بۇ نوسىووم خۇشم نازانم ھوى ئەم كارە چىيە، سالى رابردوو سەت تمەنيان بۇ
نوسىبووم، ھەتا پىم كوردنە بىست و پىنج تمەن كلكى و شتر گەيشتە ەرزى. تەبەقىكىان تووشىرىن
لەگەل پوولەكە لىسەندم ئەوسا بەرۆكىان بەردام، ھەر و ەختى پىت كرا وەرە با بچىن بزانىن چىيان
لىمان دەوئى، ئەمروكەش پىت نەكرا با دوو سى رۆژى دىكەبى، با بزىنم چەند تمەنىكم دىتە دەست.
ھوما ھەلى داىە:

ياخو ئەو ەى ئەم پوول و پارەى بردوۋە بىدا بە ھەنار و بىنىتە ژورسەرى! خوئىن و ئاومان
تىكەل بوو ھەتا ئەم مالاھەمان پىكە وەنا.

مىرزا نەبى ژارخەندىك زارى پىداپچرى و بەدەم سەربادانىكەو ە گوتى:

- ئەۋەندەشيان بۇ من نوسىيۈە، دەبى تا درەنگ نەبوۋە بچىن چاكى بگەين نابى پىشتگوى
 بخرى. خاۋەن نانەواكان خەبەرى ھەموۋشىتىكىيان پىداۋم، لەداخان پىكەننىت دىت، كوزادى وشكەپىش،
 ھەشتسەد تەمەنيان بۇ نوسىيۈە، لەۋەبگەرى، ئىستا تەرازوۋەكەت بە كى سپاردوۋە؟
 - كارى پىنجشەممەم بە رەحمان سپاردوۋە، بەلام بەتەمام دواى يەكدوۋ رۇژىكى دىكە بۇ
 ھەمىشە بچمە سەردوۋكان، ھەرۋەختى چوۋى بۇ داراىى ئەم قاقەزەى منىش لەگەل خۆت بەرە،
 ھەرچۇنىك لەگەل تۇ سازان با بۇ منىش واى، ئىتر ۋەرەز بووم تاقەت و ھەسەلەى ئەم
 فەرمان بەر و موۋچەخۇرانەم نىبە، (كاغەزىكى سىپى لە گىرفانى ھىنادەرى و داىەدەست دۇستەكەى)
 ئىمە دەبى لە تەۋاۋى كارەكاندا بچىن شانى ئاشەۋانەكان ماچ بگەين، لە ماۋەى ئەم چەند سالەدا
 يەك شايىيان بە دەۋلەت نەداۋە، بۇ دەبى بە ھىچ و خۇراىى بمان روۋتېنەۋە؟ لەبەرچىبە و بۇچى،
 خۇ ئەگەر ھەر لە يەكەم سالدا چەند كەسىك بە گەفتى خۇيان زىرەكىيان نەكردايە و لە بنەۋە
 بوۋليان بە كاربەدەستان نەدابايە، كارىكىۋام دەكرد بۇ ھەمىشە ناۋى نانەۋاخانەيان لە دەفتەرى
 داراىى خەت دابايە. ھەرۋەك ئاشەۋانەكان جۋابى كەسيان نەدايەۋە. يەكەم كەسىك كە سىمىلى ئەم
 فەرمان بەرانەى چەور كرىد، تۇ بوۋىى مىرزا نەبى! مالىاتى ئىمە ھەر ئەۋ پىتاكەيە لە بارى
 گەنمەكەمانى دەگىرنەۋە لە ئاش.

مىرزا نەبى گوتى:

- نەدەبوۋ، مەشەدى مىران، نەدەبوۋ، ھەركارىك رىگايەكى ھەيە، ئىمە لەگەل ئاشەۋانان فەرمان
 زۆرە، شوپنى كەسپو كارى ئەۋان لە دەرەۋەى شارە، ئەۋان لە بەردەست و چاۋى پاسەۋانانى
 دەۋلەتدانىن ۋەك ئىمە بە زەبرى چەك راپىچەكىيان بگەن، ئەۋ بە لەنگازنامەيى ئەۋان نوسىيان و
 كردييانە ئەستۋى خۇيان بە ئىمە نەدەكر، ھەرۋەك بىستۈومە ديسان ئەمسال چۈنەتەۋە سەريان
 و گەريان تى ھالاندون، بەلام بە زۆرزانى خۇيان كارەكە گەۋرە ناكەنەۋە (مىرزا نەبى ۋەرەقەى
 ئاگادارىى مىرانى خستە پالى) زۆرباشە، مەشەدى، من دەبى بىرۇم زەحمەت كەم بگەم،
 عەينۋوللاخان نەخۆشە و دەچمە دىدەنى ئەۋ، ھەرۋەھا شىۋازى كارى ئەۋيان دوتىكە دژبان لە
 ئاشىبەۋە ھەلگرتوۋە و بردوۋيانە بۇ سەربازخانە، لەۋ رۇژۋەۋە ئاشى سەربازخانە لەكار كەوت و
 قۇشەن گەنمەكەىدا بە ئاشەكانى سەراۋ، ئەمەش بۇ ئىمە بوۋ بە گونى قۇر، لە لايەكەۋە دىن
 جۇگاكەن لە ترسى گەراى مالەپيا سەمپاشى دەكەن و خىرۈمەندى خۇيان نىشان دەدەن، لەلايەكى
 دىكەشەۋە بە زۆردارى ئاۋى باخەكان ھەلدەبەرن. كەسىش ناۋىرئى لە حاندى ئەۋان ۋرتەى لە زار

بیتهدەرى، باخى «بەرزە دەماخ» لەبەر بىئاروى خەرىكە وشك دەبى، داهىنان لە نىو ئىمەدا يانى
ژىرپىن خستىنى حەق و مافى خەلكى ھەژار و رەش و پروت. ئەو يەكەم چار نىيە، قوشەن گەنمى
نانەوا بار دەكا، جا ئەو ھاتوو خانەخواستە ئاروى شەر ئەم ولاتە بگىرئەتەو چۈن دەبى؟!
باشوايە نوپنەرى ھەردوو دەستەى نانەوا و ئاشەوانان، كۆ بىنەو و چارەيەك بدۆزنەو، ھەرنەبى
كارىكى وا بگەن كەمتر زيان لەم دوو دەستەيە بگەوى.

سەىمىران گوتى:

- قوشەن و سپا، مزەى ئاشەوان نادا و ئەوانىش دەستىيان بۇ كارەكە ناچى، دووكەلى ئەم
ئاورەش لىرەدا چووە بە چاوى نانەواگەلدا، چارە ئەمەيە تىكرا نامەيەك بنووسىن بۇ شا و سەرۆك
وەزىران، خۇ ملمان ناكەن بە پەتەو، ئەگەر كرىدشيان ئەوا مردنى بە كۆمەل خۇشترە لەم ژيانەى
تېىداين. دەى ئەگەر تۆ دەچى سەرى عەينوللاخان بدەى ئىستى بگرە منىش لەگەلت دىم. سەردانى
نەخۇش ئەركىكى پىرۆزە، زۆر لەمىژە نەم دىتووە.

مىرزا نەبى لە كاتى ھەستانىدا تەماشايەكى ھوماى كرد و دەستى كردە ئەستون بەسەر چۆكى
خۆيەو و قىت بۆو، ھوماى شوخ و شەنگ مىلى بردە پىشى و پرووى كردە مىرانى مىردى بە
توندى گوتى:

- بەم بانگى شىوانە و بەو چوارشەممەيە چكارت بە دىدارى نەخۇش داو، پىنمباش نىيە، ھەر
پىويست ناك، تۆ ئەم زستانە سى مانگى تەواو رۆژ و شەو لەم مالدە لەسەر تەختى پشتكەوتى و
لەبەر ژانى لاقت ھاوارت دەچووە ئاسمان، دارو دىوار بۆت دەگىريا، ئەو جارىك ھات ھەوالت بېرسى،
تۆ ئىستا دەتەوئى بچى بۆلای؟! ھەستە، ھەستە با بچىنە ئەو ژوورەى ئەولا كارىكم پىتە، ئىمە خۇ لە
ژنە عەجەمەكە نەبووين؟!

ھوما وەك كارمامزى چىاي شاھۆ سرک و سووك ھەستا سەرپى، قولى مىرانى گرت تاكوو
لەتەك خۆيدا بىبا بۆ ژوورەكەى دىكە. بەم ھەستان و راسانەى ئەو مىران و مىرزا قاقاپىكەنەن.
سەىمىران ھەرچەندە چارەى نەبوو، بەلام ئەم دەستوورە بۆ ئەو بەختەوهرى بوو، گوتى:

- زۆر باشە، مەشەدى نەبى، تۆ بچۆ بەلای كارى خۇتەو بە منىش بزانم ئەم زەعيفەيە كارىچى
بە منە.

مىرزا نەبى ھىشتا خۆرى خەندە لەسەر روخسارى ئاوا نەبوو، مال ئاوايى كرد و رۆيشت، لە
ژوورە گەورەكەدا ھوما ھەرچەندە توورە بوو بەلام بە نەرمى مىرانى دوواند:

. دیسان له لای خه لک پیم ده لئی زه عیفه! ئەم گیله پیاوه گه وچه گه وچی چیه تی، بۆ خه ریکه وهک
 هه زارپن خوی بکا به گوچکه تدا؟ گه لحویی بی ئاوه ز! سهیری ئەم چرو چاوهی ده لئی کۆسته یه،
 ئەوهنده نه فامه نازانی ئەگه ر بیست سال به بیوه ژنی دانیشم، هیشتا میردی پیناکه م! خودام
 له خودایه جاریکی دیکه پنی به م ماله دا بیت، هر به گسکه کۆله و نالچهی که وشان
 سهگ به حه وشه ی پیده که م، ئەمانه دۆستی گیانی به گیانی نین، ئەوانه دۆستی نانن، دۆستی...! ئەیه رۆ
 له و حه یایه، ده وره ی ئاخز ه مانه، مانای وشه کان پاک گۆر دراوه؟! سهی میران نیو چاوانی تیکنا و به
 دوو دلاییه وه له و چاوه خومار و پر له ته وسو توانجانه ی هوما رام، به لام نه دیده زانی چی بلئ، له و
 رۆژه وه هوما له گه ل ئەو ده ژیا، ئەمه یه که م جار نه بوو قسه یه کی ئاوی ده هینا گۆرئ، مه سه له ی
 کوپه که ی خاتو سه فیه، چیرۆکی سه راوی نیلوفر و ئەمه ش یه کی تر، به تو و نه ته وئ سه رو
 سړیک له ئارادا بوو، ئیتر ئەمه بۆ حاشا لیکردن نه ده بوو، پیاوان له گورگه لی و ده رویشه وه بگره
 تا ده گاته رهوزه خوان و سو فی به رمال به کۆل و سه هۆل فرۆشی سه ری کۆلان، که س نه یده توانی به
 هه ناسه ی ئەفسو ناوی ئەم شو ره لاوه گرفتار نه بی، هه ستان و دانیشتنی، ره فتار و کرداری ئازاد و
 له مپه ری له ژبانی رۆژانه ی ده رو ژووریدا، ئەوانی له ری لادابوو، هه رکه سیکی گۆلبزه ی شیرینی
 سه رلیوی یای هوما ی دیبایه، ته نانه ت ریبواریکی هه ناو ته زیویش، واید ه زانی مه لی ئەشقی له سه ر
 گو یسو انه ی دلی هینا نه ی کردوه، ئەوهنده له هوما دلنیا بوو، ئەو باوه رهی به بینایی خوی نه بوو،
 ئەو له چه شن ی باخیکی با سه فا به رو سیبه ری ته نیا بۆ خوی بوو، ئەمه گومانی تیدا نه بوو، داخۆم
 به راستی ئەم ژنه ر ه ند و پیتۆله، له بهر زیره کی تاییه ت به خوی که ده گه ر پته وه بۆ نزم قامی ژنانه ی
 خوی نه یتوانی بوو هه له و لاوازی له ودا وه بینئ؟ له وانه بوو ئەم شته و ابوایه، به لام خو سه ی میران
 نه یده توانی پینش به هه لچوون و ئیره یی خوی بگرئ، له بهر ئەوهی له مرو فی سه ودایی مه زاج دا،
 ئاوه ز که لک له زۆر بیژنی خوی وه ر ناگرئ، چونکه ئەوینی ئەو ژنه له دلی ئەوه دا ریشه ی دا کو تا بوو،
 ئیتر بیجگه له وهی ته رزی ئاوا های ی هاو ریکه ی له و شه وه دا که هوما تو را بوو، ئەوهنده زبو
 ناشیرین بو وهک ئەوهی به ته مای پاشقول و ده هۆیه ک بی! جار یک ئاسکه له زمان ماله قاوه شتیکی
 بۆ گیزا بووه، ئەمه جینگای گومانی سه ری بووه و زۆریش له راستی نزیک بوو، سه ی میران له بواری
 ئەم بیر و ئەندیشه یه دا دوا ی ئەوهی به دل له چاوی هوما رامابوو، له کاتی که دا هه ولی ئەدا ددان به
 خوی دا بگرئ و رواله تی خوی ساردو ئاسایی نیشان بدات، به لیوه له وه لئی پرسئ:
 . ده ته وئ به م قسانه چی به من بلئی، جوان تیم بگه یه نه با بز انم، ئاخۆم میرزا نه بی ش؟!

هوما له بهر بيزاری و ماندووبوون و له داخی ساده و ساکاری میرانی میړدی که پښی و ابو و هموو کهس وهک خوی دل پاک و پوراسته، هیدی هیدی پووی کرد به ولاره و له گهل نهوهی داخ و دیقی زوری له دلدا بوو گوتی:

. چه زمده کرد چاولکه به کیان دروست بگردایه وهختی ده تکرده چاوت بتدیبايه دل و میتشکی نهو خه لکه چی تیدایه! نهوسا بوټ درده کهوت هرکه سیک قسهی کرد نیبه تی دلی چیبه، به لام خانم گهل زور زوو له مه بهستی پیاوان تیده گهن، چونکه نهوشتهی له دلی پیاودایه چاو به بی پرده نهیدرکینی، بوره پیاوی له بنه و بهر، به چاو بوټ ده گری و به زار قووت دده، نهوانه دل و هه ناویان وهک لاکي بوگه نیو وایه، خه ریکه ده ورو بهری خوی بته نیته وه، دایمه چاویان له مال و نامووسی نه م و نه وه جا با برا و براده ریشیان بی، دواي نهوهی جیی به تو لیژ کرد و له سهر کاره کهی لآبردی خوی بوو به سه روکی سنف و دهستهی نانه وایان. ئیستاش پیسی خوبه زلزان دهیه وی لیمان بیی به دروویی مه م و زینان، چه ز به جوئی بوونه وه مان دهکا، تو کیت دیتووه نه و نه ده بی شه رمانه قسه له ته ک ژنی دوست و هاوکاری خوی بکا!؟

«تاکه ی ده ته وی عومر و جوانی خوت فدای سهیدوکه بکهی، ته لاق بستینه پیت له سهر چاوی منه، منته ده کیشم.»

به لی، نه مهش له میرزا نه بی! هر نهو پیاوه خاسه ی نه مروکه وهک مه لای مزگهوت درسی توی ددها و ناموزگاری ده کردی، واده زانی هه مووکه س وهکوو خوی گه مزه و گیل فامه و نازانن دل و دروونی بوگه نی کره ریزه و چیتیدایه. له م یه کدوو شه ودها به هوی نه فامی خومه وه و امده زانی دایک برای تویه و خوم خزنده مالی. به عالمی ناشکرا به دهورمدا دههات و پنی ده گوتم! دهیگوت پیم سهیره قهل و کوتر، چون پیکه وه هه لده کهن، مه بهستی له من و تو بوو. به من ده لی ژن سی به شن، ژن و ژین و ژان، نهو ژنه ی منیش له وی ناخریانه واته ژان.

سه ی میران له جیی خوی هه لچوقا، نهوه ته وای گفترده فه رمایشی میرزا نه بی بوو، لیوی خوی دایه بهر ددانی و لیی پرسی:

. ده ی باشه، دواتر ووتی چی:

. ژن له مالیدا نه نیوکی پیاوه، نه گهر شوخ و شهنگ بی جوانی و نه گهر په ر و کونیش بوو نهوا پیری و ناحهزی نهو درده خا و ده بنوینی.

خۆ له وانهیه ئه و ژنه ی ئه و زۆر له من جوانتر بووین، چه وسانه وه و نه خۆشین ئاوا هه لێ ته کاندی بی هه ر ئه و پیاوه ی خه م خۆری مندالی تویه چاوت لینه چون مال و مندالی خۆی به قوردا بردۆته خوارئ. گه ره کم بوو هه ر له و شوینه وه که راوه ستابووم و گویم له قسه کانی بوو هاتبا یه مه نیو ژوره که وه و دهم و فلچیم بۆ تیک بکردایه وه، خویری و گهنده پیاوا! خودام له وخودایه جاریکی دیکه به مده رگایه دا بیته، ئیتر رازی نیم له مه ولا توش هات و چۆی مالی ئه وان بکه ی، تو بیت وایه له و رۆژه وه گه یوه به ئاواتی و بووه به به رپۆه به ری ده سته ی نانه وایان شه وانه خه و له چاوی بکه وئ؟

سه ی میران گوتی:

- سه روکی نانه وایان جگه له هه لات هه لاتیکه ی خورایی چ قازانجیکی بۆ من هه بوو؟ کئ هه یه پی بزانی؟ ئه و بۆ ده گری، گریان بۆچی، ئه وه ی خراپه خۆ به من و تو چاک نابی، من وه ره ز ببوو من تاقه تی ئه و کاره م نه ما بوو.

هوما ورده ئه سرینی له سه ر گولی روومه تی سه ری و به نیم نازیکه وه گوتی:

- بۆ قازانجی نه بوو، تو پیت وایه من مندالم هه یچ نازانم، هه ست ناکه م ماوه یه که زۆر له دوای، که ی جارن و ابووی، به س نه بوو جارن ئاغا و کوێخای خۆت بووی، ریز و حورمه تت هه بوو، هه ر ئه و پیتاک و مالیاته، تو پیت وایه میرزا نه بی، دۆعا بۆ رۆحانه تی باوکت ده کا، ته نیا له هه ولی ئه وه دایه خه تیک به سه ر مالیاتی خۆیدا به یینی، تو به ده سته ی ئه نقه ست خۆت خسته ته چاله وه و هاواریش ده که ی ده سته بگرن و بییه وه سه ری! گه ره ک نییه بیارییه وه، ئه م لالان و پارانه وه یه ت له چییه؟ وام لینه که ی له مه ودوا دایمه چاوم به سه رته وه بی، به جینی ئه وه ی ده چی بۆ دیدنه ی عه ینو لالا، هه سته بچۆ به شوین حه بییدا، له هه ر جیگایه که په دای بکه و بیهینه وه بۆ سه ر کاره که ی، گورگیش بتخوات گورگی خۆلاتی بتخوات باشه، مه گه ر تو نه بووی ده تگوت چ بچینی هه ر ئه وه هه لده گرییه وه، چییوه به م شتیه یه ده جو لئیه وه؟ هه سته بچۆ حه بیب بدۆزه وه، با بچینه وه به لای کاروباری دوو کانه وه، قه درئ ئه م پیاوه ت نه زانی، له مه ودوا پشتی ده سته داخ بکه:

- قسه که ت خراپ نییه، به لام حه بیب چۆته دوو کانی «سه نگه کی» کولیره ی په نجه کیشی

قولی خان، ئه وانه هه ر چا و خاقل بکه ی وه ک مار پیته وه ده دن، وادیاره ئه وه خته ی چو بووم بۆ قوم، حه بیبی هه لفریواندبوو.

- قولی خان فریوی داوه، تو بچو دلدارى بدهوه ئه گهر دتههوى كه چويه كى ديكهت لى پهيدا نه بى
 زووتر بچولئ، بچو بيدويته بزانه چى له دلدايه، ئه بهمه دهلئين پياوى بى عهقل! بى موبالات، ده سال
 به قه درو حورمهت له و دووكانه دا خهريكى كارى خويهتى، كهس پى نه وتوو په پشته چاوت برويه،
 كه چى بو قرانك زياتر توى فروشت به قولى خان، نمهك به حه رام!
 - شتى و نا بى، جوان بيه من بچم بو دووكانى قولى خان، تاكوو سوزى با بزانه چون ده بى،
 ئه گهر كرا باشوو يان كه سيكى تر دهنيرم به شوينى دا، له باتى خوم.

- چون چاكه ئاوا بكه، دهلئين قسه هه زاره يه كى به كاره، ئه گهر تاكوو سبهى شه و حه بيب يان
 په حمان پينچ شه مميان نه فه ريكي دى ئه م كاره ي به دهسته وه گرت ئه وه باشه، دنا بهم خودايه ي له
 ژوورى سه ره ئه م دهسماله هه ورئشمه م له سه رم ده پينچم و وهك پياوان ده چمه سه ردووكان و
 ده بيه ته رازوودار! دهلئين ئه وه ژنه پياو خراپ دهكا يان له سه رپرا تيكي ددا و چاكي دهكاته وه،
 خه تاي تو نيه، تاوانبار نم، ئه گهر له هه وه له وه ئه وه نده خوم شل نه گرتبايه ئيستا ئاوا نه ده بو،
 هه سه ته زور داهيزراوى، ده ست نويزت هه لېگره و نويزه كهت بخوينه، ئه وه ي راست بى، هه ر وه ختى تو
 له سه ر به رمال ده بيم ئوخژنم به دلدا ديت و ئارام ده بيه وه، نويز ئه ستوونى دينه، خير و خوشيه،
 مروف وريا دهكاته وه، گياني ژيان به جه سه ته ده به خشى، دووربوونه وه له نويزان دل ره شى ديتى.
 ئيتر نازانم چه ندهت باوه ر بهم قسانه ي من هه يه به لام به ويژانم، سه باره ت به حه بيب له سه ر
 قسه ي خوم سوورم. به هيج عوزر و به هانه يه ك پاش گه ز نابه وه، سبه ي هه ر ئه م وه ختانه ده گه مه
 دووكان، حه بيب له وي بو باشه له وي نه بو، له وه به دواوه ته رازوودارى نان سه نگه كى به ريز
 سه راوى خاتوونه كه ي خويه تى، واته هوما زهندي، ته واو و براهيه وه.

سه ي ميران به نيوه وه ره زييه وه دانه كانى پيشه وه ي ده رخست، وادياربوو بهم قسانه تاراده يه ك
 پازى بو، ديسان هوما گوتى:

- تو واده زانى به شوخى و جه فنگ واده ليم، له بيست و چوار كاتز مير پتر رانا وه ستم. پيشت وانه بى
 هه ر قسه م هه يه، ئه گهر پيتعه بيب و ئيراده بوچى هه تا ئاسكه مندالى نه بوو شان به شانى خوت له
 دووكان كارى ده كرد؟ ئه وه خته ژن ئازاد بوو يان ئيستا؟ ئه مرؤ هيج به رگيره وه يه ك له گورپدا نيه،
 نه تديو ئه م هه موو ژنه له دووكانه كان ياريدى ميردى خويان دهن، روژ تاكى ئيوارى له م ماله دا
 بى كاروبارم! ره ش له سه ر سبى دانانيم، به ينه للا مه گه ر تاكوو تو ده گه ر نيه وه بو مالى چاوم له ده رگا بى
 يان داره راي ميچه كه بژميرم، چبكه م ژن بى ده سه لاته و لپت نه گه رام بيمه خه يات و به رگه دروويه كى باش،

پیتوابوو له کولانه که دا جهرده بوسه یان بؤ دانام، نه مندال هه یه دستم بگری و نه تهون و قالئ دهکهم، نان کیشان بهردکیشان نییه، به من جینه چی نه بن، مشته ری به ری کردن چپیه خو ناخوریم، کار نه گهر بگری دهگری و شتر نییه به درگادا نه چی؟! نه مه خومانین بارو سهربار له خومان قورس دهکهن، به وه نییه ژنم، له زور پیاو پیاو ترم، نه وهی چاو له ژن و مندالی خه لک دهقرتین، خه لکیش چاو له ژن و مندالی نه وه دهقرتین، له نیگای خوته وه چوئم ده بینی ههروام، به چاکم ده بینی چاکم، به خراپم ده بینی خراپم! تا کوو دستم رادی پیاو هکی خوئم یاریده م هدا و ناگای لیم ده بی، تا کوو تاریک دادئ من کار دهکهم ئیوارهش تو کار بکه ههردوو کمان به یه که وه دست له دست و قهوت له خودا، پیم پیده که نی، من بروا ناکه م به قسه کانی من گالتهت بن، به سیه تی به من مه لی زه عیفه و ناقیس نه قل، نه م ناتورانه بؤ تو باشه نهک بؤ من.

زه رده خه نده بهک درزی دا به لیوی سهی میران:

- من لهو بابه ته وه به تو نالیم زه عیفه و عه قلت سووکه، که نه توانی مه نیک نان له سه ر ته رازوو دانئی و بیده ی مشته ری، یان نه توانی پاره ی داخله که رابگری، کاری له وه گه وره تریش له دست دیت، هه ره نه وهی نه م قسانه دهکهی نه قلت ناقیسه، تو نازانی خه لکی نه م شاره چهنده پووچ و بی کیفایه تن!؟

- به لام نه مهش بزانه له گه ل داهینان و نه ریتی تازه زوو رادین، وه ختی که سیک به پاکی ببین ریزی لیده گرن، ته وای خه لک له م دنیا یه دا هه ر به م جوړهن، نه گهر منیش ژنیک بایه م وهک ژنانی هه ره مه سه رای پادشایانی قه دیم، ته وای ته مه نم له ژوو ریکدا ته وای بویه و نه په نگی هه تاو نه ژنانی به کومه لم دیتبایه له وانه بوو به م جوړه بام که تو بیری لیده که یته وه. نه مهش به جیتی خوی، قسه که ی (حسین خان) م هه ر له بیره، رۆژیک ووتی، ژن ده بی بؤ خوی پاک بی. ئاو بیته و دهستان بشو.

سهی میران، نه م بیره اته وه یه ی به دل بوو.

- به م سه رو زمانه ی تو هه ته و ابرانم گیانی قور ره تول عین شه هید چوته نیو جهسته ت. نه گهر که چه سه وادیکت هه بویه دلنیم له نیو دۆست و یارانیدا جتی نهوت ده گرت وه.

- پینه ی دمه وهری به سه ر شانی مندا مه دووره، قور ره تول عین تازه زیندوو نابیته وه، نه گهر خو ت کلا ناکه ی وه لامی من بده وه.

- وهلامی تو بیدهنگ بوونه و هیچی تر، ئاو راوهستی زمانی تو راناوهستی، میشتکت خواردووم، ئەوهی پی ناوی له بهیانییهوه خۆم دهچمهوه لهسهردووکان دادهنیشم. تاریک و پروونی بهیانی وهختی تو له خهوادای دەرۆم و شهویش ههتا تو نهخهوی نایه مهوه، دهبی له مهودوا سێ ژمه به ته نیا نانی خۆت بخۆی، (هوما په ربییه نیوقسهکانی: به ته نیاش بخهوی.) چش با به ته نیا بخهوی، ههر له بهیانییهوه، نا، بهیانی به ته مام بچم بۆ گاراژ. راده سپیرم بۆ دووکان ماتۆریم بۆ بینن، ئەمه له هه موشت زه روورتره، ورده ورده نانه واکان ماتۆریان داناه، ئیتر کهس به دارو ته پاله نان ناکا، هه موویان نه وته ره شه ده سووتین، نه زهحمه تی هه یه و نه چیگا و ریگا دهگری، له دووکاندا ته نیا ئاگالیبوونی دهوی مه خزنه و بۆشکه پره که گرم نه بی و نه ته قی، چبکه م به ینیکه له کاروباری خۆم وه دووا که وتووم، خودابکا ئەمجار له م ئاوردوو کرین و دارشکاندن و دهرده سه ربییه خلاسم بیت.

سێ رۆژ دواتر، سه ی میران، خۆی کۆ کردهوه و به هاوکاری وه ستایه که له دووکانی عه لی ئاسنگه ر ماتۆریکی کرێ و له دووکان دایه سه ست، شاتر ئەم دهرفه ته ی به باش زانی و چۆن ته رازوو داره که ی دهر کردبوو ههر ئاواش رۆیشت به یه نیتته وه بۆ سه رکاره که ی. په حمان کار پینچ شه ممه، نیوچاوانه که ی باشی نه ده هینا، له هه رجه یه که کاری ده کرد هه وه ته یه که زیاتر له سه ر کار نه ده ماوه، ههر ئەوه نده ی کاره که راوه ستا، هه ستا و وه دهر که وت، سه ی میران به ننایه کی به کرێ گرت و ده ستیکی باشی به دووکاندا هینا، ته واو خۆشی کرد، به م خاوین کردنه وه یه وه ستاکاری دووکان که یفی زۆر ساز بوو، ئەو پیاوه ی کاری ته ندووردا خه ستی له ئەستۆ بوو ده یگوت وه ک بووکی سوور ئاگام له ماتۆره که ده بی، به چۆل بوون و لاچوونی دارو سوخت، ته واو دووکانه که جیدار بوو مشت ته ری به دلێ خۆی ده هاته ژووری و راده وه ستا، له لایه کی دیکه شه وه شاتر زه مان ده ستی له ملی هه بیب کردبوو، ئەملاو ئەولای ماچ کردبوو په شیمان ببۆه له وکاره ی کردبووی. له زمانی خۆی و سه ی میرانه وه که بۆ پیاوچاکی و نان جوانی به نیوبانگ بوو له و شارهدا دلنای کرده وه، کهس قسه له کاریدا نه کات و چۆنی پێخۆشه ئاوا کار بکا، ئەم قسانه کاری تی کرد و هه بیب گه رایه وه سه رکاره که ی خۆی. قهت نه بوو جاریک باسی که م و زۆری هه ق ده ستی رۆژانه که ی بکا، به لام وهختی ئەو له دووکانی قولی خان شه ش قه رانی زیاتر وه رده گرت، ده کرا ههر به قیمه تی جارن کار بکا؟

مانگی بانه مه ر به کۆشیک گۆل و سه وه زه وه پشتی تی کردن و سه ی میران به قسه ی میرزا نه بی و ژنه کانی وه خۆ که وت و تیرو تانووته کاری خۆی کرد، ته مه لێ ژیر پی نا و به کاره کانی

پادەگەشت، باشتەر له جاران رۆژی دووجار سەری له دووکان دەدا، بارە ئاردهکانی له ئاشەوه بۆ دههاتهوه له قهپان دەدا و سەرحیسابی کاری خۆی دەبوو، جارێک له شتهکان ورد بۆوه و بۆی دەرکەوت، ئهوبارەره بیئینسافانه به کهیفی خۆیان کلاویان ناوته سەری، ئەوان دەوو دەسته تایچەیان ههبوو، یهکیان تازه و ئەوانی تر به کوتهپینهی زل و قهبهوه، گهنیمان به تهلیسی تازه دهبرد و له جهوالی ئەستور و کوندا ئاردیان بۆ دههینایهوه، خۆزیا هەر بهمش رازی بوايهن، ئەوهندهی به خالی دهگهراوهوه جهوالهکانیان جوان نهدهتهکاند و یهکدوو مستیان ئارد له بندا دهماوه و دهیانبردهوه، سولیمان ورکهنانفرۆش لهو دزی و فزییه بیخهبر بوو، هەر بۆیه له دوو خهلواری چواریان شهشهمەن ئاردیان لی دهگیراوه، کێ دهیزانی له کهیهوه ئەمه کاریانه؟ دزی کردنی باربهراي ئاشهوان تازه دهستی پینهکردبوو، ئەو بزانی، ئەو برودار و ئەوانیش ناپیای، جا ئیتر چهندهیان فیل کردبوو خودا دهیزانی، نهشدهکرا ههلیان سوورینی و داوای مستیک ئارد بکاتهوه. ئاشهوان دهیگوت تهنیا باریک بووه ههلهی تیدا کراوه، ئاشهوان زۆرجار تووشی ههلهی ئاوا دهبی و خاوهن دووکان ئەگەر پپی خوش بی دهتوانی ههموو که رهتیک تایچه و جهوالهکان بکیشیتهوه، دنا چهوتهی جاریک تاقی بکاتهوه، سهی میران بهم کاره تهواو تیک چوو بوو، بهلام داخۆم دهیتوانی بیکاته ههرا و ههلا؟ ههراکریکی بگردایه چی دهست نهدهکهوت، دهبوو دهست رابگری و چاو راخا، وهختی ئاردی نیودهفرهکه دههاته سهری رپوونی بکاتهوه کهم و زۆری له چیدایه، بهلام وهختی خۆی هاتۆتهوه سهردووکان، ههمووشتیکی لهسهر جیی خۆیهتی و چشتی بیجی نییه، ئیستا له چاو جاران نانهکەشیان جوانتر بووه، وهک رابردو رهش و بۆر نییه، زۆرتر له جاران دهفرۆشن. بهلام بههۆی ئەوهی گهنمهکی کۆن و زۆر له عمباری دهولهتدا مابۆوه، ههویرهکی جوان خۆی به دهستهوه نهدهدا و بهسهر بیلهوه نهدهوهستا، ناچار بوون به زهبری خۆیی زۆر بیکهه به نان، ئەمهش هەر بۆ ئەو وانهبوو، ورده ورده سهی میران کاروباری دووکانهکی بهرهوباشی دهچوو، له مالتیدا بهتایبهت لهلای ئاسکه ههستی به ئارامی و دلخۆشی دهکرد. بهلام هیشتاکه نیگهراي دهستی له کۆل نهدهکردهوه. پوول و پارە، ببوو به مهلووچک، له دهستیدا رانهدهوهستا، ئەو پیاوه ههتا جاران بوو، به سهدان خهلواری گهنمی له چال و له ههباردا بوو. هەر عهلاف بوو به سهی میران قهرزدار بوو، گیرفانهکانی پرپوون له پهنجاتمەنی تازه، وهک دهلین دهستی له خۆلمیش دابایه دهبوو به تهلا! ئیستا وای لینهاتوووه، دهبوو ههموو ئیوارهیهک دووکاندارهکه بیت بۆ پارهی ماتووهرهکی. دواتریش به بۆله بۆل بگهڕیتهوه، ئولفەت مزهفهری، ههتا دوینی بوو بۆئوهی جهوازی نانهوایی وهربگری،

لهگه‌ل خۆرکه‌وتنی به‌یانی تاكوو زهرده‌په‌ر له‌به‌ر ده‌رگای مالی میران وه‌ک داوه‌ل ده‌چه‌قی، هه‌ر ئه‌و پیاوه به‌ باب و باوانه‌وه ئۆکه‌ر و ئۆکه‌رزاده بوون، حه‌وته‌یه‌کی ته‌واو بارامی له‌سه‌ر قه‌لانده‌وشی دانه‌نا و ئه‌ملاو ئه‌ولای ده‌برد و بۆئه‌وه‌ی ئه‌مه‌ک‌داری خۆی بۆ بابی نیشان بدات، لیستووک و بووکۆکه‌ی بۆ ده‌کری. به‌مه‌کارانه‌ی که ده‌یکرد وه‌ک گه‌نه به‌ چه‌رمی ده‌سته‌ی نانه‌واپانه‌وه ده‌نوسا و به‌ری‌نه‌ده‌دان، ئه‌مه‌رۆکه‌ش له‌ چاکه‌ی هه‌مووانی هه‌لدا و پشتی تی‌کردن، به‌ دیتنی ئه‌وان بای له‌ خۆی ده‌کرد و به‌ته‌ما بوو سلاوی لیپکه‌ن، وه‌ختی به‌ سواری فه‌یتوون به‌ به‌ردووکانی ئه‌ودا ڕاده‌برد ده‌ستی ده‌نا گیرفانی، جۆریک خۆی نیشان دده‌ا و ملی به‌رز ده‌کرده‌وه، وه‌ک بلێی به‌ راست و چه‌پدا دووکان و فرۆشگای ئه‌م به‌روئه‌وبه‌ری شه‌قام له‌ زیمه‌ی ئه‌ودایه و قه‌باله‌ی به‌ نیوی خۆیه‌تی، دنیا دنیای ئه‌م تازه پینداکه‌وتوانه‌ بوو، به‌ نرخ‌ی رۆژ نانیا‌ن ده‌خوارد، ته‌نانه‌ت هه‌مووکه‌سی له‌ بیر چووبۆوه، وه‌ک‌ئه‌وه‌ی ئه‌و رۆژگاره‌ کۆتایی هاتبوو، ئه‌و جار‌ان وایده‌زانی دنیا هه‌ر ئه‌وه‌یه له‌به‌ر چاوی خۆیه‌تی، به‌لام ئیستا کیشی ژیا‌نی دابه‌زیوو وایده‌زانی له‌ هه‌له‌مووت‌دایه، و هه‌ربینا به‌ره‌وخوار گلۆر بوو! وه‌ک شیر‌ی بی‌شه‌ه‌زی به‌ مردن ده‌کرد نه‌ک به‌ پیری خۆی، هه‌ر بۆیه‌ بیر له‌ خۆلی زه‌مانه‌ ده‌کرده‌وه و هه‌ناسه‌ی هه‌له‌که‌کیشا و ده‌ستی بۆ کاروباری نه‌ده‌چوو، چاوی له‌ کرده‌و کاری خۆی و ده‌رووبه‌ری ئاوی نه‌ده‌خواردوه، له‌ مالیشدا وه‌ره‌ز و بیربلا‌و و دل به‌خه‌م بوو، وای هه‌ست ده‌کرد هه‌یچ خه‌یر و خۆشیه‌ک ناتوانی له‌ دلدا هه‌یلانه‌ هه‌لبه‌سته‌ی، جاری‌وابوو به‌ دل پێی خۆش‌بوو له‌ هوما دوور بکه‌ویته‌وه و نه‌بیینی، زۆر‌جاریش به‌ تاسه‌وه نه‌یده‌ویست بۆ ساته‌وه‌ختیک لێ‌دوور بێ و له‌حاند نیرگزی چاو و گوله‌نه‌ورۆزه‌ی سه‌رلیوی چاو لینگ‌نه‌نی و وه‌ک پیری خه‌رابات بۆ چۆرئ مه‌ی له‌ پیا‌له‌ی چاوی مه‌ستی مل به‌ لاره‌وه‌ بنی، سه‌نه‌می په‌ری‌شینه‌وه‌ی به‌زه‌یی به‌ چاوی تاسه‌باری‌دا بیت و ده‌ستی که‌رم و چاوی شه‌فابه‌خشی لێ‌وه‌رنه‌گه‌یژ، هه‌ر ئه‌وه‌بوو، به‌ زمانی لاوانده‌نه‌وه‌ دل‌داری دده‌اوه و نه‌رم‌ونیا‌ن لێ‌ده‌پرسی:

- ئه‌مه‌رۆ که‌به‌ر کاری من چووی بۆ ده‌فته‌رخانه‌؟ نا، بۆچی نا؟ تا‌که‌ی هه‌ر ده‌بی ئا‌ویی؟ سه‌راوی نه‌کا شتی‌ک له‌ بن سه‌ردا بێ و له‌ منی ده‌شاریه‌وه؟ ئه‌گه‌ر هاتو رۆژیک ده‌رگای مالت کرده‌وه و هوما نه‌ما‌بوو، دل‌ت ته‌نگ نه‌بێ، عه‌یب و ئیراد‌م لێ‌نه‌گری، تازه ئیتر من ژنی تو نیم، بۆخوم موختارم هه‌رجیگایه‌ک بچم یان نه‌چم، به‌لام به‌راستم نییه‌ شوخیت ده‌گه‌ل ده‌که‌م، سه‌نه‌د و قه‌باله‌ عه‌یاری ئه‌شق و ئه‌وین نییه‌ ئه‌مه‌ بۆ وه‌ختی ده‌بی ئه‌شق و خۆشه‌ویستی کال بووبه‌یته‌وه، ئه‌وکاتی به‌ ره‌سمی هاوسه‌ری تو بووم، له‌ بیرته‌ پیت‌ده‌گوتم، به‌ چاوی ماشوو‌قه‌یه‌ک سه‌یرت ده‌که‌م، نه‌ک

وهك هاوژينىكى شه رعى، رهنكى ئه مه به لاي تووه شيرين تر بووى، قه باله ئه شقى من تهنيا توى و بهس، چى دهكەى و چى ناكەى كه يفى خوته. وه جاخى خوشه ويستى ئه شقه، ئه گهر ئه شق بكورژيته وه ئه وا ئه م وه جاخهش ساردوسر ده بيته وه.

شئو به شنه شن، به سهر دارو ده وه ندا شوڤر بؤوه و به بالاي بيستوندا هه لزانا و خوى كرد به به روكى تاقه وساندا، به لام ئه و كزه كزه ي جاراني نه مابوو، ههر بويه گهرما خيوه تى له سهر شار هه لدا، قوتابخانه كان ده رگا و ده روازيان هه لپيكا و كاتى پشودان و هه سانه وه ده ستي پى كرد. ئيتر ئاو به بى سه هؤل توونيه تى نه ده شكاند. له گه ل ته وا بوونى زستان نيوان ناخوشى و هه وى سارى له به ينى ئه و دوو ژنه دا سارد ببؤوه، ته نانه ت خوشه ويستيه كى كال و كه م رهنكىش له يه كدى نزيك كرد بوونه وه، ئاسكه وه ختى ده يزانى ميزده كه ي ده ستي له دلئى نايبته وه و واز له هوما ناهيتى، ئه م جار لى كه وته پارانه وه و لالانه وه، به لكوو هه رچونيك بى ئه و دل گه رميه ي بداتى به كاروبارى مال و ژيان و نانه واكه ي رابگا، له و ماويه دا مه علوم ببوو هه روه ختى هوما كه يفى لينيوايه سه ي ميرانى ده كرده گرگانىك، ئه وانى جارن له چوخه سپيه وه ده هاتن و زوو زوو سه رودليان ده گرتن، به ينيك بوو به يه كجارى ته ركى ئه و ماله يان كردبوو، منداله كان له گه ل زرداكيان نيوانيان ناخوش نه بوو، هه روه ختى سه ي ميران له مال نه بايه ئه وان هامووشوى ديوه كه ي ئه ويان ده كرد، ئيتر له و رژه دا وهك جارن نه كه ل وپه لى به نرخی مابوو نه ده فرى ميوه خواردن و نيرگه له و په يكه رى زيوين، له گه ل پياله و قليانى شوڤر به دار، هه روهك هوما ده يگوت، سه ي ميران رژه يك ته واوى ئه م شتانه ي كو كردوته وه و له ده سماليكدا گرى داون، له سندوقه تايبه ته كه ي خويدا هه لى گرتوون. ئه و رژه ژنان له بهر بيكارى و ده ست به تالى خويان، ته ماحى ئه وه ده يانگري ده رگاي سندوقه داره كه بكه نه وه، بزنان زيو و زه مبه ره كان له ويدان يان ههر به راستى نه ماون؟ هوما ده يگوت زور سه ير نيه، ئه گه ر ئه م سندوقه ئه فسوناويه وهك ميرانيكى پيروز بؤ سه ي ميران خوشه ويست بى، له وه ده چوو ئه وه خه زينيه كى به نرخ بى بؤ ئه و پياوه و شتى سه ير و سه مه رى تيدابى، زور جارى وا هه بوو به گالته و جه فه نگ سه ريان ده خسته سه ر سه ي ميران. وادياربوو ئه م پيره ميزده شتيكى نه ينى له ژير سه ردا بوو، ههر بويه ئه م سندوقه ي زور خوش ده ويست، ئه وه نده ي ده چوو سه روكارى ئه م يه خدانه دارينه له ديوى ژووره وه ده رگاكه ي له سهر خوى هه لده پيكا، حه زى نه ده كرد كه س بزانى چيده كا، ئيتر ئه وه بوو خه يال هه لى گرتن و خويان گه يانده خه لوه تيه كه و سندوقيان هينا به ركار! به هوى ئه وه ي قورس بوو چه ند جاريك

ئەمدىيو ئۇدۇيويان پىن كىرد، سىندوقە بۇرىيان ھەلتەكاند بەلكو بزىان گۇيىيان لە زىنگە و خرىنگەى زىر و زىو دەبى! بەلام بوو بە ھىچ، زۇر ۋەستايانە دەرگاكيان كىردەۋە، بەلام چى تىدا نەبوو ئاھى دلى لى بشكى، تەنانت ھەردۇويان لە بىريان چوۋبۇۋە ئىم دەرگاي سىندوقەيان بۇ ھەلچىرپوۋە لە چى دەگەرپىن، ئۇۋەى تى دابوۋ پىسۇلە و كوتەكاغەزى سىيى كرىن و فرۇشتىن بوو لەمەر دەغل و دانەۋە، بەلام ھەلگىر ۋەرگىرى ئۇمانەش خۇشپىيەكى تايبەتى پىتوۋبوو، بەرامەى ئۇفپىيە و زەغفران بە ژوۋرەكەدا بلاۋ بۇۋە، چەند پىناسە و سىجىلى كۆن و دراۋ، وىنەدار و بىۋىنە، ئۇمانەش لە كرىكارەكانەۋە بەجى مابوۋ، زىندوۋ يان مردوۋ مەلۇوم نەبوو، ئىسكىناسىكى پىنج رۇبلى شان قىرتاۋ، ئۇۋىش ھىنى دەۋرەى تزار و زەمانى شەرى يەكەمى جىھانى، چەند دەست ددانى دەست كىرد، كاتىمىزىكى بەرگ زىۋىنى ئۇبوۋەدارە، باسەمە و مۇرو تەسىپ، ئاھا پىرۇزى سەرقتىن، وردىلەبىن، وىنەى ھوما و مندالەكانى، ئۇمە ئۇ شتانه بوون كە نىۋسەعات ئۇم دەۋ ژنە سەريان بەسەردا گىرتبوۋ.

ھوما وايدەزانى خەزىنەى دۇزىۋەتەۋە چىرۇى ھەستى دايكانەى پىشكوت، وىنەى مندالەكانى دەنا بە سىنگىيەۋە و سەيرى دەكىردن، خۇشەۋىستى دايك و فرزندە ۋەكوۋ كىۋا، ھەرۋەختى چىا لە جىى خۇى ھەلگەندرا نىۋانى دايك و مندالىش تارىكى بەسەردا دىت، كەۋابوۋ نەمامى ترس بەرلەۋەى چىرۇ دەرپكا وشك دەبى، كەچى دەرەختى خۇشەۋىستى لەپىشدا گول دەرەكات و بەر دەگرى، جابۇيە خۇشەۋىستى لە كەژاۋەى دالما ھەلدەگىم، ترس لە چاۋمدا دەنىژم، بۇ چىرەكەيەك ھوما كەۋتە سەرشانى خەيال، ئىستا مندالەكانى ئۇ تەمەنىكىان ھەبوو، ۋەك دەللىن مندال بۇ دايك لە ھەفتا بەرەۋژوۋر ھەر مندالە و ئازىزە و لە بىرى ناچىتەۋە، ئۇۋان ھەمىشە خۇيان دەۋر دەگىرت و كلا دەبوون، ھوما لە ئاۋىنەى خەيالى خۇيدا رۇژانى رابردوۋىى ھاتەۋە بىر و سەرى كىرد بە تەۋاۋى رەھەند و كون و كاپرۇنىكدا، لەۋلاشەۋە ئاسكە شتىكى ۋەبەردەست ھات، لەۋە دەچوۋ لەۋىكى مىسى بىت، ھەرۋەك نۇشتە و دۇعا و تەتەلەى ئۇفسوۋناۋى. داخۇم ئاسكە لە دۋاى تىپەربوۋنى ھەوت سال ھەۋى سارى و بىۋىرەمەتى و ۋەرەم ھەلىنان، ئىستا ئاۋا كىۋىر ئۇ تەلەسمەى ھوماى لەبەر چاۋى مىران كىردبوۋ بە شەكرى خاۋ بە دەستى ھىتابوۋ؟ بىگومان ئىم تەلەسمە رەمز و پارى ھوما بوۋ بۇيە سەى مىران ھەرۋەكوۋ وىنەكان ھەشارى دابوون لەۋ سىندوقە بۇرەدا، ئۇمەش لەم كاتۋساتەدا بە قازانچى ئاسكە تەۋاۋ بوو، ھوما لە خۇشى وىنەى زارۋلەكانى ئاگاي لە دەۋرۋبەرى خۇى بىرابوۋ، چارىك سەى مىران ھەر ئۇم وىنەى لە دەست ھوما

سەندبوو، وتبووی که وردی کردوو، ئەو پێی خۆش نەبوو هوما ھەموو رۆژیک چاوی بە وینە ی مندالەکانی بکەوئ و فینگە فینگە ئەسەرین ھەلۆھەرینی! ئەوھی راستی بئ قەت پێی خۆش نەبوو ئەو ژنە لەو زیاتر وابزانئ لەو دنیایەدا خودا بەشەری داناو تەنانەت جگەرگۆشەکانیشی! ئاسکە بەبئ ئەوھی گریئ ئەم پریسکە بچووکە بکاتەوہ بە ئانقەست بەرۆکی خۆی خوراند و لەویدا ھەشاری دا، وەختی لە ژووہە چکۆلە ھاتەدەرئ بەپەلە خۆی گەیاندە ئەو قوژبنە چۆلە ی ھەوشەکە لە تەنیشت دالائئ کہ ناوی خۆی بەخۆیەوہ بوو، لەویدا بۆ ماوہی چەند دەقیقە خۆی زیندانی کرد. بە سەرنجیکئ تەواوہوہ، لەو تەلەسمە خورد ببووہ کہ وایدەزانئ ئەمە لەوھی مەحفووژە کەوتوتە دەستی، رووکاریکی ئەو وینە ی زرتەبۆزیکئ پێوہبوو لە بیجمئ جند و پمۆزانن چاودەرپەرئو، سەر تەپلەگوئنی، ھەر دەستە ی شەش قامک، ئەوانیش چووہوونە ئەستوئ، لەوہدەچوو وینە ی پیریژن بیت، بە دەوری ئەم وینە دزیوہدا ژمارەگەلی ورد و تیکەل پیکەل کەوتبوونە سەرنیوکی وەک چۆن وشە ی لا الہ الا اللہ لەسەر جامئ چل کلیل دەنووسن، بەلام ئاسکە لەبەر ئەوھی خوئندەواری نەبوو نەیدەزانئ ئەم نووسراوانە چیبیہ، کئ بوو گریئ ئەم راز و ئەفسوونە ی بۆ بکاتەوہ؟ کامکەس ھەبوو لەم کارە گرینگەدا یارمەتی بدات، مەگەر شیرین جان خانم و کچەکە ی، ئەم خەمخۆر و دوستانئ گیانی گیانیہ، یان دوغانووسەکە ی بن دارگۆیزەکە! ئەو رۆژە نەپہیشت بگاتە شەوہکی، سەعاتیک لە شەو لای دابوو دەستی مەھدی بە دەستەوہ کہ گەراپەوہ مالئ خۆئ نەبئ کەس نەیزانئ خەریکی چیبیہ و لەکوئ بووہ، بەلام ئاسکە ھەر وەک جارن حالی شەر بوو، ئەم لەوہە زەردە، ھەر وەک نووشتەنووسی بن دارەگۆیز وتبووی، تەلەسمئ دلۆقانی و نەرم کردن بوو بۆ دەستەمۆبوونی ژنیکی بەژن زرافی کەلەکەباریک، شوخ و چاوکەژال، دلەبر و پەری شیوہ کە نان و نمەکی ئەو ی خواردبئ، ئەمەش بابمینی، تەلەسمەکە نووشتەنووس لەلای خۆئ گلی دابووہ تاکوو بە یارمەتی مامۆستا، ئەویش روون نەبوو کئیہ و لەکوئ دزی، پیتی ئەبجەدی بۆ وەخوئنی و بینووسیتەوہ، بەلام لەسەر ئەوہەری دیکە ی بە خەتیکئ شکەستە نووسراپووہ و دەشخوئندراپەوہ:

- هوما، سەراوی توی دەوی، وەرە وەرە! ئەم تەلەسمە وەختئ کاری خۆئ دەکرد، (ئەمیش چ کارکردنیک) کہ لە ھەویرو چلکی بەدەنی خۆشەویستەکە ی گیرابایە و بۆ ماوہی چل شەو لە ژیر سنبەری شووئینیک دا چال بکرایە! بۆ لەناوبردنیشی لەوھی ھەلۆھەشاندەوہ بوو کہ بە ماوہی ھەوتەیکە ئەو ژنە ی تەفرۆ توونا دەکرد. ئاسکە لەگەل جەواھیرخاتوون، زۆریان ھەول دابوو ناوونیشانی ئەم تەلەسم نووسە بزانی، بەلام نوشتەنووس ملی بە ژێردا نەکردبوو، کہ ئەمە نابئ و

ودمی خراپی لئ دهکه ویته وه، سړیکه و ئەشن له بهینی خۆیاندای بیت، ناسکه به دۆزینه وهی ئەم شته به پراستی په ژاره ی به سهردا باری و دل و دروونی که و ته چه قووچو، له گهل ئەوانی تر زور درنگ ئەوهی که ده بوو بیزانن زانیان، هه ربویه بوو به هوی سه رسوورمان و دلته نگیان. ئەوینی ئەم ژنه تاکوو چ پاده یه ک توانیبوی کار بکاته سه ر دل و میتشکی ئەم سه یده و عهقل و ئاوهزی به لاریدا بهریت، بهلام له ولاشه وه دوعانوسی تاین یان هه ر ئەو جادوو بازه چاوبهست و فریوده ره، زانیبوی چون سه ی میرانی مشتته ری بکاته خه و گیرفانه کانی داته کینی، ئیتر ئەمه چ دهست بر و گوئ بریک بوو! چهنده به گالته وه دواندبیتی، له هه مووشت سه سیرتر سه ی میران چونی ئەمه په یدا کردبوو؟ ئەم شته که ناسکه له و نیوه روژدا دهستی که وتبوو، شتیکی شووم و نامه باره ک بوو، هه رچه نده له بهر دهمی خوی نه یده زانی چیه، ئیستاش ته واو باوه ری کردبوو قسه کانی ئەم پیاوه ئەو روژه ی له باخی کردبوی بی که م و زیاد هه روا بوو، بیرى ده کرده وه روژیک سه ی میران ده چیته دیوه که ی ئەویش ئەم ته له سمه ی نیشان دها، ئاخۆم ده لئ؟ دژ کرده وهی ئەو چی ده بی؟ ئەگه ر ئەو به ته ما بوو هوما ته لاق بدات ئەم گورز و گولینگه چی بوو له پاشکوی خوی قایم کردبوو؟ کئ تاکوو ئەمرۆ دیتبوی میرد نوشته و جادوو بۆ هاوسه ره که ی بکا؟ یان ئەوهی خولی زه مان گورابوو؟ له کاتیکا ئەم ژنه خاپینۆکه وه ک دۆلپا سواری شان وملی ئەو ببوو به هیه ک لۆجیک دانه ده به زی، ئاخۆم که سیک به ته ما بوو له چنگی ده ربیتی؟ بی گومان له و نیوه دا سړیک هه بوو که نه دها هه ر له ژیر په رده دا بمیئی. به لام ئەم زمانه ی هوما له هه سانی دابوو به رله وهی سه ری خوی بی بیری، میرانی پی سه ربیریوو! هه رچه نده جاروباره له لای ژنان وتبوی زمان ئەشن ده رزی و درومان بیت نه ک مقهستی دوو ده م! هه روه ک شیرین جان خانم ههستی پی کردبوو، ئەم دووانه ئیتر ژن و میرد نه بوون، که چی سه ی میران به بی گویدان به هیه خالیکی شه رعی و یاسایی، هه ولی ئەوهی بوو رایبگری و له ته کیدا بیت! بۆ دواروژدا وهختی ناسکه له سه ر قه ول و قه راری خوی بوئه وهی له ره مزو رازی ئەم ته له سمه حالی بیی، خوی گه یانده وه پیری نوو شته نووس له ژیر دارگو یزه که دا، به هاوری دایکی جه واهیز و خوشکه که ی، واته وه لتاجه توانیان بچنه ده فته ر و مه زه ری ماموستا، که ئەمه ش بووه هوی سه رسوورمانی، پیره میردی ده فته ردار له خه لوه تخانه یه کدا بوو، هه روه کوو مالی ئەرواح و گورستانی مردووان، کونه کاو لاشیکی پینچه لاو پووچ دیوار و بنمیچ پر له دارو ته ونی جالجالوکه و داپیروک، له هه ر درز و که له به ریکدا ئەدگار و دیمه نی هه زاران ئال و جنۆکه و رمۆزنه ده هاته به رچاو، په رده ی په نجه ره و ده رگا و

دەربىجەى تۇزىۋى داکەوتو، تارىك ۋەك مالى مىزدەزمە ۋە ئەجندان! لەسەر كورسىلەيەك پالى دابۇۋە، بەبى ئەۋەى دەفتەر ۋە مجرى ۋە كوپەرىك لەبەر دەستىدا بىت، يان مرەكەب ۋە پىنووس ۋە قەلمدانىك، گوپىن ۋە چاۋ بەقولداچو، ۋەك پىرى چلەكىش، ردىنى سوور ۋە تۇپنى بۇ پەسن ۋە پىداھەلدان ئەدەبو، چەنەى لەسەر سنگى بو، ۋەك ئەۋەى بە گىيان ۋە دل بە تەنافى ئەفسووناۋى ئەرواح ۋە ئەشباحدا شوپ بۇۋە ۋە جوۋلەى لە خۇى برىبو، گۇيا خەرىكى دۇزىنەۋەى شتىكە لە دەرونى خۇيدا، ژنەكان كە لەدوۋى پىرى نوۋشتەنووس دەرۇبىشتن، جارىك تاكو دەم دەرگاگە چوون ۋە گەرانەۋە، ئاسكە ئەۋەندە ترسابو گەرەكى بو ھەر لە جىنى خۇى دانىشى، بەلام ۋەختى چاۋى بە دوو ژنى دىكە كەوت ۋەرى بەرز بۇۋە ۋە غىرەتى جوۋلا، ھەر لە وكتەدا پىرەمىز، ۋەك ئەۋەى لىيى حالى بو ئەۋانە كەوتوونەتە گومانەۋە، بە ھىمنى سەرى بەرز كەدەۋە ۋەكوو غەيب زانانى مەعبەدى دولفى دەنگى ھەلپرى:

. ئەى ئەۋەكەسەى شەۋەى شووم دەستى بە روخسارتدا ھىناۋە دەزانم بۇچى ھاتوۋى بۇ ئىرە،

بچۇ كرانەۋەى گرىي كارت لە بەرەكەتى نەفسى ئەۋ سەيدە بخوازە!

ۋەختى پىرى نوۋشتەنووس سەيدە ۋە بەلام لە ترسى حكوومەت يان شتىكى تر نەيدەۋىزا شالى سەوز لە پشت بېستى ھەرخۇى دەيتوانى گرى كۆپىرەى ئەم كارە بكتەۋە، ئاسكە تەلەسمەكەى لىۋەرگرتەۋە ۋە گەرپاۋە بۇ مالى تاكوو رۇژىكى دى بە نىيازى نوۋشتە ۋە دۇعا بىتەۋە بۇلاى، بەلام ھەر ئەۋ گەرانەۋەيە بە كارى ئەۋ دەھات، ھەر دەبو واز بىنى لە كارى ئەۋ دوو چاۋبەستە ۋە لە پىرى خۇبىيان بەرىتەۋە، بەم جۇرەى شىرىن جان خانم ۋە كچە باشكەى سەروسۇراخيان كەردبو، سەىمىران ھىشتا بۇ بە فەرمى كەردنى ھوما نەچووبۇۋە خزمەت شىخول ئىسلام، ئەمەش لە بەنى ناھومىدىدا تەۋاۋ جىنى دلخۇشى بو، رۇژىك ئاسكە دەرفەتىكى باشى ۋە دەست كەوت ۋە دەرگى سىندوۋقە دارىنەكەى مىرانى كەدەۋە تەلەسمى گرى بەندى ۋەكوو خۇى لە شوپنى جاراندا شارەدەۋە، دىسان خەيال ھەلگىرت، ئەم ۋەدەشتانە كە زىو ۋە زەمبەر بوون چىيان بەسەر ھاتوۋە؟ ئەم ژوورە گەرەيە ھەتا رۇژىك بو ھەر لە دوۋكانى ئەنتىكە فرۇشان دەچو، ئىستاش رۇژ لە دواى رۇژ رووت ۋە چۆل دەبى، تەنبا ئەۋەى لەۋى مابو، دوو كەنارەى دەست چن ۋە ئەۋ مىزو كورسىلانەى كە بۇ جەژنى نىۋەى شابان بىر دبوۋىانە چاى خانەى ئەحمەد لە نىو بازار، كەۋابى ئەمە چى بەسەر چىيەۋە بوو؟ خۇر ۋە كاكىشان ۋە وردىلەكان لەسەر ھىلىكى راستەۋخۇ بەرەۋ ھەسارەى مەزنى (رىگا) دەخزىن، ئەم پىاۋە مشەخۇرەش رۇژ بەرۇژ لە كزى دەدا ۋە دەپوۋكاپەۋە.

خه لگی ره شوکی ده بیژن، نه بووه دوو و یهک نه بی به سی، ئه وانهی له کاراندا پوخت و وردبینن، راقهی ئه م گفته ده کهن له بهر ئه وهی رووداوه کهان یه که به دوا ی یه کدا پیوه ندییان له گه ل یه کدی هه یه، ئه م ده ست وه شانده نی که چۆ له ماوه ی که متر له یهک سالدا بۆ سه ی میران هاتبووه پیش، هه ر ده بوو رووداوی سینه م جار خاستر کار له ئه م پیاوه به مشوره بکا، حه وه ته یهک دوا ی دۆزینه وهی ته له سمه که، له رۆژیکی تاراده یه که گرم و به رزه بالادا، که گه واله هه وری نه زۆک به ته ویلی ئاسمانه وه ببوون به میگه له مه ری سه ر لی شیواو، له پاش فراوین سه ی میران به تویی کراس و ده رپیته ک پالی دا به ده سته نوینه که وه و پیلووی مانووی له سه ر یه کدانا، ده نگ و هه رای نیوما ل به ره به ره له سه ر په رده ی گوی کپ ده بوو، هه سته ی کرد له بهر بیلا ی ژوره که دا که سیک خه ریکه هوما ئه دوینی، چاوی هه لینا، دهنگی جینشینه که ی خۆی بوو له دوو کانه وه هاتبوو، تالب، گوتی:

- پئی بلی خیرا بیت بۆ دووکان، ئه م خه لکه هه راسانیان کردوین، دوو ر نییه ئه گه ر توشی کاره ساتیکمان بکه ن.

سه ی میران هه ر له جیتی خۆیه وه بی ئه وه ی هه سته ی، بانگی کرد:

- چی بووه تالب، ده لئی چی، چ قه وماوه؟ وه ره پیشی با بزانه م چیه!

- مه شه دی میران، باسی ئه رژهنگی ده که م، له بهر ده رگای دووکان گویا نانی پیریژنیکی وه درگرتوو و کیشاویه تی، چاره کیک شتیکی وا که متر هاتوو، ملی ناوه له گوره و هه را.
- ده ی باشه دواتر؟ حه بیب چی پیوت؟ بۆ ده بی که می بداتی، نابی ئه م خه لکه له ده سته مان به گله یی بن؟!

- حه بیب، وتی نازانه م ئه م ژنه چه نده ی پوول داوه بۆ نانه که ی، ئه مه ده ساله نان به م خه لکه ده دم چ لیزه و چ له جیه کی دیکه بووم، قه ت وانه بوو. به ئه نقه ست نانی که متر بده م به م وه بو! به لام جاری وایه پیاو سه هوو ده کا، ئه ویش له م قه ره بالغییه دا، که دیتووتانه و له وانه شه که م بۆ کیشایی! ئه رژهنگی ده یگوت بۆ ده بی هه میشه به زیانی مشتته ری کار بکه ی؟ شاتر له وه لامدا گوتی: وه ختی به قازانجی مشتته ری ده بی، که س نالی ئه مه بۆچی وایه و که سیش پی نازانی.

سه ی میران وه ره ز ببوو و لی پرسی:

- دوا یه بووه چی؟

- ئاخری ئه رژهنگی پوولی ژنه ی سه نده وه و دایه وه ده سته ی و نانه که شی له گه ل خۆی برد.

سەي مىران كە ھەر لە بەيانييەو خولكى پيكدادابوو، زەردەخەندەيەكى بۆكرد:

- ئەرى دەيباتەو ە بۇ مالى ژنو مندالەكەي بيخوات، ئەگەرچى ژن و مندالى نيبە، ئەمەش بۇ

پۇلسەكان، راويكى خەراپ نيبە، ئيمەش با ھەرئاوا بين!

ھوما لىنى پرسىي:

- جابۇ، مەگەر ئەو تۆ نانسى؟

- نامناسى! بەلى نامناسى! ھەر ئەم زستانەي كە رابرد، ھەموو رۇژىك بەيى ئەو ەي دىنارىك

بدات، ھەروەكوو پىنى قەرزداربم يان بەشى بەسەر مەنەويە لە گەرمەي قەربالغى نيورۇدا كە

دەبوو پچرپچر و ملھورەكانى شار پەنچكىكان نان دەستەندەكەوت دەھات و دوو كوليرەي

پەنجەكيشى دەبرد و دەرويشت، خۆ ئەگەر برژاو و خەزاليش نەبوايە نەيدەبرد، بىنچگە لەمانەش

بەتەما بوو لە نانى تايبەتەي خەلك بەشى بەدن، ئەمەش لە قازانچى حيساباتى سەرۆكى دەستەي

نانەوايان، كە بەشى مەن بوو. سەدبىريا ھەر بەمانەش راوہستابايە، جارنەبوو پارەي ترياكە

قوزلەقورتەكەي لە مەن نەستىنى. ئەمانە سى كەسن، ھەروەختى مەن دەبينن لە بازار خيرا خۆم

لىنىزىك دەكەنەو، ئەمەيان فرە رووھەلماو و شپەخۆرە، ھەرچەندە ھىچكارە نيبە و ھىچى

لەدەست نايات، نە كارىكى بۇ مەن كەدوو و نە خەزمەتتىكى بە نانەواكان، داواكارىشى لە ھەمووكەس

زۆرتەرە، ھەببىم ھالى كەدبوو لەمەودوا نانى نەداتى، تازە مەن ھىچ ئەركىكى دەستەي نانەوايانم

لەسەر شان نەماو و سەمىلى ئەم لات و لووتانەش چەور ناكەم. رۆژ لە دواي رۆژ گيرەو كيشەي

نانەوايان ئالۇزتر دەين، تالب بەس نەبوو تۆ ھاتى و خەبەر و باسى دووكانت بۇ ھىتام، رەھمان

كەرى بارەكانى ئەمرۆيى وەرگرتوو؟ دلنپاي وەرى نەگرتوو؟ چاكتر! بە ھەببىم وتبوو جومعانە

نەدات بە باربەرەكانى قاسم، ئەو كەبراىە پىمان قەرزدارە و پوولى لەلامان نيبە، پىنىلەي ھەروختى

قاسم ھات بۇ دووكان، ھەروەكوو جارەن پارەي ھەينى بەو باربەرەكانە، كارى بە كارىان نەين و

سەر نەخاتە سەريان، ئەگەر ھاتوو ئەمرۆ نەمتوانى بىم بۇ دووكان و يان درەنگ ھاتم، بارەكانيان

ھىتا، سوليمان ماتلى مەن نەين، ھەرخۆي بارەكان لە قەپان بدات، سۆزى ئارەكە تاقى دەكەينەو،

دەبرۆ كارم پىنتىنيە، لە بىرت نەچى، بە رەفيع بىژە، ئەگەر نانى شەوينى برد بۇ مالى مورشىد،

وہبىرى بىنتىنەو يان گەنمان بداتى يان پوول، بەلام نا، لىنىگەرئى، گەرەكى نيبە ھىچى پىنلەي،

بۆخۆم دەبىينم.

سه‌میران له هه‌ولی ئه‌وه‌دابوو دیسان بخه‌ویته‌وه، به‌لام خه‌وی لینه‌ده‌که‌وت. ئه‌م بی‌شه‌رمییه‌ی که له تهره‌ف که‌سیکی ئا‌واوه ده‌کرا بۆ نانه‌واخانه‌کان که‌س به‌باشی نه‌ده‌زانی، تازه‌سه‌رکریکار تالب چوو‌بووه‌ ده‌ری، که دیسان گه‌رایه‌وه. کورته‌بالایه‌کی قه‌وی و قول نه‌ختی شه‌رمیون، ئه‌ویش سالی جاریک تیکه‌لی ده‌کرد و شیت ده‌بوو، ئه‌وه‌ی له ماوه‌ی دوازه‌ مانگا په‌یدای ده‌کرد ئاخ‌ر قرانی بلا‌و ده‌کرده‌وه، ئه‌مجار ده‌هات بۆلای خانی خۆی، په‌کراست خۆی گه‌بانده‌ به‌رده‌رگای ژوو‌ره گه‌وره‌که و ووتی:

- مه‌شه‌دی بۆ له مال دانیشتوویی دوو‌کانیان هه‌راج کرد!

سه‌میران کوتوپر له جیی خۆی راست‌بووه‌ به‌ بیستی ئه‌م هه‌واله، هه‌رچه‌نده‌ هینشتا نه‌یده‌زانی چیبوو، خیرا ژانه‌سه‌ری تووش بوو، بی‌ئه‌وه‌ی با‌وهر بکا به‌سه‌رسو‌رمانه‌وه‌ پرسی:

- چی‌ده‌لی تالب، دوو‌کانی ئی‌مه‌!؟

- به‌لی دوو‌کانی خۆمان، وه‌ختی گه‌رامه‌وه‌ سه‌یرم کرد، ئه‌رژه‌نگی له‌گه‌ل دوو مه‌عمووری بۆین باخ له‌ مل و پاسه‌وانیک له‌به‌ر ده‌رگای دوو‌کان ویستاون، ئه‌و نانه‌ی له‌ نیوه‌رپۆوه‌ ماوه‌ته‌وه‌ سی من ده‌بوو، هه‌رکه‌س به‌ویدا ده‌هات و ده‌نکی به‌ پینج شای ده‌یاندايه.

سه‌میران هه‌ر خیرا جله‌کانی کرده‌به‌ری، به‌ ته‌ما بوو زوو بگاته‌ دوو‌کان، به‌لام له‌ سه‌رجیی خۆی دانیشه‌ته‌وه، جگه‌ره‌یه‌کی داگیرساند، خۆ ئه‌گه‌ر دنیا‌ی به‌ سه‌ردا خراپ بوایه‌ له‌ بیستی ئه‌م هه‌واله‌ی پی‌خوشت‌ر بوو، به‌لام خۆ تازه‌ ئه‌مه‌ی تالب وتبووی ئاو‌یک بوو بژابوو، کاریک‌بوو کرابوو، ته‌نیا چاره‌ ئه‌وه‌بوو شکایه‌ت له‌م هه‌تیوه‌ بی‌شه‌رمه‌ بکا، چیدی له‌ده‌ست نه‌ده‌هات، هوما و ئاسکه‌ و گلاره‌ له‌وئ را‌وه‌ستابوون ئه‌وانیش نه‌یانده‌زانی بلین چی، واقیان ورمابوو. له‌به‌را ئاسکه‌ وایزانی دوو‌کانه‌که‌یان خراپ کردوو. ئه‌مه‌ رو‌وداو‌یکی په‌کجار ناخۆش بوو، تاکوو ئیستا به‌ردوو‌کانی به‌ هیچ نانه‌وایه‌ک نه‌گرتبوو، سه‌میران قه‌ت به‌ فکریدا نه‌هاتبوو به‌لایه‌کی ئا‌وا به‌ردوو‌کانی پینگری و به‌لا به‌سه‌ر به‌لادا بی‌ت، مژ به‌دوای مژدا جگه‌ره‌که‌ی ته‌واو کرد، تالبی وه‌دوویی خۆیدا و چوو بۆ دوو‌کان، مه‌عموور و کاربه‌ده‌ستانی ئاماده، سو‌ورته‌ج‌ه‌سه‌ و به‌لگه‌نامه‌یه‌کیان ئاماده‌ کرد هه‌رچه‌نده‌ حه‌بیب په‌نجی پیتا نه‌نابوو به‌ ده‌رگای دوو‌کانه‌که‌وه‌ هه‌لیان‌واسی‌بوو: «به‌هۆی گران‌فروشی له‌ بیست و سی مانگی جۆزه‌ردانه‌وه‌ به‌ ماوه‌ی مانگی ئه‌م دوو‌کانه‌ داده‌خری و مافی نانکردنی نییه‌، ئه‌گه‌ر جاریکی‌تر ئه‌م‌کاره‌ دو‌وپات ببیته‌وه‌ بۆ هه‌میشه‌ جه‌وازی کارکردنی باتل‌ده‌بی و ناتوانی درێژه‌ به‌م‌که‌سه‌ بدات.»

وهختی سه‌میران چاوی به ئاگادارییه‌که کهوت و شاگرد قاوچه‌چی ئه‌وبه‌ری دووکان بۆی خوینده‌وه، موچرکه به ته‌پلی سهریدا هات، له ته‌واوی ته‌مه‌نیدا ئه‌وه‌نده‌ی زولم و سته‌م لئ‌نه‌کرا‌بوو، ئه‌وه‌نده‌ی ئازار نه‌چیشتبوو، هه‌ستی کرد گوشت و پیشه‌ی به‌سه‌ر یه‌کدا سووتا، ته‌ماشایه‌کی هه‌بیبی کرد، له شه‌رم و نار‌ه‌حه‌تیدا له‌ولای شاتره‌که‌وه له‌به‌ر ده‌رگای دووکان دانیشتبوو، وه‌که‌ئ‌وه‌ی یارمه‌تییه‌ک بکا، ده‌نگی نه‌کرد، به ئه‌نگوستی ئاره‌قه‌ی توپلی س‌ری و بۆئه‌وه‌ی له به‌رده‌م شاگردی قاوچه‌چی و یه‌ک‌دوو که‌سیکی تر که به‌ویدا راده‌بردن به خۆیدا نه‌شکیته‌وه گوتی:

- ده‌بوو ئه‌م ئاگادارییه به‌دن به ژیرنیوکی ژنه‌کانیان‌وه. ده‌بی ده‌ردی سه‌گیان به‌ده‌می ئه‌م خویرپانه‌که‌ی ئینسان!

ئه‌مه‌ی گوت و به‌تووره‌بی رۆیشت تا‌کوو ئاگادارییه‌که له ئه‌ستوی دیواره‌که دارنئ، به‌لام پنی هه‌له‌نه‌گه‌یشت، به تالۆکه چه‌ند دووکاندار و یه‌ک‌دوو که‌س له کریکاره‌کان ده‌ستیان گرت و نه‌یان‌ه‌یشت ئه‌م‌کاره بکا، وتیان به‌م‌کاره‌ت گیره‌و کیشه بوخۆت سازده‌که‌ی. گورج که، به شیوه‌ی یاسایی بکه‌وه شوینی و خۆت تووشی چه‌قه‌چه‌قی ئه‌و شره‌خۆرانه مه‌که. له کاتی‌کدا رق و قین سه‌رتاپای له‌شی داگرتبوو هاته‌ دو‌واوه و گوتی:

- حیزه‌پیاو، ئاخ‌ری نه‌شه‌ت شکاندم، شه‌رت‌بی، وای‌ناخۆی!

سه‌ری داخست و له‌به‌ر ده‌رگای دووکانه‌که له ته‌نیش‌ت دوو کریکاری خۆی دانیش‌ت، له‌به‌رخۆیه‌وه بیرى کرده‌وه له‌وانه‌یه زمان‌ش‌ری و که‌له‌ره‌قی هه‌بیب ئه‌وانه‌ی هار کرد‌بی! به‌لام ده‌شیزانی له‌مه‌ر ئه‌م گرفته‌وه، هه‌بیب بی‌تاوانه، ئه‌و به‌سته‌زمانه هه‌روه‌ک له‌وئ ده‌ستی هه‌لپیکابوو چه‌زی ده‌کرد به گوشت و ئیسقانه‌وه ئه‌م زه‌وییه زار داچ‌رئ و پیندا بچیته خوارئ! نووسیبوویان گران‌فروشی، نه‌ک که‌م‌فروشی، ئه‌مه‌ش شتیکی دیکه‌بوو، چونکه ئه‌وه‌ی له‌م گه‌ره‌که‌دا بوون ده‌یانزانی ئه‌و پیاوه هه‌رچییه‌ک‌بوو گران‌فروش نه‌بوو، وهختی له هه‌مووجیه‌ک قیমে‌تی نان وه‌کوویه‌ک وایه ئیتر گران‌فروش‌چی، به‌لام کئ هه‌بوو ئه‌م قسانه‌ی به‌ گویندا بچئ؟ ئه‌وانه ئه‌قل و ئاوه‌زیان له چاویان‌دایه له کوئ دین له‌راستی و دروستی ئه‌مه ورد بینه‌وه و بزائن‌ه‌ق به‌کینه و کئ خه‌تای کردووه؟ به‌م‌پینیه‌ی له‌کارو کرده‌ی ئه‌و کاربه‌ده‌ستانه وده‌ر ده‌که‌وت جگه له‌و بچاو و رووییه‌ی ئه‌رژه‌نگی له‌گه‌ل ئه‌و کردبووی، ئه‌مه کیشه‌یه‌کی تازه بوو داوینی میرانی گرتبۆوه، ته‌شه‌نه‌کردنی بازاری ره‌ش هه‌مبارکردن و شارده‌نه‌وه‌ی گه‌نم و دانه‌ویلّه، شه‌ش مانگیک ده‌بوو به‌رده‌وام خه‌لکی ئه‌و شاره‌ی ئالۆز کردوو ته‌نگی به‌فه‌قیر و هه‌ژار هه‌لچینیوو، چه‌ند رۆژیک ده‌بوو

ئىتر ئەو خەلكە ژيانيان لى تال بېو، ئەوان وەختى لە دەستيان نەدەهات چرايەك داگيرسىن، بۆچى گلۆپەكانيان بەردباران دەکرد، ئاقلان لە كاتى ئاوادا ھەميشە لە بېرى ئەودا بوون بۆ پەزاي خەلك گەنم داچينن نەك توتوتن و تەمباكو، ھەرچەندە شارەدارى دەنگوى گرانى نانى پەت دەکردەو، بەلام خەلك ھەر ئەم پەت كەردنەو ھەيان بە پاستىيەكى حاشاھەلنەگر دەزانی، نانى سوپىر و فەتير توورەيى خەلكى بەرز كەردبۆو، ھەمووكەس بە چاوى قين و شەپو ھە سەپرى نانەواكانيان دەکرد، دەستەيەكيش خەلكيان بۆ ھەراو ھوريا ھان دەدا، كار بە دەستانى حكومەت ھەولى ئەو ھەيان بوو تا پادەيەكى بەرچاوانان لە بازاردا كەم بکەنەو، تاكوو خەلك بە تەواوى بېر و ميشكيان لەسەر برسى بوون و گرانى كو بېتەو، خەلك گوى بېستى شەپ و ھەللا و مال و يرانى بوون. شەو نەبوو شتە شاراوھەكان و دەدر نەكەون، ئەوانەى لە چاوى خەلكيان دەشاردەو ھاشكرا دەبوون، ليزەو لەوى زۆر كەس پەيدا دەبوو دەنگوت، ھەر ئەمشەو لەگەل ديكتاتورى مل ھورپى ئالمان و وەزيرى بانگەشە كارىدا لەسەر ميژيك شيويان خواردو، ھەر ئەھايەكى ماپوو شار راست بېتەو، فكر و بېرى سەي ميران گەپايەو بۆ دەورەى مەشرووتە، كە بۆ ئارام كەردنەو ھى ئەم خەلكە شاترى مال و يرانيان سەرەوبن دەخستە تەندوورەكەو ئەمەبوو حوكمى حاكم! ھەرچەندە ئەمروكە پوخسارى شتەكە گۆرپابو بەلام ھەمبەنە ھەر ھەمبەنەكەى جاران بوو، كار بە دەستانى خاوەنى دەسەلات بۆئەو ھى ئابروويى خۇيان بکەنەو و زەپى زنجيرى ژەنگاوى بەرامبەرى و دادى خۇيان بەرز بکەنەو، قەزاي دەيزەيان لە گۆزە خستبوو، كى دەيزانى ئەوانە چييان لە ژيژ سەردايە، پەنگە لەبەر ئەو ئەم پياوھەيان ھەلبژاردبىن، بۆ پياوچاكي و نان جوانى لەم شارەدا بە نيوبانگ بوو، لە نيو خەلكى ئەم شارەدا، بۆ خيرومەندى، پوراستى و مەردنازايى ناوبانگى ھەبوو، نەدەبوو پينەى ئاوا بە نيوچاوى ئەم سەيدەو ھە بدى، ھەيفبوو كەسايەتى ئەم مروڤە برووخينن. پياوى پياو لە وەختى ئاوادا ھەز بە مردنى خوى دەكا، بەلام بەشەرى نارەسەن ئەم شتانەى بۆ گرینگ نيبە، ئەمانە كويزن، بەردى كە مروڤى كويزر بېھاوى سەرى پياوى عاقل دەشكيني، ئەوانە كۆلەو ھەژى ئاورى بەدبەختين. چشتى لە دلۇقانى و پيكەو ھەژيان نازانن، لە دنياى ئەشق و خۆشەويستيدا درۆ و دەھۆ و گزى نيبە، ئەو دنياى شەپ و ھەللا و لاساربيە دەسكەنەى خونچەگولان دەكات و مانگ بە تەويلى ئاسمانى سامالەو دادەچلەكيني.

ئەو ھەويرەى ماپو ھەو ھەوئى كرديان بە نان و بەياني دەرگاي دووكان گالەدرا، ھەبيب ھەر ئەو ھەوژە كارى پەيدا كرد و سى رۆژ دواتر تالاب خوى دامەزرااند. كابرى كرىكار ئەمرو نانى سەبى

نیه چۆن دوتوانی بیکار دانیشی، شاتر زهمان بۆ ماوه یه کی کورت چوو بۆ سهردانی خزمان له گوندی و ئەوانی دیکهش بیکار و بێ بار دهورانهوه، له ماوهی ئەم مانگهدا، نه تهنووری دووکان گهرمایی پێگهیشت و نه سهی میران له مال هاته ده ری، پتی خوش نه بوو کهس ببینی! سولیمان ورکه چن بیکار دهورا یه وه، به هۆی حورمه تیکه وه که بۆ سهی میران هه بیوو پوژانه زۆربه ی جار ده هاته چایی خانه که ی به رامبه ر دووکان و له وێ داده نیشت، جار جاریش ده چوو سهردانی ئەمباری ده غل و دانی ده کرد. له هه رجییه ک کونه مشکی بدیایه پری ده کرد له ورده شووشه و قاشووله شکاو و توپه لێ قوپی پێدا ده دا، سه ری مالی سهی میرانی ده دا و له دم ده رگا یان له هه ساری بۆ ماوه یه ک پو ده نیشت و ئەرک و فه رمانی له ئاسکه و هوما ی دل به خه م وه رده گرت، سهی میرانیش سه ره پای بیکاری و بێ دراوی خۆی هه موو جار یک دووسه قرانی ده نا قوولی مشتێ. کۆی نانه واکان به داخرانی دووکانی سهی میران په ریشان بوون، میرزا نه بی چه ند پوژیک زووتر له خه لک به م هه واله ی زانی بوو ئاشه وانه که ی خۆی نار دبوو پتی بلی کاری زه رووری بووه بۆیه نه ی تانویه بیته خزمه ت، و تبووی له گه ل سه رۆکی ئار د و نان و هه روه ها شه اردهاری له سه ر ئەم بابه ته قسه ی کردووه، که ئیمه له م شه اردها به حه یا و حورمه ته وه ژیاوین بۆئه وه ی خه لکی شار بێ نان نه بن، ماندوونه ناسانه شه و و پوژمان بۆ نه بووه و کارمان کردووه، ئیستاش نابێ به قسه ی قه له موونیکه نه قام سووکایه تی به که سه ی بکری که مایه ی حورمه ت و شانازی گشت نانه واکانه، ئەگه ر ئەرژهنگی که سانیکی وه کوو ئەو که خه لکی ئەم شه اره نین، گه وه و بچوکی نازانن، نابێ بێ پیزی به پیاوماقوولانی شار بکدری، سه رۆکی دانه ویله و ئار د و نان له گه ل شه اردهاری، به بیستنی ئەم هه واله په ریشانی خۆیان ده ربړیوه و گوتوویانه ئەمه به ده سته ی هه وزه ی کارناسی بووه و ده ستوور له وێرا واژو کراوه، لیژنه ی گه رۆک، کاریکی هه له ی کردووه، به رله وه ی شه اردهاری ئاگادار بکاته وه ملی ناوه له هه راج کردنی نانی ئەم دووکانه، به پیز سه راوی بۆ ئەوه ی تووشی زه رد و زانی زۆر نه بی دوتوانی له دوا ی یه ک دوو هه وته به بێ ده نگی ئاگاداریه که دا بگری و ده ست بکاته وه به نان کردنی خۆی - سهی میران نووسرا وه که ی له پاسپارده ی میرزا نه بی وه رگرت و له سه ر تاقه که داینا و ته ماشایه کیشی نه کرد. هه روه ک سولیمان ده یگوت ئاگاداریه که بێ ئەوه ی که س ده سته ی بۆ به ری، له دیواره که بۆته وه و که وتوته خواری، به لام ورده ورده ئەو مانگه ی بۆیان دانا بوو به ره وه تاوا بوون ده چوو، که چی سهی میران پتی خوش نه بوو له ژووری پێ بنیته ده ری و بچیته نیوبازار، وازی له ببینی هچ دۆست و هاوڕییه ک نه بوو، هاوکاره کانی ئەو

هەر بەدوای رۆیشتنی میرزا نەبی‌دا، لە مالی ئەوان کۆ بوونەوه‌یان ساز کردبوو، بەدوای ئەویشدا ئەم خیزو بەره‌که‌ته‌ پ‌روی لە مائیکی دیکه‌ کردبوو، واتە هادیان، ک‌وری ناغاشوجاعی پ‌رحمه‌تی، سه‌یرنه‌بوو ئەگەر نۆره‌ی هه‌موویان بیت، خاوه‌ن نانه‌واگه‌ل ه‌وی ئەم کاره‌یان له‌ ب‌ی‌ده‌سه‌لاتی و نه‌زانی میرزا نەبی ده‌زانی، که‌ به‌ قسه‌ی پ‌وچ و به‌لێنی درۆ، هه‌له‌خه‌تاوه‌، گوێی نه‌دابوو به‌ پ‌ریاره‌کانی شاره‌داری و دارایی، هه‌رکارێک به‌رژه‌وه‌ندی ئەوی تێدانه‌ب‌وایه‌ خ‌وی پ‌ت‌وه‌ ماندوو نه‌ده‌کرد. زۆربه‌ی کاره‌کانی به‌لێ به‌سه‌رچاو بوو، کاروباری نانه‌واخانه‌ی وه‌کوو گوێه‌ک له‌ نێوان شاره‌داری و داراییدا به‌پ‌ه‌للا کردبوو، ه‌ینده‌ ده‌به‌نگ و گ‌یل‌فام بوو، نه‌یده‌ه‌یشت ک‌ومه‌له‌ی نانه‌وایان به‌ شیوه‌یه‌کی جوول‌او و کارامه‌بوونی خ‌ویان به‌سه‌لمینی، سه‌روکی به‌قال و ورده‌فروشی شاره‌داری بو‌ئ‌وه‌ی خ‌وی به‌ خه‌نیمی دارایی ده‌زانی و ده‌سه‌لاتی خ‌وی به‌ کاربه‌ده‌ستانی بالای پارێزگا نیشان بدات، له‌گه‌ل لێژنه‌ی گه‌رۆکی پ‌شکنین، نانه‌واکانیان کردبووه‌ ئامانجی خ‌ویان، ه‌ر له‌ و ک‌ۆبوونه‌وه‌دا زۆربه‌ی خاوه‌ن نانه‌واکان، قامکی هه‌ر شه‌ه‌یان پ‌ووبه‌رووی هاو‌پ‌یکه‌ی ئەو کردبووه‌، ب‌وچ‌ی ب‌وته‌ ده‌م‌راستی ئەم خه‌لکه‌ و ک‌ئ ئەم حه‌ق و مافه‌ی پ‌یداوه‌، له‌خ‌ورا خ‌وی به‌ به‌رپ‌رس و سه‌روکی ده‌سته‌ی نانه‌وایان ده‌زانی؟ میرزانه‌بی و ت‌بووی ئ‌یستاش سه‌روکی ده‌سته‌ی نانه‌واکان به‌رپ‌رسه‌راوییه‌ و سه‌یده‌ و سه‌روکی هه‌موومانه‌، خ‌وشم فه‌رمان‌به‌ری ئەوم، له‌وه‌ زیاتر ه‌یچ ئ‌هرکیکم له‌ ئەست‌و نیه‌، خ‌و ئەگه‌ر له‌ ماوه‌ی ر‌ابردوودا هه‌له‌یه‌ک بووب‌ی، ئەوا هاوکاران تاوانبارن ه‌ر ئەم باسو و خواسه‌ له‌ نێوان نانه‌واکاندا چه‌ند ر‌وژیک له‌سه‌ر زاران بوو، ده‌سته‌ی پ‌یشه‌گه‌ل سه‌باره‌ت به‌ میرزا نەبی ب‌یر و ب‌وچ‌وونیان چ‌وون‌یه‌ک نه‌بوو. زۆرک‌س ئەم پ‌یاوه‌یان به‌ مر‌ویه‌کی ژیر و ئ‌یماندار ده‌زانی، ئەقل و ئ‌اوه‌زی وه‌ک ئ‌یمانی وابوو، هه‌روه‌ک شاسولتان حوسین سه‌روکاری له‌گه‌ل تالحه‌ و فال‌گرتنه‌وه‌ هه‌بوو، هه‌روه‌ختی چ‌لکه‌ هه‌وریکی به‌ ئاسمانه‌وه‌ د‌یبایه‌ به‌بی دوودلی به‌ چه‌تره‌وه‌ له‌ مال ده‌هاته‌ ده‌ری، حه‌زی نه‌ده‌کرد کاله‌ک و شووتی بسینی، پ‌یی‌وابوو شیرین نیه‌ و پ‌وله‌که‌ی به‌خ‌ورایی ده‌روا، زۆرک‌س ده‌یان‌ووت له‌ سه‌ره‌وه‌ گ‌یژ و له‌ بنه‌وه‌ ب‌ره‌، له‌ کاتی ک‌ۆبوونه‌وه‌ی سنفی‌دا، که‌سه‌یک پ‌ووبه‌روو پ‌یی‌وت‌بوو: میرزا نەبی پ‌یاوی چاکه‌، به‌لام ب‌و سه‌روکی نانه‌واکان ناب‌ی، له‌به‌رئ‌وه‌ی کابرایه‌که‌ ئاشه‌وان - ه‌ر ئەم پ‌یاگه‌ که‌ خ‌وی ب‌و سه‌ی‌میران ده‌کوشت، و ت‌بووی: پ‌یاویک نه‌توانی له‌ سه‌رپ‌ینی خ‌وی پ‌اوه‌ستی چ‌ون ده‌توانی سه‌روکایه‌تی ده‌سته‌ی نانه‌واگه‌ل بکات، خ‌و ئ‌یمه‌ منال نین گالته‌ به‌ خ‌ومان بکه‌ین. ئەمه‌ حه‌وت سه‌له‌ ب‌و رازی‌کردنی خات‌ونه‌که‌ی ئەقل و ه‌وشی له‌ده‌ست داوه‌، خ‌ولیا‌ی ئەشق و دل‌دارییه‌، پ‌یتم‌خ‌وشه‌ ه‌ر ئ‌یستا که‌سه‌یک بچی ئەم گه‌فته‌ی منی به‌

گویدا بدات! ئیمه هر له كۆنهوه دۆستی ئه و بووین و ههنووكهش خۆشمان دهوئ، بهلام ئهرهستوو دهلی، ئهگهركوو زانیتان كالفامیک خهريكه له ئاودا دهخنكی ههول بدن پزگاری بكن، بهلام لینی نزیك مهنهوه..

تهواوی ئه م قسهو باسانه ئهكبهرخانی كۆنههاوریی سهی میران دهی هینا و دهیبرد ئیستاش پیز و خۆشهویستی زۆری بۆ میران ههبوو، ئهوهختهی میرزا نهبی له سهفهراپهوه سهی میران بهمههوالهی زانی، مانگی خهزمانان نیوهی له كورتی دابوو كه میرزا نهبی له ههرسین گهراپهوه، فراوینی له دووكان خوارد، له قاوهخانهی ئهحمده كه له نیو بازار بوو له ژیرهمینیکی فینك و بی میس و مهگهز سهرخهویکی شكاند، دوايئوهی له خو ههستا نوێژهكهی بهجی هینا، لهگهڵ شۆرپوونهوهی خۆر و هاتنی بانگی شیوان، چوو بۆلای هاوپیکهی، دهرگای ههساری کرابۆوه، بهبی له دهرگادان چوو ههساری، گلاره لهسهراپهوهی ههوهكه دانیشتیوو، ههروهندهی چاوی بهو كهوت، دایکی ئاگادار كردهوه، ئاسكه له ژورهكهدا، چارشییی بهسهراپهوهی خۆی ریکوپینك كرد، چرا لامپاكهی ههلكرد. لهگهڵ میوانی درهنگهوهخت كهوته سلاو و ئهحوالپرسی. میرزا نهبی وهختی بهرههروویی ژنان دهبووه، شهرم دهیگرت، لهلای خوارپهوه دانیشت، گهرمای هاوین و کاری زۆر رهش و لاوازی كردهبوو، كلاوه ههسیرهكهی سهری هیندهی ئارهقه مژیووو لیوارهكهی ههلهگهراپهوه، كۆت و شهپوایی بهری له پارچهیهکی تهنکی هاوینی بوو، جووتیک كلاشی كردهبوو بهسهراپهوه، خیرا گوتی:

- مهشدهی لهكۆنیه؟ یانیچی هینشا دهرگای دووكانی نهكردۆتهوه؟

خیزانی سهی میران وهكئوهوهی كۆنهبرینی كولاپهتهوه له وهلامدا ووتی:

- باوکی سهعهدهین، ئهمن چبكه، كی دهویرئ قسهی لهگهڵ بكا، تاكوو من بیدوینم، ئهوهندهی دهكهم و دهكرینم دوو كهلیمه قسهی لهگهڵدا بكه، بزائم بۆچی دهرگای دووكانی ههلهنگرتوه، ناتوانم، ناویرم، قسه له من وهرنهگرئ، ئهوه منی بۆچییه، ههمووكهسه دهزانی خولیاوی ئهوینی ژنه تازهكهیهتی، نیوسهعات پینشتر له مال بوو، ئهوی گلاره، وادیاره بابت چۆتهدهرئ؟ بهلی ههرقهدریک دهبی رۆیشتوو. ئهوه ماندوو و وههزه بهلام بریا ماندوویی جهستهبايه، میشك كه ماندوو بوو قهت ناحهسیتهوه.

میرزا نهبی دیسان پرسی:

- باشه پېمناښی له مالې چې دهکا؟ بۆ مهگەر مریشکه به کورکه؟ یان خه ریکی چله کیشانه؟ بۆ له مالې نایه ته دهری به کاروباره که ی رابگا؟ خۆ که وتووی نییه؟ وهختی دووکان وهک دهرگای ئیمازاده جورجور داخراوه، ئه وه کهوی نانی رۆژانه ی ئه مندالانه ی وه دهست ده کهوی؟ ئه م پیاوه بۆچی ئاوی به سهر هاتوه؟!

ههر له وکات و وهخته دا، سه ی میران به چاره که بهک خه یار و گرکه وه هاته وه بۆ مالې، مندالان له کولانی خه ریکی یاری کردن بوون، خه بهری هاتنی میرزا نه بییان پیدایا، به هوی ئه م بیزارییی که ماوه یهک بوو توشی هاتبوو ریگا که ی گۆری و روی کرده ژوره که ی ئاسکه، ههرئه وه نده پنی نایه ژوروی، ئاسکه به ئاماژه گلاره ی تیگه یاند خیرا ئه م چاره که به ی له دست وه ربرگری بۆئه وه ی دهستی هوما ی پنی نه گات، له ژیر په رده که دا شار دیی وه. میرزا نه بی قرچه پی له بهری ههستا، دوو دۆست پی که وه که وتنه فه رموو فه رموو، سه ی میران به دهنگیکی نه وی و بیگه رد، وهک هه میشه دلۆقان و رووخوش، لی پیرسی:

- له م سه فه ره زۆرت پیچوو، زۆرت کار هه بوو، بیست رۆژ له وه پیش خه به رم هه بوو هاتبوو یه وه و به تالۆکه گه رایت هه وه.

- به لی کاری به په له م هه بوو، نامه یه کی شاهیدی بوو به ته ما بووم ئایه تووللا نورول عوله ما په نجه م بۆ پیوه بنی، خه رمانی سوورم له وه ده شته به ره لالا بوو، هیشتا کاری دهسکه نه و دروینه م ما بوو، ههر دهبوو زوو وه گه ریتم، هه نووکه نیسک و ئۆکم نه رنیوه ته وه به هیوا ی دوو رۆژ بووم ئه م هه موو شته م به سهر رۆسته متدا به جی هیشتیبوو.

- شاهیدنامه بۆ ئه م خانووه ی که شه رو هه راکه ی ته واو نه بووه؟

- به لی، راست خۆیه تی، ئه ری، مه شه دی، بۆ مه گەر ئه ورۆژه ی دهچوم بۆ هه رسین په یام و پاسپارده ی منت پی نه گه یشت؟ بۆ نه چووی دووکان هه لبرگی؟ ئیستا ئه وه پینج حه وتویه، به ته ما یچی، بۆ ناچی به لای که سپ و کاری خۆته وه؟ لام وایه له دهرفه تیکی ئاوا ده گه رای بییه وه له مالې ته خت پالی لی بده یه وه، حه کیم فردهوسی، له ماوه ی ئه م سی ساله دا که شانامه ی هۆنییه وه ئه وه نده له سووچی مالې نه خزا! تو ئه وه چه ند ساله دانیشتووی، ئه مرۆکه له چاخانه که ی ئه حمده کابرایهک هاتبوو بۆلای من زور به نهینی باسی توی ده کرد، ده یگوت ئه گه ره ته ما نییه بجیته وه سه رکه سپ و کاره که ی خوی، ئاماده م هه رچۆنیک رازی ده بی دووکانه که ی به ئیجاره بگرم، ئه وه نده م ئه م قسه یه پی ناخوش بوو وامزانی شاربه دهرم ده کن. ئیستاش نه هاتوومه وه سه رخۆم،

ئەگەرچى زۆرى بېوا بە من ھەبوو، زياتر مەبەستى پىرس كىردن و بىرورا گۆرپىنەو ھەبوو، بەلام زۆر بە تووندى بە گۆزىدا ھاتم، گوتىم، بېو جارىكى دىكە لەلاى من قسەى وا ئەكەى! شەرم بىنگرى ئەم پياو ھەقى بەسەر ھەموومانەو ھەيە، بەلام پرووى زەمانە رەش بى، دەلىلى چى.

ئاسكە چاوى لە دەمى مىرزا نەبى بېرېبوو بەپەلە گوتى:

. باوكى سەعدەددىن، پىمان بلى كى بوو؟ ناوى بېنە!

. پىويست ناكا من ناوى بىنم، مەشەدى خۆى دەزانى كىيە.

ئاسكە كىچ كەوتە كەولى و دىسان گوتى:

. ھەردەبى كورەكەى فەغفور بى، كرىكارەكەى جارانى خۇمان. ئەم ھەتيمە وەك كەمتيار وايە

ھەمىشە خەرىكى ملوومۆ كىردنە. ھەر ئەم قەلەفەت و قەپۇزەشى تەواو لە كەمتيار دەچى، تووشى كەلاكى كەر بىت نالەكەى دەرفىنى.

سەىمىران لەو وەختەو لە گىژاوى پەژاردا دەتلايەو، خۆى بە قوتووى جگەرەكەيەو

سەرقال كىردبوو، لەو ھەلەدا سەىرى يال و بۆى شىرى سەرقوتووەكەى دەكرى گوتى:

. ھەركەسىكە كەيفى خۆيەتى، خۇ بەردى بە مالى كابدە نەداو، ئەگەر ئامادەيە بە سەرقلى

بمادتى . واتە من بەتەماى سەرقلى نىم ئەو خەرجەى چەندسالە لەو دووكانەم كىردوو و

خاوەن ملك نامداتەو، ئامادەم ئەوانەى لى و ھەربىگرم و بىدەمى. بابىت قسە لەگەل خۇم بكا، بۆچى

ئەم و ئەوم لى رادەسپرى، چالوم لىداو، دەفرى ئارد و گەنم ساز كىردوو، تەندوورم تىدا داناو و

خەرجى زۆرم تىدا كىردوو، ھەلبەت پارەى ماتور و زۆر كەل و پەلى تىش، لەو دووكانەدا ھەيە و

ھەق و حىسابيان ديارە، خۇ ئەگەر خاوەنى ئەم ملكە ژن نەبوايە ئاخىر قرانم لى دەسەندەو بەلام

ھەزناكەم لەگەل ژنىك دەمە بەدەمە بكەم.

مىرزا نەبى بەتەما نەبوو ئەم قسەيە لە دەمى سەىمىران بۆنەو، بە سەرسوورمانە تىر پاما:

. ئەى دوايە چى دەكەى؟ پىلاوھەكانت دەبەخشى و خوت بە پىپەتى بە نىوشاردا،

دەسوورپىيەو!

. خەمى منت نەبى، يان كەوش و كالە بۆخۇم دەكەم، يان ھەتا مردن پىخاوس دەبم. خۇ دنيا بە

پووش سەرى نەگىراو.

مىران ئەمەى وتوو پرووى كىرد بەملاو، بە ماناى ئاخىر بىرارى، مىرزا نەبى بە

زەردەخەندەيەكى كال و بى ھىوايى قسەكەى دوپاتە كىردەو:

. گالته مه که مه شه دی.

. به جه ددم هیچ ئەملاو ئەولای نییه و ته و او به راستمه، ئەگەر به ته مای دووکان داری بوایه م بۆ تاکوو ئیستا بیکار دادەنیشتم، هەر ئەو و هخته ی له قوم گه رامه وه ئەم فکره له سه ری دام.

. به هیوای چی؟

. به شی من کاریک دهی: عه لافی، ورده و اله فرۆشی، میوه فرۆشی، ئیجاره و مه خته، خۆ قاتی و قری پهیدا نه بووه، تازه ئەم کاره بۆ من نایی، باشتره بیژم من پیاوی ئەم که سپو کاره نیم، دهستم لئی سارد بۆ ته وه، ئەگەر راست دهوی هه موشتیکم له بهرچاو که وتوو به م خه لکه وه، به دوا ی ئەم پرو و دا وه، دلم لیزه هه لکه ندر او ه، هه زنا که م کهس بم بین، ئەم شاره بۆ من وهک دۆزه خ وایه! وهختی ئەم کاول بو وه م نه یی بیریک بۆ حالی خۆم ده که مه وه.

. نا، نا، مه شه دی، من ده زانم تۆ ره نجاوی به لام خۆ دلت له م شاره ره ش نایی، ته و او ی خه لک ده زانی ئەوه ی ئەوان کردیان وانه بوو! ئەوانه ی ده سه لاتیان هه یه پاک و پیس لیک نا که نه وه، وه نه یی له م شاره دا کهس تۆ نه ناسی، ئەمانه ش به جی خۆی، خۆ تۆ له پشت ته رازوو نه بووی، هه مو و کهس ئەوه ده زانی تا وانی ته رازو و دار نا چیته ئەستوی خا وه ن دووکان. زۆرم پێ سه یره تۆ شتی وا ده لئی، عه للافی و به قالی دهر دو زه حمه تی زۆره، ئەوه ل و ئاخری قسه که ئەمه یه که ئینسان به کاری خۆیه وه خه ریک بێ و ئەوه نده پارایی نه یی. نان هه تانه ی جووی نا چیته خوار ی، دل له دل مه ده و بچۆ وه سه رکار و باره که ی خۆت، ژیان و خۆشی تۆش هه ر له وه دایه، بۆچی دلت له خه لک و له م شاره ره ش بو وه، بۆچی دا براوی؟ تۆ به م خه لکه وه ده ژ ی، نه ک به ده سه لاته وه. له خودا بگه ریته وه، ده سه لاتدار ته نیا خۆی ده بین.

. نامه وی چیدی لیزه وه مینم، پرو و ده که مه جییه کی تر.

. جییه کی تر، وه کوو کوئ؟ تۆ زۆر جار قسه ی واده که ی، ئەدی ئەوانه چی لیده که ی؟ (مه به سته ئاسکه و گلاره بو) ئەوه ی ده لی ئیزه نه بوو با ئەولا بێ، حاجی نه بوو با مه ولا بێ! مه شه دی ئەمه به م و تۆ نا کری، ئەوه ی ئەم کارانه ده کا، له نیوشار و ئا وایی خۆیدا ریز و حورمه تیکی نییه، وه ک کیسه ل مالی به کۆلییه وه یه، تۆ چۆن شتی وا ده که ی خانوویه ک خیزانت هه یه، ئەمانه نان و ئا ویا ن ده وی، ده زانم تۆ قه ت شتی وا نا که ی، خۆ تۆ ده رویش و قه له نده رنی، قه له نده ریش تۆر بین و که شکۆلی ده وی.

ئاسکه به ته وسه وه قامکی بۆ هه ویکه ی را داشت:

. که شکو له که ی ئامادهیه.

سهی میران پروی کرده میرزا نه بی: تو که ی بووه قسه ی ئه م و ئه و به هیند بگری؟! بو تو پینت وایه ئه وانه ی له شار و ژینگه ی خویانه وه گه یشتو ونه ته ئیره گولی شاران؟! ئه و انیش له شوینی خویان میرو مهنیک بوون، نا، منیش کابرایه کی ئه وهنده بی دهسته وستان نیم، له نیو لۆکه شدا گه وره نه بووم به رگه ی سه رما و گه رما نه گرم، هیچم له م خه لکه که م و زیاد نییه، ناشبمه قه له نده ر و سه رباری خه لک، دهستی ژن و مندالم ده گرم گه سکی لیده ده و پرو ده که مه شاریکی دیکه، پیاو له شاری غریبان دروزه گه ری بی ناوو نیشان بیت باشته نه ک له شاری خوی پادشای بی قه در و قیامت، ئاو که له جینه ک زور بمینیته وه بوگه نیو ده بی، هه ر ئه و هاشم نانه وای خومان، بیست سال له وه پیش شه ریکی من بوو، بیده نگ و هه را ئه وه ی هه بیوو فروشتی و به نیازی زیاره ت قو لی ژن و مندالی گرت و رویشت و نه گه رایه وه، ئیستا له بازاری شاعه بدول عه زیم دووکانی شه م فروشی هه یه، ژیانیکی خو شی بوخوی پیکه وه ناوه، چبگا به من و تو شابه سه پان نازانی!

. په رنگه هه ر ئه وه بی وه ختی ده چووم بو خوراسان، ویستم بیبیم پشتی تی کردم، یادی به خیر بیت، پیاویکی باش بوو، به لام هیکجار دروژن، وه ک ژنه فتومه کو ری قازی دادگایه.
- به لی هه ر ئه و کو ره چلگه ی روژ تاکی ئیواره له نیوکه لاره و ته پو توژدا یاری ده کرد و خه و ده بیرده وه، میرزا نه بی تو ده زانی بوچی برکه ی کووله که زوو، وشک ده بی؟! له به رئه وه یه له عه رز جو ی نابیته وه، تیده گه ی؟

میرزا نه بی ئه مچار ده زانی به راستی میرانی دوستی به یه کجاری دل ی ره ش بووه بوئه وه ی بزه بخاته سه رلیوی گوتی:

. نه که، دوای بیست سال به ته مابی بچی بو لای هاشم و دیسان له گه لی شه ریکی بی، یان ده ته وئ ببی به جبران دووکانی؟

میرزا نه بی، وه ختی زانی میران ته و او دهستی له کار شل بوئه وه و خه ریکه باخ و ملک و ماشی ده فروشی، خه یال هه لی گرت:

. له وانه یه له شتی دلنیا بی بو یه ئه م کاره ده کا، ده زانی ئه م خه لکه چییان له سه ردا یه په رنگه پوول و پارده یه کی هه بی.

به چاویکی وردبینه وه له سه ی میران راما، له پروی ساویلکه بی و به زمانیکی سو فی گه ریانه وه گوتی:

- ههروايه، وهختی خودا پوژدی دهره مار و میروو له که رهمی خوئی بی بهش نهکات، ئەمه ژیانه و هه رکهسه و دهر فه تیکی بو دهره خسی، شهرت ئەوهیه مرو ئەم ههله بقوزیتیه وه و به جوانی که لکی لئوهر بگری، ئەشی توانای ئەم کارهیه هه بی، ئەمهی لیردا جینی سه رنجه ئەوهیه ئیمه ومانان ئەو ههستان و راسانهی جارنمان نه ماوه! گوپینی شوغل و کار ئەوهنده هاسان نییه، ئەمه نه مامیک نییه بیگوژییه وه و له جییه کی تر بیچه قینی، قسهی ئەوه م نییه پیاو گیرفانی پر بی، هه لیه ت سه رمایه ی مه عنوی مه زه به، کارم به وه نییه، به لام وهختی پوول له گوپیدا بوو، هه مووش تیک جییه جی ده بی! ته نانه ت گنجی و جوانیش (به ته وسه وه ته ماشایه کی ئاسکه و کچه که ی کرد هه ردوو ک وه ک کوتر له په نای یه کدی دانیش تیبوون چاویکی لئو قرتاندن.) خو له قورئاندا نه هاتوه فرزند هه رده بی بچیه وه سه ر که سپو کاری باوکی، تو ده لئی خه لک به کوره و له گوند و شاری خو یانه وه روو ده که نه ئیره، بو پاره و نانیک، منیش له گه ل قسه ی تو م، نه وه دوو پینج له سه تی شاتر و تیری گیری ئەم شاره و کرئ کاری ئاشه کان خه لکی مه لایر و تو یسرکانن، یانی له ئیسفه هان و شوپنه کانی دیکه وه هاتوون، که متر وایه له نیو ئەوانه دا خه لکی سه راو و ئەم شاره بیینی، چه رچی و دیوه ره و فه ی توون ئاژوو، سه ره له بهر تورک و ئازهرین، ئەوانه ی گل و بهرد ده کیشن، کاریز که نه کان له دیهاتی ئیسفه هانه وه هاتوون، تارانگیل زورتر له گاراژ و له سه ر ترومپیل و ماشین کار ده کن، ئیتر هه رکهسه و به له ونیک له م شاره دا به بی منه ت ده ستی ماندوویی له سه ر زگی تیره، هه رچه نه ده لین کرماشان شاریکی غه رب نه وازه، به لام وانییه، ئەوانیش هه ر نانه زگییه، قه دیمییه کانی خو مان ده لین: فلان کهس هاتوو پارهی کی زوری برد و رویش ت - به لام من و تو له هه موو کهس باشتر ده زانین، ئەوه ی له زور کهس زیره کتره و پارهی کی باش وه سه ریه ک ده نی، سه ره رای ئەم دزی و گزیه ی که ده یکا، هه ره وه ونده یه پینی بگاته وه به رده روزه ی شار و دیاری خوئی، ته نیا ئەوه ونده نه بی وهختی ده گه پینه وه فیروبوون تو زیک به خو یاندا رابگه ن له ویش دوو پوژ ده مپنه وه، هه مدیسان به نیازی شاریکی تر ژن و مندال ویل ده کن.

میرزا نه بی، له بهر خو لکی ئاسکه له و هارو بیانه ی له سه ر ده وریه یه چینییه که بوو دانه یه کی هه لگرت، قه له مبره که ی له باخه لی ده رهیتا و ملی نا له پاک کردنی، درییژدا به قسه کانی:

- هه ر ئەم ئیواره یه، له چایخانه که ی ئەحمه د، شیرعه لی و وه لی ئەللا نادری، سه رو کلاویان تیک چوو، باربه ری وه لی ئەللا، باری دوو کانه که ی به جیگای ئەوه ی بیبا بو ئاشی، بردوویه بو عه لافخانه و له وئ فرۆشتبوویه تی، گوپریژه که ی له سه ر شه قام به ره للا کردوه هه روکه که چۆی

برادەرت كەس نازانى لەكوئى خۆى حەشار داو، لەسەر ئاردهكە شەپ بوو، وەلى ئەللا دەيگوت چىلىنكەم خۇ خەتاي من نىيە، لەخۇرا بەرۇكى منت گرتووه، شىرعەلش دەيگوت، كرىكارى تو بووه، باره ئاردهكەى لە تو دەوئ - بەتەمايوم بۇ نان خواردىنى نيوەرۇ بىم بۇ ئيره، نيوېژى ئەوانم دەکرد، بۇيە كەوتمه بانگى شىوان، چەند كەسيك لە نانەوا و ئاشەوانەكانيش لەوئ بوون، خولاسە پىكمان هيتان، وامان دانا هەرلايەى سى بار ئارد زەرەد بكا، تاكوو ئەووەختەى باربەرەكە كار بكات و حىساب پاك ببى.

سەىمىران سەرى بەرز كردهوه، بە سەرسوورمانەوه سەيرى مىرزا نەبى كرد:

- بۇ باربەرەكە گىراوه؟

- نەپان گرتووه، خۆى چۆتە بەردهستيان، بە پىچەوانەى كەچۆى تو، ئەو لە برى ئەوهى پوولئ ئاردهكان بىتتە تەنگەى باخەلى و شار بەجى بىلئى، لە ماوهى ئەم دە رۆژەدا كە خۆى ونگرد بوو، لە مالهەكانى كولانى جەبوورى دانىشتبوو، وەختى پارەكە تەواو دەكا دىتەدەرى، وەلى ئەللا زۆر كورانه لە بەردەرگاى ئەمبارى خۇراك بۇقەتەى مىلى دەگرئ، بەلام فايدەى چى پىموت، زلحورتى نەفام، خۇ تو دەتتوانى بەم پارەيه ژىنك بۇ خۇت بىنى و خۇت لە دەست ئەم تەنبايى و رەبەنبيە نەجات بەدى، هەتاكەى ئاوا سەلت و بى مال و حال، گوئى: ئەگەر بىمداپايە بە ژن ئىستا چۆن دەمتوانى كار بكەم و پوولەكە بدەمهوه؟ سەرهراى ئەم گىلبىيەى خۆى تەماشام كرد، ئەوهى دەبىلى تەواو وايە. كرىكارى هەناسەسارد سال دوازدهمانگە دەچەوسىتەوه نانەزكىش ناكەوئ، ئىتر قوربەسەرانه ژن و مندال بەچى بەخىو بگەن، خۇ ئىمەش هىچمان لە دەست نايات. بە باوهرى من لەو دنيايەدا هەر كەسە و لە بەخت و بەشى خۆى نان دەخوات، بە قەولى شاعىر، ئەگەر كەرىم نەيدا بە هەولئ زۆر نىيە. ئەمجارىش ئەگەر باسى خەلكى لاوهكى ئەم شارە دەكەى، مەشەدى، چاويكت لەو تووكلىكراوانە بى - لە ئاوپەپىنەوه خراپ نىيە، بەلام نەك بەبى بوار، وتت بەتەماى كاروبارىكى دىكەى ئەگەرچى بە تەواوى لەگەلت نىم قەيدى ناكە، خۇ ژيان لەم شارەى خۆماندا وشكاوى نەهاتووه، ئەگەر كەسيك لە شارو ژىنگەى خۆى كە جىبى باب و باپىرانيەتى نەتوانى خۆى بەخىو بكا، بە برواى من لە شارىكى دىكەش ناتوانئ، من زۆرم پىسەيره كەسيكى وەكوو تو بەم حال و ئەحوالەوه بۇ دەبى فكر و خەيالى ئاوا لە سەرى بدات؟ چىبووه تو ئاوا بىزارى بۇ ئەوهندە لەمخەلكە وەرەزى؟ دەبى بە چەفسوونىك دلدارىت بدەنەوه و خۇشبيەكەى جاران لە ئامىزت بگرئ؟! من هەرچى دەكەم سەر لە كرده و كارى تو دەرناهيتم، كئ دەچى قوماشى خۆى دەفرۆشى و زەوى خەلك بە ئىجارە

هه‌لده‌گر؟ كه‌ست ديوه گه‌نم به كوليژهي جۆ بگۆرپيته‌وه؟! له‌م سه‌فه‌رده‌دا چيت ديتوه ئاوا گۆراوى؟ نه‌كا له‌ شارى قوم سىخر و جادوويان به‌سه‌رده‌دا خوڻدبىتي؟ هاشم نانه‌وام به‌ نموونه بۆ ده‌هينيه‌وه، براكه‌م، ئه‌مانه‌ش بۆ خۆيان حيسابىكي ديكه‌يان هه‌يه، بۆچى باسى سارابه‌گ ناكه‌ى، زۆرى ديكه‌ش وه‌كوو ئه‌و هه‌ن ئه‌وا بيست ساله‌ كه‌س به‌ مال و مه‌سكه‌نيان نازانى، ئه‌وانه‌ى پروو لپره‌ و له‌وى ده‌كه‌ن و ده‌بنه‌ خاوه‌نى سه‌روه‌ت و سامان بۆ ئيمه‌ نابى، ئه‌مه‌ له‌ ده‌ست من و تۆ نايه‌ت، مه‌شه‌دى تۆ ده‌بوو زۆر زووتر بىرت له‌م‌شتانه‌ كرده‌بايه‌ته‌وه، عه‌يب و ئيراد له‌ كارو شوغله‌كه‌ت مه‌گره، ئىستاش با لىت‌نه‌شارمه‌وه، تۆ خۆت خه‌تابارى به‌ ده‌ستى خۆت خۆت عه‌زاب ئه‌ده‌ى، سه‌رى نه‌هيشاو له‌ پرىسكه‌ ده‌به‌ستى، زۆر به‌ ساكارى له‌ ژيان ده‌روانى، په‌نگه‌ قسه‌كانى منت پى‌ناخۆش بى، به‌لام ئه‌وه‌ى ده‌لپم ته‌واو وايه، زۆرم پىناخۆشه ئه‌م نه‌دامه‌تپيه‌ به‌رۆكى گرتووى، ئه‌م گل و خۆله‌ بۆ له‌ پاره‌كه‌ پايژه‌وه له‌و هه‌سه‌رده‌دا بلاو بوته‌وه؟ قه‌ول نه‌بوو سه‌ربه‌نه‌كان ماله‌سواخ بكه‌ى بۆ نه‌تكردن؟ ته‌واوى ئه‌م زستان و به‌هاره ئه‌م هه‌وشه‌يه ببووه قورپه‌شىل، تۆش هه‌روه‌ك پياوى ئه‌م ماله‌ نه‌بى! ده‌ستت له‌سه‌ر ده‌ستت داناهه‌ و خۆت به‌ خاوه‌نى ناكه‌ى! بۆچى ئه‌م زستانه‌ سه‌رى هه‌وزه‌كه‌ت نه‌گرت، تاكوو شكست‌وبه‌ست هه‌لى‌ته‌كه‌ينى، بۆ ده‌بوو ميراوى گه‌ره‌ك كوڻىكي تينه‌كات و مشوورىكى لى‌خوات؟! خۆ تۆ ئه‌وه‌نده بى‌ده‌سه‌لات نه‌بووى، له‌ كه‌رى شه‌يتان وه‌ره‌ خوارى، واته‌ى قه‌ديمه‌: بۆ ده‌سته‌وستان، چ‌ فه‌رقى هه‌يه‌ گه‌رمين و كوڻستان! به‌ قسه‌ى من بكه‌ لپره‌ مه‌بزوو!

ئاسكه‌ له‌ ژير لوى چارشيوه‌كه‌وه بۆلاندى:

ئه‌ى بۆ باسى ئه‌و كه‌تپيه‌ و به‌رده‌نووسه‌ى به‌ره‌هه‌يوانه‌كه‌ ناكه‌ى، وه‌ختى به‌ربۆوه شانسمان بوو به‌سه‌ر ئه‌و ژنه‌ دووگيانه‌دا نه‌كه‌وت، به‌جاريك مال‌ويران ده‌بووين! خۆ ئه‌گه‌ر سه‌ربه‌نه‌كان سواخ بکرايه‌ن ئه‌مه‌ بۆچى به‌رده‌بووه‌؟ ئىستاش كه‌ ئىستايه ئه‌م كاپرايه‌ خه‌مىكى لى‌نه‌خوارد، پياويك هه‌موو خۆشپيه‌كانى له‌ چاوى دۆمكدا ببينى، هه‌رده‌بى ژيانى به‌بادا بدا، (مه‌به‌ستى ئاسكه‌ له‌م وشه‌يه بى‌ماره‌و ته‌لاقى هوما بوو له‌و ماله‌دا، ئيتر ئه‌وه گومانى تيدانه‌بوو سه‌ىميران له‌ ئه‌شوق و ئه‌وينى هومادا توابۆوه.)

ميرزا نه‌بى زه‌رده‌خه‌نده‌كه‌ى خۆى شارده‌وه و گوتى:

. ده‌منيش هه‌ر ئه‌وه ده‌لپم، كاكي برا! سه‌رساردى و گوڻ‌نه‌دانيش هه‌د و ميزانى هه‌يه، ئه‌و ته‌مه‌لى و شلى و شه‌ويقييه‌ى به‌ نامه‌باره‌كى خزاوه‌ته‌ گيانت، دوور نپيه‌ وه‌ك خۆره‌ جه‌ستت

هه‌لته‌کینی، ئەو فکری له سەری تۆدایه له خزم‌و‌کەست دوور دەخاتەوه، پیت‌وانه‌بی کاره‌که‌ت زۆر جوان بێ، هه‌موو‌کەست بۆ ئەو فری بدهی، ئەو ژنه بۆ تو بۆته دایک و باب، مأل و مندال، هه‌رچی هه‌تو نیته بۆته ئەم ژنه! له بیرته ئەورۆژهی به یه‌که‌وه به ریگای کانی‌چه‌رمودا ده‌هاتین چم‌پین گوتی؟ به‌لی سەلام له ئەق‌لت کاکي خۆم! پیت‌وابوو من ئەوم نه‌دیوو نه‌مه‌ناسی؟ له تو وابوو کەس پیتی‌خۆش نه‌بوو ده‌ست بۆ کاری خیر درێژ بکا؟ مه‌شه‌دی، بۆنی گول به گول‌اویدا مه‌علوم ده‌کا. ئەو ئەگەر باش‌بوايه مأل و حالی له خۆی تیک‌نه‌ئەدا و مندالی به‌جی نه‌ده‌هینشت، ماله‌که‌ت چوو، به‌گفتی خۆت، دارو نه‌دار و هه‌یاو حورمه‌ت و دین و ئیمان و ئەوهی هه‌ت‌بوو له ده‌ستت بۆوه، خزم‌و‌کەس، دۆست و هاو‌پری ته‌واوی لیت دوور که‌وتنه‌وه، به‌ده‌ستی خۆت، خۆت دزیو کرد، ئیستاش هه‌ر ئەوه‌ت ماوه ئەم مندالانه ئاواره و لی‌قه‌ماو بکه‌ی! په‌ره‌وازه‌ی شاران بن؟ من هه‌رگیز نالیم ئەو ژنه ته‌لاق بده یان رابگره، هه‌رکه‌سه و له ژبانی خۆیدا موختاره چی هه‌ل‌ده‌بژی‌ری، له‌وانه‌یه ئەوه قسه‌مت و نسیبی ئیوه بێ هه‌تا‌کوو مردن وه‌ک لفه‌ودووانه به یه‌که‌وه دورا‌بیتن، به‌لام دۆستایه‌تی من له‌گه‌ل تو ئەم ئیزنه‌م ده‌دات، ریت لیبگرم له‌وه‌زیاتر ئەم مأل و منداله تووشی چاره‌رەشی و نه‌هامه‌تی نه‌که‌ی، تاوانی ئەوان چیه، تو عاشق و دل‌دۆراوی، که‌سی کاکي، خوا پیت‌بیلێ که‌س مال و مندالی تۆی نییه، پشتیان تيمه‌که، به‌خوا خیر و خۆشی له خۆت نابینی!

دوا‌ی‌ئەوه‌ی تووشی ئەم گشته زه‌رد و زیانه هاتی که ئەمه‌ش ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ بێ‌موبالاتی خۆت، له‌باتی ئەوه‌ی سه‌رت له به‌ردی ئەله‌د بکه‌وی و وه‌خۆت بپیه‌وه، خراپتر بووی، من نازانم هیوا‌براو و دل‌ساردی یان گیژ و سه‌ر‌لی‌ش‌یواوی، ده‌ته‌وی ده‌ست بۆ کاری سه‌یر و سه‌مه‌ره به‌ری، هه‌ر له خۆت ده‌پرسم، تو‌خودا، مرو‌فی ژیر، به‌ده‌ستی خۆی ئاور ده‌نی به‌خه‌رمانی خۆیه‌وه، وه‌ک تو ناوته؟ تا ئیستا هه‌چ که‌سه‌کیت دیتوه کاری وابکا، وه‌ک تو خه‌ریکی ده‌یکه‌ی؟ وامه‌که له‌خۆت رۆژیک بده‌ی به‌ئەژنۆیی خۆت‌دا و بلێی «ئاورم به‌ردا له‌خه‌رمانم، ده‌نکی نه‌ما بۆ ده‌رمانم.»

سه‌ی‌میران مات و په‌ریشان سه‌ری له‌کۆشی خۆی نابوو، روه‌ی بۆلای روه‌ناکایی ده‌ری وهر‌سو‌راند و گوتی:

- پیاو وه‌ختی هه‌چ چاره‌یه‌کی نه‌مینی له‌وانه‌یه په‌نا به‌ریت بۆ خۆکۆشتن، تازه من ته‌واو بووم، میرزا نه‌بی، ئیتر بۆچی بژیم! تازه من له‌وه‌ی ده‌رچووم که به‌هیوا‌ی ژبان‌بم!

میرزا نه بی ته ماشایه کی چاوه وشک و بی هیزه کانی میرانی کرد، خه میکی خهست تییدا پهنگی خواردبؤوه، لیئی خورد بؤوه و لیئی پرسی:

- من نازانم، تو قهررداری؟

- زور کهم، هه زار و پینسه تهن، به تمه نی دوو **عه باسی!**

- به دوی باخ و زهویه کاندایه؟ له کیت وهرگرتوه، چت له بارمته داناوه؟

ئاسکه به واقورمان و رقهوه سهیری میرده کهی ده کرد، سهی میران له وه لامدا گوتی:

- به موحسین خانی سه پراف قهردارم، قه باله ی ماله کهم بارمته یه!

نه دنگ له میرزا نه بی هات و نه له سهی میران. میرزا نه بی به نیگه رانییه وه دوو که لی

جگه ره ی شنوی به ژووره که دا بلاو کرده وه، خه یال هه لی گرت، ئاسکه دل که یلی خه م و په ژاره

له بن لیوه وه بؤلاندی:

- نه مگوت بؤ گورچیله یه ک گایه کی مندار کردۆتوه، ماله که ی بارمته ی قهرز و قۆله یه؟! تو

خولیا ی ئه وینی نازداره که تی و به زه ییت به مال و منداله کانت دایه ت؟!

گری چرالامپاکه با. یه کی کتوپر یه ک دوو که ره ت پته پتی و یخست، به لام نه کووژایه وه، ئه مه

به باوه ری ئاسکه به لایه ک بوو، یان دایکی هه موو به لایه ک بوو، وه ک ئه وه ی تازه وه بیبری

هاتنیته وه گوتی:

- ئه ی که ناره کان، دوینی و پیبری دات به کولی حه مبالدا بؤکویت بردن؟ ئه وانه شت کردۆتوه

بارمته؟

سهی میران به دهم بیزارییه وه ددانی وه ده رخست:

- نا، ئه مه ش هه ر هی ئه م پیاوه یه، واحه فتا ته مه نم لی وهرگرتوه، قه راره ئه مشه و سنی تمه نی

دیکه م بؤ بینی و قه باله که وهرگری!

- بؤ هه زار و پینسه تهن قه باله ی ماله که به س نه بوو، فه رش و مافوره شی گه ره که؟!

سهی میران، جوابی نه داوه، بیژهن و مه هدی به دهم یاری کردنه وه به پلکانی هه یوانه که دا

ده هانته سه ری، وهختی زانیان بابیان له گه ل میوانه که له ژوورنیه، به رۆکی یه کدییان به ردا،

بیژهن له خۆشی میوه سه لامی له بیر چوو، به بزده یه کی بی شه رمانه وه خوی کرد به ژووریدا،

له ته نیشته دایکی دانیشته و قاچه چلکنه کانی له ژیر خویدا شارده وه! سه ری برده بن گوچکه ی

دایکی و گوتی:

- شه‌مشه‌مه‌کویره هاتبوو بام بېښی، مه‌هدی به درق گوتی له مال نییه چووه بۆ سه‌فه‌ر،
ئه‌ویش گه‌رپایه‌وه.

ئاسکه خۆی تووره کرد:

- بۆچی فیڤی درق بوون؟! ئیوه‌ش کاری واده‌که‌ن؟ زۆر شه‌رمه بۆ ئیوه!

رووی کرده سه‌ی‌میران:

- وادیاره ئه‌م کابرا کووره هاتبوو، پیتی‌وابوو تو له مالئ نیت گه‌راوته‌وه، قه‌راره ئه‌و

پوولت بۆ بېښی؟

میرزا نه‌بی گرتیه‌کی خسته سه‌ره‌ئه‌برۆکانی:

- پشت‌کوور کینیه، نوکه‌ره‌که‌ی موحسین‌خان؟ بیژهن بچۆ بانگی‌بکه، با بیته ژوورئ،

مه‌شه‌دی کی موحسین‌خانی به تو ناساند؟ له‌وت پیاوی به‌ویژدان و به‌ئینساف‌تر په‌یدا نه‌کرد؟!

ته‌ق‌وکوتی وه‌کازی ئه‌م پیاوه نو‌قسانه به‌سه‌ر سنگ‌چنی هه‌ساره‌که‌وه گه‌یشته ژوورئ.

ده‌تگوت خۆشی له‌م به‌ژن و بالایه‌ی خۆی بیزاره، شه‌وانه نه‌بی له مال دهرنه‌ده‌که‌وت، سه‌ری

هر به‌قه‌ی توپه‌وانه‌یه‌ک ده‌بوو به‌سه‌ر ملی باریکییه‌وه! وشک و بی‌جووله! ردینی تاشیبوو

ده‌مووچه‌نه‌ی ره‌قل و بی‌گوشت. گویا هیزی ده‌مه‌ته‌قه‌ی نییه و نه‌بووه ئاخۆم پیر بوو یان

گه‌نج؟ ئه‌ویش وه‌کوو خه‌لکی تر هه‌ستی به‌ بوونی خۆی ده‌کرد؟ که‌س نه‌بوو ئه‌مه‌ بزانی، به‌ر

له‌وه‌ی له‌به‌ر بی‌لایه‌ وه‌ده‌رکه‌وئ، میرزا نه‌بی ده‌تگوت سه‌ت‌ساله‌ ده‌یناسی و شه‌ره‌ پارووی

له‌گه‌ل کردوه، به‌ ده‌نگیکه‌ی به‌رز گازی کرد:

- بۆچی هاتوویی کازم، پاره‌ت هیناوه بچۆ به‌ ئاغات بیژه لازمی نه‌بوو، ئه‌و هه‌فتا تمه‌نه‌ش

سه‌به‌ی به‌ کاری دیت!

کابرا گۆج و چه‌ویل بی‌ئه‌وه‌ی خۆی نیشان بدات، به‌ ریگای خۆیدا گه‌رپایه‌وه. ده‌نگی

گالته‌پێ‌کردنی مندالان له‌ کۆلانه‌که‌وه ده‌هات، وادیاربوو که‌وتبوونه شوینی، میرزا نه‌بی به‌م‌کاره

زۆر قه‌لس بوو، له‌ بن‌لیوه‌وه، زۆری قسه‌ی ناخۆش به‌سه‌رپراف و ئه‌م چه‌وت و چه‌ویله‌ی

نوکه‌ری گوت، پرسی:

- ئه‌م هه‌فتا تمه‌نه‌شت هه‌ر به‌م‌حیسابه‌ وه‌رگرتوه؟

- نا، واما‌ن‌قه‌رار داناوه، ئه‌و پاره‌یه‌ی که‌ داوایه‌ی به‌ من، تا قه‌باله‌که‌ی وه‌رنه‌گرتوه

هه‌رتمه‌نیک ده‌ شایه‌ی و دوا‌ی‌ئه‌وه‌ی چه‌ندی وه‌گرت تمه‌نی دوو عه‌بباسی وه‌رگری.

- خەرجى سەفت و دەفتەرخانە لە زىمەى ھەردوولايە؟

- خەرجى سەفت و زەمانەت و دەستەبەرى و پەشيمانى لە زىمەى منە!

- دەى باشە، مالى ئاوەدان! كى كارى ئاوا دەكا - خۇ تۆ مندالنى ھىچ نەزانى، بۇ بە يەكجارى

مالى خۇت ئاور دەدەى. بەم جۆرەى تۆ دەرۆيە پىشىنى وا نابى، بۇ دار و نەدارت لە گای تۆر ناوہ؟ ئەمە راکردنىكى كۆيرانەى، ئەگەر كۆرى نوح بى و بگەيتە سەرتروپكى چيا، دلناباە گيان دەرنابەى و دەخنىكى، ئەوئەدەى سەردىنم و دەبەم بەخوا نازانم چىكەم و چى بلنم! ئاسكە خاتوون، ئەمە چ ئەھامەتییەكە ئاوقای مىزدەكەت بووہ؟! ئەى تۆ، تۆ - زنى ئاقل بۇ دەت ھىشت ئەم پپاوە ئاوا خۇى مالى ويران بكا؟ بۇ رىگەت داوہ دەستى بە قەرز و قۆلە فىربى؟ بۇ تۆ نەتەدەزانى قەرز وەرگرتن يانى دەردو بەلا، سوت و سەلەم يانى ئاور، يانى خۆرەى مال و مندال، بۇ زووتر بە منت نەگوت!؟

ئاسكەى ھەناسەسارد، زىدەتر چارشىوى ھىنا نىوچاوى و لەبن لىوہوہ گوتى:

- ئەمن، مەشەدى نەبى، جا بۇ من چكارەم تاكوو ئىختيارم ھەبى؟! بە گيانى سەدەدىن نا بە گيانى بارام و بىژەن لەم حەفتا تەنە زياتر خەبەرى ھىچى دىكەم نىبە، قەرزى چى و فەرزى چى؟! نەمزانىوہ كەى وەرى گرتوہ و كى پىى داوہ، ناشزانم بۇچى بووہ؟ ئەمەشيان ئەگەر بمتوانىبايە نەمەھىشت، خۇ منىش ھىچم نەماوہ بۇى بفرۆشم و بىكەمە دەستىبەوہ، ملوانكەى دەمەناتىم لە دەست بووہ، گۆل و گوارەكەشم تەواو بوون، پاشەكەوتى چەند سالەم كردە دەستى و تەواو بوو، كەمەم گۆرەوى و كلاش چنى، ئاوى چاوم داھات، بۇ رۆژى موبادا ھەلم گرتبوون، ھەر بە گفەتەكەى خۇت ئەو ژنەى سالان سەندووقىك پارەى ھەبوو، ئىستا بۇ پەناباتىك ئامان لەرزانەىتەى! بەو مەشەدەى زيارەتت كردوہ قفلەكەيت گرتوہ، سویند بە شاچرا، لە رەش و سپى ئەوہى لەو مالەدا ھەبى پىنج تەمن شك دەبەم، ئەمەش ھى سوخمە كوردىبەكەى خۆمە. ئەگەر بۇ نەزرى مەھدى نەبوايە، زۆر لەمىژ بوو ئەمەش تەواو ببوو، ئەوہ دارو نەدارى ئاسكە لەم مالەدا، مەشەدى، ژنىكى ھەناسەسارد و بى دەسەلاتى وەك من، چى لەدەستدەى وەختى ئەو پىى عەببە بىدوینى سالى جارىك دەرگای ئەم ژوورە ناكاتەوہ بزانى ماوین، مردووین. ئىمەش كەسىكىن لەو مالەدا، من بە چىدا بزەنم ئەو خەرىكى چىبە؟ سەد شوكر بە جىرانەكان ئەوئەدە دەزانم شەو و رۆژ سەرى لەسەر رانى ھوماى خۆیەتى، ئەگەر تاوىك لە مال بچىتە دەرى، ئەوہ بزەنە دل بەرەكەى بردوہ بۇ گەشت و سەيران، رۆژىك لە

قومه و پوژیک له باخ و بیستان! دهلی له گهل جندو پهری زه ماوهندی کردووه نه که له ته که ئینسان، ئەفسوون و جادوویی ئەم پهیتارهیه ئەشق و ئاره زوو به ژیان، حورمهت و که پامهت، ویزدان و گورهیی ئەوی قوت داوه، وهختی ئەمانه دهبینی (ئاماژهی بۆ مندالەکان کرد) پرووی وهرده گێرئ. ههروهک ئەوهی عهولادی ئەویش نهبن، بهیانی و بهیانی وهختی دهچن پوول گێرفانی پوژانه یان وهر بگرن له بهردهرگای ژووری ئەم ژنه تیوه چاوی دهقووچینی و پووله که یان بۆ فری دها! دهرگای دلۆقانی له سههه ئەم مندالانهش هه لپیکاره هه تا ئەم بابان وێرانه نه هاتبوو، مه هدی له باوهش ده کرد و ده بێرده بهرتاقه که، دانه دانه بلوور و ئیستیکانی پارسی بهر دهاوه و ئەمیش قاقا پیتی پیده که نی، هه ربوی گینگ نه بوو دهنکی دهشایی پیداه، به لام من چبکه م به کی بیژم مه شه دی نه بی، مندالەکانم له پایزه وه تاکوو ئیستا ته نیا جاریک له گهل بابیان چوون بۆ هه مام، خو تازه مه هدی گوره بووه ناتوانم له ته که خوما بیبه م بۆ گه رمای ژنان. مندالی ده پازده سالان چۆن به ته نیا بنیرم بۆ هه مام؟ ئەمانه هه تیوی باب زیندوون! باسی چی ئەوت بۆ بکه م، زۆرم وهره م له زگدایه باسی ئەو دهردانه ی ژنه که ی پیتی داوم یان ئەم هه موو بن حورمه تیبه ی که ئەو پیتی کردووم باسی چیت بۆ بکه م؟! له چی بدویم؟ جا بۆ ده ویرم بیدوینم؟ تا من ده بین، ده لپی بیباری خواردووه، خو تو ده یناسی، که ی جاران وا بوو؟ له خه رج کردن و پیدادان و ده ست پیوه نه گرتنی، که وا گه سکی له مال دا؟! ئەم ژنه له سههه ساجی عه لی دانا - باسی چیت بۆ بکه م، باسی کاره جوانه کانی؟! له و ماله دا، مه شه دی نه بی، بوومه ته که له شیریه مه لا، ده خوینم ده لین ناوه خته، ناخوینم سههه ده برن! جوانیم له پیتاوی ئەودا ته واو کرد و ئیستاش بوومه ته قوربانی مندالەکانم! ناویرم بلیم له له ده مم دها، هه ر ئەوه م بۆ ماوه ده ست له ئە ژنویانم هه لپیکم و بۆ بهخت و چاره نووسی خو م رووندک هه لوه رینم، ئەم بایه قووشه ی له سههه دیواری ئیمه هیلانه ی کرد، مه شه دی نه بی، مال وێرانی کردین، شوومی ئەو مندالەکانمی گرت هوه، چه پکی قورپی دا به سههه ری مند! هاوار خودایه، ئوهوو ئوهوو ئوهوو!

ئاسکه زوو گریانه که ی بریبه وه، میرزا نه بی به م دیمه نه دلی ته زیبوو، پاش تاویک بیدهنگی گوتی:

- تازه ئەوهی بووه بووه، شایهت سههه میران دوا ی ئەم هه موو زهرد و زیانه به برینی خو ی زانیی و له مه و دوا بگه رپته وه سههه بارو دوخی ژیا نی و به خو ی و مال و حال ی رابگا، تاوانی ئەم

مندالانە چىيە تووشى ئەمھەموو عەزاب و ھەناسەساردىيە بىن، ئەمانە لە نازو نىعمەتدا گەورە بوون، بەرگەى ئەوھەموو دەردە ناگرن، بۇ قەرزەكانىش خوا كەرىمە و دەھەندە، خۇم شەھەكى وەدووى ئازادکردنى كەنارەكان دەكەوم، با چىدى لە بارمەتدا نەبن.دەرگای دووكانىش دەكەمەو، خۇى بچى كاروبارى تەرازوودارى بگرىتە ئەستق، ئىتر تا ئىرە ھاتووہ بەسە، ئەم ھەلات ھەلاتەى ئەرزاق و ئەملاوئەولا بە من بسپىرە، بابزانم، لەگەل ئەم منالە لاسارە چىدەكەم، جارى دەبى بروم، چەند كاریكى بەپەلەم ھەيە، بەك لە بەك گرینگتر، خانەلى پىرەش، چەند رۇژىك بوو دووكانى داخراوو، وەك بزنام تازە دەستىكردووہ بە سەردارى برژاندن! نانەواكان دەيانگوت، گۇيا قەلس بووہ و توراوہ، دەبى بىگىرپىنەوہ بۇسەر كارەكەى خۇى.

مىرزا نەبى، بۇ چەند ساتىك وەكئەوہى قەسەى نەمايى، مات و بىدەنگ بوو، ئىتر ھەستا سەرىپى، ئاسكە داماوانە گوتى:

- خودا راوہستاوت كا يارەبى، ھەر تۇمان بۇ بەيلى، ياخوا كورپ نەمرى! ئاقلان دەلین: كۇشكى ژيان چۇن ھەرەس دىنى وەختى بەردى بناغەى لە سەر ئەوین و خۇشەويستى پۇنرابى.

چاوەكانى پىبوون لە دلۇقانى و ئەمەكدارى بە ھىمنى پىلووى لەسەرىەك داناو ئەسرىنەكانى كەوتنە سەرچارشپوہكەى، تۇ بلىى ئەم پیاوہ، ھەور و ھەلاى سەر ئەم مالە رابدات و خىر و خۇشى بۇ ئەم ژن و مندالە بگىرپىتەوہ و ئەم سەيدەش بخاتەوہ سەرپىگای راست؟

به تايهت بۆ فه قير و هه ژار، ئه مانه قسه و باسى سهى ميران بوو له گه ل پيره ميرديكى باوه عه مرى نيزه مووكدا، كه پالى دابوو به لاشانى دووكانه وه و راوه ستابوو ئاخري له ده خيله كه دا پينچ ته مى نى ده ره ئينا و نايه مشتى پيره ميرده وه و گو تى:

. سه لامم بگه يه نه به رازيه خاتون، پى پى بلى ده ست را بگرى و سه بر بكا، ئه م چه ند رۆژه را بوه ستى، په له نه كا، دنيا خه را پ نابى، پا زده شتى زياد و شتى كه مه من ئه و دووكانه م به ده سته وه يه، نه م هيشتو وه ته نيا جار يك كر يى مانگانه كه ي دوا بكه وى، ئه وه يه ك. دوو مانگي كه، بارودوخه كه باش نيبه و بۆ منيش چۆن خراپه ئاوايه، ئه و يش پى لى له كه وش كر دووم و خه ري كه منى ئاشنا ي چه ندين سه لى به كر ينش ين يكي دي كه ده گو رپ ته وه، ئه وه وه ك چى رۆكى شى رو گو ير يژه كه وايه كه به ته ما بوون له روو باره كه وه په رن، من قه تم ئاوا تى رانه ده دى، دوو. سى رۆژيك سه برم لى بگرى، دوو سى رۆژيك په له م لى نه كا، هه ر پارم بيته ده ست ديمه خزمه تى و بۆى ده هينم، بۆ زۆر و كه مى ئى جا ره كه ش قسه يه كى لى ده كه ين، بۆ هه ر باب ته يك دنيا يى له من، ئه گه ر له نانى شه وى مناله كان بگيرمه وه ناهيلم كر يى دووكانه كه ي دوا بكه وى، ئى تر گه ره ك نيبه بۆ مالى دنيا دۆستى قه دى مى بره نجينى، هى چ تر سى نه بى، چ شتى ك نه قه و ما وه.

پيره ميرد، پوه له كه ي له باخه لى نا و دوور كه و ته وه، سهى ميران له بن ليوه وه بۆ لاندى:

. چه نده سه يره، خه لكى ئه م رۆژ گاره بۆ ئاوايان لى تها تو وه؟ هه موو بوون به گو رگ هه ر ئه وه نده زان ييان مه ريك له مي گه ل دوا كه و تو وه خى را ده و رى ده دن، و رگى بدين! زۆرى دي كه شمان هه يه به هاناي لى قه و ما و داما وانه وه دين وه كو و فر يشته كان ده ستى كه و تو وان ده گرن به بى ئه وه ي بى يان بى نى، كه س نازانى چۆن ده بى چا كه ي ئه وانه بده نه وه.

سه يره كه ئه وه بوو، له و رۆژانه ي كو تا ييدا كه ده بوو ده رگاي دووكانه كه بكر يته وه، يه كى له ئاشه وانه كان زۆر پيا وانه، به بى ئه وه ي خۆى ئاشكرا بكا به بى ده نگى شه ش بار ئاردى نار دبوو، كر دبو و يانه كه ندو وه كه ي دووكان و رۆيش تى بوون، سهى ميران ده يزانى چگه له ميرزا نه بى كه سى كى تر ئه م كار هى نه كر دو وه.

چه ند رۆژيك ده بوو دووكانى كى خاسه په زى، يان نانى تايه تى له شانى كو لانه كه روو به رووى خيابان كرابو وه، به نابه دلى ته ماشايه كى كر د و رووى گر ژ كر د و نيو چا وى تى كن نا، ئه م دووكانه هه ر چه نده كو لي ره و كه لانه ي بۆ مالان ده كر د، به لام دا هاتى نان سه نگه كى نيو با زارى هى نا بو وه خو ارى، دواى ئه وه ي نانه وا كه ي خسته وه كار و خۆى مش ته رى به رى

دەکرد، مشتەرییەکانی جاران کە مەتر توخنی دەکەوتن و نان سەنگەکیان لێدەکۆی، سەرو سلاوی دۆست و ئاشنا بەتووی و نەتەوئ لەو بەردووکانەو کەم بۆو، ئەم بئو و ئێدانی هێچو پوچە، بە کۆتە کاغەزێکی رەش حەیاو حورمەتی چەندسالەئ دووکان و خاوەن دووکانی دا بەزاند. وایلیهات بە حالە حال بەشی کۆی مانگانە کەئ لئ پەیدا دەکرد، کەچی هەر ئەم دووکانە بوو، جاران عالیەمێکی بە خۆیەو ناندەدا و بەخۆی دەکردن، سەئ میران لە بەرخۆیەو گوتئ:

. ئەمە تازە سەری خاوەنی دەخوات، سەربێنی لە هەمووشتیک باشتەر.

ماوەیە کە بوو دەنگی تەپلۆ و موسیقا دەهات، وردە وردە لە شەقامە کەو نزیك دەبوو، خەلک بە پەرۆشەو هاتبوونە دەری و لەسەر بانێژە و بەرپەنجەرە چاوەروان مابوون. تەنانەت ئەو پیریژنەئ بۆ نانی نیوەرۆئ خیزانە کەئ خەریکی هەویرشیلان بوو، سەری هێنا بوو دەری و بۆلای دەنگە کەئ دەروانی، لە بەر پێئ سەوزە مەیدانەو، کە لە تەواوی تەمەندا قەت سەوزەئ بە خۆیەو نەدیوو لە زبل و زال بەولاو، هەر وەک دەلێن کۆی بوو کەچی ناویان نابوو عینەلئ، دەستەئ دەهۆل کۆت و زورنارژەنان لە رینگە یەکی دوورەو دەهاتن و منال گەلێکی زۆریش بۆ بەرئ کردنیان وەدوو یان کەوتبوون، وەک شەپۆلئ بەتاو بەدای یە کدا دەهاتن، ئەوانە هیزکی چە کداری بوون کە لە ناوەندی پاپتەختەو رەوانە کرابوون. ئەگەرچی سێبەری ماندوویی لەسەر تەوێلیان نەرەوی بوو، بەلام پتەو و غلور هەنگاویان دەنا و تەپوو تۆزیان دەکرد بە بەرۆکی ئاسماندا، خەلکی شار و بازار ئەگەرچی بە شەوق و زەوقەو هاتبوونە تەماشائ و لە پیشوازیاندا بوون بەلام نەیان دەزانی چۆن هەستی خۆیان دەربێرن، سێو سەرگەردان سەیریان دەکردن، وەک ئەو هئ ئەم گشتە راهێتان و مەشقەئ لە زەمانی سولحدا هەموو حەوتوویە ک پێیان دەدان لە بیر چوو بوونەو، ئەم پرسەش بۆ هۆگرانی ئەو بێجگە لە سەرسوورمان ببوو هۆئ نینگەرانی و دوولئ، ئەم دێرۆنگیە کە لێنی خستبوو نێوان خەلک و هیزی چە کداری حکومەتەو، تەنانەت ئەمە لە چاوی پیریژنیکی گوندنشین بەدوور و شاراو نەبوو، کە ئەمەش نیشتمان دۆستانی نازار دەدا.

کاتی ک دەنگی مووزیک و زرمەئ پۆستال بە یە کجاری دوور کەوتەو ئاخیرین کەس لە هیزی فەوجە کە بە سوارو پیادە و تۆپخانەو لە چا و ون بوون، کۆرێکی مێرمندالی کاسپکار،

پالی دابو به لاشیپانه‌ی دەرگای دووکانی سەنگەکییەو، ڕووی کردە خاوەن دووکان و پیاویکی تر که ئەوانیش لەوێ وێستابوون لێ پرسین:

- ئاخۆم هەرۆک دەلێن لە ولاتان شەرە؟

سە میوان تاقەتی نەبوو بەم پرسیارە وەلام بداتەو، هەر دەتگوت هۆش و بیرى لە جێیەکی دیکە، گوێچکەى بەم هەراو هوریا بە کپ ببوو ئەم دیمەنەش پەردەیه‌کی دابو بەسەر چاوەیدا، لە گێژاوی تەنیاى خۆیدا وەک ئاوبردوویەک پەله‌قاژەى دەکرد، خۆ ئەگەر شەرپو هەرایەک لەگۆرپیدا بوو ئەوا دلێ ئەو لە میژ بوو گۆرپیان و شەرپگە بوو، هەرۆک لە مەجنوونیان پرسى حەق بە‌علێیە یان مەعاویبە، وتی بە لەیلا! ئەویش بێر و هۆشى لەکن لەیلی بوو، ئەو ڕۆژەى ئەو لێی دەترسا وردە وردە نزیک دەبۆو، ئەگەر توژیکی تر ئەم ئازار و بێرە بێرە تەنگی پێه‌لچنبایە ناچاربوو واز بێنی لە دووکان‌داری و نان‌فرۆشتن بۆ ماویەک یان بۆ هەمیشە زۆر لەو دەدەچوو ئەم شارە بەجی بهیلی، دوور نەبوو فکری تاران لە سەری دابی، چونکە هەرۆک نەهەنگ و دەریا هەمووشتیکی تیدا بزر دەبوو، شاری بچوک دالەدی غەوارە و لێقەوماوان نادا، ئەوێ پەریوێ هەندەران دەبی ئەشى شاری گەورە و قەرەبالغ هەلێژێری، هەرۆک دەلێن ئەگەر خۆلت کرد بەسەر خۆتدا لە کۆگای گەورە بیکە. بۆئەو بێراری لە هێچ شتی سلێ نەدەکرد، لەویندەری دۆست و هاوڕێیەکی باشی هەبوو، مەنشور و جیی متمانە، پیاویکی بەئەزمون و دلۆقان، خۆمانە و حەبابەخۆ و غەریب‌گر و سەروخولک‌خۆش و چاکەى لەبەرچاوی بوو. ئەم هاوڕێیە نەک هاشم شەریکە کۆنەى زو، بەلکە حاجی لەتیف خەبازباشی بوو، ئەم پیاوێ مالی لە تاران بوو، خاوەنی ژانیکی راحەت و تیرو تەسەل، ساحەبی چەند کوری بەژن و مال و تەباو پەبا، حاجی ئەوئەندەى دەچوو بۆ کەربەلا، یان وەختی لە حەج دەگەرپایەو لە هەردوو سەردا چەند شەویک لە کرماشان لایەدا بۆ پشودان و حەسانەوێ میوانی ئەم دەبوو. زۆر جار قەرار و بێرەیان دانابوو لەمەر کرینی گەم و تۆکەو، لە کرماشانەوێ بۆ تاران. بەلام هەرگیز جێبەجێیان نەکردبوو، سە میوان لەم سەفەرەى دوایەدا، وەختی لە زیارەتی مەشەد گەرپایەو، شەویک لەگەل تەواوی دۆست و هاوسەفەرانى دا لە گەرپەکی پامنا، بۆ شێو لە مالی حاجی میوان بوون، ئەم سەفەرە خوانەى بۆ ئەوان رازابۆو قەت لە بێر ناچیتەو، وەختی چوون بۆ ئەم میوانییە لەبەر مزگەوتی سەپاسالارەو، هەتا پامنا و سەرچاوە، تەنیا دوو شەقار پێگایە، کەچی ئەو میوانەکانی سواری

فەيتوون كرد و فەيتوون ئاژووت دەورئىكى باشى بە نيوشاردا گىرپابون و ئىنجا لە مالى حاجى دايبەزاندبوون، ھەر بۇئەودى بىن بە بىرەوھەرييەكى خۆش بۇ ئەوان. تۆ بلىنى ئەم پياوھ بەم دەزگاوە دەسلەتەوھە كە ھەيبوو، سى كرئىكار و بەردەستى خۆى ناربووھە ھەج، لە دەستى نەدەھات لە تاران دەستى ئەم بگرئى و يارمەتى بەدات؟ بە دلنئاييەوھە ديتوانى و سەرساردىشى لەگەل نەدەكرد، ئەويش بۇ پياويكى ھىندە دەست و دللاوا، ئەم كەسانە مرؤفئىكى بەوھج و ھەلكەوتەن، دنيا زۆر گەورەتر دەبين لەوھى كە ھەيە، تەنيا كىشەيەك كە لەگۆرئيدا بوو، ئەوھبوو سەى مىران ھىندە پارايى بوو، نەيدەتوانى برىار بەدا و ھەستى بروات، بەتەنى بچى يان بە مال و خىزانەوھ؟ ئاخۆم پىشئەوھى لە شارىكى يەكملوئىن كەسيدا كارو كەسپىكى باش بۆخۆى وەدۆزئى دەكرە ئەم ژن و مندالانە بەداتە شوئىن خۆى؟ مەبەست لە ژن و مندال ھەلبەت ئاسكەخاتوون و مندالەكانى بوو، دەنا بردنى ھومايەكى سەلت و قولت بۆ تاران زۆر كارئىكى بەجى بوو، لە ھەربابەتئىكەوھە بردنى ئەو خراپ نەبوو، ئەوكەسەى لە پال دووكانەكە قىت پاوھستابوو بىچم و قەلەفەتى ھەر لە مووچەخۆرى دەولەت دەچوو، لە جاواى ئەم ھەرزەكارە زەحمەت كىشەدا گوتى:

- ئەى ئافەرىم كۆرى باش، تۆ ھىچى لئى نازانى، تەنانەت باوەر ناكەى لەم دنيايەدا شەپ و پشئوونى ھەبئىت؟ ئەوا ئالمان نيوھى ئوروپاى ھىناوھە ژئىرچۆكى خۆى، ھەروا بە زەبرو زەنگ دەچئتە پىشى، لەلەيەك لەگەل ئىنگلئىز و لە سەرىكەوھە لەتەك سؤفئىيەتدا ھاوكەوشەنە. لەو پۆژەوھە مئىژووى بەشەر كەوتۆتە سەر پووپەرى قاقەزان، شەپ لە نئوانى تۆرەمەى بابادەم دەستى پى كرىووه، تا ئئىستا قەت بەم شئوھە بروسكەئاسايە ھىچ داگرىكەرىك ئاوا دەستى بەسەر ولاتاندا نەگرتووه، ھىتئىر دنياى ئاگادار كرىووتەوھە، تاكوو شەش مانگى دىكە دەست بە سەرتاسەرى ولاتى سؤفئىيەتدا دەگرئى، ئئىمەش لە ولاتى خۆماندا ئئىران، كەس نازانى رومان لە كوئى يە و پشتمان لە كئىيە؟! ھئىزى پاشەكەوت بە گشتى بانگ دەكرئىنەوھە بۆ خۆتەيار كرىن، ھئىزى پشئوانى ئامادەى شەپو كارزارن، بەراست بئى يان بە شوخى خەرىكە پرىشكەى ئاور دەگاگە لائى ئئىمەش! ئئىنگلئىزگەل ئاگادارى نامەيان بە فرۆكە بەسەر شار و دئىدا بەرداوھتەوھ بەتايبەت بەندەنەكانى شئوھولوو، داواى ئاشتى و كۆتايى ھىنانى شەپيان كرىووه، نووسىويانە سىياسەتى ئئىمە واتە ئئىنگلئىز وھكوو ئاو و دەفرى بلوورين واىە قەت سەرىت كرىووه وھختى دەفرئىكى بلوور پەرە لە ئاو، نازانى ھىچى تئىدايە! - ئەو راست ھەر وھكوو ئەم مەتەلەى خۆمان

یان نیوسهعات دواتر، وهک زیارهت کهرانی گوشه‌ی کاروان‌سەرا، له‌بەر هە‌یوانی ژووره‌که‌دا شنیوکی ئاسایی ده‌خوارد و بی‌ئوه‌ی چرالامپایه‌ک هە‌لبکا، سه‌ری ده‌کرده‌ سه‌رزه‌وی و خه‌و شلی ده‌کرد، جه‌لالی برزای قه‌ت شه‌وانه‌ نه‌ده‌هاته‌وه‌ بۆ مائی، له‌و رۆژه‌وه‌ زه‌ری می‌زدی کردبوو، سه‌یبه‌ری خه‌میک تاریکی خسته‌بووه‌ سه‌ر ئەم‌ماله‌. به‌گشتی واده‌رده‌که‌وت هه‌تا دوینی بوو ئەم‌ ماله‌ هه‌شته‌رخان و کاکێ به‌کاکیه‌، پڕ بوو له‌ ده‌نگه‌ ده‌نگی ژن و مندال و که‌نین و قافاکیشان، که‌چی ئیستا ده‌لایی ئاشه‌ ئای که‌وتوه‌ وه‌ک که‌ویلی کر‌ په‌پوویی لئ‌ده‌خوینی، هه‌موو رۆژی تا ده‌بوو به‌ کاتژمیر دوویی شه‌و، وه‌ختی هاته‌وه‌ی سه‌ی‌میران، هوما چه‌ندجاریک له‌ ده‌رگای هه‌ساره‌که‌وه‌، سه‌ریکی ده‌برده‌ ده‌ری و چاوه‌روانی می‌زده‌که‌ی ده‌کرد، چه‌رکه‌سه‌ته‌کان پئ‌ به‌ پئی کیسه‌لی شهل سه‌رده‌که‌وتن، شه‌و نه‌بوو نه‌بۆلینی و له‌ ده‌ست ته‌نیایی و نه‌هاته‌وه‌ی میران بۆ مائی شکایه‌ت نه‌کا! هه‌رچه‌نده‌ ئەم‌ تورانه‌ی ئاسکه‌ رۆیشته‌نی بۆ سه‌راو خه‌تای هه‌وی چکوله‌ بوو، که‌ لیدان و پیدادانیکی باشی لیکه‌وته‌وه‌، هوما پێش‌نیاری به‌ سه‌ی‌میران کردبوو، هه‌زده‌کا بچئ‌ بۆ سه‌راو بۆلای ئاسکه‌، سه‌ی‌میران وتبووی:

- وادیاره‌ ناتوانی به‌بی ئه‌و بژی، نه‌ ویک هه‌لده‌که‌ن نه‌ بییه‌ک هه‌لده‌که‌ن، تو ئاوات و ئاره‌زووت ئه‌وه‌بوو، لیت دوور بی‌ و نه‌بیینی، ئیستا که‌ری کئ‌ توپپوه‌ پیت‌خۆشه‌ ئه‌و ببینی؟! ده‌زانم ته‌نیایی ئازارت ده‌دا، بۆ چه‌ند رۆژیک ددان به‌ خۆتدا بگره‌، له‌و حاله‌ی تئ‌ی‌دای پزگارت ده‌که‌م.

هوما گۆل‌خه‌نده‌یه‌کی بۆ کرد و چاوه‌که‌ژاله‌که‌ی تیپری و هیچی نه‌گوت. شه‌ر و قژرپینی ئه‌و دوو ژنه‌ دوور له‌ چاوی سه‌ی‌میران رووی دابوو، ئه‌وه‌ی ده‌بوو نه‌بی‌ ببوو، سه‌ی‌میران وه‌ختی به‌مه‌ه‌واله‌ی زانی ئه‌وه‌نده‌ی تر ده‌ردی کاری بوو، ئەم‌ شه‌ر و هه‌رایه‌ له‌سه‌ر ته‌له‌سم و جادوو درۆینه‌که‌ بوو، ئاسکه‌ له‌ دای مانگ و نیویک، بی‌ده‌نگی و ددان به‌خۆدا گرتن، ئیتر نه‌یتوانی ئەم‌ رازه‌ گه‌وره‌یه‌ چیدی له‌ دلیدا رابگری له‌کن ئەموئه‌و نه‌یدرکینی، جگه‌ له‌وه‌ش کئ‌ ده‌یزانی له‌کوی و له‌ کئ‌ پرسویه‌تی که‌ ئەم‌ به‌یته‌شه‌یه‌ به‌ هه‌رامی و نامه‌هرمی له‌لای می‌زده‌که‌ی دانیشتوه‌! سه‌ی‌میرانیش هه‌ر له‌بەر ئەم‌شته‌ بوو خۆی ده‌خواردوه‌ و لئ‌ی نه‌ده‌پرسی و نه‌ده‌چوو به‌ شوینیدا بیه‌نینته‌وه‌، ته‌نانه‌ت هه‌زی نه‌ده‌کرد چاوی له‌ چاوی بیت. هه‌لبه‌ت زۆر باش ده‌یزانی هوما له‌و ماله‌دا بۆ سه‌ی‌میرانی می‌زدی نامه‌هرمه‌، هه‌ولی ئه‌وه‌ی بوو زۆر به‌ خیرایی بیباته‌وه‌ بۆ مه‌زه‌ر و ته‌لاقه‌که‌ی چاک بکاته‌وه‌، عه‌رز و ئاسمان نه‌فرینیان

لەم ناپاکییە هەیه. بەلام ئەم کارە نەک لە شارەکهی خۆیان، بەلکو دەبوو لە شارێکی دیکە یان گوندیک جێبەجێ بکری، میران هەمیشە بیرى لەم گرفته دەکردووه، ئەمە باسی حەیا و ئابوو بوو، قەت وانەبوو بۆ ساتیکیش لە بیرى بچیتەوه، ئەوەندە بە دەم ئەم دەردووه تلابوو لە دەرى و لە ژووری جگەرەى سەرلێوی نەدەکووژاندهوه، بەبێ پەردە، ئەم بەلایە وەک خۆرە دەمی لە هەناوی نابوو، خزم و دۆست و ئاشنا هەرکە چاویان پێی دەکەوت، خێرا خۆیان کووزوو دەکرد و بە تەنیشتییدا تێدەپەڕین، لەبەر خۆیانەوه دەیانگوت:

- با لێی بگەڕی هەردوو چاوی بیتەدەری و سەری بماسی، کەسێک بەسەری پیری بکەویتە ئالۆش با هەر ئاواى لێی، لێی گەڕین گووی خویەتی با بیشیلی؟! کەسێک ئەوەندە ساویلکە و دل دۆراوی ژنەتیوہیەکی حەیاتکاو بێ لە دواى حەوت سالان هیشتا بە فریشتە و پەریزادەى بزانی، تەنیا ئەوہى ماوه، لەسەر تەبەقێک دایبنی و بە نیوشاردا بیگێری و وەرای هەلوا هەلوا بکات، ئەشێ لە رۆژی بناوانەوه بە ناتەواوی لەدایک بووی! بەلام ئەم چیرۆکە بەراستی ژنەوتنی ناخۆش نییە، زۆرکەس تەواو لەسەر ئەو پڕوایەن کە شلکە هوما پەریزادەیه، گەوجە گوتی و شیتەش باوەری کرد.

ئێتر دەگەرینەوه و لە دوورەوه تێی رادەمێنن، تاکوو بزائن میردی پەریزادەیهک چۆن بەم حالەوه دەژیت، خەلکی شارەکان ئەگەر نەتوانن لە کۆگاخۆلیک تەپۆلکەیهک سازبکەن خۆ بۆ گالتهجاری و تەوس و پلارهاویشتن دەستیکیان هەیه، تەواوی ئەم خەلکە چ لە بنەمالەدایى یان لە دەروە کەم و زۆر ئەشق و ئەوینیکیان هەیه و لەمەشدا هیچ گومانیک نابیندری، بەلام وەک دەلێن قسە کەوتە زاری دەکەویتە شارى، ئیستاش سەربوهردەى سەىمیران و هوما ببوو بە دیمەنى مانگی سوور بە تەویلی ئاسمانەوه، هەرکەسە و بە زانست و ئەقلى خۆی ناوو ناتۆنەرەیهکی بۆ هەلەبەست! میرانیش لەو نیوہدا هەستی بە هەمووشت دەکرد.

لە نەبوونی سەىمیراندا، ئەندازياریک بۆ رووپیوی خانووبەرەکە، چووبوو مالى سەىمیران، شەوی هوما، ئەم خەبەرەى گەیانە سەىمیران، ئەویش سەرەرای ئەوہى گوتی کە ئاگای لە هیچ نییە، بە نیوہبزهیهکەوه وەلامى دایەوه:

- رەنگە لەلایەن شارەدارییەوهبێ، قەولوايه شەقامیک بەمشوینەدا راکیشن، هوما بە سەرسوورماوی و لاسارییەوه هەلیدایە:

- خوابیږئ، بۇ خویو و بۇ شه قامی، بووه به سی مل و کیمیا، همیشه باسی هه یه و خوی دیارنییه؟!

وهک تۆ دهنگوت ئه م شه قامه مالی ئیمه ناگریته وه له تهنیشتیدا تیده په پری، ئه گه روایه ئه وان به بی هۆ بۇ سه ربان و بزبانی ئه م ماله ده پیون؟

- شایهت، دیسان نه خشه که یان گۆریبی، تاکوو پوول و پارهی که باش وه سه ریه ک بنین.

- رهنگه وایی، به لام، نه کا وهک چیرۆکی ئه م پیاوه بی، که نیوه شه و له بهر ده رگای مالیک که مانچه ی ده ژهنی و گوتی به یانی دهنگی ده بیستن؟!

هوما به ناز و خه مزه وه چاو و برۆیی هه لته کاند، سه ی میران به دلنیا بوونیکی میرانه وه وه لامی دایه وه:

- دیسانیش رهنگه وایی، به لام دهنگی که مانچه هه رچۆنیک بی و له هه ر لایه که وه بیت، به زه رهدی تۆ ته واو نابی، چاوکه ژاله که م.

دلدار و دلپه ر، بۇ ماوه یه کی کورت چاویان له چاوی یه کدی بری و له نیو یه کدا توه انه وه. به م وردبوونه وه و تیزامانه وایان نیشان دها که له ناخه وه له یه کتر حالین. هوما به لابیژی شیرینه وه گفته که ی ئاو ده ژوو کرده وه، به م بۆچوونه ی خوی، نه ئه مه بوو رازی بی و نه دالغه و بیری به ده راویکی روون ده گه یشت، ئاخۆم بۇ ده بی میرده که ی به نیازی فرۆشتنی ماله که بی! ئه وه ی که روون و ئاشکرا بوو له چوار سال له مه وه به ره وه شارهداری به ته ما بوو کۆلانه گه وره که ی گه ره کی سینه گول زه رد، که ریگای به زه ده ماغی به شه قامی سه ره کی شاره وه ده به سته وه، تیک بدات و له سه رپا سازی بکاته وه. چه ندجاریکیش ئه م باسه له رۆژنامه و هه وه نامه کاند هاتبوو، هه روه ها میترژی ماله کان کرابوو، هه ر به چه ندمانگ جاریک یه ک دوو که س به میتر و گه زوو پیوه ری تابه ته وه له و کووچه و کۆلانه قوت ده بوونه وه، کۆلان و ماله کانیا ن ده ست نیشان ده کرد و به نه خشه ی نوپوه بز ده بوون، ئه گه ر له دله راوکیی خه لکی گه ره ک که ترسی ئه وه یان له دلدا بوو مال و دووکانیا ن بکه ویته به ر خه یابان خۆ وه شارین، هه ر به م بۆنه وه مندال و میزمندالانی ئه م خه لکه بۆ کات رابواردنی خویان هه موو رۆژیک په ت و ته نافیان رایه ل ده کرد و سنگ و بزما ریا ن داده کوتا و نه خشه ی شه قام و بازا ریا ن بۆ گه ره که که داده رشت. ئه م لاسا کردنه وه ی کار به ده ستانی شارهداری بۆ ئه م مندال گه له، ببوو به مایه ی چیژو پیژی خویان و تیا تر و شانۆیه کی مندالانه له م گه ره که دا.

شەویک لە شەوان سەی میران بە دەستمالی پرەوه هاتبۆوه بۆ مائی و وادیاربوو باسو
خەبەریکی خوش پووناکی خستبووه سەرروخساری، هوما لەبەر هەیوانەکه لەسەر چرایەکی
تازەمۆد خەریکبوو کووکی ساز دەرکرد، وادیاربوو سەی میران هەوالیکی لە ژێر زمانیدا بوو
بەلام لە درکاندنی خۆی دەبوارد، هەر لەم کەسانە دەچوو مەست و سەرخۆش بە ئیماو
ئیشارەت دەبزوونەوه، هوما بۆنی بە دەمییهوه دەرکرد، مەست نەبوو کۆتەکهی داکنەد و چوو
حەساری، خیرا دەستی کرد بە پشکنینی گیرفانەکانی، پیشتریش ئەم کارە ی دەرکرد، لەوکاتەدا بە
ئەقڵی خۆی جگە لە باوەرپێکی پووچی ژنانە بوواریک وەدۆزی بۆ ئەو خەیاڵە ی لە سەریدا بوو،
کیفەکهی وەک بۆق هەلمسابوو، چەکهیەکی دەتمەنی پوولی شەق و تازە، دلنیاوو کە ئەوه
پارە ی داخڵە ی دووکان نییه، خۆی گەیانە بەرپەنجەرەکه، چاوێک لە دەری و یەکی لە ژووری
ملی نا لە ژماردن، ئەم چەکه پوولە پەنجاو یەک دەتمەنی بوو، واقعی ورم، لەم هەلومەرجە
ناسکەدا مێردەکهی دايمە زالە ی بوو لە دەست بازار، بەی ئەوهی لەوی بشاریتەوه، دەگیوت
کارو کاسپی باش نییه و بازار زۆر خراپە! کەوابن ئەم گشتە پوولە ی لەکوی هینابوو؟! بۆ
ئەوهی سەربخاتە سەر میرانی مێردی دەنکی لە ئەسکەناسەکانی هەلگرت، ئەویش کامە لە
کامە ی نازەتر بوو، سفرە و خوانیکی رەنگینی رازاندەوه، لە چەشنی ئەو ژنانە ی کە مندالیان
نابی و زۆر بە خۆیان پادەگەن. سەی میران هاتەوه ژووری ئەویش بە پووالەتیکی
پووکەشەوه نیوچاوی تیکنا:

- دنیا ئاوايه، ئاغا ئەم گشتە پوولە ی لە گیرفان دایە وختی من دەلیم چرپایەکم بۆ بکړه،
وہلام ناداتەوه، زمانم شل بوو هیندەم ووت و لیتی پارامەوه ئەوەندە سارد و سړ و
بی موبالاتن، تەختە کۆنەکەش نادەن بە وەستا چاکی بکاتەوه.

گلاس و پیالە ی شەراوخورى نیوه بیرەیهک و ماست و خەیارى لەسەر سفرەکه دانا،
گوتی:

- ئەمسال ئەوه دوو، مەترسە و بلێ سى هاوینە لە ژووری دەخەوین، جا بۆ من بەندیم
نەتوانم لە حەساری بخەوم، هەواى سازگار هەلمژم، سەیری بەرۆکی ئاسمان بکەم؟! نەتدیوه
چرو جانەوهر قول و باسکیان خواردووم!

سەی میران چەکه پوولەکه ی لئوەرگرت، بی ئەوهی بیژمیری نایەوه گیرفانی، بۆ گالته کردنی
باوکانە زەندی سپی و ناسکی گرت، هوما قۆلی هەتا ژوور ئانیشکی هەلکردبوو، گوتی:

- داده‌ی بابزانم، وهی، وهی! ئە‌ی هاوار دایکت بمری، به‌خوا راست ده‌که‌ی، هەر ئیستا ریخۆله‌ت لیزه‌وه دیته‌ده‌ری، خەم مه‌خۆ، ئاگام لیته، زووبه‌ وه‌ره له‌ په‌نام دانیشه، شاعیر گوته‌نی،

«مه‌یگنێ ده‌وه‌ره به‌ خیری چاوی کالت
دل تینوه‌ جه‌رگم ره‌شه‌ چه‌شنی خالت
وا تۆبه‌ به‌سه‌ر په‌کا شکا وه‌ک پرچت
بۆم تیکه‌ مه‌یه‌ک له‌ ره‌نگی کولمی ئالت»

په‌نجه‌ره‌که‌ روو به‌ هه‌ساری پینده‌که‌نی و هوما له‌ تاریکی ده‌ره‌وه‌ی روانی، خورشید و منداله‌کانی، هیشتا له‌ پیخه‌فی شه‌ودا خه‌ویان لی‌نه‌که‌وتیوو، ده‌نگی زیقه‌و زریکه‌ی مندالی ژنی کریکار و نووزه‌ی هه‌مه‌حوسین ده‌هات، هوما بۆ چرکه‌یه‌ک وه‌که‌وه‌ی له‌ ئە‌ندیشه‌ی خۆی به‌گومان بی‌کرو کپ بوو، دواتر گه‌رایه‌وه‌ و رووی کرده‌ میران و شانی سفره‌که‌ی روو به‌ ئە‌وی گرت و دانیشت:

- خۆ مه‌جبوو نین به‌م گه‌رمایه‌ ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌ له‌سه‌ر خۆمان پیوه‌ بده‌ین، که‌س له‌ مال نییه‌ مزاحیمی من و تو بیت، شو‌قاری و گزیکاری له‌ بنه‌وه‌ باشتره، تاکوو عیباده‌تی ریاکارانه‌ و خۆناندن ئە‌مه‌ش قسه‌یه‌ که‌ تۆ ده‌یکه‌ی، به‌لام من به‌مه‌ سه‌رسامم، داخۆم که‌سیک هه‌یه‌ له‌ خه‌لکی ئە‌م‌شاره‌ که‌ ئاگای له‌ کاروباری ئیمه‌ نه‌بی؟ خاتوو‌خورشید ئە‌م‌رۆ، له‌ کاتی ئوتوو‌کردندا، کراسیکی سووتاندوه‌، یان هه‌روه‌ک خۆی ده‌یگوت، زه‌ردی کردوه‌، له‌وه‌ده‌چی له‌و دوو‌کانه‌ ده‌ریان کردبێ. پیم‌گوتوه‌، سه‌به‌ینی به‌رله‌وه‌ی مه‌شه‌دی بچی بۆ سه‌رکار، بیته‌ ئیره‌ و به‌لکوو بتوانی تکای بۆ بکه‌ی له‌سه‌ر کاره‌که‌ی خۆی دایمه‌‌زینیتته‌وه‌، ئینجا وه‌ک منالیک که‌ خۆی شیرین ده‌کا، جووله‌یه‌کی گه‌وجانه‌ی بۆ کرد و لی‌پرسی:

- زۆرباشه، تاکوو له‌ بیرت نه‌چوه‌، پیم‌بلی ئە‌م‌شه‌و چ کاریکت به‌ منه، وا له‌گه‌ل شه‌وه‌کانی دیکه‌ تۆفیری هه‌یه‌؟

(ده‌ستی میرانی گنێراوه، خه‌ریک‌بوو بیره‌که‌ی ده‌برده‌ به‌رده‌می خوی). سه‌ت‌جارم پی‌گوتوو‌ی له‌ خورینتی مه‌ی مه‌خۆوه‌، جه‌رگ و دل‌ت ده‌سووتینی، ئاو‌جۆ یان شه‌راو نییه‌ که‌ مه‌زه‌ی گه‌ره‌ک نه‌بێ، ئە‌مه‌ وودکایه، ئاره‌قی پیاوبه‌زینی نیشتمانیه‌. هینده‌ به‌ له‌زه‌به‌ و

- ئەگەر راستت دەوئى ھەر ئەو رۆژەى داوات کرد، چرپام بۇ بە دروست کردن داوى، بىحانەشم داوھتى، پىم خوش بوو ھەتا نەيھىنمەو ھەنگ نەكەم، چەند جارېك بە بەردووكانەكەدا رۆيشتم سازكراوھ نەك بە تەواوى، زۆرى پىناچى تەواوى دەكەن، گەرەكمە جام كارى و رېك و پېك بى، بەلام ئەمە وەك چىرۆكى قەرەجەكە وایە، لە كاتى كۆچ کردنیانی ئاخوڤى ھەلدەبەست، ئەگەر بریاربى لەم شارە نەمىنن تەختى خەوتنمان بۆچپىھ؟
ھوما بە سەرسامى چاوى لە چاوى برى. باسى چرپای لە بىر چۆوھ:

- مەبەستت لەم وتەيە چپىھ، بۇ لەم شارە دەرۆى پىاوھەكەگيان؟ ئەمە يەك دوو جارە ئەم شتە لە تۆ دەبىستەم، ئىتر نازانم ھەر قەسەيە يان شۆخى دەكەى، يان تەواو بەراستىتە؟ ئەگەر بىرېك لە سەرتدايە، بەتەماى شتىكى بۇ لە منى دەشارىيەوھ؟ ئەم ھەموو پىچ و پەنايەى بۆچپىھ چىت لە دلدايە بىدركىنە و خۆت نەجات بدە لە كەيەوھ واتلېتاتووھ شت لە من وەشېرى؟ من و تۆ ئەوندە لەگەل يەك بىگانەين، يان شتىكى دىكە لەگورېدايە؟ ماوھەكە قەسەى خۇمان بى ھەلس و كەوتت گورواوھ، يان من وەك جاران تۆ نابىنم، پىم بلى خانووبەرەكەت فرۆشتووھ؟!

دە تەمنى لە پوولەكە لى ھەلگرتبوو، لە بەرۆكى دەرھىنا و دايەوھ دەستى، سەىمىران بە نىوھ نووزەيەكەوھ گوتى:

- جارى با شىوھەكەمان بخۆين، ناھەقت ناگرم سەبارەت بە من دېرۆنگى، كارى مالەكە، ئەم رۆ تەواو بوو، لە دوو ھەزارو پىنچ سەت تەمن تەنيا ئەم چەكەيەم بۇ ماوھ، ئەمەش دەستمايەى لەورۆ بەدواوھى ئىمەيە، بەلام برىا بەر لە فرۆشتنى دەستىكم پىنداھىتابەيە، زىاترى دەكرد، لە دنياى ئەم رۆدا خەلك چاويان تەنيا دەرەوھ دەبىنى، روالەت جوان بى كارىان بە ژورورەوھ نەداوھ، لەخوڤا ئەم گلەسواخەم لە ھەسارى نەبردە دەرئى، دەبوو كەتیبەى بەرھەيوانى وەتاغەكەى ئاسكەم تىگرتبايەتەوھ، بەلام تازە رۆىى و تەواو بوو، وەك دەلېن كارى بەپەلە قاچىكى شەلە، ئەشئى سۆزى دووكانىش بدەمەوھ بە خاوەنەكەى.

- دەى من لەكوئوھ بزائم تۆ خەرىكى چى؟ ھىچت لەلای من باس نەكردووھ تاكوو بزائم ئەمە چ قەسەيەكە دەيكەى؟ كامەيە ئىشو كارى داھاتوو؟ من ھەزناكەم خانووى بەم جوانىيە لەدەست خۆت بکەيتەوھ، وەختى تۆ شتى وا دەلېى چۆن نانم بۇ دەخورئى، سەراوى دەزانم

ئەمە جەفەنگە و شوخیم پىدەكەى، بەلى دەزانم، (پىياۋى ساماندار پوول نەبى ھەموشتىكى زوو لە بەرچاۋى دەكەوى!)!

- شوخى و مۇخى پىناۋى، من دەرويشىكى ئاشق و دل دۇراوم، پىياۋى ھەژاراش قەت لە خۆى دەرنەچى، ئەۋستەى ھەيەتى ھەمىشە لە پىنش چاۋى تازە و بەنرخە، من خاۋەنى تۆم و توش بۇ من ھەرگىز كۆن نابى! ئەمجارىش مەگەر مېعمار ەلى ئەسكەرت نەدى بۇ گەز و پىۋانى خانوۋەكە ھاتە ئىرە؟ ئىتر پىچو پەناى بۇچىيە؟ جگە لەمەش چارەيەكى دىكەم نەبو، تووكى سەرىشم بۇتە قەرز، ئەوانەى پارەيان بە قەرز پىداوم ۋەك دال لە سەرم دەگەرەن، دووكانىش ئەۋە خۇ ھەر باسى ناكرى ئەدى چم بكدرايە؟ ئەگەر راستت دەۋى دىمەنى ئەمشارە لە پىنش چاۋم بۇتە ھەزىا، بەتەمام دەستى تۇ بگرم و بپۆم لە تاران بگىرسىمەۋە بە ھىۋاى خوا گەرەكمە لەۋى دووكانى كۆلپرەشېرنە دانېم، ھىندەش بىدەسەلات نىم نەتوانم بەرەى خۆم لە قور دەرىنېم؟ جگە لەم خودايە و ھىزى شان و باھۆى خۆم مەنتى كەسم ھەلنەگرتوۋە؟ ئىتر ۋەختى ئەۋە ھاتوۋە ئەم پاشەرۆكى ژيانە بە خۇشېيەۋە بەرمەسەر. لەم سەفەرەدا ھەمەدان و قەزۋىن لەسەر رېگامانە، چەندرۇژىك لادەدەين و وچان دەگرىن، ئەۋە ھەر تۇ نەبوۋى لە سەفەرى قوم دەتگوت ھەزەكەى مېردەكەت ماشىنى ھەبوايە و ھەمىشە لە سەپىر و سەفەر بوايەى؟ ئىستا لەگەلم دىي؟

ھوما ھەنوۋەكە برۋاى نەدەكرد، ئەۋ بەراستى بى قەت بېرى لەۋە نەكردبۆۋە مىران ئەم پىرسىارەى لى بكا، بە شانازىيەۋە سەرى ھەلتەكاند و پىچ و بسكى، بەلادا خىست و بە بزەيەكى كالەۋە گوتى:

- ئۆى سەراۋى! جارىكى دىكەش پىموتى، تەنيا تەۋرى مەرگ من و تۇ لە يەكدى جوئ دەكاتەۋە، ئەگەر بىبى بە مەل بە ئاسماندا بفرى، بىبى بە ماسى و بە قوۋلايى زەريادا رۇبچى، ۋەك لىۋە و دەرويش تەركى عالم بكى و بەدى بە كىۋاندا، ملم بە ملتەۋەيە و ھەتا مردن لە كۆلت نابمەۋە، بەلام ئەمەش بزائە ھىشتا بە تەۋاۋى لە ماناى قەسكانت ناگەم، نازانم مەبەستت چىيە؟ لە ھەموشت گرېنگىر ئەمەت پى بېژم، ئىتر ئەم مالا مالى ئىمە نىيە؟ كاريكى باشت نەكردوۋە! ئەگەر بىتوۋ ئاسكە بزائى، ئەۋەى خاك و خۆلى ئەم ھەسارەيە دىكا بە سەرى خۇيدا، كاريك دەكا ھەر نەبىتەۋە ۋەختى بە يەكجارى دلى لە تۇ ساردبۆۋە و ھىۋابراۋ بوو تەنيا بەم خانوۋە دلى دەكرايەۋە و ئۆقرەى دەگرت. بەدۋاى مەرگى تۇدا و مىراتىيەك كە لە

تۆۋە بۆى بەجى دەما، كۆشكىكى زىپىنى لە خەيالى خۇيدا بۇ مندالەكانى سازكردبوو، كه له دواى ئىمه بيخون و پنى لى رابكىشن، ئەگەر ئەمه ژنىكى دل پيس نه بوايه، خوا ئاوا توله لى نه ده كرده وه، ئو ئەوهنده توى بۇ موهم نيهه و بۇت به خم نيهه، حەز به مردنى تۇ دهكات و به ئازادبوونى خوى، زۆرم پىخۆشه ههروهختى تۇ وت بېرۆين، دوو وشه لى له سه ر كاغهز بۇ بنوسم، وهختى بۇيان خوينده وه لىي حالى بيت ماناى تۆله كرده وه چۆنه:

«هەرچۆنىك بوو توانيت شار به دەرمان بكه لى له گه ل هاوړى گيانى به گيانيه كانت ژيان به كه يفى دلتان بى وهك سه گه لى چه مچمال، پيمان بوهرن ئيتز مشورت هه بى و خەم خورى مندالەكانت به.» نا، حەز دهكەم شۆخيت له گه لدا بكەم سه راوى، وه بزانه با. بوو به بن گویتدا تىپه پرى، ئاسكه هەرچۆنىك بى گۆشتت بخوات پيشهت ناشكىنى، ئەگەر به راستى به ته ماى كۆچ و كۆچبارى، ئەى ئەوانه چى لىده كه لى؟! (پياله به كى بۇ پر كرد و دايه دهستى، ميران فرى كرد و به پشتى دهستى دەمى سربيه وه.)

- ئەوان لىزه دەمىنه وه، بۇ پىنت خراپه؟ جارئ ئەمه خهت و نيشانى منه، دواتر چده بى خدا گه وريه، هه لبهت مه به ستم لىزه هه ر ئەم شاره يه. ئەم مانگه لى پيمان تىناوه هه ركه ته واو بوو ده بى خانووه كه لى بۇ چۆل بكه ين و بیدهين به خاوه نه كه لى، ئەوانيش ده توانن وهك هه زاران بنه مالە لى ئەم شاره چاوه خانوويهك بۇ خويان به كرئ بگرن و تىي دا دابنیشن، خۆ له قورئاندا نه هاتووه هه موكه س مالى خوى هه بى، چه ند ساله مالى خوى هه بووه، ده با بۇ ماوه يهك كرىچى بى! خۆ چاوى له چاوى ئەم خه لكه جوانتر نيهه، نازدار تریش نيهه، ده زانم ئەم هه واله ببىستى چاوى ده پهرىته پشتى سه رى، له وان هه له سه رخۆ بچى، دوو گيان بوايه له بارى ده چوو، مه ترسه هىچى لىنايه كه يفى خويه تى ده با قورى دنيا بكا به سه ريدا. هه روه كوو گوتت مه گه ر ئەونه بوو ئىمه لى شاربه دهر كرده بوو؟ ده زانم تۆش ده زانى له گه ل شيرين جان خانم، يانى دايكى ئەوه كه سه لى كه له دواى ده مه قاله لى قاوه خانه كه، ئىستا دوژمنى قهسته سه رى منه، چۆته مه حزه رى شىخول ئىسلام، پرسىويه تى بزانى تۆم ماره كرده ته وه يان نا.

- ئەيه رۆ، ئەى بۇ له شه ره كه لى ئەورۆژدها هىچى به من نه گوتووه؟ ماوه يه كه به فىل و ته له كه له گه لمان ده جوولپته وه، له به ره ئه وه لى ئەوانه هانى ده دن رهنگه به خاوه ن مه حزه رى وتى سالىكه به بى ماره يى له ماله دا دانىشتوم؟

- بېچگه له خاوهن مه زهر ئیستا ئەم شارەى له ئیمه تیگه یاندووه، تۆ دەبى سبەى ئەو هەلى بەیانى بچى، ئەو پوولەى له کەن ئەو پیاوه هەمانه مارهىى و نه فهقه کهت دەلیم - ئەى مه کربان، پینده کەنى، وادياره چوویى و هرت گرتووه، دەى باشه بۆ ئەم سه فه ره لازم دەبى، با به دەست خۆته وه بى، ههروهک گوتم من ئەم کارهه له رق و له داخى ئاسکه نه کردووه، ئەگەر خوا ئەوانى خۆش بووی و کاروبارى ئیمه گول بکا، ئەوا دەنیرم به شوین ئەوانیشدا، ئیتر له وه زیاترم له دەست نایهت. مانه وهى من له م شارهدا و هه موو رۆژیک چاوم به چاوى وه یسهى کورپى فه غفوور بکهوئى، که رۆژگاریک به ردهست و کریکارى خۆم بوو، گونجاو نییه، ئەمهش وه زع و حال نییه ئیمهى تیداین. هه ررۆژهى بۆ من به مردنیکه، ئەگەر بشکه ومه سوال با له شاریکم ههچ کهس نه مناسى، تورک گوتهنى، گهوج ئەو که سه یه بیژى له م دنیا یه دا په ژاره هه یه، لیم گه رپى با تاویک مهست و سه رخۆش بم، له م دنیا یه ته نیا ئەمه ندم لى حالى بووه هه لو ده رفهت له دەست دهر نه کهم، چه یف بۆ ئەو ته مه نهى به فیرۆ دهر و ات، ههروهک ده لاین، دارى بى سینه ر بۆ برین باشه، تازه ئەم شارهش بۆ من داریکى روت و عۆریانه. به یادو خۆشى ئەم دهشت و کیوانهى تا یه کدوو رۆژیکى تر، وهک دوو مه لى بال زپرین به سه ریاندا ده فرین و له ئامیز یاندا له نگه ر ده گرین، به ئەشقى ئەم شنه بایهى بینى ره شه رپحانهى زولف و پرچت له به رۆکى که ژو کۆ ده پژینى، به سلامهتى تا قى ئە برۆى ئەو جوانهى له دهر و له ژوور شه مى منه و منیش په روانهى ئەوم، تا رۆژى گیان کیشان به جیم ناهیلی و به خۆشى هه موو دۆست و هاو پریان!

- فرى که نۆشت بى!

ئەم وشه یه ئەوه نده شیرین و ههست بزوین له ده مى هات بووه ده رى! سه مى ران خیرا پیا له کهى راگرت، تاکوو دووه م قوم به دهستى ئەو بخواته وه:

- دهى باشه، تۆش چووی بۆ مه زهر، شىخول ئیسلام ههچى به تۆ نه گوت؟

- بۆچى نا، گوئى، ئیستا که به یه که وه دانیش تووین، با میرده کهت دلنیا بى، ديسان خوتبهى ماره یى ئیوه م دووباره کردۆته وه، داخۆم تۆ بى ئەوهى به من بیژى وات ده زانى ئەو منى سى ته لاقه کردووه؟ ئیستاش پیا له که پر ده که م فرى که به خۆشى جوانیه کانى تاران.

سه‌ی میران له‌وکات‌دا جامی لیپاولیپی له‌سەر لیو بوو، له‌هه‌نیه‌ی سافی خیزانی ده‌روانی، به‌دل ده‌یزانی هوما له‌بەر مه‌سله‌ه‌تی خویان یان به‌مه‌کر و نازیکی ژنانه‌وه‌ ئه‌م درۆیه‌ی هه‌لده‌به‌ست، که‌وابی له‌ وه‌ختی ئاوادا بیده‌نگی و وازه‌ینان له‌ هه‌مووشت باشت‌ر بوو.

ئه‌م جینه‌ی که‌ ده‌بوو میران دلی له‌هه‌لبکه‌نی و به‌خزم و که‌سه‌وه‌ به‌جینی بهیلتی، هوما هه‌مووشتیکی له‌ مێرده‌که‌یه‌وه‌ ده‌ست‌پێ کرد و هه‌ر له‌وێشه‌وه‌ ته‌واوی ده‌کرد. ئه‌و هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ده‌ویست له‌م‌شاره‌ بچیته‌ده‌ری ئیتر هه‌ر ئه‌مه‌ی بۆ گرینگ بوو، ئاخۆم به‌ جینه‌جی‌بوونی ئه‌م بیروکه‌یه‌، هه‌نگاویکی تازه‌ نه‌بوو که‌ سه‌ی‌میران له‌ ریگی ئه‌شقی ئه‌ودا هه‌لی‌ده‌گرت؟ هه‌روه‌ک مه‌له‌وانیکی مه‌له‌زان، به‌بی ئه‌وه‌ی ته‌منیک به‌سه‌ر ده‌ریاوه‌ ژیاپی، هوما له‌مه‌سه‌ر ئه‌م که‌شتیه‌که‌ هه‌ر ئه‌و ئه‌شق و ئه‌وینه‌ی بوو، به‌که‌یفی خوی میرانی به‌ملاو ئه‌ولادا ده‌برد. له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌یزانی په‌ت و له‌نگه‌ری قایم و په‌ته‌وه‌ ئیتر هه‌روه‌ک ده‌یگوت، حازره‌ له‌ ریگی ئه‌ودا سه‌ری دا‌بنی، ئه‌وشه‌وه‌، ئه‌وان تا ئه‌وکاته‌ی به‌سه‌ر هه‌سپی ئه‌قل و ئاوه‌زه‌وه‌ نه‌که‌وتبوونه‌خواری، شاد و سه‌رخۆش له‌ شه‌قامی پێ له‌ دارو دره‌ختی خه‌یالدا ده‌سو‌پانه‌وه‌، بیره‌وه‌رییه‌کانی سه‌فه‌ری قوم و ئه‌وه‌ی کردبوویان و نه‌یان‌کردبوو هینابوویانه‌وه‌ پینش‌چاوی خویان، به‌ بروای خویان ئه‌مه‌ له‌ دوا‌ی هه‌وت‌سال پیکه‌وه‌بوون ئیستا ده‌یان‌توانی، به‌بی میمل و ئینسانی مزیر، وه‌ک دوو دل‌داری تازه‌لاو له‌ باخی پێر گولی ئه‌شق و ئاره‌زو‌ودا ده‌ست له‌ نیوده‌ستان رۆژگاریکی خۆش ده‌به‌نه‌سه‌ری، بۆ سه‌بی به‌یانیدا وه‌ختی شنه‌ی به‌یانی به‌سه‌ر پشتی ئه‌واندا تیه‌پری، چاویان به‌ سپیده‌ی ئاسۆ روون بۆوه‌، له‌ کاتیکدا ئاوا که‌وتبووه‌ په‌له‌پرووزی که‌ ده‌بوو وه‌خۆ بکه‌ون بارو بنه‌ تیک‌بنین و بۆ ده‌ربازبوون مه‌حتهل نه‌بن، ده‌بوو تا ئه‌وجینه‌ی بۆیان ده‌کرا کاریک نه‌که‌ن که‌س پینان‌ه‌زانی خه‌ریکی چین و چینیان له‌بن سه‌ردایه‌، ئیتر هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ به‌رقلیان‌یان خوارد، سه‌ی‌میران به‌ تالۆکه‌ له‌ مال چووه‌ ده‌ری و له‌ پاش چه‌ند ده‌قیقه‌ هاو‌پێ له‌گه‌ل پیاویکی کورته‌بالای که‌چه‌له‌دا، وادیاربوو کۆنه‌فرۆشی سه‌رشه‌قام بوو گه‌رایه‌وه‌، هه‌لگرتنی قفل و کیشانه‌وه‌ی ئالفه‌رین و دوولایی ده‌رگای ژووره‌که‌ی ئاسکه‌ بۆئه‌و کاریکی زه‌حمه‌ت و دژوار نه‌بوو، باسیکیش له‌وه‌ نه‌کرا‌بوو، ته‌ناه‌ت به‌بی ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر که‌م و زوری نرخه‌که‌ی بکری به‌ چاک و خراپه‌وه‌ که‌لوپه‌لی ژووره‌ که‌وره‌که‌ی هینا و له‌به‌ر ده‌می کابرای سمساری‌دا که‌له‌که‌ی کردن. ئه‌مه‌شی له‌ بیر بوو ئه‌وشته‌ی به‌ کاری ئاسکه‌ و منداله‌کانی دیت وه‌لای بنی. کابرای کوده‌له‌، قنچه‌که‌ جگه‌ره‌یه‌کی به‌

دەمەوہ بوو لەسەر کوتە قاقەزیک ئەوشتانە کۆبۆی سیایی گرتن، چەندجاریک بە تەماحەوہ چاوی بە چوارتەنیشتی ژوورەکەدا گیرا و میرانی تیگەیاندا، ئەوانە ی ماوہ نایان فرۆشی؟! شەمدانی سەپەلی کریستال و نقیمبەند، بە یاقووتی روونەوہ، پەرەنگ و شۆرابە ی زیوینی چاوی کابرای پڕ کردبوو، لەبەر ئەوہ ی زۆری گروی ئەمە گرتبوو سەمیران بە قیندا کەوت و لەگەل جووتیک گولاو پۆزینی سەرتاقەکە، بە قیمەتی شازدە تەمەن واتە هەر بەو نرخە ی کە لە پووربەگمی کۆبۆ پی فرۆشت، بەلام ئەوانە ی دیکە ی تەواوی بە خۆپایی لە دەست بوو، زۆری پینەچوو دوو کۆلبەر هاتن و مافوورە و سەماوہری وەرشو، دەفری بلوورین، ماکیئە ی بەرگ دوورین ئەوہ ی بۆ هومای کۆبۆ، لەتەک زۆر شتی دیکەدا لە مائی بردیانە دەری، شەمدان و گولاو پۆزین و چراقا پۆزی، قولە پیاو، نایە بنهنگلی و بردی و پۆیشت، خاتو خورشید و مندالە کە ی لەبەر بیلا یە، بە سەرسووپماوی لەم دیمەنە رامابوون، ئەم سەرهژنە خۆهەلقووتینە، هەتا جاران بوو کاری بە کاری هەمووکەس هەبوو، بەلام لەوہتە ی دەستی بە کار کردووہ چۆتە کاری ئوتووکیشی و کەمتر وەمال دەکەوێتەوہ، گویا تەمەنیک بە باشی چۆتە پیشی و دزیو یەکانی ژیا نی توور هەلداوہ، بە چەشنیک ماتیان کردبوو تەنانەت تاقەتی بیرکردنەوہ و راگەیشتن بە مال و مندالی خۆیشی نەما بوو، هەر ئەو پۆژە، بەیانی سەمیران وختی لەبەر هەیوانە کەوہ را دەبری، پنی گوتبوو:

. ئەمڕۆکە هەرکاتی بەبەر دووکانی عەلی ئوتووچیدا بڕۆم، تکات بۆ دەکەم، گفت ئەدەمی، کراسە کە ی بەرم لە بارمتەدا دانابن، ناھیلیم تو لەو دووکانە دەربکا، دەشزانم نیازی پیتە و جوابت ناکا، لە دلی خۆیدا ووتی: تا سەگی بەردەرگا گیرکە ی مابی سەولە و ئیسقانی دەخەنەبەر! پاشەکەوتی سەمیران لەپاش فرۆشتنی کەل و پەلی نیومال، ئەوہندە هەبوو، بۆ ماوہ یەک بەملاوئەولای دا بدات، هەر بۆیە نەختیک بوو ژا بوو، خۆ ئەگەر حەزی لیبایە لە شارەکانی سەررێگا، وەکوو هەمدان و قەزوین، دەیتوانی وچان بگری و لەباتی مسافیرخانە ی هەرزان و ناخۆش بچیتە میوانخانە ی پاکو خاوین و بە ئاسوودەیی شەکەتی رێگا لە لەش دەربکەن، بۆچوونە تاران پینسەت تەمەنیان پوول و پارە لە باخەلدا بوو، ئەم مەبلەغ و برەپارە یە سەرەرای گران ی و خەرجی بەرپچوون، لەم سات و وەختەدا دەکرا دوکانیکی باشی پنی هەلسوورپینی، لەوانیش لە سەرو زیاد بوو. ئەمانەش بەجی خۆی، پارە ی ماکیئە ی خەیا تی هوما، ئەو پوولە ی وەلای خستبوو، ئالتوون و زەمبەر، ئەمانە گشتی هوما لەلای خۆی

پای گرتیبون، ئەمە مایلیکی تەواوی پێ دەرازیه‌وه، هەر ئەو پوژە پێش‌فراوین، خۆی گەیانده ئەو کەسانەى شت‌ومەکی کۆنە دەکرنه‌وه، ئەوهی دەیزانی لینی دەبیتە‌بار، هەر لە جل‌وبەرگ و جاننا و پێلاو و زۆر شتی‌دیكە دەستی پێوه‌نا و فرۆشتنی، دەلال و شپه‌خۆر، هەر ئەوه‌نده بەم‌هه‌واله‌یان زانی وه‌ک میش له‌ دەوری شیلە کۆوه‌بێ، له‌ ماوه‌ی که‌متر له‌ سێ کاتژمێردا په‌نجا که‌رەت له‌ ده‌رگای هه‌سارییان‌دا هەر ئەوه‌ی مابوو له‌ کرێژنه‌وه‌ بیهێننه‌ده‌ری! هوما چه‌ند کوته‌جلیکی‌دا به‌ خاتوو‌خورشید بیکاته‌به‌ری، یان بۆ منداله‌کانی کورت بکاته‌وه، له‌ وه‌لامی ئەم‌پرسیاره‌یدا، که‌ وتبوی به‌ته‌مای‌چین و‌امالتان هه‌لگرتوو‌ه و ئەم‌که‌لوپه‌له‌ بۆ ده‌فرۆشن، بۆکوئ ئوغر بێ؟ وتبوی به‌ ماوه‌ی چه‌ند پوژیک به‌ نیازین بچین بۆ چۆخه‌سپی، وه‌ختی ته‌واو دلنیا‌بووین بۆ هه‌میشه‌ له‌وئ دەمیننه‌وه، به‌لام له‌به‌رئ‌وه‌ی جارێ ئاسکه‌ دیته‌وه‌ ماله‌که‌ چۆل ناکه‌ین.

خه‌ریکی بارگه‌و بنه‌ تیک‌نان و پێچانه‌وه‌ی که‌لوپه‌لی پێویست بوون، ئەم‌ په‌له‌ په‌له‌ی ئەوان هەر له‌و کاته‌ ده‌چوو که‌ سالارده‌وله‌ی لاسار، وه‌ختی بۆ دوا‌ین‌که‌رەت تیک‌شکا، که‌وته په‌له‌پرووزی به‌شکه‌ بتوانی زوو دیوان‌خانی شار به‌جی به‌یلی، ئەوان له‌وه‌ ده‌ترسان هه‌ربینا، ئاسکه‌، یه‌کی له‌ منداله‌کان، یان بۆره‌خزمیکی هوما لێیان وه‌ژوور بکه‌وئ و ریسه‌که‌یان بکاته‌وه به‌ خوری، هوما رازی بوو، سه‌ی‌میران بۆ ماوه‌ی کاتژمێرێک له‌ مال بچیته‌ده‌ری و دوو‌کان بداته‌وه‌ به‌ خاوه‌نی و ترومبیلیک به‌ینی که‌لوپه‌له‌که‌یان بۆ به‌ریته‌ گاراژ، هه‌لبه‌ت هوما ئەم‌شته‌ی به‌ میرانی میردی نه‌گوتبوو ته‌نانه‌ت گه‌ره‌کی نه‌بوو پێی‌بلێ، ئەلبورزی کۆنه‌یاری، چ‌راست و چ‌درۆ له‌ به‌رچاوی جوانی ئەو له‌م‌شاره‌ مابۆوه، له‌ گاراژی تووس، هه‌مه‌کاره‌ بوو، له‌ سه‌فه‌ری رابردوودا که‌ جه‌ژنی ئەوان بوو به‌ یه‌که‌وه‌ چوون بۆ قوم، هه‌رچه‌نده‌ پاسه‌که‌ پر بوو، هەر ئەم‌که‌سه‌ بوو به‌ ئەده‌ب و حورمه‌ته‌وه‌ به‌ خۆشی خۆشییه‌وه‌ دوو کورسی له‌ پێشه‌وه‌ بۆ چۆل کردن، ئەگه‌ر ئەم‌کوره‌ ئیستاش له‌ گاراژ بیت هوما سیله‌ی چاویکی بداتی، ده‌توانی، به‌ زیره‌کی خۆی پارهی بیتاقه‌ی سه‌فه‌ریان بۆ بگێریته‌وه، له‌و ده‌موده‌سته‌دا که‌ هوما له‌گه‌ڵ میزده‌که‌ی، بۆ هه‌میشه‌ یان ماوه‌یه‌کی درێژخایه‌ن، له‌م‌شاره‌ ده‌چوونه‌ ده‌ری، ئەم‌ خۆشیرین‌کردنه‌ چ‌ قازانجیکی بۆ ئەو هه‌بوو، پارده‌ تمه‌ن پوول پاره‌یه‌کی که‌م نه‌بوو، به‌لام له‌ روانگه‌ی سه‌ی‌میرانه‌وه‌ ماشین‌گرتن و بردنی ئەم‌که‌لوپه‌له‌ بۆ گاراژ له‌ ئه‌ستۆی هوما بوو، که‌م کاریک نه‌بوو، له‌وه‌ش به‌ولاوه‌، وه‌ختی بیرى لێده‌کرده‌وه‌، هه‌چ قه‌یدی نه‌ده‌کرد، بۆ مه‌گه‌ر

کردووه، بۆ تۆ نازانی ئینسان له کاتی سهفهردا ههتا ساده و ساکار بیت بۆخۆی باشه!
تهنانهت له جانتاکه‌ی شانیشدا شتی به‌نرخ نه‌بێ باشه، ئە‌گەر جانتا گه‌وره‌که قفلی هه‌بێ ئە‌وه
زۆر دلنیا‌تره و مه‌ترسی که‌م‌تره، ئە‌ری ئە‌ری، هه‌مووی له ده‌سروکه‌یه‌ک به‌سته و له‌ویدا
هه‌لی‌بگره، ئە‌مانه باسی سه‌رن، زۆر که‌س به‌خاتری شتی‌وا به‌کوشت چووه، بینه، ئە‌م چه‌که
پووله‌ش له ده‌سمالیک، نانا، له‌ گیرفانی جانتاکه‌دا هه‌لی‌بگره، من ئە‌وه‌نده هۆش و گو‌شیکێ
باشم نییه دایمه ده‌ستم به‌ گیرفانمه‌وه بێ! داخۆم پوول و پاره‌که‌ت، له ده‌فته‌رخانه
وه‌رگرتووه؟

- ده‌به‌سه، ئە‌مه چه‌ندجارت گوت؟ به‌لی وه‌رم‌گرتووه، به‌لام ئە‌مه‌ش بزانه، ده‌بێ ئە‌م‌را
ماره‌یی من هه‌زار تمه‌ن بیت، تا‌کو وه‌روه‌ختی رقت هه‌ستا نه‌توانی بیانووم پێبگری و هه‌لیی
بۆ مه‌حزه‌را!

سه‌ی‌میران بزیه‌کی ته‌زیو نیشته سه‌رلیوی و ته‌ماشایه‌کی وه‌تاغه‌که‌ی خاتو‌خورشیدی
کرد، هه‌مه‌حسین نه‌بێ که‌س له‌و ده‌ورو به‌رانه نه‌بوو، کورپێژگه به‌م‌دیمه‌نه ئاشقانه‌یه که پیا‌له‌ی
مه‌یه لیکه‌دا و نۆش‌نۆشیان بوو شه‌رم گرتی و به‌ خه‌جاله‌تییه‌وه خۆی‌دا پشت‌دیواره‌که و
سه‌ری داخست. هوما که‌ بۆ جاریکی‌تر خۆی له‌ میران هه‌لسوو گوتی:

- دایکی کاری هه‌بوو له مال نییه و چۆته‌ده‌ری، ئە‌مه‌ش به‌ قازانجی ئیمه‌ ته‌واو بووه، به‌لام
زۆر ده‌ترسم سووسه‌ی کردبێ! هه‌رچی زووتره‌ با، خۆ ده‌رباز بکه‌ین، زۆریشم هه‌زده‌کرد بۆ
دوایی‌ن‌جار مال‌ئاوایی لێ‌بخو‌زم، به‌لام چه‌که‌م هه‌یج نا‌کری، مرۆف زۆر‌جار ناچار ده‌بێ بۆ
مه‌سه‌له‌ته‌ی خۆی زۆر شت ژێرپێ بێ، هه‌رچه‌نده ده‌رفه‌تیک به‌ ده‌سته‌وه نه‌ماوه، وه‌ک
کچۆلان شانی هه‌لته‌کاند. له‌خۆ‌را قاقاپیکه‌نی، دواتر به‌خۆیدا شکایه‌وه و پووی له‌ میران
وه‌رگێ‌را و گوتی:

- بۆئه‌وه‌ی رایه‌کی‌تر بیری ئە‌م‌شاره‌ نه‌که‌م، ته‌نانهت وینه و ره‌سمی مندا‌له‌کانیشم وردو
پرد کردووه و توورم هه‌لداوه، هه‌رچه‌نده ئە‌وان له‌ مندا‌له‌کانی ئاسکه‌ که‌مه‌ته‌مه‌ن‌ترن، تازه‌ له‌وه
ده‌رچوون من خه‌میان بۆ بخۆم، ده‌بێ خه‌می خۆمان بێ، خۆمان!

سه‌ریکی هه‌لته‌کاند، شان‌وملی رووتی که‌وته ژێر شۆرا‌به‌ی پرچ و بسکی زی‌رینی، به‌ دوو
چاوی مام‌ن‌اسای نیگای بریه‌ نیگای سه‌ی‌میران.

سهی میران ته‌واو له نیازی هوما گه‌یشت، له دل‌ه‌وه به‌زه‌یی پی‌ی دا هات، خو‌ی وانیشان‌دا، پای‌ده‌موسئ، لیئوی به‌گونیدا هیتا، هوما ده‌ستی لئ‌کیشایه‌وه، به‌و ده‌سرۆکه‌ی له‌کیفه‌که‌ی هیناده‌ری و‌رده‌ئاره‌قه‌ی گوشه‌ی چاوی سرپییه‌وه، به‌ئیشاره‌ت بانگی کوره‌که‌ی خورشیدی کرد، وادیاربوو به‌بوئه‌ی ئه‌وه‌ی هه‌مووجاریک سه‌ره‌که‌چه‌له‌که‌ی بۆ خاوین کردبووه و زوری ئازار دابوو دلنه‌وا‌یی بکا، سه‌ی‌میران عاده‌تی نه‌بوو بیر له‌م‌شخانه بکاته‌وه، چووه به‌ره‌ه‌یوانه‌که‌ی، ژووری ئاسکه به‌و ته‌له‌وه که به‌کلله‌کانه‌وه بوو قفلی ده‌رگای ژووره‌که‌ی ئاهویی کرده‌وه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی به‌له‌ز بوو ده‌ستی ده‌له‌رزی، به‌بئ‌ئه‌وه‌ی چاویک به‌دارو دیوار و فه‌رش و کهل‌وپه‌لی ژووره‌که‌دا بگێرئ، که‌وا بۆن و به‌رامه‌ی ئه‌وانی لئ‌ده‌هات، چه‌هسته‌ی به‌پاشگه‌زبوونه‌وه و په‌شیمانی نه‌کرد، بریک پوولی له‌باخه‌لی ده‌ره‌یتا و ژماردی، خسته‌یه‌ به‌ینی کاغه‌زکی نووسراو و له‌سه‌ر تاقه‌ به‌رزه‌که‌ی وه‌تاغی، له‌په‌نا ئاوینه‌که‌ له‌ژیرپی چراکه‌ داینا، ئه‌م کاغه‌زه، نووسراوه‌یه‌ک بوو بۆ ئاسکه له‌ده‌ری دابوویی به‌نامه‌نووسیکی نه‌ناس بۆیان نووسیوو، چاویکی به‌خیرایی به‌ژووره‌که و شته‌بئ‌زمانه‌کاندا گێرا، ئه‌م ژیر لامپایه‌باشترین شوین بوو که‌ پووله‌که‌ی بۆ ئاهو له‌وئ‌دانا‌بوو، زوو ده‌بیینییه‌وه.

له‌وکات‌وساته‌دا که‌ دوو ئه‌وینداری دل‌دۆراو به‌ره‌و گاراژ ده‌چوون و مال و ژایانی خو‌پئ‌گرتوویی خو‌یان به‌جئ‌ده‌هیشت، خاتوو‌خورشید به‌هه‌له‌داوان، خو‌ی گه‌یانده‌بووه ئاوی سه‌راو، ئه‌و ژنه‌دایمه‌له‌به‌ر ژانی سه‌پلی هاواری ده‌کرد، ره‌نگی ته‌واو زه‌رد ببوو، وه‌ک‌ئه‌وه‌ی دووگیان بئ‌زگ هاتبووه به‌رچاوی، وه‌ختی بۆ هه‌رلایه‌ک ده‌چوو، هه‌روه‌ک یه‌کئ‌له‌ژنه‌کان ده‌یگوت رۆژی مه‌نته‌شایه‌ک به‌ریگه‌دا ده‌رۆیشته‌ئویش به‌یانی، له‌وکاته‌شدا که‌ سئ‌کیلومه‌تر ریگای پیوابوو، ئاوا به‌تالۆکه‌ده‌بئ‌حالی چۆن بووبئ‌؟ ئاسکه له‌گه‌ل کونه‌دوستیکی که‌له‌گه‌ل می‌رده و مندا‌له‌کانی له‌میژ نه‌بوو ببوونه‌جیرانی میرزا نه‌بی، له‌نیوه‌راستی هه‌وشه‌که، خه‌ریکی شانه‌کردنی کوتوو کولکه‌بوو، ئه‌ورۆژه هه‌ر له‌به‌یانیه‌وه فکر و خه‌می مائی له‌سه‌ری‌دابوو، به‌ته‌ما بوو رۆژی دواتر، به‌بیانویی کاریک بچیته‌شارو هه‌والیک بزانی، ئیستا ته‌واو هه‌وتوویه‌ک بوو، له‌گه‌ل مندا‌له‌کانیدا هاتبوون بۆ سه‌راو، میرانی می‌ردی خو‌ی به‌ساحه‌ب نه‌کردبوون، ئه‌و هوما‌ی هه‌بئ‌خه‌می که‌سی نابئ‌، له‌م فکر و خه‌یالانه‌دا بوو، له‌په‌ر ده‌رگای دانه‌خراو زاری داپچری و له‌کاتیکدا که‌مریشکیک له‌به‌رده‌می چینه‌ی ده‌کرد، خاتوو‌خورشید وه‌ژوور که‌وت، وه‌ک‌ئه‌وه‌ی ترسی له‌سه‌گی یانی‌گر هه‌بئ‌، که‌ئه‌مه‌ش له‌لادیکان زۆره،

مههدی و کورپه گوره که می میرزا نه بی له دالانه که دا خه ریکی هه لماتین بوون وه پیشی که وتبوون خودایه خیرین، ئەم ژنه ئاوا هیلاک و ماندوو بۆ گه یوه ته ئیره؟! هه رئه وه ندهی چاوی به ئاسکه کهوت، به دهم دراوی هاواری کرد:

- مال ویران ئەوا بۆ بی خه م و خه یال لیره دانیشتوو بی، هوما قورپی کرد به سه رتدا! مال و ژیان ت بوو به توژی به ربا، هه رچی هه بوو هه راج کرا، هه ر ئیستا یان سه عاتیکی تر هه ردووکیان له شار ده چنه درئی و به ته مای راکردنن، هه سه ته له جیی خۆت بجوولی میزده که ت نه ما!

به دهم زریکه و هاواره وه ئەم رسته یه ی ئاخری ته واو کرد، هه رئه وه ندهی مابوو ئاسکه له سه رخوی بچن، ژنه وایزانی ته شتیکیان ئاوی سارد به سه ردا کرد، چاویکی له م په یکه و چاویکی له وکه سه کرد که له لای دانیشتوو، بی ئه وهی وشه یه ک به دهمیدا بیت ئه وهی به ده ستیه وه بوو فریی دا سه رزه وی و هه لات بۆلای چارشیه که ی، دلای وه ک چۆله که ی سه ربراو هه لده به زی و خۆی به رکه ی سنگی دا دها، نه میشکی کاری ده کرد و نه زمانی ده گه را، ئه وهی راست بی، له ژنه تیوه یه کی نیرخوری به یته شه و سه ی میرانیکی خاویلکه و لیوه هه ر ئەو چاوه روانیه ده کرا؛ هه ر ده بوو له م ئاخریانه دا خۆی بکا به په ندا! به دیوی ئاوه ژوودا چارشیه ی دا به خۆیدا و که وته رن، له گه ل رکو قین و لیوه له رزه دا ژنه که ی راسپارد ئاگای له مندا له کانی بیت، به خیرایی هه نگاوی نا و خورشیدیش به دوایدا، وه ک شیت و هار له ده رگای مالی چووه درن، هه تاوی قژزه رد، خۆی له پشت دارو باغه که ی سه راو مات کردبوو، شنه ی شه مال بونی داربه روئی نساو و وینجه و سیوه ره و پرچی دارو دره ختی بیشه و رووباره که ی له به روکی ئاوی سه راب ده پرژاند. له سه ره و خواره که ی خوار نیودیوه، ئاسکه هینده به په له هه نگاوی ده نا هه ر ده تگوت به عاسماندا ده فرن، ته نانه ت هۆشی نه بوو کئ به بهر دهمیدا دیت و راده برن، چبگا به خاتوو خورشیدی شه که ت و ماندوو، که به هاسکه هاسک له دووی ده هات، وه ختی گه ی نه سه ری کوچه باغه که فه ی توونیک له سه ره و خواری شوسته دا، ده گه رابه وه، ئاسکه ده ستی لی به رز کرده وه و سوار بوو، وه ک بلئی ئەمه خودا بۆی گه یان دبوو، تاق تمه نیکی کاغزی له باخه لی ده رهینا و دای به درۆشکه چی، دواي ئه وهی خاتوو خورشید گه یشتی و سه رکه وت شوینی مه به ستی پی گوت و له گه ل ئه وهی سه رو پرچی شیواو چارشیه ی سه ری ریک و پیک ده کرد تکای له فه ی توون ئاژووت کرد تا ده توانی خیرابی. ئەم دیمه نه ی بۆ ئاسکه

هاتبووه پيشی وهك ئه وه وابوو، دايكيك منداله كهی به گیانه لالوه بیت و هاوار به ری بۆ دوكتور و دهرمان.

خوره تاو جارئ بالئ له سهر ته ویلئ شار لانه بردبوو، شه قام ماله كان له ئاو پرژینی شوسته و بهردوو كانان ببوونه وه، كاسپ كاره كان خه ريكی لابردنی سه یوان و سنیبه ری بهردوو كان و فرۆشكه ی خۆیان بوون، همه حسین له بهردهرگای هه ساری راوه ستابوو، به هه لاتن خۆی گه یانده بهردهمی دايكي و مزگینی ئه وهی پيدا كه هوما دوو تمه نییه کی كاغه زی داوه تی، ملی پیاو ده برئ! وادیار بوو تازه ههردوو دلداره كه مالیان به جی هیشتبئ، ههروهك كورپژگه ووتی، سهی میران خۆی گه یانده بووه وه تاغه كهی ئاسكه خاتون، ئاسكه بهر له هه رشتی، سه ريكی كیشایه ژووری پینج ده ری، پهرده كانی هه روا به هه واوه بوون، به په له پرۆزی کلیلی له گیرفانی ده رهینا و هه رچۆنیک بوو قفله كهی هه لگرت، خورشید ئه وهی گوتبووی درۆ نه بوو، له بهرچی درۆی كردبایه؟ وه تاغه گه و ره وهك ئه وه وابوو دز دهستی پیداهینایی، ئه وهی به نرخ بوو به حیسابی گه یشتبوون، به لام هیشتا برۆی نه ده كرد خانووه ره كهی فرۆشتبئ، خورشید ههستی به فرۆشتنی كردبوو، به لام باوه ركدنی دشوار بوو، له وه ده چوو ههروهك له جه ژنی رابردوودا چووبوون بۆ قوم، ئه مجاریش هه ر بهم هه وایه بارگه ی سه فه ریان تیک نابئ، له عه نه تی خوا له شه ی تان، چما ئه م كابرایه خودا له و نی لی گۆرپوه ئاوا منداله كانی بخاته سه رساجی عه لی؟! وه ختی به ناباوه ری له ژووره گه و ره كه هاته ده ری و خۆی گه یانده ژووره كهی خۆی، همه حسین پئی ووت، ئاگای لیبووه پيش ئه وهی برۆن مه شه دی میران چه كه یه کی پوول ژماردوو و له تاقه كهی سه ری كردوو یه به ژیر چراكه دا، منداله به راستی بوو، ئاسكه حزی نه كرد جارئ دهستی بۆ به ری، له كات و ساتی ئاوادا پوول به كاری چی ده هات؟ فه رش و مافووره چ ژانکی له سهر ئه و سووك ده كرد، به لام ئه و كاغه زه سپیبه بۆ ئه و نیشانه یه ك بوو، هه لی گرت، پوول و پاره كه گشتی تازه بوو، دوو سه ت تمه نیک ده بوو، ئه و كاغه زه ی پووله كهی له نیودا بوو، به خه تیکي جوان نووسرابوو، ئیستاش مره كه به كهی بریقه ی ده هات، له بن نووسراوه كه دا مۆری سه ی میرانی پئوه بوو، ئاسكه فكري كردوه خیرا بیدا به كه سینك بۆی وه خوینی، دلنیا بوو كه ده بی شتیکی تیدا نووسرابئ، ئه م رازه دركاوه وابوو به هۆی مال ویرانی ئه و، هینده به په له بوو ئاگای له و نووسراوه بچووكه نه بوو له به ینی پووله كاندا، به م حاله شه وه له بیري نه چۆوه له باتی سه رپینیه كانی كه زۆر پینیا نه وه مورتاح و راحت بوو به لام كورته بالایی

دەنواندەزى پېتەكرد، كەوشە پاژنە بلەندەكانى وەبىر ھاتەوہ لە سەندووقەكەدا، كەوش و گۆرەوى ھەلكيشا و سەرو پىرچى لە بن ئەو دەسماڵە ھەورىشمە ناسكەدا شارادەوہ كە بۇ كچەكەى كىببوى، لەبەر ئەوہى دەيزانى ئەم ژنە نەخۆشە لەگەلى دەرناچى، بە پارانەوہى داواى ليكرد:

من ئەوا خۆ دەگەيىنمە گاراژەكە ئىوہش وەك جيرانىكى دل سۆز ئەگەر تەوانيتان وەرن بە شوينمدا!

خاتووخورشيد لەسەر بەردەچىنى نىوہراستى ھەسارەكە چوارمشقى دانىشتىبوو، بەبى ئەوہى چۆرىك شىر لە مەمكىدا بىت مندالەكەى نابوو بە سنگىيەوہ، بىبى، خوشكى لە پەناى راوہستاوو.

وہختى ئەوہ نەبوو كات بەفەرۆ بچى، ناسكە ھەركە گەيشتە سەرىكولانەكەى خويان وەك مىروولەيەكى سەرلئيشىواو كە سەرەندەر نەكا، بۇ جارىك بە دەورى خويدا خولايەوہ، چاويكى بە دووكان و كاسپكارەكاندا گىزا، بەو كەسانەى بەويدا تىدەپەرىن، لەبەر دووكاتوكەيەكى جگەرەفرۆشى كە جارن پىنەچى بوو راوہستا، دووكاندار پياويكى ناشىرىنەى مەرومۆچ بوو، نەدوين و چلكن، ھەروەك دەيانگوت مال و حال و ژين و ژيانى ببوو ئەم كونەجنە، ھەرلەوى دەخەوت، وەك دلەين سەگ تىزى دەخوارد لە دەموو چاوى! سەرو ردىنى پىس و بۇخل، ئەمەش لەم خيلە بوو كە شەمشەمەكويزە ئاسا ھەز بە نيو خەلك و رووناكى ناكەن، ھەر بۇيە نە خۆى لە ھىچ ھەلدەقوتاند و نە كارىشى بە كارى كەس ھەبوو، سەيربوو ئاسكە چۆن دەيزانى ئەم رەمۆزەيە خويىدەوارى ھەيە؟! چوونكە لەو رۆوہ وەك بايەقوش ليزە ھەلئىشتىبوو كەس نەيدىبوو خەتيك بە كاغەزدا بىتى. يان رووپەرىك وەخوينى. تەنانەت ئەمبۆرە پياوہ، وەختى سەيرى كرد ژنىكى ئەم گەرەكە عاجزو پەرىشان نامەيەكى بۇ راداشت كە بىخوينىتەوہ، دوودل بوو لەوہى رۆژگارىك لەوہپيش رووپىكە و پيشخەمتى ئىدارە بوو و سەواى ھەبوو، ئىتر دواى ئەوہى چەندجارىك كاغەزەكەى سەروين كرد و لىنى وردبۆوہ، لەبەر رووناكايى دەرى، بەمچەشنە دەستى پىن كرد:

«لەوانەيە ئەمە بەخت و ئىقبال بىت كە ئىمەى لەمشارە وەدەرنا، يان خاكى گۆر، ھەرچۆنىكەبى ئەمە چارەنووسى منە، كە دەبى بۇ ماوہيەك لىتان دووربم، داخۆم دوورى لەو مندالانە چەندە بۇ من بەئازارە، يان ھەر بىرىشى لىناكەمەوہ ئەمە خۆى باسكى جياوازە و مەلووميش دەبى كە تۆ چەندە لىبووردووبىت ھەيە و تۆ بۇ ئەوان لە من باشتر دەبى، لە كاتىكدا كە بۇ ماوہيەكى كورت تۆ بەجى دەھىلم دانى پىدادەنيم تۆ جگە لە دەردو وەرھەم چى باشم بۇ تۆ پىنەبووہ. بەمجالەشەوہ سويند دەخۆم، ھىچ وەختى سەبارەت بە تۆ نيازەم خراپە نەبووہ، دەمتوانى ديسانيش لەمشارە بىنمەوہ و بە ئازارەوہ ژيان تىپەرىنم، بەلام چۆن چاو لە چاوى تۆ بىرم، دلەم زەوت نابى، ھەرچى من لە تۆم ديت سەبرو دلۆقانى بوو، تۆ لە من عەزىيەت و ئازار و رۆژرەشى، وەك بىرم ليكردەوہ تەنيا رۆيشتم بە رىگەچارە زانىوہ! مانەوہم ھەر سەعاتىكى مردنىك بوو،

پیاویکی وەك من كه شارو شوینی بابو باپیرانی بەجی بەیلی ئەوپەری بێدەسلاتییە كه نیشانی دەدا، نیک كه حەشیای خودام بەدەستەو هەماو مەگەر لەم شارە خۆ خنكندن ئەگینا رینگەچارەیهكم نەماو، ئیستاش ئەمە ئەشق و ھوگری بە ژیانە كه بەرەو دیاری غەریبیم دەبات چبەكم نەزمانی لە ھەرشەستی شتی بەسە سەركۆنەكردنی خەلك بە تون، بەلام چبەكم ورم بەرداوە و بە چۆكا ھاتووم. خۆ دەشزانم بوون و نەبوونی من لەو شارەدا بۆ تۆ وەككویەك وا، بەلام بەھیوام ئەم چاوەروانییە زۆری پێنەچی، ئواتم ئەوھێ زۆر زوو بە دەستی پڕەو شادو سەرو دلخۆش بێم بە شوینتاند، خەفەتیش مەخۆن خودا زۆر لەو گرفت و ئازارە مەزنتەرە كەوا ئیمە ی گەمارۆ داو.

«ئەو پارەییە بۆتەنم بەجی ھیشتوو نەو دەو پینچ تەنی بدن بە میرزا نەبی، پنی قەرزدارم و زۆری حەق بەسەر منەو ھە، ماباقی پوولەكە دانین بۆ خەرجی ژبانی خۆتان بۆ ئەم سەمانگە، ئیتر با بزانین داھاتوو چۆن دەبێ. ئەم قەبزو نووسراوھییە كە دەبیینی، ئەمە پێوەندی بە وەبەسە مرادی، كۆری فەغفورەو ھە، ھەر ئەوكەسە ناچوامیزانە بوو بە مێمل و ئیستا خاوەنی دووكانەكە ی رازیبە. خۆی دیت بیست و پینچ تەن دەھینی و ئەم كوتە كاغەزەت لێ وەر دەگری، بێجگە لەوھێ كە ئەمڕۆ چووم كاری دووكانەكم تەواو كرد ھیچ مۆژدەھێكی خۆشم نییە بئەمە. خاوەن بەرەكە، دیارە ئیو زۆر لەمێژە خەبەری فرۆشتنی ئەمتان ھە، ئەویش قەرزدار ی پنی كردم. جا ئیتر نازانم تا چەندێك خەفەتی بۆ دەخۆن! ئەوكەسە كۆریھتی تاكوو ئەم مانگە تەواو نەبێ نایات بەلایەو، دوا ی ئەمەش رازی بوو، ھەر ئەم ژوورە كە ئیستا بە دەست خۆتەوھێ لەگەل ژێرخانەكە بە كۆریھێ كەم بتانداتی! تەكادەكم ھەر وەختی شیرین جان خانم دیت، لە زمانی منەو پنی بیژە بە راستی نەمری بۆ كۆریكی گەورەت كردووە! سەبارەت بەم كۆرە زۆر لە ھەلەدا بووم - دەزانی ئەو خالوو كەرمە ی دوومانگ لەمەو بەر، وەختی دەرگای دووكان گالە درابوو، ئەوھێ بارە ئارەكانی ئارەبوو بە نەینی لە كەندووھەكیان كردبوو نەك میرزا نەبی، بەلكە پەزخان بوو، ھەر ئەوپاوە ی من وامدەزانی خەنیم و نەیری منە بەمەسەو چۆن دەتوانم چاوی شەرمەزاری ھەلینم؟ تۆ بلی تەمەن ئەوھندە بەبەرەو مابێ چاكە ی ئەم سەلارییە ی تۆ بە رووسووری بەمەوھ؟ لەو دنیا ی دیکەش خۆم بە شەرمەندە دەزانم، ناتوانم چاوی بەم، ئەوكەسە خراپە ی لە من دیت، بە چاكە وەرامی دامەو، با ئەمەش بلیم، لە ئاشەوانەو بەرگە، تا دەگاتە شاتر و كریكار و خەلكی ئاسایی كەس قەرز ی لەلام نییە و بە كەس قەرزدار نیم، سەنەد و قەبزی كەسم بەلاوھ نییە، لەوشتانە ی لە ماڵیدا ماوھ تەنیا مجری كاغەز و قەبالە بە ئیو دەسپێزم، ئیتر خۆت دەزانی چبەكە ی، ئەگەر دەبیینی نەمنووسیوھ بۆ كۆی دەچم و لە چبێتەك دەمیتەو، جاری بەم دەموودەستە بۆخۆشم نازانم، ھەر ئەوھندە

له شویټیک گیرسامه وه نیگه ران مه به و به ناوو نیشانی میرزا نه بی کاغزت بۆ دهنیرم. دیسانیش به چاوی پر له ئه سربینه وه به هاواری قه تیس ماو له ئه وکمد، دووباره ی دهکه مه وه، هیچ خه م و خه فه تیک له دل کو مه که وه منداله کان خه م بار مه که، مه به سستی منی دل به رو پی نه زان هه رگیز ئه وه نینه له تاوانم خوش بی و گه ردم ئازاد بکه ی، به دلناییه وه بۆ چه ندهمین جار ئه مه ده لیم، پیش ئه وه ی خه رحیتان ته واو بی و پاره تان لی ببری دیم به شویټاندا، ئه مه به رنامه و قه سستی منه، به م ساته وه خته، ئیتر دواتریش خودا ده مینی و ملکی.»

«میردی خه جاله تبار و پوره شت»

ئیمزا: «سه ی میران سه راوی»

ئاسکه، له ناخه وه هه لده چۆقا، وه که نه وه ی پرزۆل پرزۆل جه رگ و دلی بیچن، دنیا له پیش چاوی ببوو به قولایی دۆزه خ، به وحاله شه وه هه تا کوتایی نامه که گوئی راگرت، وه که نه وه ی ئه مه چاوه کانی ئه و بوو یه که به یه ک پیت و ره سته کانی ده بیست، به بیستنی هه ر رسته یه که به ندی دلی داده که وت و تان و پۆی چه سته ی ده قرتا، له کوتایی دا به جینی ئه وه ی له قولیه ی گریان بدات به ژارخه ندیکه وه درزی خسته سه رلیوی و کاغه زه که ی له ده ست جگه ره فروشه که وه رگرت وه، بۆ چه رکه ساتیک مه حتل مابوو به پئی خۆیدا بگه رپته وه یان بچپته وه بۆ مالی و ده ست له ئه ژنو هه لپیک، بی ئه وه ی چیدی مه حتل نه بی، به هه لاتن رووی له شه قامه که کرد. میرانی ناجوامیر و لاساری جگه له په ژاره و بی هیوایی چی له و نامه یه دا بۆ نووسیوو؟ ئه مپیش هه ره وه ک یان خراپتر له میرده که ی حاجیه ی کونه جیرانی رای کردبوو که نه گه رپته وه ئه مه له و خیر و خوشیا نه ی که تا ئیستا له وی دیتیوو، ئه مه ش له وه ی که بۆی به جی هیشتیبون، بی ئه وه ی بزانی بۆ کوئی ده چی هه لده هات و له تری ده به ست و سه ره نگرئ ده بوو، سه رسمی ئه دا و خۆی ده گرت وه له بهر خۆیه وه بۆ له ی ده هات و فکری ده کرد وه:

- ئیتر چیدی تاقه تم نه ماوه و تابش ناهینم، بۆ هه رجینه ک بچن، ملم به ملییه وه یه تی! منداله کانم بابیان ده وئ، من ناتوانم به سه ری زیندوویی له گوپان بنیم! له بان چارشینوکه وه ده سته گێرا بۆ چه که پووله که ی نیوگیرفانی بلووزه که ی، وه ختی دلنایبوو له گیرفانیدا به دلی ئارام بۆوه، ئه م پووله به شی زۆری ئه وی ده کرد، ته نانه ت ئه گه ر هه تا کوو ئه به ر قوو چووبایه. کاتیک گه یشته گاراژ، هه رچه نده نیوه ی رینگای به فه یتون بریبوو، خۆره تاو ته واو خۆی له په رده ی شه وه هه لکیشابوو، مه به سستی ئاسکه گاراژی تووس بوو، پرپوو له پاس و ترومییلی ئاماده ی نیوان کرماشان. تاران. له و شارهدا ناوبانگی هه بوو، ئه م په له په له ی ئاسکه ی سه رلینشیواو کردی بووه هۆی ئه وه ی فه یتونچی رینگای لی بگوئ و له پاش نیوکیلومیتر سووران وه بگه رپته وه. له و کاته دا بوو که ئاسکه چاوی که وت به خاتوو خورشید له په نایدا له فه یتونه که دا

بو، هەر دەتگوت هاو دەمی ئاغاژنانە لە دووی مامان دەگەڕێ بە هانکە هانک خۆی خزان دەبوو نێو درۆشکەو بەختی ئاسکە دەگریا و بۆ بێ دەسلاتی خۆی دەنالی، ئاخۆم بەراستی داماوی و شەرمەزاری ئەم کابرایە لەم شارەدا بە جیگایەک گەیشتبوو کە ئاوات بە مردنی خۆی بخوازی و پەڕەوازی شاران بێی؟ یان ئەوەی خودا لێی گۆربوو؟ داخۆم، تووشی نەخۆشی ئەقل و ئاوەز نەهاتبوو کە ئاوا سەری لێ شتوایوو؟ یان ئەوەی ببوو بە شامەل و بەسەر چلەپۆپەیی درەختی ئەوینەو پێی خۆش بوو بە کەیفی خۆی بچریکینی، خۆ سەیریش نەبوو هەر وەک زارۆکان کە بە بووکۆکەیی خۆیان یاری دەکەن، ئەویش ژێانی بە چیلکە و چال ھەل دەچنی و تیکی دەدایەو، یاخود وەک دوو مرووی نێز و مێ بەدای تەواو بوونی وەرزی ئەشق و خۆشیدا، لە دواي تیربوون و نیشتەوێ گەرمای دەروونیان، بە دەم سەماو سەیرانەو، بەرەو ئامیزی مەرگ دەفرین. ئەو ئاگرەیی لە دلەو مۆخ و مێشکی گەمارۆ دابوو، بە بۆنەیی دامرکان و نیشتەوێ ھەوا و ھەو سەو بوو کە شەو و رۆژی بۆ نەبوو، ھەر ئەمەش وای لیکردبوو ھۆش و ئیختیاری نەمیێ و وەک فیشەکە شیتەیی مندالان بە ھەوادا بروت، دەتگوت بە جارێک پەتیا ن لە مل دامالیو و لە ترسی ئەوێ خۆی نەخکینێ دەبی شەو و رۆژ ھۆشیا ن پێوێ بی. گشتی ئەمانەش بیروکە و خۆبەخت کردن بوو کە بەسەر مێشکی ھاوسامالە کە ئاسکەدا تیدەپەری ن. لە بەرخۆیەو خۆی سەرکونە دەکرد و بیرو لەو دەکردەو چۆن چوو بۆ سەراو و خەبەری رۆشیتنی ئەوانی بە ئاسکە داو و ئیستاش و ھسوینی کەوتوو! ئەگەر لەم ساتەو ختەدا سە میران بیینی چۆن چاو لە چاوی بکات و داخۆم ئەو چی پێدەلی؟ لە جوابی ھومادا چیدەگوت، ھەر ئەو رۆژە بە دلایەیی خۆی زۆر خیرۆمەندانە کۆلیکی جلوبەرگ پیدابوو، ھەر ئەو ملوانکە مروارییە کە بۆ زەری بەجی ھیشتبوو ھەرچەندە رەنگی زەرد ببوو ئەگەر لە بازار پیا ن کرپیا بە بای دە تەمەن زیاتر بوو، ھەر ئەو شەوێ زەری مارە دەکرا، سە میران پازدە تەمەنی بە قەرز پێدا، بەلام بەتەما نەبوو لێ وەر بگری تەو، داخۆم لە بەرامبەر ئەم گشتە چاکە و پیاو تیبەدا ئەمە نەمک بە ھەرامی و سپەیی پشیلە ئاسا نەبوو، ئەی پینەزانی چۆنە؟

بە ھەرحال، ئاقاری قەرەبالغی باکووری شار خەریک بوو بە تەواوی لە باو ھشی رەشی شەو دا کړو کپ دەبوو. بە تەواوی تۆزی ھیوا بپاوی دەکرد بەسەر دلی ئاسکەدا کە تازە ناتوانی ئەم ئادەم و ھەوا یە وەدۆزی و بە جی و مەسکە نیان بزانی، یان ماشین بگری و بکەویتە شوینیان، بەلام دەبوو ھەتا ئەم کارەساتە شەوێ بەسەر دا نەھاتوو لەم و لەو پیرسی و ھەرچۆنیک بی بییان بینی تەو. فەیتوون زۆر بە ھیوایشی سوو رپا یەو و پووی کردە کولانی گاراژەکان، کە ئەمەش لەگەل رۆحی ئاسکە گونجاو نەبوو، ھەر ئەو نەدەبوو لە ھەژمەت داخ و دەردی خۆی دلی نەدەتوقی، پەیتا پەیتا دەست و پلی خۆی ھەل دەگوشی و

به دم یاو لیوله رهوه، چبکهم چبکهمی بوو چاویکی لی ببوو به چوار چاو و شه قامه که ی دهپشکنی، له پر گوئی له دهنگیک بوو:

- موسافیری کرماشان- همه دان سواربی. سواربن که رۆیشتین - دهی مهحتل مهکه نا!

ئاسکه له فکری ئه وه دابوو بۆکوئی بچن و لهکی بیرسی، زۆری پینه چوو، هر ئه وهندهی له فهیتونه که دابه زی، له وه بری شه قامه که وه چاوی که وت به وه هردوو قومی و قه ناره به که تازه له قه فه زه دهر په ریبوون، ئه وان به بی ئه وهی په له پهل و ئالۆزییان پیوه دیاربی له تهنیشت ماشینیکی سوار ی رهش که شت ومه کی له سه ر دابه سترابوو مهحتل مابوون. هوما بلووزیکی تهنک له به ردا، له گهل ته نووره یه کی کورتی چین چین، که مه ریه کی تهنگی له سه ر به ستبوو، به وه دسه ماله سپیهی که دابوو ی به سه ریدا هر له زنی دوو گیان ده چوو، ئه وهندهی تر خۆی له به ر چاوی میران شیرین کردبوو هه رکه سیک له م قوماشه بوايه به نیگایه که دهیزانی ته و او مهی زه دن، هر له م سات و ومخته دا پیاویکی قه لافه ت داری چوارشانه، دهسته کانی له چاو بالای قوله تر بوون، چاوی زیت و خومار و پر له هه وه سی نیشانهی تاسه و ئاره زومهندی بوو، له نووسینگه ی گاراژه که ها ته ده ری، به رهوت و جووله یدا ئاشکرا بوو شو فی ری ترومبیله که یه، هوما، له وه دهر گایه وه که له میژ بوو زاری دا پچر بیوو به نازو عیشو هیه کی تاییه ته وه، ئه مهش بۆ گر دانی هه ناوی ئه وه که سانه ی له وئ را وه ستابوون و چاوی برسییان تیبریوو وه کوو سو یسکه به ئارامی له نهجه یه کی کرد و چوه نیو ماشینه که وه، جانتاکه ی له دهست باوله ی وهر گرت، تاکو ئه ویش بیت شان به شانی دابنیشی، ئاسکه ئه وهنده شله ژابوو له بیر ی چو پارهی فهیتوون چی بدات، یان ترسی ئه وهی بوو توژیکی تر نه جوولی و ماشینه که وه ری ده بکه وئ و ئه وانی له دهست دهر ده چی، به له ز ههنگاوی نا، دل پر له مه راق، ئازار چه شتوو له ناخوه وهک کوره ی ئاسنگه ران نیله ی دههات، گه یشته به رده می سه ی میران روو به رووی قیت را وه ستا، لۆبی چارشینوی توند له که مه ر شه ته کدا بی ئارامی به که یفی خۆی ده ی هه ژاند، بۆ چه ند چرکه یه ک بی ئه وهی چاو بتروو کیننی نیگای له چاوی چه قاند. هر ئه م نیگا و تی زامانه کاری خه نهجه ریکی کرد، ئینجا په رده ی شه رمی دادری و وهک هه وری به هاری شریخاندی. ئه وهی به م ده ور وه ردا تی ده په ری له جیی خۆی وشک بوو:

- ئه وه داناو هشتی، هه ی نایاوی سه ر نه وئ، دابر زئی باشه، له پاش ئه مه هموو دهر دو ئازاره ی به من و منداله کانت دا، ئیستا خه ریکی فیشه کی نه جات ئه ننی به می شکمانه وه؟! تو که ئیمه ت له سه ر ساچی عه لی داناوه به م په له پهل به ته مای کوئی، بۆکوئی ده چی؟! خه ونت دیوه خیر ده بی ئیشه لالا، خه زینه ت دۆزیوه ته وه به له ز بۆی ده چی؟ با هه موو که س بین له ته وه فی ری رهوشت و کردوه بن، قور به سه رت، ئاگری هه وهس

ئەقەل ۋە ھۆشى سووتاندۇرى جەستە ۋە پۇچى بىرژاندۇرى، ھېشتا تو لە خەۋداي؟! رۇژى ئەۋەل گوتەم پىشت بەم گوندزە مەبەستە پىشت دەشكىنى، ئەۋەى بۇ ئەم تىتك بىراۋەت بە زاىەدا، دەتتوانى بۇ مندالەكانتى خەرج بكەى بىن بە دوكتۇر ۋە موھەندىس! دەزانى باۋكى خەلك چۆنە بۇ مال ۋە مندالى خۇى؟ تو ھەر چاۋى ھومات لى دىارىى بەستە! ئەمەش چاۋى ھوما! ئەۋەبوو ئاۋات ۋە ئارەزوو ۋە خەۋەكانت، لە دۋاى ئەم گىشتە قوربەسەرىيە، رۇژىك من لە مال نەبووم تو دەبوو دارو نەدارت بفرۇشى، ئەۋەى ھەتتوۋ نەتتوۋ لە گای تۇرتنا ۋە ھەراجت كىرد؟! ئەم ھەموو خۇشى ژيان ۋە مندالى عالو سال ۋە مالى تەبا ۋە رەبات لە بىر چۆۋە ۋە بۇ ئەو سوزمانى بى دەرىپىنە؟ ۋەدۋوى قۋونى ئەو كەوتۋوبى؟! حاشا ۋەلىلا لە پىاۋى خۇپى لە سپلەى پىنەزان! بەراستى باۋك ھەرەك تو دەبى! ھەى ئافەرىم مىردى زانا ۋە ژىر، ئەو بۇ خەلكى شار نايەن رەۋىشت بەرزى ۋە ئاكارجانى لە تۋوۋە فىزىن؟! من ئەگەر ئەقەلم ھەبا نەدەبوو فرىۋى چاۋى خۆم بخۆم. ئىستە دەزانم ئەۋەى سەرى زەرد ۋە نىۋقەدى سەۋز بوو فرىشتەى خۇدا نىيە! رۋوى كىردە ھوما، ئەمەش ۋەك خۇت ۋاىە بۇيە تۋى ھەلىژاردۋو، تۋىەك بۇ من ۋە جگەرگۋوشەكانت رۋوحم ۋە ۋەفات نەبوو چۆن بۇ ئەم بلحۇكەيە دەتتى؟! قوربەسەرت ھېشتا بە برىنى خۇت نازانى؛ ئەم قەندەلىۋە پەندىكى بەسەر نەھىناۋى بەم دەموۋدەستە خۇشەۋە بى، دەبى بە ھەزاران كۋپەرى لەبەر بنووسرىتەۋە ئەمە سالىكە بى مارە ۋە تەلاق، لە خزمەت تۋدايە! بى غىرەتى ۋىژدان تۋىپو! بەراستى ئەمەبوو ۋەلامى چاكەكانى من؟ بىست سال شىلەى رۇحم بە تو بەخشى، ھەتا بن پىلم شەكرو شىلە بوو بۇچى لە ئاخىردا پەنجەت گەزىم؟ تو چاك ۋە خراپ بە چاۋىك دەبىنى، كى سەرت بشكىنى ۋە كى دەرمانى كا پىت ۋەك بەك ۋاىە! ئىستاش ئەمە بزانه بە بەرچاۋى ئەم خەلكەۋە بەرۋكت بەرنا دەم! ئەم بەندەۋارەى ژنت، خۇ ئەگەر لە تۋرەمەى ئىبلىس بى، بە مەكر ۋە جادوو پىل لە دەريا، تىشك ۋە با، لە خۇر ۋە ھەوا بوستىنى ھېشتا ناتوانى دلۇقانى تو ۋە جگەرگۋوشەكانم لى زەۋت بكا، ناتوانى لە منيان داببىرى، ئەم ترومبىلە دەبى بەسەر كەلاكى مندا رەت بىنى ۋە تىپەرى، بە ھەموۋىشتىكى تۋ قىناتم كىرد، ملى دانەۋاند، خۋىنى جەرگى خۆم خۋاردەۋە، ئەۋەى قوربەسەرى بوو تۋوشت كىردم ھېشتا دەنگم نەكرد ۋە پىم پاكىشا، بەلام قەت رازى نابل عەۋلادەكانم ئاۋارە ۋە دەربەدەر بىن.

ئاسكە ئەمانەى گوت، ۋەك زوۋخاۋى دللى تەۋاۋ ھەلرېشتى، ئەۋەى لە ناخىدا پۇنگاۋى خۋاردبۇۋە گۋنجەى لى بەردا، شىرەژنانه پەلامارى بۇ برد، سەى مىران، ۋەك ئەۋەى چۆرىك خۋىن لە دەمارىدا نەمابى لە جىتى خۇى جوۋلەى نەكرد، داخۇم ترسى ئەۋەى لە دلدا بوو لەۋەزىياتر بە بەرچاۋى ئەم خەلكەۋە ئابرو ۋە ھەىاى بچى؟ ئاسكە ۋەك ئەۋەى ۋابوو پىلى مندالىكى خەتاكار بگرى ھىناى بۇلاى فەتتوۋنەكە، لەۋكاتەدا، بىر ۋە مېشكى مىران تەزىبوو، گەردەلوۋلى ئاكارەكانى بە ھەرەۋەزپۇبى ھاتبون، ئەۋەى ۋرە ۋە ھىز ۋە تۋانابوو لە

جسته‌یدا ته‌زی. هرچی خیزانی ده‌یگوت کهم بوو زور نه‌بوو، کات و ساتیش تا بلئی به پیچه‌وانه‌ی ویستی نه‌بوو، بهم هه‌لچوون و شه‌پولی رق و قینه‌وه که ناوا وره‌برزانه له ژنه گه‌وره‌که‌یدا دیتی، هه‌رده‌بوو به چوکدا بیت و دهستی ته‌سلیم‌بوون به‌رز بکاته‌وه هه‌رنه‌بی جارئ واز بینئ له‌مسه‌فر و راگردنه! نه‌وهی جارئ بؤ نه‌و هاتبووه‌پینشی ده‌کرا به به‌رچاوی نه‌م هه‌موو عالمه‌وه خوی لی‌گیل بکا ده‌بوو، هه‌رچونیک‌بی نه‌م هه‌للاو بگره‌یه، نارام بکاته‌وه، هه‌رچی ناسکه بلئی پیمل بیت، خه‌لکیکی زور و بیکاره له‌وی کؤ ببوونه‌وه له هه‌ر تیره و تایه‌فیه‌ک ده‌نگوت هه‌لوا ده‌به‌خشنه‌وه. پیاده‌رئ و شه‌قام نه‌یده‌کیشا، وهختی پیئ له‌سه‌ر ئاو‌زنگی فه‌یتوونه‌که دانا و سه‌رکه‌وت لای کرده‌وه شتیک بلئی، ناسکه نه‌ترسانه پالی نا بؤ نه‌وسه‌ری فه‌یتوونه‌که و چوو له ته‌نیشتی دانیشت، نه‌مه ناسکه ناوا بویرانه و شیره‌ژنانه راده‌وستئ؟! له نیو نه‌م هه‌زاره زیله‌یه‌دا، سه‌ی‌میران سه‌ری هه‌لنه‌ده‌هات، ته‌ماشای نه‌م‌خه‌لکه بکا، ده‌نگه ده‌نگ و چپه‌چپ دهستی‌پی‌کرد: مه‌سته، تازه خه‌ریکه وه‌خؤ دیته‌وه، ده‌سرؤ‌که‌یه‌کی بده‌نی ئاره‌قه‌ی سه‌روچاوی وشک بکاته‌وه، - له خودای ده‌ویست فه‌یتوون‌چی زوو لی‌ره رایان‌گو‌یزئ، بؤ هه‌رلایه‌ک ده‌چی با بچی، به‌س له نیو نه‌م خه‌لکه دوری بخاته‌وه. له به‌نه‌و چاویکی له ترومیله تاله کرد، شو‌فیره چاوشینه‌که و موسافیره‌کان تیکرا دابه‌زی‌بوون هوما نه‌بی، نه‌وانیش سه‌یری نه‌م دیمه‌نه‌یان ده‌کرد. خاتوو خورشیدی جیران مالله‌که‌یان، هه‌ر نه‌و ژنه‌ی وه‌ک ئاوری ژیرکا وابوو، بؤ دلدا‌نه‌وه‌ی هوما له په‌نا (فؤرد)‌ه‌که راوه‌ستابوو، به هه‌موو خولکو خؤ هه‌ل‌قوتینی و قسه‌هیتان و بردنه‌ی خویه‌وه، ئاکارو خده‌ی خراپ نه‌بوو، خورشید به دوو چاوی پره‌وه ناماژهی دلنیا‌بوونی پیدا که سه‌رینی خاترجه‌می بنیته بن‌سه‌ری هوما به ته‌نیا ناگه‌ریته‌وه بؤ مالی.

له‌نیو ری‌دا، تاکوو نه‌و حه‌له‌ی فه‌یتوونه‌که گه‌یشته نه‌وه‌لی کولانی عه‌لی‌خانی لوپ، ناسکه به ده‌ست و پین دانه‌ده‌که‌وت و نا‌نارام بوو، وه‌ک بارانی په‌له نه‌س‌رین به چاویدا ده‌هاته خوارئ، به‌لام گر‌ه‌پنچه‌ی ده‌روونی نه‌ده‌کووژانده‌وه: قه‌ت نه‌بوو جاریک بلئی چیژ و له‌زه‌تی ژن ته‌نیا له هه‌وه‌س و ئاره‌زودا نییبه، هه‌مووشت رووت و قووتی نه‌و نییبه، خو‌شبییه‌کانی ژن بؤ پیاو حورمه‌ت و گف‌ت و لفت و خانوومانی و مال‌داری و حه‌یا و ویژدانی نه‌وه، تو بؤچی نه‌وه‌نده می‌شکت بچوکه، بؤ نه‌وه‌نده چاونه‌زیر و چاو‌چنؤکی، ژیانی دنیا به ژن و ژیا‌نه‌وه خو‌شه به‌لام له‌گه‌ل نه‌و ژنه‌ی له پاکیدا بوو به دایک، نه بؤ له‌زه‌تی دامرکانندی ئاره‌زوویی هه‌وه‌س‌بازانه له‌گه‌ل هوما. دؤ‌عای مردنت لی‌ناکه‌م، با هه‌ر بمینی بؤ مه‌ینه‌تی! می‌زدی سته‌مکاری له هه‌مبه‌ر نه‌م دیمه‌نه‌دا هه‌ر نه‌وه‌ی له‌ده‌ست ده‌هات کړو کپ سه‌ر ده‌به‌روکی خوی بنئ. به بالای شه‌قامه‌کدا تاق و لؤقه دووکان و فرؤشگه‌کان داخرا‌بوون هه‌رچه‌نده هیشتا شه‌و خیه‌تی به‌سه‌ر شاردا هه‌لنه‌دابوو، تازه وهختی نه‌وه هاتبوو کاسپ‌کاران به‌ره‌و مال بینه‌وه، له‌وه‌کاته‌دا کی ده‌یزانی بیر له چی ده‌کاته‌وه، نه‌م

خه لکش که به بهرچاوی ئه ودا تیده پهرین نه شوق و شادی جه ژنیان به روخساره وه دیار بوو نه خه فته و عازیت باری، له هه مبهه یه کدی هه لوئسته یه کیان ده کرد و ورته یه کیان لیوه دهات! ته ماشایه کی دهو روبه ری خویان ده کرد و تیده پهرین وه که ئه وهی ئاگادار بن خه ریکه کاره ساتیک رووبدا، هه رکه سه و له فکری خۆده رباز کردن دا بوو هه رچه نده دنیا به بهرچاوی ئه وه وه، ببوو به شه وه زهنگ، بهرده رگای دوو کانه که ی ئه و پر بوو له خه لک، ده رزیت هه لایو شتبا یه وه عه رزی نه ده که وت، تو بلیی چاوه کانی به هه له دا نه چوو بیتن؟ ئه وه هه ر هه مان دوو کانه رووت و ناپه سنده که ی جارن نه بوو که ده تگوت ویرانه یه؟ ئه ی ئه وه چۆنه ئیستا ئاوا ئامیزی بۆ میشته ری ئاوالایه و هه موو که سه چه زده کا رووی تینکات و نان بکری؟ سه ی میران پینی خوش نه بوو بیری له هه یچ شتی بکاته وه، له دالانی مائیدا، ئاسکه ده رگای چه ساری له دیوی ژووره وه قایم کرد و کلومی خست، ئه ویش بی ئه وه ی هیز له جه سته یدا مایی و خوین به ده ماریدا بگه ری سه ری داخست و هه نگاوه شله کانی بۆلای ژووره بچوو که به کیشی کرد، دوور نه بوو ته مایه کی تازه ی له دلای دا بی، بۆیه خوی خزانه ئه م بهر هه یوانه، که ته نیا منداله که ی خاتوو خورشید له وی بوو، داخوم به ته مای تو له کرده نه وه بوو له وی ژنه، بهر له وه ی خو بکا به ژووریدا، گه رایه وه و له سه ر سه کوی به ره یوانه که، که هیشتا گه رمای خوره تاوی لی نه تو را بوو دانیشته. به لام حه زی نه ده کرد غو رووری خوی ژیرپی بنی، مروقی لاسار ده زانی به هه لدا چوو، به لام پینی شه رمه غو رووری بشکن، وه ک گولله وایه گه رانه وه ی بۆ نییه، هه له کردن په یژده یه بۆ وه سه رکه وتن به ره و نهومی باشییه کان به ومه رجه ی ئه وکه سه هه له ی دووباره نه کاته وه یان ئه وه ی دهو روبه ری له ئه زموونی ئه و ده رس وه ربگرن. له گه ل ئه وه ی بزده یه کی کرچ و کال نیشته سه رلیوی، به ته وسیکه وه که هیمای ناقایلی پیوه دیار بوو گوتی:

- خو تو ئه وه منده قه ره چه ناخ و ژوویژ نه بووی؟! -

ئاسکه که هیشتا ئاگری رق و قینی دانه مرکابوو له وه لامیدا گوتی:

- قه ره چه ناخ نه بووم، له مه ودوا ده بم! ژوویژ و چه قه سه رو نه بووم به لام نانیکم له گه ل ژنه بی شه رمه که ت خوار دووه، ئه گه ر هه ر ئیستا یان تاویکی تر پی ره شی به م ده رگایه دا بیته وه من ده زانم و ئه و، عاله م به سه نگی سیام هه لینی، داخی خومی پی ده ریژم و تو له ی ئه و حه وت سه آله ی لیده که مه وه، ژن نه بم ئه گه ر به مه شکه ی ده رنه هینم! ده زانی له گه ل ئه و سه ره به هه شه چ دره دیکت دا به خوم و منداله کانم؟! هه ر خوت به خوت بی که سه به تو نه بی!

- ئه گه ر خاوه نی ئه م زمانه نه بوایه ی قه ل چاوی ده رده هینای!

ئاسكە بە دل پېرىيەو تى راما، هەتا ئىزە بەخت بە پېرىيەو هاتىبو، توانىبوى رېگە لە ھەلاتنى ئەو دوو ھەنگى، بەين ئەو ھى سىندم و كۆت و زنجىرى لە دەست و مل بكا لىزەدا سەر كەوتنى بە دەست ھىتابوو. تەواو داخى دللى خۆى لە سەر ئەو بە تال كرد. بەلام ھىشتا نەينووكى دللى تىف تىفە نەدرابوو ھەروا غەور و ژەنگى لى نىشتىبوو، ھەرئەو ھەندە لە دەرگای دەرىياندا، ھەك ئەو ھى دەرزى بە جەستەيدا چووبى، لە جىبى خۆى دەرپەرى و گەيشتە دالانكە، تاكوو ھەك گەفتى دابوو ئەو ژنە بە مەشكەى دەرىيىنى و تۆلەى ئەو ھەموو دەردەى لىيىكاتەو كە چەند سالە بە دەمىدا كەردو، دواى ئەو گەشتە قورپەسەرىيە و بەلایە كە ئەو بە سەرى ئەوى ھىتابوو ھەرئەو ھى ماو ھەمىزەكەى لى برفىنى، ھىشتا بەسى نىبە بى شەرمانە لەگەل خورشىد دەگەپتەو ھە بۆ مالى؟ بە كامە سەربەرزىيەو؟ بى شەرمى لە رۆخى غەورگرتوى ئەو ھەو ھە بەرھەى ھەرگرتبوو، بەداخەو ھەوكات و ساتە ئاسكەدا يەككە لە مندالەكان لە مال نەبوو، تاكوو بۆ تىرىق بوونەو ھى ئەم وئەو جەندەكى داریبوى ئەو ژنە لە پاش كوشتنى بە سەردەرانەى دەرگای ھەوشەكەو ھەلبواسى، ئاسكە بە دەم ئەم بىرۆكەىو كاتىك دەرگای ھەسارى دەكردەو ھەكۆمى دەرگاگەى بە دەستەو بوو، تاكوو لەپ بىدا بە توفى سەرى ھەويكەيدا، بەلام بەپىچەوانەى چاوەروانى ئەو، لەگەل كرانەو ھى تاي دەرگاگە مندالەكانى گەيشتە بەردەمى، ئەوان بە بىستنى ئەم ھەوالە ناخۆشە لە ئاوابى سەراو ھەتا كرماشان بە پىيان ھاتىبوونەو، بە ھاواری دايكەنەو، ھاوساكەى مىرزا نەبى زورى ھەول دابوو بەلام نەيتوانىبوو مەرزەمىان بكا نەگەپتەو، بەرلەو ھى دىسان دەرگاگە كالە بدرى، پىاويكى شەپكە بەسەر وىدەچو شاكردى مۆبل سەزەكەى ژىرسەكو بى، ھەمباليك بە دواو، چىرپايەكى شاھانەى پىتوو بە ئاوينە و رەنگ و رۆخسارىكى دل پىنەو ھەكە قايىلى ھەموو بووك و زاوايەكى بەختەو ھەر بوو بە پىسارى كەردن مالى مىران نانەكەريان دەويست، خانەخوئى بىت و تەختەكەى ھەربگرى، ئاسكە لەگەل مندالەكانى ھىچ ھەوالىكيان نەبوو كە سەى مىران چىرپاي بە درووست كەردن داو، ھەختى ھەمبال و دوو شاكردى مۆبل سەز تەختەكەيان ھىنا و لە نىو ھەراستى ھەسارى داپاننا، سەى مىران ھات و كرتى ھەمبال و شاكردانەى داو ھە دەستىيان ئەوسا باو ھەريان كەرد ئەمە بۆ مالى ئەوان ھاتوو، شاكردە شەپكە بەسەرەكە لە ھەلامى سەى مىراندا كە پىتوت، سەبەى دىت باقى پوولى تەختەكەيان دەداتى، گوتى:

- بەيانى دووكان داخراو، ھىچ جىئەك ناكىتەو، ھەر لەبەر ئەمەبوو بەم شەو ھەچرەكە مان بەپەلە بۆ ھىناو، پەردەگىرەكانىشمان لە بىر چوو، لە نىوشار كەس بەكەسە، ھەربىنا ئاگر كەوتتەو ھەيان كوشتو بىر دەست پىيىكا! جگە لەمەش جىگەمان نەبوو لەلای خۆمان راي بگرىن، مامۇستا ھەرزى دەكردى پارەى تەختەكە بنىزى، يان ھەرنەبى دە تەمەنى بەدە و ئەو بىتر با بىتئى، گەرەكمانە كەل و پەل بگرىن، ئەمەشە ھەر

نانه وایهک دهچی پره له خه لگ، هه رچونیک بی دستور بده به شاتره که ی دووکان چهند نانیکمان بداتی، ئەم دهنگویه له شاردا که وتوه بۆته هوی برفین برفینی خه لگ، هه مووکه س له هه ولی ئەو دایه هه رنه بی به شی سی رۆژ نان به ریته وه بۆ مال و مندالی، که س نازانی چی رووددا، ئەم شهو شار چه لایه کی به سه ر دیت.

سهی میران ته و او شله ژابوو، ئیتر خوی بۆ راگیر نه بوو گوئی:

- ئەمه چیه رۆله ده راوینی، دهنگوی چی؟ شهرو هه را کامه یه؟ سووتمان بۆچی کوشتنی چی؟ بۆ مه گه ر

دنیا که س به که سه؟ بیته برفین برفین و شهرو هه لالا؟!

سهی میران، به ئەسپایی له جینی خوی هه ستا، له و کاته دا هه ر ده تگوت مردووه و له قه بران گه راوه ته وه،

شاگردی مۆبل ساز به سه رسوو پمانه وه:

- زۆر سهیره مه شه دی، یانی تۆ نازانی چه و ماوه؟ له شکر و سپای پرچه کی ئینگلیز شهوی رابردوو

سنووری خوسره وی و قه سری شیرین یان به زان دووه، ئەم نیوه رۆیه له پاتاق، بیش تیه پریون، رادیو گه ل بیانی

دوو کات میتر له وه پیش گو توویانه ئەم شهو گه مارۆیی کرمانشان ئەدهنو سۆزی دهستی به سه ردا ده گرن،

سه ربا زخانه ی شار به بی ته قه گیراوه و خوی داوه به دهسته وه، رهش و پروت و شه ره خۆر خۆیان به

پادگاندا کردووه و تالانیان کردووه!

به م جوړه وه لامي ئەم پرسیار و مه ته لۆکه یه بۆ سهی میران روون بۆوه، که چهند دهقیقه له وه پیش

له به ر خۆیه وه گو تبووی بۆ ده لئی خۆلی گو رخانانیان به سه ر شاردا کردووه، بۆچی کاسپکار و دوو کانداز

ده رگای دوو کانیان قفل ده کن و به تالۆکه به ره و مال ده بنه وه، سه ره رای ئەم ساردوسریه ی که هه بیوو، له

دنیای ئەشق و عیرفانی خۆیدا، ئەم هه واله وه ک سندانێ مه رگ و ابوو درا به ته وقی سه ریدا، ئەم چه ساره

گه وره یه به به رچاویدا ده خولایه وه، ئەوه ی خه یال و خه فه ت و نیگه رانی بوو له و گیژو خوله دا هه موو

لئی بوون به چه زیا بۆ لووش کردنی زاریان لئی داچهری، به وینه ی ئەسیریکی بی تاوان که له پای دار ئاماده

کرای، چاوه روان بوو له هه ر ئاندا حوکی له دار دانی وه خوینن ته نیا ئەوه نده ی به زهیندا ده هات نفره ت و

بیزارێ سه رتا پای و جودێ داگرتیوو، هیزی ئەژنوی نه مابوو به سه ر پیوه رابووستی. ته زووی ترس و

شله ژانیک به سه ر گیانیدا رژابوو، به له رز و لیوه له ره وه، له سه ر سه کوی به ره ه یوانه که دانیشته وه، وه ک

که سیک، تووشی کاره ساتیکی گه وره هاتنی له ده روونه وه تیکه رووخوا دهستی به توئیله وه گرت و چهند

گریی که وته نیوچاوانی، ئەو خه مه ی ئەوی گه مارۆ دابوو، خه میکی ئاسایی نه بوو، ئەستیرۆک و

هه ساره گه لیش به سه ر سه رییه وه له کۆشی ئاسمانی ئارام و سامال خزیبون، چل و پۆپی لقی داره بی، به

هیچ جوړیک له باوه شی چه ساره که دا جووله ی نه ده کرد و سړیوه ی با. نه ده هات، ده تگوت ئاسمان و زهوی

به سهر يه کدا ته قه ل دراون، نه جووله يهک، نه سرت يهک نه شنه و نه شه يهک، وهک ته وهی دنيا له م هسهاره سهنگاوبه رد نرابو، ابوو، ئەم کړوکي و بڼه ننگيه، که وهک مه لکه لمووت چوکي له سهر سنگي سهی میراندا کوتابوو، به ته وای سینهی خستبو وه سهر شاکردی موبل ساز و ناسکه و منداله کانیش، تاکوو نه وکاتهی خاتوو خورشید بؤ مائی هاته وه و به دهنگی بهرز له تهک ناسکه دا که و ته ئاخافتن، باوه لئ هه روا سهری له بهر خوی نابوو له گيژاوی په ژاره و نه نديشه دا خولی دهخوارد، بؤ نه و به ته وای بړاوه که بڼه کيفايه تی و هيچي و پوچي ده ولته هه بيوو هه روه ها سياسهت و هيزی زه به لاهی دوژمن، باوه پکردنی به چوک داهاتنی ئاوا به خيزایی و به بڼی دژ کرده وه، به راستی جی سهر سوورمان بوو، خاتوو خورشید به چارشينو هکه ی ناره قه ی نیوچاوانی خوی وشک کرده وه، به دم بؤله بؤله وه که ته و او قسه کانی له گه ل نه و بوو، وهک ده لئین خه سوو له گه ل تومه، بووکي گویت لئین، رويی کرده ناسکه و گویت:

- نه هاته وه خانم، نه هاته وه، مژده که ی گه له بی له من نه کا، بؤ له گه ل خوم نه مه پنايه وه، خودا غه زه بی لئین گری، ئەم بړچ بړاوه هه ر دهنگوت له ده رفه تیکي ئاوا ده گه را، ده مو ده ست له گه ل پیاویکی تر دا په یمان به سستی و چر یگایه ک دووره بیگری ته بهر! من چووزانم، خودا ده زانی، رهنگه زور له وه پیش قه ول و قه راری خویان دانابن، پنی وتم:

- به مژده که م بلی له جوانان هیچ شتیک عهیب نییه و کئ سهرکونه دهکا به ته وون! من نه گه ر ته نیا هه ر خوم، با وه دووی چاره نووسی خوم بکه وم باشته ر، نهک ناسکه به چوار مندالی ناشی و نادانه وه، من ژنیکي پوچهل و بڼه ناوړوک بووم، نه و له ماوه ی ئەم هه وت ساله دا پوچتری کردم، من که ته و او بؤم روون بؤته وه، نه وین خوی له خوی دا راستییه کی حاشاهه لئه گره و ده ریایه که که متر که سیک ده توانی تاکوو قولایی ئەم زه ریایه بچیه خورای، خاتوو خورشید به ده ل ده زانم ناسکه گه ر دنی من نازاد ناکا، به لام هوما مه زتر له وه یه خوی بؤ ئەم شتانه شلوی بکا، له م دنیا یه دا هه رچیم به سه ر دئ منته به گیانم، له و دنیا ش چه دبی بابی!

- به لئ خوشکی گیان ئەمه ی گوت و ده سستی به ده میدا هینا، زور به ناسایی بڼه وهی شه رم له و خه لکه بکا، به به رچاوی ئەم گشته موسافیر و بڼه کاره و بڼه باره وه، له پاشکوی ترومبیله که دابه زی و چوو له سه ر کورسی پیشه وه شان به شانی شو فیره چاوشینه که دانیشته، به ده ست ماچیکي بؤ من فری دا، به نیشانه ی خودا حافیزی، به رله وهی گلویی شه قامه کان گیانیا ن وه به ربی، کابرای تاین پنی پیوه نا و ماشین له چاو ون بوو.

سەئىمىران ۋەكئەۋە ۋابو ھەردو گۆبى كپ بووبى ئىستاش نەيزانى خاتوخورشيد باسى چىكىرد، ۋەك مەحكومىك دەچو بە دەست جەللابو، كە دەبەن بۇ ژوروى تاكەكەسى، ژيانى ئەمچەند سالەئى ۋابوئە ۋەك ھەورەتريشقىەك ۋابو بۇ خەرمانى تەمەنى بە سەروسامانەۋە بە ھەوايدا برد. حورمەت ۋ كەرامەت ۋ كىردارى تىكەۋە پىنچابو، بەلئى مەرۇف ۋ مەختى نانىكى بوو بە دووان، چاۋى لىسور دەبى ۋ شەھوۋەت ۋ ئارەزوۋى كەلاۋ دەكات ۋ سەررېژ دەكا، نە ھەيا ۋ حورمەتى بۇ گرینگە ۋ نە مال ۋ مندال. دواى ئەمھەمو مەحتەل كىردنە لە گىژاۋى خەياللات ھاتەدەرى، بە سىلەئى چاۋىك لە شاگردى مۆبلساز راما، لە ۋەختەۋە چاۋەروان بوو سەئىمىران ۋەلامىكى بداتەۋە ۋ بەرپىبكا، گوتى:

- من بۇ ئەمبوو، ئەو بۇ كىبوو؟! با بروات ئوغرى خىزبى!

دەستى بۇلاى ئاسكە راداشت، ھەروا مىرانە ۋ ھاكمدەستورى گوتى:

- لەۋ پوۋلەئى بۇ تۆم دانابو دە تەمەن بدە بەمكورە با بەرۆكمان بەرېدات! ھەرچى ھەمبوو نەمبوو لە چەمەدانەكەدا بوو ئەو ژنەتېۋە لەگەل خۇى بردوۋىەتى، بەتوون، با پراوات لەۋشارە نەمىنى، با بەرچاۋم چۆلبكا، كوى دەچى با بچى، تازە ھەوسارى بە دەست خۇىەتى. ئەم پوۋلەش كرىئى رېگائى بىت، ئەم چىراپەم بۇ ئەو بە دروستكىردن دابو، بەلام بۇ كچەكەم باشترە، رۆبىشتى ئەو منى لەم تەمتوومان ۋ كىردۇنگى ۋ بىدەسەلاتىيە رىزگار كىرد.

ۋەختى ئاسكە خەرىكى ژماردىنى پارە بوو بىدا بە شاگردى مۆبلساز، سەئىمىران دەچو بۇلاى ژورۋە چكولە، لە بەردەرگاكەۋە ھەراى كىرد:

- يەكئى لە مندالەكانى لەگەل بىنرە بابچى قىسپە ۋ لاچامەكان بەبىنى، ئەم چىراپەش بىتە ھەللىكە.

ئاسكەخاتوون نەيدەزانى پىنكەنى يان لە پىمەئى گىران بدات، بەلام ئەمەئى گوى لىنوۋ تەواۋ دلىئاي كىرد. ئىستاش لە دەنگ ۋ ئاۋازى سەئىمىرانى مېردىدا خۇشەۋىستى ۋ دلوۋئانىكەئى جاران كەروىشكەئى دەكىرد ۋ شەپۆلى دەدا.